

Text Light

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200893

UNIVERSAL
LIBRARY

-28-4-81-10,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Accession No.

should be returned on or before the date last marked below

ಫಾರೆವಂದ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾ ಭಿನ್ನದ್ವಿ ಸಂಸ್ಕಾರ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು : ಸಂ : ೮

ಪ್ರಥಾನ ಸಂಪಾದಕರು :

ಶ್ರೀ ಹು. ಘ. ಕರ್ನಿಲ್ವನ್ನಿ ಬಿ. ಎ.; ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ.

—(೬೧)—

ಚಿಸವಣಿನವರ ವಚನಗಳು

ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕರು:

ಬಸನವಪ್ಪನ್ನಲ್ಲಿಪ್ಪ ಶಿಂತ್ರಿ ಬಿ. ಎ., ಬಿ. ಟಿ.

ಗೌಡರಕ್ಷಣೆಯರ್ಕದರ್ಶಿ ಹಾಗೂ ಲೈಭ್ರೇರಿಯನ್.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ,

ಲಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾ ಭಿವ್ಯಾದ್ವಾ ಸಂಸ್ಥೆ,

ಮನೆ ನಂ: ೯೫೩೦

ಧಾರವಾದ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ಅ-೧೯೮೫
 ರ್ಯಾ. ತೀರು ಮುದ್ರಣ ಅ-೧೯೮೫
 ಎಲ್ಲ ಪಾಠ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಾಲ್ಯಾಂತಿಕೆ

All Rights Reserved

ಮುದ್ರಕರು:

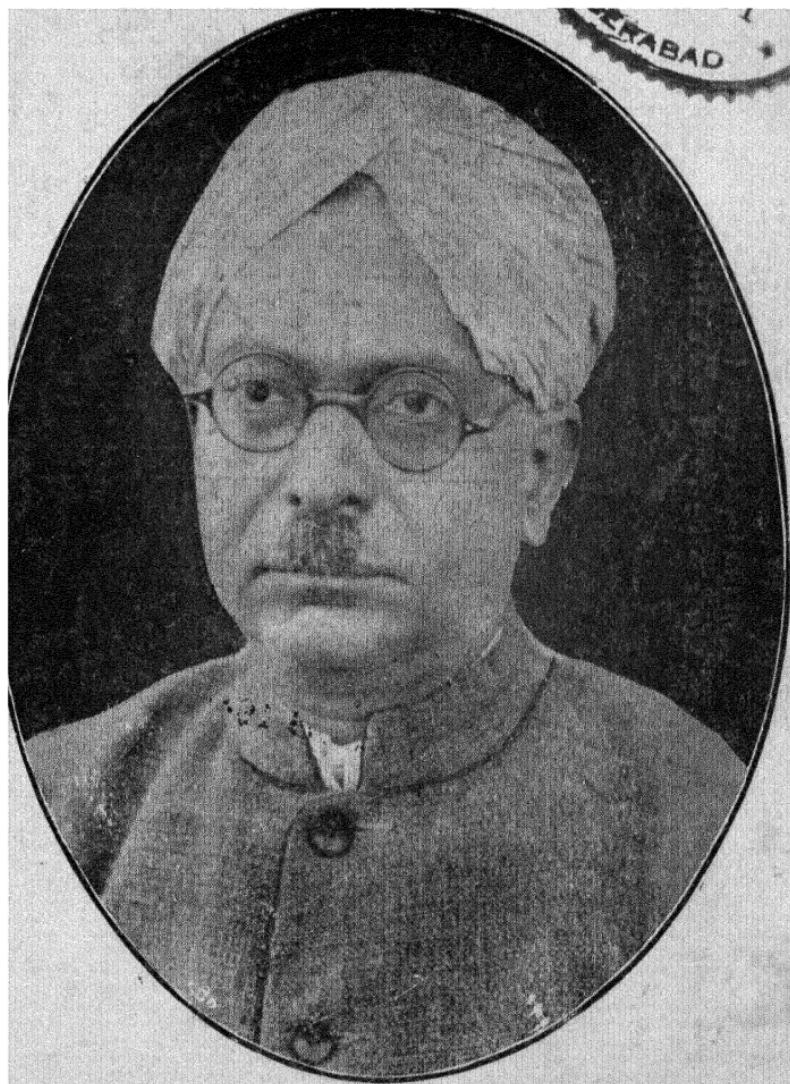
ಚೆಲೆ:

ಸಾಮರ್ಪಾನ ಸಂಸ್ಕರಣ

ಸಾಮರ್ಪಾನ ಪ್ರತಿ ಟ-೮-೦

ಸುಂದರ ಪ್ರತಿ ಖ-೦-೦

ತೀ. ಡಿ. ಟಿ. ಕಾರ್ಯಾಲಯ,
 ರವೀಂದ್ರ ಮುದ್ರಣಾಲಯ,
 ಮನೆ ನಂ: ಲೆಖ್ಚ
 ಉಳಿದ ಬಸನೆಶ್ವರ ಗ್ರಂಥ,
 ಧಾರವಾದ

శ్రేఫ్సర బసవంత శివలింగప్పనవరు ఎం. ఎ.

జనన శ్రీ. క. ఒంగారాజు

లింగేచ్చ శ్రీ. క. ఒంగారాజు

ಬಸವನ್ನಾನವರ
ಷ್ಟು ಸ್ತು ದು ವೆ ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಹಿ

ಸಂಖಾದಕರು :

ಶ್ರೀ ಬಸವನಾಳ ಶಿವಲಿಂಗಪ್ರಸಾದರು ಎಂ. ಎ.

ಶ್ರೀ ಬಸವನ್ನಾನ, ವಚನಗಳ ಕಾರಾರಿ, ತಮ್ಮ ಸೋಽವ
ಅನುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡುದು

— ಇತ್ಯಾಗಣಾದನೆ . —

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ,
ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ, ಧಾರವಾಡ
— ಇತ್ಯಾ—

ಧಾರವಾಡ ಲೀಗ್‌ಯ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಧನೆ ಸದಸ್ಯರು

೧. ಶ್ರೀ ದುಷ್ಟ ಯ್ಯಾಸ್‌ಮಿ ಘಟ್‌ರೇಯ್ಯಾಸ್‌ಮಿ ಕಟ್ಟೆಮನಿ
ಬಿ. ಎ., ಎಪ್‌ರ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಶಾರಾಧ್ಯಕ್ಷರು

ಕನಾರ್‌ಚಿಕ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮಂಡಿಕೆ ಸಭಾಸದರು.

೨. ಶ್ರೀ. ಬಿಸವಪ್ಪ ಎಲ್ಲಪ್ಪ ಶೀತ್ರಿ. ಬಿ. ಎ., ಬಿ. ಟಿ.

ಕ್ರಿಯ್ಯಾಟಿ ಕೆಂಪು ಬಸವಪ್ಪಾರಾಪರ ಪ್ರಸ್ತುತಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು.

ರೋಗವ ಕೌಶಿಳಿದರ್ಶಿಗಳು ಹಾಗೂ ಬೈಬ್ಲೀರಿಯನ್

೩. ಶ್ರೀ. ಮಲ್ಲನಗೌಡ ಸೋಮನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಬಿ.ಎ.ಎಲೆ.ಲೊಬಿ.
ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು
(ಎಕ್ಸ್‌ಆಫಿಷಿಯೋ) ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರು

೪. ಶ್ರೀ. ಗುರುಸಿದ್ದ ಯ್ಯಾಸ್‌ಮಿ ಅದಿವಯ್ಯಾಸ್‌ಮಿ ಹಿರೇಮತ
ಸಿಪ್ಪುತ್ತ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಪ್ರೆಸ್‌ಕ್ರಿಲ್ ಕೆಲ್ಕೆರ್, ಧಾರಾಮಹಾಲ ಧಾರವಾಡ

೫. ಶ್ರೀ. ವಿರುವಾಕ್ಷಪ್ಪ ಶಿವಯೋಗಪ್ಪ ಬಸವನಾಳಿ ಬಿ.ಎ.ಎಲೆ.ಲೊ.ಬಿ.
ಎಂಜರನ್‌ನ್, ಕನಾರ್‌ಚಿಕ ಸೆಂಪ್ರೆಲ್ ಕೋಇವರೆಡಿಪ್‌ಪ್ರಸ್ತುತಾಂಕ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಹಾಗೂ ಕನಾರ್‌ಚಿಕ ಕೋಇವರೆಡಿಪ್‌ಪ್ರಸ್ತುತಾಂಕ ಲಿಟರ್ ಕಾರ್ಪಾಡ

೬. ಶ್ರೀ. ಗುರುಸಿದ್ದ ಪಾಪ್ ಪುರುಷಾಲಿಂಗಪ್ಪ ಬಿ.ಎ.ಎಲೆ.ಲೊ.ಬಿ.
ಅಜ್ಞಾತೆಂಟಿ, ಪ್ರಕಾರಕರು: ಶ್ರೀ ಮುದ್ದಾಲಿಂಗ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲಾ ಮಬ್ಬಾ ಉ

೭. ಶ್ರೀ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ ದುದ್ರಪ್ಪ ಕೊಪ್ಪಳ ಎಂ. ಎ. ಬಿ. ಟಿ.
ಮಾತ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ರಾಜ್ಯ ಲಿಲನಗೌಡ ಸರದೇಸಾಯಿ ಹಾಯುಸ್ಕಾಲ

೮. ಶ್ರೀ. ಪುರಾಣೀ ಬುದ್ಧ ಯ್ಯಾಸ್‌ಮಿಗಳು ತೀರದಾಕ್
ಸಂಪಾದಕರು: ಶ್ರೀಮನ್‌ನಿರಂಜನ ಜಗದ್ವರು ಗ್ರಂಥ ಮಾಲಾ.

೯. ಶ್ರೇಷ್ಠಸರ ಆರ್. ಸಿ. ಹಿರೇಮತ ಎಂ. ಎ

ರೀಡರ್, ಕನಾರ್‌ಚಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧಾರವಾಡ.

೧೦. ಶ್ರೀ. ಬಿಸವರಾಜ ಚನ್ನಬಸವಾಯ್ ಹಿರೇಮತ ಪಾಟೀಲ

ಬಿ. ಎ. (ಅಸರ್ಕ್) ಫಾರೆಷ್ಟ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್, ಹುಬ್ಬಿ

೧೧. ವೀರಭದ್ರಪಾಪ್ ಪುರುಷಾಲಿಂಗಪಾಪ್ ಮಲ್ಲಾಭಾದಿ ದಾವಣಗೆರೆ

—ಪ್ರಜಾರಾಧಿಕಾರಿ—

సౌదలనేయ ముద్రణద మున్నడి

బసవళ్ళునపర వజనగళ తుద్ద మత్తు ఆధికృత సంస్కరణవన్ను ప్రకటిసువ కాయువన్ను నమ్మ సాహిత్య సమితియ పరవాగి క్షేకొందు ఆనేక పఫ్ఫగళాదును. తాడవాలేయ, కైబరేహద, మత్తు ముద్రిత ప్రతిగళన్ను సిక్కుప్పు కలేహాచి ఆవుగళన్నె లాల వగ్గీకరిసి, ప్రతి యోందు మాత్రకేయన్నూ లక్ష్మపూవ్వకవాగి పరామత్తిసి, పాతాంతరగళన్ను గురుతిసి, ఆళ్ళగాగి కరడన్ను సిద్ధపడిసలు దిశ్ఫ్ఫకాలావధి అనివాయువాగియే బేకాయితు. ఓదుగర ఆతుర-కూర్చ్చిగళన్ను సకాలదల్లి మన్నిసలాగలిల్లవేందు విషాదవేనిసిదరూ ఈగలాదరూ ప్రకటనేగి తక్క సమయ ఒదగితిందు నమగె సంతోషవేనిసుత్తిదే.

ఈ వజనగళ ఎరడు బేరే బేరే సంస్కరణగళన్ను ప్రకటిసువ ఖద్దీరవిడి. ఒందు సామాన్య సంస్కరణ; ఇన్నోందు గ్రంథాలయ సంస్కరణ. ఇదు సామాన్య సంస్కరణ. ఇదరల్లిభువ విషయగళిల్ల గ్రంథాలయ సంస్కరణదల్లి ఆడకవాగువువల్లిదే బేరే బేరే కడిగళంద ఆయ్య (సుమారు 400) లన్నూ యెంచున బసవళ్ళునపర వజనగళూ, మూల వజనగళ పాతాంతరగళూ, మత్తై కేలవు చిత్రగళూ సేపఁడే యాగువును.

గ్రంథవన్ను ఆచ్ఛూకట్టుగి ముద్రిసి కొట్టుదక్కాగి ధారవాడద రవింద్ర ముద్రణాలయద ఆధికారిగళగే మణియాగిద్దీఏ. ముద్రణద ప్రతియేందు ఖపకరణద బెలేయూ మితిమిరి ఏరువుదరింద ఈ ప్రస్తుతద క్రయవన్ను నమ్మ నిరిక్షణిగితలూ బేచ్చుగి ఇడబేకాడ ప్రసంగవుంటాదుడక్క విషాదిసబేకాదిది. సహ్యదయరాద వాజకరు

నమ్మి సాకాసక్కే తక్క ప్రైత్తుకనవన్నిత్తెల్లి ముందిన సంస్కరణవన్ను
జన్మ సుధారిసి జన్మ శులభ చేలిగి ఒదగిసలు సిద్ధరాగిరువే.

ప్రకటనేయ కాయిదల్లి నేరవాడ ఎల్ల మహానీయిగా ఈ
మూలక నమ్మ కృతజ్ఞ తీగళన్న సల్లిసుత్తేవే.

శోష్పు విఐభద్రప్ప
ప్రకాశకరు.

అ-१०-१८५८

ఎరడనేయ ముద్రణద మున్నడి

మూరు వసంగళ ఒండె త్రివిధ దాసోహమూత్రిగళాద శూచ్య
తీమన్ని రంజన ప్రణవస్తురూప మృత్యుంజయ మహాస్వామిగళవర
అమృత హస్తదింద ఈ గ్రంథపు ప్రకటివాయితు. ఆ జిరస్తురణీయ సన్ని
వేతవు ఇతికాస ప్రసిద్ధ వాదదు. సాహిత్యప్రేమిగళూ సమాచారిమార్చి
గళూ, వజనవాచ్చయ ఆభ్యాసిగళూ తత్త్వాన్స్పేషనణపరించ ఇదన్ను
ఆదరండి స్వాగతిసిదరు. వేందలనేయదాగి తన్న ద్రోధనాదిన శుష్టిసిద్ధ
విద్యాంసరాద ప్రైఫిసర్ బిసవనాళ తివలింగప్రసననర వ్యాధయదింద
సంస్కారమోంద అవర బుధ్య శక్తియింద పరిష్కారప్రాగిరువుదేందూ,
ఎరడనేయదాగి పూజిసిన గ్రంథగళన్నూ శాస్త్రియ పద్ధతియంతి ప్రకటి
శుష్టిదరల్లి మేలైయన్న పడెద లంగాయత విద్యాభివృద్ధి సంస్కేయ
సాహిత్యసమితియనర అధికృత సంస్కరణనేందూ, విస్తారవాద ప్రస్తుత
వనే-వజనగళ ఆశారాది-కష్టకోరవుక్కుడేందూ-బహుబేగ జనప్రియ
వాదుదరింద ఎరడనేయ ముద్రణక్కే ఆవకాశ ఖంటాయితు. ముఖ్య
వాగి శ్రద్ధపాతగళుక్కుద్దరింద విద్యాధ్రిగళిగా జిజ్ఞాసుగళిగా
హచ్చు ఖంపయుక్కువాగిరువుదు ఆనందద ఛాగూ ఆభమానద
సంగతియాగిదే.

ಈ ವಚನ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನಾಟಕ, ಮುಂಬೈ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಣ ಉಸ್ತುನಿಯಾ (ಹೈದರಾಬಾದ್) ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು, ಇಡೀಯಾಗಿಯೂ ಭಾಗ ಭಾಗವಾಗಿಯೂ- ಬಿ. ಎ. ಎಮ್. ಎ. ತರಗತಿಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಪಠ್ಯ ಪ್ರಸ್ತುತವೆಂದು ನೇಮಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ-ಅಯ್ಯಾ-ಕನ್ನಡ ಪಠ್ಯಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮಿತಿಯವರ ಉಪಕಾರ ಸ್ವಾರ್ಥಿಸದಿರಲಾರೆವು. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಬಸವನಾಳ ಶಿವಲಂಗಪ್ಪನವರು ತೋರಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಶಬ್ದಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಹತ್ವದ ಪದಗಳಿಗೆ ಅವರೇ ಬರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥವನ್ನು ಈ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶ ಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

ದಿನಾಂಕ ಅ-೧೨-೧೯೫೪ ಬುಧವಾರ, ಪ್ರೋಫೆಸರ್ ಬಸವನಾಳ ಶಿವಲಂಗಪ್ಪನವರ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆಯ ಮೂರನೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ ಸಮಾರ್ಗಭದ ಮುಖ್ಯ ಆತಿಥಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಶ್ರೀ ಬಸವಾದಿ ಪ್ರಮಥರ ಮಾರ್ಗನು ವರ್ತಿಗಳೂ, ಕನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನೀಲಯದ ಉಪಕುಲಪತಿಗಳೂ (ನ್ಯೂಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್) ಆದ ರಾಂಗ್ಲರ್ ಡಿ. ಸಿ. ಪಾವಟಿ ಎಂ. ಎ. (ಕಾಂಟಿಬ್) ಆವರು ಈ ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಆಮೃತ ಹಸ್ತದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಆವರಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿಯವರು ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರವಾಡ ರವೀಂದ್ರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಿಗೆ ಆಭಾರ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ
ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸರ್ಕಾರ
ಧಾರವಾಡ

ಶ್ರೀ-೧೨-೧೯೫೪

ಶ್ರೀತ್ರಿ ಬಸವಪ್ಪ
ಪ್ರಕಾಶಕರು.

ಪರಿವಿಡಿ

ಪ್ರಸಾವನೆ

೧—೫೬

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಷಟ್ಕಾಸ್ತಾಳಿದ ವಚನಗಳು

೮—೨೫೬

೧. ಭಕ್ತಸ್ಥಳ	೧—೧೬೬
೨. ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಳ	೧೬೪—೨೦೦
೩. ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಳ	೨೧೦—೨೧೯
೪. ಪ್ರಾಣಲಂಗಿಸ್ಥಳ	೧೧೬—೨೨೪
೫. ಶರಣಸ್ಥಳ	೨೨೫—೨೩೪
೬. ಐಕ್ಯಸ್ಥಳ	೨೪೫—೨೫೫
೭. ಕೆಲವು ಚೇಷ್ಟನ ವಚನಗಳು	೨೫೬—೨೬೬

ವಚನಗಳ ಅಳಾರಾದಿ ೨೬೬—೨೬೭

ತಬ್ಬಕೋರ ೧—೫೮

ತಪ್ಪು ಒತ್ಪುಗಳು ೫೮—೬೦

ಚಿತ್ರಗಳು

ವೈರಿಕೆಸರ ಬಸವನಾಳ ಶಿವಲಂಗಪ್ಪನವರು	೮
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಮಂಟಪ	
ನಟೀಕನ ಕಂಚಿನ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಭಾಯಾ ಜತ್ರ	೧೧೨

ಪ್ರ ಸ್ತು ವ ನೇ*

೮

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ಬಹು ಅವಕಾಶವಾದ ಭಾಗವೆಂದರೆ ವಚನಸಾಂಪತ್ತಿ. ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತಹ ಉದಾಹರನ್ನು ಗಳು ವಿರಳವಾಗಿ, ಕ್ಷಮಿತ್ತಾಗಿ, ಬಿಡಿಬಿಡಿಯಾಗಿ, ಒಂದೆರಡು ಇತರ ಭಾಷಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದಾದರೂ, ವಚನಗಳು ಸಾಂಪತ್ತಿ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೇರಣಿಸಿದ್ದು ಕನ್ನಡದವಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದು ಸಿಸ್ತಂದೇಹ ವಾಗಿ ದೇಳಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ, ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವು ಕನ್ನಡ ಸುಧಿ ವಿರ್ಹಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಂಶವೇ ಕಾಣಿಕೆಯಿಂದು ಕನ್ನಡಿಗಾರ ರಮೇಶ್ ಪಡಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಬಿರಮೆ ಸದಿಲಿ ಕನ್ನಡದ ಯಜ್ಞಭಾಷಣೆಯ ಬಿಳಿದುದು ಈ ವಚನಸಾಂಪತ್ತಿದಿಂದ. ಪದ್ದದ ವಾಜನೋದ ಸರಿದು ಗದ್ಯಕ್ಕೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ದೊರೆತುದು ಈ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ. ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹಂಡಿತರ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದ, ವಿಶಿಷ್ಟವರ್ಗದವರ ಸೊತ್ತಾಗಿದ್ದ, ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತೊತ್ತಾ

“ ಈ ಪ್ರಕಾಶವನೆಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಜಯಕನಾರ್ಥಿಕ ಮಾಸ ಇಲ್ಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ (ಸಪ್ಪೆಂಬರ್ ಇಳಿಂದ, ಜುಲೈ ಇಳಿಂ ಈ ಸಂಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ) ಬರೆಯ ಲೀಳನ ಗಳ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪಳಮೇಟಿ ಚಿಂತಾಮನೀಯವರೆ ‘ಯಾಗವ್ರವತ್ತರ ಬಸವಣ್ಣ’ ಎಂಬ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರೆದ ಮುನ್ನಿಡಿಯ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ಕೆಲವು ಮಾರ್ಪಾಡುಗೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕ್ರಮಾಂಕಗಳಿಗಲ್ಲಿ ಸರಿಹೊಂದುವ ಅಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಗಿದ ಸರಪ್ತೆಯ ಸಂಸ್ಕತ ಭಂಡಾರದಸ್ತು ಕಡಿಗಣಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಆನು ಭಾವದ ಕಮ್ಮಿಟಿದಲ್ಲಿಯೇ ಅಜ್ಞಾತಿದ ವಚನನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರೆಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಸಲಾಹಂತಿ ಹರಡಿಸಿದವರು ವಚನಕಾರರು. (ದೇವ ವಾಣಿಗೆ ಜನ್ಮವಾರೆಯಾಗಿಸುತ್ತಿರು ಉಣಿಧ್ವನಾದಾಗ, ಜನವಾಣಿಯನ್ನೇ ದ್ವಿವಾಣಿಯ ಮುಟ್ಟುಕ್ಕೇರಿಸಿದ ಪವಾದ ವಿರ್ತುವ ವಚನಕಾರರಿದು.

ವಟಿನಾಂತಾರ್ಥಿ ಕಾಲಮಾರ್ಗಂದ ಬಹು ನಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದಂತೆ ಸೂಲಮಾನದಿಂದ ಪಶುಲವೂ ಆಗಿದೆ. ವಚನಕಾರರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಭಾವ ಆನುಭಾವ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಗೆನುರೂಪವಾಗಿ ಈ ಸಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿಷ್ಠವೂ ಬೇಕಾದಣಿಯಿದೆ. ಈ ವಚನ ನಾಂತರ್ಯದ ಮೂಲವನ್ನು ಸಂತೋಧಿಸಲು ಹೊರಟಿ ಪಂಡಿತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಆದರ ಉಗಮ ಬಸ ವಣ್ಣನವರಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಂಬಿತ್ತೊ ಪ್ರಾರ್ಥಿವಾಗಿರಖಮದೆಂಬ ಸಂದೇಹ ವುಂಟಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ವಾಣಿಸಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಣತು, ಹೆಸರು ಹೊಂದುವ ಸಿತು ವಿಶಾಲವಾದುದು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ, ಅವರ ಕ್ಷೇವಾಡದ ಫಲವಾಗಿಯೇ, ಎಂದೇನ್ನುವಲ್ಲಿ ಆವ ಸಂನೀಹವೂ ಇಲ್ಲ. ವಚನಸಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುರೆ ಕಂಡುಬರುವ ಮುಖ್ಯ ಆಧವಾ ವಿರೇಷ ಲ್ಯಾಂಡಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇದೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವೆಲ್ಲ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಗೊಂಜರವಾಗುವುದು ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೇ. [ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಡಿ ಯುವ ಆವರ ವಾಣಿ ಅಮೃತವಾಣಿ: ಆಧೇರಕ್ಕೂ ಸಿಹಿ ಉದರಕ್ಕೂ ಸಿಹಿ; ರಸಪರಿವಾಕವೆಂದು ಅಮೃತ, ರಾತ್ಯೇತಸಾಂತ್ಯವೆಂದೂ ಅಮೃತ] ಅಂತೆಯೇ ವಚನ ವಾಬಯದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಿಗೆ ಮೊದಲೆಡಿ ಸೀನ ಲಾಗಿದ್ದರ ಅದೇನೂ ಆರಿದಲ್ಲ!

ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ವಚನಸಾಂತ್ಯ ಕಡ್ಡಿದ ನಾಡಿಸಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡಿಗೂ ಭರಿದಿಂದ ಪ್ರಸಾರವಾಗತ್ತೊಡಗಿದೆ. ಕೆಲವರು ಬಸವಣ್ಣನವರು, ಪ್ರಭು ದೇವರು, ಆಕ್ಷಮುಹಾದೇವಿ ಹೊರಲಾದವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಸಿಚ್ಚು ವಾರಾಯಣ ಮಾಡುವ ಪರಿಘಾರದನ್ನು ಟ್ರೂಸೆಂಡಿದ್ದಾರು. ಜಲವರು

ಮಂದತ್ತಪದುವೆನಿಸಿದ ಪಚನಗಳನ್ನು ಕಂಠಪಾಠಪೂರ್ವಿ ಪ್ರಸಂಗವಿರೇಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಾದಿಯ ಮಾತ್ರಾಗಳುತ್ತೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಸಭೆ-ಸಮೈಜನ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ, ಅರಂಭದಲ್ಲಿಯೋ ಮುಗಿತಾಯದಲ್ಲಿಯೋ, ಪಚನಗಳನ್ನು ಸರಾಗವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅವಕ್ಕಾದ ಮಂಗಳಾಂಗವೆಂದು ಎಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಗಾಗ ಮಕ್ಕಳಾಗಿ “ಪಚನಸ್ವಧೀ” ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಸಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಡುನಡುವೆ ರಸಿಕರಿಗಾಗಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಾಯಕರ ಪಚನ ಸಂಗೀತದ ಸವಿಗೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಾಣಾದನಿ ಬಿತ್ತರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಬಾಲಕರ ಕ್ರಮಾಚಾರ ಪ್ರಸ್ತುಕಗಳಲ್ಲಿ, ವೈಘನಿಯಾಧಿಕಾರ ಪರ್ಯಾಪ್ತಸ್ತುಕಗಳಲ್ಲಿ ಪಚನ ಸಂಕಲನಗಳು ಸೇವೆದಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಚಕರ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಪಚನಗಳ-ಬಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಸಂಗ್ರಹಗಳು ಹಲವಾರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಪಂಡಿತರೂ ವಿಮರ್ಶಕರೂ ಸಹ್ಯದಯರೂ ಪಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅರೆದೊರೆದು ತಿರುಳನ್ನು ತೆಗೆದು ವಿಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೆಲ್ಲ ಆಗಿಂದಿಕಾದ ಕಾರ್ಯ, ಅಭಿವಾಸದ ಮಾತ್ರ, ಸಂಶೋಧನದ ಸಂಗತಿ.

ಪಚನ ಸಾಂಪಿತ್ಯ ಈ ತೀರನಾಗಿ ಭರದಿಂದ ಪ್ರಸಾರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತ್ಯಾದಿವಾದ, ಅಪಾರ್ಥವಾಗುವ ಇಲ್ಲವೆ ಸಂದಿಗಾ ಧರ್ಕಕ್ಕೆಡೆಗೊಡುವ ಪಚನಸಾರಿಗಳನೀಕ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ; ಅದೇಕೆ, ಅಂತಹ ಪಾಠಗಳು ಎನ್ನೂ ಈಗಾಗಳೆ ಪ್ರಚಾರಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಸಕಾಲಪಲ್ಲಿ ತಡೆದು, ಪರಿಶೋಧಿತವಾದ ಸಾಧಕವಾದ ಮೂಲಪಃತಗಳ ಪ್ರಾಂತಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುವುದು ಸಾಂಪಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಗಳ ಆಧ್ಯಕ್ಷತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಕರಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಪ್ಪೆಂದು ತೋರಿದ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ, ಅಧರಕ್ಕೆ ಬಾಧೆ ಬರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದ್ದುವಾಟು ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಈಗಾಗಳೆ ಸಡೆದುಮುಳ್ಳಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದೊಂದು ರುಭಲ್ಕುಣವೇ ಆದರೂ, ಮೂಲ ಮಾತ್ರಕೆಗಳ ಅಧಾರವಿಲ್ಲದೆ, ಇತರ ಪಚನಗಳ ನೀರವಿಲ್ಲದೆ, ಸಂಶೋಧನದ ಅನುಭವ

ವಿಶ್ಲಿಂದಿರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರವಿರುತ್ತಿರುವುದು ಸಾಕಷಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ, ಪರಿಣಾಮವಲ್ಲಿ ಅಸಮುರ್ಖ, ಬಹು ದಿವಸ ನಿಖಿಲಾರದೆಂದು ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಒಂದೇ ವಚನವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯನರು ತಮ್ಮತಮಗೆ ಉಚಿತಕೆಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪ್ರದರಿಂದ ‘ಅನವಸ್ತಿ’ಯುಂಟಾಗುಪಡೆಂಬುದನ್ನೂ ನೇನಿಸಿದಬೇಕಾಗುತ್ತದು. ಇದೂ ಅಳ್ಳಿದೆ, ವಚನಕಾರರ ಮನದಾರರುವು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನಂದಿಗೆ ಹೊರಕೊಮ್ಮೆನಂತೆ ವರ್ಜನಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ತಕ್ಷ್ಯ ವಿರಾಮ ಚಿಕ್ಕಗಳೊಡನೆ ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗುವುದೂ ಅಗತ್ಯದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದಂತಹ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟ ವಾಗತೋಡಗಿ ಬಹುಕಾಲ ಸಂದಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಚನಕಾರರ ವಚನಗಳು ಹಲವು ಸಂಸ್ಕರಣಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಂತಹುದ್ದರೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂತ್ಯ ಹಾತದೊಷಗಳೂ ಅನೇಕ ಅರ್ಥಸಂದೇಹಗಳೂ ಇನ್ನೂ ಗೊಚರ ವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಬಹು ವಿಷಾದಕರವಾದ ಸಂಗಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಾಚೀನಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡುವ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ಈಗ ದೊರೆಯುವ ಹಲವು ಸೌಲಭ್ಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಉಪಲಬ್ಧ ವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪತಕ್ಕುದೇ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಒಳ್ಳಿಯ ಹಸ್ತಲಿಲಿತ ಪ್ರತಿಗಳ ಅಭಾವವೂ ಇದ್ದಿತ್ತಲ್ಲದೆ, ಆಯಾ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಳವಾದ ಪರಿಜಯವ್ಯಾಪ್ತವರ, ಭಾಷಾಪಾಂಡಿತ್ಯ ವ್ಯಾಪ್ತವರ, ತುಲನಾತ್ಮಕ ವಿಮರ್ಶನಕ್ಕೆಯುಳ್ಳವರ, ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೃಷಿಯುಳ್ಳವರ ಸಾಹಾಯ್ಯದ ಕೊರತೆಯೂ ಇದ್ದಿತ್ತ. ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಒಮ್ಮೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದರಾಯಿತು; ವಿದ್ವಜ್ಞನರ ಅಭ್ಯಾಸ ವಿಮರ್ಶಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಯಥಾವಕಾರವಾಗಿ ಶುಭ್ರ ಸಂಸ್ಕರಣಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗವಾಗಬಹುದು— ಎಂಬ ಸದಿಚ್ಛಿಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಾಕಷ್ಟು ಕ್ರಿಹಾಕಿದರು ಆ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರೇರಿಸಿಗಳು.. ಅವರ ಕಾರ್ಯ

ಅಪ್ರಾಣ, ಅತ್ಯಷ್ಟಿಕರ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ತೆಗಳದೆ, ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಈ ಕಾಲದವರಾದ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಯಾಪ್ರಾರ್ಥಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಆದರೆ, ಈಗ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆತ್ತೆದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ; ಹರಿ ಸ್ಥಿತಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಧಾರಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಇನರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ವಡೆದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ನೂತನವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭರದಿಂದ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಮಹತ್ತರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವನಿಧ್ಯಾನಿಲಯಗಳೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘಗಳೂ ಎಲ್ಲಿಂದ ನೇರವನ್ನು ನೀಡಲನುವಾಗಿವೆ. ಈ ನೂತನ ಹರಿ ಸ್ಥಿತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನೂ ಮತ್ತೆ ಅಧಿಕೃತವಾಗಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಶ್ವನಿಧ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಆವಶ್ಯಕವೇನಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಮುದ್ರಣಕಲೆ ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂಗ್ಲಿಂಡಿನಂತಹ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲೀಕಾಸ್ಪಿಯರನಂತಹ ಮಹಾ ಕವಿಯ ಕೃತಿಗಳು ಕವಿಯ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಸಾರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ಮುದ್ರಣಕಾರ್ಯ ಕವಿಯ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸೇತ್ಯತ್ಪದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲೋಂಬೊಂದು ಕಾರಣಕಾಣಿ—ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ—ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಮೂಲ ಮುದ್ರಣಗಳು ಅಸಮರ್ಪಣೆಯಿಂದೇ ಗ್ರಹಿತವಾಗಿವೆ. ಕವಿಯು ಕಾಲವಾದಂದಿನಿಂದ ಮೂರು ಶತಮಾನಕಾಲ ಅನೇಕ ಸೂಕ್ತ ವಿನುಶಕರ ಮತ್ತು ಉದ್ದಾಮ ಪಂಡಿತರ ಒಂದು ದೀಘರ್ಫ ಪರಂಪರೆಯೇ ಏರ್ಪಡಿದ್ದರೂ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆಗಾಗ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಕಿಂದ್ದ ಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ ಬಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಆದಷ್ಟು ಶುದ್ಧಸಾತಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೂತನ ಸಂಸ್ಕರಣಗಳು ಈಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಅಂಗ್ಲಸಾಹಿತ್ಯಾಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿದ ಮಾತಾಗಿದೆ.

ಮುದ್ರಣಕಲೆ ಪ್ರಸಾರಣಾಗುವ ಎಂಬ್ರೈ ಶತಮಾನಗಳ ಮುಂಚಿಯಿ ಸಾಬಿತೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಯೆ ಬರಿಪಡ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಂಪ್ರದ್ಯಮನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕಾದುದು ಅನ್ವಯಾಯ ವಾಗಿರುವುದೆಂದ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ನವೀನ ಸಂಸ್ಕರಣಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಕೊಳ್ಳುವುದು ಆವಶ್ಯಕವೆಂದೇಇಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ ಸರಿ.

ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹಾನಿದಂದು ಸಾಂಪ್ರದ್ಯಮೇವಿಗಳ ಬಯಕೆಗನುರೂಪವಾಗಿ ವಚನ ಸಾಂಪ್ರದ್ಯಮನ್ನು ಸರಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಪುನಃ ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಹೋಕೆಯನ್ನು ಧಾರವಾಡದ ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಾಂಪ್ರದ್ಯಮ ನವೀತಿ ಈಗ ಕೆಲಕಾಲದಿಂದ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಈ ದಿವೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಾಗಿದೆ. ಇಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳ ಈ ಸಂಸ್ಕರಣನ್ನು ತ್ಯಾಗಿಸಿತ್ತಿರುವುದು ದ್ವಾರಾ ಘಟಿತು.

೩

ಆಂಚೀನ ಸಾಂಪ್ರದ್ಯಮ ಸಂಪಾದನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಕುಗಳಿಷ್ಟನೇ ಎಂಬುದು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿ. ಮುದ್ರಣಗೋಪನೆಗ ಪರಿಷ್ಕಾರ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಯ್ದಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರಿಪಡ ಪ್ರತಿಗಳು ಆವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಕ್ಯೆಬರಿಪಡ ಪ್ರತಿಗಳು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಂದಲೇ ಬರಿದುವು ದುರ್ಭಾಗ್ಯದಾದುದರಿಂದ ಇತರರು ಬರಿದಿಟ್ಟುವುಗಳನ್ನೇ ಆದಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ರಾಳಿದಿಂದ ಇನ್ನು ಮೂರವಾಗಿದ್ದಷ್ಟು ಮೂಲಗ್ರಂಥದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಫಿನ್ಸುವಾಗುತ್ತೆ ಹೋಗುಸ್ತು ಸಂಭವನೀಯ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಕೇವಲ ಪರಿಜ್ಞಾನದ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಿನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂದುವುದಿಲ್ಲ. ಭಾಷಾಜ್ಞಾನ, ವ್ಯಾಕರಣಜ್ಞಾನ, ವಿಷಯಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ, ಆದರೂ ಆವಶ್ಯಕವಾದ, ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಪಂಡಿತರು ಪ್ರತಿಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕುತ್ತಿದಿಲ್ಲವೆಂದೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ ಇದರಿಂದವಾಗಿ ಹಿಂದಣ ಕ್ಯೆಬರಿ

ಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಸ್ವಾಲಿತ್ಯ, ಕೆಬ್ಬ ಪಾಠ, ಹೊಸರುತ್ತ್ವ ಮುಂತಾದ ದಲವು ಬಗೆಯ ದೋಷಗಳು ತಲೆಹಾಕಿರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಒಂದೆರಡು ಕೈಬರಿಹದ ಪ್ರತಿಗಳು ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಸ್ಕರಣ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಯೋಸಕರವೂ ಅತ್ಯಷ್ಟ ಕರವೂ ಆಗಿರುವುದೆಂಬುದು ತನುಭವದ ಸಂಗರಿಯಾಗಿದೆ.

ಅದುದರಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಂಪತ್ತ್ಯದ ಅವುದೊಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪರಿಶ್ಯಾಸಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಕೈಬರಿಹದ ಪ್ರತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ನಿಕ್ಷೇಪವು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಇತ್ತೀಚಿನವಾದ ಕಾಗದ ಪ್ರತಿಗಳಿಗಂತ ತಾಳಿವ್ಯಾಲೀಯ ಪ್ರತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ವಸನೀಯವಾದುವು. ಒಂದು ಗ್ರಂಥದ ಸಂಪಾದಕಾಣಿಗಿ ಕಲೆಹಾಕಿದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಹೊಲಿಕೆ-ಭಿನ್ನತೆಗಳನುಸಾರವಾಗಿ ಬೀರೆ ಬೀರೆಯಾಗಿ ವರ್ಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಹೊಲಿಕೆ ಹೇಳುವಿದ್ದ ವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಹ ಹೊಲಿಕೆಗಳಿಗೆ ಆ ಪ್ರತಿಗಳಿಗ್ಲೇ ಮಾತ್ರಕೆ ಒಂದೇಯಾದುದೆ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲದೆ, ಭಿನ್ನತೆಗೆ ಅಯಾ ಹೃತಿಕಾರರ ವಿಶ್ವಾಸ ಬಲಾಬಲಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕಾವುದು. ಹನ್ತೆಲಿಟ್ಟತ ಪ್ರತಿಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ತತ್ತ್ವಗಳು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ಕಂಡುಬಿಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಆವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳು ಅನ್ಯತ್ರೇ^೪ ದೂರೆಯಾವುದರಿಂದ ಆವಸ್ತ್ವಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಮಾತ್ರಕೆಗಳ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ತಂತ್ರವೇ ಈಗ ಪರಿಷ್ಟಿದಯಾದರೂ, ಆದರೆ ಅನುಸರಣದಿಂದ ಕೆಲವುಂದು ವಿಶ್ವಾಸ ಉಗಿಯ ತೊಡಕುಗಳು ನಿವಾರಣೆಯಾಗಬಹುದೆಹೊರತು ಎಲ್ಲ ತೊಡಕುಗಳೂ ಬಯಲಾಗುವುವೆಂತೆಲ್ಲ.

ಕೈಬರಿಹದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿ ಕಲೆಹಾಕಿದರೂ ಆವುಗಳಿಂದ ನಿವಾರಣೆಯಾಗದ ಈನ್ನೂ ಎಷ್ಟೂ ತೊಡಕುಗಳು ಸಂಪಾದಕರಣ ಎದುರಿಸುತ್ತಿವೆ

ಯೆಂಬುದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಥವಾ ಬೀರೆ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಹಳೆಯ ಕೈಬರೆಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಪ್ಪೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕ-ತ, ದ-ವ, ಗ-ನ ಮೊದಲಾದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನವಾದುದು ಕಂಡಬಿರುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಟಿಪ್ರಾಣ ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಗಳ ಹಲ್ಲಿಟ, ರೇಫ್ ಒತ್ತುಕ್ಕರಗಳ ಅನಾವಶ್ಯಕಪ್ರಯೋಗ ಅಥವಾ ಆವಶ್ಯಕ ವೆಸಿಸುವ ಒತ್ತುಕ್ಕರಗಳ ಅಭಾವ, ಇ, ಉ, ಒ, ಮೊದಲಾದ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಯಿ, ಔ, ಪೂ ಎಂದು ವ್ಯಂಜನಾದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವ ರೂಢಿ— ಇವೆಲ್ಲ ಅರ್ಥದ ಸಂದಿಗ್ತೆಯನ್ನು ಬಲಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕನ್ನಡದ ಹಳೆಯ ಕೈಬರೆಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೃಸ್ಪು ದೀಪಾರ್ಕ್ಕರಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಸೂಚಿಸಿರುವುದು ಬಹು ವಿರಕ. ಪದ್ಯಗ್ರಂಥಗಳಾಗಿ ದ್ವಾರ ಭಂದಿಸಿನ ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದ ಬದುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಆದರೂ ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭೀನಾನ್ನಿಖಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾಗ್ಗಿದ್ದು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಸಾಗೆವರುಣನೆ:

ಇನಿತಂ ಮೂರಭಯಿನನೆಳ್ಳ
ದ್ವಾರಂತರಂ ದೀಪಾಶೋಕುಪ್ರಂಬಿಸೆಸುತ್ತ ಚ
ಬ್ರಿನ ಕಿಂಯಂದದ ನೇಲಮೋಳ
ಗವಸುಂ ಖಿದುಮಿಡನೆ ವಿಂಡುಕುವೆನ್ನಂ ಕಂಚೆಂ

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಂದೋದೋಷವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ‘ಕಿಡಿ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲಿಂದೂಹಿಸಿ ಅದು ‘ಕಿಡಿ’ (=ಹುಳು) ಎಂದೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ತಕ್ಕಿಸಿತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ತಮ್ಮ ವಾಟು ಅನಾವಶ್ಯಕವೆಂದು ದಲವರಿಗೆ ತೋರಬಹುದಾಗಿದೆ; ನಮಗಂತೂ ಹಾಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು ಭಂದೋ ಬದ್ದವಾದ ಪದ್ಯವಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೃಸ್ಪು-ದೀಪಾರ್ಕ್ಕರಗಳ ಸಂದೇಹ ನಮಗೆ ಹಲವೆಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸಿದೆ, ಬಾಧಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ

ಈಗ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ವಾರಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ತಿದ್ದುವಡಿಗಳನ್ನು
ಮಾಡುವ ಸಾಸಹ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ಉಹೆಯಿಂದಲೆ ತಿದ್ದುವಾಟಿಗಳನ್ನು
(conjectural emendation) ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗವೂ ಒದಗು
ತ್ತಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಬಿತ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಕಾಸ್ಪಿಯರನ ಕ್ರಾತಿ
ಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ನ್ಯಾನತೆ, ಸಂದಿಗ್ಧತೆ, ವ್ಯಧರ್ಥತೆ ಮುಂತಾದವು
ಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸಮರ್ಪಕರೆನಿಸಿದ ವಿಮರ್ಶಕರು ಉಹೆ
ಯಿಂದಲೆ ವಾರಸಂಸ್ಕರಣವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡುದುಂಟು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು
ವಿಧ್ಯಜ್ಞನರ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು ನಿಜವಾದರೂ, ಅಸಮರ್ಪಕ
ವೆಂದು ಕಡೆಗಳಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುವುಗಳೇ ಬದಲ; ಅಲ್ಲದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ
ದವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ಜ್ಞಾನಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸಂದೇಹವೂ ಉಂಟಾ
ಗಿದೆ. ಉಹೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ವಾರಸಂಸ್ಕರಣ ಪ್ರತಿಭಾಜನ್ಯವಾಗಿ
ದ್ವರೆ ಸರಿ, ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಅನರ್ಥಕಾರಕವೆಂಬ ತತ್ತ್ವವನ್ನು
ಅಂಗಿಕರಿಸಿಯೆ ನಾವು ಅನಿವಾರ್ಯವೆಂದೆನಿಸಿದ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ
ಮಾತ್ರ ಈ ಬಗೆಯ ತಿದ್ದುವಾಟಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹವು
ಗಳನ್ನು [ ] ಈ ಕಂಸಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳ ಯುಕ್ತಾ
ಯುಕ್ತತೆಯನ್ನು ಸಹ್ಯದರ್ಯರಾದ ವಾಚಕರೆ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಂದೆ
ರದು ಕೆಡೆ ನಾವು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ ವಾರ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಪ್ಪು
ಸಮರ್ಪಕವಲ್ಲವೆಂದೆನಿಸಿದರೂ ಅವನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಗೊಡಿವೆಗೆ ನಾವು
ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ, ಒಸವಣ್ಣನವರ ವಚನವಾದ

ಹೊನ್ನ ಹಾವುಗೆಯ ನೆಟ್ಟಿದವನ, ಮಿಡಿಮುಟ್ಟಿದ ಕಂಜಿಡೆಯವನ;
ಮ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ವಿಭಾತಿಯ ಧರಿಸಿದವನ,
ಕರದಲ್ಲಿ ಕಪಾಲವ ಸಿಡಿದವನ,
ಅರ್ಥನಾರಿಯಾದವನ, ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಶಾಯ್ಯವನ;
ನಂಬಿಗೆ ಕುಂಬಟಿಯಾದವನ;

ಹೊಳೆಳಂಗೆ ಹೊನ್ನು ಮಂಡಂ ಯ ಕರೆದವನ,
ಎನ್ನು ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವನ, ಸದ್ಗುರುತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡಿದ ಪ್ರೋಜೆಯಲ್ಲಿನವನ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗರ್ಯಾಸಂಬಂಧ ! (ಇಂಥಿ)
ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ‘ಮೆಟ್ಟಿದವನ, ಧರಿಸಿದವನ, ಕಾಯ್ದಿವನ, ಸಂಗರ್ಯಾಸಂಬಂಧನೆಂಬವನ’ ಮುಂತಾದ ರೂಪಗಳೆಲ್ಲ ದ್ವಿತೀಯಾ ಪಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವುದೆಂದೇ ಸಕ್ರಿಯ ತರ್�ನಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯುವುದು. ಆ ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಪದವೇ ಇಳ್ಳವೆಂದೂ ಈ ವಚನವೇ ಅಪೂರ್ವ ವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಭಾಸವಾಗಿರದು. ಅಂತೆಯೇ ಕನಾರ್ಬಿಕಕವಿಚರಿತೆಯ ಗನ್ಯಿಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿಗಂ ಈ ವಚನವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ‘ಕೂಡಲ ಸಂಗರ್ಯಾಸಂಬಂಧ’ ಎಂಬ ಕೊನ್ಯಾಯ ರಬ್ಬಗಳ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ‘ಕೊಂಡು ಬಾರಲವಾಗ್ಯಾ’ ಎಂಬ ರಬ್ಬಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದು ಮ ಕಂಡು ಬರುವುದು. ಆದರೆ ತಾಳಿವ್ಯಾಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರಬ್ಬಗಳಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲೆಂದು ಒಂದಣಿಂದ ಯಾರೋ ಸೇರಿಸಬೇಕಂದು ಉಹಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿಯಂತೆ ಕಾಣಿವ ರೂಪಗಳು ನಿಜ ವಾಗಿಯೂ ‘ಮೆಟ್ಟಿದವನೆ, ಧರಿಸಿದವನೆ’ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಅವಧಾರಣೆಯ ಎಕಾರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪ್ರಥಮಾ ವಿಭಕ್ತಿಗಳಿಂದೆ ತೋರುವುವು. ಹಳಗನ್ನಡದ ಕೃಬರಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಕಾರಾಂತವನ್ನು ಅಕಾರಾಂತವಾಗಿಯೆ ಬರೆಯುವ ರೂಪಿ ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದುತ್ತು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಕರೆದ, ಬರೆದ, ಬರೆದ’ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ‘ಕರದ, ಬರದ’ ಎಂದೇ ಬರೆದುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ‘ಅದನೇ ಬಂದನೇ’ಬುದನ್ನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ‘ಅವನಕ ಬಂದನೇ’ಂದು ಉಚ್ಛರಣೆಯನ್ನು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ‘ಹೊನ್ನು ಮಾಸುಗೆಮೆಟ್ಟಿದವ.....ಕಾಳಿದವನ’ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಪುರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತನಾದ ಶಿವನೂ ‘ನನ್ನು ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕೂಡಲ ಸಂಗರ್ಯಾಸಾ ಥಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಕ್ಕದ್ದು.

ಫೆಂದು ಈ ಸಂಸ್ಕಾರಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಸ ಸಂಪ್ರಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಕ್ಕದ್ದು.

ಒಬ್ಬನೇ' ಎಂದು ಶಿವನಿಗೂ ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಿಗೂ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ಪನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ ವಚನವಿದೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನವರಿಕೆ. ಬ್ರಹ್ಮದ್ವರೂ, ಭಿನ್ನಾಭಿ ಪ್ರಾಯವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ನಾವು ಈ ವಚನವನ್ನು ಆ ರೀತಿ ತಿದ್ದದೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಕೈಬರಹದಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಸ್ವರಪಲ್ಪಟಿದಿಂದ ಸಂದಿಗ್ಧತೆ ಬೀಗೆ ಉಂಟಾಗುವುದೆಂಬುಪ್ರದಕ್ಷಿಣಾ ಉಹೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ವಾತಸುಧಾರಣೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸರಿಯಾಗಲಾರದೆಂಬುಪ್ರದಕ್ಷಿಣ್ಣ ಒಂದು ಉದಾರರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಉಚಿತವೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ:

ಲಿಂಗಜಂಗಮ ಒಂದೆ ಎಂದು ಸಂಬಿಜ ಬಳಿಕ

ಅಪರಂಗಸೆಯರು ಲಿಂಗದ ರಾಜಿವಾಸ;

ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಳ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಳ,

ಕೌಡೆಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಳ !

ನೂತ್ನಿಯಂಬ ಭಾವ ತಪ್ಪಿ ಅಸ್ತ್ರಾರವರ

ತಲೆಯ ಕೊಂಬ ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

(೬೨೩)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಗೆರೀಧಾಕಿದ ಭಾಗ ತಾಳಪ್ರೋಲೆಯು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. 'ಮೊಲೆಯಂಬ' ಇವನ್ನು 'ಮೊಲೆಯಂಬ' ಎಂದು ತಿಳಿಯುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ 'ಮೊಲೆ' ಎಂಬುದ ಮಾತೆಯು ಚಿನ್ಯೇವಾದಂತೆ ಕಾಂತೆಯಲ್ಕೂಣಿಸ್ತೂ ಆಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ 'ಮಾತೆ' ಎಂಬ ಭಾವನೆಯ ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ತೋರಬಹುದಾದರಿಂದ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಶ್ರೀ ರಾಜಕಟ್ಟಿಯವರ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ೧೧ 'ಮಾತೆಯಂಬ' ಎಂದು ನುಂಟಿತವಾದುದು ಸರಿಯೆಂದೆ ಹೇಳಬಹುದು. ನಾವಾದರೂ ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನೇ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಇದು ಉಹೆಯು ಸುಧಾರಣೆಯೆಂದು ತೋರಿಸಲು [ ] ಈ ಕಂಸಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದೇವು. ಆದರೆ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ 'ತಲೆಯ ಕೊಂಬ' ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಪ್ರಾಸವಾಗುವ 'ಮೊಲೆಯಂಬ' ಎಂಬುದನು ಮೂಲಪಾಠಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮೀಕ್ಷಾಪನತ್ವಯಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿ,

ತಾಳೀವೋಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇನ್ನೊಮೈ ಸರಿಹಚ್ಚುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿವು. ಆಗ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ‘ನೋಲೆಯುಂಬ’ ಎಂಬ ಪಾಠ ದೊರಕಿತು. ಈ ರೂಪವೆ ಸಮರ್ಪಕ ಎಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಶುದ್ಧಾಶುದ್ಧವತ್ತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

ಒಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಹಳಗನ್ನುಡ ನೆಡುಗನ್ನುಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗು ತ್ತಿದ್ದಿತ್ತಿನ್ನಲು ಬಲವಾದ ಆಧಾರಗಳು ಅನೇಕ ದೊರೆಯುವುವು. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೆ ಅವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನುಡದ ರೂಪಗಳೊಂದನೇ ನೆಡುಗನ್ನುಡದ ರೂಪಗಳನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಎರಡನೆಯಾಗಿ, ವಚನಗಳ ಕೈಬರಿಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಶಬ್ದದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ, ಒಂದೇ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಕಾಣಬರುವುವು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ವಚನಕಾರರು ಬಳಸಿದ ಮೂಲರೂಪ ಇದೇ ಎಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸಂ. ಆದುದರಿಂದ ಅಂತಹ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳನ್ನು ನೆನ್ನೀ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮತ್ತು ಶಬ್ದರೂಪಗಳ ಮಾದರಿಪ್ರಟ್ಟಿಯೋಂದನ್ನು ಓದುಗರ ಅವಗಾಹನೆಗಾಗಿ ಇದರದಿಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ:

(೨) ವ್ಯಾಕರಣ ಪ್ರಯೋಗಗಳು:

ಬಯಸು—ಬಯಿಸು—ಬೈಸು—ಬೈಚು;   ಬಸ್ರ್ಯಮು—ಬತ್ತ್ಯಮು—ಬಮುದು—
ಬಾಹುದು; (ನೀನಾ) ಬಂದೆಯ್—ಬಂದೆ; (ನಾನಾ) ಬಂದೇನ್—ಬಂದೇ—ಬಂದೇನು;
ನಿಂದೊಡೆ—ನಿಂದಡೆ ನಿಂದರೆ; ನೆನೆಯುತ್ತ್ರ—ನೆನೆತ್ತುತ್ತ್ರ; ದಲು ದೊರೆ—ದಲು
ದೊರೆ; ಮೆಲು—ಮೆಲ್ಲು; ನಿಲ್ಲು—ನಿಂದ; ಕಾಣ್ಣ—ಕಾಂಬ—ಕಾಬ—ಕಾಣುವ; ಕೆನ್ನೈ
ವಾರೆ—ಕೆನ್ನೈಯಾರೆ; ಅರಿದು—ಅರಿತು; ಸವೆಯೆ. ಸವೆಯುಲು—ಸವೆಯು; ಕಾಣು—
ಕಾಣಾ—ಕಾಣ; ಕೆಂಡಾ—ಕೆಂಡೆಯಾ; ಬಹೆ—ಬಾಹೆ; ಕೂಪ—ಕೂಪರ್;

ಆನ್.ಆನು.ಆ; ನೀನ್.ನೀನು.ನೀ; ಮನ.ಮನವು; ತನು.ತನುವು;
ಮಾಡುವ.ಮಾಡುವವ; ಎನ್ನ.ಎನ್ನಾ; ಎಲ್ಲ.ಎಲ್ಲಾ.

(೨) ಸಂಧಿಯನ್ನ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಬಿಡುವ ಐಚ್ಛಿಕಕ್ಕೆ:

ತನುವ ಬಂದಲೇವರಯಾ—ತನುವ ಬಂದು ಅಲೇವರು ಅಯಾ; ಜಂಗಮು ಅನವರತ. ಜಂಗಮವನವರತ; ಸತ್ಯಸಿದ್ಧೇವದೇಶ—ಸತ್ಯಸಿದ್ಧಾ—ಉಪದೇಶ.

(೩) ತಬ್ಬಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳು:

ಸೋರೆ—ಸೋರೆ	ಬೋ—ಭೋ
ಮಾದರ—ಮಾದಾರ	ಕೊನೆ—ಗೊನೆ
ತಂಬುಲ—ತಾಂಬುಲ	ಒಕತನ—ಒಗತನ
ಕಂಕಲ—ಕಂಕಲ	ನೇಮು—ನೇವ
ಪ್ರಮಾಣ—ಪ್ರಮಾಣ	ಶ್ರಮ—ಶ್ರವ
ದಂಬ-ದಂಬು-ದಂಭ	ಶೂಲ. ಸೂಲ
ಮಂಕುಟಿ-ಮಂಕುಟಿ	ಪಶು—ಪಸು-ಹಸು
ನಡು-ನಡು	ರಾವಣ ರಾವಳ
ಮುಜ್ಞು-ಮುಜ್ಞು	ನಾರಿವಾಳ-ನಾರಿವಾಳ
ಪ್ರೋಡ-ಪ್ರೋಡ	ಉಬ್ಬಿನ-ಕುಬ್ಬಿನ
ಮುರ್ಯೋ-ಮೃಯೋ	ಸೋಣಿಕ—ಸೋಣಿಗ
ಕ್ರಿ-ಕ್ರಿ-ಕ್ರಿಯೆ	ರೂಪು—ರೂಪು—ರೂಪ
ಪುತ್ರಾ-ಪುತ್ರಾ	ಪಂಜರ-ಪಂಜರ
ಟಾಪು-ಟಾಪು	ಒಪ್ಪುಚಿ—ಒಪ್ಪುಚಿ
ಸಯಿಧಾನ—ಸುಯಿಧಾನ	ಸ್ವಯಂ—ಸಯಂ

ಆದರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪವ್ಯತ್ಯಾಸದೊಡನೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಾಸಪೂ ಆಗುವದೆಂದು ತೋರಿದಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆನುಸಾರವಾದ ರೂಪಗಳನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನೂ ಇದರಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ:

(‘ಕೋಳ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ) ‘ಕೋಳ’ (ವಚನ ಇಂಡ); (‘ಬಲೆ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ (ಷಿಲೆ) ಅಂಡ; (‘ಮೋರೆ’ ಎಂಬುದರ ಬದಲು) ಮೋರುತೆ (ಅಂಬ; (‘ಬರ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲು) ‘ಭರ’ (ಇಂಬ; ಸಂಚ ಇಂಳ; ಸಂಚು (ಅಂಬ) ಕಂಕರ (ಇಂಳ); ಕಂಕಲ ಇಂಳ (ಅಂಬ)

ಒಂದೊಂದು ಕಡೆ ತಾಳೆನೋಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಶಬ್ದ ರೂಪಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರಿದರೂ ಅಂತಹ ಅಪರೂಪಗಳೆ ಬಹುಕಾಲ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸಂಭವನೀಯವಾದುದರಿಂದ, ಅವುಗಳ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿರೂಪಗಳನ್ನು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಅಪ್ಪು ಪ್ರಶಸ್ತವಲ್ಲವೆಂದು ನಷ್ಟನೇ ಶೋರಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಂತಹ ಅಪರೂಪಗಳನ್ನೇ ಮುಂದಿನ ಬೇರೆ ಗ್ರಂಥಕಾರರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿರುವುದರಿಂದ ಅಪ್ಪುಗಳ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಅಪರೂಪಗಳು ಸಾಹಾಯಕವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಕೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ:

ಹೋಗಬಿಟ್ಟು, ಮರಳಿ ಬಂದೆ ಸೋಡಿ; ಮತ್ತಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸಂದೇಹವುಳ್ಳ ನ್ನಕ್ಕ, ಅವೆ ಪರದಾರ, ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪದು. ಅನ್ಯವಧಾವೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವಾಸ ಇದೇ ಬಬ್ಬು ಕೂಡಲ ನಂಗಮುದೇವ (ಇಂ)

೨. ವಚನವನ್ನು ಶ್ರೀ. ಘ. ಗು. ಡಃಕಟ್ಟಿಯವರಿಂದ ಸಂಪಾದಿತವಾದ ಬಸವಣ್ಣ ಸರ್ವ ವಚನಗಳು ಮೂರನೆಯ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಈಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ‘ಪರದಾರ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ತಾಳೆನೋಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ದೊರೆಯಾವುದು ‘ಪಾರದ್ವಾರ’ವೆಂಬ ಶಬ್ದ. ಈ ಶಬ್ದವು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಖಚಿತವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲಿಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ‘ಪರದಾರ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಯಾರೋ ಇತರ ಪ್ರತಿಕಾರರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಉಹಿಸಬಹುದು. ‘ಪರದಾರ’ ಎಂಬುದು ‘ಪರದಾರಗಮನ ವಾತಕ’ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅರ್ಥಕೊರೆದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದಿಂದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ‘ಪಾರದಾರ್ಯ’ ಎಂಬ ಬೇರೊಂದು ಶಬ್ದವೇ ಇದ್ದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ‘ಪರದಾರ್ಯ’ವೇ ಕನ್ನಡಿಗರಕ್ಕೆ ಬರೆಹದಲ್ಲಿ ಬರಬರುತ್ತೆ ‘ಪಾರದ್ವಾರ’ವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಪರೂಪ ಬಹುಕಾಲ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ‘ಪರದಾರಗಮನ ವಾತಕವನ್ನು ನಾಡಿದವ’ (ಎಂದರೆ ‘ಪರದಾರ’ ಅರ್ಥವಾ ‘ಪರದಾರಿಕೆ’)

ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ‘ಪಾರದ್ವಾರಿ’ ಎಂಬ ರೂಪ ಸಿಂಗಾರಾಜಪುರಾಣದ ಕೆಳಗಣ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಂಂದ ದೊರೆಕುತ್ತಿದೆ:

ಸೂನೆಗಾಲು ಕುಲಾಲ ವೇತಿ ಜಕ್ಕೀರ ಮಂಧು

ಪಾನಿ ಪಾರದ್ವಾರಿ ತಿಲಫಾರೆಣಿಂ ಏಸುಣಿ

ಒಂಸಾಗುಲ ಸದಾಬ್ರಹ್ಮಾ ಹಕ್ಕಿ ಸೋಳಗಾದ ಬಲು

ಫೋರೆತರ ನಿರಯಾತ್ಮಿ ರು

ಮೇನಕಾತ್ಮಿ ಜೀಯರಸನಂ ಸ್ತು ರಸಿ ಪೂಜಿಸಲು

ಒಂಸತರದತಿಪಾಪಕ್ಕೆಲ್ಲ ಲಯವಾಗಿ ಸ್ಥಾ

ಖಾಷಿಸುಭವ ಸುಕೃತಾತ್ಮಿ ರದರೆಂಬ ತಡ್ಡುರಿಗೆ

ಓಂ ಕೇಳು ನರಪಾಲಕಾ

ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮೈಂಡೆ ವಚನದಲ್ಲಿ ‘ಪಾರದ್ವಾರ ಎಂಬ ರೂಪವನ್ನೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೆ ಕೋರೆತಲ್ಲ ಅದರ ಶಾಧ್ಯ ರೂಪವ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೀರೆ. ಓಗೆಯೇ, ಇದೆ ತತ್ತ್ವವಸ್ತುನುಸರಿಸಿಯೇ, ‘ಪೂರಾತನ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ‘ಪೂರಾತ’ ಎಂಬ ‘ಕುಂಭಿವಾತಕ’ ಎಂಬು ದಕ್ಕಿ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ‘ಕುಂಭಿವಾತಕ’ ಎಂಬ ಅವರೂಪಗಳನ್ನೇ—ಅನ್ಯತ್ರ ಈ ರೂಪಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದರಿಂದ—ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರೆ.

ಇ

ಅನೇಕ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಾತಗಳಿಗೆ ವ್ಯತಿರಕ ವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವಾತ್ತಾದ ಪಾತಗಳನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಣದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಲವು ತಾಳಿಪ್ರಾಲೀಯ ಮಾತ್ರಕೆಗಳು ಸಾಹಾಯಕವಾಗಿವೆ, ಅಥಾರವಾಗಿವೆ. ಇವರಿಂದಾಗಿ ಎಷ್ಟೀ ವಚನಗಳ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಮಾರ್ವಾಟ್ರಿಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಓದುಗರಿಗೆ ತೋರಿಸಿರದು. ಕೇವಲ ದಿಗ್ಂರುನಕ್ಕೆಂದು ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಇದರದಿಕೊಡುತ್ತೀರೆ. ಈಗ ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿರುವ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳ ಮುದ್ರಿತ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಚನ ಕೆಳಗಿನಂತೆಂಬ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ:

(೧) ಒಲವಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ, ನೇಹವಿಲ್ಲದ ಮಾಟ, ಆ ಪೂಜೆಯು ಆ ಮಾಟವು
ಚಿತ್ರದ ರೂಪು ಕಾಣಿರಣ್ಣ. ಚಿತ್ರದ ರಬ್ಬು ಕಾಣಿರಣ್ಣ. ಅಪ್ಪಿದರೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ
ಮೆಲಿದರೆ ರುಚಿ ಇಲ್ಲ. ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ನಿಜವಿಲ್ಲದವನ ಭಕ್ತಿ.

ಈ ವಚನವನ್ನು ಅರ್ಥವಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲಿ, ‘ಅಪ್ಪಿದರೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ
ಮಾತ್ರ ‘ಚಿತ್ರದ ರೂಪನ್ನು’ ಅನ್ನಯಿಸುವುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು
ಸುಲಭವಾಗುವುದೆಂದು ನೆನ್ನೆರೂ ‘ಮೆಲಿದರೆ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ’ ಎಂಬುದು
ಯಾವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದೆ ಎಂಬುದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೆ ಉಳಿಯು
ತ್ತಿದೆ.—‘ರೂಪ’ನ್ನಾಗಲಿ ರಬ್ಬು’ನ್ನಾಗಲಿ ಮೆಲುವುದು ಅಸಮಂಜಸ
ವಾದುದರಿಂದ, ವಚನಕಾರರೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದರೆ, ಖಾಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಏನಾ
ದರೂ ಅರ್ಥ ಹೊರಡಿಸಿ ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
ಆದರೆ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ‘ರಬ್ಬು’ ಶಬ್ದವು ಬಳಕೆವಾತಿನಲ್ಲಿದೆ;
‘ಎದ್ದು ಕಾಣುವುದು, ಸ್ವಷಟ್ಪವಾದುದು’ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ, ಬಣ್ಣ
ಮುತಾದವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಬರುವುದುಂಟು. ಆದರೆ ಈ
ಅರ್ಥದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ, ನಾಮನುವದವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಈ ಶಬ್ದವು ಕ್ರಿಷ್ಣ ದ ನಿಷ್ಠಂ
ಟುಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಕನ್ನಡವಲ್ಲವೆಂದೂ ಬಹುತರ
ಅನ್ಯದೇಶ್ಯಶಬ್ದವಿರಬೇಕೆಂದೂ ತಕ್ಷಿಂಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ
ಇಂತಹ ನುಡಿಯನ್ನು ಒಸವಣ್ಣನವರು ಬಳಸಿರಲಾರರಿಂದೆ ಉಹಿಸ
ಬಹುದು. ತಾಳಿಪೋಲೆಯ ಮಾತೃಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡು
ಬರುವ ಶಬ್ದ ‘ಕಬ್ಬು’ ಎಂಬುದು. ಆ ಶಬ್ದವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ವಚನ
ವನ್ನು ಪುನಃ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ ಕೆಳಗಣಂತೆ ಬರೆದರೆ, ಅರ್ಥವು ಎಷ್ಟು ಸುಗಮ
ವಾಗುವುದೆಂಬುದು ತಾನೆ ಗೊತ್ತುಗುತ್ತಿದೆ:

ಒಲವಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ! ನೇಹವಿಲ್ಲದ ಮಾಟ!!

ಆ ಪೂಜೆಯೂ ಆ ಮಾಟವೂ

ಚಿತ್ರದ ರೂಪ ಕಾಣಿರಣ್ಣ! ಚಿತ್ರದ ಶಬ್ದ ಕಾಣಿರಣ್ಣ!!

ಅಪ್ಪಿದರೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ! ಮೆಲಿದರೆ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ!!

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಜವಿಲ್ಲದವನ ಭಕ್ತಿ!!

(೧೬)

ಈಗ ‘ಚಿತ್ರದ ರೂಹು—ಅಷ್ಟಿದರೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ, ಚಿತ್ರದ ಕಬ್ಬಿ ಮೇಲಿದರೆ ರುಚಿಯಲ್ಲ’ ಎಂದು ಒಹುಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಅಥ ಹೊರಡಿತ್ತೆಂಬುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣತಪ್ಪಿನಿಂದಾಗಲಿ, ಮೂಲಪ್ರತಿಗಳ ಕೊರತೆಯಂದಾಗಲಿ ಈಗಾಗಳೆ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಅವಧಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದುವು ಕೆಲವು ಘೋತ್ತ:

ಮೊದಲು ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಠ	ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿಯು ವಚನ ಸಂಖ್ಯೆ	ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಪಾಠ
ಸಂಗರದ ಗಾತ್ರ	೪೨	ಸಂಗರ ಗಾತ್ರ
ಅಂಗ ಸಂಗಿ	೧೫೫	ಅನಂಗಸಂಗಿ
ಶುಧರ—ಶುದರ	೨೬೦	ಶುದುರು
ಆರುಚಿಯುಂಟಿ	೨೫೫	ಆಸುರುಚಿಯುಂಟಿ
ಮಳಲೊಟ್ಟಿ	೩೦೯	ಒಳಲೊಟ್ಟಿ
ಕಾಗೆ ವೃಷಿಸುವ	೩೬೮	ಕಾಗೆ ವಿಷಿಸುವ
ಭೋಜದೇವ ಬಲಾಳು	೩೬೭	ಭೋಜ ದೇವಲಾಳು
ಅಷ್ಟ ಕೋಣಿ	೪೬೦	ಅವುಟ್ಟಿಕೊಣಿ
ರೋಮುಂಗಳು		ರೋಮುಂಗಳು
ಹೊತ್ತ ತಂದು	೫೮೫	ಹೊತ್ತ ತಂದು
ಇನ್ನು	೫೮೮	ಇನ್ನು

(೨) ಈಗ ಪ್ರಜಾರವಾಗಿರುವ ಒಸವಣಿನವರ ವಚನಗಳ ಮುದ್ರಿತ ಪ್ರತಿಯೆಂದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಚನ ಕೆಳಗಿನ ಸಂತಿದೆ:

ಒಲೆಯು ಬೂದಿಯು ಬಲಯುಲು ಬೀಡ ಒಲಿದಂತೆ ಹೂಸಿಕೊಂಡಿಸ್ತುದು ಹಂಸಿ ಏನು ಫಲ ಮನದಲ್ಲಿ ಲೇಸಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕ? ಒಂದನಾಡ ಹೊಗಿ ಒಂಬತ್ತು ನಾಡುವ ದಂಬಕರ ಮಾಡ್ಬು ಶೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುದ್ರಿತ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಬಲಿಯಲು’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ‘ಬರೆಯಲು’ ಎಂದಿದೆ; ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ಮೇಲಿನಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಇದ್ದು ರಾಗೆಯೇ ಈ ವಚನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಕಣಣವೇ ಸರಿ. ಅಂಶೆಯೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಬಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿಸಿಂದ ಪ್ರಕಟಿತವಾದ “ಕನ್ನಡ ಬಾವುಟ್”ದಲ್ಲಿ ಈ ವಚನದ ಮೊದಲಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಸುಧಾರಿಸಿದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ; ಮತ್ತು ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀ ಅವರ ‘‘ವಚನಧರ್ಮಸಾರ”ದಲ್ಲಿಯೂ ಆನುಸರಿಸಲಾಗಿದೆ:

ಒಲೆಯು ಬೂದಿಯು ಬಳಿಯಲು ಚೇಡ, ಒಲೆಯಂತೆ ಹೊಸಿಕೊಂಡಿನ್ನುದು ಹಂಸಿ.....(ಇತ್ಯಾದಿ)

ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ‘ಬಲಿಯಲು’ ಅಥವಾ ‘ಬರೆಯಲು’ ಎಂಬ ಮೊದಲೆರಡು ಪಾಠಾಂತರಗಳಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತೃಕೆಗಳ ಅಧಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ‘ಕನ್ನಡ ಬಾವುಟ್”ದಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ‘ಬಳಿಯಲು’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಮಾತೃಕೆಗಳ ಆಧಾರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅರ್ಥದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಇಚ್ಛೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ‘ಬಳಿಯಲು’ ಎಂಬುದರಿಂದ ಅರ್ಥ ಸರಳವಾಗಬಹುದೇನೋ? ಇನ್ನು “ಕನ್ನಡ ಬಾವುಟ್”ದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದಿದ ಪಾಠವಾದ ‘ಒಲೆಯಂತೆ’ ಎಂಬುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಮಾತೃಕೆಯ ಆಧಾರವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅರ್ಥದ ವಚನ ಸುಗಮವಾಗುವುದೆಂದು ಸೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು (ತಾಳಿನೋಲೀಯ) ಮಾತೃಕೆಗಳ ಆಧಾರದಿಂದಲೇ ವಚನಗಳ ಸಂಸ್ಕರಣವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ತಾಳಿನೋಲೀಗಳ ಆಧಾರದಿಂದಲೇ ಈ ವಚನವನ್ನು ನಾವು ಈ ರೀತಿ ಸಂಸ್ಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ:

ಒಲೆಯು ಬೂದಿಯು ಓಲಿಯಲು ಚೇಡ:

ಒಲಿದಂತೆ ಹೊಸಿಕೊಂಡಿನ್ನುದು.

ಜೂಸಿ ಏನು ಫಲ, ಮನದಲ್ಲಿ ಲೇಖಿಲ್ಲಿದನ್ನು ಈ

ಒಂದನಾಡಹೋಗಿ ಒಂಬತ್ತನಾಡುವ

ಡಂಬಕರ ಮೆಚ್ಚು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ .

ಶೈವರಿಗೆಲ್ಲ ಮಾರ್ಪಾದ, ವೀರಶೈವರ ಅಷ್ಟಾವರಣಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಕುರಿತ ವಚನವಿದು. ನಿಭೂತಿಯನ್ನು ಫಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕ್ರಮವೂಂದು ಏರ್ಫಟ್ಟಿರುವುದಾದರೂ, ಮೂಲತಃ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವತಃ ಇದು ಬೂದಿಯೆ. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸೀನಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಈ ವಚನವನ್ನು ಪರ್ವತಿಸುವುದೂ ಅಥವಾ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮತ್ತಿದೆ: “ನಿಭೂತಿಯೇ ದೀಕೆಂದು ಅದನ್ನು ಪೇಟಿಯಿಂದ ಬಿಲಿತು (=ಕೊಂಡು) ತರ್ಲ. ನ ಸ್ರುಧಾನಬ್ದದ. ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೂದಿಯು ಸಾಕು; ಅದನ್ನೇನು ಕೊಂಡು ತರುವ ಕಾರಣ ವಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹೊಸಿ (=ಬಟ್ಟಿ)ಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದರೆ ಮನಸ್ಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧಿಹೊಂದಬೇಕೆ, ಮೇಲ್ತ ದೀಕಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೊಸಿಕೊಂಡ ರೀಸು? ಅದೆಲ್ಲ ವ್ಯಾಘ. ಬರಿಯ ಮಾತಿನ ದಂಭಕರನ್ನು ದೀರುವ ವೆಚ್ಚು; ಅಂತಃಶುದ್ಧಿಯಿದ್ದರೆ ಒಲೆಯ ಬೂದಿಯು ನಿಭೂತಿಯ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ”— ಎಂಬಾದೆ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಒಸವಣ್ಣನವರು ಮಾಡಿನ ಉಪಮೀರ; ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ‘ಬಲಿ’ (ಎಂದರೆ ‘ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು’) ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಈಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ; ಬಹುಕ್ಕೆ ಹಲವು ರೆತಮಾನ..ಇ ಉಂಡೆಯೇ ಬಳಕೆ ತಪ್ಪಿರಬೇಕು ವಚನಗಳ ಪ್ರತಿ ಮಾಡಿದವರು— ಅಥವಾತಿಳಿಯೆದೆಯೋ ಕೈತಪ್ಪಿಸಿದಲ್ಲೋ— ಈ ಬೆಳ್ಳಿವಣ್ಣು ‘ಬಲಿ’ಯಂದೇ ಬೆಳ್ಳಿ ಎಂದೋ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈಗಿನ ವಾಚಕರಗೆ ಅಘರಹತ್ತದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೊಂಡಲವನ್ನು ಖಂಬೀ ಮಾಡಲು ಕಾರಣ ವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದೆ ಶಬ್ದವ್ಯಯೋಗವಾಗಿರ. ವ ಇನ್ನೇಷ್ಟಿಂದು ಒಸವಣ್ಣ ಸವರ ವಚನದ ಶಾಧ್ಯವಾತ ಕಳಗಿನಂತಿದೆ:

ಹೊಲಬಾಗೋಂದಱಿಸಬೇಡ, ಬಿಲಿತು ತರಬೇಡ;

ಬಲಿದೊಮ್ಮೆ, ‘ಶಿವಶರಣಿಂಜ್ಞ ತಯಾರಿ !

ಒಂದು ಸೊಲ್ಲಿಂಗೆ ಮುಕ್ತಿ ನಿರ್ದಿ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಭಕ್ತಿ ಲಂಬಬೆಂಬಾಗಿ. (೯೭೦)

ಈ ವಚನವನ್ನು ‘ವಚನಶಾಸ್ತ್ರರಕ್ಷಸ್ಯದಲ್ಲಿ’ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥ ದಿವಾಕರರು ಕೇಳಿನಂತಹ ಮುದ್ರಿಸಿದಾಗ್ಗಾರೆ:

ಮೂಲಬುಗೊಂದು ಅರಸಬೇಡ. ಬರಿದು ತೆರಬೇಡ. ಬಲಿದರೋಹೆ ಶಿವ ಕರೆಣಿಸ್ತು ರೆಯ್ಯಾ. ಒಂದು ಸೌಲಿಂಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿದ್ಧಿ ..... ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ತಾಕೆಪ್ರೋಲೀಯ ಪ್ರತಿಗಳ ಆಧಾರವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಇದು ಕೇವಲ ಉಹೆಯಿಂದಲೇ ಮಾಡಿದುದೆಂದು ಮತ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮೂಲ ರೆಬ್ಬದ ಸಿಜವಾದ ರೂಪ ಇಲ್ಲವೇ ಅಥ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಿದ ಕಾರಣಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತಿಕಾರರು ಅಥವಾ ಸಂಪಾದಕರು ಮಾಡಿದ ಅನೇಕಬಗೆಯ ತಿದ್ದು ವಾಟಿಗಳಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಸ್ವದವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಮಾತ್ರಕೆಗಳನ್ನು ಸೋಧಿ ಸರಿಯಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಂತಹ ಹಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೇ:

ಬಳಕಂತಲ್ಲಿದ್ದೆ	ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದ	ನಾನು ಅಂಗಿ ಕರಿಸಿದ
ವಾರೆ	ವಚನ ಸಂಶೈ	ವಾರೆ
ಹಾವ ತಿಂಡವರ	೧೨೭	ರಾವು ತಿಂಡವರ
ಮುಯ್ಯನಲು	೧೯೮	ಮುಯ್ಯನಲು
ನಡೆಯು ಕಂಡು ನಂಬಿ	೨೫೭	ನಡೆಯು ಕಂಡಾ, ನಂಬಿ!
ಕರ್ಣನೇಷದಿಂದಾಡಾವೆ	೨೬೦	ಕರ್ಣದಿ ನೇಷದಿಂದಾಗು ಬಂದಾಡುವೆ
ಕಳಿ ಇ ಇ ಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾತಿಸೂತಕ (ವ)	೨೬೨	ಕರ್ಣ ಹುಲೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜಾತಿ ಸೂತಕ!
ವಜದ ರಾಜವ	೨೭೯	ಕೃಜದಾಹಾರವ
ಅವಸ್ರಾನಾದ ದೇಹ, ಹೀವ ವಿಲ್ಲದಂಗೈ ಸಬಬುದೆ?	೨೯೮	ಅವ ನೇಮುವಾದರೇನು ಹೇಮು ವಿಲ್ಲದಂಗೈ ಸಬಬುದೆ?
ಕಂಕರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ	೩೧೬	ಕಂಕರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಕಲ ಮನು ಅನುಜಾರುತ್ಪನ್ನನು
ಕಂಕರನ ಅನು		

ಕೇನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈವಿಡಿದ	ಇಂಳ	ಕೇನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈವಿಡಿದ
ಹೊಮುದ ನೇಮುದಲ್ಲಿ	ಇಡಿ	ಹೊಮುದ ನೇಮುದಲ್ಲಿ
ಹನಿಯ ಬೀಳಿದಂತಾಯು	ಇಂಡಿ	ಹನಿಯ ಬೀಳಿದಂತಾಯು
ಜೊಳ್ಳು ಅಳು ನಾನಲ್ಲಿ ಇಂ		
ಜೊಳ್ಳವಳಿಯುವವ ನಾನಾಲ್ಲಿಗಲ ಇಂ		ಜೊಳ್ಳವಾಳಿಯಾನಲ್ಲಿ
ತನುಮನಧನವೆಂಬ ಕನ್ನಡಿ	ಆಂಜಿ	ತನುಮನಧನವೆಂಬ ಕನ್ನಡಿ
ಕೋಶಪಾನ	ಇಂಡ	ಕೋಶಪಾನ

ಃ

ವಚನ ಸಮಾಹ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ—ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಿರುದ್ಧಿನೆ (ಎಂದರೆ ಲಿಂಗಾಯತ) ಮತದ ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬ—ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಿಯೆನಿಸಿದರೂ, ವಚನ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪುರ್ಣಲಕ್ಷಣಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿವೆ, ಪ್ರಾಸ್ತುಪದಾಗಿವೆಯೇಂಬು ದನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದ್ಯಕ್ಷೋನಿದರು ಕಂಡು ಬಿಡಿದು ಅಂತನ್ನು ಸಂಪುರ್ಣಕ್ಕೊಂಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ, ಸ್ತಾಪಿಸಿಕಾಲವಲ್ಲಿ, ಆತಿವಿರಳವಾಗಿ ಚಂಪೂಕಾಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಧಿನ್ಯಾನವಾಗಿ, ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಗದ್ಯರೂಪ ಕನ್ನಡ ಸಾಂಪ್ರದ್ಯದ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರಭಾಗವಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟುದು ವಚನರಚನೆಗೆ ಹೋದಲಾದಂದಿನಿಂದ ಎಂದು ಸಾಂಪ್ರದ್ಯಜ್ಞರು ಆಗ್ಗೆ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೀಗೆ ವಚನಗಳು ಗದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇವು ಬರಿಯ ಗದ್ಯವಲ್ಲವೆಬುದು ಇದಿಗ ಹಲವರಿಗೆ ಹೊಳೆಯತ್ತೊಡಗಿದೆ. ವಚನಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಆರಂಭದ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದು ಹರಿಹರ್ಡ ರಾಘವಾಂಕ್ರಿಂರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಕಂದವ್ಯತ್ವಾದಿ ಪದ್ಯಗಳಿಂತೆ ವಚನಗಳು ಭಂದೊಬ್ಬನ್ನಲ್ಲವಾದರೂ, ಗದ್ಯದಂತೆ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾದುವೂ ಅಲ್ಲ. ಇವುಗಳ ರಚನೆಯೇ ತೋರುವ ಒಂದು ವಿಧದ ಲಯಬಧಿತೆ (rhythm) ಇವುಗಳನ್ನು ಹಾಡುಗಳಿಂತೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಅನ್ನಲು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ.

ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತೀಯವಾಗುವ ಲಯ ನೂತನ ಬಗೆಯದಾದುದ ರಿಂದಲೂ, ಕನ್ನಡ ಓಟಗರಲ್ಲಿ ಹಲವಾಗಿ ಇಡಿನ್ನೂ ಆಪರಿಚಿತವಾಗಿರುವ ದರಿಂದಲೂ, ಈ ಲಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲ ಕೆಲವುಟ್ಟಿಗೆ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿಯು ಒರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತೋಡಿದ್ದೇವೆ; ದಕ್ಷಾಗಿ ವಾಚಕರ ತಾಣ್ಯ ಯಾನ್ನೂ ತೋರುತ್ತೇವೆ.

ನೊದಲು ‘ಲಯ’ದ ಮುಖ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಆವಶ್ಯಕ. ಲಯ ಬಂದು ಬಗೆಯ ಆಂದೋಲನ, ಪ್ರಸಂಗವ್ಯತ್ಮಿ ಅಥವಾ ಏರಿಕೆ. ಈ ಆಂದೋಲನಕ್ಕೆ ನೊದಲು, ನಡು-ಕೊಳಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಸುಫ್ಫೂತರದ ಅವಧಿ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಲಿ, ಚಚ್ಚು-ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಸ್ಥಿರಮಾತ್ರಾ ಕ್ರಮ ಏರಿಸಿಕಾದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ಒನ್ನೊನ್ನೆ ಈ ಸ್ಥಿರಿಕಾತೆಗೆ ಇಸಿ ರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಭಂಗ ಬರುವುದರಿಂದಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಆಂದೋಲನ ಹೆಚ್ಚು ಒಡೆದು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಲಯವು ತಾಳದಿಂದ ಎದ್ದೂ ಕಾಣುವುದು; ಬರಿಯ ರಾಗಕಲ್ಲಿ ಸ್ವರದ ಏರಿಳಿಕಗಳಿಂದ ತೋರ್ಕದುಪುದು—ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಲಯವು ಭಂದಸ್ಸನ್ನು ಆಕ್ರಯಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರುತವಾಗುವ ಲಯಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯಗಳ ಆಂತರಿಕಳ ತೋರುವ ರಚನಾಸಾಮಾನ್ಯ (Parallelism)ವೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೇನ್ನು ಬರುತ್ತದು.

ಕವಿತೆಗೆ ತಳಹದಿಯಾದ ಲಯವನ್ನು ಭಂದಸ್ಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಜಾರಿಸಿದಾಗ (१) ಗುರು-ಉಫು ಅಪ್ಪರಗಳ ವಿನ್ಯಾಸ (२) ಮಾತ್ರಿಗಳ ವಿವಿಧ ವಿನ್ಯಾಸ, (३) ಸ್ವರಾಫ್ತತ (accent : ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಒತ್ತಿ ಅಥವಾ ತೇಲಿಸಿ ಉಚ್ಚರಿಸುವುದು)- ಇವುಗಳಿಂದ ಸಾಧಿಸಬರೆಂಬುದು ವಿದಿತವೇ ಇವೆ. ಕಂದ ವ್ಯತ್ತಾದಿ ವರ್ಣಗಳನ್ನು ಭಂದಸ್ಸಿನನುಗುಣವಾಗಿ ಲಯದೊಂದಿಗೆ ಓದುವುದು ಸರಿಯಿಸಿದರೂ, ಆಫ್ರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ಓದುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಗೊಂಡಿದ್ದೇವಾಗಿ ತುಂಡು ಮಾಡದೆ ಬೀರೆ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದು ಓದುಗರೀಲ್ಲರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ
ಬಂದ ಸಂಗತಿ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ:

ಎಳವೆಜ್ಞಿ ಬಳಿಯದ ಗಗನ—

ಸ್ಥಾತ್ಮ, ಸಸಿ ಬೆಳಿಯದ ಧರಿತ್ರಿ, ಹೊಕ್ಕಿ ರತ್ನಂ
ಬಳಿಯದ ಶುಕ್ಕಿಕೆ, ಗಭರಂ
ಬಳಿಯದ ಬಾಲಕಿಯ ಬಸಿಟ್ಟನಫರ್ಕವುಲೈ

ಎಂಬೀಗಿ ಕಂದವದ್ಯವನ್ನು ಅಭಿರ್ಣನುಸಾರವಾಗಿ

ಎಳವೆಜ್ಞಿ ಬಳಿಯದ ಗಗನಸ್ಥಾತ್ಮ,

ಸಸಿ ಬೆಳಿಯದ ಧರಿತ್ರಿ,

ಹೊಕ್ಕಿ ರತ್ನಂ ಬಳಿಯದ ಶುಕ್ಕಿಕೆ,

ಗಭರಂ ಬಳಿಯದ ಬಾಲಕಿಯ ಬಸಿಟ್ಟು

ಅನಫರ್ಕವುಲೈ ?

ಎಂದೂ ಬರೆಯಬಹುದು. ಎರಡನೆಯು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದರಿಂದ
ಅಧವಾ ಆ ರೀತಿ ಓನುವುದರಿಂದ, ಅಧರ್ವಾ ಸರಳವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವು
ದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬೀರೋಂದು ಬಗೆಯ ಲಯವೂ
ಗೊಚರನಾಗುವುದು. ವೊದಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ
ವಾಕ್ಯವಿಂದಗಳ ರಚನಾಸಾಮ್ಯವೇ ಈ ಹೊಸ ಲಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ವೆಂಬುದು, ಈ ರೀತಿ ಬರೆಯಾವುದರಿಂದ ತಟ್ಟನೆ ನಮ್ಮು ಗಮನಕ್ಕೆ
ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಇದರಂತೆ ಹರಿಹರದೇವನ :

ಕರೆಮೆಸದಿಕ್ತು ಕೌಮಂಡಿಯ ಬಿತ್ತು ಚಕೋರಿಯ ತುತ್ತು ನೀರಜೋತ್ತು—
ಕರದ ವಿಷತ್ತು ತಾರೆಗಳ ತುತ್ತು ಸುಧಾಂಬುಧಿಯೋತ್ತು ಜಾರಸ್ತೋ—
ದರಿಯರ ಮಿತ್ತುವಂಬರಪುಲಿಂದಿಯ ಮೂಗಿನ ಮುತ್ತು ನೋಡಲ—
ಜ್ಞಂಯೆಸಿತ್ತು ಮೂಡದೆಸೆಯಿಂದೆಸೆಯಿತ್ತು ಹಿನ್ನಣಂತಃಸುಂಡಲಂ.

ಎಂಬೀಗಿ ಪದ್ಯವನ್ನು ಒಳಗಣ ವಾಕ್ಯವಿಂದಗಳ ರಚನಾಸಾಮ್ಯವನ್ನು
ನುಸರಿಸಿ ಒಡೆದು ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ಬರೆಯಬಹುದು ;

ಕರಮೇಸೆದಿತ್ತು, ಕೌಪುದಿಯ ಬಿತ್ತು,
ಜೆಕೋರಿಯ ತುತ್ತು, ನೀರಜೋತ್ತರದ ವಿಪತ್ತು,
ತಾರಿಗಳ ತುತ್ತು, ಸುಧಾಂಬಾಧಿಯೊತ್ತು,
ಜಾರೆಸೋಂಡರಿಯರ ವಿತ್ತು, ಅಂಬರಪುಲಿಂಡಿಯ ಮೂಗಿನ ಮುತ್ತು,
ನೋಡಲಚ್ಚಿರಿಯಸಿತ್ತು, ಮೂಡಂಡಿಲುಂದೆಸೆಯಿತ್ತು
ಓಮಾಂಶುಮಂಡಲಂ.

ಇಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯಬ್ಲಂಡಗಳ ರಚನಾಸಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಸ ಅನುಪ್ರಾಸಗಳು, ಎಂದರೆ ಆಂತರಿಕವಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಲಯದ, ಸಾಹಾಯ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಲಾಲಿತ್ಯವನ್ನು ಸುಸರಿಸಿ ಓದುವುದುಂದ ಪ್ರತಿ ಪಾದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಯತವಾಗಿ ಯತ್ಯಿನ್ನಿಳ್ಳ (ಸಂಸ್ಕೃತಜನ್ಮ) ಅಕ್ಷರವೃತ್ತಗಳ ಬೇಸರ ತರುವ ಏಕತಾನತೆ (monotony) ಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬಹುದ್ದಿದೆ, ಪಾದಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಳವು ಎಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಪ್ರೇರಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಈ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನು ನಿಯತಸ್ಥಾನದ ಯತ್ಯಿನ್ನು ಮಿಕ್ಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಹಲವಂದದಿಂದ ವೃತ್ತಪದ್ಧಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಸಾಧಿಸಿರುವುದು ಕನ್ನಡ ಸಾಂಕ್ಯದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಣಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯೆಂದು ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪದ್ಯವನ್ನು ಈ ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ:

ಅರಸುಗಳಿಗು ವೀರ
ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಪರಮವೇದದ ಸಾರ
ಯೋಗಿಭ್ರಾರರ ತತ್ತ್ವವಿಚಾರ
ವುಂತ್ರಜನಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿಗುಣ;
ವಿರಹಿಗಳ ಶ್ವಂಗಾರ
ವಿಧಾನಪರಿಣತರ ಅಲಂಕಾರ
ಕಾವ್ಯಕೆ ಗುರು—
ವೆನಲು ರಚಿಸಿದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವ.

ಎಂದು ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿಯ ಶಂತರಿಕ ಲಯ ಸ್ಥಾಟವಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ, ‘ಮಂತ್ರಿಜನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಗುಣ’ ಮತ್ತು ‘ಕಾವ್ಯಕೆ ಗುರು’ ಎಂಬ ಸುಡಿಗಡಣಗಳು ಆ ಲಯಕ್ಕೆ ಭಂಗವೇಡಿ ಆ ಲಯವನ್ನು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಡಾಳವಾಗಿಯೇ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿರೆಯೆಂಬುದೂ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು.

ವಾಕ್ಯಗಳ ಅಂಗಾಂಗಗಳ ರಚನಾಸಾಮ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೋರುವ ಲಯವೇ ಪುರಾತನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಹಿಬ್ರೂ (Hebrew) ಭಾಷೆಯ ಪದ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದೂ ಬಹುಭಾಷಾಪಂಡಿತರಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.^{೨೫} ಮುಗಳದಲ್ಲಿ ಹಿಬ್ರೂಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಕೃತ್ಯಿಯನ್ನ ಮತಗಳ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದ ಬೈಬಲ (Bible) ಗ್ರಂಥವು ಕೃ. ಇ.ಶ. ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ ಪಂಡಿತ ಮಂಡಲಿಯೊಂದರಿಂದ ರಾಜಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಅನುವಾದಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಕಾಲ ದಿಂದಲೂ ಈ ಅನುವಾದ ಅಂಗಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಾಫಿನನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಈ ಭಾಷಾಂತರವು ಹಿಬ್ರೂಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯ ಲಯವನ್ನು ಬಹು ಮಾರ್ಪಿಗೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ^{೨೬}. ಆದರೆ, ಇದರ ಮುದ್ರಣ ಆರಂಭ ದಿಂದಲೂ ಮೂರು ಶತಮಾನಕಾಲ ಅತ್ಯಂತ ಕರವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದ್ದ ತು ಈ ಗ್ರಂಥ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಸರಳಗ್ಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ, ಆದರೂ ವಾಕ್ಯಸಮುದಾಯ (Paragraph)ಗಳಲ್ಲದೆ, ಒಂದೊಂದೆ ವಾಕ್ಯ ಜೀರ್ಣ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕ್ರಮಾಂಕಗಳೊಂದಿಗೆ ಮುದ್ರಿತವಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ ಯೆಂಬುದು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮತಾಭಿ ಮಾನ, ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸ-ಇವುಗಳ ಸೆರವಿಲ್ಲದೆ, ಬೈಬಲ್ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆದ್ಯಂತವಾಗಿ ಓದುವುದು ನುಷ್ಟಿರವೆ ಸರಿ. ಆದರೂ ಉಚ್ಚಸಾಹಿತ್ಯವೇಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾಷೆಯ ಶಾಖೆಗಾಗಿ, ಶೈಲಿಯ ರಮ್ಯತೆಗಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ

ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮನನವಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ನೇಲೆಗೊಂಡಿದ್ದಿತು.

ಈ ಬೈಬಲ್‌ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ, ಕಥೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ಖಂಡಕಾವ್ಯ, ಭಾವಗೀತೆ, ಗಾದೆಯ ಮಾತುಗಳು, ನಾಟ್ಯಚಿಟ್ಟ ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧೋಪಗಳು ಆಡಕವಾಗಿವೆಯೇಂಬ ಸಂಗತಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆಳ ವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ ಕೆಲ ಸಾಹಿತ್ಯಗಿರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿ ದ್ವಿತ್ತು. ಅಂತಹರಿಗೆ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮುದ್ರಣ ತೀರುಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ತೊರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈಚೆಗೆ ಕೆಲ ಸಾಹಿತ್ಯಭಾಷ್ಯಸಿ, ಗಳ, ಪಂಡಿತರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ದೀರ್ಘೇವರಿಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿನೂತನ ಸಂಸ್ಕರಣಗಳು ಕೆಲವೂ ಪ್ರಸಾರವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಲ್ಲಿನಾಟಿಕ, ಸಂಭಾಷಣೆ, ಪದ್ಯ, ಗಾದೆಯ ಮಾತ್ರ—ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಾನಾಭಾಗಗಳು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ, ಕಣ್ಣಿಗೇ ಕಾಣಿವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿವೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಬಹುಕಾಲ ಗದ್ಯವೆಂದು ಅಂಗೀಕೃತವಾದ ಹಲವು ಭಾಗಗಳು ಲಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ನೂತನ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯದಂದದಲ್ಲಿಯೇ ಅಚ್ಛಾಗಿರುಷ್ಟದು ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷ. ಬೈಬಲ್‌ನ ಮೂಲಭಾಷೆಯಾದ ಹಿಬ್ರುವಿನಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಯರಚನಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ವಿನುಕ್ರಿಕರು ತಾರತಮ್ಯದ್ವಾರಾ ಯಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಆವಶ್ಯಕವಾದ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿದೆ.

ಇಷ್ಟವಾದ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಆಂಗ್ಲ ಬೈಬಲ್‌ನ ಬೆಲೆ ಜಾಗತಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿಯೇ ಏರಿದೆಯೆಂದು ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ವೇಳಬಹುದ. ಕನ್ನಡ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವು—ಅದರ ಲಿಯಂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳು—ಇದೆ ಬಗೆಯ ಲಯವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿಲುಪುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ವಚನಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಲು ಬರುವುದೆಂದು ನಮಗೆ ತೊಡಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಮುಂದೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಿಃ

ವಚನಗಳು ಗದ್ಯದ ಒಂದು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸೂಳಲವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ, ಅವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಗದ್ಯದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟಮಾಡಿಯಂದೇ ಹೇಳುವವುದು ವಿಷಿಟ. ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ ವಿಚನಗಳು ಗದ್ಯಪದ್ಯದ ನಡುವಿನ ಒಂದು ಮಾಡರಿಯಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗುವುದು. ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ಯದ ನಿರಗಿಳತೆ ಇಭ್ರದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಸರಳತೆ ಇದೆ; ಪದ್ಯದ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಭಂಡೋಗತಿ ಇಭ್ರದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಲಯವಿದೆ. ಈಂಥ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲಯಾಷಿ ಭಂಡೋಗತಿಗೆ ಬಹು ಸಮೀಕರಿಸಿರುವುದಿಂದ ಅಂತಹ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ವೇತ್ಯಾಸಮಾಡಿದೆ ಸರಾಗವಾಗಿ ಹಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲಯ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸಬೇಕು ಸೂಳಲವಾಗಿಯಾಗಲಿ, ಕೆವಿಗೆ ಕೇಳುವಷ್ಟು ಫೌಸವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಇರದೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದೆ.

ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯ ಲಯ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಒವೆಕ್ಕನೇತ್ತಿ ಅದು ಆದಿ, ಮಂಧ್ಯ, ಅಥವಾ ಅಂತ್ಯ ಪ್ರಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಾಸಕೆಲವಕ್ಕಿರುವ ಪುನರಾವೃತ್ಯಾಯನೇಳಿಗೊಳ್ಳಬಹುದು; ಇಂಥಿಂದಾ ಇಡಿಯ ಶಬ್ದದ ಪುನರಾವೃತ್ಯಾಯಾಗಿರಬಹುದು. ಹಲವು ಸಾರೆ ಹಿಬ್ಬಿ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ವಂಕ್ಯಾಗಳ ಅಥವಾ ವಾಕ್ಯಾಂಗಗಳ ರಚನೆ ಸಾಮ್ಯದಿಂದ ಈ ಲಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೆಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಮ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಲಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹಿಂತೆ ಉಲಪಂದಿಂದ ಸಾಧಿತವಾದ ಈ ಲಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಅದು ಓದುಗಳಿಗೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣಿಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಚನಗಳ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಪಾಡಾಪಾಡವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮುದ್ರಿಸಿದರೆ ಅವುಗಳ ಲಾಲಿತ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆಪುದೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈದೇ ರೀತಿ, ಈಗ ಎಮ್ಮೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಸಂದಿಗ್ಧವೆಂದು

ತೋರುವ ವಚನಗಳ ಅರ್ಥವೂ ಸುಗಮವಾಗುವುದೆಂದು ಕಂಡಿತವಾಗಿ
ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೂ ತಲ್ಲಿದೆ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ
ಮುದ್ರಣವಾದ ಅನೇಕ ನಚನಗಳಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಥಕವೆಂದೂ, ಅನಾವಶ್ಯಕ
ವಾಗಿ ಪುನರ್ಜ್ಞವಾದುವೆಂದೂ ತೋರುವ ಪದಗಳು, ಅವೇ ವಚನ
ಗಳನ್ನು ಲಂರಾಸುಸಾರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದಾಗ, ಅವಶ್ಯಕವೆಂದೂ ಭಾವ
ಗಭಿರತವೆಂದೂ ಕಂಡು ಬರುವುದು; ವೇ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಆಯಾ ವಚನಗಳ ಲಯವು
ಅಂತಹ ಪದಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದೆಂದೂ ಗೋಚರವಾಗುವುದು ಈ
ಮಾತಿನ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬಂದೀರಿದು ಉದಾ
ಹರಣಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಖಚಿತವೆಂದು ಬಗೆಯುತ್ತೀವೇ:

(೧) ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ತಿಧಿಯಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ ಗ್ರಹಣ. ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ
ಏಕಾದಶಿ, ವ್ಯತೀಪಾತದಿಂದ ವೆಗ್ಗಳು. ಸೂತ್ರತ್ವ ಶಿವಪಥವನರಿದವಂಗೆ ಹೋಮ
ನೇಮಃಜಪತಪದಿಂದ ವೆಗ್ಗಳು. ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ನಿನ್ಮ ಮಾಣದೆ ನೇನೆವಂಗೆ.
ಇದೊಂದು ಒಸವಣ್ಣಸವರ ವಚನ; ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಛಾ
ಡಂತೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಚನದ ಅರ್ಥವನ್ನು—ಕೂಡಲ
ಸಂಗನಭಕ್ತರಿಗೆ ತಿಧಿ, ನೇಮ, ಹೋಮ, ಮೋದಲಾದುವು ಮಹತ್ವದು
ವಳ್ಳ—ಎಂದು ಸ್ಥಾಳಲವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದರೂ, ಶಬ್ದಶಃ
ಇದರ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಿರ್ಘರಿಸುವುದು ಬಹು ಪ್ರಯಾಸಕರವೇ
ಸಂ! ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಅರ್ಥಹಚ್ಚಯೋದರಿಃ ಗ್ರಹಣವು ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ತಿಧಿ
ಗಳಿಗಿಂತ ಅಧಿಕ; ಸಂಕ್ರಾಂತಿಗಿಂತ ಏಕಾದಶಿ ಅಧಿಕ; (ಆದರಿ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ
ಗ್ರಹಣ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಅಧಿಕವೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಾವಂತಿಲ್ಲ)—
ಮುಂದೆ, ವ್ಯತೀಪಾತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದು— ಯಾವುದು? ಗೋತ್ತಾಗುವ
ಹಾಗಿಂದಿ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಡೋಡರೆ— ಹೋಮ ನೇಮಾದಿ
ಗಳು ದ ವೆಗ್ಗು—ಅವುದು? ತಿಳಿಯಾವುದು ಅಸಾಧ್ಯ! ಇದರ ವೇಲೆ,
‘ಶಿವಪಥವನಱ್ಱಾದವಂಗೆ’ ಮತ್ತು ನಿನ್ಮ ಮಾಣದೆ ನೇನೆವಂಗೆ-ಇವುಗಳ
ಮಹ್ಯೇ, ಹೋಮನೇವಿಜಪತಪಗಳಿಂದ ವೆಗ್ಗಳು ಎಂಬ ನುಡಿಗಡಣವೊಂದು
ಬಂದು ಇಡಿಯ ವಚನವನ್ನು ಬಡೆಯಲಾರದ ಬಗಟಿನಾಗ್ಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಆದರೆ, ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಲಯವು ಏನನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ‘ವೆಗ್ಗಳು’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ಪುನರುಕ್ತಿ, ‘ಶಿವಪಥವನರಿದವಂಗೆ ಮತ್ತು ‘ನಿಮ್ಮ ಮಾಣದೆ ನೇನೆವಂಗೆ’ ಎಂಬಲ್ಲಿ ತೋರುವ ರಚನಾ ಸಾಮ್ಯ, ಇವು ಈ ಲಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಸಾರಾಯ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರುವುದು. ಈ ಲಯವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ, ಪಾದಾಪಾದಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಈ ವಚನವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ಬರೆಯಬಹುದು:

ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ತಿಧಿಯಿಂದ ವೆಗ್ಗಳು,
ಗ್ರಹಜಃ-ಸಂಕಾರಂತಿಯಿಂದ ವೆಗ್ಗಳು,
ಏಕಾದಶಿ— ಷಟ್ಕಿಂತಾತದಿಂದ ವೆಗ್ಗಳು,
ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿವಪಥವನಜ್ಞಿಂದವಂಗೆ—
ಹೊಮ್ಮನೇಮಂಜಪತಪಗಳಿಂದ ವೆಗ್ಗಳು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಬೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಾಣದೆ ನೇನೆವಂಗೆ ! (೬೦)

ಈಗ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಸರಳವಾಗಿರ್ಬೋಂದು ಏರ್ಪಟ್ಟಿಂತಾಯಿ ತೆಂದು ತಾನೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. “ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿವಪಥವನರಿದವನಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ತಿಧಿ, ಗ್ರಹಣ, ಸಂಕಾರಂತಿ, ಏಕಾದಶಿ, ಷಟ್ಕಿಂತಾತ ಮೊದಲಾದ ಪವಿತ್ರಪೂರ್ಣಾ ಅನಿಷ್ಟಕಾರಕವೂ ಎಂದೇನಿಸಿದ— ವಿಶ್ವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ, ಅವಕ್ಕೆಂದೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ ಇಚರಣಿಗಳನ್ನು ಇಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಚರಣೆಯಾದಿದೆ: ಆವುದೆಂದರೆ ಆ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿವಪಥವೇ. ಆದು ಪಥ (= ದಾರಿ) ವಾಸುದರಂದ ಅದನ್ನು ಸದಾ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕು; ಪ್ರತಿದಿನಪೂ-ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತಪೂ ನಡೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಆ ದಾರಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗಬೇಕು; ಅದಿಲ್ಲದೆ, ಅವುದಾದರೆ ನಿಂದಿನ ವಿಶ್ವದಿನ, ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ವಿಧಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಅದು ಓರನ್ನು ವಾದ ಒಟ್ಟಿಯೂ ಎನಿಸಲಾರದು, ಪ್ರಗತಿಯೂ ಆಗಲಾರದು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನನ್ನು ಮಾಣದೆ (= ತಪ್ಪದೆ) ಸದಾಕಾಲ ನೇನೆಯುತ್ತಿರುವವನಿಗೆ ಆ ನೇನಕೆ ಹೊಮ್ಮನೇಮಂಜಪತಪಗಳಿಂದ ವೆಗ್ಗಳವಾದು” —

ಎಂದು ಈ ವಚನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಮೇಲೆ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಲಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ವಚನವನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂದು ಅರ್ಥವೈಶಾಲ್ಯವು ಹುದುಗಿಡೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆವುದಾದರೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶಿಥಿ ಇಲ್ಲವೆ ದಿನ ಉಳಿದ ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪವಿತ್ರವಾದುದು, ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದುದು, ಘಲದಾಯಕವಾಡುದು ಎಂಬ, ಅರ್ಥವಾ ಅನಿವೃತ್ತರವಾದುದು, ಆದುದರಿಂದ ಶಾಂತಿಮಾಡಲು ತಕ್ಷದು ಎಂಬ ವ್ಯೇದಿಕ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯಬಳ್ಳವಾದ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ನಿಜವಾಯಾ ಭೂಮಿಕವಾದುವು, ಆದುದರಿಂದ ಶಿವಭಕ್ತಿಗೆ ಸಲ್ಲವು— ಎಂಬುದೆ ಈ ವಚನದ ಆಶಯ. ಇದು ‘ಅಷ್ಟಮಿ, ನವಮಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪಿತ ವೇಕೋ,’ ‘ನಿಛ್ಚ ನಿಛ್ಚ ಶಿವರಾತ್ರಿ ಮಾಡುವುದು’ ಇತ್ಯಾದಿ ಒಸವಣ್ಣನವರ ಇನ್ನಿತರ ವಚನಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿಯೆ ಇದೆಯೆಂಬುದೂ ಸ್ವಷ್ಟವಿದೆ.

ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತೋರುವ ಲಯವನ್ನು ನುಸರಿಸುವುದರಿಂದಲೇ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವು ಸುಗಮವಾಗುವುದೆಂಬುದು ಓದುಗರ ಮನದಟ್ಟವುದಕ್ಕೆಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು:

(೭) ಅದಿ ಅನಾದಿ ಇಲ್ಲಿವೆಂದು ಅಜಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿಲ್ಲದಂದು ತಾನೆ. ನಾದ ಬಿಂದು ಕಳುತ್ತಿತನು ಜನಪರಮಲ್ಲಿದಂದು ತಾನೆ. ನಾಮ ರೂಪಕೃತ್ಯಾತ್ತಿತನು ಸಚರಾಜರಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೆ ಬಾರದಂದು ತಾನೆ. ಅಖಿಂಡಪರಿಪೂರ್ಣನು, ಅಪ್ರಮಾಣ, ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಽಚರದತ್ತಲಾದ ಮಹಾಫುನ ಚೈತನ್ಯಲಿಂಗ, ನೋಡಾ, ಅಪ್ರಮಾಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

ಈ ವಚನವನ್ನು ಮೊದಲು^{೧೦} ಮುದ್ರಿಸಿದ ರೇತಿಯಲ್ಲಿಯೆ ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದ್ದೀವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ(ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಲಯಾನುಸಾರವಾಗಿ) ಸೆಣ್ಣ ಸೆಣ್ಣ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ರಚನಾಸಾಮ್ಯವನ್ನು

ಇನ್ನಿಮ್ಮ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಅನುಲಕ್ಷ್ಯಸಿದರೆ ಈ ವಚನವನ್ನು ಮುಂದೆ
ಕಾಣುವ ತೆರದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬಹುದೆಂಬುದು ಸುಷ್ಟುವಾಗುತ್ತಿದೆ:

ಆದ ಅನಾದಿ ಇಲ್ಲಿದಂದು, ಅಜಾಂಡಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿಲ್ಲಿದಂದು
ತಾನೇ ನಾಮಬಿಂದು ಕಲಾತೀತನು.

ಜನಪರಮಾಲ್ಲಿದಂದು
ತಾನೇ ನಾಮಾಪಕ್ರಯಾತೀತನು.

ಸಚರಾಚರಗಳಲ್ಲಿ ರಚನೆಗೆ ಬಾರದಂದು
ತಾನೇ ಅಖಿಂಡ ಪರಿಪೂರ್ವನು—

ಅಪ್ರಮಾಣ ಅಗಮ್ಯ ಅಗೋಜರದತ್ತಲಾದ
ಮಹಾಘನಚೈತನ್ಯಲಿಂಗ, ಸೋದಾ,
ಅಪ್ರಮಾಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ

ಹೀಗೆ ವಾಕ್ಯವಾಕ್ಯಂಗಗಳ ರಚನಾಸಾಮಾನ್ಯವನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಬರೆಯುವುದ
ರಿಂದ ಈ ವಚನದ ಶಫ್ರ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಚಕರಿಗೂ ಸುಷ್ಟುವಾಗಿ ಅವ
ಗತವಾಗುವುದೆಂಬದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಚೀರೆ ಹೇಳಿಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಸಾಂಪಾದಾಯಿಕವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ವಚನಗಳು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ಎಷ್ಟು ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ತೊರುಪುವೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನ
ವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು:

(ಇ) ಹೊತ್ತಾತೆ ಎದ್ದು ಲಿಂಗದೇವನ ಧೃಷ್ಟಿಯಾರೆ ಸೋಡದವನ
ಸಂಸಾರವೇಣವನ, ಭಾಳುವೇನವನ, ಬೀಳುವೇನವನ, ಸಂಸಾರವೇನವನ, ನಡೆ
ಯೇನವನ, ನುಡಿಯೇನವನ, ಸಂಸಾರವೇನವನ ? ಕತ್ತಾ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ
ದೇವ, ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತುಗೆಲಸವ ಮಾಡದವನ ಸಂಸಾರವೇನವನ ?

ಈ ವಚನ ಅಧರ, ಒಟ್ಟಾರೆ: ನಿಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಲಿಂಗದೇವನ ಕಣಳಿ
ತುಂಬ ಸೋಡದವನ, ಈಶ್ವರಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡದವನ ಭಾಳು
ವ್ಯಧರ—ಎಂದು ಹೊಳೆಯುವುದು ಸರಿಯಿ; ಆದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು
ಬಾರಿ ಪುನರುಕ್ತವಾಗುವ ‘ಸಂಸಾರವೇನವನ’ ಎಂಬ ಪದದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ
ಗೊತ್ತುಗುವಂತಿಲ್ಲ; ಕೇವಲ ನಿರಧರವೇಂದೇ ತೊರುಪುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ

ವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ “‘ವಚನಧರ್ಮಸಾರ’”ದಲ್ಲಿ^{೩೭} ಈ ವಚನವನ್ನು ಮುಂದಿನಂತೆ ಶಿದ್ಧಿ ಮಾಡು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ :

ಹೊತ್ತಾರೆ ಎದ್ದು ಲಿಂಗದೇವನ ದೃಷ್ಟಿಯಾರೆ ಸೋಧದವನ ಸಂಸಾರ ವೇನವನ, ಬಾಳುವೆ ಏನವನ, ಬೀಳುವೆ ಏನವನ, ನಡೆ ಏನವನ, ಸುಧಿ ಏನವನ, ಕರ್ತೃ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತುಗೆಲಸವ ಮಾಡದವನ ಬದು ಕೇನವನ ?

ಈ ರೀತಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ, ‘ಬಾಳುವೆ ಏನವನ, ಬದುಕೇನವನ’ ಎಂಬ ಪದಗಳಾದರೂ ‘ಸಂಸಾರವೇನವನ’ ಎಂಬ ಘರವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದರಿಂದ, ಅವು ಮತ್ತೆ ಪುನರುಕ್ತಿಗಳೆಂದೇ ತೊರುಪುದಿಲ್ಲವೇ ? ಆದುದರಿಂದ, ತಾಳಿಪೂರ್ಲಿಯ ಮಾತ್ರಕೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಅವಲೋಕಿಸಿ,^{೩೯} ಅವುಗಳ ಸಾಹಾಯ್ಯದಿಂದ ಈ ವಚನದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ರಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸಿ, ಲಯಾನುರೋಧವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ಒರೆಯುವುದರಿಂದ ಈ ವಚನದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆಪ್ರದೇಂದು ತಾನೆ ತೊರುಪುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ :

ಹೊತ್ತಾಱೆ ಎದ್ದು ಲಿಂಗದೇವನ ದೃಷ್ಟಿಯಾರೆ ಸೋಧದವನ ಸಂಸಾರವೇನವನ?

ಬಾಳುವೆಣನ ಬೀಳುವೆಣನ ಸಂಸಾರವೇನವನ ?

ನಡೆಣನ ಸುಧಿಣನ ಸಂಸಾರವೇನವನ ?

ಕರ್ತೃ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತುಗೆಲಸವ ಮಾಡದವನ ಸಂಸಾರವೇನವನ ? (೩೯)

ಈ ತೆರನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಒರೆಯುವುದರಿಂದ ‘ಸಂಸಾರವೇನವನ’ ಎಂಬ ನುಡಿಗಡಳ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಪಾದದ ಕೊನೆಗೆ ಬದುವುದರ ಛೆಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಚಿನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುವು. ಅರ್ಥ: ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೊಣ ನಂತಿರುವವನ, ಈಗಲೇ ಸಾಯುವನ್ನೊ ಎನ್ನುವಂತಿರುವವನ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತಾಡುವಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆವಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕ್ಷಣವೆ ಸಾಯುವನೇನೊ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ನಿರ್ವಿಜ್ಞನಾದವನ ಸಂಸಾರವು ಹೇಗೆ ನಿರಘರ್ಷಕ್ಕೊ, ಹಾಗೆಯೇ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಲಿಂಗದೇವನ ಕಣ್ಣ ತುಂಬ ನೋಡದವನ, ಈಶಸೇವಿ

ಯನ್ನು ಮಾಡದವನ ಬಾಳು ಹಾಳು—ಎಂದಾಗುವುದು. ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದಕ್ಕನ್ನು ಮಾರ್ಪಿಕೆ ವಾದ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಎಂಬುದೂ ಜೆನ್ನೌಗಿ ವೇದ್ಯವಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ, ವಚನ ಶೈಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾವಗಳಿಗೆ ವಾದುದಂಬುದೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನದಟ್ಟುವುದು ಈ ರೀತಿ ಮುದ್ರಣದಿಂದ.

ಇದೇ ಬಗೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದಾದರೂ, ವಚನಭಾಗಗಳನ್ನು ಲಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಅಥವಾ ರಚನಾ ಸಾಮ್ಯವನ್ನನು ಸರಿಸಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಾಲಾಗಿ ವಾಂದ್ರಿಸುವುದು ಅರ್ಥದ ಸುಗಮತೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದೆಂಬ ವಿಚಾರವು ಇದು ವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನಿರ್ದೇಶನಗಳಿಂದಲೇ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವಂತಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸತಕ್ಕ ಒಂದೆರಡು ಮಹತ್ವದ ಅಂಶಗಳೂ ಇವೆ.

ಯಾವುದೊಂದು ವಚನವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೆ ವಿಧವಾಗಬಾಗಿಸುವರೆಂದಾಗಲಿ, ವಿಭಾಗಿಸಬೇಕೆಂದಾಗಲಿ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವ್ಯಾಖ್ಯಾನಭೂರಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಲಯತೋರಿದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಬ್ಯಾರಿಗೆ ಒಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಾನುಪ್ರಾಸಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿತವಾಗುವ ಶಂತರಿಕಲಯವೂ ಇರಬಹುದು; ವಾಕ್ಯಾಂಗಗಳ ರಚನಾ ಸಾಮ್ಯವೂ ಇರಬಹುದು. ಆಗ, ಬ್ಯಾರಿ ಅಂತರಿಕ ಲಯವನ್ನನ್ನ. ಸರಿಸಿ ವಚನವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಬ್ಯಾರಿ ರಚನಾಸಾಮ್ಯವನ್ನು ವಲಂಬಿಸಿ ಆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವಿಭಜಿಸಬಹುದು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿ, ಇನ್ನೊಂದು ತಮ್ಮ ಎಂದು ಕಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಅತಕ್ಯವೆನಿಸಬಹುದು. ಅಂತೂ ಕಿಂದಿಗೆ ಇಂಪೆನಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ತೆರದಲ್ಲಿ ವಚನಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದೂ ಬರೆಯುವುದೂ ಸಾಧಿಸುವುದೇ ಮುಖ್ಯ. ಅದಕ್ಕನುರೂಪವಾಗುವಂತೆ ವಚನಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವುದು ಆವಶ್ಯಕವೆಂಬ ಮಾತ್ರ ಸಹ್ಯದಯಿರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾದರಾಯಿತು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್

ಬೈಬಲೀನ ಸೂತನ ಸಂಸ್ಕರಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಿಂದೆ ವಾಕ್ಯಸಮುದಾಯವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಪಾದಕರು ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನಿಸಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಿಂದು ಒಂದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. (ಹಿಂದೆ ಇದೆ ಪ್ರಸ್ತುತವನೆಯ ಪ್ರಟಿ (xxvi)ದ ಅಡಿಪಿಪ್ರಣೀಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು) St Johnದ ಆರಂಭವ ವಾಕ್ಯಗಳಾದ :

In the beginning was the word, and the word was with the God.....

ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುವ ಐದುವಾಕ್ಯಗಳ ಸಮುದಾಯವನ್ನೇ ಇತ್ತೀಚಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ Robert Bridges ಎಂಬವರು ತಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ The Spirit of Man ಎಂಬ ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥ (No: 42) ದಲ್ಲಿ ಲಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿಂದ ಮುದ್ರಿಸಿದು ದನ್ನಾಂಶದುಗರು ನೋಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ, ಸಂಸ್ಕರಣಕಾರರ ಪರಿಶ್ರಮೆ, ಪಾಠಾಡಿತ್ಯ, ಅನುಭವ, ಒಲವು—ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಸಂಸ್ಕರಣದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭೇದಗಳುಂಟಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೆಂಬುದು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದು. ಆದರೆ, ನಾವು ಇದುವರೆಗೆ ವಿವೇಚಿಸಿದ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗನು ರೂಪವಾಗಿ ವಚನಗಳ ಸಂಸ್ಕರಣವನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಈಗ ಆವಶ್ಯಕವಿದ್ದಂತೆ ಸಾಧ್ಯವೂ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಾಚಕರು ಒಪ್ಪಬಹುದೆಂದು ಎಣಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ನಮಗೆ ಸೂಕ್ತಕಂಡ ತೆರದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದೇವೆ ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ.

८

ಕನ್ನಡ ಪ್ರಸ್ತುತಕಗಳ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಈಗ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ವಿರಾಮ ಬಿಹ್ನೆಗಳು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಂದ ಎರವಲಾಗಿ ಬಂದುವು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದ ಹಳೆಯ ಹಸ್ತಲಿಪಿತ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪದ್ಯದ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಲು ಒಂದು ಲಂಬ

ರೇಖೆ (।) ಯನ್ನು, ಪದ್ಯದ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಮುಗಿತಾಯವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಜೊಂಡು ಲಂಬ ರೇಖೆ (॥) ಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಗಢದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಾಕ್ಯದ ಕೋನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಂಬರೇಖೆಯಿರುವುದುಂಟು. ವಚನಗಳ ಸಹ್ಯಲಿಪಿತ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಲಂಬರೇಖೆಯ ಉಪಯೋಗ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ಅನೇಕ ಕಡೆ ವಾಕ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವು ಬಾರಿ ಉಪಯೋಗವಾದುದು ಗೊತ್ತು ಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಯಾವ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟೂ ಇದ್ದಂತೆ ಶೋರುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಎಷ್ಟೂ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಿಂದ ಅರ್ಥ ಸರಳವಾಗಿ ಪ್ರದೇಂದೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ.

ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳ ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈಗಿನ ರೂಪಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಪಾಠ್ಯತ್ವ ವಿರಾಮಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದೀವೆ. ಕನ್ನಡದ ದಲ್ಲಿಯ ವಾಕ್ಯಸರಣಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಈ ವಿರಾಮಚಿಹ್ನೆಗಳ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೂಂದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದವರು ಇರುವರಾದರೂ ಇತ್ತೀಚೆ ‘ವಚನದಂತಹ ಬಿಗಿಯಾದ ಸಂಗ್ರಹಾತ್ಮಕವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚಿಹ್ನೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನ ಬಹಳವಾಗಿ ಇದೆಯೆಂದೇ ನಮ್ಮ ಮತ್ತೆ.

ಅಬ್ಬವಿರಾಮ, ಅರ್ಥವಿರಾಮ, ಪೂರ್ಣವಿರಾಮ ಚಿಕ್ಕ ಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬಳಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಲಯಾನುಸಾರವಾಗಿ ಒಡೆದು ಅನೇಕ ಸಾಲುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ್ದೀವೆ. ಆದರೆ ಮುದ್ರಣಕಾಗದದ ಪರಿಮಿತಿಗಳನ್ನಾಬವಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಒಡೆಯುವ, ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಅನೇಕ ಸಲಬದಿಗಳೇ. ವಾಕ್ಯರಂಭದ ಸಾಲನ್ನು ಉಳಿದ ಸಾಲುಗಳಿಗಿಂತ ಫ್ಲೂಪ್ ಎಡಗಡೆಗೆ ಮುಂಚಾಚಿವಂತೆ ಅಚ್ಚುಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಚಿಹ್ನೆ ವನ್ನೂ ಉದ್ದಾರಸೂಚಕ ಚಿಹ್ನೆ ವನ್ನೂ ಸೂಕ್ತತೋರಿದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ.

ಉದ್ದೀರಣಾಚಕ ಚಿಹ್ನೆ ಸ್ಪಲ್ಟ್ ಹೆಚ್‌ಟ್ರಾಗಿಯೆ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಕೆಲವರಿಗೆ ತೋರಬಹುದು. ಬಸನಣ ವರ ವಚನಗಳು ಅವರ ಹೃದಯ ದಿಂದ ಸೇರವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮೆದವೆಂದು ತೋರುವುದರಿಂದ ಈ ಚಿಹ್ನೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಎಡೆಯಿಡೆಯೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ರೂಢಿವಾಗಿರುವ, ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಬಳಕೆ ಯಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕೋಲನ್ (colon) ಎಂಬ (:) ‘ಅಡಕಿಲ್’ ಚಿಹ್ನೆ ವನ್ನು ಸಾಮ್ಮತ ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಮೊದಲು ಬಂದ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ವಿವರಣೆಯೆಂದೊ ವಿಸ್ತಾರವೆಂದೊ ವಿಶೋಧಕವೆಂದೊ ತೋರಬಹುದಾದ ಮುಂದಿನ ವಾಕ್ಯಭಾಗದ ಸಂಬಂಧ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ— ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಸಮುಚ್ಛ್ರಯಕವಲ್ಲದ ಇನ್ನೀ ತರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ— ಈ ಚಿಹ್ನೆ ವನ್ನು ಎರಡು ವಾಕ್ಯ ಭಾಗಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಚಿಹ್ನೆಯ ಈ ಬಗೆಯು ಉಪಯೋಗ ಹೊಸದಾದುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಳಕೆಯ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರೆ ಓದುಗಂಗಿ ಅನುಕೂಲವೆನಿಸಬಹುದು:

(೧) ಕರಿಫುನ: ಅಂಕುಶ ಕಿಳಿಂಜ್ನು ಬಂದುದೇ ಬಾರದಯ್ಯಾ (೧)
ಮೊದಲಿನ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನ ಭಾಗಕ್ಕೂ ವಿಶೋಧ.

(೨) ಎನ್ನ ನಡೆಯೋಂದು ಪರಿ: ಎನ್ನ ನುಡಿಯೋಂದು ಪರಿ:
ಎನ್ನೊಳಗೇನೂ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲ ನೋಡಯ್ಯಾ, (೨೦)
ಇಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಎರಡು ವಾಕ್ಯವಿಂಡಗಳು ವೈಪರೀತ್ಯ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದ ವಾಕ್ಯವಿಂಡವು ಅವೇರಡಕ್ಕೂ ವಿವರಣೆಯಾಗಿದೆ.

(೩) ಅಂಕ ಕಂಡ ಕೋಲಾಸೆ ಮತ್ತೇಂಕಯ್ಯಾ? ಲೆಂಕ ಕಂಡ ಪ್ರಾಣದಾಸೆ ಮತ್ತೇಂಕಯ್ಯಾ? ಭಕ್ತ ಕಂಡ ತನುನುಸದಾಸೆ ಮತ್ತೇಂಕಯ್ಯಾ? ನಿಮ್ಮಂಕೆಗೆ ರುಂಕೆಗೆ ಶಂಕಿತನಾದರೆ ಎನ್ನ ಲೆಂಕಕನಕ್ಕೆ ಹಾನಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾರ್ಥಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿಡ್ಡಂತೆ ಈ ವಚನದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು

ದುಸ್ತರನೆ ಅಹುದು. ಕೆಲವು ಮಾತ್ರಕೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಕಂಡು’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ‘ಕಂಡಾ’ ಎಂದೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ವಚನವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಬಹು ಸ್ವಾರ್ಥವಾದ ಅರ್ಥ ಹೊರಡುತ್ತಿದೆ:

ಅಂಕ ಕಂಡಾ: ಕೋಲಾಸೆ ಮತ್ತೀಕಯಾಣಾ?

ಲೆಂಕ ಕಂಡಾ: ಪ್ರಾಣದಾಸೆ ಮತ್ತೀಕಯಾಣಾ?

ಭಕ್ತ ಕಂಡಾ: ತನುಮನದಾಸೆ ಮತ್ತೀಕಯಾಣಾ?

ನಿನ್ನ ಅಂಕಿಗೆ ರುಂಕಿಗೆ ಶಂಕತನಾದರೆ

ಎನ್ನ ಲೆಂಕತನಕ್ಕೆ ಹಾನಿ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ! (೩೫)

ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಈ ೧೯ ಮಾಡಬಹುದು: “(ನಾನು) ಅಂಕ (ಕಂಡೆಯಾ), ಎಂದ ಮೇಲೆ ನಾನು (ಸೂಜಿ-ಬಾಳು ನೊದಲಾಗಿ)ಯಾನ ಆಯುಧ (=ಕೋಲ)ದಿಂದಾದರೂ ಕಾದಬೇಕು; ಅದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಒಟ್ಟೀಯ ಆಯುಧ ದೊರೆತರೆ ಮಾತ್ರ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬ (ಕೋಲ) ಆಸೆ ಮತ್ತೀಕ? ನಾನು ಲೆಂಕ (ಭೃತ್ಯ) ನಾದುದರಿಂದ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನುಡಿಯಲೂ ಬೇಕು; ಎಂದ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣದಾಸೆ ಮತ್ತೀಕ? ನಾನು ಭಕ್ತನಾದುದರಿಂದ ತನುಮನಧನಗಳನ್ನು ದಾಸೋಽಕದಲ್ಲಿ ಸವಿಸಬೇಕು; ಅದು ತನ್ನ ಧರ್ಮ; ಎಂದ ಮೇಲೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿನ್ನ ಆಜ್ಞೆಗೆ ಅರ್ಥವಾ ಬೆದರಿಕೆಗೆ ನಾನು ಬೆದರಿದರೆ ನಿನ್ನ ಸೇವಕನಲ್ಲಾ—” ಎಂದು ಸರಳವಾಗಿ ನೂಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಲ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲಿ ‘ಕಂಡಾ’ ಎಂಬುದರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನೂ ಬಳಸಬಹುದ; ಅದರೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಡಕಿಲು ಚಿಹ್ನೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ತೋರಿದೆ.

೩೦ ಟೈ (‘ ’) ಅರ್ಥವಾ ಜೋಡು (‘ ’), ಅವತರಣ ಜಿರ್ಯಾಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟ ಬಳಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರಿಂದ ಅರ್ಥವ್ಯಕ್ತ ಸುಗುಮಾಗುವುದೆಂದು ನಮ್ಮ ಎಣಿಕೆ. ಇನ್ನು ವಾಕ್ಯಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಭಂಗದೋರಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆಂದು (dash ಡಾಷ್) ಎಂಬ (—) ಸರಳ ರೀಖಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ವಾಕ್ಯ ಭಂಗವಾಗಿ; ನಡುವೆ ಬೇರೆ

ವಿಚಾರ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ವಾಕ್ಯಭಂಗವನ್ನು, ಅದರ ಹಿಂದೆಯೂ ಮುಂದೆಯೂ ಈ ಸರಳರೇಖೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ, ಇತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಉದಾ:

(ಇ) ಮುನ್ನಿನ ಅಡ್ಡರ ಪಥಂಗಳು ಇನ್ನಾರಿಗೆಯೂ ಅಳವಡದು, ಹೀನೋಡಾ. ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆನವರೆ ಸಲ್ಲಿರು ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ. ಒಳ್ಳಿಹ ಮೃಲಾರನ ಸಿಂಗಾರದಂತೆ, ವೇಶಿಯ ಬಾಯಂಜಲನುಂಬ ದಾಸಿಯ ಸಂಸಾರದಂತೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಸರಿಯದ ಉಳಿದ ಭಂಗಿತರ ಇಂ.

ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿರಾಮ ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ಬರೆಯುವುದ ರಿಂದ ಅಥ ಸರಳವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಿತಿಗೆ ಲಿ:

ಮುನ್ನಿನ ಅಡ್ಡರ ಪಂಥಂಗಳು ಇನ್ನಾರಿಗೆಯೇ ಅಳವಡದು, ನೋಡಾ!
ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆನು— ಅವರು ಸಲ್ಲಿರು ಶಿಫ್ತಕ್ಕೆ,
ಒಳ್ಳಿಹ ಮೃಲಾರನ ಸಿಂಗಾರದಂತೆ
ವೇಶಿಯ ಬಾಯಂಜಲನುಂಬ ದಾಸಿಯ ಸಂಸಾರದಂತೆ—
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣನಾಯಿಯ ಉಳಿದ ಭಂಗಿತರ! (ಇಂ)

ಈ ವಚನದ ಎರಡನೆಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀರಿ ಆನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಕಾಣಿತ್ತುದೆ. “ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರನುಡಿಯ ಉಳಿದ ಭಂಗಿತರನ್ನು ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ (ನಾನು) ಅವರನ್ನು ಬಲ್ಲೆನು; ಒಳ್ಳಿಹ ಮೃಲಾರನ ಸಿಂಗಾರದಂತೆ, ವೇಶಿಯ ಬಾಯಂಜಲ ಶಿನ್ನವ ದಾಸಿಯ ಸಂಸಾರದಂತೆ ಆವರು ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿರು”--ಎಂದು.

ವಿರಾಮಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಳಸುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮಬೇಕು, ಏತೇಷ ಜಾಗ್ರತ್ತಿಯೂ ಬೇಕು—ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಆಂತ ಓರನ್ನು ವಾದ ಬಗೆ ಏಕೆಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯ ಮುದ್ರಣಕಲೆ ಇನ್ನಾನ್ನು ಬಹುದೂ ವಾಂದುವರಿಯಬೇಕು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತಳೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು

ಆದರೆ ಸಕ್ಕಿದ್ದ ಶರ್ಚನಕ್ಕೆ ಈ ವಚನ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು,
ಶಿವನನ್ನು ಮರೆಯಬಹುದು. ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಕಾಣುವುದರಿಂದ,
ಇತ್ತೀಚಿನ ಹಷ್ಟು ಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ:

ಮರೆಯಲಾಗದೆ ದರಿಯ? ಮರೆಯಲಾಗದೆ ಬ್ರಹ್ಮನ್?
ಮರೆಯಲಾಗದೆ ತೆತ್ತೀಸಕೊಂಟ ದೇವಕ್ಕಳಿ?
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮನೇವನ ಮರೆಯಲಿಹುದು!

ಎಂದು ತಿದ್ದಿ ಬರೆದಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪಾಠವೇ ಶ್ರೀ ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರ “ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳ”ಲ್ಲಿ ಅಂಗಿಕೃತವಾಗಿದೇಂಬ ಆದರೆ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರನ್ನು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದವರನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಸುಧಿದ ವಚನವಿದೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ‘ಮಜ್ಜಿ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಘ್ರಂದಾಪಭ್ರವಿದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ‘ಮಜ್ಜಿ’ ಕ್ರಿಯಾಪದವಾದಾಗ ‘ವಿಸ್ತುರಣಿಹೊಂದು’ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ನಾಮ ವಾದಾಗ ‘ಅಶ್ರಯ’ವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, “ಹರಿಬಹ್ಮರನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಈ ಜನರಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ದೇವತೆಗಳ ಅಶ್ರಯವೂ ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲ ಸಂಗಮನನ್ನು ಮರೆಯ ಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಇವರು; ಆದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ನಿಜವಾದ ಅಶ್ರಯಸ್ಥಾನ ಆತನೇ” ಎಂಬುದೇ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದಿರ ಬೇಕುಂಬ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿದಲ್ಲಿ ಈ ವಚನದ ತಿದ್ದು ಪೆಡಿಯನ್ನು ನಾವು ತಾಳಿಪೋಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳಿಗನುರೂಪವಾಗಿ ಶುಂಧಿಪತ್ರಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ.

೬ ಜಂಗಮಕ್ಕಾಜ್ಞಿದರೆ ಸಾಫ ವರ ನನೆಯಿತ್ತು. (೧೯೬)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ‘ನೆನೆ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ (೧) ತೋಯ್ಯು (೨) ಸ್ಕೃಸು ಎಂಬೆರಡು ಅರ್ಥಕೂ ಎಡೆಯಿದೆ. [(ಸಾಫವರ) ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಗ್ರವಣ ನೀರಿನಿಂದ ಮಜ್ಜನಕ್ಕರೆವುದಕ್ಕಿಂತ ಜಂಗಮರಿಗೆ ಧನವನ್ನು ಸುರಿಸಿದರೆ ಲಿಂಗ ತ್ವಪ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂಬ ಭಾವ.]

ಆದುದರಿಂದ, ಕೋಶದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದ್ವಾಂದ್ವಾರ್ಥವಿದೆಯೆಂದು ತೋರಿದ ಎಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು (ಗ) ಮತ್ತು (ಅ) ಅಂಕೆಗಳಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಕೆತಪ್ಪಿ, ಅಂತೆಯೆ, ಅಪರಿಚಿತ ಅಥವಾ ಹೊಸ ವೈಸುವ ಶಬ್ದಗಳು ಅನೇಕವಿರುವವೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ, ಎಮ್ಮೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ಲೀಷೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರುವದೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕೋಶದ ಆವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದೆಂಬುದು ನಾವು ಮೇರೆ ಕೊಟ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿಂದ ಓದುಗರಿಗೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕೋಶವನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ವಾರ್ಪ್ಯ ಶ್ರದ್ಧೆ-ಜಾಗ್ರತ್ತೆಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದೇ ವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿಕರ ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆವು. ಹಲವು ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಆರ್ಥ ದೋರಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ (ಪ್ರಶ್ನೆಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ಬಳಸಿ) ಆರ್ಥವನ್ನು ಕೊಡುವೆ ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ವಾಚಕರೂ, ಪಂಡಿತರೂ, ಜೀರ್ಣ ಸುಗಳು ಪ್ರವಾದಗಳನ್ನು ತಿದ್ದಲು ನೇರವಾಗುವರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ

ವಚನಗಳ ಕೈಬರೀಹದ ಕೆಲವು ತಾಳೆಪೋಲೆಯ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಳಗನ್ನುಡನ್ನು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಶಕಟ ರೇಖೆ (ಇ)ಯ ಪ್ರಯೋಗ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೆ ಉಪಯೋಗ ವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ಈ ವರ್ಣದ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಎಮ್ಮೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥ ಸುಗಮವಾಗುವುದೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ:

(೧೧) ಉಜ್ಜಾ ತಾಗಿದ ಮೃಗವು ಒಂದಿಡಿಯಾಡುವದ? (೧೧)

ಎಂಬಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಂದ ‘ಉಜ್ಜಾ’ ಎಂಬುದನ್ನು ‘ಉರಿ’ ಎಂದು ಬರೆದರೆ ಅದು ‘ಪಶು-ಪ್ರಕ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆಂಬುದು ವಾಚಕರಿಗೆ ಗೂತ್ತಾಗದೆ ಹೋಗುವ ಸಂಭವನಿಡೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಆಕಾರವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಾ

ಗಲಿ ಪುರೀವೇಯಿಂದಾಗಲಿ ಇದರ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಗಳಂಗುವ ಸಂಭವ ವಿರುವುದರಿಂದ, ಅಂತಹ ಅಶುದ್ಧಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮುದ್ರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.

೫

ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಾಳಿ ಹೋಲಿಯ ಮತ್ತು ಕೈಬರಿಹದ ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ, ಹಲವು ಮುದ್ರಿತ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಟೀಕಿನ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ರಾ. ಬ. ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ (ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಯ) ಎಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕರಣಗಳನ್ನೂ “ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” ಎಂಬುದರ (೧೯೭) ಆವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಕೈಬರಿಹದ, ತಾಳಿಹೋಲಿಯ, ಮತ್ತು ಕಾಗದದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಚನಗಳ ಆನುಪೂರ್ವ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಅಪವಾದಗಳೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಅಪವಾದಗಳು ಪ್ರತಿಮಾಡುವವರ ಕಣ್ಣತಪ್ಪಿನಿಂದಾದುವುವೆಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವಂತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಆನುಪೂರ್ವಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಪವಾದಗಳನ್ನು ಆಡಿಟಿಪ್ಪಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ವಚನಗಳಿಗೆ “ಷಟ್ಕಾಸ್ತಾಂತಿಕದ ವಚನಗಳು” ಎಂದೆ ತಾಳಿಹೋಲಿಯ ಮಾತ್ರಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ, ಕೈಬರಿಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಚನಗಳನ್ನು ಷಟ್ಕಾಸ್ತಾಂತಿಕನಾರವಾಗಿಯೇ ಸಭಾಗನಾಡಿದುದೂ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ; ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳವಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತೆ ಉಪವಿಭಾಗಗಳಿಧ್ಯಾದೂ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಎಲ್ಲ ಭಾಗವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಹಲವರು—ಬಸವಣ್ಣನವರ, ಇಲ್ಲವೆ ಇನ್ನಿತರ ವಚನಕಾರರ ವಚನಗಳು ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿಯೇ ರಚಿತವಾದುವು; ಅವುಗಳಗೆಲ್ಲ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ, ಸ್ಥಳಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಹುಕಾಲದ ತರುವಾಯ

ಓರೆಯವರು ಮಾಡಿರಬೇಕು-ಎಂದು ಉಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಉಹಿಗೆ ಬಲವಶ್ತುರವಾದ ಅಥಾರಗಳು ಇದ್ದಂತೆ ನಮಗೆ ತೋರುಪುದಿಲ್ಲ ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಈ ಸ್ಥಳಕಟ್ಟಿಗಳ ಮತ್ತು ಅವಾಂತರ ವಿಭಾಗಗಳು ನಿರ್ದೇಶವು ಎಲ್ಲ ಮಾತ್ರಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇದ್ದಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಲೇಸೆಂಬ ನಿರ್ಜಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹೊದಲಿನ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಿಂದಣ ಒಂದು ವಚನಕ್ಕೂ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮುಂದಣ ಇನ್ನೊಂದು ವಚನಕ್ಕೂ ಸಕ್ರಿದ್ದರ್ಥ ನಕ್ಕೆ ಕಾಣಬರುವ ವಿರೋಧ ಈ ಸ್ಥಳಕಟ್ಟಿಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಗೆಹಡಯುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಳಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿದೇಂ. ಶ್ರೀ ಹಳಕಟ್ಟಿಯವರೆ ಸ್ಥಳಕಟ್ಟಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕುರಿತು “ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಇಂಗಿಷದಲ್ಲಿ ಮಿಸ್ಟಿಜನ್‌ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇದೆಯೋ (ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ‘ತಿವಾನುಭವ, ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ) ಆ ವಿಷಯವು ಷಟ್ಟಾಸ್ತಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದ್ದ ಈ ಸ್ಥಳ ಗಳಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿ ವಚನಗಳ ಜೋಡಣಿ ಇರುವುದುಂಟು” ಎಂದು ಹೇಳಿದುದುಂ ಸರಿಯೆಂದು ನಮ್ಮ ಆಖಿಪ್ರಾಯ.

ಈಗ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾದರೂ ಪ್ರಸ್ತಿಪ್ತ ವಚನಗಳು ಸೇರಿರಬೇಕೆಂದೂ, ಪರಸಮಯ ನಿಂದಾವ್ಯಂಜಕಗಳೆಂದೆನಿಸುವ ವಚನಗಳು ಆ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕಾದುವೆಂದೂ ಕೆಲವರು-- ಬಸವಣ್ಣನವರ ಬಗೆಗೆ ಸದಭಿಮಾನವನ್ನು ತಾಳಿಯೆ-- ತಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನೋಡಿದ ಎಲ್ಲ ಕ್ಯೆಬರಿಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆಲ್ಲ ವಚನಗಳು ಓರನ್ನುವಾಗಿಯೇ ಇರುವುವು; ಅಲ್ಲದೆ, ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳನ್ನು ‘ಗೀತೆಗಳಿ’ಂದು ಕರೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಹೊಗಳಿದ ಹರಿಹರದೇವನು ಆ ವಚನಗಳ ಪರಿವಿಡಿಯನ್ನೇ ಹೇಳಿವನ್ನೋ ಎಂಬಂತೆ, ತನ್ನ ಬಸವರಾಜದೇವರಗಳಿಯಲ್ಲಿಂತಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸಿರುವುದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೇನಪಿನಲ್ಲಿಡಲು ತಕ್ಕುದಾಗಿದೆ:

ನೇನೇನೇನೆದು ಪುಳುಕಿಸುತ್ತೆ ಗೀತಮುಂ ಹಾಡುತುಂ
 ಮುಖಿದು ಸಂಗಂಗೆ ಹೊಸಗೀತಮುಂ ಹಾಡುತುಂ
 ಮೂದಲಿಸಿ ಹಾಡುತುಂ ಮುದ್ದಿಸುತ್ತೆ ಹಾಡುತುಂ
 ಅದರಿಸಿ ಹಾಡುತುಂ ಮೇರಿಗೆಡೆ ಹಾಡುತುಂ
 ಗೀತಂಗಳೊಳಗೇಕಿನಿಸ್ತೇ ಹೊಳಿಹೊಳಿಯುತ್ತಿರೆ
 ಗೀತಂಗಳೊಳಗಭವಭಕ್ತಿ ಜಿಳಿಬಿಳಿಯುತ್ತಿರೆ
 ಗೀತದೊಳ್ಳಾ ಸಂಗನಾಥಿಕ್ಕು ಮೋಪ್ಪತ್ತುನೀರೆ
 ಗೀತದೊಳ್ಳಾ ಶರಣರ ಸಮಗ್ರವೇ ಜಗಿಲುತ್ತಿರೆ
 ಗೀತದೊಳ್ಳಾ ಪರಣೈವಶೋಽಷಣಂ ತೋಽಣುತ್ತಿರೆ
 ಗೀತದೊಳ್ಳಾ ಪರಸಮಯಭೀಷಣಂ ಪ್ರೋಣ್ಣತ್ತಿರೆ
 ಗೀತಂ ಶಿವಂಗೆ ಕಟಾಂಭರಣವಾಗುತ್ತಿರೆ
 ಗೀತವೀಕ್ಷನ ದಯಾಕರಣವಣವಾಗಾಗುತ್ತಿರೆ
 ಹಾಡುತುಂ ಶರಣರೊಳ್ಳಾ ಬಸವಣ್ಣನೋಸ್ವಿದಂ
 ಅಡುತುಂ ಭಕ್ತುನಿಧಿ ಬಸವಣ್ಣನೋಸ್ವಿದಂ.

ಪರಣೈವಶೋಽಷಣಕೆರವಾದ ಪರಸಮಯಭೀಷಣವೇನಿಸಂಬಂಧಿಸಣ್ಣಿನವರ
 ವಚನಗಳು ಹರಿಹರದೇವನ ಶಾಲದಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದ್ದು ವಾದುದರಿಂದ,
 ಇಂತಹ ವಚನಗಳು ಪ್ರಸ್ತಾವಾಗಿರಬಹುದೆ ಎಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು
 ವಿವೇಚಿಸುವ ಗೂಡೆವೆಗೆ ನಾವು ಕೃಯಾನಲಿಲ್ಲ.

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಷಟ್ಕಾಸ್ತಾಳದ ವಚನಗಳಿಗೆ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಟೀಕೆ
 ಗಳು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡು ಬರು
 ತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ದೊರಕಿದ ಟೀಕೆನ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಾಳಿವ್ಯಾಲೆಯು
 ಮೇಲಿಯೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಿಂದ ವಚನಗಳ ಪಾಠದ ಶುದ್ಧಿ
 ಗಾಗಲಿ, ಅರ್ಥದ ಸುಗಮತೆಗಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೇರವಾಗುವಂತೆ ನಮಗೆ
 ತೋರಿಲ್ಲ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಟೀಕೆಗಳು ಶಿವಾನುಭವ, ಶ್ರೀವಸಿದ್ಧಾಂತ,
 ವೇದಾಂತ ಮುಂತಾದ ಪರಂಪರೆಗಳಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿರು
 ವಂತೆಯೂ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ಟೀಕೆಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದು ಇಲ್ಲಿಂದು
 ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅರ್ಥವೇನಿದ್ದಿಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಬಹುದಾ

ಗಡಿ. ಒಟ್ಟನಲ್ಲಿ ಬೇಕಿನ ಪ್ರತಿಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಅಗಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

೯

ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆವು ಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯ ಬಸವಣ್ಣನವರು ಐಕ್ಯಹೊಂದಿದ ಸಾಫನವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಕಲ್ಪಮಂಟಪದ ಚಿತ್ರವೇಂದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಶಿವನ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ನಟರಾಜನ ಚಿತ್ರ. ಇದು ದಕ್ಷಿಣಭಾರತನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ, ಒಹುಭಾವಗಭಿರತಶಿಲ್ಪವೆಂದು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿರುವ, ಕಂಜಿನ ಮೂರ್ತಿಯ ಭಾಯಾಚಿಕ್ರಿಗಳು. ವೀರಶೈವರು ಮೂರ್ತಿಪೂಜಕರಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದುದರ ಛೆಚಿತ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಟೀಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿಯ ವರ್ಣನೆ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದಲೂ^{೩೨}, ಅದು ಚೈತನ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಬಸವಣ್ಣನವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ವಚನದಲ್ಲಿ^{೩೩} “ನಿನು ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಾನು ಜ್ಞಿತನ್ಯವೆಂಬ ವಾಹನವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಆವುಗಳ ದೊರ್ಮಿತಕವೆಂದು ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೆ ಸೇರಿಗಿದ್ದೇವೆ. ಇದೇ ನಟೀಶ್ವರ ಮೂರ್ತಿಯು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಬಸವಣ್ಣನವರು ವಿಚಾರಮನ್ಯರಾಗಿ ಕುಳಿತಂತೆ ಬರೆದಿರುವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದ ರಕ್ಖಾಪತ್ರದ ನೇರೀ ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸುಂದರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಕರಣಕ್ಕಿಂದ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಪ್ರವೀಣರಾದ ಶ್ರೀ ಮಿಳಜಿಗಿ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪನವರು ಎ ಆರ್. ಎ. (ಲಂಡನ್) ಆವರಿಗೆ ನಾವು ತುಂಬ ಉಪಕೃತರು.

ಈ ಸಂಸ್ಕರಣವನ್ನು ಅಚ್ಚಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ, ವಾತಾಂತರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಧಾರವಾಡದ ರಾಜಾಲಭಮಗಾಡಾ ಹೈಸೂಲ್ಯನ

ಶಿಕ್ಷಕರ ವರ್ಗದವರ ಸಾಹಾಯ್ಯ ಬಹಳವಾಗಿದೆ; ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಈ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ವಂದನೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳ ತಾಳೆಪೋಲೆಯ, ಕೈಬರಿಹದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ನಾವು ಚಿರ ಸುಖಿಗಳು.

ಅ ಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

o Meditations of Marcus Aurelius; Aneleets of Confucius; Sayings of Lord Buddha; Imitation of Christ by Thomas a Kempis—ಇತ್ಯಾದಿ.

೧ ಕುವೆಂಪು: “ವಜನಕಾರ ಬಸವೇಶವರರು” (ಪ್ರಬುಧ್ವ ಕನಾಂಟಿಕ, ಸಂಪುಟ ೭೫, ಸಂಚಿಕೆ ೧, ಪುಟ್ಟಿ ೧೦).

, ಇ ಉದಾದರಣಾರ್ಥವಾಗಿ: “The New Shakespeare” Edited by Quiller-Couch and Wilson (Cambridge University Press)

೨ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯ: “ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದನ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕರಣೆ” (ಪ್ರಬುಧ್ವ ಕನಾಂಟಿಕ, ಸಂಪುಟ ೭೫, ಸಂಚಿಕೆ ೨, ಪುಟ್ಟಿ ೯೩-೧೦೫).

೩ ಕನಾಂಟಿಕ ಕಾದಂಬರಿ: ಹಡ್ಡೆ ಇಂತಿ; (ಪ್ರಬುಧ್ವ ಕನಾಂಟಿಕ ಸಂಪುಟ ೭೫, ಸಂಚಿಕೆ ೨, ಪುಟ್ಟಿ ೯೨).

೪ ಪ್ರಬುಧ್ವ ಕನಾಂಟಿಕ, ಸಂಪುಟ ೭೫, ಸಂಚಿಕೆ ೨, ಪುಟ್ಟಿ ೯೨.

೫ ‘ಮಿಡುಕುನ್ನದೆಂದರೆ ಬಹಿ ಒದ್ದಾದುಪುದೆಂತಿಲ್ಲ; ಅದು ಒಂತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದು ‘ಕಡಿ’ಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ತೋರುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಅದರೆ, ಚಿಂತನೆ ಕಿಂತಿಗೂ ಹೊಲಿಕೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ; ಈ ಪದ್ಧತಿಯೆ ಆ ಹೊಲಿಕೆ ಇದೆ. ಕಿಂತಿನ ಕಿಂತಿ ಮಿಡುಕುನ್ನದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ, ‘ಮಿಡುಕು’ ಮತ್ತು ‘ಮಿನುಗು’ ಇತ್ತು ಸಮೀಕ್ಷಾ. ಬ. ನ. ಪ್ರೆ. ೨

ಸಂಬಂಧದ ಶಬ್ದಗಳಿಂದೂ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಖಡಿಗೆ ‘ಮಿದುಕುಳು’ ಎಂಬ ಪರ್ಯಾಯ ಶಬ್ದ ಬಸವಣ್ಣ ಸವರ ವಚನವಲ್ಲಿ (೨೦೨) ಪ್ರಯೋಗವಾದುದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

“After considerable experience, I feel justified in saying that in mosteases ignorance and conceit are the fruitful parents of conjectural emendation”-William Aldis Wright, General Introduction: The Tempest, P. vii: (The New Shakespeare, edited by Sir Arthur Quiller-Couch & John Dover Wilson).

The fact is there is only one general principle of emendation, which is in its essence devoid of principle. At its finest it is an inspiration, which obeys no laws and cannot be produced to order--W. W. Greig: (Bradby's Shakespeare Criticism, p. 70).

೧೦ ಕನಾರೆಟಿಕ ಕವಿಕರಿತ ಭಾಗ ೧, (೧೯೭೫), ಪ್ರಪಂಚ ೪೨.

೧೧ “ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು”: ವಚನ ಸಂ: ೨೫

೧೨ ಮಾಹೇಶ್ವರನ ರರಣಸ್ಥಳ, ವಚನ ಸಂ: ೧೮ (ಶ್ರೀ ದಾಸಕಟ್ಟಿಯವರ “ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” ಪೂರನೆಯ ಅಪೃತ್ಯಿ ೧೯೫೪).

೧೩ V. S. Apte: The Practical Sanskrit-English Dictionary, p. 612 & 587.

೧೪ ಸಿಂಗರಾಜಪ್ರಾರಣ, ಸಂಘ ೪೬, ಪದ್ಧತಿ ೨೫.

೧೫ ಶ್ರೀ ದಾಸಕಟ್ಟಿಯವರ “ಬಸವೇಶ್ವರ ವಚನಗಳು” (ಇನೆಯ ಅಪೃತ್ಯಿ ೧೯೫೪) ಪ್ರಪಂಚ, ೧೯.

೧೬ “ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” (೧೯೭೫) ಪ್ರಪಂಚ, ೧೯.

೧೭ ಅದೆ: ಪ್ರಪಂಚ ೪೨.

೧೮ “ಕನ್ನಡ ಬಾಪುಟ” (ಪೊದಲನೆಯ ಸಂಸ್ಕರಣ) ಪ್ರಪಂಚ ೨೨. ಅದರೆ ಇತ್ತೀಚಯ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಂಡಲಾಗಿದೆ.

೧೯ ದರಿದರ್ದೇವನ “ಬಸವರಾಜದೇವರ ರಗಳಿ”: (ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ಮಂಕಣ್ಣ ಯ್ಯಾಸವರಿಂದ ಸಂಪಾದಿತ) ಸ್ಥಳ ೬, ಪ್ರಪಂಚ ೪೨.

- ೨೦ ರಾಘಿವಾಂಕ: “ಸಿದ್ಧ ರಾಮಚರಿತ್ರು”: ಸಂಧಿ ೧. ಪದ್ಧತಿ ೫೬.
- ೨೧ ನಾಗಚಂದ್ರ: ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಪ್ರಾಣಿ: ಅಶಾಸ್ಯಾ ಇ ಪದ್ಧತಿ ೧೧೧.
- ೨೨ ಗಿರಿಜಾಕೆಲ್ಲಾಗ್ನಿ, ಅಶಾಸ್ಯಾ ಇ, ಪದ್ಧತಿ ೯೫.
- ೨೩ ಕುಮಾರಪಾತ್ನಿ ಭಾರತ, ಅದಿಪರ್ವ ಸಂಧಿ ೧, ಪದ್ಧತಿ ೧೨.

೨೪ One of the chief interests of Hebrew among the world's great literatures is the uniqueness of its verse system, founded less on verbal rhythm than on parallelism of whole expressions. The other languages, burdened as they are with versification of counted syllables and measured verbal sounds, the harmonious intricacies and elastic windings of lyric poetry, have to be attained by a triumph of thought over mechanism: Hebrew poetry carries its lyric rhythm into the very thought itself R. G. Moulton: The Modern Reader's Bible (1934) p. 1431.

೨೫ But parallelism of clauses is independent of particular languages, and appears in any adequate translation--Ibid p. 1518

೨೬ W. I. Courtney. Literary Man's Bible; R. G. Moulton: the Modern Reader's Bible; E. Sunderland Bates; The Bible Designed to be Read as Literature; John Sterling: The Bible For Today &c.

೨೭ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾದ ಹೊಡಲಿನ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಸೂತನ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಇರುವ ಭೇದವನ್ನು ತೋರಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಅಸಮಂಜಸವೆನಿಸಲಾರದು. ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಭಾಗ ವಾದ ‘ಸೆಂಟ್‌ಜಾನ’ (St-John) ಎಂಬುದರ ಅರಂಭದ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿವೆ:

1 In the beginning was the Word and the Word was with God and the Word was God.

2 The same was in the beginning with God.

3 All things were made by him; and without him was not anything made that was made.

4 In him was life; and the light was the life; of men.

5 And the light shineth in darkness; and the darkness Comprehended it not.

ಈ ರೀತಿ ಮುದ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಪದು ವಾಕ್ಯಗಳೂ (ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದ ಅಥವ ಸರಳವಾಗಿದೆಯೆಂದರೂ) ಒಂದೇ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವು ಎಂಬ ಅಂಶ ಓದುಗರಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲ್ಲ ಹೊಳೆಯುವ್ಯವಹಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದನ್ನೇ The Modern Readers' Bible ಎಂಬ ನೂತನ ಸಂಸ್ಕರಣದಲ್ಲಿ. ಅದರ ಸಂಪಾದಕರೂ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೈಬಲಾಪಂಡಿತರೂ ಬೈಬಲಿನ ನೂತನ ಸಂಸ್ಕರಣಗಳ ಪ್ರಫರು ಪುರಸ್ಕರಣೆ ಆದ Richard G Moulton ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಮುದ್ರಿಸಿದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ:

“IN THE BEGINNING WAS THE WORD:
AND THE WORD WAS WITH GOD:
AND THE WORD WAS GOD.

The same was in the beginning with God. All things were made through him and without him was not anything made.

ಇತ್ತೂದಿ. ಉಲ್ಲಿ ಮೇಲಿನ ಪದು ವಾಕ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೆ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವು ವೆಂಬುದು ಸ್ವಸ್ವವಾಗುತ್ತಿರೆಯಲ್ಲದೆ, ಮೊದಲಿನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಲಯನೂ ಇನ್ನಾಗಿ ಒಡೆದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ‘ವಚನಗಾಯಿಸಿ’ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಪ್ರಸಾರವಾದುದೆ ಈ ಮಾತನ್ನು ಸಮಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದೆ, “ವಚನಕಾರ ಬಸವೇಶ್ವರರು” ಎಂಬ ಲೇಖನ ಪ್ರಬುದ್ದಕ್ಕನಾಟಿಕ ಸಂ: ೭೨, ಸಂಚಿಕೆ ೧) ನಲ್ಲಿ ಶಿಂ ‘ಕುವೆಂಪು’ ಅವರು (ಪುಟ ೯೨) ಬರೆದ ಮಾತುಗಳೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ಆ “ಹೊಸಕೆಣ್ಣತಿ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” ಶಿಂ ಸ. ಗು. ಪಳಕಟ್ಟಿ ಸಂಪಾದಿತ) ಕ್ರಮಸಂಖ್ಯೆ ೫೩೦, ಪುಟ ೮೨.

ಇ೦ ಶಿಂ ರಂಗನಾಥ ದಿವಾಕರ ಅವರ “ವಚನಶಾಸ್ತ್ರರವಸ್ಯ” (ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರಟಿ ೫.)

ಇ೧ “ಯೋಸಪದ್ಭಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” ಪ್ರಟಿ ೪೪.

ಇ೨ ಪ್ರಟಿ ೮೪.

ಇ೩ ‘ಬಾಳುವೇನವನ, ಬೀಳುವೇನವನ, ಸಹಯೇನವನ, ಸುದಿಯೇ ನವನ’ ಎಂಬೀ ಕಬ್ಬಿಗಳು ತಾಳವೋಲೀಯ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ಬಾಳ್ಯಾಜನ, ಬೀಳ್ಯಾಜನ ಸಹವೇಣನ, ಸುದಿವೇಣನ’ ಎಂದಿರೆ ಎಂದು ಸಮ್ಮುಳ್ಳವನ್ನು ಅತ್ಯ ಮೊದಲು ಎಳೆದುಕೊಂಡಿ ನಾವು ಶಿಂ ಉತ್ತಂಗಿ ಚಿನ್ನಪ್ಪನವರಿಗೆ ಯಂತೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಇ೪ In the beginning was MIND

and the Mind was with God,

and the Mind was God.

The same was in the beginning with God.

All things were made by it:

And without it was not anything made that was made.

In it was life,

and the life was the light of men.

And the light shineth in the darkness,

and the darkness overpowered it not . . .

ರಾಬಟ್ ಬಿಜ್ಞಿಸ್ ಅವರು ಒಳೆಯಿ ಕಿಗಳಾದುದರಿಂದ ಈ ವಚನದಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಯಲಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪಡ್ಡಂದದಲ್ಲಿ ಈ ವಚನವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದು ಉಚಿತವೆ ಆಗಿದೆ.

ಇ೯ One of the beauties of Kanarese is that all the pauses and intonations, which in English are represented by punctuation, are expressed by the vernacular idiom itself: so that no well-constructed Kanarese sentence requires any marks of punctuation whatsoever.

—E. P. Rice: A History of Kanarese Literature (1921),
P. 104.

ಇಡೆ (ಶ್ರೀ ಯಜ್ಞಕಟ್ಟಿ ಸಂಪಾದಿತ) “ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” (೧೬೭) ಪ್ರಾಟಿ ಇಂ; “ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” (೧೬೮) ಪ್ರಾಟಿ ಇಂ.

ಇಡೆ (ಮೇಲಿನವೆ) “ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” (೧೬೭) ಪ್ರಾಟಿ; ಇಲ್ಲ; “ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” (೧೬೮) ಪ್ರಾಟಿ; ಇಲ್ಲ.

ಇಂ (ಮೇಲಿನದೆ) “ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” (೧೬೭) ಪ್ರಾಟಿ ೧೦೨ ಶ್ರೀ. ಎಂ. ಆರ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿ ಅವರ “ಭಕ್ತಿಭಂಡಾರಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು” (ಪರಿಷ್ಕಾರ ಮುದ್ರಣ) ಪ್ರಾಟಿ ಇಂ; ಆದರೆ (ಶ್ರೀ ಯಜ್ಞಕಟ್ಟಿಯವರ) “ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರ ವಚನಗಳು” ಇದರಲ್ಲಿ ‘ಬಾಲವ’ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಚಿಪ್ಪಿ ಮುದ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರಿಂದಲೇ ಸಂಪಾದಿತವಾದ ಈ ವಚನಗಳ ಹೊದಲನೇಯು ಅವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಬಸುಗುತ್ತ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ‘ಮುಸುಗುತ್ತ’ ಎಂದಿರುವುದು.

ಇಂ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅವರ ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಿಷ್ಪಂಟಿ (ನೋಂ: ‘ಬಸು’ ಮತ್ತು ಬಸುಲ್ಲಾ) ಪ್ರಾಟಿ ೧೦೨; ಮತ್ತು ಹಲಾಯುಧನ “ಅಭಿದಾನ ರತ್ನಮಾತ್ರ” (ಮುದ್ರಾಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಸಿಲಯದ ಪ್ರಕಟಣ) ಪ್ರಾಟಿ ಇಂ.

ಇಂ (ಶ್ರೀ ಯಜ್ಞಕಟ್ಟಿಯವರ) “ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” (೧೬೭) ಪ್ರಾಟಿ ಇಂ; ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ “ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು” ಪ್ರಾಟಿ: ಇಲ್ಲ.

ಇಂ ಇಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಮಾರ್ಪಿಯಲಾಗದು. ಉದಾಹರಣಾರ್ಥವಾಗಿ: ಪರಿದರ್ಶಿವನ ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ರಗಳಿ (ಸಾಲು ೫೧೬) ಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಯ್ಯನ ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿವನು ಬಳಿರಂಗಪಡಿಸಿದನೇಂಬ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ಮೇದಿಸಿಗೆ ಬೀರಿಗರುವಾಯಿತ್ತೆನ್ನ ಯಂ ಭಕ್ತಿ” ಎಂಬಲ್ಲಿ ‘ಬೀರಿಗರು’ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಗೆದು ಅದನ್ನು ‘ಬೀರಿಗಲ್ಲು’ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅರ್ಥ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುವುದೆಂದು ಪ್ರಬುಧ್ವ ಕನಾರ್ಟಿಕ: ಸಂಪ್ರಾಟಿ ಸಂಚಿಕೆ ಇಂ (ಪ್ರಾಟಿ ಇ) “ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಂಪಾದನೆ ಅರ್ಥವಾ ಸಂಸ್ಕರಣೆ” ಎಂಬ ಲೇಖಿದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎನ್ ಅನಂತರಂಗಾಚಾರ್ಯರ ರವರು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ‘ಬೀರಿಗಲ್ಲುವಾಯಿತ್ತು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೀಗೆ ಅರ್ಥಯಿಸಬೇಕೆಂಬದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ‘ಬೀದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ವಾಯಿತ್ತೆಂದಾಗಲಿ ‘ಬೀದಿಯ ಕಲ್ಪಿವಾಯಿತ್ತೆಂದಾಗಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನಯಾಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯಾ

ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಅಥವಾ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಅಥವಾಗಲ್ಲ. ಇವೆಡರಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ‘ಮೇಡಿನಿಗೆ’ ಎಂಬುದರ ಪೆಚಿಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲಿದ್ದ ಪಾಠವನ್ನೇ ಇಟ್ಟಕೊಂಡು “‘ಮೇಡಿನಿಗೆ ಬೀರಿ ಗರು ವಾಯಿತ್ತು” (=ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಬಯಳ ಹೊಡ್ಡಿದಾಯಿತು) ಎಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬರಬಹುದಲ್ಲಿನೆ?

ಉ ಶ್ರೀ ಪಳಕಟ್ಟಿಯವರ “‘ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು’” (೧೬೫) ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಇಂ; ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ “‘ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು’” (೧೬೭) ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಗಂಬ.

ಉಂತು ಈ ಕಾವ್ಯ ಕೈಬರಿಯದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ಪೆಯ’ ಎಂದು ದೊರೆಯಾತ್ಮದೆ. ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ನಮಗೆ ದೊರೆಯಲ್ಲಿ. ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿ ಇದು ‘ಪೆಯ್ಯ’ ಎಂದು ದೊರೆಕುತ್ತದೆ. ಆ ರೂಪವನ್ನೇ ಏಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಉಂತು ಶ್ರೀ ಪಳಕಟ್ಟಿಯವರ “‘ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು’” (೧೬೬) ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಅಂತ; “‘ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು’” (೧೬೭) ಪ್ರಾರ್ಥಿ: ಗಂಬ.

ಉಂತು ಸೌಂದರನಂಬಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಯಿಯ ಸ್ತುನದಲ್ಲಿಯೆ ಶಿವನನ್ನು ಅವ್ಯಾಸಿಸಲು ಶಿವನು ಅಲ್ಲಿಯೆ, ‘ಈ’ ಎಂದನೆಂಬುದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಉಲ್ಲೇಖನಿದೆ. ಬಸವಣ್ಣನವರ ಇನ್ನೊಂದು (೫೮೧) ವಚನದಲ್ಲಿಯೂ ಇದರ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಉಲ್ಲೇಖನಿದೆ.

ಉಂತು “‘ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು’” (೧೬೫) ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಅಂತ; ಹೊಸಪದ್ಧತಿಯ ಬಸವೇಶ್ವರನ ವಚನಗಳು (೧೬೭) ಪ್ರಾರ್ಥಿ ಅಂತ; (ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ ಸಾಲು ‘ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮುದ್ದೇವರ ಮರಿಯಲಮುದೆ?’ ಎಂಬ ಪಾಠಾಂತರನಿದೆ.

ಉಂತು ಯಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೂ ಭವದಲ್ಲಿ ಬರುವವರಾದುದರಿಂದ ಅವರು ಹೋಕ್ಕು ಕೊಡಲು ರಕ್ತರಲ್ಲಿನೆಂದೆ ವೀರಶೈವರ ಸಂಬಂಧಿ. ರಾಜಶೇಖರವಿಳಾಸದ ಕೆಳಗಳ ಪಣ್ಣವು (೮. ೨. ಪ. ೪೨) ಈ ಅಭಿಪೂರ್ಯವನ್ನು ಸಮಾಧಿಸುತ್ತದೆ:

ಭವದೋಽಭಾ ಬರ್ವಮರಕರಳಂ ಭವವಿಮುಕ್ತಿಧರಂ ಶರಕಾಭೋಕ್ಷೋದೇ
ನವರೀನಿವರೆ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಭವವರಂ ನೀನಲ್ಲಿದಿಷ್ವಾಧರಮುರ
ಶವ ಮಾಡಲಾ ಸುರಪಾದಪಂ ನೆರಿಗುವಿಂ ಬಬೂರವೃಷ್ಣಂಗಳೀ
ವುವೆ ಕೇಳಂತಿರೆ ನೀನೆ ಹೋಕ್ಕೆನರದಂ ಶ್ರೀಕೃಳಜಾವಲ್ಲಿಭಾ

ಇಲ ಸ್ಥಳಕಟ್ಟಿಗಳ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟರೂ, ಕೆಲಕೆಲಪು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಚನದ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ನೆರಪು ಅವಶ್ಯಕ ಪೆನಿಸುತ್ತಿದೆ ಈಗಿನ ಕ್ರಮಾದ ನೇರಿಗೆ. ಅದರೆ ಶ್ರೀ ಜಾಕಟಿಪ್ಪಿಯವರ (ರಾಜಾರ) “ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯ ವಚನಗಳು”ಲ್ಲಿ ಈ ಆಸುಪೂರ್ವಿಯು ತಪ್ಪಿದೆ. ಉದಾ: ಬಸವಣ್ಣನವರ ಇಗಿನೆಯ “ಅ ಭಸ್ತುತಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನ ಕವಾಲವಿಡಿ ದನು” ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ವಚನ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದರ ಹಿಂದಿನ (೬೬೦) ವಚನವಾದ “ಒಲೆಯುಡಿಯನುರುಹಿಮೋದ್ದಂಜಿ” ಎಂಬುದರ ನೆರುಪು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರೆ “ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ” ಇತ್ತು ಅಸುಕ್ರಮವಾಗಿ ಉಗ ಮತ್ತು ಇಂದ ಆಗಿ; ಹಿಂಗೆಯೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದ ಇಂಜ ಮತ್ತು ಇಂಡ ವಚನಗಳೂ “ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮತಪ್ಪಿ ಇಂಗ ಮತ್ತು ಇಂಡ ಆಗಿವೆ. ಇದರಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ತೊಂದರಲ್ಪಾಗುವುದೆಂಬದನ್ನು ಬೇರೆ ಸೂಚಿಸುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ.

೫೯ ಶಿವಾನುಭವ, ಅಗಷ್ಟ ೧೯೬೦.

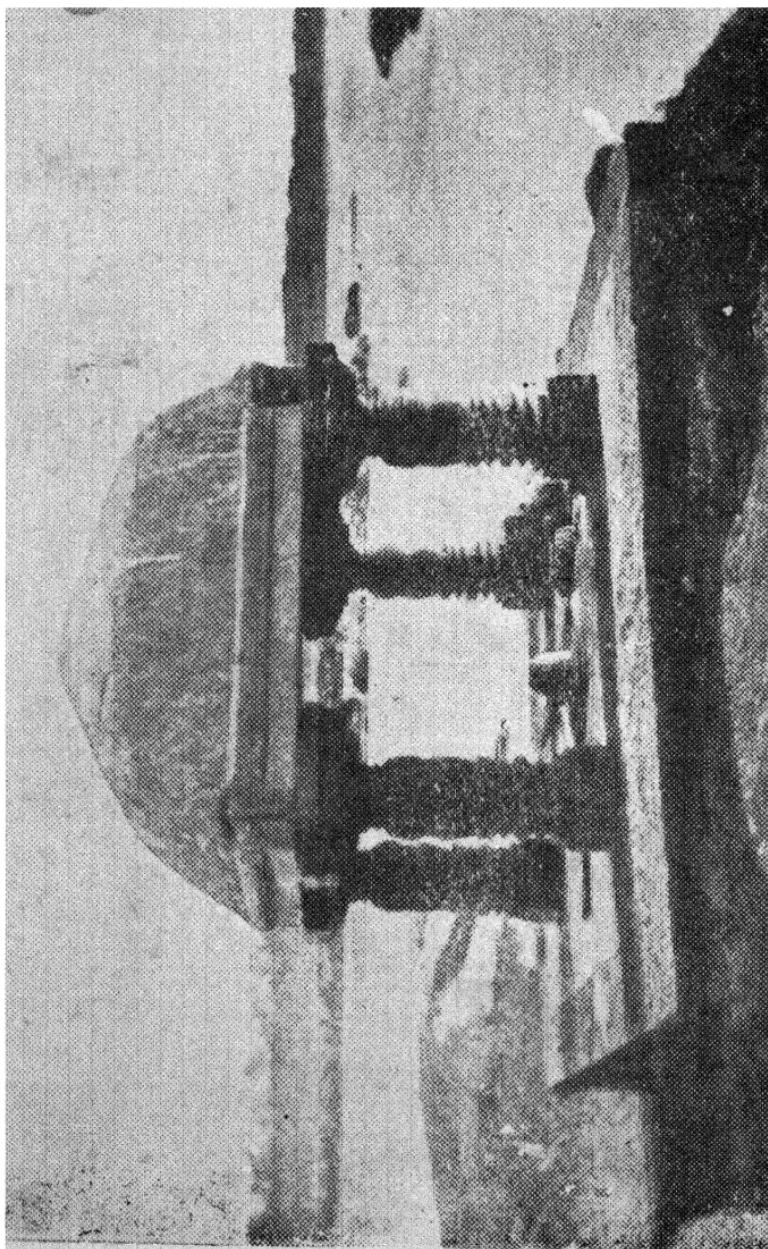
೬೦ ಸ್ಥಳೇ, ಸಾಲು ರಾಜ—೨೦೮ (ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟ್ರಾಯ್ಯನವರ ಸಂಸ್ಕರಣ ಪ್ರಬಿಗಳು ೫೪—೫೫)

೬೧ ನಟೀಕ ಮೂರಿರುಂದ ತೋರ್ವದುವ ಭಾವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು:— “The essential significance of Shiva's Dance is threefold: First, it is the image of Rhythmic Play as the source of all Movement within the Cosmos, which is Represented by the Arch: Secondly, the purpose of his Dance is to Release the countless souls of men from the snare of Illusion: Thirdly, the Place of the dance Chidambaram the Centre of the Universe is within the Heart”— Anand K. Coomaraswami: The Dance of Shiva: P. 93,— ಹೇಳಿದುದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಬಗೆಗೆ ಏರೆತ್ತೇವರಿರುವ ಭವ್ಯಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅಸುಕೂಲವೆ ಆಗಿದೆ.

೬೨ ವಚನ ೫೦

೬೩ ವಚನ ೫

ಕ್ರಾಡಲ ಸಂಗ್ರಹದ ಮಂಟಪ

॥ ೪ ॥

ಷಟ್ಕಾ ಸ್ವಾಲ್ಭದ ವಚನಗಳು

ರ. ಭಕ್ತಿ ಸ್ಥಳ

(ಂ) ಪಿಂಡಸ್ಥಳ

ಉದಕದೊಳಗೆ ಬಯ್ಯಿಟ್ಟೆ ಬಯ್ಯಿಯ ಕಿಂಜಿನಂತಿದ್ದಿತ್ತು;
 ಸಸಿಯೊಳಗಣ ರಸದ ರುಚಿಯಂತಿದ್ದಿತ್ತು;
 ನನೆಯೊಳಗಣ ಪರಿಮಳದಂತಿದ್ದಿತ್ತು;
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಕಸ್ಯೇಯ ಸ್ವೇಃದಂತಿದ್ದಿತ್ತು. || ೮

(೨) ಪಿಂಡಜಳ್ಳಿನಸ್ಥಳ

೦

ಕಾಳಿಯ ಕಟ್ಟ ಕಾಣದಿಂದ ಮುನ್ನ, ತ್ರಿಪುರಸಂಹಾರದಿಂದ ಮುನ್ನ,
 ಹರಿವಿರಂಜಿಗಳಿಂದ ಮುನ್ನ, ಉಪಂಯ ಕಲ್ಯಾಣದಿಂದ ಮುನ್ನ,
 ಮುನ್ನ, ಮುನ್ನ, ಮುನ್ನ—
 ಅಂದಿಂಗಳಿಯ ಸೀನು: ಹಳೀಯ ನಾನು,
 ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೯ ||

ಬ. ವ. ೮

೩

ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ನಿರಾಕಾರವಾಗಿದೆಲ್ಲಿ
ನಾನು ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ವಾಹನವಾಗಿದೆ, ಕಾಣಾ.
ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ನಾಟ್ಯಕೈ ನಿಂದಲ್ಲಿ
ನಾನು ಚೈತನ್ಯವೆಂಬ ವಾಹನವಾಗಿದೆ, ಕಾಣಾ.
ಅಯ್ಯಾ, ನೀನು ಆಕಾರವಾಗಿದೆಲ್ಲಿ
ನಾನು ವೈಷಣಿವೆಂಬ ವಾಹನವಾಗಿದೆ, ಕಾಣಾ.
ಅಯ್ಯಾ, ನೀನೇನ್ನ ಭವವ ಕೊಂಡಹೆನೆಂದು
ಜಂಗಮಲಾಂಭನಾಗಿ ಬಂದಲ್ಲಿ,
ನಾನು ಭಕ್ತನೆಂಬ ವಾಹನವಾಗಿದೆ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨ ||

ಅಯ್ಯಾ, ಏಕೇಳು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ
ಬಾರದಿದೋಡ ನಿಮಾಣಣ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಧರಾಣ!
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕಾಲಿದೆ ಬಾಯಾದೆಱಿಯೆನಯಾಗ್ಯ.
ಪ್ರಥಮಭವಾಂತರದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾದನೆಂಬ
ಗಣೇಶರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು
ನಿಮ್ಮ ಭೃತ್ಯನ ಮಾಡಿಯ್ನ ನಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯಾಗ್ಯ.
ಎರಡನೆಯ ಭವಾಂತರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಂದನೆಂಬ
ಗಣೇಶರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು
ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯವ ಮಾಡಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯಾಗ್ಯ.
ಮೂಳನೆಯ ಭವಾಂತರದಲ್ಲಿ ನಿಲಲೋಹಿತನೆಂಬ
ಗಣೇಶರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು
ನಿಮ್ಮ ಲೀಲಾವಿನೋದದಿಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯಾಗ್ಯ
ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭವಾಂತರದಲ್ಲಿ ಮನೋಹರನೆಂಬ
ಗಣೇಶರನ ಮಾಡಿ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದು
ನಿಮ್ಮ ಮನಃಪ್ರೇರಕನಾಗಲೆಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿರಯಾಗ್ಯ.

ఆయ్యనేయ భవాంతరదల్లి కాలలోఇచునేంబ

గణేశ్వరన మాడి హసరట్టు కరిదు

సవకాల సంకారవ మాడిసుత్తిదిరయ్యా.

ఆఱనేయ భవాంతరదల్లి వృషభనేంబ

గణేశ్వరన మాడి హసరట్టు కరిదు

నిమగేఱలు వాహననాగలీందిరిసికొండిదిరయ్యా.

ఏళనేయ భవాంతరదల్లి బసవనేంబ

గణేశ్వరన మాడి హసరట్టు కరిదు

నిమోళ్ళక్షుద మిక్షుదక్షు

యోగ్యనాగలీందిరిసికొండిదిరయ్యా.

ఇదు కారణ, కూడల సంగమదేవా,

నీవు బరిసిద భవాంతరదల్లి నాను బరుతిదేనయ్యా. || ४ ||

५

ఆయ్య నిమ్మ శరణన మత్యచ్ఛు తండెయాగి

నేనేనేనేదు సుఖియాగియాను బదుకిదేనయ్యా.

అదేను కారణ తండెయెందఱుదేనయ్యా:

ఎన్న కారణ తండెయెందఱుదేనయ్యా.

అఱుదఱుదు నిమ్మ శరణను ఆజరిసువాచరణెయ కండు

కణ్ణదేఱిదేనయ్యా, కూడల సంగమదేవా. || ५ ||

६

‘కరి ఘన: అంకుశ కిఱుదే’న్న బహుదే? బారదయ్యా.

‘గిరి ఘన: వచ్చ కిఱుదే’న్న బహుదే? బారదయ్యా.

‘తమంధ ఘన: జోర్యేతి కిఱుదే’న్న బహుదే? బారదయ్యా.

‘మఱు ఘన: నిమ్మ నేనేవ మన కిఱుదే’న్న బహుదే?

బారదయ్యా, కూడల సంగమదేవా.

|| ६ ||

(೬) ಸಂಸಾರಹೀಯಸ್ತಳ

ಭವಂಧನ ಭವಪಾಶವಾದ ಕಾರಣವೇನಯಾ?
ಒಂದಣ ಜನ್ಮಸಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಮಜ್ಜಿದೆನಾಗಿ;

ಹಿಂದಣ ಸಿರಿಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮವ ಮಜ್ಜಿದೆನಾಗಿ.
ಅಱ್ಱಡೊಡೀ ಸಂಸಾರವ ಹೊದ್ದಲೀವನೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ?

॥ ೨ ॥

ಸಂಸಾರಸಾಗರದ ತೆರೆ ಕೊಬ್ಬಿ

ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದುದೇ, ನೋಡಾ!
ಸಂಸಾರಸಾಗರ ಉರಮದ್ದವೆ? ಹೇಳಾ!
ಸಂಸಾರಸಾಗರ ಕೊರಲುದ್ದವೆ? ಹೇಳಾ!

ಸಂಸಾರಸಾಗರ ಸಿರದುದ್ದವಾಚಬಳಿಕ ಏನ ದೇಳುವೆನಯಾ?
ಅಯಾ, ಅಯಾ, ಎನ್ನ ಉಯ್ಯಲ ಕೇಳಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಾನೇವೆನೇವೆನಯಾ?

॥ ೩ ॥

ಶ್ರೀಮತಿ

ಚಂಪ್ರಮನಂತೆ ಕೈ ಸಮಸ್ಸಿಸಿತ್ತೆನಗೆ—

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ರಾಹು ಸರ್ವಾಗ್ರಸಿಯಾಗಿ ಸುಂಗಿತ್ಯಯಾ!

ಇಂದೆನ್ನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಗ್ರಹಣವಾಯಿತ್ತು;

ಇನ್ನೆಂದಿಗೆ ಮೋಹವಹುದೂ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ?

ಃ

ಇಲಿ ಗಡಹನೊಡ್ಡಿದಲ್ಲಿರ್ಫೆಂತೆ ಎನ್ನ ಸಂಸಾರ—

ತನು ಕೆಡುವನ್ನುಕ್ಕೆ ಮಾಣದು;

ಪೆಂರ ಬಾಧಿಸುವುದು ತನು ಕೆಡುವನ್ನುಕ್ಕೆ ಮಾಣದು;

ಪೆಂರ ಭದ್ರಿಸುವುದು ತನು ಕೆಡುವನ್ನುಕ್ಕೆ ಮಾಣದು.

ಅಕಟ್ಟಿಕಟ್ಟಾ! ಸಂಸಾರಕ್ಕಾಸತ್ತೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೧೦ ॥

ಇ

ಕಪ್ಪೆ ಸೆರ್ವ ನ ನೇಳಲಲ್ಲಿಪ್ಪಂತೆನಗಾಯಿತ್ತೆಯಾಗ್ಯಾ !
ಅಕಟ್ಟಿಕಟ್ಟಾ ! ಸಂಸಾರ ವೃಧಾ ಹೇಯಿತ್ತೆಲ್ಲಾ !
ಕರ್ತುವೇ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಇವ ತಪ್ಪಿಸಿಯಿನ್ನುವ ರಕ್ಷಿಸಯಾಗ್ಯಾ.

|| ೮೦ ||

ಇ

ಶೂಲದ ಮೇಲಣ ವಿಭೋಗವೇನಾದೊಡ್ಡೆನೋ ?
ನಾನಾವರ್ಣದ ಸಂಸಾರ ಹಾವ ಹಾವಡಿಗನ ಸ್ವೀಪದಂತೆ !
ತನ್ನತ್ತ ತನಗಿ ಹಗೆಯಾದ ಒಳಿಕ
ಬಿನ್ನಾಣವುಂಟಿ, ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? ||೧೮||

ಇ

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದೆನಯಾಗಿ;
ಎನ್ನುವನು ಕಾಯಿಯಾಗಿ, ಕಾಯಿಯಾಗಿ !
ಹುರ್ಬಳ್ಳಿ ! ಹುರ್ಬಳ್ಳಿ !!

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಶಿವಧೋ ! ಶಿವಧೋ !!

|| ೮೧ ||

ಉ

ನಾನೋಂದ ನೇನೆಡೊಡೆ ತಾನೋಂದ ನೇನೆವುದು;
ನಾನಿತ್ತಲೆಳಿದೊಡೆ ತಾನತ್ತಲೆಳಿಪುದು;
ತಾ ಬೇಳಿಯೆನ್ನ ನಳಲಿಸಿ ಕಾಡಿತ್ತು;
ತಾ ಬೇಳಿಯೆನ್ನ ಬಳಲಿಸಿ ಕಾಡಿತ್ತು;
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಕೂಡಿಹೆನೆಂದೊಡೆ
ತಾನೆನ್ನ ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿತ್ತು ಮಾಯೆ !

|| ೮೨ ||

ಇ

ಜನಿತಕ್ಕೆ ತಾಯಾಗಿ ಹೆತ್ತೆಳು ಮಾಯೆ;
ಮೋಹಕ್ಕೆ ಮಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಳಿಂ ಮಾಯೆ;
ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯಾಗಿ ಕೂಡಿದಳು ಮಾಯೆ.

ಇದಾವಾವ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿತ್ತು ಮಾಯೆ !
ಈ ಮಾಯೆಯ ಕಳೆವೋಡೆಯೆನ್ನಿಂದವಲ್ಲ;
ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೫ ||

೧೦

ಕೊಡೆವಿಡಿಯೆ ಕುದುರೆಯ ದೃಢವುಳ್ಳ ರಾಘುತನೇಯು—
ಕೊಡೆ ಕೊಟೆ ! ಶೂರರು ಹನ್ನಿಬ್ಬರಯಾಗಿ !
ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಗಿರಿಯ ಗಜ ಬಂದು ಮೂದಲಿನೆ
ಅಯ್ಯಾದು ಕೊಲುವೋಡೆ ರಿಪುಗಳ ಕಲಿತನವ ನೋಡಾ !
ಆವಿಗೆಯೊಳೊದವಿದ ಪುತ್ತುಳಿಯ ರೂಹಿನಂತಾಯಿತ್ತು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ ಹೆಸರು! || ೧೬ ||

೧೧

‘ಇಂದಿಗಂತು ನಾಳಿಗೆಂತು’ ಎಂದು
ಬೆಂಡೊಡಲ ಹೊರೆಯ ಹೊಯಿತ್ತಿನ್ನು ಸಂಸಾರ !
ಹಿಂದೆ ನಾನಾಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದನೆಂಬ ಹೇಯವಿಲ್ಲಾ ;
ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಯುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲಾ !
ಎಂದೆಂದೂ ಸದಾಶಿವನ ಕುಂದದೆ ನೆನೆಯಲೀಯದೆ
ಕೊಂಡುದಯಾಗಿ ಈ ಮಾಯೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೭ ||

೧೨

ದಿಟ್ಟ ಪುಟ ಭಕುತಿ ಸಂಪುಟ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಿದಾಗಿ
ಟೆಂಬಕನನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಾಯೆ;
ಟೇವಕ ಟೆಂಬಕನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಮಾಯೆ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗಿ,
ಹೊನ್ನ ಹೆಣ್ಣ ಮಣ್ಣ ತೋಯು ! || ೧೮ ||

೧೫

ಆಸತ್ತಿನಲಸಿದೆನೆಂದೊಡೆ ಮಾಣದು;
ಬೇಸತ್ತಿ ಬೆಂಬಿದ್ದೆನೆಂದೊಡೆ ಮಾಣದು;
ಏವನೇವೆನೆಂದೊಡೆ ಮಾಣದು
ಕಾಯದ ಕರ್ಮದ ಘಲಭೋಗವು !
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂನು—
'ಹೋ, ಹೋ, ಅಂಜದಿರೆ'ಂದೊಡಾನು ಬದುಂಕುವೆನು. ||೧೯||

೧೬

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸರ್ವ ಮುಟ್ಟಿಲು
ಹಂಚೆಂದಿರ್ಯವಿಷಯವೆಂಬ ವಿಷದಿಂದೆ
ಆನು ಮುಂದುಗಟ್ಟಿನಯಾಗ್ಯ; ಆನು ಹೊರಳಿ ಚಿಂಜುತ್ತಿದೇನಯಾಗ್ಯ.
'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎಂಬ ಮಂತ್ರವ ಜಪಿಸುತ್ತಿದೇನಯಾಗ್ಯ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೦ ||

೧೭

ಅಣಾಯದೆ ಜನನಿಯ ಜರರದಲ್ಲಿ,
ಬಾರದ ಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರಿಸಿದೆ, ತಂದೆ !
ಹುಟ್ಟಿತ್ತೇ ತಪ್ಪಾಯಿತ್ತೇ, ಎಲೆ ಲಿಂಗವೇ ?
ಮುನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದುದಕ್ಕೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡು ಲಿಂಗವೇ !
ಇನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದೆನಾದೂಡೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮಾಣ ! || ೨೧ ||

೧೮

ಎಂದೋ ಸಂಸಾರದ ದಂದುಗ ಹಿಂಗುವುದು ?
ಎಂದೋ ಮನದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮವಹುದೆನಗೆಂದೋ, ಎಂದೋ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಇನ್ನುಂದೋ ಪರಮಸಂತೋಷದಲ್ಲಿಹುದೆನಗೆಂದೋ ? || ೨೨ ||

೧೯

ಲೇಸ ಕಂಡು ಮನ ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ

ಆಸಿ ಮಾಡಿದೊಡಿಲ್ಲ, ಕಂಡಯಾ!

ತಾಳಮರಕ್ಕೆ ಕೈಯ ಸೀಡಿ

ಮೇಲೆ ಸೋಡಿ ಗೋಣು ಸೋಂದುದಯಾ!

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಕೇಳಯಾ,

ಸೀವಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆಲಿದಿಲ್ಲ, ಕಂಡಯಾ! || ೨೨ ||

೧೭

ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಚೆನ್ನ ಬಿಡದನ್ನ ಕ್ಕೆ

ಇನ್ನ ಬಯಸಿದರುಂಟೇ?

ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರ ಸೋಡಿ ಸೋಡಿ ಬಯಸಿದರುಂಟೇ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ

ಮುನ್ನ ವರವ ಹಡೆಯದನ್ನ ಕ್ಕೆ? || ೨೩ ||

೧೯

ಚಂದೋದಯಕ್ಕೆ ಅಂಬಾಧಿ ಹೆಚ್ಚುವುದಯಾ;

ಚಂದ್ರ ಕುಂದ ಕುಂದವುದಯಾ.

ಚಂದ್ರಂಗೆ ರಾಹುವಡ್ಡ ಬಂದಲ್ಲಿಯಂಬಾಧಿ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟತೆ?

ಅಂಬಾಧಿಯ ಮುನಿಯಾವ್ಯೋಷಣವ ಕೊಂಬಲ್ಲಿ

ಚಂದ್ರಮನಡ್ಡ ಬಂದನೇ? || ೨೪ ||

ಆರಿಗಾರೂ ಇಲಾಲ್ : ಕೆಟ್ಟವಂಗೆ ಕೆಳ್ಳಿಲಾಲ್ !

ಜಗದ ನಂಟ ಸೀನೇ, ಅಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || (ಅಂ) ||

ಒಲೆ ಹತ್ತಿಯುರಿದೊಡೆ ನಿಲಬಹುದ್ದಾದೆ,

ಧರೆ ಹತ್ತಿಯುರಿದೊಡೆ ನಿಲಬಾರದು.

ಏರಿ ನೀರುಹೊಂಡೆ, ಚೇಲಿ ಕೆಯ್ಯ ಮೇವೊಡೆ,

ನಾರಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳುವೊಡೆ,

ತಾಯ ಹೊಲೆವಾಲು ನಂಜಾಗಿ ಕೊಲುವೊಡೆ

ಇನ್ನಾರಿಗೆ ದೂಡುವೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೨೫ ||

॥ ೧೦ ॥

ಎನ್ನ ಗುಣಾವಗುಣವ ಸಂಪಾದಿಸುವೆ, ಆಯಾ !
ಪ್ರತಿಯೆ, ಅಪ್ರತಿಮಹಸುಖಿಮಾ, ನಿಮಗಾನು ಪ್ರತಿಯೇ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನೀವು ಮಾಡಲಾನಾದೆನು !

೨೧

ಬೆದಕದಿರು, ಬೆದಕದಿರು; ಬೆದಕಿದೊಡೆ ದುರುಳ್ಳಿ !
ಚಿತ್ತರಟ್ಟಿಯ ಕಾಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನಸಜ್ಜಸುವಿರಯಾ ?
ನಿಮ್ಮತ್ತಮಿನಿಕೆಯನೇ ಪೂರ್ಣಸುವುದು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೨೨ ॥

೨೩

ಎನ್ನ ಚಿತ್ತವು ಅತಿಯ ಹಳ್ಳಿ, ನೋಡಯಾಗಿ;
ವಿಚಾರಿಸಿದೊಡೇನೂ ದುರುಳ್ಳವಯಾ !
ಪ್ರಪಂಚಿನ ಡಂಬಿನಲ್ಲಿ ಎನ್ನನೊಂದು ರೂಪ ಮಾಡಿ
ನೀವಿರಿಸಿದಿರಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೨೪

ಎನ್ನ ಸದೆಯೋಂದು ವರಿ: ಎನ್ನ ನುಡಿಯೋಂದು ವರಿ:
ಎನ್ನೊಳಗೇನೂ ಶುಧಿವಿಳ್ಳ, ನೋಡಯಾಗಿ.
ನುಡಿಗೆ ತಕ್ಕ ನಡೆಯ ಕಂಡೊಡೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಳಗಿರುವಯಾಗಿ.

೨೫

ಮುಂಗೈಯ ಕಂಕಣಕೆ ಕನ್ನಡಿಯ ತೋಳುವಂತೆ--
ಎನ್ನ ಮನವು ನಿಧಾನವನೊಳ್ಳದೆ ಜಲಗ ಮಜ್ಜಿತ್ತು, ನೋಡಾ!
ನಾಯಿಗೆ ನಾರಿವಾಣವಕ್ಕುವುದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

॥ ೨೩ ॥

೨೬

ಕೊಂಬಿನ ಮೇಲಣ ಮರ್ಕಟಿನಂತೆ
ಸಿಂದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಲಲೀಯದೆನ್ನ ಮನವು;
ಹೊಂದಿದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಲೀಯದೆನ್ನ ಮನವು !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕಮಲದಲ್ಲಿ
ಭ್ರಮರನಾಗಿರಸು, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !

॥ ೨೪ ॥

೨೨

ಮರನನೇಱಾದ ಮರ್ಕಟಿನಂತೆ

ಹಲವು ಕೊಂಬಿಂಗೆ ಹಾಯುತಲಿದೆ—

ಚೆಂದ ಮನವ ನಾನೆಂತು ನಂಬುವೆನಯಾಗ್ಯಾ ?

ಎಂತು ನಚ್ಚುವೆನಯಾಗ್ಯಾ ?

ಎನ್ನ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿಯದಯಾಗ್ಯಾ ! || ೩೫ ||

೨೩

ಅಂದಣವನೇಱಾದ ಸೊಣಗನಂತೆ

ಕಂಡೊಡೆ ಬಿಡು ಮುಸ್ಕಿನ ಸ್ವಭಾವವನು—

ಸುಡು ! ಸುಡು !! ಮನವಿದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹರಿವುದು;

ಮೃಡ, ನಿಮೃಡನುದಿನ ನೆನೆಯಲೀಯದು.

ಎನ್ನೊಡಿಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ಚರಣವ ನೆನೆವಂತೆ ಕರುಣಿಸು,

ಸೆಱಗೊಡ್ಡಿ ಚೇಡುವೆ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !

|| ೩೬ ||

೨೪

ತುಪ್ಪದ ಸವಿಗೆ ಅಲಗ ನೆಕ್ಕುವ ಸೊಣಗನ್ನಿಂತೆನ್ನ ಬಳಳವೇ !

ಸಂಸಾರಸಂಗವ ಬಿಡು ನೋಡಿನ್ನ ಮನವು.

ಈ ನಾಯಿತನವ ಮಾಡಿಸು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !

|| ೩೭ ||

೨೫

ಒಂದು ಮೊಲಕ್ಕೆ ನಾಯನೊಂಬತ್ತ ಬಿಟ್ಟಿಂತೆ

‘ಎನ್ನ ಬಿಡು, ತನ್ನ ಬಿಡೆ’ಂಬುದು ಕಾಯವಿಕಾರ;

‘ಎನ್ನ ಬಿಡು, ತನ್ನ ಬಿಡೆ’ಂಬುದು ಮನೋವಿಕಾರ !

ಕರಣೀಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಂಬ ಸೊಣಗ ಮುಟ್ಟಿದ ಮುನ್ನ

ಮನ ನಿಮ್ಮನೆಯ್ಯಾವುದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೩೮ ||

೬೦

ದಂದುಗ ಬಿಡು ಮನದ ಸಂದೇಹ ಹಿಂಗೆದಾಗಿ:

ಮುಂದೆ ಲಿಂಗವ ಕಂಡಹೆನೆಂಬುದು ಹುಸಿ, ನೋಡಾ!
ಚೆಂದ ಕರಣಾದಿಗಳು ಒಂದೇ ಪಥವನ್ನಾಯುವು:

ಎಂತು ಶಿವಪಥವೆನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪದಯಾ?
ಎನ್ನ ತಂಡೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನಿನ್ನ ಶರಣರ ಬಳಿವಿಡಿದರೆ
ಎನ್ನ ದಂದುಗ ಹಿಂಗುವುದು.

|| ೩೫ ||

ತನ್ನ ವಿಚಾರಿಸಲೊಲ್ಲಿದು: ಇದಿರ ವಿಚಾರಿಸದೋಹುದೀ ಮನವು!
ಏನು ಮಾಡುವೆನಿಂ ಮನವನು? ಎಂತು ಮಾಡುವೆನಿಂ ಮನವನು—
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಶರಣರ
ನಜ್ಞದ, ಮಜ್ಞದ, ಚೆಂದ ಮನವನು?

|| ೩೬ ||

ತನ್ನ ಛೈಯ ನುಡಿದರೆ ನಜ್ಞವುದೀ ಮನವು:
ಇದಿರಿಛೈಯ ನುಡಿದರೆ ಮಜ್ಞದೀ ಮನವು.
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ
ನಜ್ಞದ ಮನವ ಕಿಜ್ಞನೋಳಿಕ್ಷಮೆ!

|| ೩೭ ||

ಸುಡಲೀ ಮನವನ್ನು ನುಡುಹನ ಮಾಡಿತ್ತು!
ನಡೆವಲ್ಲಿ ನುಡೆವಲ್ಲಿಯಧಿಕನೆಂದೆನಿಸಿತ್ತು.
ಬೆಡಗಿನ ಕೇಲು ಕೆಳಿದು ಕೆಡೆದ ಬಳಿಕ
ಕಡುಗೂರ್ವ ಮಡದಿ ತಾ ಮುಟ್ಟಲವ್ಯಾಳು;
ಒಡಲನುರಿ ಕೊಂಬುದು; ಒಡವೆಯನರಸು ಕೊಂಬ;
ಕಡುಗೂರ್ವ ಮಡದಿಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚೆನ್ನಿಗ ಕೊಂಬ!

ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದುದು ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಬಿಡದನ್ನುಕ್ಕ
ಇನ್ನ ಮಾಡಿದೊಡೊಳ್ಳಮೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೪೦ ||

ಇಂ

ಪಚನದ ಹುಸಿ, ಸುಸುಳಿಂತು ಮಾಣ್ಣದೆನ್ನಾ?
 ಮನದ ಮರ್ಕಟನವೆಂತು ಮಾಣ್ಣದೆನ್ನಾ?
 ಹೃದಯದ ಕಲ್ಪನವೆಂತು ಮಾಣ್ಣದೆನ್ನಾ?
 ಕಾಯವಿಕಾರಕ್ಕೆ ತಜಾಸಲುನ್ನೋದೆನು:
 ಎನಗಿದು ವಿಧಿಯೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ?

|| ೭೮ ||

ಶಿಖ

ಅಂಗದ ನೋಟಿವು ಸಿಂಗದ ಗಾತ್ರವು:
 ಹಿಂಗದು ಮನದಲ್ಲಿ ನಾನಾವಿಕಾರವು.
 ಬಂದಹನೆಂದಜಾಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಾಗಿ ಸಂದೇಹ ಬಿಡದು;
 ಮುಂದುಗಾಣದು ಲೋಕ !
 ಚಿಂದ ವಾಯಕ್ಕುಂಜಿ ನಿಮ್ಮ ಮಜೀಸ್ಟ್ರಾಕ್ಕೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೭೯ ||

ಇಂ

ವಿಕಳನಾದೆನು ಪಃಚೇಂದ್ರಿಯಧಾತುವಿಸಿಂದ;
 ಮತಿಗೆಟ್ಟಿನು ಮನದ ವಿಕಾರದಿಂದ;
 ಘಟಿಗೆಟ್ಟಿನು ಕಾಯವಿಕಾರದಿಂದ.
 ಶರಣನೋಕ್ಕೆನು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾ.

|| ೮೦ ||

ಶಿಲ

ಮುನಿದೆಯಾದೊಡೆ ಒಮ್ಮೆ ಜಾಡೆದೊಡೆ ಸಾಲಡೆ ?
 ಅಕಟ್ಟಕಟ್ಟಾ ! ಮದನಂಗೆ ಮಾಣುಗೊಡುವರೆ ?
 ಹಗೆಗೆ ಮಾಣುಗೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ವದನೋಪಿಸುವರೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೮೧ ||

ಇಂ

ಆನೋಭ್ಯನು: ಸುಧುವರ್ಪಿವರು !
 ಮೇಲೆ ಕಿಚ್ಚು ಫ್ರನ್: ನಿಲಲು ಬಾರದು !
 ಕಾಡ ಬಸವನ ಹುಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಾರೆ
 ಅರಯ್ಯಾಲಾಗಡೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೮೨ ||

೪೦

ಆಸೆಯಾವಿಸ, ತಾಮಸ, ಹುಸಿ, ವಿಷಯ,
ಕುಟಿಲ, ಕುದಕ, ಕೊರ್ಧ, ಶ್ವಾಸ್ರ, ಮಿಧ್ಯ—
ಇವನೆನ್ನ ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲಿಂದತ್ತ ತೆಗೆದು ಕಳೆಯಾಯಾ.
ಅದೇಕೆಂದೋಡೆ ನಿಮ್ಮತ್ತಲೆನ್ನ ಬರಲೀಯವು.
ಇದು ಕಾರಣ, ಇವೆಲ್ಲವ ಕಳೆದು
ಎನ್ನ ಪಂಚಯ್ಯವರ ಭಕ್ತರ ಮಾಡು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೦ ||

೪೧

ಎಂತೊ ಶಿಪಭಕ್ತಿಯ ನಾನುಪಮಿಸುವೆನಯಾ?
ಎಂತೊ ಶಿವಾಚಾರವೆನಗೆ ವೇದ್ಯವಪ್ಪನಯಾ?
ಕಾಮ, ಕೊರ್ಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹದಿಂದ ಕಟ್ಟಿವಡಿಸೆನು;
ಪರಿಸ್ತ, ತ್ರಷ್ಟ, ವೃಸನದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೇ;
ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ, ಸಹ್ವಧಾತು
ದಂಚುಪ್ರಾಯ ಮಾಡ ಕಾಡಿಹುವಯಾ!
ಅಯಾ, ಅಯಾ, ಎನ್ನ ಹುಯ್ಯಲ ಕೇಳಯಾ—
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಾನೇವೇನೇವನಯಾ? || ೪೧ ||

೪೨

ಕಾಯವಕಾರ ಕಾಡಿಹುದಯಾ;
ಮಾನೋವಿಕಾರ ಕೂಡಿದುದಯಾ;
ಇಂದ್ರಿಯವಿಕಾರ ಸುಖವುದಯಾ!
ಸುಳುಪನೋಳಗೆ ಸುಳಿಯುತ್ತಲದ್ದೇನೇ: ಸಿಲುಕಿಸದಿರಯಾ;
ಅನ್ಯಚಿತ್ತವಿರಿಸದಿರಯಾ: ನಿಮ್ಮಿ ಜಿತ್ತಪರಿಸಯಾ.
ಅನುಪಮಸುಖಸಾರಾಯಶರಣರಲ್ಲ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾ, ಇದನೆ ಬೇಡುವೆನಯಾ. || ೪೨ ||

೪೬

ಬಂದ ಯೋನಿಯನ್ನಾದು ಸಲಹೆನ್ನು, ತಂದೆ—

ಬೆಂದ ಮನವೆನ್ನು ಗತಿಗೆಡಿಸಿ ಕಾಡಿತ್ತು;

ಬೆಂದ ಮನವೆನ್ನು ಮತಿಗೆಡಿಸಿ ಕಾಡಿತ್ತು !

ಎನ್ನು ತಂದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ಇವ ಮಾಣಿಸು, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !

|| ೪೯ ||

೪೭

ಬೆಳೆಯ ಭೂಮಿಯೊಳೊಂದು ಪ್ರಜಯದ ಕಸ ಹುಟ್ಟಿ

ತಿಳಿಯಲೀಯದು, ಎಚ್ಚುಇಲೀಯದು !

ಎನ್ನುವಗುಣವೆಂಬ ಕಸವ ಕಿತ್ತು ಸಲಹಯಾಗ್ಯ, ಲಿಂಗತಂದೆ;

ಸುಳದಿಗೆದು ಬೆಳೆವೆನು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೫೦ ||

೪೮

ವಿಷಯವೆಂಬ ಹಸುರನೆನ್ನು ಮುಂದೆ ತಂದು ಪಸರಿಸಿದೆಯಯಾಗ್ಯ;

ಹಸುವೇನ ಬಲ್ಲದು ? ಹಸುರೆಂದೆಳಸುವುದು.

ವಿಷಯರಹಿತನ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತಿರಸವ ದಣಿಯೆ ಮೇರಿಸಿ,

ಸುಬುದ್ದಿಯಿಂಬುದಕವನೆಱಿದು,

ನೋಡಿ ಸಲಹಯಾಗ್ಯ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೫೧ ||

೪೯

ಕೆಸಱಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಪಶುವಿನಂತಾನು

ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಬಾಯ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೀನಯಾಗ್ಯ.

ಅಯಾಗ್ಯ ! ಆರಯ್ವವರಿಲ್ಲ—ಅಕಟ್ಟಿಕಟ್ಟಾ!—

ಪಶುವೆಂದೆನ್ನು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ

ಕೊಂಬ ಹಿಡಿದೆತ್ತುವನ್ನುಕ್ಕು !

|| ೫೨ ||

೫೦

ಬಡವಸು ಪಂಕದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೊಡಿ ಕಾಲ ಬಡಿವುದಲ್ಲದೆ

ಬೇಡಿ ಗತಿಯುಂಟಿ ?

ಶಿವ ಶಿವಾ ! ಹೋಡಹೆ, ಹೋಡಹೆನಯಾಗ್ಯ !!

ನಿಮ್ಮ ಮನದತ್ತಲೆನ್ನ ತಿಗಿಯಯಾ—

ಪಶುವಾನು: ಪಶುಪತಿ ವ್ಯಿಹನು!

ತುಡುಗುಣಯೆಂದು ಎನ್ನ ಹಿಡಿದು ಬಡಿಯದ ಮುನ್ನ,
ಒಡೆಯ ನಿಮ್ಮ ಬಯ್ಯದಂತೆ ಮಾಡು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೫೩ ॥

ಇತ

ಅಡವಿಯಿಳಗೆ ಹೊಲಬುಗೆಟ್ಟೆ ಪಶುವಿನಂತೆ

‘ಅಂಚೇ, ಅಂಚೇ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ;

‘ಅಂಚೇ, ಅಂಚೇ’ ಎಂದು ಒಜಲುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ—

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ‘ಬಾಳು ಬಾಳೆ’ಂಬನ್ನುಕ್ಕೆ.

॥ ೫೪ ॥

ಇತ

ಸಮುದ್ರದೊಳಗಣ ಸಿಂಪಿನಂತೆ ಬಾಯು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನಯಾ.

ನೀವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಎನ್ನ ನಱಾವವರಿಲ್ಲ, ನೋಡಯಾ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನೀವಲ್ಲದೊಳಕೊಂಬವರಿಲ್ಲಯಾ.

॥ ೫೫ ॥

ಇತ

‘ಅಯಾ, ಅಯಾ’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ;

‘ಅಯಾ, ಅಯಾ’ ಎಂದೊಜಲುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ;

‘ಓ’ ಎನ್ನ ಲಾಗದೆ, ಅಯಾ ?

ಆಗಳೂ ನಿಮ್ಮನ ಕರೆಯುತ್ತಲಿದ್ದೇನೆ:

ವರಾನವೇ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

॥ ೫೬ ॥

ಇತ

ನೀ ಹುಟ್ಟಿಸಿದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟದೆ ನೀ ಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಸಾಯದೆ

ಎನ್ನ ವಶವೆ, ಅಯಾ ?

ನೀವಿರಿಸಿದಲ್ಲಿರದೆ ಎನ್ನ ವಶವೆ, ಅಯಾ ?

ಆಕಟಕಟಾ ! ‘ಎನ್ನ ವನೆನ್ನ ವನೆ’ನ್ನ ಯಾ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾ.

॥ ೫೭ ॥

ಃ೨

ನರವಿಂಧ್ಯದೊಳಗೆನ್ನ ಹುಲುಗಳಿಯ ಮಾಡಿ
ಸಲಹುತ್ತು ‘ಶಿವ ಶಿವಾ’ ಎಂದೋದಿಸಯಾಗ್ಯ.
ಭಕ್ತಿಯುಂಬ ಸುಂಜರದೊಳಗಿಕ್ಕಿ ಸಲಹು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ಅಲ ॥

ಃ೩

ಅತ್ತಲಿತ್ತಲು ಹೋಗದಂತೆ ಹೆಳವನ ಮಾಡಯಾಗ್ಯ, ತಂದೆ;
ಸುತ್ತಿ ಸುಳಿದು ನೋಡದಂತೆ ಅಂಧಕನ ಮಾಡಯಾಗ್ಯ, ತಂದೆ;
ಮತ್ತೊಂದ ಕೇಳದಂತೆ ಕಿವುಡನ ಮಾಡಯಾಗ್ಯ, ತಂದೆ;
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪಾದವಲ್ಲದೆ
ಅನ್ನವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಸದಂತೆ ಇರಿಸು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. ||ಅ೨||

ಃ೪

ಎನ್ನ ಪಾಪು—ಕ್ರೋಮ ಸಿಮ್ಮದಯಾಗ್ಯ;
ಎನ್ನ ಯಾಸಿ—ವೈಟ್ ಸಿಮ್ಮದಯಾಗ್ಯ;
ಎನ್ನ ಮಾನಾಪವಾನ ಸಿಮ್ಮದಯಾಗ್ಯ:
ಬಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಯಿ ದಿಮ್ಮತ್ತೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೪೦ ||

ಃ೫

ಸರ್ಬಯಿಲ್ಲದಂತೆ, ಪ್ರಪಂಚವಿಲ್ಲದಂತೆ, ವೈಶಿಕವಿಲ್ಲದಂತೆ
ನಡಿಸಯಾಗ್ಯ, ಲಿಂಗತಂದೇ;
ಬಂದು ನಿಮಿಷವಾದರೆಯೂ ಸಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಿಸಯಾಗ್ಯ;
ಬೇಣಿ ಮತ್ತೆ ಅನ್ನವ ತೋಱಿದಿರಯಾಗ್ಯ,
ಹೊಲಬಿಗಿಷ್ಟಿನಯಾಗ್ಯ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೧ ||

ಃ೬

“ಇವನಾರವ, ಇವನಾರವ, ಇವನಾರವ?”ನೇಂದೆನಿಸದಿರಯಾಗ್ಯ.
“ಇವ ನಮ್ಮಪ, ಇವ ನಮ್ಮವ, ಇವ ನಮ್ಮವ”ನೇಂದೆನಿಸಯಾಗ್ಯ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಗನೆನಿಸಯಾಗ್ಯ. || ೪೨ ||

ಇಂ

ಹುಟ್ಟಿಂದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿ,
ಇಲ್ಲಿಯಬಿಟ್ಟೊಡಿ ನಿಮ್ಮ ನಗುವರಯಾಗ್ಯ.
ಶಿವಬಟ್ಟಿಯೋಳಿನ್ನು ನು ಇರಿಸಯಾಗ್ಯ, ಹರನೇ,
ಹೊಲಬುಗಿಟ್ಟಿನು, ಬಟ್ಟಿಯ ತೋಳಿಯಾಗ್ಯ !
ಹುಯ್ಯಲಿಟ್ಟಿನು:—‘ ಗಣಂಗಳೂ ಕೇಳಿರಯಾಗ್ಯ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯನ್ನೆನ್ನ ಕಾಡಿಹನಯಾಗ್ಯ !’

|| ೪೩ ||

ಇಂ

ಅಕಟ್ಟಿಕಟ್ಟಾ ! ಶಿವ, ನಿನಗಿನಿತು ಕರುಣವಿಲಾಲ್;
ಅಕಟ್ಟಿಕಟ್ಟಾ ! ಶಿವ, ನಿನಗಿನಿತು ಕೃಪೆಯಿಲಾಲ್.
ಎಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ ಇಹಲೋಕದುಃಖಿಯ, ಪರಲೋಕದೂರನ ?
ಎಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಕೇಳಿಯಾಗ್ಯ,
ಎನಗಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ತರುಮರನಿಲ್ಲವೇ ?

|| ೪೪ ||

ಇಂ

ನರ ಕೂರಂಬಿನಲೆಚ್ಚು, ಅವಂಗೊಲಿದೆಯಯಾಗ್ಯ :
ಅರಳಂಬಿನಲೆಚ್ಚು ಕಾಮನನುರುಹಿದೆಯಯಾಗ್ಯ !
ಇರುಳು ಹಗಲೆನ್ನದ ವಾರಣಫಾತಕವ ಮಾಡಿದ
ಬೇಡನ ಕೈಲಾಸಕೊಯ್ದಿಯಯಾಗ್ಯ :
ಎನ್ನನೇತಕ್ಕೂಲ್ಲಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೪೫ ||

ಇಂ

ನೀನೊಲಿದರೆ ಕೊಡು ಕೊನರುವುದಯಾಗ್ಯ ;
ನೀನೊಲಿದರೆ ಬಱಡು ಹಯನಹುದಯಾಗ್ಯ;
ನೀನೊಲಿದರೆ ವಿಷವೆ ಅಮೃತವಹುದಯಾಗ್ಯ ;
ನೀನೊಲಿದರೆ ಸಕಲ ಪದಿಪದಾಧ್ರ ಇದಿರಲಿವುವು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೬ ||

೬೦

ಮೇರುಗುಣವನೆಱಸುವುದೆ ಕಾಗೆಯಲ್ಲಿ ?
ಪರುಷಗುಣವನೆಱಸುವುದೆ ಕಬ್ಜಿನದಲ್ಲಿ ?
 ಸಾಧುಗುಣವನೆಱಸುವುದೆ ಅವಗುಣಯಲ್ಲಿ ?
 ಚಂದನಗುಣವನೆಱಸುವುದೆ ತರುಗಳಲ್ಲಿ ?
 ಸರ್ವಗುಣಸಂಪನ್ಮೂಲಿಗೆ, ನಿನೆನ್ನಲ್ಲಿ ಅವಗುಣವನೆಱಸುವುದೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

॥ ೬೦ ॥

೬೧

ಭವಭವದಲ್ಲಿನ್ನು ಮನವು ನಿವಳ್ಳಿದೆ—
 ಭವಭವದಲ್ಲಿನ್ನು ಮನವು ಸಿಲುಕದೆ ?
 ಭವರಾಟಿಳದೊಳು ತುಂಬದೆ ? ಕೆಡಹದೆ ?
 ಭವರೋಗವೈಧ್ಯ ನಿನು, ಭವವಿರಹಿತ ನಿನು—
 ಅವಧಾರು, ಕರುಣೆಸುವುದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೬೧ ||

೬೨

ಆಶೀರ್ಯಂಬ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಭವಬಂಧನವಾಗಿರ್ದೆನಯಾಗಿ;
 ಸಕ್ಕತ್ತು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯಲೆನಗೆ ತೆಱಹಿಲ್ಲವಯಾಗಿ !
 ಕರುಣಾಕರಾ, ಅಭಯಕರಾ, ವರದಾನಿ, ಕರುಣೆಸಯಾಗಿ;
 ಸಂಸಾರಭಂಧನವನು ಮಾಡಿಸೆನಗೆ ಕೃಪೆಮಾಡಿ.
 ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದಪದ್ಮದಲ್ಲಿ ಭ್ರಮರನಾಗಿರಿಸು,
 ಭಕ್ತಜನಮನಸ್ಯಾವಲ್ಲಭಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೬೨ ||

(೪) ಗುರುಕರುಣ ಷಟ್ಕಾಳ

ಮದಕೆಯ ಮಾಡುವರೆ ಮತ್ತೊಂದಲು;
 ತೊಡಗೆಯ ಮಾಡುವರೆ ಹೊನ್ನೊಂದಲು;
 ಶಿವಪಥವನೆಱಾವರೆ ಗುರುಪಥವೇ ಮೊದಲು;
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರನೆಱಾವರೆ
 ಶರಣರ ಸಂಗವೇ ಮೊದಲು.

|| ೬೩ ||

ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮಾಡುವ ನೇಮು ಸಲ್ಲವು! ಸಲ್ಲವು!!
ತನುವುದ್ದೀಶ, ಮನವುದ್ದೀಶವಾಗಿ ಮಾಡುವ ನೇಮು ಸಲ್ಲವು! ಸಲ್ಲವು!!
ಗುರುಪಥವ ಮೀರ್ಜಾ ಮಾಡುವ ನೇಮು ಸಲ್ಲವು! ಸಲ್ಲವು!!
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯ,

ಇವು ನಿಮ್ಮ ನಿಜದೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲವು! ನಿಲ್ಲವು!! || ೨೦ ||

ಗುರುವಚನವಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗವೆಂದೆನಿಸದು;
ಗುರುವಚನವಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯವೆಂದೆನಿಸದು;
ಗುರುವಚನವಲ್ಲದೆ ನೇಮವೆಂದೆನಿಸದು.

ತಲೆಯಿಲ್ಲದಟ್ಟಿಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿವ
ಉಭಯಬ್ರಹ್ಮರ ವೇಚ್ಚುವನೆ
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ? || ೨೧ ||

(೫) ವಿಭೂತಿಯ ಸ್ಥಳ

ಮುನ್ನ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವೆಂತು ಹೋಹುದೆಂದು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ:
ಕಹಿಸೋರೆಯ ಕಾಯ ತಂದು ವಿಭೂತಿಯ ತುಂಬಿದೊಡೆ
ಸಿಹಿಯಾಗದೆ ಮಾಡು ದಿವಸಕ್ಕೆ ?

ಹಲವುಕಾಲ ಕೊಂದ ಸೂನೆಗಾಣನ ಕತ್ತಿಯಾದರೇನು,
ಪರುವ ಮುಟ್ಟುಲಿಕೆ ಹೊನ್ನಾಗದೆ, ಅಯಾಗ್ಯ ?
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿ ಬರಲಿಕೆ

ಪಾಪ ಪಲ್ಲಟವಾಗದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೨೨ ||

ನೀರಿಂಗೆ ನೆಯ್ದಿಲೆ ಶೃಂಗಾರ; ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ತೆರೆಯೇ ಶೃಂಗಾರ;
ಸಾರಿಗೆ ಗುಣವೇ ಶೃಂಗಾರ; ಗಗನಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಮನೇ ಶೃಂಗಾರ;
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣಿಗೆ
ನೋಸಲ ವಿಭೂತಿಯೇ ಶೃಂಗಾರ. || ೨೩ ||

(६) పంచాక్షరియ స్తాళ

०

కరియంజువుదంకుతక్కయా; గిరియంజువుదు కులితక్కయా;
 తనుంధనంజువుదు జొయైతిగయా;
 శాననవంజువుదు బేగిగయా;
 పంచమకాపాతకవంజువుదు
 కూడల సంగన నామక్కయా. || ೨೫ ||

१

జప-తప-నిత్యనేనువెనగుపదేశః
 నిమ్మ నామవెనగి మంత్ర,
 తివసామవెనగి తంత్ర,
 కూడల సంగమదేవయా, నిమ్మ నామ శామధేనువెనగి. || ೨६ ||

२

అకటికటూ ! బేడగు బిన్నాణవెంబుదేనో ?
 ‘ఓం నమః తివాయ’ ఎంబుదే మంత్ర;
 ‘ఓం నమః తివాయ’ ఎంబుదే తంత్ర;
 నమ్మ కూడల సంగమదేవర నేనెనుదే మంత్ర. || ೨೭ ||

३

వశ్వవ బల్లీవెందెంబిరయా—
 బుద్ధియన్ఱాయద మనుజరూ కేళరయా:
 వశ్వవాప్తదేందర్లాయదే
 మరుళుగొంబిరెలే గావిల మనుజరిరా !
 ‘ఓం నమః తివాయ’ ఎంబ మంత్ర సవ్రజనవశ్వ,
 కూడల సంగమదేవా. || ೨೮ ||

೪

ಭವಂಧನೆ-ದುರಿತಂಗಳ ಗೆಲುವೋಡಿ
'ಓ ನಮಃ ಶಿವಾಯ—ಶರಣೇ'ದೊಡಿ ಸಾಲಡಿ ?

ಹರ ಹರ ಶಂಕರ, ಶಿವ ಶಂಕರ,
ಜಯ ಜಯ ಶಂಕರ ಶರಣೇ'ನ್ನು ಶಿದೀರಿಸಿ;
ಎನ್ನೆ ವಾತಕ ಪರಿಹಾರ !
'ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಶರಣೇ'ನ್ನು ಶಿದೀರಿಸಿ. || ೨೬ ||

೫

ಎನ್ನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದನ್ನಾಯಿನಯಾಗ್ಯ—
'ಓ ನಮಃ ಶಿವಾಯ—ಓ ನಮಃ ಶಿವಾಯ' ಎನ್ನಿಡೀರಿಸಿ.
ಎನಗಿದೇ ಮಂತ್ರ; ಎನಗಿದೇ ತಂತ್ರ; ಎನಗಿದೇ ಜಪ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ, ಎಲೆ ಲಂಗವೇ || ೨೭ ||

೬

'ಓ ನಮಃ ಶಿವಾಯ'
ಎಂಬ ಮಂತ್ರವ ಮೀಱಲಮ್ಮಡಿ ನಿಂದು ನೇಡ !

'ಓ ನಮಃ ಶಿವಾಯ'
ಎಂಬ ಮಂತ್ರವ ಮೀಱಲಮ್ಮಡಿ ನಿಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ !

'ಓ ನಮಃ ಶಿವಾಯ'
ಎಂಬ ಮಂತ್ರವ ಮೀಱಲಮ್ಮಡಿ ನಿಂದು ಶರ್ಚ !
ಭಯಂಕರ ಭ್ರಮೇಗೊಂಡಿತ್ತು ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರ !
ಶಿವನಂತುವನ್ನಾಯಡಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತು ಲೋಕ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಶ್ವಪಚನ ಮೊಡಿಡೊಡಿ
ಜಾತಿಭೇದವ ಮಾಡಲವ್ಯಾವು ! || ೨೮ ||

೭

ಬಿಳಿಯ ಶರಿಕೆ, ಕಣಿಗಿಲೆಯ, ತೊಱಿಯ ತಡಿಯ ಮಳಲ ತಂಡು,
ಗೌರಿಯ ನೋನುವ ಬಸ್ಸಿರೇ, ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ್ಳರೂ ಸೆರಿದು—
'ಅನುಪಮಾನಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ
ಗಂಡನಾಗಬೇಕೆ'ಂದು. || ೨೯ ||

೯

ಎಮ್ಮೆನರು ಬೆಸಗೊಂಡರೆ ಶಬ್ದಲಗ್ಗೆ ಮೈನ್ನಿರಯಾ;
 ರಾಶಿ ಕೂಟ ಮಣಸಂಬಂಧವುಂಟಿಂದು ಹೇಳಿರಯಾ;
 ಚಂದ್ರಬಲ ತಾರಾಬಲವುಂಟಿಂದು ಹೇಳಿರಯಾ;
 ನಾಳನದಿನಕಿಂದಿನ ದಿನ ಲೇಸೆಂದು ಹೇಳಿರಯಾ:
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಪೂಜಿಸಿದ ಫಲ ನಿಮ್ಮದಯಾ ! || ೮೨ ||

(೨) ಲಿಂಗಧಾರಣ ಸ್ಥಾಳ

೧

ಪಾತಕಶತಕೋಟಿಯನೊರಸಲು ಸಾಲದೆ ಒಂದು ಶಿವನ ನಾಮ?
 ಸಾಲದೆ ಒಂದು ಹರನ ನಾಮ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
 ನಿಮ್ಮ ಉಂಡಿಗೆಯ ಪಶುವ ಮಾಡಿದೆಯಾಗಿ ? || ೮೩ ||

೨

ಲಿಂಗದ ಉಂಡಿಗೆಯ ಪಶುವಾನಯಾ;
 ವೇಷಧಾರಿಯಾನು, ಉದರಪ್ರೋಷಕನಾನಯಾ;
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಧರ್ಮದ ಕವಿಲೆಯಾನು ! || ೮೪ ||

೩

‘ನಮಃ ಶಿವಾಯ, ನಮಃ ಶಿವಾಯ, ನಮಃ ಶಿವಾಯ—ಶರಣ’ಂದಿತ್ತು;
 ಲಲಾಟಲಿಖಿತ ಬರೆದಬಳಿಕ ಪಲ್ಲಟವ ಮಾಡಬಾರದು.
 ಎನ್ನ ಉರದ ಉಂಡಿಗೆ, ಸಿರದ ಅಕ್ಷರ—
 ‘ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ಶರಣ’ಂದಿತ್ತು. || ೮೫ ||

೪

ಅಡ್ಡ ವಿಭೂತಿಯಿಲ್ಲದವರ ಮುಖ ಹೊಲ್ಲ; ನೊಡಲಾಗದು.
 ಲಿಂಗದೇವರಿಲ್ಲದ ತಾವು ನರವಿಂಧ್ಯ: ಹೊಗಲಾಗದು.
 ದೇವಭಕ್ತರಿಲ್ಲದೂರು ಸಿನೆ, ಹಾಳು!
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೮೬ ||

॥

ఆడ్డ త్రపుండ్రద మణిముకుటద వేషద శరణర కండరి
నంబువుదెన్న మనపు, నచ్చువుదెన్న మనపు సందేహవిల్లది.
ఇవిల్లదవర కండరి నంబి, కూడల సంగమదేవా. || ౮౮ ||

(ల) తాముసనిరసన స్తుతి

అరాధ్య ప్రాణలింగవేంద్రాదు,
పూవ్యగుణవళిదు, పున్జాంతనాద బళక
సంసారబంధుగళేన్న వరీందోడి—
' నంట భక్తి నాయకనరక',
ఇంతెందుదు కూడల సంగన వజన. || ౮౯ ||

తాళ మరద కేళగి ఒందు హాల హరవియిదోడి
అద హాలహరవియెన్నరు, సురేయ హరవియెంబరు.
ఈ భావనిందియ మాణిసా, కూడల సంగమదేవా. || ౯౦ ||

॥

సుపథమంత్రదుపదేశవ కలితు యుక్తిగేట్టు నడెవిరయా;
'తత్త్వవుసి' ఎంబుదనుఱు కత్తలేదోడివిరయా.
వేదవిప్రర విచారిసి నోరులు
'ఉపదేశపరిక్షే నాయకనరక' ఎందుదు
కూడల సంగన వజనద సూచనే. || ౯౧ ||

॥

కుంబళకాయిగె కబ్బనద కట్ట కొట్టరి
కొళ్ళవుదల్లది బలుహాగబల్లుదే ?
అర్థమనదవంగి తివదిక్షేయ కొట్టరి
భక్తి ఎంతయుదో?—మున్ని నంత—
కూడల సంగయా, మనఃిశన ఏసల కాయ్య రిసిదంత! || ౯౨ ||

೫

ಸಗಣೆಯ ಬೆನಕಂಗೆ ಸಂಪಗೆಯರಳಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ
 ರಂಜನೆಯಲ್ಲದೆ ಅದೂ ಗಂಜಳ ಬಿಡದಣ್ಣಾ !
 ಮಣ್ಣ ಪ್ರತ್ಯೇಯ ಮಾಣದೇ ಜಲದಲ್ಲಿ ತೋಳಿದರೆ
 ನಿಷ್ಕೃತಿಷ್ಕೃತ್ಯೈ ಕೆಸಱಹುದಲ್ಲದೆ ಆದಱಷ್ಟುಗ ಬಿಡದಣ್ಣಾ !
 ಲೋಕದ ಮಾನವಂಗೆ ಶಿವದಿಕ್ಕೆಯ ಕೊಟ್ಟರೆ
 ಕೆಟ್ಟವನೇಕೆ ಶಿವಭಕ್ತನಹನ್ನು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೯೩ ||

೬

ಕಬ್ಬಿನದ ಕೋಡಗವ ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಲು
 ಹೊನ್ನಾದರೇನು, ಮತ್ತೀನಾದರೇನು,
 ತನ್ನ ಮುಸ್ಸಿನ ರೂಹ ಬಿಡದನ್ನ ಕ್ಷ—
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ
 ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಯೂ ನಂಬದ ಡಂಭಕರಿಗಯಾ? || ೯೪ ||

೭

ತನುವಿನಲ್ಲಿಂದಿಟ್ಟು ಮನದಲ್ಲಿರಡಿಟ್ಟುಡೆ
 ಬಲ್ಲನೊಲ್ಲನಯಾಗ್ಯ ಲಿಂಗವು; ಬಲ್ಲನೊಲ್ಲಯಾಗ್ಯ;
 ಪರಚಂತೆಯನೊಲ್ಲನೊಲ್ಲ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ! || ೯೫ ||

೮

ಒಳಗೆ ಕುಟಿಲು; ಹೊಱಗೆ ವಿನಯವಾಗಿ ಭಕ್ತರೆಸಿಕೊಂಬವರ
 ಬಲ್ಲನೊಲ್ಲನಯಾಗ್ಯ ಲಿಂಗವು!
 ಅವರು ಸತ್ತಾಪಥಕ್ಕೆ ಸ್ಲಾರು, ಸ್ಲಾರಯಾಗ್ಯ.
 ಒಳಹೊಱಗೊಂದಾಗದವರಿಗೆ ಅಳಿಯಾಸಿದೋಣು
 ಬೀಸಾಡುವನವರ ಜಗದಿಶ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ! || ೯೬ ||

೬

ಮನೆಯೋಳಗೆ ಮನೆಯೋಡಿಯನಿದ್ದಾನೊ ಇಲ್ಲವೋ
ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಹುಟ್ಟಿ, ಮನೆಯೋಳಗೆ ರಚ್ಚು ತುಂಬಿ,
ಮನೆಯೋಳಗೆ ಮನೆಯೋಡಿಯನಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ?
ತನುವಿನೊಳಗೆ ಹುಸಿ ತುಂಬಿ, ಮನದೊಳಗೆ ವಿಷಯ ತುಂಬಿ,
ಮನೆಯೋಳಗೆ ಮನೆಯೋಡಿಯನಿಲ್ಲಾ—
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ !

॥ ೬೪ ॥

೧೦

ಓಡಿತ್ತೆ ಬಲ್ಲುದು ಅವಲಕ್ಷಿಯ ಸನಿಯು ?
ಕೋಡಗ ಬಲ್ಲುದೆ ಸೆಳಿಮುಂಚದ ಸುಖವ ?
ಕಾಗೆ ನಂದನ ಬನದೊಳಗಿರ್ಫರೀನು,
ಕೋಗಿಲೆಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ ? ಹೇಳಾ.
ಕೊಳನ ತಡಿಯಲ್ಲಾಂದು ಹೊಱಸು ಕುಳ್ಳಿರ್ಫರೀನು,
ಗಳಹಂಸಿಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

॥ ೬೫ ॥

೧೧

ಎನಿಸುಕಾಲ ಕೆಲ್ಲು ನೀರೊಳಗಿರ್ಫರೀನು,
ನೆನೆದು ಮೃದುವಾಗಬಲ್ಲುದೇ ?
ಎನಿಸುಕಾಲ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿ ಏವೆನಯಾಗ್ಯ,
ಮನದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಲಿದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?
ನಿಧಾನವ ಕಾಯ್ದಿರ್ಫ ಬೆಂತರನಂತೆ !—

ಅದಱ ವಿಧಿಯನಗಾಯಿತ್ತು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೬೬ ||

೧೨

ಸಂತವಿದ್ದ ಮನೆಗೆ ಕೊಂತವ ತಂದಂತೆ
ಇದನೆಂತು ಸಂತಯ್ಯವೆನು ?
ಸಂತೆಯ ಗುಡಿಲ ಸೂಕ್ತಿಗೆ ಕೊಂತವಳವಡುವುದೆ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಮಹತ್ತ್ವ ಅರಿಗೆಯೂ ಅಳವಡದು. || ೧೦೦ ||

ಕೂಸುಳ್ಳ ಸೂಳಿ ಧನದಾಸೀಗೆ ಒತ್ತಿಯು ಕೊಂಡರೆ
ಕೂಸಿಂಗಲ್ಲ, ಬೊಜಗಂಗಲ್ಲ!
ಕೂಸನೊಮ್ಮೆ ಸಂತಯ್ಯವಳು; ಬೊಜಗನನೊಮ್ಮೆ ನೆರಿವಳು;
ಧನದಾಸೇ ಬಿಡದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೦೮ ||

೧೭
ಎರಡೆಲೆಯಂತೆ ಒಳಗೊಂದು ಹೊಱಗೊಂದಾದರೆ ಮೆಚ್ಚುವನು;
ಬಾರದ ಭವಂಗಳ ಬರಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚುವನೇ?
ಅಫೋರನರಕವನುಣಿಸುವನಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚುವನೇ?
ಉಂಡವಿನ ನಾಲಗೆಯಂತೆ ಎರಡಾದರೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ಮೆಚ್ಚುವನೇ? || ೧೦೯ ||

೧೮
ಭಕ್ತರ ಕಂಡರೆ ಬೋಳರಸ್ವಿರಯಾ;
ಸವಣರ ಕಂಡರೆ ಬತ್ತಲೆಯಸ್ವಿರಯಾ;
ಹಾರುವರ ಕಂಡರೆ ಹರಿನಾಮವೆಂಬಿರಯಾ:
ಆವರವರ ಕಂಡರೆ ಆವರವರಂತೆ!
ಸೂಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವರ ತೋಱದಿರಯಾ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇನನ ಪೂಜಿಸಿ ಅನ್ಯದೈವಂಗಳಿಗೆಣಿ
ಭಕ್ತರೆನಿಸಿಕೊಂಬ ಅಜಾಳಿಗಳ ನಾನೇನೇನಿಂಬಿನಯಾ? || ೧೧೦ ||

೧೯
ಗಂಡ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರ ಭಕ್ತ:
ಹೆಂಡತ ಮಾರಿ-ಮಸಣಿಯ ಭಕ್ತ!
ಗಂಡ ಕೊಂಬುದು ವಾದೋದಕ-ಪ್ರಸಾದ:
ಹೆಂಡತ ಕೊಂಬುದು ಸುರೆ-ಮಾಂಸ!
ಭಾಂಡ-ಭಾಜನ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವರ ಭಕ್ತಿ
ಹೆಂಡದ ಮಡಕೆಯ ಹೊಱಗೆ ತೋಳಿದಂತೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ! || ೧೧೧ ||

೧೧

ಹಾವಾಡಿಗನು ಮೂಕೊಣತಿಯ—ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾವು—
ಮಗನ ಮದುವೆಗೆ ಶಕುನವ ನೋಡ ಹೋಹಾಗ,
ಇದಿರಲ್ಲಿಬ್ಬ ಮೂಕೊಣತಿಯ ಹಾವಾಡಿಗನ ಕಂಡು
'ಶಕುನ ಹೊಲ್ಲಿ'ಂಬ ಚೆದುರನ ನೋಡಾ !
ತನ್ನ ಸತಿ ಮೂಕೊಣತಿ!—ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾವು!
ತಾನೂ ಮೂಕೊಣತಿಯ!
ತನ್ನ ಭಿನ್ನವನಱ್ಯಾಯದೆ ಅನ್ಯರನೇಂಬ
ಕುನ್ನಿಯನೇನೇಂಬೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೧೦೪ ||

೧೨

ಅಂಗದಿಚ್ಛಿಗೆ ಮುದ್ದುಮಾಂಸನ ತಿಂಬರು;
ಕಂಗಳಿಚ್ಛಿಗೆ ಪರವಧುವ ನೆರೆವರು:
ಲಿಂಗಲಾಂಘನಧಾರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು?
ಲಿಂಗಪಧನ ತಪ್ಪಿ ನಡೆವರು ಜಂಗಮಮುಖದಿಂದೆ ನಿಂದೆ ಬಂದರೆ
ಕೊಂಡ ಮಾಡಾಂಗೆ ಹೋಹುದು ತಪ್ಪಿದು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೧೦೫ ||

೧೩

ಶಿವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶುಟ್ಟಿ, ಲಿಂಗೈಕೈರಾಗಿ, ತಮ್ಮಂಗದಮೇಲೆ ಲಿಂಗವಿರಲು—
ಅನ್ಯರನೆ ಹಾಡಿ, ಅನ್ಯರನೆ ಹೋಗಳಿ,
ಅನ್ಯರ ವಚನವ ಕೊಂಡಾಡಲು, ಕರುಂ ಬಿಡು; ಭವಂಥನ!
ಶಾಪನಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪಿದು ತಪ್ಪಿದು !!
ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಯೂ ನಂಬಿದ ಡಂಭಕರಿಗೆ
ಮಳಲ ಗೋಡೆಯನಿಕ್ಕೆ ನೀರಲ್ಲಿ ತೊಳಿದಂತಾಯಿತ್ತು ! || ೧೦೬ ||

೨೦

ಅರ್ಥರೇಖೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು, ಆಯುಷ್ಯರೇಖೆ ಇಲ್ಲದನ್ನು ಕ್ಷೇ?
ಹಂದೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಾಯುಧವಿದು ಫಲವೇನು?
ಅಂಧಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದರ್ಶಣವಿದು ಫಲವೇನು?
ಮರ್ಕಟನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕವಿದು ಫಲವೇನು?
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರನಱ್ಳಾಯದವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಲಿಂಗವಿದು ಫಲವೇನು ಶಿವಪಥವನಱ್ಳಾಯದನ್ನು ಕ್ಷೇ? || ೧೦೮ ||

೨೧

ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಸ್ನೇಹವಿಲ್ಲದ ಹೆಂಡತಿ,
ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಸಿಷ್ಟೆಯಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ
ಇದ್ದರೇನೋ, ಶಿವಶಿವಾ! ಹೋದರೇನೋ!
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯ,
ಉಡದ ಅನಿಂಗೆ ಘೃಣ್ಣದ ಕರುವ ಬಿಟ್ಟಂತೆ! || ೧೦೯ ||

೨೨

ಅವಳ ವಚನ ಬೆಲ್ಲದಂತೆ: ಹೃದಯದಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಸಂಜು, ಕಂಡಯಾಗಿ!
ಕಂಗಳಲ್ಲಿಬ್ಬನ ಕರಿನಳು, ಮನದಲ್ಲಿಬ್ಬನ ನೆರಿನಳು!
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಕೇಳಯಾಗಿ:
ವಾನಿಸಗಳ್ಯೆಯ ಸಂಬದಿರಯಾಗಿ. || ೧೧೦ ||

೨೩

ಹಾದರಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಕಳ್ಳಿದಮ್ಮಾಯಿತ್ತು;
ಹಾಳುಗೊಡಿಗೆ ಹೋದರೆ ಚೇಳಾಯಿತ್ತು;
ಅಭ್ಯರವ ಕೇಳಿ ತಳವಾರನುಟ್ಟು ಸೀರೆಯ ಸುಲಿದ;
ಸಾಚಿ ಹೋದರೆ ಮನೆಯ ಗಂಡ ಬೆನ್ನ ಬಾರನೆತ್ತಿದ;
ಅರಸು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ದಂಡವ ಕೊಂಡ! || ೧೧೧ ||

೨೭

ಗಟ್ಟಾ ತೋರುಣಿ ಗಂಡರೆಂಬವರ ಕಾಣಿ:

ನಿಱ್ಱ್ಯಾ ಸೋಂಕಲು ಮುನಿಯಿಲ್ಲ, ಸೋಡಯ್ಯಾ—

ನಂಟಿತನವೇನವನ್ ? ಬಂಟಿತನವೇನವನ್ ?

ಹುಲ್ಲ ಕಿಚ್ಚು—ಹೊಲೆಯನ ಮೇಳಾಪ :

ಅಲ್ಲಿ ಹುರುಳ್ಳಲ್ಲ , ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ!

॥ ೧೧೭ ॥

೨೮

ಅಳೀಯುತ್ತ ಅಳೀಯುತ್ತ ಬಳ್ಳಲುವರಲ್ಲದೆ ಕೊಳಗ ಬಳ್ಳಲುವುದೆ?

ನಡೆಯುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಳ್ಳಲುವರಲ್ಲದೆ ಬಟ್ಟೆ ಬಳ್ಳಲುವುದೆ?

ಶ್ರವನ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ ಬಳ್ಳಲುವರಲ್ಲದೆ ಕೊಲು ಬಳ್ಳಲುವುದೆ?

ನಿಜವನಣಾಯದ ಭಕ್ತ ಬಳ್ಳಲುವನನಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗ ಬಳ್ಳಲುವುದೆ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಅರಸಣಾಯದ ಬಿಟ್ಟೆಯೋ ! || ೧೧೮ ||

— — —

ಿ (ಅ). ಭಕ್ತಿ ಸ್ಥಳ

(೬) ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನಿಸ್ಥಲ

ಒಲೆಯ ಬಾದಿಯ ಬಿಲಿಯಲು ಬೇಡ,
ಒಲಿದಂತೆ ಹೂಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು.
ಹೂಸಿ ಏನು ಫಲ ಮನದಲ್ಲಿ ಲೇಸಿಲ್ಲದನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ?
ಒಂದನಾಡಹೊಗಿ ಒಂಬತ್ತನಾಡುವ
ದಂಭಕರ ಮೆಚ್ಚು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೧೧೪ ||

ಧರಣಿಯ ಮೇಲೊಂದು ಹಿರಿದಪ್ಪ ಅಂಗಡಿಯನಿಕ್ಕೆ
ಹರದ ಕುಳ್ಳಿದರ ನಮ್ಮೆ ಮಹಾದೇವಸೆಟ್ಟಿ.
ಒಮ್ಮನವಾದರೆ ಒಡನೆ ನುಡಿವನು; ಇಮ್ಮನವಾದರೆ ನುಡಿಯನು.
ಕಾಣಿಯ ಸೋಲಃ ಅದ್ದುಗಾಣಿಯ ಗೆಲ್ಲ !
ಜಾಣ, ಸೋಡವಾಪ್ಪ, ನಮ್ಮೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ! || ೧೧೫ ||

ನಂಬರು, ನೆಚ್ಚರು, ಬಣಾದೆ ಕರೆವರು;
ನಂಬಲಣಾಯರೀ ಲೋಕದ ಮನುಜರು !
ನಂಬಿ ಕರೆದೊಡೆ ‘ಓ’ ಎನ್ನು ನೆ ಶಿವನು
‘ನಂಬದೆ ನಚ್ಚದೆ ಬಣಾದೆ ಕರೆವರ
ಕೊಂಬ ಮೆಟ್ಟಿ ಕೂಗೆಂದ ನಮ್ಮೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೧೧೬ ||

೪

ಹಂತ್ರನ ಬಡಿದೊಡೆ ಹಾವು ಸಾಯಬಲ್ಲಿಡೆ, ಅಯ್ಯಾ ?

ಅಷ್ಟೋರತಪನ ಮಾಡಿದೊಡೇನು ?

ಅಂತರಂಗ-ಅತ್ಯರ್ಥಿಯಲ್ಲಿದವರನೇಂತು ನಂಬುವನಯ್ಯಾ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ?

॥ ೧೧೯ ॥

೫

ಕಾಮವೇಕೊ ಲಿಂಗಪ್ರಮಿಯೆನಿಸುವಂಗೆ ?

ಕೊರ್ಮಿಧವೇಕೊ ಶರಣವೇದ್ಯನೇನಿಸುವಂಗೆ ?

ಲೋಭವೇಕೊ ಭಕ್ತಿಲಾಭವ ಬಯಿಸುವಂಗೆ ?

ಮೋಹವೇಕೊ ಪ್ರಸಾದವೇಷ್ಠನೇನಿಸುವಂಗೆ ?

ಮದಮತ್ತರವಳಿವಂಗೆ ಹೃದಯಶಾಧ್ವಲಿಯಡೊ ?

ಹದುಳಿಗರಾದಲ್ಲಿಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

॥ ೧೨೦ ॥

೬

ಸಾರ, ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗನ ಮಾಡುವುದು :

ದೂರ, ದುರ್ಜನರ ಸಂಗ ಬೇಡವಯ್ಯಾ !

ಅವ ಹಾವಾದರೇನು ? ವಿಷವೋಂದೆ:

ಅಂತವರ ಸಂಗ ಬೇಡವಯ್ಯಾ.

ಅಂತರಂಗಶಾಧ್ವಲಿದವರ ಸಂಗ

ಸಿಂಗಿ, ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷವೋ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! ॥ ೧೨೧ ॥

೭

ಹಸಿದು ಎಕ್ಕೆಯ ಕಾಯ ಮೆಲಬಹುದೆ ?

ನಿರದಿಸಿ ವಿಷವನಿಂಟಬಹುದೆ ?

ಸುಣ್ಣದ ತುಯ್ಯಲ ಬಣ್ಣವೋಂದೆ ಎಂದರೆ

ನಂಟತನಕ್ಕೆ ಉಣ್ಣಬಹುದೆ ?

ಲಿಂಗಸಾರಾಯಸಜ್ಜನರಲ್ಲಿದವರ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರೆಂತೋಲಿವನು ?

॥ ೧೨೨ ॥

೪

ಎಲವದ ಮರ ಹೊತು ಫಲವಾದ ತೆಱಂತೆ—

ಸಿರಿಯಾದರೇನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದನ್ನು ಕ್ಷೇ?

ಫಲವಾದರೇನು ಹಾಪುಮೆಕ್ಕೆಯಾಯಿ?

ಕುಲವಿಲ್ಲದ ರೂಹು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೇನು?

ಬಚ್ಚಲ ಸೀರು ತಿಳಿದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು?

ಅವಗುಣಿಗಳ ಮೆಚ್ಚು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೧೨ ||

೫

ಬಚ್ಚಲ ಸೀರು ತಿಳಿದರೇನು? ಸಲ್ಲಿನ ಹೊನ್ನು ಮತ್ತೆಲ್ಲಿದ್ದರೇನು?

ಆಕಾಶದ ಮಾವಿನ ಫಲವೆಂದರೇನು? ಕೊಯ್ಯಲಿಲ್ಲ, ಮೆಲ್ಲಲಿಲಾಲ!

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅನುಭಾವವಿಲ್ಲದವರು

ಎಲ್ಲಿದ್ದರೇನು? ಎಂತಾದರೇನು? || ೧೩ ||

೧೦

ಗಳಿಯೋದಿ ಫಲವೇನು?

ಬೀಕ್ಕು ಬಹುದ ಹೇಳಲಱಾಯದು!

ಜಗವೆಲ್ಲ ಕಾಂಬ ಕೆಣ್ಣಿ:

ತನ್ನ ಕೊಂಬ ಕೊಯಿಲೆಯ ಕಾಣಲಱಾಯದು!

ಇದಿರ ಗುಣವ ಬಲ್ಲಿವೆಂಬರು:

ತಮ್ಮ ಗುಣವನಱಾಯರು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೪ ||

೧೧

ಲೋಕದ ಜೊಂಕ ಸೀವೇಕೆ ತಿದ್ದುವಿರಿ?

ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ತನುವ ಸಂತ್ಯೇಸಿಕೊಳ್ಳಿ;

ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನವ ಸಂತಯಿಕೊಳ್ಳಿ.

ನೈರಿಮನೆಯ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಅಳುವವರ ಮೆಚ್ಚು

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೧೫ ||

೧೨

ನತ ತಲೆವಾಗಿದರೇನು? ಗುರುಭಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲಾದೆ?
 ಇಕ್ಕುಳ ಕೈಮುಗಿದರೇನು? ಭೃತ್ಯಾಚಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲಾದೆ?
 ಗಳಿಯೋದಿದರೇನು? ಲಂಗವೇದಿಯಾಗಬಲ್ಲಾದೆ?
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಬಂದ ಬರವ ನಿಂದ ನಿಲವ
 ಅನಂಗಸಂಗಳಿತ್ತ ಬಲ್ಲರು? || ೧೨ ||

೧೩

ಒಲವಿಲ್ಲದ ಪೂಜೆ! ನೇಹವಿಲ್ಲದ ಮಾಟ!
 ಆ ಪೂಜೆಯೂ ಆ ಮಾಟವೂ
 ಚಿತ್ರದ ರೂಹು ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ! ಚಿತ್ರದ ಕಬ್ಜಿ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ!
 ಅಪ್ಪಿದರೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ! ಮೆಲಿದರೆ ರುಚಿಯಿಲ್ಲ!—
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಜವಿಳಿದವನ ಭಕ್ತಿ !! || ೧೩ ||

೧೪

ಸ್ನೇಹ ತಪ್ಪಿದ ಶಾವಿನಲ್ಲಿ ಗುಣವನೆಱಸುವರೆ, ಅಯ್ಯಾ?
 ಹೂ ಬಾಡಿದಲ್ಲಿ ಸರಿಮುಳವನೆಱಸುವರೆ, ಅಯ್ಯಾ?
 ಎನ್ನ ತಂದೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
 ತೊಱಿಯಿಳಿದರೆ ಅಂಬಿಗಂಗೇನುಂಟು? || ೧೪ ||

೧೫

ಅಸೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಪಾರಣೆ ಅಸೆಯನೆ ಕಲಿತು
 ಪುಣ್ಯಪದವಿಯ ಬಯಸಿದರೆ ಭವಮಾಲೆಯ ಭರವ ತಪ್ಪದು.
 ಬೇಡಲು ಹುಟ್ಟಿದ ಪಾರಣೆಗೆ ಬೇಡಲು ವಿಧಿಯೇ!
 ಸೂರೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಪಾರಣೆಗೆ ನಿಜಗುಣಸಜ್ಜನವಪ್ಪದೆ?
 ಲಂಗಂಳದಯ, ಶರಣ-ವಿಸ್ತೃತವು ಬಯಸಿದರೊಳವೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ? || ೧೫ ||

೧೯

ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಂದ ಹರಕೆಯ ಕುಳಿ
ತೋರಣಕ್ಕೆ ತಂದ ತಳರ ಮೇರಿಯಿತ್ತು;
 ಕೊಂದಹರೆಂಬುದನ್ನಾಯಿದೆ
 ಬೆಂದಪೋಡಲ ಹೊರಿಯ ಹೋರಿಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ !
 ಅದಂದೇ ಹುಟ್ಟಿತ್ತು, ಅದಂದೇ ಹೊಂದಿತ್ತು:
 ಕೊಂದವರುಳದರೇ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೧೭ ||

೨೦

ಹಾಸಿನ ಬಾಯ ಕವ್ಯ ಹೆಸಿದು ಹಾಜಾವ ನೋಣಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಮಾಡುವಂತೆ—
 ಸೂಲವನೇಯಿವ ಕಳ್ಳನು ಹಾಲುತುಪ್ಪವ ಕುಡಿದು
 ಮೇಲೀಸುಕಾಲ ಬದುಕುವನ್ನೋ ?
 ಕೆಡುಪೋಡಲ ನಚ್ಚಿ, ಕಡುಹುಸಿಯನೆ ಹುಸಿದು, ಒಡಲ ಹೊರಿವರ—
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನವರನೋಲ್ಲ, ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ. || ೧೯ ||

೨೧

ಆರತವಡಗದು; ಕೈರ್ಲಿಧ ತೊಲಗದು;
 ಕೌರ ಕುಭಾಷೆ ಕುಹಕ ಬಿಡದನ್ನಕ್ಕೆ
 ನೀನೆತ್ತಲು ಶಿವನೆತ್ತಲು ? ಹೋಗಯಾಗ್ಯ, ಮರುಳೀ !
 ಭವರೋಗವೆಂಬ ತಿಮಿರ ತಿಳಿಯದನ್ನಕ್ಕೆ
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೆತ್ತ ನೀನೆತ್ತ ? ಮರುಳೀ ! || ೨೦ ||

೨೨

ಹಾವು ತಿಂದವರ ನುಡಿಸಬಹುದು;
 ಹೊಡಿದವರ ನುಡಿಸಬಹುದು:
 ಸಿರಿಗರ ಹೊಡಿದವರ ನುಡಿಸಲ ಬಾರದು, ನೋಡಯಾಗ್ಯ !
 ಬಡತನವೆಂಬ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಹೊಗಲು
 ಒಡನೆ ನುಡಿವರು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೧ ||

೨೦

ಅರೆಭಕ್ತಿರಾದವರ ನೀರೆ ಬೇಡ, ಹೂರೆ ಬೇಡ;
ದಾರಿ ಸಂಗಡ ಬೇಡ, ದೂರ ನುಡಿಯಲು ಬೇಡ!
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞ ಲಂಗ್ಯೈಕ್ಯಂಗೆ
ತೊತ್ತುಗಿಹುದಯಾ.

॥ ೧೩೨ ॥

೨೧

ಸಾರ, ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ಲೇಸು ಕಂಡಯಾಃ
ದೂರ, ದುರ್ಜನರ ಸಂಗವದು ಭಂಗವಯಾಃ.
ಸಂಗವೇರಡುಂಟು; ಒಂದ ಬಿಡು; ಒಂದ ಹಿಡಿ:
ಮಂಗಳಮೂತ್ರ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ.

॥ ೧೩೩ ॥

೨೨

ಹೊಲೆಯ ಹೊಲಬಿಗನಾದೋಡೆ
ಅವನ ಹೊರಿಯಲಪ್ಪದು ಲೇಸು, ಕಂಡಯಾಃ.
ಹೊಲಬುಗಿಡದೆ 'ಲಂಗ ಶರಣ'ನ್ನಿರಯಾಃ;
ಹೊಲಬುಗಿಡಬೇಡ: 'ಶಿವ ಶರಣ'ನ್ನಿರಯಾಃ.
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಮಹಾಮನೆಯೊಳು
ಮಾದಾರ ಚಿನ್ನಯ್ಯ ಹೊಲಬಿಗನಯಾಃ!

॥ ೧೩೪ ॥

೨೩

ದೂಷಕನವನೊಬ್ಬ ದೇಶವ ಕೊಟ್ಟರೆ,
ಆಸಿಮಾಡಿಯವನ ಹೊರಿಯಲರಬೇಡ.
ಮಾದರ ಶಿವಭಕ್ತಿನಾದರೆ ಆತನ ಹೊರಿಯಲ್ಲಿ
ಭೃತ್ಯನಾಗಿಪ್ರದು ಕರಲೇಸಯಾಃ,
ತೊತ್ತುಗಿಪ್ರದು ಕರಲೇಸಯಾಃ.
ಕಾಡ ಸೊಪ್ಪ ತಂದು, ಓಡಿನಲ್ಲಿ ಹುರಿದಿಟ್ಟು
ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಿಪ್ಪದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ. || ೧೩೫ ||

೨೭

ವರುಷ ಮುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಕೆಬ್ಬಿನವಾಗದು, ಸೋಡಾ;
 ಲಂಗ ಮುಟ್ಟಿದ ಬಳಿದ ಕುಚಿತ್ತಾಂಶಾರವಾಗದು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಅನ್ಯವನಱಿಯರಾಗಿ. || ೧೩೭ ||

೨೮

ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಲ್ಯಾಂಬಿವನಱಿಸುವರೆ ?
 ಲಂಗದೇವನ ಪೂಜಿಸಿ ಕುಲವನಱಿಸುವರೆ, ಅಯ್ಯಾ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ‘ಭಕ್ತಕಾಯ ಮಮಕಾಯ’ವೆಂದನಾಗಿ? ||
 ೧೩೮ ||

೨೯

ದೇವಲೋಕ ಮತ್ತ್ಯಲೋಕವೆಂಬುದು ಬೇಣಿ ಮತ್ತುಂಟಿ ?
 ಈ ಲೋಕದೊಳಗೇ ಮತ್ತೆ ಅನಂತಲೋಕ !
 ಶಿವಲೋಕ ಶಿವಾಚಾರವಯಾಗಿ ;
 ಭಕ್ತಸಿದ್ಧ ಟಾವೇ ದೇವಲೋಕ;
 ಭಕ್ತಸಂಗಣವೇ ವಾರಣಾಸಿ;
 ಕಾಯನೇ ಕೈಲಾಸ !
 ಇದು ಸತ್ಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೩೯ ||

೨೧

ಕಟ್ಟಿದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತನ ಕಂಡು, ದೃಷ್ಟಿಯಾರೆ ಶರಣಿಂದೊಡಿ
 ಮಂಟ್ಪೀಳು ಜನ್ಮದ ವಾಪ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂಗುವುದು, ಸೋಡಾ;
 ಮುಟ್ಟಿ ಶರಣಕೆಱಿಗಿದೊಡಿ ತನುನೊಪ್ಪದಂತೇ ಅಹುದು,
 ವರುಷ ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ !
 ಕತ್ತ್ಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಸಂಗವ
 ಮತ್ತೆ ಭವಮಾಲೆಗೆ ಹೊದ್ದಲೀಯದು, ಸೋಡಾ. || ೧೪೦ ||

೩೪

ಆರಾರ ಸಂಗವೇನೇನ ಮಾಡದಯಾಗಿ;
ಕೇಡಿ ಕುಂಡಲಿಗನಾಗದೆ, ಅಯಾಗಿ?
ಚಂದನದ ಸನ್ಮಿಥಿಯಲ ಪರಿಸುಳ ತಾಗಿ
ಬೇವು ಚೊಬ್ಬಳಿ ತಱಿಯ ಗಂಧಂಗಳಾಗವೆ?
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಸನ್ಮಿಥಿಯಂದ
ಕವು ನಿಮ್ಮಾಗದಿಹುದೆ? || ೧೪೧ ||

೩೫

ಎಂತಹನಾದರೇನು: ಲಿಂಗ ಮುಟ್ಟಿದವನೇ ಕೇಳುಜಾತಿ.
ಜುಲವಹುದು ತಪ್ಪದು ಲಿಂಗ ಮುಟ್ಟಿಲೊಡನೆ:
ಹೊನ್ನಹುದು ತಪ್ಪದು ವರುಷ ಮುಟ್ಟಿಲೊಡನೆ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಲ್ಲ ಸರ್ವಸಂದೇಹಿಗಳ! || ೧೪೨ ||

೩೬

ಓದಿದರೇನು ಕೇಳಿದರೇನು ಶಿವಪಥನಣಿಯದನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ?
ಓದಿತ್ತು ಕಾಣಿರೋ ಶುಕನು—ಶಿವಪಥನಣಿಯದನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ!
ಓದಿದ ಫಲವು ಮಾದಾರ ಚಿನ್ನ ಯ್ಯಂಗಾಯಿತ್ತು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೪೩ ||

೩೭

ಹಾವಿನ ಡೊಂಕು ಹುತ್ತುಕ್ಕೆ ಸಸಿನೆ;
ನದಿಯ ಡೊಂಕು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಸಸಿನೆ:
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಡೊಂಕು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಸಿನೆ! (|| ೧೪೪ ||)

೩೮

ಭಕ್ತನ ಮುಖದರ್ಶಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗನ ಕಾಣಬಹುದು,
ಭಕ್ತದೇಹಿಕದೇವ ಅನ್ವಯಿಸನಾಗಿ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ
ಭಕ್ತನ ನುಡಿಯ ನಡುವೆ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿರುವು. || ೧೪೫ ||

೫೬

ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದಯಾಗಿ ? ದಾಸರ್ಯ ಮಾಡಿದಂತಹುದಯಾಗಿ .
 ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದಯಾಗಿ ? ಸಿರಿಯಾಳ ಮಾಡಿದಂತಹುದಯಾಗಿ .
 ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದಯಾಗಿ ? ನಮ್ಮ ಸಿಂಧುಬಲಾಳ ಇ ಮಾಡಿದಂತಹುದಯಾಗಿ .
 ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದಯಾಗಿ ? ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ,
 ಸೀ ಬಾಣ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದುಂತಹುದಯಾಗಿ . || ೧೪ ||

೫೭

ಮುನ್ನಿನವರು ಹೋದ ದಾರಿ ಭಯ, ಕಾಣೆರಣ್ಣ !
 ಬಲಾಳಿಳಿನ ವಧುವಿನೊಡನೆ ಸರಸವಾಡಿದಂದಿಂದ ಭಯ, ಕಾಣೆರಣ್ಣ !
 ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬೇಡಿದಂದಿಂದ ಭಯ, ಕಾಣೆರಣ್ಣ !
 ದಾಸನ ವಸ್ತುವ ಸೀಳಿದಂದಿಂದ ಭಯ, ಕಾಣೆರಣ್ಣ !
 ಅಘಟಪಿತಘಟಪಿತರು ವಿಪರೀತಚರಿತರು
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ನಡೆದ ದಾರಿ ಭಯ, ಕಾಣೆರಣ್ಣ !! || ೧೪ ||

೫೮

ದೇವನೊಳ್ಳಿದನೆಂನು ಮುಯಾನಲು ಬೇಡ !
 ಕೆಱಕಟ ಕಾಡಿದನೊಳ್ಳಿದನೆ ?
 ಅಳಸುವ ನಗಿಸುವನೊಳ್ಳಿದನೆ ?
 ಚೆಚ್ಚಿದೆ ಬಿದಾದೆ ತೊತ್ತುತನವ ಮಾಡಲು
 ತನ್ನ ನೀವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೧೪ ||

೫೯

ನೆಱಿ ನಂಬೋ, ನೆಱಿ ನಂಬೋ ಧರಧರವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಮವೇದಿಗಳಂತೆ;
 ನೆಱಿ ನಂಬೋ, ನೆಱಿ ನಂಬೋ ದಾಸ-ದುಗ್ಡ ಳಿಯಂತೆ;
 ನೆಱಿ ನಂಬೋ, ನೆಱಿ ನಂಬೋ ಸಿರಿಯಾಳ-ಚಂಗಕೆಯಂತೆ;
 ನೆಱಿ ನಂಬೋ, ನೆಱಿ ನಂಬೋ ಸಿಂಧುಬಲಾಳನಂತೆ.
 ನಂಬಿದೆಯಾದಡಿ ತನ್ನ ನೀವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೧೫ ||

೪೬

ಬಲ್ಲಿದರೊಡನೆ ಬವರವಾದರೆ ಗೆಲಲುಂಟು ಸೋಲಲುಂಟು:

ಕಕ್ಷನೊಡನೆ ಭಾಷೆ ಪೂರಾಯ[ವೆ], ಅಯಾಗ್ಯಾ?

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ

ಧನ ಸವೆದು ಬಡವಾದರೆ

ಆ ಭಕ್ತನು ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪೂಜೆಯಹನು.

|| ೧೫೦ ||

೪೭

ಗಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಹಲವು ತರುವುರಾದಿಗಳಿದ್ದು

ಸಿರಿಗಂಧದ ಸನ್ನಿಧಿಯಲು ವರಿಮಳವಾಗವೆ?

ಲಿಂಗವಂತನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಹಿಂದಣ ದುಸ್ಪಂಗ ಕೆಡುವುದು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯಾ,

ಸಿರಿಯಾಳನ ಸಾರ್ಥ ನರರೀಲ್ಲಾ ಸುರರಾಗರೆ ?

|| ೧೫೧ ||

೪೮

ಪರುಷದ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನವಿದುರ್ ಹೊನ್ನಾಯಿತ್ತು, ಸೋಽಜಿರೇ:

ಅವ್ಯಾ ಚಂಗಳೇ, ನೀನಿದ್ದೀಳು ಕೇರಿಯವರು

ಲಿಂಗದ ನೋಂಷಿಯ ನೋಂತರೆ? ಹೇಳಾ:

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮ ದೇವಂಗೆ

ಚೇಲಾಳನೆಂಬ ಬಾಯಿನವನಿಕ್ಕೆದರೇ? ಹೇಳಾ.

|| ೧೫೨ ||

೪೯

ಗೀತವ ಬಲ್ಲಾತ ಜಾಣನ್ನಲ್ಲ; ಮಾತ ಬಲ್ಲಾತ ಜಾಣನ್ನಲ್ಲ:

ಜಾಣನು, ಜಾಣನು, ಆತ ಜಾಣನು: ಲಿಂಗವ ನೇಣಿನಂಬಿದಾತ;

ಜಾಣನು ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸವೆಸುವಾತ.

ಆತ ಜಾಣನು: ಜವನ ಬಾಯಲು ಬಾಲವ ಕೊಯ್ದು ಹೋದಾತ;

ಆತ ಜಾಣನು: ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣನು ! || ೧೫೩ ||

೪೧

ಲೇಸೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಇದು ದಿನ ಬದುಕಿದರೇನು?

ಲೇಸೆನಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಬದುಕಿದರೇನು?

ಲೇಸೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಮೂರು ದಿನ ಬದುಕಿದರೇನು?

ಲೇಸೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಎರಡು ದಿನ ಬದುಕಿದರೇನು?

(ಶಿಳ್ಳೀಕ) ಜೀವಿತಂ ಶಿವಭಕ್ತಾನಾಂ। ವರಂ ಪಂಚದಿನಾನಿ ಜೆ ||

ನಾಜಕಲ್ಪಸಹಸ್ರಂತು | ಭಕ್ತಿಹೀನಂ ತು ಶಂಕರೀ ||

ಎಂದುದಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ವಚನದಲ್ಲಿ,

ಲೇಸೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನ ಬದುಕಿದರೇನೋ? || ೧೫೪ ||

ಮತ್ಯ ಲೋಕವೆಂಬುದು ಕರ್ತಾರನ ಕಮ್ಮಟಿವಯಾಃ :

ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿವರು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲಿವರಯಾಃ;

ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿದವರು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲಿರಯಾಃ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗನುದೇವಾ.

|| ೧೫೫ ||

೪೨

ಶಿವಚಿಂತೆ ಶಿವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮನುಜರು—

ಸಗಣಕ್ಕೆ ಸಾಸಿರ ಹುಳು ಹುಟ್ಟಿನೆ, ದೇವಾ?

ಕಾಡ ನೃಗವೋಂದಾಗಿರಲಾಗದೆ, ದೇವಾ?

ಉರ ನೃಗವೋಂದಾಗಿರಲಾಗದೆ, ಹರನೇ?

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಲ್ಲದ ಉರು, ದೇಶ—

ವನವಾಸ, ನರವಿಂಧ್ಯ, ಕಾಣಿರಣ್ಣ !

೪೩

ಹೊತ್ತಾಣಿ ಎದ್ದು ಶಿವಲಿಂಗದೇವನ

ದೃಷ್ಟಿ[ಯಾ]ರಿ ನೋಡದವನ ಸಂಸಾರವೇನವನ?

ಬಾಳುವೆಣನ ಬೀಳುವೆಣನ ಸಂಸಾರವೇನವನ?

ನಡಿವೆಣನ ನುಡಿವೆಣನ ಸಂಸಾರವೇನವನ?

ಕತ್ತು ಕೂಡಲ ಸಂಗನುದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತುಗೆಲಸವ ಮಾಡದವನ ಸಂಸಾರವೇನವನ? || ೧೫೫ ||

೪೯

ವ್ಯಾಧನೋಂದು ವೊಲನ ತಂದರೆ ಸಲುವ ಹಾಗಕ್ಕೆ ಬಿಲವರಯಾ. ನೆಲನಾಳ್ಳನ ಹೆಣನೆಂದರೆ ಒಂದಡಕೆಗೆ ಕೋಂಬವರಿಲ್ಲ, ಸೋಡಯಾ! ವೊಲನಿಂದ ಕರಕಷ್ಟ ನರನ ಬಾಳುವೆ! ಸಲೆನಂಚೋ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ. || ಗಂಟ ||

೫೦

ಉಪ್ಪತ್ತಿ ಶುಕ್ಲ—ಶೋಣಿತದಿಂದಾದ ಲಜ್ಜೆ ಸಾಲದೇ? ಮತ್ತೆ ದುರಿತಂಗಳ ಹೆಣುವ ಹೇಗತನವೇಕಯಾ? ಮೃತ್ಯುವಿನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಲೀಕೆ? ಒತ್ತೆತ್ತೆಯ ಜನನವ ಗೆಲುವೋಡೆ ಕರ್ತನ ಪೂಜಿಸು— ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ.

|| ಗಂಟ ||

೫೧

ಮನವೇ ಸರ್ವ, ತನುವೇ ಹೇಳಿಗೆ: ಹಾವಿನೋಡತಣ ಹುದುವಾಳಿಗೆ! ಇನ್ನಾವಾಗ ಕೋಂದಹುದೆಂದಱ್ಳಾಯಿ: ಇನ್ನಾವಾಗ ತಿಂದಹುದೆಂದಱ್ಳಾಯಿ! ನಿಷ್ಕೃಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಬಲ್ಲಿಲ್ಲಡೆ ಅದೇ ಗಾರುಡ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ!

|| ಗಂಟ ||

೫೨

ನೇರಿ ಕೆನ್ನೆಗೆ, ತೆರಿ ಗಲ್ಲಕೆ, ಶರಿರ ಗೂಡುಪೋಗದ ಮುನ್ನ, ಹಲ್ಲು ಹೋಗಿ, ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿ, ಅನ್ಯಂಗೆ ಹಂಗಾಗದ ಮುನ್ನ, ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯನೊಱ್ಳಾ ಕೋಲ ಹಿಡಿಯದ ಮುನ್ನ, ಮುಪ್ಪಿಂದೊಪ್ಪವಳಿಯದ ಮುನ್ನ, ಮೃತ್ಯು ಮುಟ್ಟದ ಮುನ್ನ— ಪೂಜಿಸು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ. (|| ಗಂಟ ||)

೫೮

ನೀರ ಬೊಬ್ಬಿಳಕೆಗೆ ಕಬ್ಬಿನದ ಕಟ್ಟ ಕೊಟ್ಟ
ಸುರಕ್ಷಿತವ ಮಾಡುವ ಭರವ ನೋಡಾ !
ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಪೂಜಿಸಿ
ಬದುಕುವೋ ಕಾಯವ ನಿಶ್ಚಯಿಸದೆ.

॥ ೧೯ ॥

೫೯

ಹಂಜರ ಬಲ್ಲಿತ್ತೆಂದು, ಅಂಜದೆ ಓದುವ ಗಳಿಯೇ,
ಎಂದೆಂದೂ ಅಳಿಯನೀಂದು ಗುಡಿಗಟ್ಟಿದೆಯಲ್ಲ —
ನಿನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ—ಮಾಯಮಂಜರ ಕೊಲುವರೆ
ನಿನ್ನ ಹಂಜರ ಕಾವುದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದೆ ? || ೨೦ ॥

೬೦

ಸಂಸಾರವೆಂಬುದೋಂದು ಗಾಳಿಯು ಸೋಡರು,
ಸಿರಿಯೆಂಬುದೋಂದು ಸಂತೀಯ ಮಂದಿ, ಕಂಡಯಾಗಿ !
ಇದ ನೆಚ್ಚಿ ಕೆಡಬೇಡ—ಸಿರಿಯೆಂಬುದ !
ಮಾಡಿಯದೆ ಪೂಜಿಸು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ. || ೨೧ ॥

೬೧

ಎಲೆ ಎಲೆ ಮಾನವಾ, ಅಳಿಯಾಸಿ ಬೇಡವೋ,
ಕಾಳ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಸಿರಿ ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ !
ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಪದವೀ[ವ] ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ
ಮಾಡಿಯದೆ ಪೂಜಿಸೋ.

|| ೨೨ ॥

೬೨

ಎಂತಕ್ಕೆ ! ಎಂತಕ್ಕೆ ! ಹಡೆದ ಕಾಯ ಬೀಯವಾಗದ ಮುನ್ನ ಅಟ್ಟಿಣ್ಣವೋ !
ಬೆಱಡಿಯುಳ್ಳಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ಹೋಗದ ಮುನ್ನ ಅಟ್ಟಿಣ್ಣವೋ !
ಮರಳ ಭವಕ್ಕೆ ಬಾಹೆ—ಬಾರದಿಹೆ:
ಕತ್ತು ಕೂಡಲ ಸಂಗಂಗ ಶರಣಿನ್ನವೋ !

|| ೨೩ ॥

ಇಂ

ಶಕುನವೆಂದೆಂಬೆ, ಅವಶಕುನವೆಂದೆಂಬೆ—

ನಿಮ್ಮವರು ಅಳಲಿಕೆ ಅಂದೇಕೆ ಬಂದೆ ?

ನಿಮ್ಮವರು ಅಳಲಿಕೆ ಇಂದೇಕೆ ಹೋದೆ ?

ನೀ ಹೋಹಾಗಳಕ್ಕೆ ! ನೀ ಬಾಹಾಗಳಕ್ಕೆ !

ಅಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಮುನ್ನ ಪೂಜಿಸು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ. ||೧೯||

ಇಂ

ನಿಮಿಷದ ನಿಮಿಷಂ ಚೋ, ಕ್ಷಣದೊಳಗಧ್ರಂ ಚೋ!

ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಬಿಂಚ್ಚಿಪ್ಪೇಸು ಬೇಗಂ ಚೋ:

ಸಂಸಾರದಾಗುಂ ಚೋ! ಸಂಸಾರದ ಹೋಗುಂ ಚೋ!

ಸಂಸಾರದೊಪ್ಪಂ ಚೋ!

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನೀ ಮಾಡಿದ ಮಾಯೀಂ ಚೋ, ಅಬ್ರಜ್ಞಾಯೀಂ ಚೋ ! ||೨೦||

ಇಂ

ಹರನಿವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಿರಿಯು ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಬಕುಂ

ಹರಿದು ಹೆದ್ದೊಳಿಯೆ ಕೆಱಿ ತುಂಬಿದಂತಯಾಗಿ !

ನೆರಿಯಂದ ವಸ್ತು ನೆರೆವುದು ನೋಡಯಾಗಿ :

ಅರಸು ಪರಿವಾರ ಕೈವಾರ ನೋಡಯಾಗಿ !

ಪರಮನಿರಂಜನನೆ ಮಣಿದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಿದ ಹರವಿಯು

ಕಲ್ಲು ಕೊಂಡಂತೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ!

|| ೨೦ ||

ಇಂ

ಹೋಯ್ದರೆ ಹೋಯ್ದಳು ಕೈಯ ಮೇಲೆ:

ಬಯ್ದರೆ ಬಯ್ದಳು ಕೈಯ ಮೇಲೆ !

ಹಿಂದಣ ಜನನವೇನಾದೊಡಾಗಲಿ—

ಇಂದಿನ ಭೋಗವು ಕೈಯ ಮೇಲೆ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗಿ,

ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿದ ಫಲ ಕೈಯ ಮೇಲೆ !

|| ೨೧ ||

೫೮

ಅಧ್ಯರ ವಚನ ಪರುಹ, ಕಂಡಣ್ಣಾಃ:
ಸದಾಶಿವನೆಂಬ ಲಿಂಗವ ನೇಣಿನಂಬುವುದು;
ನಂಬಲೊಡನೆ ಸೀ ವಿಜಯಿ, ಕಂಡಣ್ಣಾಃ.

ಅಧರಕ್ಕೆ ಕಿಂ, ಉದರಕ್ಕೆ ಸಿಂಹಿ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ವಚನ ಬೇವ ಸವಿದಂತೆ. (|| ೧೭ ||)

೫೯

ಹೋತ್ತಾಜಿ ಎದ್ದು ಅಗ್ನವಣಿ ಪತ್ರೀಯ ತಂದು
ಹೋತ್ತು ಹೋಗದ ಮುನ್ನ ಪೂಜಿಸು ಲಿಂಗವ.
ಹೋತ್ತು ಹೋದ ಬಳಿಕ ನಿನ್ನನಾರು ಬಲ್ಲರು?
ಹೋತ್ತು ಹೋಗದ ಮುನ್ನ, ಮೃತ್ಯುಪ್ರೇಯದ ಮುನ್ನ
ತೋತ್ತುಗೆಲಸವ ಮಾಡು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ. || ೧೮ ||

೬೦

ಅಷ್ಟಿಗವೇಕಯ್ಯ ಸಂಸಾರದೊಳಗಿ?
ನಿಂಜ ನಿಂಜ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಾಡುವುದು;
ಬೀಗ ಬೀಗ ಅರ್ಚನೆ-ಪೂಜನೆಯ ಮಾಡುವುದು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಕೂಡುವುದು. || ೧೯ ||

೬೧

ಅಂದು ಇಂದು ಮತ್ತೊಂದೆನಬೇಡ.
ದಿನವಿಂದೇ ‘ಶಿವ ಶರಣೆಂ’ಬವಂಗಿ;
ದಿನವಿಂದೇ ‘ಹರ ಶರಣೆಂ’ಬವಂಗಿ;
ದಿನವಿಂದೇ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಮಾಣದ ನೆನೆವಂಗಿ. || ೨೦ ||

೬೨

ಅಷ್ಟವಿಧಾಚರಣೆ-ಪೋಡಶೋಪಚಾರವ ಮಾಡುವುದು;

ಮಾಡಿದ ಪೂಜೆಯ ಸೋಡುವುದಯಾ.

ಶಿವತತ್ತ್ವಗೀತವ ಹಾಡುವುದು;

ಶಿವನ ಮುಂದೆ ನಲಿದಾಡುವುದಯಾ.

ಭಕ್ತಿಸಂಭಾಷಣೆಯ ಮಾಡುವುದು;

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನ ಕೂಡುವುದು.

॥ ೧೩ ॥

೬೩

ಅಳಗೊಂಡಹರೆಂದು ಅಂಜಲದೇಕೆ ?

ನಾಸ್ತಿಕವಾಡಿಹರೆಂದು ನಾಜಲದೇಕೆ ?

ಆರಾದೋಡಾಗಲಿ ಶ್ರೀಮಹಾದೇವಂಗೆ ಶರಣೆನ್ನಿ.

ವನೂ ಅಱ್ಳಾಯಿನೆಂದು ವೌನಗೊಂಡಿರಬೇಡ:

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಮುಂದೆ, ದಂದಣ, ದತ್ತಣ ಎನ್ನಿ. ॥ ೧೪ ॥

೬೪

ಸುಪ್ರಭಾತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಲಂಗವ ನೆನೆದರೆ

ತಪ್ಪವುವ ಅವಮೃತ್ಯು ಕಾಲ ಕರ್ಮಂಗಳಯಾ !

ದೇವಪೂಜೆಯ ಮಾಟ ದುರಿತಬಂಧನದೋಳಿ !

ಶಂಭು ನಿಮ್ಮಯೆ ಸೋಟ ಹೆಱಿಹಿಂಗದ ಕಣಾಬೀಟ !

ಸದಾಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿ ಶರಣೆಂಬುವುದು, ನಂಬುವುದು.

ಜಂಗಮಾಚನೆಯ ಮಾಟ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಕೂಟ ! ॥ ೧೫ ॥

೬೫

ಅಂಕ ಕಳನೇಯ ಕೈಮಣಿದೋಽಡಿ,

ಮಾಣಂಕ ಬಂದಿಉವುದ ಮಾಣ್ಣನೆ ?

ನಿಮ್ಮ ನೆನಹ ಮತಿ ಮಣಿದೋಽಡಿ,

ಪಾಪ ತನುವನಂಡಲೆವುದ ಮಾಣ್ಣದೆ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನ ನೆನೆದರೆ

ಪಾಪ ಉರಿಗೊಡ್ಡಿದರಗಿನಂತೆ ಕರಗುವುದಯಾ.

॥ ೧೬ ॥

೬೬

ಆಡಿಹರಯಾ ಹಾಡಿಹರಯಾ ಮನ ಬಂದ ಪರಿಯಲ !
 ಶಿವಶರಣರ ಮುಂದೆ ಆ[ಡಿ]ರಯಾ ಹಾ[ಡಿ]ರಯಾ !
 ಕೋಡಂಗಿಯಾಟವನಾಡಿದ ಭಕ್ತಿಂಗೆ ಬೇಡಿತ್ತನೀವ
 ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೧೬ ||

೬೭

ಹೊಲಬುಗೊಂಡಱಸ ಬೇಡ, ಬಿಲಿತು ತರಬೇಡ;
 ಒಲಿದೊಮ್ಮೆ 'ಶಿವ ಶರಣ'ನ್ನಿರಯಾ:
 ಒಂದು ಸೊಲ್ಲಿಂಗೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಧಿ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಭಕ್ತಿಲಂಪಟನಾಗಿ.

|| ೧೭ ||

೬೮

ನಾದಸ್ತಿಯ ಶಿವನೆಂಬರು—ನಾದಸ್ತಿಯ ಶಿವನಲ್ಲವಯಾ;
 ವೇದಸ್ತಿಯ ಶಿವನೆಂಬರು—ನೇದಸ್ತಿಯ ಶಿವನಲ್ಲವಯಾ:
 ನಾದವ ಮಾಡಿದ ರಾವಳಂಗೆ ಅರಿಯಾಯುವ್ಯವಾಯಿತ್ತು,
 ವೇದನನೋಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿರ ಹೋಯಿತ್ತು !
 ನಾದಸ್ತಿಯನೂ ಅಲ್ಲ, ವೇದಸ್ತಿಯನೂ ಅಲ್ಲ:
 ಭಕ್ತಿಸ್ತಿಯ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೧೮ ||

೬೯

ಹಸಿವಾಡೊಡುಂಬುದನು, ಸತಿಯ ಸಂಭೋಗವನು
 'ಆನಾಗಿ ನೀ ಮಾಡೆಂಬವರುಂಟಿ ?]
 ಮಾಡುವುದು, ಮಾಡುವುದು ಮನಮುಟ್ಟಿ:
 ಮಾಡುವುದು, ಮಾಡುವುದು ತನುಮುಟ್ಟಿ.
 ತನುಮುಟ್ಟಿ ಮನಮುಟ್ಟಿದೊಡೆ
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೇತಱಲ್ಲಿಯೂ ಮೆಚ್ಚು !

|| ೧೯ ||

೧೦

ತನ್ನಶ್ರಯದ ರತ್ನಸುಖವನು, ತಾನುಂಬ ಉಟಪನು
ಬೇಣಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆ?
ತನ್ನ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ನಿತ್ಯನೇಮವನು ತಾ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ,
ಬೇಣಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಬಹುದೆ?
ಕೆಮ್ಮನೆ ಉಪಚಾರಕ್ಕೆ ಮಾಡುವರಲ್ಲದೆ,
ನಿಮ್ಮನೆತ್ತೆಬಲ್ಲರು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೧೪೩ ||

೧೧

ಬಂಡಿ ತುಂಬಿದ ಹತ್ಯೆಯ ತಂದು ಕಂಡ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಜೀವಿರಿ:
ತಾಪತ್ರಯವ ಕಳೆದು ಪೂಜಿಸಿ; ತಾಪತ್ರಯವ ಲಿಂಗನೊಲ್ಲ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಬಣಿಯುದಕದಲ್ಲಿ ನೆನೆವನೆ? || ೧೪೪ ||

೧೨

ಭಕ್ತಿನಾಗಿ ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮವ ಪೂಜಿಸಬೇಕು.

ಭಕ್ತಿನಾಗಿ ತನ್ನ ತಾ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಬಾದು ಎಂತಯಾ?
ಸ್ವಾಮಿ-ಭೃತ್ಯಸಂಬಂಧವು ಎಂತಯಾ ಪೂರ್ವೆಸುವುದು?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಕಣ್ಣ ಕಟ್ಟ ಕನ್ನಡಿಯ ತೋಱುವಂತೆ!
|| ೧೪೫ ||

೧೩

ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ನಿಧಾನವಿದ್ದುದ ಅಂಜನವುಳ್ಳವರು ತೋಱಿರಯಾ.
ಅಂಜಲು ಬೇದ, ಕಂಡಾ; ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವ ಮಾಡಿರಾ.
ಜಂಗಮದೊಳಗೆ ಲಿಂಗಯ್ಯನಿಡ್ಡಾನೆಂದು ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳರೆ
ತೋಱುವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ. || ೧೪೬ ||

೧೪

ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡುವ ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ ಜಂಗಮವ ನೋಡಿರೇ:
ಜಂಗಮದೊಳಗೆ ಲಿಂಗಯ್ಯ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರೆ.
'ಸಾಫವರ ಜಂಗಮ ಒಂದೇ' ಎಂದುದು ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ವಚನ
|| ೧೪೭ ||

೨೬

ಗೀತನ ಹಾಡಿದೊಡೇನು? ಶಾಸ್ತ್ರ-ಪುರಾಣವ ಕೇಳಿದೊಡೇನು?

ವೇದ—ವೇದಾಂತವನೋದಿದೊಡೇನು?

ಮನಸ್ಯೋಲಿದು ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮವ ಪೂಜಿಸಲಱ್ಳಾಯದವರು

ಎಲ್ಲಱಲಿ ಅನುಭಾವಿಯಾದೊಡೇನು?

ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರನೋಲ್ಲ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೧೪೭ ||

೨೭

ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿದ ಒಳಕ ಜಂಗಮಕ್ಕುಂಜಲೀ ಬೇಕು

ದಕ್ಕ ಸುಂಗಿದಂತಿ ಬೆಣಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಡ:

ಬೀಗಿ ಬೆಳಿದ ಗೊನೆವಾಳಿಯಂತಿ ಬಾಗಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಡೆ

ಬೇಡಿದ ಪದವಿಯನ್ನಿಂದ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೧೪೮ ||

೨೮

ಹಮ್ಮಿನ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡಲು:

ವರ್ಮನವನಱ್ಳಾಯದ ಮಾಟ ಸಯಿದಾನದ ಕೇಡು!

ಬಂದ ಸಮಯೋಜಿತವನಱ್ಳಾಯದಿದ್ದರೆ

ನಿಂದಿರಲೋಲ್ಲ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೧೪೯ ||

೨೯

ದೈತ್ಯತಾದೈತ್ಯತವನೋದಿ ಏನ ಮಾಡುವಿರಯಾಗ್ಯ—

ನಮ್ಮ ಶರಣಿಗುರಿಗರಗಾಗಿ ಕರಗದನ್ನುಕ್ಕೆ?

ಸಾಫ್ ವರ ಜಂಗಮವೋಂದಿ ಎಂದು ನಂಬದನ್ನುಕ್ಕೆ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಬಜ್ಞಾಯ ಮಾತಿನ ಮಾಲೆಯಲೇನಮುದು?

|| ೧೫೦ ||

೩೦

ಲಾಂಭನ ಹೊಱಗೆ ಬಂದಿರಲು, ಒಳಗೆ ಲಿಂಗಾಚರನೆ ಎಂತಯಾಗ್ಯ?

ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕನ್ನಡಿ, ಮೂಗಿನ ಮೇಲಣ ಕತ್ತಿ!

ಸಮಯಾಚಾರವೆಂತುಟಯಾಗ್ಯ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯದೆ ಮಾಣಿನೆ? ಹೇಳಯಾಗ್ಯ.

|| ೧೫೧ ||

ಷಂ

ಅಡುತ್ತ ಹಾಡುತ್ತ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ:
ಅದು ಬೇಡದು, ಬೆಸಗೊಳ್ಳಬು—
ತಂದೊಮ್ಮೆ ನೀಡಬಹುದು.

ಕಾಡುವ ಬೇಡುವ ಜಂಗಮು ಬಂದರೆ,
ನೀಡಲು ಬಾರದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

॥ ೧೯ ॥

ಷಂ

ಕ್ಳಿ ನಾಗರ ಕಂಡರೆ ಹಾಲನೇಹಿಯೆಂಬರು:
ದಿಟ್ಟದ ನಾಗರ ಕಂಡರೆ ಕೊಲ್ಲಿಂಬರಯಾ !

ಉಂಬ ಜಂಗಮು ಬಂದರೆ ನಡೆಯೆಂಬರು:
ಉಣ್ಣಿದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೋನವ ಹಿಡಿಯೆಂಬರಯಾ !

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಕಂಡುದಾಸಿನವ ಮಾಡಿದರೆ
ಕ್ಳಿ ತಾಗಿದ ವಿಟ್ಟಿಯಂತಪ್ಪರಯಾ !

॥ ೨೦ ॥

ಷಂ ಪ್ರಾತಿಃ

ಷಂ

ನಾಗಂಗೆ ಹೊಸತೆನಿಕ್ಕಿಹೆವೆಂಬರು:
ನಾಗ ಬಂದರೆ ಕೋಲ ಕಳೆದುಕೊಂಬರು !

ಆಗದಯಾ, ‘ಜಂಗಮು ಲಿಂಗ’ವೆಂಬ ಶಬ್ದವಾಗದಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಸಿಂಧುಬಲಾಳಂಗಪ್ರಾಣಾಗದಯಾ !

॥ ೨೧ ॥

ಷಂ

ಎಣಿದರೆ ನೆನೆಯದು, ಮಣಿದರೆ ಬಾಡದು:
ಹುರುಳಿಲ್ಲ, ಹುರುಳಿಲ್ಲ ಲಿಂಗಾಚರನೆ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾ,
ಜಂಗಮಕ್ಕಣಿದರೆ ಸಾಫವರ ನೆನೆಯಿತ್ತು !

॥ ೨೨ ॥

ಬ. ವ. ೪

೪೪

ಅಗ್ನಿಯಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಕರ್ಬೂನ ನೀರುಂಬುದಯಾಃ :

ಭೂಮಿಯಾಧಾರದಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷ ನೀರುಂಬುದಯಾಃ;

ಜಂಗಮವಾಪ್ಯಾಯನವಾದರೆ ಲಿಂಗ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಹುದಯಾಃ :

॥ ತೋಳೀಕ ॥ ವೃಕ್ಷಸ್ಮಿ ಪದನಂ ಭೂಮಿಃ । ಸಾಂವರಸ್ಮಿ ತು ಜಂಗಮಂ
ಅಹಂ ತುಷ್ಣೇಸ್ಮಿ ವಾದೇವಿ । ಉಭಯೋಲೀಂಗ

ಜಂಗಮಂ (?)

ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ

ಜಂಗಮವಾಪ್ಯಾನವಾದರೆ ಲಿಂಗಸಂತುಷ್ಟಿ.

೪೫

॥ ೮೯ ॥

ಭಾಂಡವ ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಸುಂಕವ ತೆತ್ತೆಲ್ಲದೆ

ವಿರಹಿತ ಹೋಗಬಾರದು.

ಕಳ್ಳು ನಾಣ್ಯ ಸಲುಗೆಗೆ ಸಲ್ಲದು: ಕಳ್ಳು ನಾಣ್ಯವ ಸಲ್ಲಲೀಯರಯಾಃ !

(ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಭಾಂಡಕ್ಕೆ ಜಂಗಮವೇ ಸುಂಕಿಗ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.)

೪೬

॥ ೯೦ ॥

ಮಾಡಿ ನೀಡಿ ಲಿಂಗನ ಪೂಜಿಸಿಹೆನೆಂಬವರೂ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿರಣ್ಣಾಃ:

ಡಾಗದ ಕೆರಹ ಹೊಱಗಿ ಕಳಿದು

ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದೇವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವ ಮಾಡುವನಂತೆ—

ತನ್ನ ಕೆಜ್ಞಿನ ಧ್ಯಾನವಲ್ಲದೆ ದೇವರ ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲಾ !

ಧನವನಿರಸದಿರಾ, ಇರಿಸಿದರೆ ಭವ ಬಪ್ಪುದು, ತಪ್ಪದು !

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಸವಿಷಲೇ ಬೇಕು.

೪೭

॥ ೯೧ ॥

ಉಂಡುದು ಬಂದಿತ್ತೆಂಬ ಸಂದೇಹಿ ಮಾನವಾ, ನೀ ಕೇಳಾ,

ಉಂಡುದೇನಾಯಿತ್ತೆಂಬುದ ನಿನ್ನ ನೀ ತಿಳಿದು ನೋಡಾ;

ಉಂಡುದು ಆಗಳಿ ಆಪ್ಯಯವಾಗಿತ್ತು.

ಆವುಂಡುದನುಣಬಂದ ಹಂಡಿಯ ಬಾಳುವೆಯವರ ಕಂಡು

ಅನು ಮಜುಗುವನಯಾಃ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೯೦೦ ||

ಉತ್ತ

ಆಯುಷ್ಯವುಂಟು, ಪ್ರಭಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಅರ್ಥವ ಮಂಡಿಗುವಿರಿ:
 ಆಯುಷ್ಯವು ತೀರಿ ಪ್ರಭಯವು ಬಂದರೆ ಅರ್ಥವನುಂಬವರಿಲ್ಲ!
 ನೆಲನನಗಿದು ಮಡಗಿರಾ! ನೆಲ ನುಂಗಿದೊಡುಗುಳುವುದೆ?
 ಕಣ್ಣನಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಮಣ್ಣನಲ್ಲಿ ನೇರಹಿ, ಉಣಿದೆ ಹೋಗಿರಾ!
 ನಿನ್ನ ಮಡದಿರಲೆಂದರೆ ಸಿನಾಮ್ ಮಡದಿಯ ಕೃತಕ ಬೇಣಿ:
 ನಿನ್ನೊಡಲು ಕಡೆಯಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲ್ಲಿಗಡಕದೆ ಮಾಣಿಕ್ಯ?
 ಹೆಚರಿಗಿಕ್ಕಿ ಹೆಗ್ಗುಣಾಯಾಗ ಬೇಡಾ;
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೊಡನೆ ಸವಿಸುವುದು. || ೨೦೧ ||

ಉತ್ತ

ತನು-ಮನ-ಧನವ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಮಾತಿನ ಬಣಬೆಯ,
 ಒಳಲೊಟ್ಟಿಯ ನುಡಿವರೂ ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿರೇ:
 ತಲಹಿಲ್ಲದ ಕೋಲು ಹೊಳ್ಳುಹಾಣುವುದಲ್ಲದೆ ಗುಣಾಯ ತಾಗಬಲ್ಲದೆ?
 ಮಾಯಾವಾಶ ಹಿಂಗ ಮನದ ಗಂಟು ಬಿಡದನ್ನುಕ್ಕೆ
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೆಂತೊಲಿವನಯಾ? || ೨೦೨ ||

೬೦

ತನು-ಮನ-ಧನವೆಂಬ ಮಾಣು ಕತ್ತಿಯಿವ ಸಲೆ ಮಾಗಿನ ಮೇಲಯಾ,
 ಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಹೆನೆಂಬವಂಗೆ!
 ಇದುಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂಜಲೇಬೇಕು. || ೨೦೩ ||

೬೧

ಸರ್ವಭೂತಾತ್ಮನೆಂಬ ಮಾತಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗದು:
 ತನು-ಮನ-ಧನವ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸವೇಸಲೇಬೇಕು.
 ಇದುಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಅಂಜಲೇಬೇಕು. || ೨೦೪ ||

೪೭

ಹಲವು ಮಣಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡಿ,
ಹಲವು ಪರಿಯಲಿ ವಿಭೂತಿಯ ಹೊಸಿ,
ಗಣಾಡಂಬರದ ನಡುವೆ ನಲಿನಲಿದಾಡಿ,
ಉಂಡು ತಾಂಬೂಲಗೊಂಡು ಹೋಹುದಲ್ಲಾ !
ತನು-ಮನ-ಧನವ ಸಮರ್ಪಿಸದವರ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರೆಂತೊಲಿವನಯ್ಯಾ ?

|| ೨೦೫ ||

೪೮

ತನುವ ಕೊಟ್ಟು ಗುರುವನೊಲಿಸಬೇಕು;
ಮನವ ಕೊಟ್ಟು ಲಿಂಗವನೊಲಿಸಬೇಕು;
ಧನವ ಕೊಟ್ಟು ಜಂಗಮವನೊಲಿಸಬೇಕು..
ಈ ಶ್ರೀವಿಧವ ಹೊಱಗುಮಾಡಿ,
ಹಣ್ಣಿಯು ಹೊಯಿಸಿ, ಕುಣುಹ ಪೂಜಿಸುವರ
ಮಚ್ಚು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೨೦೬ ||

೪೯

ಆಡಿದರೇನೊ, ಹಾಡಿದರೇನೊ, ಒಡಿದರೇನೊ—
ಶ್ರೀವಿಧದಾಸೋಹವಿಲ್ಲದನ್ನು ಕ್ಷು ?
ಆಡದೆ ನವಿಲು ? ಹಾಡದೆ ತಂತಿ ? ಒಡದೆ ಗಳಿ ?
ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದವರನೊಲ್ಲ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೨೦೭ ||

೫೦

ಶಾಸ್ತ್ರ ಘನವೆಂಬೆನೆ ? ಕಮುಂವ ಭಜಿಸುತ್ತಿದೆ !
ವೇದ ಘನವೆಂಬೆನೆ ? ವಾರಣವಧೀಯ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ !
ಸ್ತುತಿ ಘನವೆಂಬೆನೆ ? ಮುಂದಿಟ್ಟಾಲಸುತ್ತಿದೆ !
ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ನೀವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ, ಶ್ರೀವಿಧದಾಸೋಹದಲ್ಲಿದೆ
ಕಾಣಬಾರದು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ !

|| ೨೦೮ ||

೯೧

ವೇದದಂತುಟ್ಟಲ್ಲ, ಶಾಸ್ತ್ರದಂತುಟ್ಟಲ್ಲ,

ಗೀತವಾತಿನಂತುಂಟ್ಟಲ್ಲ, ಕೇಳಯಾ—

ಮಾತಿನ ಮಾಲೆಯ ಕವುಳಗೋಲ ಶ್ರವದಲ್ಲಿ ಸತ್ತವರೊಳರೆ, ಅಯಾ?

ದಿಟ್ಟದಲಗಿನ ಕಾಳಿಗವಿತ್ತೆಲಿದ್ದಿದೇ

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದಲ್ಲಿ !

॥ ೨೦೯ ॥

೯೨

ಮಾತಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಪ್ಪದೇ ಭಕ್ತಿ ?

ಮಾಡಿ ತನು ಸವೆಯದನ್ನಕ್ಕು, ಮನ ಸವೆಯದನ್ನಕ್ಕು,

ಧನ ಸವೆಯದನ್ನಕ್ಕು ಅಪ್ಪದೇ ಭಕ್ತಿ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಎಲುದೊಱಿ ಸರಸವಾಡುವನು,

ಸೈರಿಸದನ್ನಕ್ಕು ಅಪ್ಪದೇ ಭಕ್ತಿ ?

॥ ೨೧೦ ॥

೯೩

ಹಾವಸಿಗಲ್ಲ ಮೆಟ್ಟಿ ಹರಿದು ಗೊತ್ತ ಮುಟ್ಟಿಬಾರದಯಾ:

ನುಡಿದಂತಿ ನಡೆಯಲು ಬಾರದಯಾ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಭಕ್ತಿ ಬಾಳ ಬಾಯ ಧಾರೆ!

೯೪

ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದ ಮಾಡಬಾರದು:

ಕರಗಸದಂತಿ ಹೋಗುತ್ತ ಕೊಯ್ದುದು ಬರುತ್ತ ಕೊಯ್ದುದು !

ಫುಟಿಸರ್ವನಲ್ಲಿ ಕೈದುಡುಕಿದರೆ ಹಿಡಿಸುದ ಮಾಣ್ಣದೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

(॥ ೨೧೧ ॥)

೯೫

ಹಲವು ಕಾಲ ಧಾವತಿಗೊಂಡು ಒಟ್ಟಿದ ಹಿಡಿರೆಯು

ಒಂದು ವಿಡುಕುಳಲ್ಲಿ ಬೇವಂತಿ,

ಸಲೆ ನೆಲೆ ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರ್ವ ಶರಣನ ಭಕ್ತಿ

ಒಂದನಾಯತದಿಂದೆ ಕೈಡುವುದು,

ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಪಿತನ ಧನವ
ಅಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೆಡಿಸುವ ಸುತನಂತೆ—
ಶಿವನ ಸೋಮ್ಯ ಶಿವಂಗ ಮಾಡದೆ, ಅನ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದೊಡೆ,
ತನ್ನ ಭಕ್ತಿ ತನ್ನನೇ ಕೆಡಿಸುವದು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೦೨ ||

೧೦೧

ನಜ್ಞಿದನೇಂದರೆ, ಮಂಜ್ಞಿದನೇಂದರೆ, ಸಲೆ ಮಾಜುವೋದನೇಂದರೆ
ತನುವನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನೋಡುವೆ ನೀನು,
ಮನವನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನೋಡುವೆ ನೀನು
ಧನವನಲ್ಲಾಡಿಸಿ ನೋಡುವೆ ನೀನು.
ಜಾಹಕ್ಕೆಳ್ಳ ಅಂಜದಿದ್ದರೆ ಭಕ್ತಿಕ್ಕಂಪಿತ ನಮ್ಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ!

(೨೦೩)

೧೦೨

ಕಾಳುಗೋಡು ಬಿಡಿಮು ಶ್ರವನ ಮಾಡಬಹುದ್ದಾದೆ
ಕಳಸಿಲ್ಲಾ ಕಾದುವುದರಿದು ನೋಡಾ.

ಬಣ್ಣವಿಟ್ಟು ಸುಡಿದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು?
ಬಿನ್ನಗರ್ಯಾನಾಡುವನಂತೆ!

ಬಂದ ಸಮಯವನ್ನಾತು ಇದ್ದುದ ವಂಚಿಸದಿದ್ದಿದೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೋಲಿಮು ಸಲಹುವ. || ೨೦೩ ||

೧೦೩*

ಧನಕ್ಕೆ ಮನವನೊಡಿದ್ದಿದೆನು? ಮನಕ್ಕೆ ಧನವನೊಡಿದ್ದಿದೆನು?
ತನು-ಮನ-ಧನವ ಏಜ್ಞ ಮಾತಾಡಬ್ಲಾರೆ,
ಆತ ನಿಸ್ಸಿಮನು; ಆತ ನಿಜ್ಯಕ್ಕೆನು.
ತನು-ಮನ-ಧನವನುವಾದರೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೋಲಿವ. ||೨೦೪||

* ಈ ವಚನ ತಾ ಅ, ರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿದೆ.

೧೦೪

ಅರ್ಥವಾರ್ಥಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯಲ್ಲಿದ ಭಕ್ತಿ ಸಮೀಕ್ಷಾ.
ಜಂಗಮವೇ ಲಿಂಗವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಏನು ಗುಣ,
ಮನದ ಲಂಪಟತನ ಹಿಂಗದಾಗಿ?
ಒಡೆಯರ ಬರವಿಂಗೆ ಕುನ್ನಿ ಬಾಲಬದಿದರೆ
ವೆಚ್ಚೆವೇನು ಹತ್ತುನುದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೨೮ ||

೧೦೫

ಹಸಿದು ಬಂದ ಗಂಡನಿಗೆ ಉಣಿಲಕ್ಕುದೆ
ಬಡವಾದನೆಂದು ಮಾಡುಗುವ ಸತಿಯ ಸ್ವೀಕರಂತೆ—
ಬಂದುದನ್ನಾಯಳು, ಇದ್ದುದ ಸವಿಸಳು!
ದುಃಖವಿಳಿದ ಆಕ್ಷೇ ಹಗರಣಿಗನ ತೆಱಂತೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ! || ೨೯ ||

೧೦೬

ಉದಯದ ಮಾಗಿಯ ಬಿಸಿಲು ಅಂಗಕ್ಕೆ ಹಿತವಾಯಿತ್ತು:
ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲು ಅಂಗಕ್ಕೆ ಕರಕರಿಣವಾಯಿತ್ತು!
ಮೂದಲಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಭಕ್ತಿ ಹಿತವಾಯಿತ್ತು:
ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಂಗಮಭಕ್ತಿ ಕರಿಣವಾಯಿತ್ತು!
ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನವರ ಬಲ್ಲನಾಗಿ ಒಲ್ಲನಯಾ.
|| ೩೦ ||

೧೦೭

ಬರಬರ ಭಕ್ತಿಯರೆಯಾಯಿತ್ತು, ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ :
ಮೂದಲ ದಿನ ಹಣಿಮುಟ್ಟಿ, ಮಾಡಿನ ಕೈಯ ಮುಟ್ಟಿ
ಮೂಡಿಂಬ ದಿನಕ್ಕೆ ತೊಕಡಿಕೆ ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ !
ಹಿಡಿಮದ ಬಿಡದಿದ್ದರೆ ಕಡೆಗೆ ಚಾಚುವ;
ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಡುನಿರಲ್ಲದ್ದುವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.
|| ೩೧ ||

೧೦೭

ಬಿದಿರಲಂದಣವಕ್ಕು, ಬಿದಿರೆ ಸತ್ತಿಗೆಯಕ್ಕು,

ಬಿದಿರಲ್ಲಿ ಗುಡಿಯು ಗೂಡಾರವಕ್ಕು;

ಬಿದಿರಲ್ಲಿ ಸಕಲಸಂಪದವೆಲ್ಲವು !

ಬಿದಿರದವರ ಮೆಚ್ಚು ನಮ್ಮು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೨೭ ||

೧೦೮

ಉಂಬಾಗಳೆಲ್ಲಿನ್ನು, ಉಡುವಾಗಳೆಲ್ಲಿನ್ನು,

ಬಂಧುಗಳು ಬಂದಾಗಳೆಲ್ಲಿನ್ನು :

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೊಂಬ, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೊಂಬ,

ಬಂದ ಪುರಾತರಿಗೆ ಇಲ್ಲೊಂಬ :

ಸಾವಾಗ ದೇಹವ ದೇಗುಲಕೊಂಬಯ್ಯೆಂಬ !

ದೇವರಿಗೆ ಹೆಣ ಬಿಟ್ಟಿ ಹೇಳಿತ್ತೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೨೮ ||

೧೦೯

ಪಾಸಿಯ ಧನ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಕ್ಕುಲ್ಲದೆ ಸತ್ರಾಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದಯಾಯಾ

ನಾಯ ರಾಲು ನಾಯಿಗಲ್ಲದೆ ಪಂಚಾಮೃತಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲದಯಾಯಾ !

ನಮ್ಮು ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ

ಮಾಡುವ ಅಥ ವ್ಯಧಿ, ಕಂಡಯಾಯಾ !

|| ೨೯ ||

೧೧೦

ಬಲಿಯ ಭೂಮಿ, ಕಣಣನ ಕವಚ, ಖಚರನ ಆಸ್ತಿ,

ಶಿಬಿಯ ಮಾಂಸ ವೃಥಾ ಹೋಯಿತ್ತಲ್ಲಾ !

॥ ಶ್ಲೋ ೧೯॥ ಶಿವಭಕ್ತಿಪುತ್ರಮೃ | ಯಾದ್ವಾ ದಾನಂಚ ವಿಧಿಯತೇ

ಸಿಷ್ಟಲಂತು ಭವೇದ್ವಾ ದಾನಂ | ರೌರವಂ ನರಕಂ ಪ್ರಜೀತಾ

ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರನತ್ಯಾಯದೆ

ಕೀರ್ತಿವಾತೀಗೆ ಮಾಡಿದವನ ಧನವು ವೃಥಾ ಹೋಯಿತ್ತಲ್ಲಾ !

|| ೨೧ ||

೧೧೨

ಹತ್ತು ಮತ್ತರದ ಭೂಮಿ, ಬತ್ತುವ ಹಯನು, ಸಂದಾದಿವಿಗೆಯ
ನಡೆಸಿಹೆವೆಂಬವರ ಮುಖನ ಸೋಡಲಾಗದು;
ಅವರ ನುಡಿಯ ಕೇಳಲಾಗದು.
ಅಂಡಜ, ಸ್ವೇದಜ, ಉದ್ಘಾಟ, ಜರಾಯುಜರೆಂಬ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ
ಭೇವಿತವ್ಯವ ಕೊಟ್ಟವರಾರೋ ?
ಒಡೆಯಿಗೆ ಉಂಡಲಿಗೆಯ ಮುಖ್ಯಾದಿಕ್ಷೆದಂತೆ
“ ಎನ್ನಿಂದಲೇ ಆಯಿತ್ತು, ಎನ್ನಿಂದಲೇ ಹೋಯಿತ್ತು ”
ಎಂಬವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಹುಡಿಯ ಹೊಯ್ಯದೆ ಮಾಣಿಸೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ? || ೨೫ ||

೧೧೩

ಅನವರತ ಮಾಡಿಹೆನೆಂದು ಉಪ್ಪರ-ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡುವ
ಭಕ್ತನ ಮನೆಯದು ಅಂದಣಗಿತ್ತಿಯ ಮನೆ !
ಸರ್ವಜೀವದಯಾಪಾರಿಯೆಂದು ಭೂತದಯಕ್ಷಿಕ್ಷುವನವನ ಮನೆ
ಸಯಿಧಾನದ ಕೇಡು !
ಸೂಕ್ತಿಯ ಮಗ ಸೂಕ್ತವ ಮಾಡಿದರೆ ತಾಯ ಹೆಸರಾಯಿತ್ತಲ್ಲದೆ
ತಂದೆಯ ಹೆಸರಿಲಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೨೬ ||

೧೧೪

ಕಾಳಾಗ್ನಿ ರುದ್ರನ ಮೇಳಾವವನಷ್ಟಾಯದವರು
‘ಕಾಳು ಬೇಕೆ’ಯೆನುತ್ತಿಪ್ಪರಯಾ .
ಶಾನನದದವಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಚ್ಚು ಬಾಳುವೆಯಾಗಿ ವಿಕೊಂಡೆ ಒಱಲುವ
ಬಳ್ಳವಿನಂತಿಪ್ಪರಯಾ ಮನುಜರು ಸರವಿಂಧ್ಯದೊಳಗೆ . !
ತತ್ತ್ವಾಕಾಲಪ್ರೇಮವನಷ್ಟಾಯದೆ ವಿಭವಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದವನ ಭಕ್ತಿ
ಇರುಳು ಸತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೨೭ ||

೧೦೪

ಹರಸಿ ಮಾಡುವುದು ಹರಕೆಯ ದಂಡ :

ನೇರಹಿ ಮಾಡುವುದು ಡಂಭಿನ ಭಕ್ತಿ.

ಹರಸಬೇಡ, ನೇರಹಬೇಡ,

ಬಂದ ಭರವನೆಯಾದರೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೨೫ ||

೧೦೫

ಹಡೆದೊಡವೆ-ನಸ್ತಿವನು ಮೃಡಭಕ್ತರಿಗಲ್ಲದೆ

ಕಡಬಡಿಯ ಕೊಡಲಾಗಮ.

ಬಂದರೊಂದು ಲೇಸು, ಬಾರದಿದ್ದರೆಂದು ಲೇಸು !

ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆಯೂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚೋನ; ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆಯೂ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಚೋನ.

ಲಿಂಗದೊಡವೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಸಾರಿತಾಗಿ

ಬಂದಿತ್ತೆಂಬ ಪರಿಣಾಮವಿಲ್ಲ, ಬಾರದೆಂಬ ದುಃಖವಿಲ್ಲ.

ಇದುಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಕಡಬಡಿಯ ಕೊಡಲಾಗಮ. || ೨೬ ||

೧೦೬

ಓಡಲಾಜದ ಮೃಗವು ಸೋಣಗಂಗ ಮಾಂಸವ ಕೊಡುವಂತೆ -

ಮಾಡಲಾಗಮ ಭಕ್ತನು, ಕೊಳ್ಳಲಾಗಮ ಜಂಗಮ.

ಹಿರಿಯರು ನರಮಾಂಸವ ಭುಂಜಿಸುವರೆ ?

ತನುವುಕ್ಕಿ ಮನವುಕ್ಕಿ ಮಾಡಬೇಕು ಭಕ್ತಿಯ,

ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಜಂಗಮ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೭ ||

೧೦೭

ಬಂದುದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೆ ನೇಮ,

ಇದ್ದುದ ನಂಜನೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದು ನೇಮ;

ನಡಿಮ ತಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ನೇಮ, ನುಡಿಮ ಹುಸಿಯದಿದ್ದೆ ನೇಮ.

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದರೆ

ಒಡಿಯರಿಗೊಡವೆಯನೊಷಿಸುವುದೇ ನೇಮ. || ೨೮ ||

೧೧೯

ಹಾಲ ನೇಮು, ಹಾಲ ಕೆನೆಯ ನೇಮು:
ಕೆನೆ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಕ ಕಿಚ್ಚಡಿಯ ನೇಮು;
ಬೆಣ್ಣೆಯ ನೇಮು, ಬೆಲ್ಲಿದ ನೇಮು!
ಅಂಬಲಿಯ ನೇಮುದವರನಾರನೂ ಕಾಣಿ:
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ
ಅಂಬಲಿಯ ನೇಮುದಾತ ಮಾದಾರ ಚಿನ್ನೆಯ್ಯ. || ೨೨೭ ||

೧೨೦

ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟರು ಮನವಿಲ್ಲದೆ;
ನೀಡಿ ನೀಡಿ ಕೆಟ್ಟರು ಮನವಿಲ್ಲದೆ;
ಮಾಡುವ ನೀಡುವ ನಿಜಗುಣವುಳ್ಳದೆ
ಕೂಡಿ ಕೊಂಬ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೨೨೮ ||

೧೨೧

ಮಾಡಿದೆನೆಂಬುದು ಮನದಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದರೆ,
ವಡಿಸಿ ಕಾಡಿತ್ತು ತಿವನ ಡಂಗುರ !
ಮಾಡಿದೆನೆನ್ನ ದಿರಾ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ, ಮಾಡಿದೆನೆನ್ನ ದಿರಾ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ.
ಮಾಡಿದೆನೆಂಬುದು ಮನದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ,
ಬೇಡಿತ್ತನಿನ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೨೨೯ ||

೧೨೨

ಕಳಬೇಡ, ಕೊಲಬೇಡ; ದುಸಿಯ ಸುಡಿಯಲು ಬೇಡ;
ಮುನಿಯ ಬೇಡ, ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅಸಹಬಡಬೇಡ;
ತನ್ನ ಬಣ್ಣಸಬೇಡ, ಇದಿರ ಹಳಿಯಲು ಬೇಡ.
ಇದೆ ಅಂತರಂಗ ಶುದ್ಧಿ, ಇದೇಬಹಿರಂಗ ಶುದ್ಧಿ,
ಇದೇ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಸೋಲಸುವ ಪರ! (|| ೨೩೦ ||)

೧೭೫

ಕೆಡೆನಡೆಯದೆ, ಕೆಡೆನುಡಿಯದೆ, ಅನ್ಯರ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸದಿದ್ದರೆ
ಎನ ಮಾಡನಯಾಗ್ಯ ಲಿಂಗವು, ಎನ ಕೊಡನಯಾಗ್ಯ ತಾನು?
ಎನ ಬೇಡಿದುದನ್ನಿವನಾಗಿ ನಂಬಿಗೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಭಕ್ತಂಗೆ,
ಇದೇ ದಿಬ್ಬು, ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೭೬ ||

೧೭೬

ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಆವುದು ಪದವೆಂದರೆ:
ದಿಟ್ಟವ ನುಡಿವುದು, ನುಡಿದಂತೆ ನಡಿವುದು.
ನುಡಿದು ಹುಸಿನ, ನಡಿದು ತಪ್ಪುವ
ಪ್ರಪಂಚಿಯನೊಲ್ಲಿ ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೭೭ ||

೧೭೭

ಸತ್ಯವುಳ್ಳ ಭಂಡವ ತುಂಬುಪ್ರದಯಾಗ್ಯ !
ಸಯಿಧಾನ, ಸಯಿಧಾನವಯಾಗ್ಯ :
—ಮನ ಧಾರೆವಟ್ಟಿಲು!
ಕೊಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಹಿಡಿಯದ ಭಂಡನನು
ಆರಾದೊಡಾಗಲಿ ಹೋಗಲೀಯರಯಾಗ್ಯ. || ೭೮ ||

೧೭೮

ದೇವಲೋಕ ಮತ್ತ್ಯಲೋಕವೆಂಬುದು ಬೇಳಾಲ್ಲ, ಕಾಣಿ ಭೋಗ !
ಸತ್ಯವ ನುಡಿವುದೆ ದೇವಲೋಕ; ಮಿಥ್ಯವ ನುಡಿವುದೆ ಮತ್ತ್ಯಲೋಕ!
ಅಚಾರವೇ ಸ್ವರ್ಗ, ಅನಾಚಾರವೇ ನರಕ—
ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿನೇ ಪ್ರಮಾಣ! || ೭೯ ||

೧೭೯

ಪುಣಿ ಪಾವವೆಂಬುವ ತಮಿಶ್ವರ ಕಂಡಿರೇ:
'ಅಯಾ' ಎಂದಡೆ ಸ್ವರ್ಗ: 'ಎಲೈನೋ' ಎಂದಡೆ ನರಕ !
'ದೇವಾ, ಭಕ್ತ ಜಯಾ, ಜೀಯಾ' ಎಂಬ ನುಡಿಯೋಳಗೆ
ಕೈಲಾಸವಿದ್ದದೇ, ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೮೦ ||

೧೪

‘ಹನಿ ಬಂದಿರಿ, ಹದುಷವಿದ್ದರೆ?’ ಎಂದರೆ
ನಿಮ್ಮ ವೈಸಿರಿ ಹಾಟ್ಯಾಹೋಹುದೆ?
‘ಕುಳಿರೆಂ’ದರೆ ನೇಲ ಕುಳಿಹೋಹುದೆ?
ಒಡನೆ ನುಡಿದರೆ ಶಿರ-ಹೊಟ್ಟಿಯೋಡಿನ್ನಡಿ?
ಕೊಡಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೊಂದು ಗುಣವಿಲ್ಲದಿರ್ಚಡಿ,
ಕೆಡಹಿ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯಿದೆ ಮಾಣಿನೆ ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು?
|| ೨೪ ||

೧೫

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತೊಂದ ಬಯಸಲೇಕಯಾ?
ನಗುವುದು, ನುಡಿವುದು ಶಿವಭಕ್ತರೊಡನೆ.
ಸುಮಾನ ಹಮ್ಮ ಬಿಮಾಗ್ರಿರಲೇಕಯಾ?
|| ತ್ಯಾಗ || ಅಭ್ಯಾಸಸ್ತು ವಿಹಿಂಸಸ್ತು | ತಸ್ಯ ಜಸ್ತ ನಿರಭರಕಂ |
ಗುರೋರಪಿ ಸಮಂ ಹಾಸ್ಯಂ | ಕರ್ತವ್ಯಂ ಕುಟಿಲಂ ವಿನಾ||
ನಮ್ಮ ಕೊಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರೊಡನೆ
ಮನದೆಱಿದು ಮಾತನಾಡುವುದಯಾ. || ೨೫ ||

೧೬

ಭಕ್ತಿಯಂಬ ಸಿಧಾನವ ಸಾಧಿಸುವರೆ,
ಶಿವಪ್ರೇಮವೆಂಬಂಜನವ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಬುದು.
ಭಕ್ತನಾದವಂಗೆ ಇದೆ ಪಥವಾಗಿರಬೇಕು.
ನಿಮ್ಮ ಕೊಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರನುಭಾವ ಗಜವೈದ್ಯವಯಾ. || ೨೬ ||

೧೭

ಕಂಡ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿವಾತನೇ ಭಕ್ತ:
ವೃದುವಚನವೇ ಸಕಲಜಪಂಗಳಯಾ,
ವೃದುವಚನವೇ ಸಕಲತಪಂಗಳಯಾ,
ಸದುವಿನಯವೇ ಸದಾಶಿವನೋಲಮೆಯಯಾ,—
ಕೊಡಲ ಸಂಗರ್ಯನಂತಲ್ಲದೊಲ್ಲನಯಾ. || ೨೭ ||

०५७

‘ఇత్త బారయా ఇత్త బారయా’ ఎందు
 భక్తరెల్లరూ కూతుఁ హత్తి కరెయుతిరి,
 మత్తి కలశ్చై హోగి, శరణిందు హస్త-బాయనే ముచ్చి,
 కిఱుదాగి భృత్యాచారవ నుడిదు,
 వినయవద్ధాయినవుళ్ళరి
 ఎత్తికొంబనయా కూడల సంగమదేవ ప్రమథర ముంది.
 || ೨೪ ||

०५८

భక్త భక్తన మనేగ బందరె భృత్యాచారవ మాడజేకు:
 కత్తినాగి కాల తొళేయిసికొండరి,
 హిందె మాడిద భక్తిగ హాని!
 లక్ష్మగావుద దారియ హోగి
 భక్తను భక్తన కాంబుదు సదాచార;
 ఆల్లి కొడి దాసోహన నూడిదరి
 కొడి కొంబను నమ్మ కూడల సంగమదేవను. || ೨೫ ||

०५९

దయవిల్లద ఘమచవదేవుదయా?
 దయవే బేకు సకలప్రాణిగళేల్లఱల్లియూ ;
 దయవే ధముద మూలవయా:
 కూడల సంగయ్యనంతల్లదొల్లనయా.

०६०

తనగే మునివవరిగే తా మునియలేకయా?
 తనగాద ఆగేను? ఆవరిగాద జీగేను?
 తనువిన కోప తన్న హిరియతనద కేడు;
 మనద కేఱప తన్న ఆహిన కేడు.
 మనేయోళగణ కిచ్చు మనేయ సుట్టుల్లదే
 నేరిమనేయ సుడువుదే, కూడల సంగమదేవా? || ೨೬ ||

೧೫೯

ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೇನು ? ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೇನು ?
ಅಭಿವೃಂಧಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೇನು ?
ಶರಣರು ಶರಣರಲ್ಲಿ ಗುಣವನ್ನಾಗುವರೆ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ನೋಂದು ಸ್ವೇರಿಸಬೇಕು. || ೨೪ ||

(೧೦) ಭಕ್ತಸ್ಥಳ

೦

ಕಾಣದ ತಾವಿನಲ್ಲಿ ಜಣಾದರೆಂದರೆ, ಕೇಳಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಬೇಕು.
ಅದೇನು ಕಾರಣ ? ಕೊಳ್ಳುದೆ ಕೊಡದೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಹುದಾಗಿ!
ಎನ್ನ ಮನದ ತದ್ವಾಷ್ಟವಳಿದು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗೆ
ಶರಣೆಂಬುದ ಕರುಣೀಸು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೫ ||

೨

ಕರಗಿಸಿ ಎನ್ನ ಮನದ ಕಾಳಿಕೆಯ ಕಳೆಯಯಾಗ್ಯಾ;
ಒರೆಬಣಿಕ್ಕೆ ತಂದೆನ್ನ ಪುಟವಿಕ್ಕೆ ನೋಡಯಾಗ್ಯಾ;
ಕಡಿಹಕ್ಕೆ ಬಡಿಹಕ್ಕೆ ತಂದೆನ್ನ ಕಡೆಯಾಣಿಯ ಮಾಡಿ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಪಾದಕ್ಕೆ ತೊಡಿಗಿಯ ಮಾಡಿ ಸಲುಹು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೨೬ ||

೩

|| ಶ್ಲೋಕ || ವೇದಾದಿ ನಾಮ ನಿನಾಮಮಂ | ಮಹತ್ವಂ ಮಹದಿತ್ವರಂ
ಗುರೂಕ್ತಮಂತ್ರಮಾರ್ಗೇಣ | ಇಷ್ಟಲಿಂಗಂ ತು ಶಂಕರೀ
ಎಂದುದಾಗಿ, ವಚನಪಾಠಕವೇನ್ನ, ವಚನದೋಷಂಗಳಿನ್ನ,
ಕಾಡಿ ಕಾಡಿ ಕೆಡಿಸಿದುವೇನ್ನ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಅಹಮ್ಮಂಬ ಅಹಂಕಾರವೇನ್ನ ! || ೨೭ ||

೪

ಅವರಿವರೆನ್ನುದೆ ಚರಣಕ್ಕೇಣಿಗಲು ಅಯ್ಯತನವೇಣಿ
 ಬೆಳ್ಳನೆ ಬೆಣಿವೆ ನಾನು: ಕೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಿತ್ತುಯಾಗಿ !
 ಆ ಕೆಚ್ಚಿಂಗೆ ಕಿಚ್ಚುನಿಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳುಕೆನ ಮಾಡಿ
 ಬೆಳುಗಾರದಂತೆ ಮಾಡು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ಅಷ್ಟ ||

೫

ನಡೆಯ ಕಂಡಾ, ನಂಬಿ: ಸುಡಿಯಲ್ಲಾ ಉಪಚಾರ !
 ಮಿಗಿಲೊಂದು ಮಾತು ಬಂದರೆ ಸೈರಿಸಲಾಯಿನು;
 ತುಯ್ಯಲಾದರೆ ಉಂಬೆ; ಹುಯ್ಯಲಾದರೆ ಓದುವೆ !
 ಆಳು ಬೇಡಿದದೆ ಆಳ್ಳನೇನನೀ[ಯ]ನಯಾಗಿ ?
 ಆಳಾಗಿ ಹೊಕ್ಕು ಅರಸನಾಗಿ ನಡೆದರೆ,
 ಆಳಗೊಂಡಿತ್ತೆನ್ನ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಭಕ್ತಿ ! || ಅಷ್ಟ ||

೬

ಇಣಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಾದರೆಮೃವರು;
 ತಣಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಾದರೆಮೃವರು;
 ಕೊಣಿಯಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಾದರೆಮೃವರು;
 ಜಣಿಯಿಸಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಾದರೆಮೃವರು;
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೆ ಮುಳಿಸ ತಾಳ
 ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಅರೆಯಾಯಿತ್ತು ! || ಅಷ್ಟ ||

೭

ಮನಕ್ಕೆ ನಾಜೆದ ವಚನ, ವಚನಕ್ಕೆ ನಾಜೆದ ಮನ !
 ಕುಂದ ಹೆಚ್ಚು ನುಡಿವೆ,
 ಒಂದು ಮಾತಿನ ಗೆಲ್ಲ-ಸೋಲಕ್ಕೆ ಹಿಡದು ಹೋರುವೆ:
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರೆನ್ನಾ ಳ್ಳರೆಂಬೆ ! || ಅಷ್ಟ ||

ಉ

ಇಲ್ಲವೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂಚೊಡೆದಂತೆ, ಬಡಮನವೆನ್ನ ಕಾಡಿತ್ತೆಯಾಗಿ;
ಮತಿಯಿಲ್ಲದ ಮರುಳ ನಾನಯಾಗಿ; ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಡವ ನಾನು;
ನಿಮ್ಮ ನೆನಹವಿಲ್ಲದೆ ನಿಭಾಗಗ್ಯನಾದೆ,
ಎನಗೆ ನೀ ಕರುಣೆಸಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ಅಖಿ ||

೬

ಲಿಂಗವ ನಜ್ಞದಿ ಮನವು, ಜಂಗಮವ ನಂಬದೀ ಮನವು;
ಕೂಪರ ಕಂಡರೆ ಒಲ್ಲದೀ ಮನವು.
ಈ ಮನದ ಭ್ರಮೆಯನೆಲ್ಲವ ಮಾಡಿಸಿ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣಿಗೆ ಶರಣಿಂಬುದ ಕರುಣೆಸು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ಅಖಿ ||

೧೦

ಅಶನ ಕುಂದದು, ವ್ಯಾಸನ ಮಾಣದು;
ಆರತವಡಗದು, ಬೆವಹಾರವುಡುಗದು:
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱಿವೆನಯಾಗಿ, ಕಾಯಷಿಕಾರಿಯಾನು;
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱಿವೆನಯಾಗಿ, ಜೀವವಿಕಾರಯಾನು;
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಱಿವೆನಯಾಗಿ: ಶರಣನಲ್ಲ, ಲಿಂಗ್ಯಕ್ಕೆನಲ್ಲಾ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ಅಂತರಬೆಂತಿಲು ನಾನಯಾಗಿ ! || ಅಖಿ ||

೧೧

ಕುದುರನೇಸು ತೊಳಿದರೆಯೂ ಕೆಸಣು ಮಾಣ್ಣದೆ ?
ಎನ್ನ ಕಾಯದೊಳುಳ್ಳವಗುಣಂಗಳ ಕಳಿದು ಕೃಪೆಯ ಮಾಡಯಾಗಿ;
ಕಂಬಳಯಲ್ಲಿ ಕಣಕವ ನಾದಿದಂತೆ, ಕಾಣರೇ, ಎನ್ನ ಮನ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮಗೆ ಶರಣಿಂದು ಶುದ್ಧ ಕಾಣಿಯಾ
|| ಅಖಿ ||

೧೬

ಕರಿಹುಣ್ಣೆನು ನಿಮ್ಮ ಸಾರಿರಲೂ ಪರರ ಬೀಡಲಾಜಿನಯಾಗ್ಯ
ಇಮ್ಮಿನ್ನೆ ಶ್ವರಿಯಾ ಭವಣಂಧಿಸೆ ರಾಮ್ಮೀರಿಂಯಾಗ್ಯ ?

ಒಂದಣಿ ಇಸ್ತ್ರುದ್ದ ಓಂಹ್ಯೆ ಯರಿಸ್ತ್ರು
ಸಿಮ್ಮಿನ್ನೆ ಹ್ರಾಣಿಸಿ ಏನೆನಯಾಗ್ಯ ?

ಎನ್ನೆ ಪಂಸದ ಅವಗಿಂಬಾವ ಕೋರು
ನಿಮ್ಮ ಕರೆಂರಿಗೆ ಕರಿಂರಿಯಾದ ಕರುಣೆಸು
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಿಸ್ತ್ವಾ. || ೨೬ ||

೧೭

ದುರ್ಘಸ್ಥಿ ದುರಾಜಿ ಇಯೀಂದೀಪಿಸಿರಯಾಗ್ಯ, ಎನ್ನ—

ಲಿಂಗಾಷ್ಟಿಸಿ ಜಂಗಿಸುಕ್ರಿ... ಇಯಿಕ್ರಿಸಯಾಗ್ಯ;

‘ಆವರ್ತ್ನಾಸುಂದ್ರಿಂಕ್ರಿಂದ್ರಿಯಾಗ್ಯ, ಮರ್ಮಾಗ್ಯ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಿಸ್ತ್ವಾ, ಮಂಜುಷ್ಟ್ರಾ ಬೀಢುವಿನು ! || ೨೭ ||

೧೮

ಧೃತಿಗಿಂಟ್ಟು ಅನ್ನರ ಬೀಡಂತ,

ಮತಿಗಿಂಟ್ಟು ಪರರ ಹೊಗಳಂತ,

ಪರಸತಿಯರ ರತಿಗೆ ಮಂಜುಷಾರಂತ,

ಶಿವಪಥವುಳ್ಳದವರೀಂದನಾಂದಂತ,

ಅನ್ನಜಾತಿಯ ಸಂಗವ ಮಂಡಂತ,

ಎನ್ನ ಪ್ರತಿವಾದಿಸು, ಕರಂಡಲ ಸಂಗಮಿವಾ. || ೨೮ ||

೧೯

ಮತ್ತೀಂದ ಕಾಳಂದಂತ, ಪುತ್ತೀಂದ ಕೇಳಂತ,

ನಿಮ್ಮ ಕರೆಂರ ಪಾದವ್ಯಾದೆ ಅಷ್ಟಾಪಣಯಕ್ಕೆಳಸಂತ,

ಇಂಸಯಾಗ್ಯ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಿವಾ. || ೨೯ ||

೧೫

ಮತಿಮಂದನಾಗಿ ಗತಿಯ ಕಾಣದೆ ಇದ್ದನಯಾಗಿ:

ಹುಟ್ಟಿಗುರುಡನ ಕೈಯ ಕೊಲ ಕೊಟ್ಟಿ ನಡಷುವಂತ
ನಡೆಸಯಾಗಿ, ಎನ್ನಾಗಿ:

ಸಿಮೃಜಣ ಶರಣರ ಒಕ್ಕುದ ಮುಕ್ಕುದ
ನಷ್ಟಿಸು, ಮಚ್ಚಿಸು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೫೨ ||

೧೬

ಕಾಣಿಂದುದನೆಳ್ಳವ ಕಾಣಲಾಜ್ಞಿಸಯಾಗಿ

ಕೇಳಿಂದುದನೆಳ್ಳವ ಕೇಳಿಂದಿಲಾಜ್ಞಿಸಯಾಗಿ
ಮೂರ್ಕಿಯವಿಲ್ಲವೆಮೃತವನೆಳ್ಳ, ಸಿಮಯಯಾಗಿ !

ಒಲೆಯ ಮುಂದಿದ್ದ ಮಾಡವ ಕನಸ ಕಣಿಷ್ಟಪರನೆಳ್ಳನಯಾಗಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೨೫೩ ||

೧೭

ಕಾಣಿಂದುದೆ ಪರುಷದ ಗಿರಿಯಂಘಕಂಗೆ ?

ಅಜ್ಞಾಯಬಹುದೆ ರಸದ ಬಾಷಿ ಸಿಭಾಗ್ಯಂಗೆ ?

ತೆಗೆಯಬಹುದೆ ಕಡವರವು ದರಿದ್ರಂಗೆ ?

ಕಣಿಂದುಬಹುದೆ ಕಾಪುಂಧೇನುವಶುದ್ಧಂಗೆ ?

ಹೊನ್ನು ದುಳಿನ ಕಂಡು ನರಿ ತನ್ನ ಬಾಲವ

ಹುಣ್ಣಿ ವಾಡಕೊಂಡರೆ ಹೊಲಿಬಹುದೆ ?

ಎನ್ನೋಡೆಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ರಣರನು

ಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಣಿಂದುದೇ ? || ೨೫೪ ||

೧೮

ಎಂತಕ್ಕೆ ನಾಸಿಮೃತ ದೇವರೆಂದಜ್ಞಾದೆನು ?

ಇಂತಾಗಿ ಸೀವೆನ್ನೆನಾರೆಂದಜ್ಞಾಯಿರಿ !

ನಂಬಲಜ್ಞಾಯೆ, ನಂಬಿಸಲಜ್ಞಾಯೆ,

ಒಲಿಯಲಜ್ಞಾಯೆ, ಒಲಿಸಲಜ್ಞಾಯೆ ! .

॥ ಶಾಲೀಕ ॥ ಯಾಫಾ ಭಾವಸ್ತಾ ಲಿಂಗಂ ॥ ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ
ಯಾಫಾ ಭಕ್ತಿಸ್ಥತಾ ಸಿದ್ಧಿಃ । ಸತ್ಯಂ ಸತ್ಯಂ ನ ಸಂಶಯಃ
ಎಂದುದಾಗಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಕೇಳಿಯಾ,
ಕೊಟಿ ಕೊಟಿ ವರ್ಣ ಕೊಟಿಲೆಗೊಂಡನಯಾ ! ॥ ೭೪ ॥

೭೦

ಅರಿಸಿನವನೆ ಮುಂದು, ಹೊಂದೊಡಿಗೆಯನೆ ತೊಟ್ಟಿ,
ಪುರುಷನ ಒಲವಿಟ್ಟದ ಲಲನೆಯಂತಾಗಿರ್ದೆನಯಾ !
ವಿಭೂತಿಯನೆ ಹೂಸಿ, ರುದ್ರಾಷ್ಟಿಯನೆ ಕಟ್ಟಿ,
ಶಿವ ಸಿಮೂಲವಿಟ್ಟದಂತೆ ಆಗಿರ್ದೆನಯಾ !
ಕೆಟ್ಟಿ ಬಾಳುವರಿಲ್ಲಾ ಎಮ್ಮೆವರ ಕುಲದಲ್ಲಿ:
ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಸಲಹಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. (೭೫)

೭೬

ಉದಯಾಸ್ತಮಾನವೆನ್ನ ಬೆಂದ ಬಸ್ತುಂಡ ಕುದಿಯಲ್ಲದೆ
ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಯಲು ತೆಂಟಿಯಾ !
ಎಂತೋ ! ಲಿಂಗ ತಂದೆ, ಎಂತಯಾ ? ಎನ್ನ ಪೂರ್ವಲಿಶಿತ !
ಬೆರಳಿಯಾಯಲ್ಲದೆ ಅಟ್ಟಿಣಿ ತೆಂಟಿಲ್ಲವೆನಗೆ !
ನೀ ಕರುಣೆಸಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. (೭೬)

೭೭

ತಾಮಸ[ದೆ] ಮುಸುಕಿ ಕಂಗಳ ಕೆಡಿಸಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ;
ಕಾಮವೆಂಬಗ್ಗಿಗೆ ಮುಂದಿಕ್ಕಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ;
ಉದರಕ್ಕೆ ಕುದಿಕುದಿ ಮುಂದುಗಡಿಸಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ;
ಇದರನಾಶ್ರಯಿಸಲು ಹೋಯಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ !
ಹೆಣಮೂಳನು ನಾನು ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಕ್ವಾಳ ಹದುಳವಿರದೆ ಬಾಯ ಟೊಣದೇ ಹೋಯಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ !
॥ ೭೭ ॥

೨೫

ಪನಿದ್ವರೇನಿದ್ವರೋಳ್ಳಮು ನಿಮ್ಮಸುಭಾವಕ್ಕಿನ್ನು ಮನವು:
ಡಂಬಕನೆಂಬವನಾನು ಕಂಡಯ್ಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪ್ರಾಚಿಸಿ ಮಾನವರಾಸೆ ಬಿಡದಾಗಿ. || ೨೨ ||

೨೬

ಬೀಳ್ವನ ತಿಂದ ಕೋಡಗನಂತೆ ಹಿಮಿಯ ಸೆನೆಯದಿರಾ, ಮನವೇ;
ಕಬ್ಜಿ ತಿಂದ ಸರಿಯಂತೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆಳಸದಿರಾ, ಮನವೇ;
ಗಗನವನಡರಿದ ಕಾಗೆಯಂತೆ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಹಂಬಲಿಸದಿರಾ, ಮನವೇ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಕಂಡು ಲಿಂಗವೆಂದೇ ನಂಬು ಮನವೇ || ೨೩ ||

೨೭

ಒಡೆಯನ ಕಂಡರೆ ಕಳ್ಳನಾಗದಿರಾ, ಮನವೇ.
ಭವದ ಭಾರಿಯ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಬರೆ
ಸೀನು ನಿಯತನಾಗಿ, ಭಯಭರಿತನಾಗಿ,
ಅಹಂಕಾರಿಯಾಗದೆ ಶರಕೆನ್ನು, ಮನವೇ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನೊಲುವರೆ
ಕಿಂಕಿಲನಾಗಿ ಬದುಕು, ಮನವೇ. || ೨೪ ||

೨೯

ಕೋ[ಟ್ಟ]ನುಕೋಟಿ ಜವವನು ಮಾಡಿ
ಕೋಟಿಲಿಗೊಳ್ಳಲದೇಕೆ ಮನವೇ?
ಕಿಂಚಿತು ಗೀತವ್ಯೋಂದನಂತಕೋಟಿ ಜವ!
ಜವವೆಂಬುದೇಕೆ ಮನವೇ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಕಂಡು,
ಆಡಿ ಹಾಡಿ ಬದುಕು, ಮನವೇ! || ೨೫ ||

೭೬

ಮನವೇ ಸಿಸ್ತೆ ಜನ್ಮದ ಸರಿಭುವನ ಮಾಜಿದೆಯಲ್ಲಾ, ಮನವೇ !

ಲಿಂಗವ ಸಂಬು ಕಂಡಾ, ಮನವೇ :

ಇಂಗಮವ ಸಂಬು ಕಂಡಾ, ಮನವೇ ;

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಬಿಡಬೆ ಜೀಂಬಿತ್ತ, ಕಂಡಾ, ಮನವೇ .
|| ೭೬ ||

೭೭

ಸುರರ ಬೇಡದಿಳ್ಳ, ಸರರ ಬೇಡದಿಳ್ಳ,

ಬರಿದೆ ಧೃತಿಗೆದಬೇಡ, ಮನವೇ :

ಆರನಾದಚೆಯೂ ಬೇದಿ ಬೇದಿ, ಬರಿದೆ ಧೃತಿಗೆದಬೇಡ, ಮನವೇ .

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನುಪೆ, ಆರ ಬೇಡವಿಳ್ಳ, ಮನವೇ || ೭೭ ||

೭೮

ಅಡಿ ಅಳುಪದಿರಾ, ಲೈಸ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿಗದಿರಾ, ಎತ್ತ ಮನವೇ :

ಕೂಡ ತಪ್ಪದಿರಾ: ಬೇಡಿದವರಿಲ್ಲಿಸ್ತುದಿರಾ. ಕಂಡಾ, ಮಾಡಿ
ನಾಡ ಮಾತು ಬೇಡ, ಸೇಜಗೊಟ್ಟಿ ಬೇಡು ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪರಣರ.

|| ೭೮ ||

೭೯

ರ್ಘದಯುದ ಕತ್ತೆಂಿ: ತುದಿನಾಲಿಗಿಯ ಬೆಲ್ಲೀಂ ಬೋ !

ಆಡಿಹೇ[ನೇ೦] ಬೋ, ಪಾಡಿಯೆ[ನೇ೦] ಬೋ,

ಇಚ್ಚೆ ಸಿಚ್ಚೆ ಶಿರಾತ್ತಿಯ ಮಾಡಿದೆ[ನೇ೦] ಬೋ !

ಆನು ಎನ್ನುಂತೆ. ಮನ ಮನದಂತೆ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ: ತಾನು ತನ್ನುಂತೆ !

|| ೭೯ ||

೮೦

ಒಳ್ಳಿಯ ಮೃಲಾರನಪ್ಪೇಳಗೆಂ ಸಣಬು:

ಹೊರಗಳ ಬಳ್ಳಿ ಕರಲ್ಲಿಸಾಯುತ್ತಯಾ !

ಶ್ವಾನನ ಸದ್ರೇ: ಅಜ್ಞಾನಿಯ ತಪದಂತೆ

ಅಯಿತ್ತಯಾ ಎನ್ನೆ ಮಂಡಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ . || ೮೦ ||

೪೭

ಲೋಕೋಪಚಾರಕ್ಕೆ ಮುಜ್ಜುನಕ್ಕಿಂತಿಂದೆನಯಾಗ್ಯಾ :

ಮನನ ತಾಮಸ ಬಿಡದ್ದು, ಮನದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಬಿಡದ್ದು;

‘ಶಿವರಕ್ಷಣೆ’ಂಬುದು ಒಪ್ಪಣಿಯಾಗಿನಡಿಯಾಗ್ಯಾ !

ಎನ್ನೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಎರಡುಭ್ರಂತಿಗಳು

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇನರೆಂತೋರಿನ ?

॥ ೭೮ ॥

೪೯

ಮುಜ್ಜುನಕ್ಕಿಂತಿಂದೆನಿಂದಾಗಿನು . ಸೆಜ್ಜು ಸಹಿತ್ಯೇ ಯಾಗ್ಯಾ !

ಎನ್ನೆಲ್ಲೀ ಸಹಾಯಾಗಿನು ? ಸಂಬಂಧ ಸಂಬಂಧ ದಂಬಕ ಸಾರಂಯಾಗ್ಯಾ,

ಪ್ರಾವ ಶೋಽಂ ವರ್ಣಿಯ ಗೀಂದುಸುತ್ತೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

॥ ೭೯ ॥

೫೦

ಕೈಲಕ್ಕೆ ರೂಪನಾದೆನಿಂದೆ, ಎನ್ನೆ ಕುನಾದೆ ಕುದ್ದಾನಾದೆ, ಸೊಂಗಾಗ್ಯಾ ?

ಕೈಯ ಮುಖ್ಯಿ ಪ್ರೌಢನಾದೆ, ಎನ್ನೆ ಕೈ ಕುದ್ದಾನಾದೆಂತ್ಯಾ:

ಮನಮುಖ್ಯಿ ಪ್ರೌಢನಾದೆ. ಎನ್ನೆ ಮನ ರೂಪಾಂತರಿಸಿದ್ದಾಗ್ಯಾ.

ಭಾವ ರೂಪವಾದೆಂದೆ ಸೂದಲ ಸಂಗಾಯಿ, ನು

‘ಇತ್ತೆ ಬೊ’ ಎಂದೆತ್ತಿಕೊಳಿಸಿಕೊಯಾ ?

॥ ೮೦ ॥

೫೧

ಕುಲಮಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಿ ಜಂಗನು ಭೇದನ ವರಾಡುವೆ: ಘಲವೆನು?

ಶಿತ್ಯಲಿಂಗಾಚರನೆ ವಾರ್ಯಾದಿತ್ತತ್ವ !

ಭುಲಮಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಿ ಲಿಂಗಾಭೇದವ ವರಾಡುವೆ:

ಜಂಗಳೆಯ ಕಾವ ಗೋವ ವಲವು ಹಸುವ ನಿವಾಡಿಸುವಂತೆ !

ತನು ಭಕ್ತಿಸಾಯಿತ್ತಾ: ಎನ್ನೆ ಮನ ಭವಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ

॥ ೮೧ ॥

೪೬

ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕರಿಣವುಂಟಿ? ಜಂಗಮದಲ್ಲಿ ಕುಲವುಂಟಿ?

ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಅನುರುಚಿಯುಂಟಿ?

ಈ ಶ್ರೀವಿಧದಲ್ಲಿ ಭಾವಭೇದವನೆಷ್ಟುಸುವೆನು—

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಧಾರೆವಟ್ಟಿಲೆನ್ನು ಭಕ್ತಿ! || ೨೬ ||

೪೭

ಶಾಕಿಕರ ಕಂಡು ಆಡುವೆ, ಹಾಡುವೆ;

ಶಾಕಿಕರ ಕಂಡು ಆಡುವೆ ಹಾಡುವೆ:

ಸರಜಗುಣವೆನ್ನು ಲಿಳಿಯಾಗಿ;

ನಿಜಭಕ್ತಿಯೆನಗಿಲ್ಲ, ತಂದೇ.

ನಕ್ಕೋಭಾವ ಎನಗುಳ್ಳರೆ, ಏಕೆ ನೀ ಕರುಣಿಸೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ?

|| ೨೭ ||

೪೮

ಓತಿ ಬೇಲಿವರಿದಂತೆ ಎನ್ನ ಮನವಯಾಗಿ,

ಪೊತ್ತಿಗೊಂಡು ಪರಿಯಾಪ್ತ ಗೊಸುಂಬೆಯಂತೆನ್ನು ಮನವಃ:

ಬಾವುಲ ಬಾಳುವಯಂತೆನ್ನು ಮನವು!

ನಡುವಿರುಳಿಳಿದ್ದ ಕುರುಡಂಗೆ ಅಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾದಂತೆ—

ನಾನಿಳ್ಳಿದ ಭಕ್ತಿಯ ಬರುಸಿದರೂಂಟಿ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ?

|| ೨೮ ||

೪೯

ಸತ್ಯಸಂಬಂಧ ಸಯವಾದ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವೆನಗಿಲ್ಲವಯಾಗಿ;

ಅನುದಿನ ನಿಮ್ಮ ಸೆನೆಯಲು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲವಯಾಗಿ—

ಎನಗೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಕರುಣೀ, ಕೃಪಯ ನೂಡಯಾಗಿ.

|| ೨೯ ||

೪೦

ಶಬ್ದಾಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸುಡಿಯ ವರ್ತಿನಿ ಸುಡಿನೇ:
 ತೊಡಹೆದ ಬಣ್ಣದ ಕೆಲಸದಂತೆ
 ಕಡಿಹಕ್ಕೆ ಒರೆಗೆ ಬಾರದು, ನೋಡಾ!
 ಎನ್ನೆ ಮನದಲೊಂದು, ಹೃದಯದಲೊಂದು,
 ವಚನದಲೊಂದು ನೋಡಾ:
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
 ಆನು ಭಕ್ತನೆಂಬ ಹುಸಿಯ ಮನಕವನೇನ ಬಣ್ಣೆ ಸುವೇನಯಾ?|| ಅ೫ ||

೪೧

ಹಾಲ ತೊಱಿಗೆ ಬೆಲ್ಲದ ಕೆಸಱು, ಸಕ್ಕರೆಯ ಮಳಲು,
ತವರಾಜದ ನೋರೆ ತೆರೆಯಂತೆ,
 (ಆದ್ಯರ ವಚನವಿರಲು,
 ಚೀಱಿ ಬಾವಿಯ ತೋಡಿ ಉಪ್ಪನೀರನುಂಬವನ ವಿಧಿಯಂತೆ
 ಆಯಿತ್ತೆನ್ನ ಮತಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.|| ಅ೬ ||

೪೨

ಜನ್ಮ ಹುಲ್ಲೆಂಬಿನೇ: ಜನ್ಮವ ಬಿಡಲಹೆನು;
 ಭಕ್ತರೊಲವ ಪಡೆನೇ: ಭಕ್ತಿಯ ಪಥವನಱುವೆನು;
 ಲಿಂಗವೆಂದು ಬಲ್ಲಿನೇ: ಜಂಗಮವೆಂದು ಕಾಣ್ಣಿನು:
 ನಿಜ್ಞ ನಿಜ್ಞ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಮಾಡಬಲ್ಲಿನೇ:
 ಕೈಲಾಸವ ಕಾಣ ಬಲ್ಲಿನು!
 ಎನ್ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿಲ್ಲವಾಗಿ, ನಾನು ಭಕ್ತನೆಂತಪ್ಪೆನಯಾ?,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ?|| ಅ೭ ||

೪೫

ಉಮುವಿನ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಹಡಿಪರಿಪ್ರವರು:

ಉಸರವಣಿಯಂತೆ ಎನ್ನಿರವು—

ಬಾವುಲಿ ಬಾಳುವೆಯ ತೆಱಂತೆ!

ಹೊತ್ತಾಳಿ ಎದ್ದು ಕುರುಡಂಗೆ

ಆಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ತುಮಾನವಾದಂತೆ;

ಆನು ಭಕ್ತಿಯ ಬಯಸಿದರದುದೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ?

॥ ೨೭ ॥

೪೬

ಒ.೩ ಬಾಳುವೆಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ—

ಸುನಿಯ ಹೂಸಿ ನೇಜ್ಞಾಲ ಜಂಣ ಮಾಜುವಂತೆ—

ಕಾಲ ಸಾಲ ದಾರಿದ್ರ್ಯಕ್ಷುಂಜಿ ನಿಮ್ಮ ಮಣಿಹೊಕ್ಕೆನಯಾಗ್ಯ.

ಆವುದು ಮಾಸಿಯೆಂಬಿ? ಆವುದು ಕಿಣಿದೆಂಬಿ?

ಇವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿಯಯಾಗ್ಯ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಆನು ಉದರವ್ಯೋಷಕನಯಾಗ್ಯ ! || ೨೮ ||

೪೭

ಮುಗ ಕೆಂಡ ಕನಸಿನಂತಾಯಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ:

ಗುಣವ ಹೇಳಬಾರದಾರಿಗೆಯೂ; ಕೇಳಲೆಂತೂ ಬಾರದು!

ಎನ್ನ ಹೇಗತನವ ಮಾಣಿಸು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೯ ||

೪೮

ಕಾಣಿಯ ಲೋಭ ಕೊಳಿಯ ಲಾಭವ ಕೆಡಿಸಿಮುದ ನಾನಣಿಯಿನಯಾಗ್ಯ.

ಭಕ್ತಿಯ ಕುಳವ ನಾನಣಿಯಾದೆ

ಮತಿಗೆಟ್ಟಿ ವರಿಯ ನೋಡಯಾಗ್ಯ.

ಕೂಡಲ ಸೆಂಗನ ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದಲಜಾವರೆ

ನಾನು ಬಮಕುನೇನಯಾಗ್ಯ.

|| ೨೯ ||

೪೬

ವನಸ್ಪೇದಿ, ವನಕೇಳಿ, ವನ ಮಾಡಿಯೂ ಫಲವೇನು

ಸಿಮ್ಮನರೊಲೆಯೆದನ್ನು ಕ್ಕೆ ?

ಶಿವ, ಶಿವ, ಮಾರಾದೇವಾ,

ಬಾಳಿಳ್ಳಿದವಳ, ಓಲೆಯಂತಾಯಿತ್ತೆನಗೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೬ ||

೪೭

ಮುಸ್ಕೂರುಜಾನತ್ತು ದಿನ ಶ್ರವನ ಮಾಡಿ,

ಕಳಸ್ಸೇಜ್ಜು ಕ್ಕೆಮಜೆದಂತಾಯಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ !

ಎನಿಸು ಕಾಲ ಲಿಂಗಾಚರಣೆಯ ಮಾಡಿ ವಿನಯಾ

ಮನದಲ್ಲಿ ದೃಢವಿಲ್ಲಿದನ್ನು ಕ್ಕೆ ?

ಕೊಡನ ತುಂಬಿದ ರಾಲ ಕೆಡಿ,

ಹುಡುಗಲೆನ್ನಳವೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೨೭ ||

೪೮

ಶಬ್ದಸುಖ್ಯ ಮಜ್ಜಿ, ಮಾತಿಂಗೆ ಮಾತನೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟಿನಯಾ:

ಅಸುಧಾವ ಅಕ್ಕುವಯಾಗದೆ, ಬಿಬ್ಬನೆ ಬಿಜೆತಿನಯಾ !

ಅಮೃತದ ಕೊಡನ ತುಂಬಿ ಒಡೆಯೀ ಮೂರ್ಯು ಅಱಸಲುಂಟಿ ?

ಸ್ವಾಮಿ-ಭೃತ್ಯಸಂಬಂಧವೆ ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿ:)

ಪ್ರತ್ಯಾತ್ಮರ ನಾಯಕನರಕ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೮ ||

ಅಂಕ ಒಡಿದರೆ ತೆತ್ತಿಗಂಗೆ ಭಂಗನಯಾ:

ಕಾದಿ ಗೆಲಿಸಯಾ ಎನ್ನನು—

ಕಾದಿ ಗೆಲಿಸಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾ.

ಎನ್ನ ತನು-ಮನ-ಧರ್ಷಣೆ ವಂಚನೆಯಿಳಿದೆ.

|| ೨೯ ||

೪೦

ಹೇಡಿ ಬಿರುದ ಕಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತೆನ್ನ ವೇಷ:
 ಕಾದಬೇಕು, ಕಾದುವರೆ ಮನವಿಲ್ಲ—
 ಆಗಳಿ ಹೋಯಿತ್ತು ಬಿರುದು:
 ಹಗರಣ ನಗೆಗಡೆಯಾಯಿತ್ತು !
 ಮಾಣಿಕ ಜಂಗನು ಮನಿಗೆ ಬಂದರೆ,
 ಕಾಣದಂತದ್ದುಮುಸುಡಿಟ್ಟಿದೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನುದೇನ, ಜಾಣ, ಮೂಗ ಹಲುಜೊಜ್ಜಿ ಕೊಯ್ದು!
 || ೨೦೦ ||

೪೧

ಅಚ್ಚ ಶರಣರು ನಿಮ್ಮೆನ್ನ ನಿಚ್ಚ ನಿಚ್ಚ ನೆನ್ನೆನರು:
 ಬಚ್ಚಬಣಿಯ ಮಾತನಾಡುವೆನು !
 ಒಪ್ಪಚ್ಚ ಅರಿಭಕ್ತಿ ನೆನೆಯಲೀಯದು ನಿಮ್ಮ;
 ಮೆಚ್ಚರು ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಎನ್ನ, ಕೂಡಲ ಸಂಗನುದೇವಾ. || ೨೦೧ ||

೪೨

ಆಡುವುದಳವಟ್ಟಿತ್ತು, ಹಾಡುವುದಳವಟ್ಟಿತ್ತು;
 ಅರ್ಚನೆಯಳವಟ್ಟಿತ್ತು, ಪೂಜನೆಯಳವಟ್ಟಿತ್ತು;
 ನಿತ್ಯಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಮುನ್ನ ವೆಯಳವಟ್ಟಿತ್ತು:
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದರೆ
 ‘ಏಗುವುದು, ಎ ಬೆಸನೆ?’ಂಬುದು ಒಪ್ಪಚಿಯಳವಡದು ! || ೨೦೨ ||

೪೩

ಒಡೆಯಿರಿಗೆ ಒಡವೆಯನೊಷಿಸಲಾಜದೆ
 ಮೊಜೊಯಿದುವ ಮನವನಾನೇನೇಂಬೆ ?
 ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲಗ ತಿರುಹುವಂತಪ್ಪ
 ಸೇದನೆಯಹುದೆನಗೆ !

ಕೊಯಿದ ಮಾಗಿಂಗೆ ಕನ್ನಡಿಯ ತೋಱುವಂತಪ್ಪ
ವೇದನೆಯಹುದೆನಗೆ !
ಬೆಂದ ಹುಟ್ಟಿ ಕಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಕೀಸುವಂತಪ್ಪ
ವೇದನೆಯಹುದೆನಗೆ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಮಾಡಿ ನೋಡುವ ಹಗರಣವ
ನಾ ಮಾಡಿಹೆನೆಂದರೆ ಮನಕ್ಕೆ ಮನ ನಾಚದೆ, ಅಯ್ಯಾ ?

|| ೨೦೨ ||

೪೫

ಹೊಱ್ಳಿಕೊಂಡ ಹೊದೆ ನಾಯಿ: ಮೊಲನೇನ ಹಿಡಿಯುವುದಯಾ?
ಇಂಱಿಯದ ವೀರಃ ಇಲ್ಲದ ಸೊಬಗುವ ಹೇಳುವುದೇ ನಾಚಿಕೆ !
ಅನು ಭಕ್ತನೆಂತಪ್ಪೆನಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೨೦೩ ||

೪೬

ಎನ್ನ ಭಕ್ತನೆಂದೆಂಬರು:
ಎನ್ನ ಹೊಱ್ಳಿದಂಚೆ ಒಳಬೊಳ್ಳಿತನವನಂತಾಯಾಗಿ !
ಎನ್ನ ಮಾನಾಪಮಾನ ಶರಣರಲ್ಲಿ; ಜಾತಿ-ವಿಜಾತಿಯು ಶರಣರಲ್ಲಿ;
ತನು-ಮನ-ಧನವೂ ಶರಣರಲ್ಲಿ.
ವಂಚನೆಯಾಳ್ಳಿ ಡಂಭಕ ನಾನು:
ತಲೆಯಾಡೆಯಂಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಬೈಚಿಡುವೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೦೪ ||

೪೭

ನೋಡುವರುಳ್ಳರೆ ಮಾಡುವೆ ದೇಹಾರವ:
ಎನಗೊಂದು ನಿಜವಿಲ್ಲ: ಎನಗೊಂಮು ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಿಲ್ಲ !
ಲಿಂಗವ ತೋಱಿ ಉದರವ ಹೊರೆವ
ಭಂಗಗಾಡ ನಾನು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೨೦೫ ||

ಇಲ್ಲಿ
ಭಕ್ತಿಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ: ಯುಕ್ತಿ ಶಾಂತಿಯಾಗಿ ನಾನು:
ತನುವಂಚಕ, ಮನವಂಚಕ, ಧನವಂಚಕ, ನಾನಯಾಗಿ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಒಳಲೊಟ್ಟಿಯೆನ್ನ ಮಾತು! || ೨೦೨ ||

ಇಲ್ಲಿ
ತನು ನಿಮ್ಮದೆಂಬೆ, ಮನ ನಿಮ್ಮದೆಂಬೆ, ಧನ ನಿಮ್ಮದೆಂಬೆ:
ಮತ್ತೆಯೂ ವಂಚನೆ ಮಾಣದಯಾಗಿ.
ಲಿಂಗ ಜಂಗಮವೆಂಬೆ, ಜಂಗಮ ಲಿಂಗವೆಂಬೆ:
ಮತ್ತೆಯೂ ವಂಚನೆ ಮಾಣದಯಾಗಿ.
ಒಡಲೊಡವೆ ಹಡೆದಧರ್ಮ ನಿಮ್ಮದೆಂದಱ್ಳಾಯದೆ
ಕೆಮ್ಮನೆ ಕೆಟ್ಟಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ! || ೨೦೩ ||

ಇಲ್ಲಿ
ಉರ ಸೀಜಿಗೆ ಅಸಗ ತಡಬಡಿಹಡೆದಂತೆ
ಹೊನ್ನೆನ್ನುದು, ಹೆನ್ನೆನ್ನುದು, ಮಹ್ನಿನ್ನುದೆಂದು ಮರುಳಾಡೆ:
ನಿಮ್ಮನಱ್ಳಾಯದ ಕಾರಣ ಕೆಮ್ಮನೆ ಕೆಟ್ಟಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ! || ೨೦೪ ||

ಇಲ್ಲಿ
ಅಧರ ವಾರಣಾಭಿಮಾನ ನಿಮ್ಮದೆಂಬೆ:
ಮತ್ತೆಯೂ ಆಸೆ ಬಿಡದನ್ನುಕ್ಕೆ ಭಕ್ತನೆಂತಪ್ಪೆನಯಾಗಿ?
ಶರಣನೆಂತನಿಸುವೆನಯಾಗಿ, ಆನು ಲಿಂಗ್ಯಾಕ್ಯಾನೆಂತನಿಸುವೆನಯಾಗಿ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಸಕಲರತ್ಗೆ ಸಲ್ಲಿದನ್ನುಕ್ಕೆ? || ೨೦೫ ||

ಇಲ್ಲಿ
ಅನು ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದರದುರನೆಂಬೆ:
ದಿಟಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಕಾಣದಂತಡ್ಡವೋಗವಿಕ್ಕುವೆ---
ಗರುಡಂಗೆ ಘಟಸರ್ವನ ಶ್ರೋಣಿವಂತೆ!
ತಿವಶರಣರೆಂದರೆ ಕಿವಿಗೇಳಿದಂತಿಹೆನು;
ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೇ ಸಾಷ್ಟಿಯಯಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.
|| ೨೦೬ ||

೪೫

ಆದ್ಯರ ವಚನ ಪರುಷವೆಂದೆಂಬೆನು:

ಆ ಪರುಷ ಎನ್ನೇಂತು ದೊರೆಕೊಂಬುದಯಾಗ್ಯಾ?

ತನು-ಮನ-ಧನವ ವಿವರಿಸಿ ನುಡಿವೆ:

ಸೋಽಂಕಿಂಗೆ ಸೈರಿಸಲಾಜ್ಞಿ!

ಹೊಲಿಯರ ಮಂದ್ರಾಳಿಯಂತೆ ನುಡಿವ ಡಂಭಕ್ಷನಾನಯಾಗ್ಯಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ! || ೨೧ ||

೪೬

ಕಾಂಚನವೆಂಬ ನಾಯ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಮಣಿದೆನಯಾಗ್ಯಾ,

ಕಾಂಚನಕ್ಕೆ ವೇಳೆಯಾಳಿದೆ, ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ವೇಳೆಯಾಳಿ !

ಹಡಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಸೋಳಿಗ

ಅಮೃತದ ಸವಿಯ ಬಳ್ಳಾದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೨೨ ||

೪೭

ಒಲುವ ಗಂಡನೋಮೈ ಒಳಿದಿಪ್ಪ, ಕಂಡಯಾಗ್ಯಾ!

ತಪ್ಪೇನ್ನದು, ತಪ್ಪೇನ್ನದು:

ತನು-ಮನ-ಧನದಲ್ಲಿ ಸೂಟಿ-ಕೂಟವೆಂದಜಾಯದ

ತಪ್ಪೇನ್ನದು, ತಪ್ಪೇನ್ನದು!

ಕಡೆಯಾಳಿದ ಮುಸಿಯೆನ್ನದು! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೩ ||

೪೮

ಕಾಣತ್ತ ಕಡೆಗಳಿಸಿ, ಕೆಡಿಸಿಯಾಜಸುವ

ಮತಿಭ್ರಷ್ಟ ನಾನು, ಲಿಂಗಯಾಗ್ಯಾ!

ತನಲೋಭ, ಮನಲೋಭ, ಧನಲೋಭ

ಮುಂದುಗೆಡಿಸಿ ಕಾಡಿದುವೇನ್ನಾ.

ತನು-ಮನ-ಧನವ ಸಿವೇದಿಸಿದವರ ಮನೆಯ ಮಗನಾನಯಾಗ್ಯಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೪ ||

೬೨

ಹಗಹದಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡವರ ಮೇಲೆ ಒರಳ ನೂಂಕುವರೆ?
 ಕೋಳಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಕಲೆಯನಿಕ್ಕುವರೆ?
 ಬೆಂದ ಹುಣ್ಣಿ ಕಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಸುವರೆ?
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನ ಕಾಡವ ಕಾಟ
 ಸಿರಿಯಾಳಂಗಲ್ಲದೆ ಸೈರಿಸಬಹುದೇ? || ೨೧೬ ||

೬೩

ನೊಲಬಲ್ಲರವರು: ಗೆಲಲಱಾಯರಯಾಗ್;
 ತನು-ಮನು-ಧನದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯನಱಾಯರಯಾಗ್,
 ದಾಸ-ಸಿರಿಯಾಳನವರು.
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಉಪಚಾರವನಱಾಯರಯಾಗ್ ! || ೨೧೭ ||

೬೪

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶೋತ್ರಸುಖವ ನುಡಿಯಬಹುದಲ್ಲದೆ,
 ಮಾಡುವ ಸತ್ತಾಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಭಕ್ತಿನೆನಿಸಬಾರದು;
 ಅಧಿಪಾರಾಳಾಭಿಮಾನವಾರಿಗೆಯೂ ಸಮುಸದು
 ಲಿಂಗಮುಖದಲ್ಲಿದಯವಾದ ಶರಣಂಗಲ್ಲದೆ, ಅಯಾಗ್.
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಭಕ್ತಿಭಾಂಡಾರವು
 ಎನಗೆಂತು ಸಾಧ್ಯವಪ್ಪದು? ಹೇಳಿನ್ನ ತಂದೇ. || ೨೧೮ ||

೬೫

ಬಾಣ-ಮಯೂರನಂತೆ ಬಣ್ಣಿಸ ಬಲ್ಲನೆ?
ಸಿರಿಯಾಳನಂತೆ ಉಣಲಿಕ್ಕಬಲ್ಲನೆ?
ದಾಸಿಮಯ್ಯನಂತೆ ಉಡಕೊಡಬಲ್ಲನೆ?
 ಉಂಡುಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯನಿಸಿತ್ತು:
 ಎನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಧರ್ಮ ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೧೯ ||

೬೦

ದಾಸಿದೇವ ತನ್ನ ವಸ್ತುವಸ್ತಿತ್ತು ತವನಿಧಿಯ ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದ.

ಶಿರಿಯಾಳ ತನ್ನ ಮಗನಸಿತ್ತು ಸ್ತುತಿ...ಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದ.

ಬಲ್ಲಾಳದೇವ ತನ್ನ ವಧುವಸ್ತಿತ್ತು ಸಮತಾಪ್ರಸಾದವ ಪಡೆದ.

ಇವರೆಲ್ಲರು ತಮ್ಮತಮಗೆ ಮಾಡ ಹಡೆದರು ಸಮೃದ್ಧಿಕಾಪದವಿಯನು.

ನಾನೇನನೂ ಅಜ್ಞಾಯಿದ ಭಕ್ತಿಯ ಬಡವಂಗೆ ಕರುಣಾನು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೩೦ ||

೨೧

ತ್ರಿಪಥ ತ್ರಿಪಥದಲ್ಲ ತಪ್ಪಿದ ತಪ್ಪಿಕ ನಾನಯಾ;

ಒಮ್ಮುಂಗ ಕರುಣಸಯಾ, ಒಮ್ಮುಂಗ ಕರುಣಸಯಾ !

ಇದನಜ್ಞಾದು ಇನ್ನು ತಪ್ಪಿದನಾದರೆ

ಸೀ ಮಾಡತ್ತೆ ಸಲುಪುದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೩೧ ||

೨೨

ಎನ್ನ ತಪ್ಪಿ ಅನಂತಕೊಟಿ : ಸಿಮ್ಮ ಸ್ವರಣಿಗ ಲೆಕ್ಕಿಪಲ್ಲಾ !

ಇನ್ನು ತಪ್ಪಿದನಾದರೆ ಇಮ್ಮ ಪಾದಪ್ರ ದಿಬ್ಬೆ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಂರ್ಯಾ,

ಸಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಾಧರ ಮುಂದ ಕಿಸ್ತಿ ಚೊಮ್ಮಣಿನ ಸಾತ್ತ ! || ೨೩೨ ||

೨೩

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಎನ್ನ ಮನವ ಜಡಮು ನೋಡಿದಿರಯಾ;

ಬಡವನೆಂದೆನ್ನ ಕಾಡದಿರಯಾ :

ಎನಗೆ ಒಡೆಯರುಂಟು ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು. || ೨೩೩ ||

೨೪

ಭಕ್ತಿವಿಶೇಷವ ವೊಡುವರೆ ಹತ್ತು ಚೆರಳುಗಳುಂಟು;

ಹಾಸಿ ದುಡಿವರೆ ತನಗುಂಟು, ತನ್ನ ಪ್ರಮಾಧರಿಗುಂಟು.

ಮಾರಿತಂದೆಗಳಂತೆ ಎನಗೇಕಮೆದಯಾ ?

ರತ್ನದ ಸಂಕಲೆಯನಿಕ್ಕಿ ಕಾಡಿತೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಶಿವಧೂರ್ ! ಶಿವಧೂರ್ !! || ೨೩೪ ||

ಬ. ನ.

೨೬

ಮನೆ ಸೈರೋದ್ದಾ, ಬಡವರು: ಮನೆ ಸೈರೋದ್ದಾ, ಘನೆ;
 ಸೋಽಂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಖಿ : ಸರಾಂಗ ಕಲಿಗಳು;
 ಪಸಾರಕ್ಕುನುವಿಲ್ಲ : ಬಂದ ಹೊತ್ತೆ ತರ್ವಾತ್ತಿ;
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ತರಣರು ಶ್ವಾಶಾರ್ಪಿತ್ತಾ ! || ೧೫ ||

೨೭

ತತ್ತ್ವವಸ್ತುಂದಿನೆಂದು ಮೃತ್ಯುಪ್ರಯೋಧಿಂದಿನೆಂದು.
 ನಾನೆತ್ತು ಬಲ್ಲೆ ಸಿಮ್ಮು ತರಿಂದಾದೆಂದು ?
 ನಾನೆತ್ತು ಬಲ್ಲೆ ಸಿಮ್ಮು ಹ್ಯಾಹಿಂದುಂದು ?
 ಸರಾಪರಾಧಿಯಾನು: ಎನ್ನು ಇನ್ನು ತೆಂಡ್ರಿ ಸೂತ್ರ ಬಂಗಡು,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವತ. || ೧೬ ||

೨೮

ಆ ಮಂಬಿಲಾಳು ಭೋಜ ಹೇಷ್ಟಾರ್ಪಿತ್ತಾ :
 ಆನು ಸೂಕ್ತಿ, ನಮ್ಮಕ್ಕಣನೂ ಸೂಕ್ತ !
 ಒಳಿಗೆ ಆಪಿನ ಕಾಲಿವೆಂದೊಡಿ ಈಳಿವಾತ ಗ್ರಹ-ಪುದಿ ?
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ತರಣರ ಪೂರ್ವಿ ಸಂದ್ರಾ ಗ್ರಹಮೆ ದಾಬಿಂಲಿ ?
 || ೧೭ ||

೨೯

ಆನೆಯು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತುಂದದೆ,
 ಆದೂ ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತುಂಸ್ತುಂದದೆ ?
 ಸಂಗನ ತರಣರಿಗೆ ಆನು ಸರಿಯಿಂದು ಗಳಿಗಳು ಬಹುದೆ ?
 ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಆನು ಸರಿಯು ?
 ಹೇರ್ಣಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವತ. || ೧೮ ||

ಉಂ

ಆ ಕೆರಿಯಾಕೃತಿಯ ಸೂಕರನ ಮೋಲಿಸಿದರೆ

ಆ ಕರಿಯಾಗಲಜ್ಞಾಪುದೆ ?

ಭೂನಾಗನಾಕೃತಿಯನು ವಾರ್ತಾಕ್ಷರಿಸಿ ಹೋಲಿಸಿದರೆ

ವಾಯಳೇಶನಾಗಲಜ್ಞಾಪುದೆ ?

ನಾನು ಭಕ್ತನಾದರೇನಯಾಗ್ಯಾ ? ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ

ನದಾಭಕ್ತರ ಹೋಲಲಜ್ಞಾಪನೆ ?

|| ೩೬ ||

ಅಂ

ಮೋಟನ ವರ್ಣ, ಮೂಕೊಂಡಿಯ ತ್ವಂಗಾರ,

ಬೈಟ ಕುರುಡಂಗ ಸಗಗಿಪೆಯಾಯಿತ್ತು !

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಮುಂದೆ

ಆನು ಭಕ್ತನೇಂಬ ಸಾಚಿಕ ಸಾಲದೆ ?

|| ೩೭ ||

ಅಂ

ಮೂಗಿಳಿದ ಮುಖಕ್ಕೆ ತ್ವಂಗಾರವೇ ?

ವಿಕೃತವೇಷಧಾರಿಯಾನು : ಥಂಡನು ! ಅಜ್ಞಾಭೀಷನು !

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಂದ

ಪೂರ ತೋಜಂ ಚಪಿಯ ಬೇಡುವಂತೆ !

|| ೩೮ ||

ಅಂ

ಮಾಪನ ಕಾಯಿಯಾಕಗ್ಗೋಪೆ ನುಕ್ಕಿಯು ಕಾಯು ನಾನೆಯಾಗ್ಯಾ :

ಆನು ಭಕ್ತನೇಂತೆಂಬ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ನಾನೆಂತು ಭಕ್ತನಪ್ಪನಯಾಗ್ಯಾ ?

|| ೩೯ ||

ಅಂ

ಮರದ ನೆಳಲಲಿದ್ದ ತನ್ನ ನೆಳಲನಜಸಬಹುದೆ ?

ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ನಾನೆತ್ತಾ ಭಕ್ತನಯಾಗ್ಯಾ ?

ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮುಂದೆ ನಾನೆತ್ತಾ ಯುಕ್ತನಯಾಗ್ಯಾ ?

ಆನು ಭಕ್ತನೇಂಬ ನುಡಿ ನುಡಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೪೦ ||

೪೫

ಎನ್ನಿಂದ ಕಿಂಜಿಯರಿಳ್ಳಿ : ಶಿವಭಕ್ತು ರಿಂದ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲಾ - ಗ

ನಿಮ್ಮ ಪಾದ ಸಾಪ್ತಿ, ಎನ್ನ ಮನ ಸಾಪ್ತಿ!

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಎನಗಿದೇ ದಿಬ್ಬೆ ! / || ೨೨೭ ||

೪೬

ಅನು ಭಕ್ತನಲ್ಲಿಯಾಗ್ಯ, ಅನು ವೇಷಧಾರಿಯಾಗ್ಯ ;

ಕಾಟುಗ, ಕೆತ್ತುಗ, ಹೊಲುಗನೇಂಬುದು ಎನ್ನ ಹೆಸರು ।

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮನೀಯ ಮಗ ನಾನಯಾಗ್ಯ. || ೨೨೮ ||

೪೭

ಡಂಬು ದಕುಹು ಎನ್ನದಯಾಗ್ಯ; ಡಂಬಕನೇಂಬವ ನಾನಯಾಗ್ಯ,

ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದ ಶರಣರ ದಿಂಗರಿಗ ಸಾನು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೨೯ ||

೪೮

ಚೆನ್ನೈ-ಚೆರಮರ ಬಂಟನಾನಯಾಗ್ಯ; ಶಿಖಾರ್ಥಿ

ಎನ್ನ ಚಾಗುಜೊಲ್ಲಿನೆ ಕಾವ ಗೋವನೇಂಬರು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರೋಡೆಯರಾಗಿ

ತಮ್ಮ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನೇಂದು ಒಲಿದಂತ ನುಡಿವರು. || ೨೨೧ ||

೪೯

ಕಾಲಲೋಡೆದು ಬಡಿದು ಜಡಿವರಯಾಗ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಯ್ದೆಂದೆನ್ನ.

ಷಾಂವರಯಾಗ್ಯ, ನುಡಿವರಯಾಗ್ಯ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರೋಡೆಯರಾಗಿ. || ೨೨೧ ||

೫೦

ನಡೆವರಯಾಗ್ಯ ಒಡೆಯರು ತನು-ಮನ-ಧನದ ಮೇಲೆ;

ನುಡಿವರಯಾಗ್ಯ ಒಂದು ಸಿವಿಷ ಚಾರದಿದೋಡೆ;

ಷಾಂವರಯಾಗ್ಯ ಒಡೆಯರು ಮನಬಂದ ಪರಿಯಲಿ;

ಶಿವ, ಶಿವ ! ಅಡೆವರಯಾಗ್ಯ ಮಂಡೆಯನೂಡಿ.

ಪ್ರಾಣರೋಡೆಯರಯಾಗ್ಯ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು.

|| ೨೨೧ ||

೬೦

ಅರ್ಥವಾರ್ತಾಭಿವಾನಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟೆಯರು ಸದ್ಗಂಧಕ್ಕೆ ರೆಳ್ಳದೆ
ಎನಗಾರೂ ಇಲ್ಲವಯಾಗ್ಯ.

‘ಬ್ರಹ್ಮತ್ವಾಪರಾಧಃ ಸ್ವಾಮಿನೇರ್ ದಂಡಃ’

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ನೀವೇ ಪ್ರಮಾಣಾ. || ೨೪೦ ||

ಅಚ್ಯಾಸಲಜ್ಞಾಯೆ, ಪೂಜಿಸಲಜ್ಞಾಯೆ,

ನಿಜ್ಞ ನಿಜ್ಞ ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ನಾ ಸಾಪಲಜ್ಞಾಯೆ !

ಕಪ್ಪಡಿವೇಷದಿಂದಾನು ಬಂದಾಡವೆ, ಕಪ್ಪಡಿವೇಷದಿಂದ !

ತತ್ತ್ವ, ನಿಮ್ಮ ದಾಸರ ದಾಸಿಯ ದಾಸ ನಾನಯಾಗ್ಯ,

ನಿಮ್ಮ ವೇಷಧಾರಿಯ ಮನೆಯ ಪಂಗುಕ ನಾನಯಾಗ್ಯ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ಲಾಂಭನವ ಧರಿಸಿಪ್ಪ ಖಾದರಕ್ಕುಸಕ ನಾನಯಾಗ್ಯ ! || ೨೪೧ ||

ಅಪ್ಪನು ಡೋಹಾರ ಕಕ್ಕೆಯುಸಾಗಿ, ಮುತ್ತಯ್ಯ ಚೆನ್ನ ಯ್ಯಾನಾದರೆ
ಆನು ಬದುಕೆನೀ ?

ಮತ್ತಾ ಶ್ವಪಚಯ್ಯನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ

ಭಕ್ತಿಯ ಸದ್ಗಂಣವ ನಾನಜಾವಯಯಾ.

ಕಷ್ಟಜಾತಿಯ ಜನ್ಮತವಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆ :

ಎನಗಿದು ವಿಧಿಯೆ ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

೬೧

ಉತ್ತಮಕುಲದಲ್ಲಿ ಚಾಟ್ಟಿಚನೆಂಬ

ಕಷ್ಟತನದ ಹೊಂಡಿಯು ಹೊಂಡಿಸದಿರಯಾ---

ಕಕ್ಕೆಯ್ಯನೋಕ್ಕೆದನಿಕ್ಕೆ, ನೋಡಯಾ;

ದಾಸಯ್ಯ ಶಿವದಾನವನೆಂಬಿಯ, ಸೋಡಯಾ;

ಮನ್ಮಣೆಯ ಚೆನ್ನಯ್ಯನೆನ್ನವ ಮನ್ಮಣ;

ಉನ್ನತ ಮಹಿಮಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಶಿವಧೋ ! ಶಿವಧೋ !! || ೨೪೨ ||

೮೫

ಸೆಟ್ಟಿಯೇಂದೆಂಬೆನೆ ಸಿರಿಯಾಳನೆ ? ಮಂಡಿವಾಳನೆಂದೆಂಬೆನೆ ಮಾಡಿಯ್ಯನೆ?

ಡೊಡ್ಡಾರನೆಂದೆಂಬೆನೆ ಕಕ್ಕಾಯ್ಯನೆ ?

ಮಾಡಾರನೆಂದೆಂಬೆನೆ ಚೆನ್ನು ರುಸ್ತನೆ ?

ಆನು ಅಾರುಪನೆಂದರೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ನಗುವನಯಾಂ !

೮೬

ಚೆನ್ನುಯ್ಯನ ಮನೆಯ ದಾಸಿಯ ಮಗನು

ಕಕ್ಕಾಯ್ಯನ ಮನೆಯ ದಾಸಿಯ ಮಗಳು—

ಇವರಿಂದು ಹೊಲಿದಲಿ ಬಿರಳಿಗೆ ಹೊಗಿ ಸಂಗವ ಹಾಡಿರು:

ಇವರಿಷ್ಟಿರೆ ಚಾಟ್ಟಿಡ ಮಗ ನಾನು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗನುಡೀನ ಸಾಹಿಯಾಗಿ.

೮೬ ||

೮೭

ಸೂಕ್ತಿಗೆ ಈಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿನಂತೆ

ಆರನಾಡಿಯೂ ‘ಆಯ್ಯಾ, ಆರ್ಮಾ’ ಎನ್ನಲಾಲ್ಲಿ.

ಚೆನ್ನುಯ್ಯನೆನ್ನುಯ್ಯನು : ಚೆನ್ನುಯ್ಯನ ಮಗ ನಾನು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಮರಾಮನೆಯಿಂಥು

ಧನುಂಸಂತಾನ ಇಂಡಾರಿ ಒಸವಳ್ಳನು !

೯೦ ||

೮೮

ಕರನು ಹಾಲಿಗನಾಗಿ, ಪುರಾತರ್ಮಾಗಾಗಿ,

ಬೇ ಬಳಿಯಲು ಬಂದ ಮಾಡಾರನ ಮಗ ನಾನಯ್ಯಾ,

ಕಳಿದ ಹೊತೆಯನೆಮ್ಮುಯ್ಯಾ : ಇಂ ಸಂತಕ !

ಮಾಡಾರನ ಮಗ ನಾನಯ್ಯಾ,

ಪನ್ನಗಭೂಷಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯಾ,

ಚೆನ್ನುಯ್ಯನೆನ್ನ ಮುತ್ತುಯ್ಯನೆಜ್ಞನಪ್ಪನಯ್ಯಾ !!

೯೧ ||

೬೭

ಅಪ್ಸನು ಸಮೃದ್ಧಾರ್ಥಕ ಕಿನ್ನಂತ್ಯಾಃ :
ಬೊಪ್ಪನು ಸಮೃದ್ಧಾರ್ಥಕ ಕಕ್ಷಾಂತ್ಯಾಃ ;
ಚಿಕ್ಕಾಂತ್ಯಾನೆವ್ಯಾಃ, ಕಾಂತ್ಯಾಃ;
ಆಣಿನು ಸಮೃದ್ಧಾರ್ಥಕ ಲೋಹಾಂತ್ಯಾಃ :
ಎನ್ನನೇತಕ್ಕಾಂತ್ಯಾರಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಾಯ್ಯಾ ? || ೩೫ ||

೬೮

ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದ ನಾಥಯ್ಯಾಃ ಕಕ್ಷಾಂತ್ಯಾನ ಮನೆಯಲು ಬೇಡಿದೆ;
ಚಿನ್ನಾಂತ್ಯಾನ ಮನೆಯಲು ಬೇಡಿದೆ.
ದಾಸಯ್ಯಾನ ಮನೆಯಲೂ ಬೇಡಿದೆ.
ಎಲ್ಲಾ ಪುರಾತರು ಸೆರ್ವೋ ಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯಾನ ಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯಾನ
ಎನ್ನ ವಾತ್ರೀ ತುಂಬಿಕ್ಕು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೩೬ ||

೬೯

ಹಿರಿಯಯ್ಯಾ ಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯಾ, ಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯಾ ದೇಹಾರ ಕಕ್ಷಾಂತ್ಯಾ.
ಅಯ್ಯಾಗಳಯ್ಯಾನು ರಾಂತ್ಯಾ ದ್ವಾರಾರ ಜಾತ್ಯಾಯ್ಯಾನಃ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಸಿಮೃದ್ಧಾರ್ಥಕ ಲಿಂಗ್ಯಾ ಸಲಾಹಾರಾಗಿ. || ೩೭ ||

೭೦

ಎಮೃತ ತಾಯಿ ಸಿಂಹಾಸ್ತಾಃ ಹೃದಸ್ಯಾಂಭಾಂತ್ಯಾ ;
ಎಮೃತಯ್ಯಾ ಚಿನ್ನಾಂತ್ಯಾಃ ರಾಂತ್ಯಾ ದಣದ ಮೂಳಾನ.—
ಎಮಂಗಾರೂ ಇಲ್ಲಿ ಸೆಂಪೆಂಬಿಲಿ—
ಎಮೃತಕ್ಕ ಕಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಣಸರ್ವ ವಾಡುವಳು;
ಎಮೃಜ್ಞಾರು ಪಡೆದ ಅಂತ್ಯಾಯ ನಿಮೃತಕ್ಕಾಂತ್ಯಾಲು ಕೊಂಬಿ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೩೮ ||

೧೦೬

ಎನ್ನಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಎನ್ನಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂಬರು:
ಬಾಣಸವ ನಾನು, ಮಂತುರಾಶನ ನಾನು,
ಕಾಳಿದಾಸನವ ನಾನು!

ಕಕ್ಷಯ್ಯ ರಿಂದುಯ್ಯ ಜಿಕ್ಕಯ್ಯ ಜನ್ಮಯ್ಯ
ಎತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಸಲಬಿಪರಿಸ್ಸು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯಾ.

॥ ೨೨೫ ॥

೧೦೭

ಆಯ್ಯಾ ಸಿಮ್ಮು ವಂಶಾವಳಿಯಲು
ಒಬ್ಬ ತೊತ್ತಿನ ಮನ ಮಂಟಿದಾತನ ತೊತ್ತಿನ ಮನ ನಾನಯ್ಯಾ;
ಬಳಿದೊತ್ತು, ಬಳಿಗದೊತ್ತು, ವಂದದೊತ್ತು ನಾನಯ್ಯಾ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಸಿಮ್ಮು ಒಡತನಕ್ಕೆ ಕೇಟಿಇವಾಗಿ
ಎನ್ನ ತೂಕ್ಕಾತನಕ್ಕೆ ಕೇಡಿಲಾಲ್ಲ !

॥ ೨೨೬ ॥

೧೦೮

ಕೈಯೆ ಬೋಽರಿಗೆ, ಮಂಡಯೆ ಮೇರ್ಕೆ ಹಿಂಬಿ:
ಸಿಂಬಕನ ಮನೆಯೆ ನುಗ ನಾನಯ್ಯಾ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ,
ಹಂಚಿದ ಶ್ರೀದೇವಿ ಬಂದ ತೂಕ್ಕಾದೆ ಸುಗ ನಾನಯ್ಯಾ. || ೨೨೭ ||

೧೦೯

ಅರಸರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅರಸಿಯಾಗಿಪ್ಪುವರು:
ಭಕ್ತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೊತ್ತಾಗಿಪ್ಪುದು ಕರಲೇಕಯ್ಯಾ:
‘ತಾರ್ಮೇ ಅಗ್ನಿವನೆಯೆ, ಸೀಡ್ರೋ ಕಪ್ಪೆಯೆ,
ತಿಂಗಕ್ಕೆ’ ಬೋಽನವ ರಿಂದಿಮೋ’ ಎಂಬರೆ:
‘ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಮಂತಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಒಕ್ಕುದನುಂಟ್ರೋ, ತೊತ್ತೇ’ ಎಂಬರು.

॥ ೨೨೮ ॥

೧೦೬

ಅನು, ಸಿಮ್ಮು ಶರಣರಿಗೆ, ಮಂಡಿಯ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು
ಗಂಡುದೊತ್ತಾದೆನಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗೆ. || ೨೩೬ ||

೧೦೭

ಅನುದಿನ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಧನ್ಯನಯಾ, ದಮ್ಮಯಾ ! ದಮ್ಮಯಾ !
ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮದ ಕವಿಲೀಯಾನಯಾ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮನಿಯ ಮಗ ನಾನಯಾ ! || ೨೩೭ ||

೧೦೮

ಕಾಮನ ತೊಳಿದಾತ, ಹೈಮವಂ ಜಜಿದಾತ,
ಭಾನುವಿನ ಉದಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದ ಶರಣನು !
ಆಗಳೂ ಸಿಮ್ಮ ಮಾಣದೆ ಸೆನೆವರ ಮನಿಯಲು
ಶ್ವಾಸನಾಗಿರಿಸು, ಮಹಾದಾಸಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೩೮ ||

೧೦೯

ಮೇಂಬಾಗತೊಲ್ಲಿನು ಕೇಳಾಗಲಿಲ್ಲದಿ:
ಕೇಳಂಗಲ್ಲದೆ ಹಯನ ಕಜಿವುದೆ ?
ಮೇಂಬಾಗಿ ನರಕದೊಳೋಲಾಡಲಾಜಿಸು:
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ವಾದಕ್ಕೆ ಕೇಳಾಗಿರಿಸು,
ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೩೯ ||

೧೧೦

ಬ್ರಹ್ಮಪದವಿಯನೊಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣುಪದವಿಯನೊಲ್ಲಿ, ರುದ್ರಪದವಿಯನೊಲ್ಲಿ;
ಮತ್ತಾವ ಪದವಿಯನೊಲ್ಲಿನಯಾ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಸದಾಭಕ್ತರ
ವಾದವನಿಂದಿಷ್ಟ ಮಹಾಪದವಿಯನೆ ಕರುಣಿಸಯಾ. || ೨೪೦ ||

೧೧೭

ಕಾಗೆ ಪಿಷ್ಟುಸುವ ಹೊಸ್ತು ಕಳೆವರಮಂಡಳಿಂದ
 ಒಡಿಯರು ಹೋಗ್ಗೇಸುವ ಚರ್ಮಾಪ್ತಗೆಯ ಮಾಡುತ್ತಾರ್ಹ:
 ಅಯ್ಯಾ ಸುಮತ್ತ ತರಣರ ಹಾನಕೆ ಚರ್ಮಾಪ್ತಗೆಯ ಮಾಡುತ್ತಾರ್ಹ!
 || ಶ್ಲೋಕ || ಕರ್ಮ-ರವಲಂಬಕರ ಕೇಳಿತ್ತಾ | ಕೇಳಿತ್ತಾ ಇಂದ್ರಾನಾವಲಂಬಕ
 ವರ್ಯಂ ತು ಶಿವಭಕ್ತಾನಾಂ | ಪಾಮಕಸ್ಯವಲಂಬನಂ
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
 ಶಿಮ್ಮ ಸರಗೊಡ್ಡಿ ಬೀಡುಖಿದೊಂದೇ ನರವ ಕರುಣೆಯಾ.
 || ೧೫೯ ||

೧೧೮

ಅವಾದ ಭಾವದ್ದು ಮಾಡಿ ಕೂಡಿಸೇಂಬರ
 ಬಾಗಿಲ ತೈತ್ಯಾತ್ಮಯಾ.
 ತನಾನನೆಂಬಿಸಿದವರ, ಮನಾನನೆಂಬಿಸಿದವರ, ಥನಾನನೆಂಬಿಸಿದವರ
 ಬಾಗಿಲ ತೈತ್ಯಾತ್ಮಯಾ.
 ಇನೆಂಬನೆಂಬ್ರಿಸಿ ಜಂಗಮಪಿಸ್ತು ನರೆಸ್ತು ವರೆಸ್ತು ಪರೆಂಬರ
 ಕೆರಪ ಹೂತ್ತಿಂಚಿಸ್ತುನು, ಈಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೫೯ ||

೧೧೯

ಅಯ್ಯರ, ಸ್ವಾರ್ಥತಪಸುಭಾವವ ನಾನೆತ್ತು ಬಲ್ಲಿನು ?
 ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಸೀಡುವ
 ಅಷ್ಟು ತರಣರ ಮನೆಯೆಲು ಭೃತ್ಯನಾಗಿಪ್ಪಿಸಲ್ಪಾ;
 ಇದು ಕಾರಣ: ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ತರಣರಳ್ಳಿದೆ ಅನ್ನವನ್ನಾಯಿನಾಗಿ. || ೧೬೦ ||

೧೨೦

ಜ್ಯೇಶೋರಂಗೆ ಜಂದ್ರಮನ ಬೆಳಗಿನ ಚಿಂತೆ
 ಅಂಬಾಜಕೆ ಭಾನುವಿನುದಾಯುವ ಚಿಂತೆ
 ಘ್ರನುರಂಗೆ ಪರಮಾ[ದ] ಒಂದ್ರುಂಬ ಚಿಂತೆ
 ಎನಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ನೆನಪುದೆ ಚಿಂತೆ. (ಉತ್ತರ)

೧೧೬

ಹೊಲಬಾಗೆಟ್ಟು ಶಿರ್ಪು ತನ್ನ ತಾಯ ಒಯುಸುವಂತೆ:
ಬಳಿದಷ್ಟಿದ್ದ ಪರ್ಮ ತನ್ನ ಓಂಡನಜಸುವಂತೆ,
ಬಯಸುತ್ತಿದೇನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಬರವನು,
ಬಯಸುತ್ತಿದೇನಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಬರವನು.
ದಿನಕರನುದಯಕ್ಕೆ ಕಮಳ ವಿಕಸಿತವಾದಂತೆ
ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಬರವು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೩೫ ||

೧೧೭

ಸೂರ್ಯಾಸುದಯ ತಾವರಿಗೆ ಜೀವಾಳ,
ಜ್ಯೋತಿಸುನುದಯ ನೆಯ್ದಿಲಿಗೆ ಜೀವಾಳ,
ಕ್ರಾಂತಿಕಾವಿನಲ್ಲಿ ಕೂಟ ಜೀವಾಳ,
ಒಲಿದ ತಾವಿನಲ್ಲಿ ನೋಟ ಜೀವಾಳವಯ್ಯಾ:
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಬರಸೆನಗೆ ಪ್ರಾಣ ಜೀವಾಳವಯ್ಯಾ !
|| ೩೬ ||

೧೧೮

ಜಲನ ತಪ್ಪಿದ ಮತ್ತ್ವ್ಯ ಒಮುಕುವುದೇ ಸೋಜಿಗ:
ಗಣತಿಂತಿಗೆಯೊಳಗಿರಿಸನ್ನುನು, ಲಿಂಗವೇ,
ಶಿವ, ಶಿವಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗನುದೇವಾ,
ಸೆಜಿಗೊಡ್ಡಿ ಬೇದುವೆನು. || ೩೭ ||

೧೧೯

ಇಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಪತಿಗಳನಗಲಿ ಬನ್ನಾಂಕಲಾಜ್ಞಿಸು:
ಶಿವಧೋ, ಶಿವಧೋ, ಸಂಗಳಕ್ಕೂಗೋಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುಗಾಳಿಸು;
ಲಿಂಗಸಂಗಿಗಳನಗಲಿ ನಾನೆಂತು ಬನ್ನಾಂಕುವೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೩೮ ||

೧೭೦

ಜಜ್ಞನೆ ಜರಿದೆನು, ಜಜ್ಞನೆ ಜರಿದೆ, ಸೋಡಯಾಗ್ಯಾ !
 ಬಿಬ್ಜನೆ ಬಿರಿದೆನು, ಬಿಬ್ಜನೆ ಬಿರಿದೆ, ಸೋಡಯಾಗ್ಯಾ !
 ನಾನೊಬ್ಜನೆ ಉಳಿದೆನು, ನಾನೊಬ್ಜನೆ ಉಳಿದೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಪರಣರನಗಲಿನ ಕಾರಣ ! || ೧೭೦ ||

೧೭೧

ಕಂಡರೆ ಮನೋಪರವಯಾಗ್ಯಾ : ಕಾಣವಿದ್ದರೆ ತಪಸ್ಸಿ ! ಸೋಡಯಾಗ್ಯಾ !
 ಜಗಲಿರುಳಿದುದು : ಇರುಳು ಜಗಲಿದುದು !
 ಎಂಡಯಾಗ್ಯಾ ? ಆಕವಾಡಿ ಕಳಿದೆನು !
 ಒಂದು ಜಾಗ ಮೇಲೆ ಕೆಡಿವಂತೆ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪರಣರನಗಲುವ ದಾವತಿಯಿಂದ
 ಮರಣವೇ ಲೇಕು ಕಂಡಯಾಗ್ಯಾ. || ೧೭೧ ||

೧೭೨

ಅಂಗ್ರೀ ತಿಂದುದೆಷ್ಟು, ಕಂಗಳು ಕೆತ್ತಿದುಪಯಾಗ್ಯಾ :
 ಬಂದಪರಯಾಗ್ಯಾ ಪುರಾತರಿನ್ನು ಮನೆಗೆ,
 ಬಂದಪರಯಾಗ್ಯಾ ಪರಣರಿನ್ನು ಮನೆಗೆ !
 ಕಂಡ ಕನಸು ದಿಟ್ಟಿವಾಗಿ ಜಂಗಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ,
 ಶಿವಾಜ್ರಣೆಯ ಮಾಡಿಸುವೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ. || ೧೭೨ ||

೧೭೩

ಲಂಗವ ಪ್ರೇಜಿಸುತ್ತು ಜಂಗಮದ ಮುಖವ ಸೋಡುತ್ತಿಮ್ಮ
 ಸುಖವ ಕೊಡು, ಕಂಡಾ, ಲಿಂಗವೇ—
 ಪರಮಸುಖವ ಕೊಡು, ಕಂಡಾ, ಲಿಂಗವೇ--
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಇದೇ ವರನ ನಿವೃತ್ತಿ ಬೇಡುವೆ. || ೧೭೩ ||

೧೭

ಮನೆದೈನ, ಕುಲಚೈವ ಎನ್ಗೆ ಸಿಮೃಪರಯಾಗ್ಯಾ !
ತನು ಮೀಸಲು, ಮನ ಮೀಸಲು, ನಯನ ಮೀಸಲು ಎನ್ನಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಸಿಮೃ ರರಣರಿಗೆ. || ೩೬ ||

೧೭

ಗಿಳಿಯ ಪಂಚರವಿಕ್ಕಿ, ಶೋಡವಿಂಗೆಷ್ಟು ಯನೆಜ್ಞಿದು, ಬತ್ತಿಯನಿಕ್ಕಿ
ಬರವ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದೆನೆಲಗವ್ವಾ.
ರಾಗೆಲೆ ಗಿಂಕೆಂದೊಡೆ ಹೊಂಗಸಾಲಿಸುವೆ :
ಅಗಲಿದೆನೆಂದೆನ್ನ ಮನ ಧಗಲೆಂದಿತ್ತೆಲಗವ್ವಾ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ರರಣರು ಬಂದು, ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಸಿಂದು
'ಇವಾ' ಎಂದರೆ, ಸಂತೋಷಬಟ್ಟನೆಲಗವ್ವಾ ! || ೩೭ ||

೧೭

ಅಡವಿಯಲ್ಲಿಬ್ಬು ಕಡುಸೀರಡಿಸಿ,
ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೀರಕಂಡಂತಾಯಿತ್ತಯಾಗ್ಯಾ !
ಕುರುಡ ಕಣ್ಣ ದೆಡೆಂತ,
ಇಡವ ಸಿಧಾನವ ಕಂಡಂತಾಯಿತ್ತಯಾಗ್ಯಾ !
ನಮೃ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ರರಣರ ಬರವೆನ್ನ ವಾಣಿ, ಕಂಡಯಾಗ್ಯಾ !
|| ೩೮ ||

೧೭

ಇಂದಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಮಥರು ಬಂದಹರೆಂದು
ಗುಡಿತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿ, ಷಡುಸಮಾಜಿಸೆಯ ಮಾಡಿ,
ರಂಗವಾಲಿಯನಿಕ್ಕಿ 'ಉಖಿ', ಚಾಂಗು, ಭುಲಾ ಎಂಬೆ;
ತಮೃ ಒಕ್ಕುದನಿಕ್ಕಿ ಸಲಹಾವರಾಗಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ರರಣರು. || ೩೯ ||

೧೭

ಸಾಸವೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಗರವಜ್ಞದಂತಾಯಿತ್ತುಯಾಗಿ;

ಆನಂದದಿಂದ ನಲಿನಲಿದಾಡುವೆ,

ಆನಂದದಿಂದ ಕುಣಿಕುಣಿದಾಡುವೆ :

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಬಂದರೆ,

ಉಳಿಬ್ಬಿ, ಕೊಳಿಬ್ಬಿ, ಹರುಷಪಲೋಲಾಡುವೆ !

೧೮

ಮನ ಮನ ಬೀರಸಿದಲ್ಲಿ ತನು ಕರಗದಿದ್ದರೆ,

ಸೊಂಕನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜಕಂಗಳು ಹೊಱಹೊಮ್ಮದಿದ್ದರೆ;

ಕಂಡಾಗಳಶ್ರುಜಲಂಗಳು ಸುರಿಯದಿದ್ದರೆ,

ನುಡಿನಲ್ಲಿ ಗದ್ದವಂಗಳು ಹೊಱಹೊಮ್ಮದಿದ್ದರೆ—

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಭಕ್ತಿಗಿನು ಚಿಹ್ನ,—

ಎನ್ನಲ್ಲಿವಿಜ್ಞವಾಗಿ, ಆನು ಡಂಭೇಕ ಕಾಣಿರೇ !

॥ ೩೭ ॥

೧೯

ಅವ್ಯವಿಧಾಚರ್ಚನೆ ಹೊಡತೋಪಚಾರವನು—

ಅರಸತ್ತಾಯದ ಬಿಟ್ಟಿಯ—ಮಾಡುವೆನು !

ಎನ್ನ ತಾಗಿದ ಸುಖವ ಜಂಗಮಕೃಪಿಫಲಜ್ಞಯದ ಉಪಚಾರಿಯಾನು,

ಸಾಫರಿಜಂಗಮವಜ್ಞಯದ ಪ್ರಾಜಕ ನಾನು :

ಮತ್ತೆ ನಾಜದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗಿ,

ಜಂಗಮವೆನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬೆನು !

॥ ೩೮ ॥

೨೦

ಅವಿಗೆಯಲೋದಗಿದ ಕರ್ಮನಂತೆ,

ಅಮೃತದೊಳಗಿದ ಸರ್ವನ ತನುವಿನಂತೆ,

ಇದೆನಯಾಗಿ ನಾನು, ಹೊಱಗೆ ನುಣ್ಣಾಗಿ !

ಸಿಂಗಕೆಂಪುಲಿದ ಮುದಕರಿಯಂತೆ

ಆನು ಜಂಗಮಕೆಂಪುಲಿದನಯಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೩೯ ||

೧೬೭

• ಸ್ವಾಪರ ಜಂಗನು ಒಂದೇಯೆಂದು ಇದಿರ ಸಂಖಿವೆ !

ನಾನೆಡೆಯುತಿಷ್ಠಿ : ಸದಜನ್ಮಲ್ಯಾ !

ಆನು ಸಮೃಕ್ಷಸ್ತಳ್ಯಾ !

• ಅನುಭಯಲೀಂಗಸಂಗಿಯೆಂಬಿನು :

ಈ ಸುಂಡ ಸುಡದಿಘಾದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೩೪೮ ||

೧೬೮

ಮಹಿಂದ್ರಸ್ತೇಸುಕಾಲ ಚೀಕಿರಿ, ಬೀದಾಗ ಬಿಂಬಿದೆ ?

ಕರ್ಮಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನ ಬಡನು.

ಅನಂತಕೋಟಿ ಸನ್ಮಾನವ ಮಾಡಿದರೇನು ?

ಸಮಿಷಯಾದಾಸಿನ ಕೆಡಿಸಿತ್ತು !

ಸಮೃ ಸಂಬಯೋ ಸಂಬದ ದಂಬಕ ನಾನಯಾ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೩೪೯ ||

೧೬೯

ಎಳಿಭೂಪ ಗಾಣಪನಾಡಿದ ನತಿಸಂತಾಯಿತ್ತಿಸ್ತ ಭಕ್ತಿ !

ಉಪ್ಪ ಅಪ್ಪವಿನಿಧಿ ಅದ್ವಿ ರೇತಿದಂತಾಯಿತ್ತಿಲ್ಲ ಭಕ್ತಿ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಆನು ಮಾಡಿದಿನೆಂಬೀ ಕಿಜ್ಞಾ ಸಾಲದೆ ?

|| ೩೫೦ ||

೧೭೦

ಅಷ್ಟಪಧಾಚ್ಚನೆ ಹೊಡತ್ತೋಪಜಾರವ

ಮಾಡುವ ಹೆಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಬೆಂದೆನಯಾ

ಲಂಗಪಂಪಜ್ಞಾ, ಜಂಗಮಪಂಪಜ್ಞಾಯೆ, ಪ್ರಸಾದಪಂಪಜ್ಞಾಯೆ !

ಆನು ಬೆಂದೆನಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ :

ಆನು ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ ರಾಮಜಾರವಯಾ !

|| ೩೫೧ ||

೧೫೬

ಎನ್ನೆಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಸಾಸವೆಯ ಷಡ್ಪಾಗದಸ್ತಿಥಿ:

ಎನ್ನೆ ಭಕ್ತನೆಂಬರು, ಎನ್ನ ಸಮಾಯಾಚಾರಿಯೆಂಬರು !

ನಾನೇನು ಪಾವನ ಮಾಡಿದೆನೋ :

ಬಳಿಯದ ಮುನ್ನವೆ ಕೊಯ್ಯರೆ ? ಹೇಳಿ, ಅಯ್ಯಾ !

ಇರಿಯದ ಏರ ! ಇಲ್ಲದ ಸೊಬಗವೆ

ಎಲ್ಲಾ ಒಡೆಯರು ಏಷಾಸಿ ನುಡಿವರು !

ಎನಿಗದು ವಿಧಿಯೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

॥ ೩೪೩ ॥

೧೫೭

ಎನ್ನೆವರೊಲಿದು ಹೊನ್ನೆ ಶೂಲದಲ್ಲಿಕ್ಕಿದರೆನ್ನ ಹೊಗಳ, ಹೊಗಳ !

ಎನ್ನೆ ಹೊಗಳತೆ ವನ್ನೆನಿಮ್ಮೆಯ್ಯೋಂಡಿತ್ತಲ್ಲಾ !

ಅಯ್ಯೋ, ನಿಮ್ಮ ಮನ್ನೆಣಿಯೇ ಮನಸದಲಗಾಗಿ ತಾಗಿತ್ತಲ್ಲಾ !

ಅಯ್ಯೋ ! ನೊಂದೆನು, ಸ್ವೇರಿಸಲಾಱಿನು:

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಸೀನೆನಗೊಳ್ಳಿದನಾಡರೆ,

ಎನ್ನೆ ಹೊಗಳತೆಗಡ್ಡ ಬಾರಾ, ಘರೀಂ !

॥ ೩೪೪ ॥

೧೫೮

ಎನ್ನೆವರೆನಗೊಲಿದು ಹೊನ್ನೆ ಶೂಲವಸಿಕ್ಕಿದರಯ್ಯಾ !

ಅಹಂಕಾರಪೂರಾಯಫಾಾಯದಲ್ಲಿ

ಅನೆಂತು ಬದುಕುವೆನೆಂತು ಜೀವಿಸುವೆ ?

ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು ಜಣಿದು ಶೂಲವಸಿಳುಣಿ

ಪ್ರಸಾದದ ಮದ್ದಿನಿಕ್ಕೆ, ಶಲಹು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೩೪೫ ॥

೧೫೯

ಎಡದ ಕೈಯಲು ಹಾಲ ಬಟ್ಟಲು, ಬಲದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಓಜುಗಟಿಗೆ:
ಆವಾಗ ಬಂದಾನೋ, ನಮ್ಮರ್ಯಾ,
ಬಡಿದು ಹಾಲ ಕುಡಿಸುವ ತಂದೆ?

ದಂಡಕ್ಷೀರದ್ವಯ ಇಸ್ತಂ । ಜಂಗಮಂ ಭಕ್ತಿಮಂದಿರಂ
ಅತಿಭಕ್ತಿಲಂಗಸಂತುಷ್ಟಂ । ಅಪಹಾಸ್ಯಂ ಯಮದಂಡನಂ
ಎಂದುದಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ, ತಾನೇ,
ಭಕ್ತಿಪಥವ ತೋರುವ ತಂದೆ !

॥ ೩೮ ॥

೧೬೦

ಎನ್ನ ಆಪತ್ತಿ, ಸುಖ-ದುಃಖವನಿನ್ನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವೆ ?
ಶರಣಸ್ತಳದವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಮಚ್ಚರ !

ಸವತಿ ಸಕ್ಕರೆ—ಬೇವು ಬೆಳ್ಳಿ ಉಂಟಿ ?
ಇನ್ನಾರಿಗೆ ಹೇಳುವೆ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಜಂಗಮವಾಗಿ ಬಂದು
ಎನ್ನ ಮನದ ಸೂತಕವ ಕಳೆಯಾ.

॥ ೩೯ ॥

೧೬೧

ನಾನಾಸಾಫನಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಿಯದು ತೆರಜುವುದೆ, ಅಯ್ಯಾ :
ಉಭಯಕುಳಕ್ಕಲ್ಲಿದೆ ತೆರಳದು.

ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಶಿಶುವನು

ಹೇತ್ತೆ ತಾಯಿ ಹೇತ್ತರ ಬಂದು ಎತ್ತುವಂತೆ !

ಎನ್ನಾಡು ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ತಂದು ಅಷ್ಟೋರನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕಿದುದ ನಾ ಬಲ್ಲೆ :
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮ ಹಂಗೇನು ? ಹುಣಿಯೇನು ?
ಆನುಭಯ ಲಂಗಜಂಗಮದ ಮಱೆಹೊಕ್ಕು ಬದುಕಿದೆನು. || ೩೯೦ ||

೧೬೨

ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯಾ :

ಮೀನಜ, ರೋಮಜ ಮಹಾಮುನಿಗಳ

ಬ. ವ. २

ಲಯವ ಮಾಡಿದುದ ನಾ ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ.
ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯಾ :
ನವಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ

ಪ್ರಳಯವ ಮಾಡುವದ ನಾ ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ.
ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯಾ :
ದರಕೋಟಿ ನಾರಾಯಣರಿಗೆ
ಮರಣವ ಮಾಡುವುದ ನಾ ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ.

ಅಯ್ಯಾ, ಸಿಮ್ಮ ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯಾ :
ಅನೆಂತಕೋಟಿ ರುದ್ರರಿಗೆ

ಲಯವ ಮಾಡುವದ ನಾ ಬಲ್ಲೆನಾಗಿ.
ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ದೇವರೆಂದು ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಲಾಗದಯಾ !
ಎನ್ನನೇಳೇಳು ಭವಕ್ಕೆ ತಂದಲ್ಲಿ
ಆನುಭಯ ಲಂಗಜಂಗಮುದ ಮಾಡಿಹೊಕ್ಕು
ಭವಂ ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿದೆಸಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. ॥ ೨೯ ॥

೦೪೫

ಲಂಗದರುಶನ ಕರಮುಟ್ಟಿ ಜಂಗಮದರುಶನ ಶಿರಮುಟ್ಟಿ
ಆವುದು ಘನಮೆಂಬೆ, ಆವುದು ಕಿಣ್ಣಿದೆಂಬೆ ?
ತಾಳಸಂಪುಟಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಘನವ ಅಸೀಸ ಹೋದರೆ,
ಅರ್ಥಣ ಮುನ್ನವೆ ಇಲ್ಲ : ಗಮನ ನಿರ್ಗಮನವಾಯಿತ್ತು !

ಈ ಉಭಯ ಭೇದವನಱ್ಱಾಯಾಗಿ :
ಜಂಗಮವೆ ಲಂಗ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. ॥ ೨೯ ॥

೦೪೬

ಶಿವಭಕ್ತರೆ ಅಧಿಕರು, ನೋಡಯಾ, ಎಲ್ಲರಿಂದವು:
ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಜಂಗಮವ ಕಂಡೆ.
ಈ ದ್ವಿವಿಧವನೋಂದೇ ಎಂದು ನಂಬಿದೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. ॥ ೨೯ ॥

೧೪೪

ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೇರ್[ದಾ]ರವೆಂಬ ಮೂಲಸಾಫಿನ;
ತ್ರೀತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ವಾರಣಾಸಿಯೆಂಬ ಮೂಲಸಾಫಿನ;
ದ್ವಾಪಾರದಲ್ಲಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷನೆಂಬ ಮೂಲಸಾಫಿನ;
ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಪರಮತವೆಂಬ ಮೂಲಸಾಫಿನ.

ನಾನಾ ಸಾಫಿನಂಗಳ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಜಂಗಮವೇ ಲಿಂಗವೆಂದು ನಂಬಿದೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೩೪೪ ||

೧೪೫

ಭಕ್ತಿದೇಹಿಕದೇವನವು ದೇವನು ಸದ್ಗುರ ಬಳಿಯಲು ಬಪ್ಪನಾಗಿ,
ಆಳ್ಳನು ಬರಲು ಆಳು ಮಂಚದ ಮೇಲಿಪ್ಪುದು ಗುಣವೇ? ಹೇಳಾ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರು—

ಜಂಗಮರೂಪಾಗಿ ಸಂಗಯ್ಯ ಬಂದಾನೆಂದು
ಎಂದೆಂದೂ ನಾನು ಮಂಚವನೇಇದ ಭಾವೇ ! || ೩೪೫ ||

೧೪೬

ಜಂಗಮದ ಸ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು
ವಾಹನವನೇಇಲಮೈ; ಏಱಾದರೆ ಭವ ಹಿಂಗದು!
ಅದೇನು ಕಾರಣ: ಮುಂದೆ ಸೂಲವನೇಇನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾದ ಕಾರಣ!
ಜಂಗಮ ಬರಲಾಸನದಲ್ಲಿರಲಮೈ: ಇದ್ದರೆ ಭವ ಹಿಂಗದು!

ಏನು ಕಾರಣ: ಮುಂದೆ ಕಾಯಿಟ್ಟಿಗೆಯ ಮೇಲೆ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾದ ಕಾರಣ.

ಜಂಗಮದ ಮುಂದೆ ದಿಟ್ಟತನದಲ್ಲಿ ಬೆಣಿತು ನಿಂದಿರಲಮೈನು:
ನಿಂದರೆ ಭವ ಹಿಂಗದಾಗಿ !

ಏನು ಕಾರಣ: ಮುಂದೆ ಹೆಡಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ
ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟಾದ ಕಾರಣ!

ಇಂತೀ ಬಾಧೆ ಭವಂಗಳಂಜುವೆನಯಾಗ್ಯ.

ನಿನ್ನವರ ಸುಳುಹು ನೀನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ, ತೊತ್ತು-ಭೃತ್ಯನಾಗಿಪೈನಯಾಗ್ಯ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೩೪೬ ||

೫೬

ಜಂಗಮವಿರಹಿತ ಲಿಂಗಾಚರ್ಚನೆ ಓದು ಬಲಲೀಂಗಿದ ಜಲದಂತೆ !
ಜಂಗಮಸನ್ನಿಹಿತ ಲಿಂಗಾಚರ್ಚನೆ : ಇದೆ ಭಕ್ತಿಗೆ ಪಥವಯಾಗಿ.
ಜಂಗಮ ಪ್ರಸಾದಭೋಗೋಪಭೋಗವು :

ಎನಿಂದೇ ಲಿಂಗಾಚರ್ಚನೆ.
ಬೇಂತಿ ಮತ್ತೊಂದಱಣಿದೆನಾಡರೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ. || ೨೯

೫೭

ಭಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬರೆಯಬಹುದೆ ಚಿತ್ತಾರವ ?
ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದೆ ಧರೆಯಿಲ್ಲದೆ ?
ಜಂಗಮವಿಲ್ಲದೆ ನಾಡಬಹುದೆ ?
ರೂಧಿಂಶನ ಭೇದಿಸಬಹುದೆ ?
ಒಡಲಿಲ್ಲದ ನಿರಾಳ ಕರ್ತೃ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ
ಜಂಗಮ ಮುಖವಾದನಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದನಱಣಿಯನಯಾಗಿ. || ೩೦

೫೮

ಸಮಯೋಚಿತದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಚರ್ಚನೆಯ ಮಾಡುತ್ತಿಪ್ಪನಾ ಭಕ್ತನು :
ಮಾಡಿದರೆ ನಾಡಲಿ : ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪೇನು ?
ಆ ಜಂಗಮದ ಶಬ್ದವ ಕೇಳಿ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಕೈದುಡಿಕಿದರೆ
ಅದು ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲ : ಕಲ್ಪಿ !
ಆ ಸಮಯೋಚಿತದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಜಂಗಮದ ಶಬ್ದವ ಕೇಳಿ
ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಕೈದೆಗಿರಿ, ಅದು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೋನ..
ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಇಂತಪ್ಪ ಸದಾಜಾರಿಗಳನಿನಗೆ ತೋಜಾ. || ೩೧

೫೯

ಉತ್ತಮ, ಮಧ್ಯಮ, ಕನಿಷ್ಠವೆಂದು ಬಂದ ಜಂಗಮವನೆಂದೆನಾಡರೆ
ನೊಂದೆನಯಾಗಿ, ಬೆಂದೆನಯಾಗಿ, ಎನ್ನ ಕಿಂಚಿಂ ಎನ್ನ ಸುಟ್ಟಿತ್ತು
ಸು[ಬಿ] ಜಂಗಮ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜಂಗಮವೆಂದುಂಟಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೪೦

೧೫೨

ಲಾಂಭನವ ಕಂಡು ಸಂಬಾವೆ : ಅವರಂತರಂಗವ ನೀನೇ ಬಲ್ಲಿ !
ತೊತ್ತಿಂಗ ತೊತ್ತುಗೆಲಸನ್ನಿದೆ, ಅರಸರ ಸುದ್ದಿ ಎನಗೇಕಯಾ ?
ರತ್ನವೋಕ್ತಿಕದಚ್ಚ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ಸಿಮ್ಮ ಶರಣರು.

|| ೪೦೧ ||

೧೫೩

ಆರಾರ ಮನದಲ್ಲಿ ಏನೇನಿಹುದೆಂದೂಯೆ :
ಬಳ್ಳಿಹರೆಂದೆಲಮ್ಮು ; ಜೊಲ್ಲಿಹರೆಂದೆನಲಮ್ಮು !
ಶಿವಭಕ್ತರಾದ ಕಾರಣ, ಜಂಗಮವೇ ಲಿಂಗ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೪೦೨ ||

೧೫೪

ಸಂಗಸಹಿತ ಶರಣರು ಬಂದರೆ ಸಂಬಂಪುದೆನ್ನ ಮನವು,
ನಚ್ಚುವುದೆನ್ನ ಮನವು !
ಹಾವು ನೇಣಂಬ ಭಾರ್ಯಂತುಳ್ಳನ್ನಿಕ್ಕ ನಾನು ಭಕ್ತನೆಂತಪೇನು ?
ಅಂಗ ಲಿಂಗಸಹಿತವಾಗಿ ಬಂದರೆ
ಸಂಗ ನೀನೆಂದು, ಮತ್ತೆ ಮನದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹ ಹೊಳೆದರೆ
ಬೆಂದೆನಲ್ಲಾ ನಾನು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

೧೫೫

ಕೆಂಡದಲ್ಲಿಟ್ಟದೆ ಮೆಯ್ಯಾ ಬೆಂದುದೆಂಬರು :
ಕೊಂಡಿಟ್ಟವನ ಕೈ ಮುನ್ನವೇ ಬೆಂದುದು !
ನೊಂದನೊನು ನೊಂದನಯಾಯ, ಬೆಂದನೊನು ಬೆಂದನಯಾಯ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಕಂಡು ಕಾಣದಂತಿದ್ದರೆ
ನಾನಂದೇ ಬೆಂದನಯಾಯ !

|| ೪೦೩ ||

೧೫೬

ಎಡದ ಕೈಯಲಿ ಸಿಗಳವನಿಕ್ಕಿ
ಬಲದ ಕೈಯ ಕಡಿದುಕೊಂಡರೆ ನೋಯಂದಿಪ್ಪಿದೆ ?

ಷಾರಣವೇಂದಾಗಿ ದೇಹ ಬೀಳಾಲ್ಲಿ :

ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಜಂಗಮವನುದಾಸೀನವ ಮಾಡಿದರೆ

ಬೆಂದೆನಯಾಗ್ಯ ನಾನು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೭೦೫ ||

೧೫೧

ತನುವ ನೋರಿಸಿ, ಮನವ ಬಳಲಿಸಿ,

ನಿಮ್ಮ ಪಾದವಿದಿದವರೊಳಗೆ ?

ಈ ನುಡಿ ಸುಧದಿಹುದೆ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ಶಿವಭಕ್ತರ ನೋವೇ ಅದು ಲಿಂಗದ ನೋವೈ ! || ೭೦೬ ||

೧೫೨

ಆಕ್ಷಾಚ್ಚುತಿ ಪರನಿಂದೆಯ ಕೇಳಿಸದಿರಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !

‘ಆನು ಭಕ್ತನೇನ್ನಲ್ಲಿ ಲೇಸುಂಟಿ’ಂದು ಪರಿಣಾಮಿಸಿದರೆ

ನಿಮುಗಾನು ದೊರ್ಲೀ[ಹಿಯ]ಯಾಗ್ಯ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಲೇಸೇ ಎನ್ನ ಲೇಸಯಾಗ್ಯ !

೧೫೩

ನಡೆಯಲಜ್ಜಾಯದೆ, ನುಡಿಯಲಜ್ಜಾಯದೆ

ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಘಲವೇನು ?

ಅವರ ಸುಖವೇನ್ನ ಸುಖ : ಅವರ ದುಃಖವೇನ್ನ ದುಃಖ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣ ಮನ ನೋಂದರೆ

ಆನು ಬೆಂದೆನಯಾಗ್ಯ !

|| ೭೦೭ ||

೧೫೪

ಬಂಜೆ ಬೇನೆಯನ್ನಱ್ಳಾಯದಂತೆ

ಒಬ್ಬರೊಂದ ನುಡಿವಿರಿ, ಕೇಳಿರಯಾಗ್ಯ.

ಎನ್ನಾಯಾಷ್ಯ ಭೇವಿಷ್ಯ ಎನ್ನ ಭಕ್ತರು, ಕಂಡಯಾಗ್ಯ ;

ಎನ್ನಾಯಾಷ್ಯ ಭೇವಿಷ್ಯ ಎನ್ನ ಪ್ರಮಥರು ಕಂಡಯಾಗ್ಯ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಮುಖಲಿಂಗಳಯಾಗ್ಯ ! || ೭೦೮ ||

೧೫೬

ಬೇಜೂರಲಿದ್ದ ಬಂದ ಜಂಗಮನೆ ಲಿಂಗವೆಂದು,
ಮನೆಯಲಿದ್ದ ಜಂಗಮವನುದಾಸಿನವ ಮಾಡಿದರೆ,
ನಾನು ಬೆಂದೆನಯ್ಯಾ.
ಆನು ಬೆಂದ ಬೇಗೆಯನಜಾಯಿ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೧೦ ||

೧೫೭

ಉಟ್ಟಿ ತೊಟ್ಟಿ ಪೂಜ್ಯನಾಗಿ ಬಂದ ಜಂಗಮ ವಿಶೇಷವೆಂದು,
ಕಂತೆ-ಚೀಂತೆಯ ಜಂಗಮ ಬಂದರೆ ಹೀನವೆಂದು
ಕಂಡೆನಾದರೆ ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕ !
ಇದು ಕಾರಣ, ಅನ್ನ-ವಸ್ತ್ರ-ಧನವೂಟದಲ್ಲಿ
ಎರಡಾಗಿ ಕಂಡೆನಾದರೆ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೪೧೧ ||

೧೫೮

ಅಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನಾನೆಲ್ಲಯ್ಯಾ : ದೊಡ್ಡ ಬಸಜು ಎನಗಿಲ್ಲಯ್ಯಾ :
ದೊಡ್ಡವರಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಮನ್ನಿಸರಯ್ಯಾ !
ಹಡೆದುಂಬ ಸೂಳಿಯಂತೆ ಧನವುಳ್ಳವರನಣಸಿಯಾಜಸಿ,
ದೋಧಿಸಲು ವಾರ್ಥಿಸಲು ಮುನ್ನ ನಾನೆಜಾಯಿನಯ್ಯಾ.
ದೊಡ್ಡತನವೆನಗಿಲ್ಲ : ಅಂಜುವೆನಂಜುವೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಥಂಗೆ :
ಅನಾಥ ನಾನಯ್ಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೧೨ ||

೧೫೯

ಕುಮರಿ-ಸತ್ತಿಗೆಯವರ ಕಂಡರೆ ಹೊರಳಿ ಬಿದ್ದ ಕಾಲ ಹಿಡಿವರು !
ಬಡಭಕ್ತರು ಬಂದರೆ ‘ಎಡೆಯಿಲ್ಲ, ಅತ್ತ ಸನ್ನಿ’ ಎಂಬರು :
ಎನ್ನೊಡಿಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನವರ
ತಡಗೆಡಹಿ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯದೆ ಮಾಣಿನೆ ?

|| ೪೧೩ ||

೧೬೭

ದೂರದಿಂದ ಬಂದ ಜಂಗಮವನಯ್ಯಗಳೇಂದು,

ಸಾರಿದ್ದಿ ಜಂಗಮವ ಪರಿಚಾರಕರೆಂಬ ಕೇರಿದೀಗೆ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ್ಯಾಂ:

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಹಿಂಗಾರದ ಮೂಗ

ಕುಲಾದೋಽಜಿ ಕೊಯ್ಯದ ಮಾಣಿನೆ ?

೧೬೮

ಹಿಡಿನೆಡಿಯನೆ ಕಾಸಿ, ಹಿಡಿವ ಕೃಂಬೆಂದು,

ಮಿಡುಮಿಡನೆ ಮಿಡುಕುನ ನುರುಳ ಹಾನನನೇ,

ಬಡವರೆಂದೆನಬೇಡಾ ಲಾಂಭನಧಾರಿಯನು ;

ಕಡುಸ್ತೇಹದಿಂದವರ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವುದು.

ನಿಜವಡಿಗಿದ ರೂಪು, ನಿರ್ವಯಲ ಸಾಫನ,

ನಡೆಲಿಂಗ, ಜಂಗಮ : ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ !

೧೬೯

ಹಾಲ ಕಂಡಲು, ತುಪ್ಪದ ಮಡಕೆಯ

‘ಬೋಡು ಮುಕ್ಕೆ’ ನ ಬೇಡ—

ಹಾಲು ಸಿಹಿ, ತುಪ್ಪ ಕಮ್ಮನೆ : ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬೋನ !

ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರ

ಇಂಗಹಿನರೆಂದರೆ ನಾಯಕನರಕ !

|| ೪೧೯ ||

೧೭೦

ಆಜಾರವಣಿಯಿರಿ, ವಿಜಾರವಣಿಯಿರಿ:

ಜಂಗಮ ಸ್ಥಳ ಲಿಂಗ ಕಾಣಿರಯಾ.

ಜಾತಿಭೇದವಿಲ್ಲ, ಸೂತಕವಿಲ್ಲ,

ಅಜಾತಂಗ ಕುಲವಿಲ್ಲ !

ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆಯದಿದ್ದರೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ಮೇಚ್ಚು, ಕಾಣಿರಯಾ.

|| ೪೨೦ ||

೧೬೯

ನಾವರ-ಭಕ್ತಂಗೆ ಸೀಮೆಯಲ್ಲದೆ
ಫೇನಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸೀಮೆಯೆಲ್ಲಿಯದು ?
ಅಂಬಾಧಿಗೆ ಸೀಮೆಯಲ್ಲದೆ
ಹರಿನ ನದಿಗೆ ಸೀಮೆಯೆಲ್ಲಿಯದು ?
ಭಕ್ತಂಗೆ ಸೀಮೆಯಲ್ಲದೆ
ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಸೀಮೆಯುಂಟಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? || ೪೮ ||

೧೭೦

ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲೇಕೆ, ಮತ್ತಿಳುಹಲೇಕಯಾ?
ದರದುರದ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಲೇಕಯಾ?
ನಿಂದಿಸಲೇಕೆ, ಸ್ತುತಿಸಲೇಕೆ?
ಹೋಗಬಿಟ್ಟು ಜಂಗಮವ ಹಿಂದೆಯಾಡುವನ ಬಾಯಲಿ
ಮೆಟ್ಟೆ ಹುಡಿಹೋಯ್ದೆ ಮಾಣಿನೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ? (|| ೪೯ ||)

೧೭೧

ಮರಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಬೇರೆಂದು ತಳಕ್ಕೆ ಸೀರೆಱಿದರೆ
ಮೇಲೆ ಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತು ನೋಡಾ!
ಲಿಂಗದ ಬಾಯಿ ಜಂಗಮವೆಂದು ಪಡಿಪದಾರ್ಥವ ಸೀಡಿದರೆ
ಮುಂದೆ ಸಕಲ ಪದಾರ್ಥವನೀವನು!
ಆ ಜಂಗಮವ ಹರನೆಂದು ಕಂಡು ನರನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ
ನರಕ ತಪ್ಪದು, ಕಾಣಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ! || ೫೦ ||

೧೭೨

ಆರಾಧನೆಯ ಮಾಡಿದಡಿ ಅವೃತ್ತದ ಬೆಳಸು:
ವಿರೋಧಿಸಿದಡಿ ವಿಷದ ಬೆಳಸು!

ಇದು ಕಾರಣ ಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕುಂಟಲೆ ಬೇಕು .

ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ಒಂದೆಯೆಂದಱ್ಳಾದರೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಶರಣಸನ್ನಿಹಿತ !

|| ೪೫ ||

೧೬೩

ಹೊಸತಿಲ ಪೂಜಿಸಿ ಹೊಱವಟ್ಟು ಹೋದ

ಒಕ್ಕಲಿತಿಯಂತಾಯಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ !

ಜಂಗಮವೇನ್ನೊಡಿಯರೆಂದು ಒಕ್ಕುದ ಕೊಂಡು

ಉದಾಸೀನವ ಮಾಡಿದರೆ,

ಇಹಲೋಕಕ್ಕೆ ದೂರ, ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ದೂರ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಅಫೋರನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ !

|| ೪೬ ||

೧೬೪

ಲಿಂಗವ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಜಂಗಮವ ಕಂಡುದಾಸೀನವ ಮಾಡಿದರೆ

ಆ ಲಿಂಗಪೂಜಕರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಶಿವದೂತರ ದಂಡವೆಂಬುದು !

ಲೋಕದ ಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಯಮದೂತರ ದಂಡವೆಂಬುದು !

ಇದು ಕಾರಣ, ಲಿಂಗಜಂಗಮವನೊಂದೆಯೆಂದಱ್ಳಾಯಾದರ

ಎನಗೆ ತೋಣಿದಿರಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೭ ||

೧೬೫

ಜಂಗಮವ ನಿಂದೆಯ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುವ ಭಕ್ತನ

ಅಂಗವಡೆಯೆಂತೋ ? ಶಿವ ಶಿವಾ !

ನಿಂದಿಸುವ ಪೂಜಿಸುವ ಪಾತಕವಿದ ಕೇಳಲಾಗದು.

‘ ಗುರುವಿನ ಗುರು ಜಂಗಮ ’

ಇಂತೆಂದುದು ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನ ವಚನ.

|| ೪೮ ||

೧೬೬

ಅರಸನ ಕಂಡು ತನ್ನ ಪುರುಷನ ಮಾಡಿದರೆ

ಮರನೆಱ್ಳಾ ಕೈಬಟ್ಟಂತಾಯಿತ್ತೆಯಾ !

ಇಹಲೋಕಕ್ಕೆ ದೂರ, ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ದೂರ,
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಜಂಗಮ ಮುಖಲಿಂಗವಾದಕಾರಣ.

॥ ೪೫ ॥

೧೧೧

ಜಂಗಮವಿಲ್ಲದ ಮಾಟ, ಕಂಗಳಿಲ್ಲದ ನೋಟ !

ಹಿಂಗತ್ತು ಶಿವಲೋಕ, ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯದಯಾಗಿ ?
ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಬೋನವ ಸಿಂಬಕ ತಿಂಬಂತೆ
ಸಮಯೋಚಿತವನೆಂಬಾಯಿದೆ ಉದರವ ಹೊರಿವವರ
ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕದೆ ಮಾಣಿನೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ? || ೪೬ ||

೧೧೨

ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟಿವನೆಂಬಸುವರೆ ಜಂಗಮವ ನೆಱಿನಂಬುವುದು :

ನಡೆಲಿಂಗ, ನುಡಿಲಿಂಗ, ಮುಖಲಿಂಗವೆಂದೇ ನಂಬೋ !
‘ ಯತ್ತ ಮಾಹೇಶ್ವರ ತತ್ತಸ್ವಿಹಿತ ’ ನಾಗಿ
ಅಧರ ತಾಗಿದ ರುಜಿಯ, ಉದರ ತಾಗಿದ ಸುಖವ
ಉಣಿ, ಉಡುವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಜಂಗಮಮುಖದಲ್ಲಿ || ೪೭ ||

೧೧೩

ಜಂಗಮದ ಮನ-ಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತ [ನೇ] ಭೃತ್ಯನೆಂದು,
ಭಕ್ತನ ಮನ-ಭಾವದಲ್ಲಿ ಜಂಗಮ [ವೇ] ಕರ್ತವೆನೆಂದು ಇದ್ದ ಬಳಿಕ,
‘ ಬಂದುದು, ಬಾರದು, ಇದ್ದುದು, ಹೋಯಿತ್ತೇ ’ಂಬ
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಿರಬೇಕು.

ಹೋಯಿತ್ತೇಂಬ ಗುಣಪುಷ್ಟನ್ನ ಕ್ಷು
ನಿಮಗೆ ದೂರ, ನಿಮ್ಮವರಿಗೆ ಮುನ್ನ ನೆ ದೂರ !
ಶಿವಾಜಾರಕ್ಕಲ್ಲಿಂದತ್ತ ದೂರ !!
ಜಂಗಮದ ಹರಿದ ಹರವು, ಜಂಗಮದ ನಿಂದ ನಿಲವು,
ಜಂಗಮದ ಗಳಿಗಜ್ಞನೆ, ಜಂಗಮದ ಕೋಳಾಟಕೆ ಸ್ವೀರಿಸದಿದ್ದರೆ
ನೀನಂದೇ ಮೂಗ ಕೋಯಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೪೮ ||

೧೭೦

ನಯನದಾಹಾರವ ಜಂಗಮವ ನೋಡಿಸುವೆ,
 “ಶ್ರೀತ್ರಾಹಾರವ ಜಂಗಮವ ಚೇಳಿಸುವೆ,
 ಘ್ರಾಣದಾಹಾರವ ಜಂಗಮವ ವರಣಿಸುವೆ,
 ಜಿಹ್ವೆಯಾಹಾರವ ಜಂಗಮವನೂಡಿಸುವೆ,
 [ತ್ವ] ಚದಾಹಾರವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡಿಸುವೆ;
 ಅಧಿಕ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಣಾಮವ ಮಾಡುವೆ —
 ಸರ್ಕಲ ಪದಾರ್ಥಂಗಳ ನೀಡಿವೆನು,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗೆ.

॥೭೭॥

(೧೧) ಭಕ್ತನ ಮಹೇಶಸ್ಥಳ

೦ .

ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಮುಖದೊಳಗೊಂಡೇ ಮುಖವಾಗಿ

ಕಾಡಿ ನೋಡಿನ್ನು ನು, ಬೇಡಿ ನೋಡಿನ್ನು ನು :

ಬೇಡದಿದ್ದರೆ, ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮಗೆ ಪ್ರಮಾಧರಾಟೆ !

ನೀನಾವ ಮುಖದಲು ಬಂದು ಬೇಡಿದಿವೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೫೦ ||

೨

ಕಂದಿದೆನಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ನೋಡುವರಿಲ್ಲದೆ;

ಕುಂದಿದೆನಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ನುಡಿಸುವರಿಲ್ಲದೆ;

ಬಡವಾದೆನಯ್ಯಾ ಎನ್ನ ತನು, ಮನ, ಧನವ ಬೇಡುವರಿಲ್ಲದೆ !

ಕಾಡುವ ಬೇಡುವ ಶರಣರ ತಂದು

ಕಾಡಿಸು, ಬೇಡಿಸಯ್ಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೫೧ ||

೩

ವೇಷ ಅವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತ್ತಿಂದು

ಆಸುರದಲ್ಲಿ ಬಗುಳುವ ಕುಸ್ಸಿ, ನೀ ಕೇಳಾ :

ಹಣ್ಣಾಯನೆ ದಾಸನ ವಸ್ತ್ರವ ?

ಉಣ್ಣಿನೆ ಚಿನ್ನ ಯ್ಯಾನ ಸಂಗಾತ ?

ವರವಧುವ ಕೊಳ್ಳುನೆ ಸಿಂಧು ಬಲಾಳನ ?

ಬೇಡನೆ ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ?

ನಡೆವುದು ನುಡಿವುದು ಅವಿಚಾರವೆಂದು,

ಭಾವನಿಭಾವವೆಂದು ಕಂಡೆನಾದರೆ

ತಪ್ಪಿನ್ನಿಂದು, ಮೂಗ ಕೊಯಿ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೫೨ ||

೪

ನೀನಿಕ್ಕೆದ ಬೀರುದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯುಳ್ಳರೆ
 ಸಂಗಾ, ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತುತನಕ್ಕೆ ದೂರವಯಾಗ್ಯ !
 ಕದ್ದಿ ತಿಂದರೆ ಕೈಪುಡಿದೊಕ್ಕೆ ಬಡಿದು
 ತುಡುಗುಣಿತನವ ಬಡಿಸಯಾಗ್ಯ !
 ಜಂಗನು ಮನೆಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಓಸರಿಸಿದರೆ
 ಹಿಡಿದು ಮೂಗ ಕೊಯಿಯಯಾಗ್ಯ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೪೩೨ ॥

೫
 ದೇವನ್ನಿಂತಹನೆಂದು ತೋರ್ಯಾಕೊಡುವೆನು ಗಣಂಗಳಿಗೆ :
 ಬಲ್ಲಾಳನ ವಧುವ ಬೇಡಿದಾತನೀ ದೇವ !
 ದೇವನ್ನಿಂತಹನೆಂದು ತೋರ್ಯಾಕೊಡುವೆನು ಗಣಂಗಳಿಗೆ :
 ದಾಸನ ವಸ್ತ್ರವ ಬೇಡಿದಾತನೀ ದೇವ !
 ದೇವದಿಂತಹನೆಂದು ತೋರ್ಯಾಕೊಡುವೆನು ಗಣಂಗಳಿಗೆ :
 ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬೇಡಿದಾತನೀ ದೇವ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಜಂಗನು ಮುಖಲಿಂಗವಾಗಿ,
 ಕಾಡಿ ನೋಡುವ, ಬೇಡಿ ನೋಡುವ !

॥ ೪೩೩ ॥

೬
 ಹೊಸ್ಸಿ ಸೊಳಗೊಂದೊರಿಯ, ಸೀರೆಯೊಳಗೊಂದೆಳಿಯ
 ಇಂದಿಂಗೆ ನಾಳಿಂಗೆ ಬೇಕೆಂದೆನಾದರೆ,
 ನಿಮ್ಮಾಳ್ಕಣ ! ನಿಮ್ಮ ಪರಾದರಾಣ !
 ನಿಮ್ಮ ಶರಣಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದನಱಾಯೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೪೩೪ ॥

೭
 ಅಲುತ್ತಲು ಹಣಿಯ ಹೊಯಿಸಿ ಅಂಕನ ಮಾಡಿದೆನ್ನೆಲ್ಲರ ಕಂಡು !
 ಆನು ಬೇಡೆಂದರೂ ಮಾಣಿ, ಕಲಿತನವ ಮಾಡಿದೆನ್ನೆಲ್ಲರ ಕಂಡು !
 ಅಲ್ಲಿ ಹೊಯಿತ್ತು ಗಳಿಯೆಂದರೆ
 ಆಸೆಮಾಡಿನು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೪೩೫ ॥

ಉ

ಕಾಗೆಯೋಂದೆಗುಳ ಕಂಡರೆ ಕರಿಯದೆ ತನ್ನ ಬಳಗವನು ?
ಕೊಳಿಯೋಂದು ಕುಟುಕ ಕಂಡರೆ ಕೂಗಿ ಕರಿಯದೆ ತನ್ನ ಕುಲವೆಲ್ಲವನು ?
ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತಿಪ್ರಕ್ಷಮಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಗೆ ಕೊಳಿಯಿಂದ ಕರಕ್ಷ್ಯ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೩ ||

೯

ಅವ ನೇ [ಮವಾ] ದರೇನು ? ಹೇಮವಿಲ್ಲದಂಗೈಸಬಹುದೆ ?
ಕೊಡಲಿಲ್ಲೆಂಬುದಱಾಂದ ಸಾಯಲುಬಹುದು : ಸ್ವೀರಿಸಬಾರದು !
ಬೇಡುಷವರೆ ನೋಡಿ ನೋಡಿ, ಇಯಲಿಲ್ಲದವನ ಜೀವನವದೇತಕೊ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೪೪ ||

೧೦

ಹರಗಣಪಂಕ್ತಿಯ ನಡುವೆ ಕುಳಿದು
ನಾನು ಒಡೆಯತನದ ನಾಯ ತೇಜವ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು—
ಮುದದಿಯಿನ್ನು ಗಲೊಳಗಿ ಸಕಲದೇವಾನ್ನವ
ಒಡೆಯರಿಂದಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿಕ್ಕಲು
ತೆಗೆದಿರಿಸಿದೆನು !
ಈ ಪರಿಯ ಆಯ ಕಣ್ಣ ತೋಱಲು ಕಲ್ಪವಾದುವು !
ಕರುಣೆ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ[ನ] ಮರಿದುಕೊಂಡಿನಾದರೆ
ಒಡೆಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ಕೆಡಹಿ ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ ! || ೪೫ ||

೧೧

ಭಕ್ತಿಸುಭಾಷೆಯ ನುಡಿಯ ನುಡಿವೆ, ನುಡಿದಂತೆ ನಡೆವೆ,
ನಡೆಯೋಳಗೆ ನುಡಿಯ ಪೂರ್ವಿಸುವೆ—
ಮೇಲೆ ತೂಗುವ ತ್ರಾಸು ಕಟ್ಟಳೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ;
ಒಂದು ಜವೆ ಕೊಱತೆಯಾದರೆ
ಎನ್ನ ನದ್ದಿ ನೀನೆದ್ದಿ ಹೋಗು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೬ ||

೧೨

ಓಡುವಾತೆ ಲೆಂಕನ್ನಲ್ಲಿ, ಬೇಡುವಾತೆ ಭಕ್ತನ್ನಲ್ಲಿ :
 ಓಡಲಾಗದು ಲೆಂಕನು, ಬೇಡಲಾಗದು ಭಕ್ತನು.
 ಓಡಿನಯಾಗ್ಯ, ಬೇಡಿನಯಾಗ್ಯ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೪ ||

೧೩

ಚಂದ್ರಶೈತ್ಯದಲು ಬೆಳಿದ ಕಾಯಕ್ಕೆ
 ಬೆಳದಿಂಗಳ ಬಯಸುವ ಹಂಗೇಕಯಾಗ್ಯ ?
 ಶರಣರ ಸಂಗದಲಿದುರ್ ಶಿವನ ಬೇಡುವ ಹಂಗೇಕಯಾಗ್ಯ ?
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನ ಶರಣರು ಬಂದು
 ತಮ್ಮನನೆಂದರೆಸಾಲದೆ ಅಯಾಗ್ಯ ?

|| ೪೫ ||

೧೪

ದಾಸನ ಪತ್ರವ ಬೇಡದ ಮುನ್ನ
 ತವನಿಧಿಯನಿತ್ತರೆ ನಿಮ್ಮದೇವರೆಂದೆಂಬಿ !
 ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬೇಡದ ಮುನ್ನ
 ಕಂಚಿಯ ಪುರದ ಕೈಲಾಸಕೊನ್ನಿಯಿದರೆ ನಿಮ್ಮದೇವರೆಂದೆಂಬಿ !
 ಬಲ್ಲಾಳನ ವಧುವ ಬೇಡದ ಮುನ್ನ
 ಸ್ವಯಲಿಂಗವಾದರೆ ನಿಮ್ಮದೇವರೆಂದೆಂಬಿ !
 ದೇಹಿ ನೀನು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ನಮ್ಮವರು !
 ಬೇಡು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಎಮ್ಮವರ ಕೈಯಲು ! || ೪೬ ||

೧೫

ಎಲ್ಲರೂ ವೀರರು, ಎಲ್ಲರೂ ಧೀರರು;
 ಎಲ್ಲರೂ ಮಣಿಮರು, ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರಮಥರು :
 ಕಾಳಿಗದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಾರದು,
 ಓಡುವ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಂದು !
 ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಧೀರರು,
 ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಅಧೀರರು !

|| ೪೭ ||

೧೬

ಎಲ್ಲ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಮನವೆಳಸಿದರೆ
ಆಣಿ, ನಿಮ್ಮಾಗ್ನಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಥಮರಾಣಿ !
ಪರವಧುವನು ಮಹಾದೇವಿಯಂಚಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೪ ||

೧೭

ಹರಿವ ಹಾವಿಂಗಂಜಿ, ಉರಿಯ ನಾಲಗಿಗಂಜಿ, ಸುರಗಿಯ ಮೊಸೆಗಂಜಿ!
ಒಂದಕ್ಕೂಂಜುವೆ, ಒಂದಕ್ಕೂಳುಕುವೆ :
ಪರಸ್ಮೀ ಪರಧನವೆಂಬೀ ಜೂಬಿಂಗಂಜುವೆ !
ಮುನ್ನೆಂಜದ ರಾಖಣನೇವಿಧಿಯಾದ !
ಅಂಜುವೆನಯ್ಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೫ ||

೧೮

ಒಂದಕ್ಕೊಂಬತ್ತೆ ನುಡಿದು, ಕಣ್ಣ ಕೆಂಚನೆ ಮಾಡಿ, ಗಂಡುಗೆದಱ್ಱಾ,
ಮುಡುಹಿಕ್ಕಿ ಕೆಲೀವರ ಕಂಡಡಂಜುವೆ, ಓಸರಿಸುವೆ !
ಓಡಿದೆನೆಂಬ ಭಂಗವಾದಡಾಗಲಿ :
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅಸುಭಾವವಿಲ್ಲದವರ
ಹೊಲಮೇರೆಯ ಹೊಂದಿ, ಹೊಲನ ಬಿಟ್ಟೊಡುವೆ ! || ೪೬ ||

೧೯

ಒಡೆಯರು ಬಂದರೆ ಗುಡಿತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿ;
ನಂಟರು ಬಂದರೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲಿನ್ನಿ !
ಅಂದೇಕ ಬಾರರು ನೀರಿಂಗೆ ನೇಣಿಂಗೆ ಹೊಜಗಾದಂದು ?
ಸಮಯಾಚಾರಕ್ಕೊಳ್ಳಿಗಾದಂದು ?
ಪರುವ ಮುಟ್ಟಲು ಕಬ್ಬಣ ಸುವಣಿವಾಯಿತ್ತು :
ಬಳಿಕ ಬಂಧುಗಳಂಟಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೪೭ ||

೨೦

ಒಡೆಯರಾಡುವ ಮಾತ ಕಡೆ ಪರಿಯಂತರ ಕೇಳಿ,
ಇದರು ಹೋಗಿ ಕೀರ್ತನಾಗಿ ಬಿಸ್ತು ದವ ಮಾಡುವ
ಸದ್ಗುರು ತೋಜಯಾಗ್ಯ !

ಒಡೆಯರಾಡುವ ಮಾತ ಕಂಡು ಕರೀವಲ್ಲಿ ಕೆಡೆನೊಟ್ಟಿ
ಬಾಯಿ ಫೂಡವೆಂದು ಆಡುವವನ ತೋಜದರಯಾಗ್ಯ,
ಅವನ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಸದಿರಯಾಗ್ಯ,
ಆವನ ಸದಮೃತೀಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಸದಿರಯಾಗ್ಯ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯ ಸಿಮೃತಿ ಚೀಡುವುದೊಂಬೇ ವರವು.

॥ ೪೪ ॥

೨೧

ಒಡೆಯಾರುವನೇಸು ಭಕ್ತಿನಾಡರೆಯೂ ಸೇಣಿನ ಡಂಗ ಬಿಡ !
ಮಾಲೆಗಾಜನೇಸು ಭಕ್ತಿನಾಡರೆಯೂ ಬಾವಿಯ ಬೊಮ್ಮನ ಡಂಗ ಬಿಡ !
ಒಣಜಗನೇಸು ಭಕ್ತಿನಾಡರೆಯೂ ಒಟ್ಟಿಲ ಬೆಸಕನ ಡಂಗ ಬಿಡ !
ಕಂಚುಗಾಜನೇಸು ಭಕ್ತಿನಾಡರೆಯೂ ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯ ಡಂಗ ಬಿಡ !
ನಾನಾವ ಡಂಗಿರಪನ್ನಿ, ಸಿಮೃತಿರಂಬರ ಡಂಗಿನವನಯಾಗ್ಯ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

॥ ೪೫ ॥

೨೨

ಶ್ರೀವಿಭೂತಿರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಿದ್ವರ ಲಂಗನೆಂಬಿ :
ಜಾಳಿದವರ ಭವಿಂಬಿ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಸದ್ಗುರು ಸೀನೆಂಬಿ.

॥ ೪೬ ॥

೨೩

ದ್ರವಸೂತ ಭಕ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ
ಕಾಯಕವಾವುದೆಂದು ಬಿಸಗೆಣಂಡರೆ,
ಸಿಮ್ಮಾತ್ಮಿ ! ನಿಮ್ಮ ಪುರಾತರಾತ್ ! ತಲೆದಂಡ ! ತಲೆದಂಡ !!
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಭಕ್ತರ ಕುಲವಜಸಿದರೆ
ಸಿಮ್ಮಿ ರಾಣಿವಾಸದಾಣಿ !

॥ ೪೭ ॥

೨೭

ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಿಲ್ಲದವರ, ಶರಣಸಂಗವಿಲ್ಲದವರ
ಕಂಡರೆ ನಾಜುವೆ.
ಅವರ ಸುಧಿ ಎನಗೆ ಸಮಸ್ಯಾದಯಾಗ್ಯ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಅಲ್ಲಿ ನೀವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ. || ೪೫ ||

೨೮

ಶ್ರೀವಿಭೂತಿಯ ಜೂಸದವರ, ಶ್ರೀರುದ್ರಪ್ರಕ್ಷೇಯ ಧರಿಸಿದವರೆ,
ನಿತ್ಯ ಲಿಂಗಾಚರನೀಯ ಮಾಡಿದವರ,
ಜಂಗಮವೇ ಲಿಂಗವೆಂದಜಾಯಿದವರ,
ಸದ್ಭೂತರ ಸಂಗದಲ್ಲಿರದವರ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋಜದಿದು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಸಜಗೊಡ್ಡಿ ಬೇಡುವೆನು ! || ೪೬ ||

೨೯

ಕೂಪವರಿಗೆ ಹೇಳುವೆನು ಕುಕಸ್ತಳಂಗಕ್ಕಳೆನು;
ಕೂರದವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಾನೇನೆನು ಥಿವನೆ ?
ಕಜಲ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕಜಿದ ಪೃಷ್ಟೆಯ ತೆಜಸಂತೆ
ಅವರತ್ತ ಬಳ್ಳರ್ಪ ಎನ್ನ ಸುಖ-ದುಃಹಿವ ?
ಅಂಗತವಿಲ್ಲದ ಸಂಗವು ಅಳಿಲ್ಲದ ಹುಯ್ಯಲಂತೆ !
ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನಿಮ್ಮ ಕರಣರಿಗ್ಲದೆ ಬಾಯ್ಯಾದೆಜಿಯೆನು. || ೪೭ ||

೩೦

ಒಡೆದೋಽಚು ಎನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಯಾಗ್ಯ,
ಕೊಡು ದೇವ, ಎನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಂದು ಕಜಿಕೆಯ;
' ಮೃಡದೇವಾ ಶರಣ 'ಂದು ಘಿಷ್ಕಿಕ್ಕೆ ಹೊಡರೆ, ಅಲ್ಲ,
' ನಡೆ ದೇವಾ ' ಎಂದೆನಿಸು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೪೮ ||

೩೧

ಭವವಿರಂತಿತ ಭಕ್ತನಾದ ಬಳಿಕ
ಭಕ್ತಿಭಾಜನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಭವಿಗಿಕ್ಕಲಾಗಿದಯಾಗ್ಯ :
ಯುಕ್ತಿಕೂಸ್ಯಾರಿಗೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸಾದ ದೂರ !

ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ ! ಮುಂದೆ ನಾಯ ಒಸುಜಲ್ಲಿ
ಒಪ್ಪುದು ತಪ್ಪುದು ಪೃಥ್ವೀಯೋಳಗೆ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಸಮೃದ್ಧರಿಗಳ್ಳದೆ,
ಅನಾಚಾರಕ್ಕೆಲ್ಲಿಯದೊ ?

|| ೪೬ ||

(೧೭) ಭಕ್ತನ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ತಳಿ

ಅಯ್ಯಾ, ಸಿಹಿ ಶರಣರ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ
ಎನ್ನ ತನುಮನಂಧನವಲಸದಂತೆ ಮಾಡಯಾಗ್ಯಾ.
ತನು ದಾಸೋಹಕ್ಕೆಬ್ಬವಂತೆ ಮಾಡು,
ಪುನ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಲೀಯವಹಂತೆ ಮಾಡು,
ಧನ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಸವೆದು, ಸಮೃದ್ಧ ಶರಣರ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲಿ
ನಿರಂತರ ಅಡಿ ರಾಡಿ, ಸೋಡಿ ಕೂಡಿ, ಭಾವಿಸಿ ಸುಖಿಸಿ,
ಪರಿಣಾಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೭ ||

ಈ ರೂಪ ರಾರುವನಪ್ಪೆ ಸದಾಭಕ್ತರೆನ್ನು ವರೆಂದು;
ರಾರುವ ರಾರುವನಪ್ಪೆ ಶರಣರು ಎನ್ನು ವರೆನ್ನು ವರೆಂದು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ತವೋಕ್ಕುದಿಸಿಕ್ಕೆ ಸಲಹುವರಾಗಿ. || ೪೮ ||

ಒಕ್ಕುದ ಹುಕ್ಕುದಸುಂಡು ಕೀವಿವಿಡಿದಾಡುವೇ :
ಶರಣರ ಮನಯ ಲೀಗಿಯ ಡಿಂಗರಿಗ ನಾನು;
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಮನಯ
ಧಕ್ಕಿಯ ಪುರುಷ ನಾನು. || ೪೯ ||

ಗುರುತಿಂಗಂಗಮದಿಂದೆ ಪಾಮೋಹಕ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು.
ಅ ಭಾವನೆ ಮಾಪ್ರಸಾದವಾಗಿ—
ಎನಗೆ ಚೆಡೆ ಪ್ರಸಾದವೇಂಬುದಿಲ್ಲ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೫೦ ||

೫

ಆಹುದೆಂದಜ್ಞಾಯೀ, ಆಗದೆಂದಜ್ಞಾಯೀ,
ಅದಿಯ ಪಥವ ತೋಜಲಜ್ಞಾಯು,
ಸತ್ಯವನಜ್ಞಾಯೀ, ಸಮಜವನಜ್ಞಾಯೀ,
ಸಜ್ಞಾನಶುದ್ಧವ ಮುನ್ನವೇ ಅಜ್ಞಾಯೀ !
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಒಕ್ಕುದನುಂಡಿಪ್ಪೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೪೫ ॥

೬

ಆವನಾದರೇನು, ಶ್ರೀಮರಾದೇವನ ಸ್ನೇಹವನ
ಬಾಯ ತಂಬುಲ ಮೆಲುವೆ, ಬೀಳುಡಿಗೆಯ ಹೊಮೆ,
ಪಾದರಕ್ಷೇಯ ಕಾಯ್ದು ಬದುಕಃನೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೪೬ ॥

೭

ಒಂದುವನಜ್ಞಾಯದ ಸಂದೇಹಿ ನಾನಯಾ;
ನಂಬುಗೆಯಿಲ್ಲದ ಡಂಬಕ ನಾನಯಾ;
ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದ ಶರಣರ ದಿಂಗರಿಗ ನಾನಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೪೭ ॥

೮

ಬಿಡದೆ ಬಾಯಗಲ ಎಂಜಲ ಕಾಯ್ದುಪ್ಪೆನು : ಕಿಂಕರನು;
ಕಿಂಕರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಂಕಿಲವನು ತನು ಹಾರುತಿಪ್ಪೆನು.
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಒಕ್ಕುದ ಮಿಕ್ಕಿದನುಂಬ
ಕಿಂಕರ ನಾನು !

॥ ೪೮ ॥

೯

ಡೈತ್ಯಿಂಗೇಕೆ ಲ್ಕಾಣ ? ಒಟ್ಟಿಂಗೇಕೆ ಉಂಡರ ?
ಆಗಮವೇಕೆ ದಿಂಗರಿಗಂಗಿ, ಒಕ್ಕುದನುಂಬುನಂಗಯಾ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನಿಮ್ಮ ನಂಬುವುದಾಚಾರನಯಾ,

॥ ೪೯ ॥

१०
ತೊತ್ತಿಂಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣವೇಕಯಾಗ್ಯಾ?

ಅವರೊಕ್ಕುದನುಂದು ನಿಕ್ಕುದ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿಪ್ಪುದು.

ಸಾರಿ ಹೊರಸೇಕೆ? ಅವಳಿಗೆ ನಾಜುತ್ತರವೇಕೆ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರೊಡನೆ

ಇದಿರುತ್ತರವೇಕೆ ಸಿಂಬಕಂಗೆ?

|| ೪೬ ||

११
ವಾಮೋರಕವ ಕೊಂಬೆ; ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬೆ;

ಅಥವಾತಾಭಿಮಾನ ಸಿಮ್ಮದೆಂಬೆ!

ರಾತ್ರಿಯಲೊತ್ತಿಯ ಕೊಂಬ ವಾತಕ ಸೂಕ್ತಿಯಂತೆ

ಬಜಾಯ ಮಾತಿಂಗೊಲೆವನೆ

ಸಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ?

|| ೪೭ ||

१२
ವಾತಕ ಮರಾವಾತಕವ ಮಾಡಿದವನು

ಸದ್ಭಕ್ತರ ಮನಸೆಗೆ ಹೋಗಿ,

ಅವರೊಕ್ಕ ಪ್ರಸಾದವನಾಯ್ದುಂಡರೆ

ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮತಾಪದಿ ವಾತಕ ಪರಿಹಾರವು

ಇಮ್ಮ ಜ್ಯೇಷ್ಠಿಕೊಂಡುಂಡರೆ.

ವಾತಕೇಮ ಮನಃಪ್ರಾಪ್ತೇ | ಶಿವಭಕ್ತಗೃಹಂ ಪ್ರಜೀತಾ

ಯಾಜಯೇದನ್ನಮುತ್ತಂ | ತದಳಾಭೇ ಜಲಂ ಸಿಬೀತಾ

ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ಸಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮಕ್ತಿರಿಗೆ ‘ನಮೋ ಸಮಃ’ ಎಂಬೆನು.

|| ೪೮ ||

१३
ಸಾನು ಹೊತ್ತ ಚುಳ್ಳಿಯ ಹೊಜೆಯನಂಬಲಿಗೆ

ಕೊಂಬವರಿಳ್ಳ, ನೋಡಯಾಗ್ಯಾ.

ಆನು ಸಿಮ್ಮ ಕರಣದ ಒಕ್ಕಿಧನುಂದು ಬಮಕೆನಯಾಗ್ಯಾ.

ಮೇರುವ ಸಾರಿದ ಕಾಗೆ ಹೊಂಬಣವಪ್ಪುದು ತಪ್ಪದು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಫೇವಾ.

|| ೪೯ ||

೧೭

ಭವಭವದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜಂಗಪವೆ ಶರಣಯಾಗಿ :
ಅವರುಂದು ಮಿಕ್ಕುದ ಉಡಿಗಿ, ಒಕ್ಕು,
ಪ್ರಸಾದವನಾಯ್ದುಂಬ ವರುಳ ನಾನಯಾಗಿ !
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ
ರಿಣವ ನಾ ಹಂಗಳಾಜಿ !

|| ೪೮ ||

೧೮

ದಾಖಿಯ ವರದಲ್ಲಿನ್ನೇನು ಶಿವಕಶಣರ ಮನೀಯಲ್ಲಿ :
ಅವರೊಕ್ಕುದನುಂಡು, ಮಿಕ್ಕುದ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿನ್ನೆ ಕಾರಣ
ಕಾಲ ಮುಂಟುಲಪ್ಪುಪ್ಪೆ; ಕಲ್ಪಿತ ತೋಡೆಯಿತ್ತು;
ಎನ್ನ ಭವಂಥನ ಹಂಗಿತ್ತು; ಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಾಳವಾಯಿತ್ತು !
ಅವರ ತೊತ್ತಿಕ ತೊತ್ತಿನ ಮಜುದೊತ್ತಿನ ಮಗನೆಂದು
ಕೂಡಲ ಸಂಗನುಚೇವ ‘ ಇತ್ತಾ ’ ಯೊಂದೆತ್ತಿ ಕೊಂಡನು ! || ೪೯ ||

೧೯

ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಕೋಗಲೀಯದೆ, ‘ ಸೋದಂ ’ ಎಂದೆನಿಸದೆ,
‘ ದಾಸೋತೆಂ ’ ಎಂದೆನಿಸಯಾಗಿ.
ಲಂಗಂಗನುದ ಪ್ರಸಾದನ ತೋಜ್ಞ ಒಮ್ಮಕಿಸಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನುಚೇವಾ.

|| ೫೦ ||

೨೦

ಕರ್ತರು ನಿಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಎನ್ನ ತೊತ್ತುಪಾಡಿ ಸಲಹಿದ ಸುಖವು
ಸಾಲೋಕ್ಯ, ಸಾಮಿಪ್ಯ, ಸಾರೋಪ್ಯ, ಸಾಯುಜ್ಯದಂತುಟ್ಲಾ --
ಕೇಳಿರಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು
ತಮ್ಮ ಒಕ್ಕುದನಿಕ್ಕಿ ಸಲಹಿದ ಸುಖವು !

|| ೫೧ ||

(೧೬) ಭಕ್ತನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಳ

ತೊತ್ತಿಂಗೆ ಬಲ್ಲಹನೊಲಿದರೆ ಪದವಿಯ ಮಾಡದೆ ಮಾಣಿನೆ ?
 ಜೀದರ ದಾಸಯ್ಯಂಗೊಲಿದಾತ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವನೆ, ಅಯ್ಯಾ ?
 ಮಾದರ ಚೆನ್ನ ಯ್ಯಂಗೆ, ಹೋಹರ ಕಕ್ಷಯ್ಯಂಗೆ,
 ತೆಲುಗು ಜೊಮೃಯ್ಯಂಗೆ ಒಲಿದಾತ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ದೇವನೆ, ಅಯ್ಯಾ ?
 ಎನ್ನ ಮನದ ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ ನಿಮ್ಮತ್ತ ಲಾದರೆ
 ತನ್ನ ತ್ತ ಮಾಡುವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ.
 || ೪೨೫ ||

ಹೊಱಗೆ ಹೊಸಿ ಏವೆನಯ್ಯಾ,
 ಒಳಗೆ ಶುದ್ಧವಾಗದನ್ನ ಕ್ಷ ?
 ಮನಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಏವೆನಯ್ಯಾ,
 ಮನ ಮುಟ್ಟಿದನ್ನ ಕ್ಷ ?
 ನೂಜನೊದಿ ಏವೆನಯ್ಯ,
 ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಸೆನೆಯದನ್ನ ಕ್ಷ ?
 || ೪೨೬ ||

ಸುಚಿತ್ತದಿಂದಲೆನ್ನ ಮನಷ
 ನಿಮ್ಮ ಸೆನೆಯಲೊಲ್ಲದು : ಎಂತಯ್ಯಾ ?
 ಎನಗಿನಾನ್ನ ಪುದು ಗತಿ ? ಎಂತಯ್ಯಾ ?
 ಎನಗಿನಾನ್ನ ಪುದು ಮತಿ ? ಎಂತಯ್ಯಾ ?
 ಹರ ಹರಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
 ಮನವ ಸಂತ್ಯೇ ಸೆನಾನ್ನ.
 || ೪೨೭ ||

ಆಕ್ಷದಳಕುಮಲವ ಸುತ್ತುವ ಜೀವಾತ್ಮನ
 ನೆಟ್ಟಿದ ದಳವನಜಾಯದೆ
 ಇ ಭಕ್ತ ಆನನೆಂತೆಂಬಿ, ಆನು ಶರಣನೆಂತೆಂಬಿ,

ಆನು ಲಿಂಗೀಕೃಸೆಂತೆಂಬೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಎನ್ನ ಮನ ಸಮಾಧಾನವಾಗದಸ್ತು ಕ್ಷು ?

|| ೪೩ ||

ಃ

ನಾ ನಿಮ್ಮ ಸೆನೆವೆನು : ನೀವೆನ್ನ ನಜ್ಞಾಯಿರಿ;
ನಾ ನಿಮ್ಮಸೊಲ್ಲಿಸುವೆನು; ನೀವೆನ್ನ ಶಾಣಿರ.
ನಾನೆಂತು ಬದುಕುವೆನೆಂತು ಜೀವಿಸಿಸುವೆನಯಾಗಿ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಎನಗೆ ನೀನೇ ಪ್ರಾಣ ಗತಿ ಮತಿ ಸೊಡಯಾಗಿ !

|| ೪೪ ||

ಃ

ತಂದೆ ನೀನು, ತಾಯಿ ನೀನು;
ಬಂಧು ನೀನು, ಬಳಗ ನೀನು;
ನೀನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲಯಾಗಿ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಹಾಲಲದ್ದು, ನೀರಲದ್ದು !

|| ೪೫ ||

ಃ

ಎನ್ನಾ ಪತ್ತು-ಸುಖ-ದುಃಖ ನೀನೇ, ಕಂಡಯಾಗಿ;
ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ; ಹರಹರಾ, ನೀನೇ ಕಂಡಯಾಗಿ !
ಎನ್ನ ವಾತಾಸಿತರೂ ನೀನೇ ಕಂಡಯಾಗಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೬ ||

ಃ

ಎನ್ನ ಜನ್ಮವ ತೊಡೆದ ನೀ ಧರ್ಮಿ,
ಎನ್ನ ಜನ್ಮವನತಿಗಳೆದ ನೀ ಧರ್ಮಿ,
ಎನ್ನ ಭವಬಂಧನವ ನಿಕರಿಸಿದೆಯಾಗಿ
ಶಿವನೇ ಗತಿಮತಿಯೆಂದು ನಂಬಿದೆಯಾಗಿ.
ಎನ್ನ ಅಪ್ಪಮದಂಗಳ ಸುಟ್ಟುರುಹಿದೆಯಾಗಿ

ಕಟ್ಟುಗ್ರಹದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಚರಣವ ಕಂಡೆ :

ನ್ನಿಷ್ಪತ್ತಿವಾಲಕಾ, ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಿದೆ, ಕರುಣೆಸು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೮ ||

೯

ಭವರೋಗವೈದ್ಯನೆಂದು ನಾ ನಿಮ್ಮ ಪುಜಿಯೊಕ್ಕೆ .

ಭಕ್ತಿದಾಯಕ, ನೀ ಕರುಣೆಸು, ಲಿಂಗತಂದೇ !

‘ ಜಯಜಯ ಶ್ರೀಮಂಬಾದೇವ, ಜಯಜಯ ಶ್ರೀಮಂಬಾದೇವ,

ಜಯಜಯ ಶ್ರೀಮಂಬಾದೇವ ’ ಎನ್ನು ತಿದ್ದಿತೆನ್ನ ಮನವು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಶರಣಿಂದಿತ್ತಿನ್ನ ಪಾನಪು !

|| ೪೯ ||

(೧೪) ಭಕ್ತನ ಶರಣಷಳಿ

೧

ಅಂಗ್ಯೇಯೊಳಗಳ ಲಿಂಗವ ನೋಡುತ್ತೆ

ಕಂಗೇ ಕಡೆಗೋಡಿವಣ್ಣಾನ್ತತ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತ ಎಂದಿಷ್ಟೇನೂ ?

ನೋಟವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಎಂದಿಷ್ಟೇನೂ ?

ಕೂಟವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಎಂದಿಷ್ಟೇನೂ,

ಎನ್ನು ಲಿಂಗವಿಕಾರದ ಸಂಗವಳಿಮು,

‘ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯಾಗ್ಯ, ಲಿಂಗರ್ಧಾಗ್ಯ, ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ ಲಿಂಗ : ವೆನ್ನುತ್ತ ?

|| ೫೦ ||

೨

ಎದೆ ಬಿರನನ್ನುಕ್ಕೆ, ಪುನ ದಣಿನನ್ನುಕ್ಕೆ,

ನಾಲಿಗೆ ನಲಿನಲಿಂದಾಡುವನ್ನುಕ್ಕೆ

ನಿಮ್ಮ ನಾವಾನ್ಯತವ ತಂಡೆಜಿಸು ಕಂಡಯಾಗ್ಯ

ಎನಗೆನ್ನ ತಂಡೇ !

ಬಿರಮುಗಳಂದದಿ ಎನ್ನ ಹೃದಯ
ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಜರಣದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನರೆಕುಗೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೮೯ ||

३

ಆದಿ ಕಾಲು ದಣಿಯವು, ನೋಡಿ ಕಣ್ಣ ದಣಿಯವು
ರಾಧಿ ನಾಲಿಗೆ ದಣಿಯದು : ಇನ್ನೇವೆನಿಸ್ನೇವೇ ?
ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಾರೆ ಪೂಜಿಸಿ ಮನ ದಣಿಯಲ್ಲಿಂದಿನ್ನೇವೆನಿಸ್ನೇವೇ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಕೇಳಬಾಗ್ಯ,
ನಿಮ್ಮದುರವ ಬಗಿದಾನು ಹೋಗುವ ಭರವೆಸಗೆ !

४

ಕಾಮಸಂಗ ನಿಸ್ಸಂಗವಾಗಿ ಇನ್ನಾವ ಸಂಗಮಣಿಯನಯಾಗ್ಯ.
ಮಿಗೆಪ್ಪೇಲಿದೆನಾಗಿ ಅಗಲಭಾಜಿಸು :
ನಗೆವೇಗದರಸಾ, ಅವಧಾರು ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಬಗಿದು ಹೋಗುವೆ ನಾ ನಿಮ್ಮ ಮನವನು !

५

ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಲಿಂಗಧಾರ್ಯನವೆನ್ನ ಮನವು :
ರಾಗರಂಜನೆಯ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ನಿನಗೆಂದಾದುವು.
ರಾಗರಂಜನೆಯ ಪೂಜೆ ಎನ್ನ ಮನ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಇವಾ, ಎನ್ನ ಮನ !

|| ೪೯೦ ||

६

ವಾರವೆಂದಣಿಯೆ, ದಿನವೆಂದಣಿಯೆ;
ಏನೆಂದಣಿಯೆನಯಾಗ್ಯ !
ಇರುಳಿಂದಣಿಯೆ, ಹಗಲೆಂದಣಿಯೆ;
ಏನೆಂದಣಿಯೆನಯಾಗ್ಯ !
ನಿಮ್ಮವ ಪೂಜಿಸಿ ಎನ್ನವ ಮಣಿದೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೯೧ ||

೬

ನಿಮ್ಮ ಸೋಟಿವನಂತಸುಬು, ಕೊಟ್ಟ ಪರಮಸುಬು !
 ಅವಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿ ದೋಮುಂಗಳೂ ಕಂಗಳಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನು !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಸೋಡಿ ನೋಡಿ
 ಮನದಲ್ಲಿ ರತ್ನಿಪುಟ್ಟಿ ನಿಮಿಮರ್ವಾಸೆನ್ನ ಕಳೆಗಳು ! || ೪೯ ||

೭

ವಚನದಲ್ಲಿ ನಾಮಾಮೃತ ತುಂಬಿ, ನಯನದಲ್ಲಿ ಮೂರುತಿ ತುಂಬಿ,
 ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸನಕು ತುಂಬಿ, ಕಿಂಯಲ್ಲಿ ಕೀರುತಿ ತುಂಬಿ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕಮಲದಲಾನು ತುಂಬಿ !
 || ೫೦ ||

೮

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಲಿಂಗವನದರಿಯಡರಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕಂಗಳು,
 ಕಡೆಗೋಡಿವಣ್ಣಾದುವೆನಗಯಾಗ್ಯ ಎನ್ನ ಶ್ರುಜಲಂಗಳು.
 ಆಲಿಕಲ್ಲ ರಾಹಿನಂತೆ, ಅರಿನ ಪ್ರತ್ಯಾಳಿಯಂತೆ
 ತನು ಪುಳಕಿತವಾದ ಬೆಮರುಬಿಂದುಗಳೆಲ್ಲಾ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ದರ್ಶನಸ್ವರ್ದಿನದಿಂದ—
 ಮನಪ್ರೇಲಿದು ಸೀರಿವ ಭರವನೇನ ಹೇಳಿವೆನಯಾಗ್ಯ ! || ೫೧ ||

೯

ತಾಳಸೂನಸರಿಸವನಣಾಯಿ, ಓಜೆಬಜಾವಣೆಯ ಲೈಕ್ವವನಣಾಯಿ,
 ಅಮೃತಗಳ ದೇವಗಣವನಣಾಯಿ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿನಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲವಾಗಿ
 ಆನುಪೂರ್ವಿದಂತೆ ಹಾಡುವೆ ! || ೫೨ ||

೧೦

ವರಂ ಪ್ರಾಣಪರಿತಾಗೇ ! ಭೇದನಂ ಶಿರಸೋ ಹಿ ವಾ
 ಸತ್ಯನಷ್ಟಿಷ್ಟ್ವ ಭುಂಜೀಯಾಕ್ರಾ ! ಭಗವಂತಂ ತ್ರಿಲೋಚನಂ
 ಎಂದುದಾಗಿ, ದೇಹಧರ್ಮ ತನ್ನ ಆದಂತೆ ಆಗಲಿ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪ್ರಜೆಸದಲ್ಲಿದೆ ನಿಲಲಾಜಿಸೆನು. || ೫೩ ||

೧೨

ಸುರರು ಕಿನ್ನ ರರು ಕಂಪುರುಪರೆಂಬವರನಾದು ಬಳ್ಳರು ?

ಎನ್ನ ಚಿತ್ತಪು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ, ಸಂಗಯ್ಯಾ;

ಎನ್ನ ಚಿತ್ತಪು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ, ಲಿಂಗಯ್ಯಾ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

ಅನ್ಯವೆಂಬುದನಱ್ಱಾಯೆನಯ್ಯಾ.

॥ ೪೯ ॥

೧೩

ಮಂಡಿಯ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಡುದೊತ್ತುವೇಕ್ಕೆನಯ್ಯಾ !

ಲಜ್ಜೆಗಿಬ್ಬಾದರೂ ಲಿಂಗವನೊಲಿಸುವೆ;

ನಾಣಿಗಿಬ್ಬಾದರೂ ಲಿಂಗವನೊಲಿಸುವೆ !

ಕೆಲದ ಸಂಸಾರಿಗಳು ನಗುತಿದೋಽದಿರಲಿ;

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಶರಣಗತಿನ್ನೊಕ್ಕೆನಯ್ಯಾ !

೧೪

ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೇನಹಾದಾಗಲೆ ಉದಯ :

ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾಡಿಹಾದಾಗಲೆ ಅಸ್ತಮಾನ !

ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೇನಹನೆ ಜೀವನ :

ಎನಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೇನಹವೆ ಪ್ರಾಣ, ಕಾಣಾ, ತಂದೇ, ಸಾಮಾನ್ಯ !

ಎನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಚರಣದುಂಡಿಗಿಯನೊತ್ತಯ್ಯಾ :

ವದನದಲ್ಲಿ ಷಡಕ್ಕಾರಿಯ ಬರೆಯಯ್ಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೫೦ ॥

೧೫

ಎನ್ನ ಕಾರುವ ದಂಡಿಗಿಯ ಮಾಡಯ್ಯಾ;

ಎನ್ನ ಸಿರಿನ ಸೋರೆಯ ಮಾಡಯ್ಯಾ;

ಎನ್ನ ನರನ ತಂತಿಯ ಮಾಡಯ್ಯಾ;

ಎನ್ನ ಬೆರಳ ಕಡ್ಡಿಯ ಮಾಡಯ್ಯಾ !

ಬತ್ತೀನ ರಾಗವ ವಾಡಯ್ಯಾ; ಉರದಲೊತ್ತಿ ಬಾರಿಸು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೫೧ ॥

೧೯

ಕುರುತು ಬೆರಳು ಮುಡಷು ಮುಂಬಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳಿ;
 ನಿಜಾಯಸಿಕ್ಕಿ ದಾಂಟಿದರೆ ಅಂತೆನ್ನು ನಂಬಾ !
 ಪರಪುರಾಷರ ಮಾರುವನ ನೋಡದಂತೆ ಮಾಡಾ;
 ಒಳಿಕ ಸೀ ದೇಗಿರಿಸಿದಂತೆ ಇರಿಸಾ !
 ಎನ್ನು ರದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂದು ಬರೆಯಾ :
 ಪರಿಬ್ರಹ್ಮಗೇಣಗದಂತೆ ಒಳಿಸೀರನೆಣಿಯಾ !

॥ ೪೯ ॥

೨೦

ಕಂಡ ಕನಸು, ಸಿಧಾನವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ;
 ಏಡಲಾರವ ನಿಧಾನವ ಕಂಡೆನಯ್ಯಾ;
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಸಿಧಾನವ ಕಂಡು ಒಡಲಾಜಿನಯ್ಯಾ.

॥ ೫೦ ॥

೨೧

ಹೊನ್ನ ಹಾವುಗಿಯ ಮೆಟ್ಟಿದವನ, ಮಿಡಮುಟ್ಟಿದ ಕೆಂಜಿಡೆಯವನ;
 ಮೈಯಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯ ಧರಿಸಿದವನ,
 ಕರದಲ್ಲಿ ಕವಾಲವ ಪಿಡಿದವನ,
 ಅಥವಾರಿಯಾದವನ, ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದವನ;
 ಸಂಬಿಗೆ ಕುಂಟಳಿಯಾದವನ,
 ಚೊಳಂಗಿ ಹೊನ್ನ ಮಳೆಯ ಕಜ್ಜಿದವನ;
 ಎನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದವನ, ಸಘಕ್ತರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಪುವನ;
 ಮಾಡಿದ ಪೂಜಿಯಲೊಪ್ಪಾವನ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬವನ !

॥ ೫೧ ॥

೨೨

ಮನಕ್ಕೆ ಮನೋಹರವಲ್ಲದ ಗಂಡರು
 ಮನಕ್ಕೆ ಬಾರರು, ಕೇಳವಾಗ ಕೇಳದಿ.
 ಪನ್ನ ಗಭೂಷಣರಲ್ಲದ ಗಂಡರು

ಇನ್ನೆನ್ನಾಗದ ವೋಜಿ, ಸೋಡವಾಯ !
ಕನ್ನೆಯಂದಿನ ಕೂಟ : ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಬಾಳುವೆ,
ನಿಮಾತ್ಮಣೆಯಂತಾರ್ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

॥ ೫೦೭ ॥

೨೦

ಜಗವೆಲ್ಲಾ ಅರಿಯಲು ಎನಗೊಬ್ಬ ಗಂಡಸುಂಟು :

ಅಸು ಮುತ್ತೆಯ್ದೆ, ಅಸು ಸಿಟ್ಟೆಯ್ದೆ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯಸಂತಪ್ಪ ಎನಗೊಬ್ಬ ಗಂಡಸುಂಟು !

೨೧

ಸಂಸಾರವೆಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರಸರ್ಪಿ ಏಸೆಲ ಯೀಸರೆ ಮಾಡದಿರ್ಯಾ.

ಎನ್ನ ಚಿತ್ತನು ನಿಮ್ಮ ಧ್ವನವಯಾಯ :
ನೀವೆಳ್ಳದೆ ಮತ್ತೇನಸೂ ಅಜ್ಞಾಯಿಸು.
ಕನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈವಿಡಿದೆನು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆರೆದೆನು,
ಮನ್ನಿಸು, ಕಂಡಾ, ಮಾರಾಲಿಂಗವೇ.

ಸತಿಯಾನು, ಪತಿ ನೀನು, ಅಯಾಯ :

ಮನೆಯೊಡೆಯ ಮನೆಯ ಕಾಯಿಸ್ತಿಪ್ಪಂತೆ
ನೀನೆಷ್ಠ ಮನವ ಕಾಯಿಸ್ತಿಪ್ಪ ಗಂಡನು !
ನಿಮಗೋತ ಮನವನಸ್ಯಕ್ಕೆ ದರಿಸಿದರೆ
ನಿನ್ನಭಂಗಾನ ದಾರ್ಮಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೫೦೮ ॥

(೧೫) ಭಕ್ತಿನೈಕ್ಯಹಳ್ಳಿ

ನೀನೊಲಿಯಿತ್ತೇ ಪುಣಿ : ನೀನೊಳ್ಳುದುದೇ ಪಾಪ, ಕಂಡಯಾಗ್ಯ
ಸರ್ಕಲ ಜಗದ್ವಿಳಿಗಿ ಅನುಭೂತನಾಗಿಪ್ಪೆಯೆಯಾಗ್ಯ :

ನೀನೊಲಿದವನೇ ನಿಮ್ಮನಜ್ಞಾವನು :

ಪ್ರಸಾದಾದ್ವೀಪತಾಭಕ್ತಿ : ಪ್ರಸಾದೋ ಭಕ್ತಿ ಸಂಭವ
ಯಾಫಾಂಕುರತ್ತೊಣಾ ಬೀಜಂ : ಬೀಜತ್ತೊಣಾ ಯಾಫಾಂಕುರಃ

ನೀನೊಲಿದವನೇ ಧನ್ಯ, ಜಗಕ್ಕೆ ವಾವನ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೫೦೫ ॥

೨

ಅಷ್ಟವಿಧಾಚರನೆ ಹೋಡತೋಪಚಾರವ,

ಅಂದಂದಿನ ಕೃತ್ಯವನಂದಂದಿಗೆ ಅನು ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧನಯಾಗ್ಯ !

ಹಂಗು ಹತ್ಯಾಯಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ನಿಷ್ಣಲದಾಯಕನಾಗಿ,

ಅನು ಮಾಡಿ ಶುದ್ಧನಯಾಗ್ಯ !

॥ ೫೦೬ ॥

೩

‘ ಮಾಟ-ಕೂಟ ಫಲ ಪಾತ್ರಸ್ತಿ ’ ಎಂಬ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು, ತಿವ ಶಿವಾ
ನಿಮ್ಮಿಭಕ್ತರಿಗೆ ‘ ಮಾಡಿದೆ ’ ನೆನ್ನ ದಿರೆಂದು

ಶ್ರೀಗುರುಲಂಗವು ಕೃಪೆಯ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣ,

ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡುವರೂ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬವರೂ ನೀವೇ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೫೦೭ ॥

೪

ಅಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಭಾವದಿಂದ ಎನ್ನ ತನು ಹಾಳಾಯಿತ್ತೆಯಾಗ್ಯ !

ಅಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಭಾವದಿಂದ ಎನ್ನ ಮನ ಹಾಳಾಯಿತ್ತೆಯಾಗ್ಯ !

ಅಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಭಾವದಿಂದ ಎನ್ನ ಕರ್ಮ ಭೇದನವಾಯಿತ್ತೆ !

ನಿಮ್ಮವರು ಹೇಳಿ ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಒಡವೆಯ

ದಿಟ್ಟಮಾಡಿ ತೋಱಾದರು, ಕಾಣಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ॥೫೦೮॥

೪

ಭಕ್ತಿನೈಂತೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ ಭವಿಸಂಗ ಬಿಡದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ಮಾಹೇಶ್ವರನೈಂತೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ

ಪರಸ್ತಿಯ ಪರಾರಥದಾಸೆ ಬಿಡದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ಪ್ರಸಾದಿಯೆಂತೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ

ಅಧಿವಾಣಿ ನಷ್ಟವಾಗದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯೆಂತೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ

ಪ್ರಾಣ ಸ್ವಸ್ಥಿರವಾಗದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ಶರಣನೈಂತೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ನಾಸ್ತಿಯಾಗದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ಎಕ್ಕನೈಂತೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ

ಜನನ ಮರಣ ವಿರಖತವಾಗದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ಇಂತಪ್ಪ ಭಾವ ಪ್ರತ ನೇಮಂಗಳ ನಾನಜಾ ಯೆನಯಾಗ್ಯ !

ಅಫಟಿತ ಫಟಿತ ವರ್ತಮಾನವ ನಾನೆಜಾ ಯೆನಯಾಗ್ಯ !

ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ತೋತ್ತು, ಭೃತ್ಯಾಚಾರವ ಮಾಡುವೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೨೦೯ ॥

१

ಅಭ್ಯಾಸವೆನ್ನ ವರ್ತಿಸಿತ್ತಯಾಗ್ಯ :

ಭಕ್ತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಮ, ನಾನೇವೆನಯಾಗ್ಯ ?

ಆ ನಿಮ್ಮ ಮನಬೊಗುವನ್ನು ಕ್ಷೇ ನಿವೆನ್ನು ಮನಬೊಗುವನ್ನು ಕ್ಷೇ

ಕಾಯಗುಣಂಗಳ ಕಳಿದವರಿಗೆ ಶರಣಂಬೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೨೧೦ ॥

२

ತನುಸಾರಾಯರ, ಮನಸಾರಾಯರ, ಜಾಙ್ಗನಸಾರಾಯರ

ತೋಜಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮದಮರ್ !

ಭಾವಸಾರಾಯರ ಭಕ್ತಿಸಾರಾಯರ

ತೋಜಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮಧಮರ್ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮನೆಂಬು ಯದನಗುಣಿಗಳ
ತೋರುದಿರಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !

|| ಅಗಗ ||

ಸಂಭುವಿಲ್ಲದ, ಭಕ್ತಿವಂಚನೆಯಿಲ್ಲದ
ಮಹಂತನ ತೋರು.

ತನುಶುಚಿಗಳ ಮನಶುಚಿಗಳ ತೋರು.

ಇಂತಪ್ಪ ಶಿವಲಿಂಗೈ ಕೃರ ತೋರು, ಬದುಕಿಸು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ಅಗಗ ||

ಕಾಮಸಂಗವಳಿದು ಅನುಭಾವಸಂಗದಲುಳಿದವರ ಅಗಲಲಾಜಿಸು.

ಶಿವಂಗೆ ಏಗೆಯೊಲಿದವರನು ನಾನಗಲಲಾಜಿಸು, ಕಾಣಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ಅಗಗ ||

೧೦

ಭಕ್ತಿರತಿಯ ವಿಕಳತೆಯ ಯುಕ್ತಿಯನೇನ ಬಿಸಗೊಂಬಿರಯಾಗ್ಯ ?

ಕಾಮಿಗುಂಟಿ ಲಜ್ಜೆ-ನಾಚಿಕೆ ? ಕಾಮಿಗುಂಟಿ ಮಾನಾಪಮಾನಪ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗೊಲಿದ ಮರುಳನನೇನ ಬಿಸಗೊಂಬಿರಯಾಗ್ಯ ?

|| ಅಗಳ ||

೧೧

ಇಂದು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೊಸಿಂಗೆ ಇಂಚೇ ಜನ್ಮನವಾಯಿತ್ತಯಾಗ್ಯ !

ಆ ಕೂಸು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತೆಗೊಳ್ಳಲು ನಿಂದಿತ್ತಯಾಗ್ಯ !

ಇದರ ಸಂಗಸುಖದನುಭಾವವನು

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ತಾನೇ ಬಲ್ಲ !

|| ಅಜಾಜ ||

೧೨

ಸಕ್ಕರೆಯ ಕೊಡನ ತುಂಬಿ ಹೊಱಗೆ ಸವಿದರೆ ರುಚಿಯುಂಟಿ ?

ತಕ್ಕುಸಿ ಭುಜತುಂಬಿ ಲಿಂಗಸ್ವರ್ಚನವ ಮಾಡದೆ

ಅಕ್ಕಬಾ ! ಸಂಸಾರ ಪ್ರಧಾ ಹೋಯಿತ್ತಲಾ !

ಅದೇತಱ ಭಕ್ತಿ ? ಅದೇತಱ ಯುಕ್ತಿ ?

ಕೂಡಿಕೋ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ಜಗ ||

೧೬

ಕಾಳಿದಾಸಂಗಿ ಕಣ್ಣನಿಶ್ಚೈ, ಬೀಳಿಲಯ್ಯನ ನಿಜಪುರಕೊನ್ನಿಯಿದ;

ನಂಬಿ ಕರೆದೊಡೋ ಎಂದೆ,

ತೆಲುಗ ಜೊಮ್ಮೆಯ್ಯಂಗಿ ಒಲಿದೆ, ದೇವಾ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ಎನ್ನ ನೇರೆ ಒಲ್ಲಿಯಯ್ಯಾ ?

|| ಜಗ ||

೧೭

ಪರಚಿಂತೆ ಎನಗೇಕಯ್ಯಾ ? ನಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ನಮಗೆ ಸಾಲದೆ ?

* ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ಒಲಿದಾನೋ, ಒಲಿಯನೋ ' ಎಂಬ ಚಿಂತೆ

ಹಾಸಲುಂಟು, ಹೊದೆಯಲುಂಟು !

|| ಜಗ ||

೧೮

ಕಣ್ಣ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಮುಂದಜ್ಞಾಯದೆ ನುಡಿದೆ :

ಮನಮೆಚ್ಚಿ ಮರುಳಾದೆ, ನೋಡವ್ವಾ !

ಕೇಳು, ಕೇಳವ್ವಾ, ಕೇಳದೀ,

ಸಬಿಯರಲ್ಲದೆ ಸುಖವ ಬಯಸುವರುಂಟಿ ? ಹೇಳಾ.

ಎನ್ನ ಮುನಿಸು ಎನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ಅಡಗಿತ್ತು :

ಇನ್ನು ಬಾರಯ್ಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ಜಗ ||

೧೯

ಲಜ್ಜೆಗಿಟ್ಟೆನು, ನಾಣಿಗಿಟ್ಟೆನು;

ಕುಲಗಿಟ್ಟೆನು, ಭಲಗಿಟ್ಟೆನು :

ಸಂಗಾ, ನಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಿ ಭವಗಿಟ್ಟೆನು, ನಾನಯ್ಯಾ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿ ಹುಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟೆನು ನಾನು !!

|| ಜಗ ||

೧೨

ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನ ಕಾಯ ಬಾಳೆಯ ಕಂಭದಂತಿರಬೇಕು:

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಿಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ

ಒಳಗೆ ಕೆಷ್ಟೆಲ್ಲದಿರಬೇಕು.

ಮೇಲಾದ ಫಲವ ನಮ್ಮವರು ಬೀಜಸಹಿತ ನುಂಗಿದರು :

ಎನಿನ್ನಾವ ಭವವಿಲ್ಲ, ಕಾಣಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೭ ||

೧೩

ಜಂಗಮನ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಾಚರ್ಚನೆಯು

ಮಾಡುವುದು ಲೇಸಯಾಗ್ಯ ಭಕ್ತಂಗೆ.

ಆ ಭಕ್ತನ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಲಿಂಗಾಚರ್ಚನೆಯು

ಮಾಡುವುದು ಲೇಸಯಾಗ್ಯ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ.

ಆ ಜಂಗಮದ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಆ ಭಕ್ತಂಗೆ ದಾಸೋಹ !

ಆ ಭಕ್ತನ ಕಿಂಕರಲವೇ ಆ ಜಂಗಮಕ್ಕು ದಾಸೋಹ !

ಆ ಭಕ್ತನೋಳಗೆ ಜಂಗಮವಡಗಿ,

ಆ ಜಂಗಮದೋಳಗೆ ಭಕ್ತನಡಗಿ—

ಇದೇನೆಂದು ರವಣಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯ ಎರಡಿಂದಾದ ಫನವ ?

ಇದೇನೆಂದುಪರಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯ ತೆಱಿಲ್ಲದ ಫನವ ?

ಆ ಎರಡಕ್ಕೆ ಭವವಿಲ್ಲಿಂದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಯಾಗ್ಯ,

ನಿಮ್ಮಶೃಂತಿಗಳು ಹೇಳಿದುವಾಗಿ,

ನಿಮ್ಮಕರುಣವೆನಗಾಯಿತ್ತು.

|| ೨೮ ||

೧೪

ಹರಿವ ನಡಿಯ ತೆಱಿನ ಹೋಲಬಲ್ಲರೆ ಭಕ್ತಿ;

ಕೂಡಿ ಸುಯಿದಾನವ ನೀಡಬಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿ.

ನೀಡಿ ಮಿಕ್ಕುದ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿರಬಲ್ಲರೆ

ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ !

|| ೨೯ ||

೨೦

ವನು ಮಾಡುವೆ ? ಎನ್ನ ಪ್ರಜ್ಯಾದ ಫಲವು !

ಶಾಂತಿಯ ಮಾಡಬೋದರೆ, ಕೂಡೆ ಬೇತಾಳನಾಯಿತ್ತು !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಪೂಜಿಸಿಹೆನೆಂದರೆ

ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಮೃಗವೆನ್ನನಟ್ಟಿ ಬಂದು ನುಂಗಿತ್ತಯಾಗಿ ! || ೨೨೭ ||

೨೧

ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಪೃಥ್ವಿಯ ಮೇಲೆ ಗುರುವೆಂಬ ಬೀಜವಂಕುರಿಸಿ

ಲಿಂಗವೆಂಬ ಎಲೆಯಾಯಿತ್ತು.

ಲಿಂಗವೆಂಬ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ

ವಿಚಾರವೆಂಬ ಹಣವಾಯಿತ್ತು,

ಆಚಾರವೆಂಬ ಕಾಯಾಯಿತ್ತು,

ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯೆಂಬ ಹಣ್ಣಾಯಿತ್ತು.

ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯೆಂಬ ಹಣ್ಣಾ ತೊಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಕಳಬಿ ಬೀಳುವಲ್ಲಿ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ತನಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಎತ್ತಿಕೊಂಡ. || ೨೨೮ ||

— — — — —

ವಾಹೇಶ್ವರ ಸ್ಥಳ

(೧೬) ವಾಹೇಶ್ವರ ಜಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು

೦

‘ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನು, ಶಾಶ್ವತ ನೀನು : ’
 ಎತ್ತಿದೆ ಬಿರುದ ಜಗವೆಲ್ಲಜಾಯಲು.
 ‘ ಮಹಾದೇವ, ಮಹಾದೇವ : ’
 ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಶಬ್ದವಿಲ್ಲ !
 ಪಶುಪತಿ ಜಗಕ್ಕೆ ಏಕೋದೇವ :
 ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಪಾತಾಳದೊಳಗೆ
 ಒಬ್ಬನೆ ದೇವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

॥ ೩೭ ॥

೨

ಶೃಂತಿಗಗಮ್ಯ, ದಾಖಂತ್ಯಸಪ್ರತಿಮಮಹಿಮಂಗ ಪ್ರತಿಯುಂಟಿ ?
 ‘ ಸೋಮಃ ಪವತೇ ’ ಎಂಬ ಶೃಂತಿಯನಜಾತು,
 ಶೈವ, ಸೈಕೋ ದೇವ, ರುದ್ರನಧ್ವರಿಯನೇ ’ಂದು
 ನಂಬುವುದು, ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ.
 ‘ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲಿದೆ ಇಲ್ಲ ’ ವೆಂದೆತ್ತಿದೆ
 ಬಿರುದ ಜಗವೆಲ್ಲಜಾಯಲು.

॥ ೩೮ ॥

೩

ಉಪುರಗುಡಿ, ನಂದಿವಾಹನ ಸದ್ಯೋಜಾತನ
 ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಸಾರುತ್ತೈ ದಾವೆ, ಸೋಡಾ :
 ಶೃಂತಿಗಳು ನಾಲ್ಕು ವೇದವೂ ಹುಸಿಯದೆ
 ‘ ಭಗೋ ದೇವಸ್ಯ ಧೀಮಹಿ ’ ಎಂದುದಾಗಿ
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮನಲ್ಲಿದಲ್ಲಿಂದು ವೇದ.

॥ ೩೯ ॥

೪

‘ ವೇದ ಸ್ವಯಂಭು ’ ನೆಂಬ ವಾದಿ ನೀ ಕೇಳಿಲವೋ :
 ‘ ಏಕೋ ದೇವ ರುದ್ರಸದ್ಗೃತೀಯ ’ ನೀಂದು
 ನಂಬುವುದು ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ
 ‘ ಓಂ ದ್ಯಾವಾ ಭೂಮಿಽಜನಯಂ ದೇವ ಏಕೋ ದೇವ
 ಏಕೋ ಹಿ ರುದ್ರೋ ಸದ್ಗೃತೀಯಾಯ ತಸ್ತು :’
 ಎಂದು ನಂಬುವುದು, ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ
 ‘ ಚಕಿತಮಭಿಧತ್ತೀ ’ ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಸಾರುತ್ಪ್ರಾದಾವೆ.
 ಜಗದ ಕರ್ತ್ವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಬ್ಬನೀ, ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ. ||೨೮||

೫

ಶೃತಿತತೀರದ ವೇಲೆ ‘ ಅತ್ಯುತ್ಪಂಧ ಶಾಂಗುಲ ’ ನ
 ನಾನೇನೆಂಬಿನಯಾಗ್ಯ,
 ಘನಕ್ಕೆ ಘನಮಂಹನ, ಮನಕ್ಕೆಗೋಚರನ ?
 ‘ ಅಣೋರಣೀಯಾಸ್ ’ ಮಹತೋ ಮಹಿಯಾಸ್ ’
 ಮಹದಾನೀ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. ||೨೯||

೬

ಸಕಲ ನಿಷ್ಠಲವ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪೆಯಾಗಿ
 ಸಕಲ ನೀನೇ, ದೇವಾ; ನಿಷ್ಠಲ ನೀನೇ, ಕಂಡಯಾಗ್ಯ.
 ವಿಶ್ವತಸ್ಚಕ್ಕಿ ನೀನೇ, ದೇವಾ; ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ನೀನೇ, ದೇವಾ;
 ವಿಶ್ವತೋಬಾಹು ನೀನೇ ದೇವಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. ||೩೦||

೭

ಎತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದತ್ತತ್ತ ನೀನೇ ದೇವಾ;
 ಸಕಲವಿಸ್ತಾರದ ರಾಹು ನೀನೇ, ದೇವಾ;
 ವಿಶ್ವತಸ್ಚಕ್ಕಿ ನೀನೇ, ದೇವಾ; ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ನೀನೇ, ದೇವಾ;
 ವಿಶ್ವತೋಬಾಹು ನೀನೇ, ದೇವಾ;
 ವಿಶ್ವತಃವಾದ ನೀನೇ, ದೇವಾ; ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. ||೩೧||

೪

ಜಲಕೂಸುಂನಾಗಮೇದಿನಿ ಸಪ್ತಸಾಗರ

ಅಜಾಂಡಭಾಂಡ ಹರಿವಿರಂಚಿಗಳು

ನಿಮ್ಮಲುದರದ ಕೋನೆಯ ಪಾಣಿಗಳೆಯಾ !

ಕೊಡಲ ಸಂಗನ ಪುಹಾಮನೆಯಲು ಅಸ್ತಿಗ್ರಾಹಕನೆಂಬ ಗಣೀಶ್ವರನ

ಇಚ್ಛಾಮಾತ್ರದಿಂದ ಜಗಜುಗವಯಾ ? || ೫೩. ||

೯

ರುದ್ರ ಮುಖದಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣು ಭೂಜದಲ್ಲಿ, ಜಂಘೆಯಲ್ಲಿ ಅಜ ಜನನವು !

ಇಂದ್ರ ಶಾದದಲ್ಲಿ, ಚಂದ್ರ ಪುನದಲ್ಲಿ, ಚಕ್ರವಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಜನನವು !

ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು, ಪಾಣಿದಲ್ಲಿ ವಾಯು

ಸಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಉಂತರಿಕ್ಷವು.

ಸಿರದಲುಡಯ ತೆತ್ತಿಸಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು,

ಪಾದತಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಜನನವು !

ಕೈಗ್ರಿತ್ರದಲ್ಲಿ ದಶದಿಕ್ಕುವೂ !

ಜಗವ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ಕುಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷಯನಗಣಿತನು !

ಸಾಸಿರ ತತ್ತ್ವ, ಸಾಸಿರ ಕಣ್ಣ, ಸಾಸಿರ ಕೈ, ಸಾಸಿರ ವಾದ,

ಸಾಸಿರಸನ್ನಿಹಿತ ನಮ್ಮ ಕೊಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ! || ೫೪. ||

೧೦

ವಿಶ್ವಾಧಿಕೋರುತ್ತನ ಹೋಗಳುವ ಶ್ರುತಿಗಳು :

‘ ವಿಶ್ವರೂಪಾಯ ವೈ ನಮಃ ’

ಪರಮರೂಪನೇ ನಮೋ, ಪರರತತ್ತ್ವನೇ ನಮೋ,

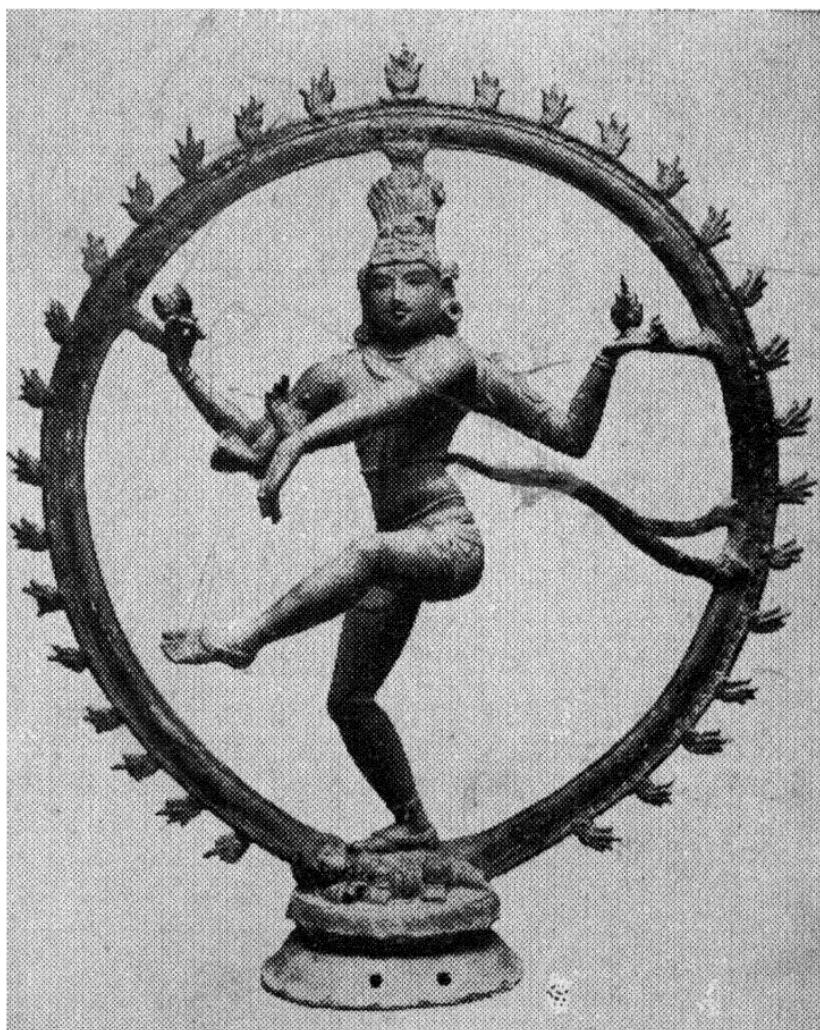
ಆದಿಯಾರೂಢಭಯಂಕರನೇ ನಮೋ

ಹರಿಯನು ಹರಿಸಿದನೇ

ಎಂದು ಶ್ರುತಿಯು ಸಾರುತ್ತಿರಲು—

ಸಂಹಾರಕಾರಣನೇ ನಮೋ, ನಮ್ಮ ಕೊಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ಮಹಿಂದುಹದ್ದಾ ಭೋಗೇ ನಮಃ || ೫೫. ||

ನಟರಾಜನ ಕಂಚಿನ ಪ್ರತಿಮೆ

೧೦

ಅಯ್ಯಾದೇ ಬ್ರಹ್ಮನೆ ಕರಾಲ ಕರದಲ್ಲಿ :

ಅಯ್ಯಾದೇ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಸಯಂನ ಪಾದವಲ್ಲಿ

ಅಯ್ಯಾದೇ ಕಾಮನ ಸುಟ್ಟಿ ಭಸ್ತುವೈಯಲ್ಲಿ

ಮುಖ ಮೂಡಲೆ ಏಕರ್ಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಃದೇವಾ ? || ೧೫೩ ||

೧೧

ಹರನ ಕೊರಳ್ಳಿಪ್ಪ ಕರೋಚಿರೂಲೆಯ

ಶಿರದ ಲಿಬಿತವ ಕಂಡು ಮರುಳುತ್ತಂಡಗಳು ಓದಿ ತೋಡಲು

‘ ಇವನಜ, ಇವ ಹರಿ, ಇವ ಸುರಕತಿ,

ಇವ ಧರಣೀಂದ್ರನಿವನಂತಕ ’ ಸೇಂದು

ಹರುಷದಿಂದ ಸರಸವಾಡಿತ್ತ ಕಂಡು

ಹರ ಮುಕುಳಿತನಾಗಿ ಸಸು ಸಕ್ಕಾನು

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಃದೇವ. || ೧೫೪ ||

೧೨

ಅದುರಿತು ಪಾದಾಫಾತ್ತದಿಂದ ಧರೆ;

ಬಿದಿರಿದುವು ಮುಕುಟ ತಾಗಿ ತಾರಕೆಗಳು;

ಉದುರಿದುವು ಕೈ ತಾಗಿ ಲೋಕಂಗಳೆಲ್ಲಾ !

ಮಹೀ ಪಾದಾಫಾತಾದಾ ಪ್ರಜತಿ ಸರಸಾ ಸಂತಯವದಂ

ಪದಂ ವಿಷ್ಣೋಽರ್ ಭೂಮಾರ್ದಾಭುಜಪರಿಘರುಗ್ಗಾಗ್ರಹಗಣಂ ।

ಮುಮೂರ್ಧ ದೌರ್ಷಾಂಷ್ಣಿಂ ಯಾಕ್ಷಿಷಿಷ್ಟಿತ ಜಂಂಂತಾಡಿತತ್ತಂ

ಜಿಗದಾರಕ್ಷಯೈ ತ್ವಂ ಸಟಿಸಿ ನನು ವಾಮ್ಯವ ವಿಭುತಾ ||

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಃದೇವನಿಂದು ನಾಟ್ಯವನಾಡೆ. || ೧೫೫ ||

೧೩

ಆಱುಕೊಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರು ಸುಡಿವಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣಗೆ ಒಂದು ದಿನವಾಯ್ತು.

ನಾರಾಯಣರೊಂದು ಕೊಟಿ ಮುಡಿವಲ್ಲಿ ರುದ್ರನ ಕಣ್ಣಿವೆ ಹಳಿತ್ತು.

ರುದ್ರಾವತಾರ ಹಲವಳಿದಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಃದೇವನೇನೇಂದೂ ಅಱಾಯನು. || ೧೫೬ ||

೧೪

ಯುಗಜುಗಪ್ರಳಯವಹಂದೂ ಕಾಣೆನಿಂದೂ ಕಾಣೆ !

ಧಿಗಿಲಾಭುಗಿಲೆಂದುರಿವಹಂದೂ ಕಾಣೆನಿಂದೂ ಕಾಣೆ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದೆ ತಲೆದೊಳುವ

ದೈವಂಗಳನಂದೂ ಕಾಣೆನಿಂದೂ ಕಾಣೆ !

॥ ೩೪೦ ॥

೧೫

ಒಬ್ಬ ಕೆಂಚನೋಬ್ಬ ಕೆರಿಕನೋಬ್ಬ ಶುದ್ಧ ಧನ್ಯಳತನೆಂತಯಾ, ಲಂಗವೇ ?

ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಘನವೆಂಬರು : ಅದೆಂತಯಾ ?

ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಿರಿದೆಂಬರು; ಎಂತಯಾ ?

ಬ್ರಹ್ಮಪ್ರಳಯ, ವಿಷ್ಣುಮರಣ ಉಂಟು,

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಂಗಿಲ್ಲ !

॥ ೩೪೧ ॥

೧೬

ಹರಿ-ಹರನೋಂದೆ ಎಂದರೆ ಸುರಿಯವೆ ಭಾಯಿಲ್ಲಿ ಬಾಲಮುಳುಗಳು ?

ಹರಿಗಿ ಹತ್ತುಪ್ರಳಯ ! ಬ್ರಹ್ಮಂಗನಂತಪ್ರಳಯ !

ಹರಂಗಿ ಪ್ರಳಯಸ್ವಂಟಿಂಬುದ ಬಲ್ಲರೆ ನೀವು ಹೇಳಿರಿ !

ಪ್ರಳಯ, ಪ್ರಳಯ ಅಂದಂದಿಂಗೆ !

ಹಳೆಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ !!

॥ ೩೪೨ ॥

೧೭

ವಿಷ್ಣು ಕುರ್ಮ, ರುದ್ರ ನಿಷ್ಪತ್ತಿ :

ಕ್ರಮವನಣ್ಣಯದೆ ನುಡಿವಿರೋ !

ವೇದಶ್ರುತಿಗಳ ತಿಳಿಯಲಣ್ಣಯದೆ

ವಾದವ ವಾಡುವರೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ :

ವಿಷ್ಣು ಸಾನಾಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಾರದೆ ಭವಂಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವು :

ರುದ್ರನಾವ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳಿರೋ !

“ ಈಂ ವಿಷ್ಣೋಽ ಕರ್ಮಾಣಿ ಪದ್ಯತ ಯತೋ ಪ್ರತಾನಿ ಪಸ್ವಸೇ
ಇಂದ್ರಸ್ಯ ಯುಜ್ಯಃ ಸಶಾ ”

“ ಅರಣಿ ಪದಾ ವಿಚಕ್ರಮೇ ವಿಷ್ಣೂರಾಗೋಽನಾ ಅದಾಭ್ಯಃ
ಅತೋ ಧರ್ಮಾಣಿ ಧಾರಯಾನಾ ”

“ ತದಾವಿಪ್ರಾಸೋ ವಿಪನ್ಯಸೋ ಜಾಗ್ಯಾಂಶಃ ಸಮಿಂಧತೇ
ವಿಷ್ಣೋರಾಯತಾ ಪರಮಂ ಪದವಾ ”

ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ವಚನವ ತಿಳಿಯಿಂ ಭೋಗ
ವರ್ಮವನೆತ್ತಿ ಸುಡಿದಲ್ಲದೆ ಸಿಲ್ಲಿರಿ :

ಸಿಮ್ಮ ಕರ್ಮವು ಅತ್ಯತಿಪ್ರದಾರಾಂಗುಲದಿಂದತ್ತತ್ತಲೆ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೫೪ ॥

೫೮

ಅಪ್ಯತಪತಿ ಸೋಮಶಂಧುವಿಂಗೆ ಯಂಟ್ಯಿದಾತ ಇಂದ್ರ;

ಸತ್ಯಾಖಿಷಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾದೇವಿಗೆ ಯಂಟ್ಯಿದಾದ ಬ್ರಹ್ಮ;

ವಸುದೇವ ದೇವಕಿಗೆ ಯಂಟ್ಯಿದಾತ ವಿಕ್ರಿ;

ಸಾಭಿರಾಜ ಮರುತಾದೇವಿಗೆ ಯಂಟ್ಯಿದಾತನರು.

ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಯೋನಿಜರೆಂಬುದ ತ್ರೈಜಗ ಬಲ್ಲಾದು.

ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಭಯಕ್ಕೆ ಹೊಱಗಾದ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಂಗಿ

ಮಾತಾಪಿತರುಳ್ಳರಿ ಹೇಳಿರೋ !

॥ ೫೫ ॥

೫೯

ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ದೇವರೆಂದು ಉಳಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡ :

ಒಬ್ಬನೇ ಕಾಣಿರೋ, ಇಬ್ಬರೆಂಬುದು ಹುಸಿ ನೋಡಾ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇನನಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲವೆಂದಿತ್ತು ವೇದ.

॥ ೫೬ ॥

೬೦

ಹಂಟ್ಯಿಸುವಾತ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬರು, ರಕ್ಷಿಸುವಾತ ವಿಷ್ಣುವೆಂಬರು, ನೋಡಾ.

ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನ ಸಿರವನ್ನೇಕೆ ಹಂಟ್ಯಿಸಲಾಗಿ ?

ವಿಷ್ಣು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನೇಕೆ ರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿ ?

ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ತಿಷ್ಣಪರಿಪಾಲಕ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. ॥ ೫೭ ॥

೨೬

‘ ಕೇರವನಲ್ಲಿದೆ ಅಂತಃಪರದೈವವಿಲ್ಲಿ ’ ಎಂದು
ವೇದವಾಸಮುನಿ ಭಂಗವಾದುದನ್ನೂ ಯಿಂದಿ ?

“ ಅದಕ್ಕೆ ಜಗತ್ತಾಕಾರ ! ಮಂಮು ಕತ್ತಾರ ಮಹೇಶ್ವರಿ ”
ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಹೇಳಿದ ವಚನವ ಮಜ್ಜಿದಿರಲ್ಲಾ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು
ದ್ವಾರ್ಯ ಯಜ್ಞ ಪ ಕೆಡಿಸಿದುದ ಮಜ್ಜಿದಿರಲ್ಲಾ !!

|| ೨೪೨ ||

೨೭

ನಾರಾಯಣನೆಂಬವನ ಕಾಣಿ, ಗಿರಾಯಣನೆಂಬವನ ಕಾಣಿ !
ಜೀಮೃಸೆಂಬವನ ಕಾಣಿ, ಗಿಮೃಸೆಂಬವನ ಕಾಣಿ !
ವಿಷವಟ್ಟಿ ಸುಜುವಲ್ಲಿ ವಿರಭದ್ರ ಕೊಲುವಲ್ಲಿ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯಂಗಿ ಶರಣಿಂದು
ಮೋಜಿಯ್ಯಂತ್ರಿರ್ಮಾರೂ.

|| ೨೪೩ ||

೨೮

ಅಪ್ಯಾತಪ ಕದೆವಲ್ಲಿ, ವಿಷವಟ್ಟಿ ಸುಜುವಲ್ಲಿ,
ಮೇವರೆಂಬವರೆತ್ತ ಹೋದರೇನಿಂ ಭೋಽಿ ?
ಅಂದೊಮೈ ಓದಿಕೊಗಿ ಆತನ ಮೋಜಿಯ ಹೋಗುವಂದು
ಮೇವರೆಂಬವರೆತ್ತ ಹೋದರೇನಿಂ ಭೋಽಿ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ಮೇವರಿಗೆ ಮೇವನು;
ನೀವೆಲ್ಲಾ ಆಕೆಂಬಿವನ್ನೂ ಯಿಂ ಭೋಽಿ !

|| ೨೪೪ ||

೨೯

ವಿಷ್ಣು ಬಲ್ಲಿದನೆಂಬಿನೆ ?
ದಶಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಭಂಗವಟ್ಟಿದಕ್ಕೆ ಕಡೆಯಿಲ್ಲ !
ಬ್ರಹ್ಮ ಬಲ್ಲಿದನೆಂಬಿನೆ ?
ಸಿಧಿಕೋಗಿ ನಾನಾವಿಧಿಯಾದ !

ನೇಡ ಬಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬಿನೆ ? ನಾನಾಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಯಿಸಿತ್ತಲ್ಲದೆ
ಲಿಂಗದ ನಿಲುಕಡೆಯ ಕಾಣದು !

ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬಿನೆ ? ಕಬ್ಬಿಕ್ಕಿ !

ಪುರಾಣ ಬಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬಿನೆ ? ಪೂರ್ವಕ್ಕಿ !

ಆಗನು ಬಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬಿನೆ ? ವಾಯಹೊಂದಿತ್ತು !

ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೇ ಸಿಕ್ಕೆ :

ಉಳಿದ ದೈವವೆಲ್ಲಾ ಅನಿತ್ಯ, ಕಾಣಿ, ಭೋಗ !

|| ೫೫೦ ||

೨೫

ಮಂಜಿಯಲಾಗದು ಜರಿಯ, ಮಂಜಿಯಲಾಗದು ಬ್ರಹ್ಮನ !

ಮಂಜಿಯಲಾಗದು ತೆಶ್ವಸಕ್ಕೋಟ ದೇವಕರಳ !

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಮಂಜಿಯಲಿಂದು !

|| ೫೫೧ ||

೨೬

ಬಿದಿರೀಯ ಮೇಲಿದರೆ ಮೇಲಿದಂತಲ್ಲಿದೆ,

ರಸವನು ಜಡೆಯಲು ಬಾರದು !

ಮುಳಳ ಹೊಸೆದರೆ ಹೊಸೆದಂತಲ್ಲಿದೆ,

ಸರವಿಯ ಜಡೆಯಲು ಬಾರದು !

ಸೀರ ಕಡೆದರೆ ಕಡೆದಂತಲ್ಲಿದೆ,

ಚಿಣ್ಣಿಯ ಜಡೆಯಲು ಬಾರದು !

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲಿದೆ,

ಅನ್ಯದೈವಕ್ಕೆಣಿಗರೆ

ಹೊಳ್ಳುಕುಟ್ಟೆ ಕೈ ಹೊಟ್ಟಿಯಾದಂತಾಯಿತ್ತಯಾಗ !

|| ೫೫೨ ||

೨೭

ಆಗಳೂ ಲೋಗರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದು ಕೊಂಡಿಪ್ಪವು,

ಕೆಲವು ದೈವಂಗಳು;

ಹೋಗೆಂದರೆ ಹೋಗುವ ಕೆಲವು ದೈವಂಗಳು;

ನಾಯಿಂದಲೂ ಕರಕಷ್ಟ ಕೆಲವು ದೈವಂಗಳು.

ಲೋಗರ ಬೇಡಿಕೊಂಡುಂಬ ದೈವಂಗಳು
ತಾವೇನ ಕೊಡುವುವು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ಅಜಿ ||

೨೯

ಗಾಡಿಗ ಡಿಂಗು ಗಂಗೆ ಚಿಕ್ಕು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಹಸುರಂಬಲಿ
ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಹುರಿಬುತ್ತಿಯ ಬೇಡಿ,
ಮನುಷ್ಯರ ಪಿಡಿದು, ಪೀಡಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಸುಗೀರ್ ಕಾಣದೆ,
ಈಡಾಡಿದ ಕೂಳಂಬಲಿಯನಾಯ್ಯ ಕುಣುಕುನ
ಹೇಸಿ ದೈವಂಗಳ ಬೇಡಿ ಬೇಡಿ ನಿರಧರ್ ಕೆಡಬೇಡ, ಎಲವೋ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ನೀಱಿ ನಂಬುವುದೆಲಪೋ ! || ಅಜಳ ||

೩೦

ಹಾಳುವೊರಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಉರ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ,
ಕೆಱಿ ಬಾವಿ ಹೂಗಿಡುಮರಂಗಳಲ್ಲಿ,
ಗ್ರಾಮಮಧ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಚೌಪಥಪಟ್ಟಣಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ,
ಹಿರಿಯಾಲದ ಮರದಲ್ಲಿ ಮನೈಯ ಮಾಡಿ,
ಕಣಿವೆಮೈಯ, ಹಸುಗೂಸು ಬಸುಣಿ ಬಾಣತಿ
ಕುಮಾರಿ ಕೊಡಗೂಸಿಂಬನರ ಹಿಡಿದು ತಿಂಬ, ತಿರಿದುಂಬ
ಮಾರಯ್ಯ ಬೀರಯ್ಯ ಕೇಳರಗಾವಿಲ ಅಂತರ ಬೆಂತರ
ಕಾಳಯ್ಯ ಮಾರಯ್ಯ ದೂಳಯ್ಯ ಕೇತಯ್ಯಗಳಿಂಬ
ನೂಣುಮಂಡಕೆಗೆ
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಶರಣಂಬುದೊಂದು ದಡಿ ಸಾಲದೆ ?

|| ಅಜಣ ||

೩೧

ಅರಗು ತಿಂದು ಕರಗುವ ದೈವನ,
ಉರಿಯ ಕಂಡರೆ ಮುರುಟುವ ದೈವನನೇಂತು ಸರಿಯೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ ?
ಅವಸರ ಬಂದರೆ ಮಾಡುವ ದೈವನನೇಂತು ಸರಿಯೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ ?

ಅಂಜಿಕೆಯಾದರೆ ಹೊಳುವ ದೈವವನೆಂತು ಸರಿಯಿಂಬಿನಯಾಗ್ಯಾ ?
ಸಹಜಭಾವ ನಿಜ್ಯೆಕ್ಕೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಬ್ಬನೇ ದೇವ.

॥ ಅಖಣ ॥

೫೭

ಮಾರಿಕವ್ಯೇಯ ನೋಂತು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಬರು :

ಸಾಲಬಟ್ಟೆರಿ ಮಾಜಾಕೊಂಬರಯಾಗ್ಯಾ !

ಸಾಲಬಟ್ಟೆರಿ ಆವಜನೆತ್ತೆಯಸಿಟ್ಟೆ ಕೊಂಡುಂಬರಯಾಗ್ಯಾ !

ಮಾಜಾಪ್ರೋಗನೊತ್ತೆಪ್ರೋಗ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ಅಖಣ ||

೫೮

ಉಣಲುಡಲು ಮಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಕೊಲಲು ಕಾಯಲು ಮಾರಿಯೆ ?

ತನ್ನ ಮಗನ ಜವನೊಯ್ದಲ್ಲಿ ಅದೆತ್ತ ಹೋದಳಾ ಮಾರಿಕವ್ಯೆ ?

ಈವಕಾವರಿ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದು ದೈವವಿಲ್ಲಾ

॥ ಅಖಣ ॥

೫೯

ಮೊಳನ ಗೋಟಿಗೆ ಬರ್ವ ಕಿಜಾಕುಳ ದೈವಕ್ಕೆ

ಕುಜಾಯನಿಕ್ಕೆಹೆವೆಂದು ನಲಿನಲಿದಾಡುವರು :

ಕುಜಾ ಸತ್ತು ಕಾಪುದೆ ಹರಮುಳಿದವರ ?

ಕುಜಾ ಬೇಡ, ಮಱಾ ಬೇಡ :

ಬಱಾಯ ಪತ್ರೀಯ ತಂದು

ಮಱಾಯದೆ ಪ್ರಾಜಿಸು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ. || ಅಖಣ ||

೬೦

ಒನ್ನಿರೆ ಅಕ್ಕೆಗಳು, ಹೋಗಿರೆ ಆಲದ ಮರಕ್ಕೆ !

ಕಚ್ಚುವನೆ ನಿಮ್ಮ ಬಿಪ್ಪಿನ ಹಲ್ಲುಗಳು ?

ಜಿಚ್ಚೆಸುವುವೆ ನಿಮ್ಮ ಬಚ್ಚೆಣಿಯ ರೂಹುಗಳು ?

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದೆ

ವರದೈವಂಗಳು ಮನಕ್ಕೆ ಬಂದುವೆ,

ಬಿಕ್ಕನೆ ಬಿರಿನ ದೈವಂಗಳು ?

॥ ಅಖಣ ॥

೬೧

ಮುಡಕೆ ದೈವ, ಮೊಣ ದೈವ, ಬೀದಿಯ ಕಲ್ಲು ದೈವ,
ಹಂಗೆ ದೈವ, ಬಿಲ್ಲ ನಾರಿ ದೈವ, ಕಾಣೀರೋ,
ಕೊಳಗ ದೈವ, ಗಣ್ಣ ಲು ದೈವ, ಕಾಣೀರೋ !
ದೈವ, ದೈವವೆಂದು ಕಾಲಿಡಲಿಂಬಿಲ್ಲಾ !!
ದೈವನೊಬ್ಬನೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

॥ ೫೯ ॥

೬೨

ರಿಣ ತಪ್ಪಿದ ಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿ, ಗುಣ ತಪ್ಪಿದ 'ಸಂಟರಲ್ಲಿ,
ಜೀವನಿಲ್ಲದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಘಲವೇನೋ ?
ಅಳ್ಳ ನೊಲ್ಲಿದ ಅಳ್ಳನಲ್ಲಿ, ಸಿರಿ ತೊಲಗಿದ ಅರಸಿನಲ್ಲಿ,
ವರವಿಲ್ಲದ ದೈವದಲ್ಲಿ ಘಲವೇನೋ ?
ಕಳಿದ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಕಂಪ, ಸುಳಿದ ಸೂಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ಘಂಪ,
ಕೊಳಚಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಗುಂಪನ್ನಿಸುವಿರ, ಮರುಕೀ—
ವರಗುರು ವಿಶ್ವಕ್ರೇಂದ್ರ ಗಿರಿಜಾಮನೊವಲ್ಲಭ
ವರಮ ಕಾರಣಿಕ ಸಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

॥ ೬೦ ॥

೬೩

ಲಿಂಗಶಿವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಸಿಂದ ಶಾದಿಕನಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ;
ಸಂದಿಕೇಶ್ವರ ಭೃಂಗಿನಾಟ್ಯ ಸಮ್ಮ ಲಿಂಗನ ಮುಂದೆ;
ಇದಕ್ಕೆ ದಿಷ್ಟು, ದೀವಿಗೆ ಸಮ್ಮ ಲಿಂಗನ ಮುಂದೆ !
ಅನ್ಯದೈವವೆಂಬುದ ತೂಣಿಯೂ ಕಾಣಬಾರದು :
ನೊಸಲ ಕಣ್ಣಭವನೊಬ್ಬನೆ ಸಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

॥ ೬೧ ॥

೬೪

ಗುಡಿಯೋಳಗಿದುರ್ ಗುಡಿಯ ಸೇಣ ಕೊಯಿದರೆ
ಗುಡಿಯ ದಡಿ ಬಿಂದ್ರ ಹಲ್ಲು ಹೋಹುದು, ನೊಡಾ !
ಸ್ವೇಧವಿಗೇಶ್ವರನ ಗಭಾರಸನದೋಳಗಿದುರ್

ನುಡಿವರು ಮತ್ತೊಂದು ದೈವಪುಂಟೆಂದು :
ತುಡುಗುಣಿ ನಾಯನು ಹಿಡಿತಂದು ಸಾಕಿದರೆ
ತನ್ನೊಡಿಯಂಗಿ ಬಗುಳುವಂತೆ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೫೬೭ ||

೪೦

ಅಸಮಾಕ್ಕ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಸ್ಯಾದ್ಯವವ ಸರಿಯೆಂಬನ ಬಾಯಲ್ಲ
ಮನೆದ ಕೂರಲಗನಿಕ್ಕದೆ ಮಾಣಿಸ್ತೇ ?
ಹಂಸಿಯಾಗಿ ನುಡಿದವನ ನಾಯಾಗಿ ಬಗುಳಿಸನೇ ?
ಹಿರಿಯರುತ್ತಮರೆನ್ನದವರ ಕುದುರೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸನೇ ?
ಗುರುಲಘುವೆಂಬವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮೆಟ್ಟಿ ದುಡಿಯ ಹೊಯ್ಯದೆ ಮಾಣಿಸ್ತೇ ?
ಪರಸ್ತಿಗಳುಸಿದವರ ಗಾಣದಲ್ಲಿಕ್ಕ ಹಿಳಿಯನೇ ?
ಪರಧನಕ್ಕಳಿಸಿದವರ ಹಿಡಿಕಂಡಗೊಯ್ಯನೇ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿದ ಚೇಳಕೆಯಿಂದ
ಸಿಂಬೀರ ಮೈಲಿಗೆಮೇಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಕಾಣಾ, ತೈಪುಜಗದೊಳಗೆ !

|| ೫೬೮ ||

೪೧

ಶಿವಮಯ ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲ, ವಿಷ್ಣುಮಯ ಶಿವನಲ್ಲ, ಸುದಿಯುದಿರಿಂ ಭೋ !
ನಾರಾಯಣ ಹರಸಲ್ಲ : ನುಡಿಯದಿರಿಂ ಭೋ !
ಶಿವನು ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲ : ಸುದಿಯದಿರಿಂ ಭೋ !!
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನನಜಾಯದ ಸೂನೆಗಾಣರೆಲ್ಲಾ
ನುಡಿಯದಿರಿಂ ಭೋ !!!

|| ೫೬೯ ||

೪೨

ಅವಲಕ್ಷಣ ನಾಯನುಡಿಯ ಸಡಗರ
ಹೊವಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಿನ ನುಡಿಗೊಳಗಾಯಿತ್ತು !
ಚೀಡವೋ, ಪರವಾದಿ, ಗಳಹದಿರು;
ಚೀಡವೋ, ದೂಷಕಾ, ಬಗುಳದಿರು !

ಭಕ್ತಿಗೆಯೂ ಬೇರೆಕೆಕ್ಕಿಯೂ ಜಾತಿಸೂತಕವುಂಟೇ ?
ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಲು ಕಬ್ಬಿನ ಹೊನ್ನಾಯಿತ್ತು, ಕಾಣಾ.
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರನವರಿವರೆಂದರೆ
ಕುಂಭಿಯ ಪಾತಕ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದು, ಕಾಣಾ. || ೫೯ ||

೪೬

ವಿಷ್ಣುವ ಪೂಜಿಸಿ ಮುದುಹ ಸುಡಿಸಿಕೊಂಬುದ ಕಂಡೆ.
ಜಿನ್ನನ ಪೂಜಿಸಿ ಬತ್ತಲೀಯಿಪ್ಪದ ಕಂಡೆ;
ನೈಲಾರನ ಪೂಜಿಸಿ ನಾಯಾಗಿ ಬಗುಳುವುದ ಕಂಡೆ,
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಪೂಜಿಸಿ
ದೇವಾ ಭಕ್ತರೆಸಿಕೊಂಬುದ ಕಂಡೆ. || ೫೯ ||

೪೭

ಬಾರಹ್ಯಣನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣ
ಗೌತಮಮುನಿಗೆ ಗೋವೇಧೀಯಾಯಿತ್ತು.
ಬಾರಹ್ಯಣನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣ
ಬಲಿಗೆ ಬಂಧನವಾಯಿತ್ತು.
ಬಾರಹ್ಯಣನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣ
ಕರ್ಣನ ಕವಚ ಹೋಯಿತ್ತು.
ಬಾರಹ್ಯಣನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣ
ದಕ್ಷಂಗೆ ಕುಜಾದಲೀಯಾಯಿತ್ತು.
ಬಾರಹ್ಯಣನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣ
ವರಶುರಾಮನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಗುಣಾಯಾದನು.
ಬಾರಹ್ಯಣನೆ ದೈವವೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣ
ಸಾಗಾಜುರನನ ತಲೆ ಹೋಯಿತ್ತು.
ದೇವಾ ಭಕ್ತನೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಾರಣ
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಕೈಲಾಸವಾಸಿಗಳಾದರು. || ೫೯ ||

ಉಜ್ಜ

ಅದಿ ಪುರಾಣ ಅಸುರರಿಗೆ ಮಾರಿ,
ವೇದಪುರಾಣ ಹೋತಿಂಗೆ ಮಾರಿ.
ರಾಮಪುರಾಣ ರಕ್ಷಸರಿಗೆ ಮಾರಿ,
ಭಾರತ ಪುರಾಣ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾರಿ.
ಎಲ್ಲಾ ಪುರಾಣ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ನೊಡಲು :
ನಿಮ್ಮ ಪುರಾಣಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೫೨೦ ||

ಉಜ್ಜ

ನಿಮ್ಮ ವಚನ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆಂಬುದು ಹುಸಿಯಾಯಿತ್ತು, ನೋಡಾ.
ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಚನ ಹೋತಿಂಗೆ ಮಾರಿ :

ಎಂತು ನಂಬಿವೆನಯ್ಯಾ ?
‘ ನಾನು ಕೊಲ್ಲಿ, ನೇರಿಂದಿತ್ತೀಂಬ ಸಣ್ಣೆಗಾಡುರನೇಸಂಬೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?’

|| ೫೨೧ ||

ಉಜ್ಜ

ಮಾತಿನ ಮಾತಿಂಗೆ ನಿನ್ನ ಕೊಂದಹರೆಂದು
ಎಲೆ ಹೋತೇ, ಅಳು, ಕಂಡಾ !

ವೇದವನೋದಿದವರ ಮುಂದೆ ಅಳು, ಕಂಡಾ !
ಶಾಸ್ತ್ರವ ಕೇಳಿದವರ ಮುಂದೆ ಅಳು, ಕಂಡಾ !!

ನೀನತ್ತುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದ ಮಾಡುವ ಕೂಡಲ ಸಂ ಮಾಡೇವ || ೫೨೨ ||

ಉಜ್ಜ

ದಷ್ಟಯಾಗವ ನಡಿಸಲೆಂದು ಅಜಮುಖ್ಯರಾದ ಸುರರೆಲ್ಲಾ
ನೀರದು ಬಂದ ಬಾಯ ನೋಡಾ,
ಬಾಯ ತಪ್ಪಿಸಿ ಉಣಬಂದ ಚೈನದ ಬೆಂದ ಬಾಯ ನೋಡಾ !
ಉಣ್ಣಿದೆ, ಉಡದೆ, ಹೊಗೆಯ ಕೈಯಲಿ ಸತ್ತ ಅಣ್ಣಗಳ ಕೇಡ ನೋಡಾ ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೫೨೩ ||

೪೮

ವಿನಯಾಗ್ಯ, ವಿಪ್ರರು ದುಡಿದ್ದಂತಿ ಸದೆಯರು : ಇಡೀಂತಲೂ ಇಂ :

ತಮಗೊಂದು ಒಟ್ಟು, ಹಾತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ದೋರ್ವಂ ರೆಂಸುಯಾ

ವಿಪ್ರರು ಹುಟ್ಟಿ ಗೊಳಿಸುಂಬಂಧ ತಿಂಡಾದೆರಂಬಂಧ ಇಂದ್ರಾಷ್ಟ್ರ !

|| ೨೨೪ ||

೫೦

ಹೊಲೆಯೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಶುಲ್ಪಾಸ್ವಾಸುಸು,

ಎಲಫೋ, ಮಾತಂಗಿಯ ಮಗ ಸಿನು !

ಸತ್ತುದನೆಳಿವನೆತ್ತುಣ ಹೊಲೆಯ ?

ಹೊತ್ತು ತಂದು ಸ್ವಿಪು ಕೊಲುವಿರಿ.

ಶಾಸ್ತ್ರವೆಂಬುದು ಹೋತಿಂಗೆ ಮಾರಿ,

ವೇದವೆಂಬುದು ನಿವಾಗೆ ತಿಳಿಯದು.

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು

ಕರುವ ವಿರಹಿತರು, ಶರಣಸನ್ನಿಹಿತರು, ಉಜ್ಜಾವದುಬುರ್ಕರು :

ಅವರಿಗೆ ಹೋಜಲು ಪ್ರಣಯಿಃಷ್ಟಾ !

|| ೨೨೫ ||

೫೧

ಇಟ್ಟಿಯ ಹಣ್ಣ ನರಿ ತಿಂಡು ಸೃಷ್ಟಿ ತಿರುಗಿತೀಂಂತೆ

ಮಾಟ್ಟಿಯಸಿಟ್ಟು ದ್ವಿಜರ ಮಾತರಿಕೆ ?

ಹಗಲುಗಾಣದ ಗೂಗೆ ಇರುಂತಾಯಿತ್ತೊಂದರೆ

ಜಗಕ್ಕೆ ಇರುಳಪ್ಪಿದೆ, ಮಾರುಳಿ ||

ಹೋಮದ ಸೀವದಲ್ಲಿ ಹೋತನ ತಿಂಬ

ಅನಾಮಿಕರೊಡನಾಡಿ ಗೆಲುಷುದೇಸಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೨೨೬ ||

೫೨

ಮಿಂಬುಲಿಗನ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ನೀರ ತಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಮುಂಗ ಹಿಡಿದು ಧ್ವನಿಸವ ಮಾಡುವರಯಾ.

ಬಿಟ್ಟೆ ಮಂಜೆನೆರಿಸಿ ಬಾಯ ಮಿಡುಕಿಸುತ್ತ
ಕಣ್ಣಿ ಮುಚ್ಚಿ ಬೆರಳಿಸೆಣಿಸುವರಯಾ—
ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ದಭೀರು ಹುಲ್ಲು
ಕೂಡಲ ಸಂಗನನಱ್ಳಿಯದೆ ವೊಜೆಯಿಡುವಂತೆ !

॥ ೫೩ ॥

೫೩

ಮಾಣದೆ ಅರಳೆಯ ತಿಟ್ಟನೆ ತಿರುಗುವ ಗಾಣದೆತ್ತಿನಂತೆ
ಕ್ರಾಸ್‌ಲಿರಿದ ಮುಂಬಾಗಾಂತ್ರೀಯದು.

ಇವೆರ್ಲಿ ವಾಯಿಟ್ಟೆ ಉದ್ದೇಶ :

ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವ
ಹ್ರಷ್ಣಾಗಾಂತ್ರೀಯದು ಸಂಗನನಿರ್ವಹ.

॥ ೫೪ ॥

೫೪

ನೀರ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಮುಖುಗುವರಯಾ,
ಮರನ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತ್ಮಾ ಲಿಂಗಾ !
ಬತ್ತುವ ಜಲವಹನೀರಾಗುವ ರೂಪ
ಹುಣಿದುಕರು ಹೈಮೃತ್ಯಿತ್ಯಾ ಇಲ್ಲಿರು
ಕೂಡಲ ಸಂಗನನೀರಾ ?

॥ ೫೫ ॥

೫೫

ಕಣ್ಣ ಮುಖ್ಯಿ ಕೆಪ್ಪೆ ಡಿಯ ತೈಳಱ್ಳಿವಂತೆ,
ಕ್ರಾಸ್‌ಲಿರಿದ ಹಿನ್ನ ಹಿನ್ನ ಸ್ವಾತ್ಮಾ
ಬೆರಳಿಸಿ ವರಮಾಧ್ರಾವ ಪಡೆವರೆ ಜೋಽಧ್ಯವಲ್ಲವೆ ? ಹೇಳಾ.

ಮೂಗ ಮುಜ್ಜಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಬಯಸುವ
ನಾಂಕೆಯಿಲ್ಲದವರ ನಾನೇನೆಂಬೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೫೪೦ ||

೫೫

ಬ್ರಹ್ಮಸೆಭಿ ತೆರೆದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಶ್ವಗಳು
ಬ್ರಹ್ಮತತ್ಪವಡೆದು ತಮ್ಮ ವಚನಬ್ರಹ್ಮರೇಂದ್ರಿಯಾಂಡು
ನಮ್ಮವರು ವಿಷ್ಣುವನು—
ತಮ್ಮದೈವವ ಬಿಡುವುದಾವುದುಚಿತ !
ವಿಷ್ಣು ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ನಿಷ್ಠೆಯಾಂದ ಕಣ್ಣಿತ್ತು
ಹಡೆದನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಾಂದ !

ಕಷ್ಟಜಾತಿ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಯಿಂತು ಬಂದತ್ತೊ !
ಮುಟ್ಟಿರೂಂದುವನು ಮೂವಿಧಿಬಟ್ಟಿರೂ !
'ಹುಸಿವನೆ ಹೊಲೆಯ' ನೆಂದು ವಚನವೃಂಧು ಲೋಕದಲ್ಲಿ :
ಹುಸಿದಜನ ಸಿರ ದೋಯಿತ್ತಾದಿಯಾಳ್ಳಿ !

ಎಸವೋದ ಕಿಱು ಪಶುವನುಸುರಲೀಯದೆ
ವಿಧಾನಿಸಿ ತಿಂಬ ಜನ್ಮ ಅದಾವ ಫಲವ್ಯೋ :
ದಕ್ಷ ಯಾಗವ ಮಾಡಿ ನಿಕ್ಷೇತ್ರನೆರಿದುದಕಟಿಕಟಾ,
ಕೇಳಿಯೂ ಏಕೆ ಮಾಣರೂ ?
ಮನಕರ್ತ್ವ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಅಕ್ಷಯರಥಿಕರು :
ವಿಪ್ರರು ಕೀಳು ಜಗವೆಲ್ಲಾಯಾಲು !

|| ೫೪೧ ||

೫೬

ಕುಲದಲ್ಲಿ ಕಾರುವನು ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಗೆ ಸಾರುವನು :
ಆರೊ ಮಾಡಿದ ವಾವಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಕೃಯಾಸುವನು !
ಸರಿಯಿ ದೇವಭಕ್ತರಿಗಿವನು ?
ಸರಿಯಿ ಲಿಂಗಭಕ್ತರಿಗಿವನು ?

ಬಡಗಿ ಮಾಚಲದೇವಿಯ ಕುಲಜಿಯ ಮಾಡಿಹನೆಂದು
ಹೊನ್ನು ಕಪಿಲೀಯ ರಾವಣಶಾಖಾದುಚ್ಚಿಷ್ಟದ ಹಾಲಿಸಿಂದ
ಕೊಳನಟ್ಟಿಂಬವರನೇನೆಂಬೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೨೪೭ ||

೪೪

ಸರಜಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಲಂಗಮುಖವನೆಂಬ ಯದೆ
ಲುದುಮುದ ಸೋಕ್ಕೆ ತಲೆಗೇಣ್ಣತ್ತಿ, ಅಯಾಗ್ !
' ಜೀಪ್ರೋ ಜೀವೇನ ಭಕ್ತ್ಯತೇ ' ಕರುಂಕರುಂದಲ್ಲಿಪ್ಪೆಯಾಯಾಗ್ !
ಅಂದೊಮ್ಮೆ ದಕ್ಕನು ಹೋತನ ಕೊಂಡಲ್ಲಿ—
ಸೋಳಿಡಲಿ ಫೋಳಿಡಲಿಕೆ ತಂದಿಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿತ್ತೆ !
ಜ್ಞಾನ್ಯ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಮೂರುತಿಗೊಂಡಲ್ಲಿ
ಜತುವರ್ಣಾದಿಗಳಗೊಮ್ಮೆ ಅಕ್ಕಿತ್ತೆ ಅಯಾಗ್ !
ಸಪ್ತಾ ಕೂಡಲ ಸಂಗನನಣಂಯದ ಕಾರಣ
ನಾಯಕನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕಿತ್ತೆ ಅಯಾಗ್ !

|| ೨೪೮ ||

೪೯

ಕಿಚ್ಚು ದೃವವೆಂದು ಹವಿಯನಿಕ್ಕಾವ
ಹಾರುವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಿದ್ದು ಸುಧುವಾಗ,
ಬಜ್ಜಲ ನೀರ ಬೀರಿಯ ದೂಳ ಹೊಯ್ದ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಿಂದ ಕರಿನರಯಾಗ್ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ವಂದನೆಯ ಮಜ್ಜಿದು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾಗ್ !

|| ೨೪೯ ||

೪೦

ವೇದವನೋದಿದ ವಿಸ್ತರು ಹೊನಲಲ್ಲಿ ಹೋದ ತೇದ ಸೋಡಿರೇ !
' ಭಗೋರ ದೇವಸ್ಯ ಧೀಮಣಿ ' ಎಂಬರು :
ಒಬ್ಬಿರಿಗಾಗಿ ವಿಚಾರವಿಲ್ಲ, ಸೋಡಿರೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೫೦ ||

೪೦

ವನಿಸನೋದಿದರೇನು ? ಎನಿಸ ಕೇಳಿದರೇನು ?

ಚತುವರ್ಣೀದವಾತ ತೀವ್ರವಾದರೇನು ?

ಲಿಂಗಾಚರನೆಹಿನಸನಾದರೆ, ಶಿವಶಿವಾ,

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂಬೆನೆ ? ಎನಲಾಗದು.

ಜನ್ಮನಾ ಜಾಯತೇ ಈಂದ್ರಃ ॥ ಕರುಂಣಾ ದ್ವಿಜ ಉತ್ತರೇ

ಕರುತೇನ ತೋತ್ತಿಯಣ್ಣುಪ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಜರತಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ :

ಎಂದುದಾಗಿ, ಬ್ರಹ್ಮನಾಸ್ತಿ ಶ್ವಾಸಾರಥಮರೆಂದುದಾಗಿ,
ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ

‘ ವೇದಭಾರಭರಾಕ್ರಾಂತಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾ ಗರ್ಭಭಾಃ’ ಎಂಬೆನು.

॥ ೩೮ ॥

೪೧

ನಿಮ್ಮನಱ್ಣಯಾದ ಕಾರಣ ಕೈಯಲ್ಲ ಹುಲ್ಲು !

ಸಿಮಗೆಂದರೆ ಕಾರಣ ಕೊರಕಲ್ಲಿ ನೇಣು !!

ಹಿಂಡಲೇಕೋ ? ತೈಳಿಯಲೇಕೋ ?

ಮುಳುಗಿ ಮುಳುಗಿ ಮೂಗ ಹಿಡಿಯಲೇಕೋ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ

ಡೋರ ಕಕ್ಷಯ್ಯನಾವ ಶೈಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂದ ?

॥ ೩೯ ॥

೪೨

ವ್ಯಾಸ ಬೋರುತ್ತಿಯ ಮಗ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಷಾತಂಗಿಯ ಸುಗ,

ಮಂಡೋದರಿ ಕಷ್ಟೇಯ ಮಗಳು !

ಕುಲಪನ್ಡಜಸದಿರಿಂ ಭೋರೆ, ರುಳದಿಂದ ಪುಸ್ತೀನಾದಿರಿಂ ಭೋರೆ ?

ಸಾಕಾಶ್ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಕಬ್ಬಿಲ, ದುರ್ವಾಸ ಮುಛಿಗ,

ಕಶ್ವಪ ಕರ್ಮಾಂತ, ಕೌಂಡಿಲ್ಯನೆಂಬ ಮುಖಿ

ಮೂರು ಭೂಪನಂಜ್ಞಯಿ ನಾವಿದ ಕಾಣಿಂ ಭೋರೆ !

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ವಚನವಿಂತೆಂದುದು :

‘ ಶ್ವಪಚೋಸಿ.... ’ ಯಾದರೇನು, ಶಿವಭಕ್ತನೇ ಕುಲಜನು. ||೩೯||

೪೭

ಹೊಲಿಗಂಡಲ್ಲಿದೆ ಸಿಂಡಪ ಹೈಲೋಕ್ರಯಿವಿಳ್ಳ.

ಜಲ-ಬಿಂದುವಿನ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆಂದೇ :

ಅಶೀಯಾಮಿಷರೀಷಪಹರುಷವಿಷಯಾದಾರೆ ತ್ವಾ ಒಂದೆ.
ಏನನೋರಿ ಏನ ಕೇಳಿ, ಏನುಫಲ ?

ಕುಲಜನೆಂಬುದಕ್ಕಾವುದು ದೃಷ್ಟಿ ?

ಸಪ್ತಧಾತು ಸಮಂ ಸಿಂಡಂ | ಸಂಖೀರ್ಣ ರ್ಥಾಪಂ ರ್ಥಾಪಂ

ಆಕ್ಷಣಿನಸಮಾಯುಕ್ತಾ | ಹ್ರಾ ಕಾರಾ ಕೀ ಶ್ರಾವಣಾ .೨
ಕಾಸಿ ಕವ್ಯಾಳಿನಾದ, ಬಿಸಿ ಮಾಡಿರಾಕ್ಕಾರಾವಾ

ಹಾಸನಿಕ್ಕೆ ಸಾಲಿಗನಾದ; ವೇದನನೋರಿ ರ್ಥಾಪಂ ಸ್ವಾಪ !

ಕಣಂದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರುಂಟೀ ಜಗದೊರ್ಗಾ ?

ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಿವಾ,

ಅಂಗಸ್ಥಾಲವನಱಾದವನೆ ಕುಲಜನು.

|| ೩೯ ||

೪೮

ಕೊಲುವನೇ ಮಾದಿಗ, ಹೊಲಸ ತಿಂಬವನೇ ಹೊಲಿಯ !

ಕುಲವೇನೋರಿ, ಅವಂದಿರ ಕುಲವೇನೋ ?

ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರಿಗೆ ಲೇಸನೇ ಬಯಸುವ

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರೇ ಕುಲಜರು.

|| ೩೯೦ ||

೪೯

ಹಾರುವನ ಭಕ್ತಿ ಓಡಿನೋಳಗಗೆಯ ಹೊಂದಂತೆ :

ಕೆಳಯಿಂಕೆ ಚೀಜೂರಾದ್ವಾ, ಹೇಗೆ ಥಲಪಾಗಾದ್ವಾ !

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಪ್ರಸಾದವ ಮುಂದಪ್ರಿಯಾದ್ವಾ

‘ ಪ್ರಾಣಾಯ ಸ್ವಾದಾ, ಅಸಾನಾಯ ಸ್ವಾದಾ, ವಾಸಾನಾಯ ಸ್ವಾದಾ
ಉದಾನಾಯ ಸ್ವಾದಾ, ಸಮಾನಾಯ ಸ್ವಾದಾ ’

· ಎಂಬ ಕರ್ಮಿಗಳನೇನೆಂಬೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಡಿವಾ ? || ೩೯೧ ||

೬೨

‘ ನಾನು ಭಕ್ತ, ನಾನು ಪ್ರಸಾದಿ ’ ಎಂದು
 ವಿಪ್ರಕರ್ಮನವ ಮಾಡುವೆ, ಕರ್ಮಿ :
 ಲಿಂಗದೇವನ ಮುಟ್ಟಿ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಜೀವ ಕೈಯಲು
 ವಿಪ್ರನ ಕಾಲ ತೊಳಿವರೆ
 ಲಿಂಗೋದಕ ಘೃದಯಾದಲ್ಲಿ,
 ವಿಪ್ರನ ಕಾಲತೊಳಿದ ನೀರು ಮಂಡೆಯ ನೇಲೆ !
 ಶೋಽತೋಽತ್ಯಾಂತಿಂದುರಾಜಾರೀ ! ಯಜ್ಞ ಕೂಪಸಥಾತಕಃ
 ಉದಿದ್ಯೇಕವಿಧಿ ಶಾಂತೇ ! ವಿಪ್ರರೂಪೇಣ ರಾಕ್ಷಸಃ
 ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮವೇವಾ,
 ಇಂತಹವು ದುರಾಚಾರಿಗಳ ಮುಖವ ಸೋಡಲಾಗದು. || ೨೩ ||

೬೩

ಹೊನ್ನ ನೇಗಿಲಲುತ್ತು ಎಕ್ಕೆಯ ಬೀಜನ ಬಿತ್ತುವರೆ ?
 ಕಪ್ರರದ ಮರನ ಕಡಿಮು ಕಳ್ಳಿಗೆ ಬೇಲಿಯನಿಕ್ಕುವರೆ ?
 ಶೀ ಗಂಧದ ಮರನ ಕಡಿಮು ಬೇವಿಂಗೆ ಅಡೆಯನಿಕ್ಕುವರೆ ?
 ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ
 ಬೇಱಿ ಇಚ್ಛಾಭೋಜನವನಿಕ್ಕುದರೆ,
 ಕಷ್ಟನೊಳಗೆ ಉಷ್ಟಿಯ ಹೊಯಿದು
 ಹವಿಯ ಬೇಳ್ಳಂತಾಯಿತ್ತು ! || ೨೪ ||

೬೪

ಜಾತಿವಿದಿಮು ಸೂತಕವನಿಸುವೆ :
 ಜ್ಯೋತಿವಿದಿಮು ಕತ್ತಲೆಯನಿಸುವೆ !
 ಇದೋಕೊ ಮರುಳ ಮಾನವಾ ?
 ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕನೆಂಬೆ :

ವಿಪ್ರಶತಕೋಟಿಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು ?
 ‘ ಭಕ್ತಶಿಖಾಮಣಿ ’ ಎಂದುದು ವಚನ.
 ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಪಾದಪರುಷವ ನಂಬು,
 ಕೆಡಬೀಡಾ ಮಾನವಾ.

|| ೫೯೪ ||

೨೦

ಹೊಲೆಯ ಮಾದಿಗ ಭಕ್ತನಾದರೆ
 ಆತನ ಮನೆಯ ಸೊಣಗಂಗೆ
 ಪಂಚಮಾವಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸನ್ತಾಪನೆಯ ಮಾಡಿನೇ ?
 ನೆಲನನುಗ್ರಹಿಸೆ ‘ ಉಷ್ಣೀ, ಚಾಂಗು ಭಲರೆ ’ ಎಂದು !
 ಕುಲದಲಧಿಕ ಹಾರುವಂಗೆ ಸಿದ್ದಿ ಗೆಯೈಸಲೆ !
 ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮಂಟಪೆ ಘನಕ್ಕೆ ಘನ !
 ಎಲೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ನಂಬದವ ಹೊಲೆಯ ! || ೫೯೫ ||

೨೧

ಕುಣಿ ವಿಂಡು ಕಬ್ಜಿನ ಉಲಿವ ಶೋಂಟವ ಹೊಕ್ಕು
 ತೆಜನನಱಿಯದೆ ತಸಿರಸದ,
 ಹೊಜಗಣಕೆಲೆಯನೇ ಮೇಡುವು !
 ನಿಮ್ಮನಱಿವ ಮಂಡಕರಿಯಲ್ಲದೆ
 ಕುಣಿ ಬಲ್ಲಾದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೫೯೬ ||

೨೨

ಪ್ರಣವಸುಜ್ಞರಿಸುವ ಅಪ್ರಮಾಣಿಕರೆಲ್ಲರೂ
 ಪ್ರಣವ ಮಂತ್ರಾಧವನೋದಿ, ಮಂತ್ರಾಧವನಱಿಯರು.
 ‘ ಪ್ರಣವ ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ, ಪ್ರಣವ ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ,
 ಪ್ರಣವ ಓಂ ನಮಃಶಿವಾಯ ’ ಎಂದುವು ಶ್ರುತಿಗಳೆಲ್ಲಾ;
 ‘ ಪ್ರಣವ ಭಗೋರ್ ದೇವಃ ’ ಎಂದುವು ಶ್ರುತಿಗಳೆಲ್ಲಾ.
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನನಱಿಯದ ದ್ವಿಜರೆಲ್ಲಾ ಭರ್ಮಿತರು !

|| ೫೯೭ ||

೨೬

ವೇದವನ್ನೋದಿದರೇನು ? ತತ್ತ್ವವೇ ಕೇಳಿದರ್ದೀಯಾಗಿ ?
 ಜವನ ಮಾಡಿದರೇನು ? ತವವ ಮಾಡಿದರೇನುಯಾಗಿ ?
 ಏನ ಮಾಡಿದರೇನು ಸಹಕ್ಕು ಕೂಡಲ ಸಂಗೆಯೈಸುವುದು ಮುಟ್ಟಿದನ್ನು ಕ್ಷಮಿ ?
 || ೪೮ ||

೨೭

ನೀವು ಒರಿಯರೆಂಬರಿ, ಕರ್ಮಗಾರು ಹೀವು ಕೇಳಿರಿ;
 ನಿಮ್ಮ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಂಗರು ಅರ ದೂಗಳುತ್ತಿದ್ದಾವು ?
 ಓಂ ‘ ದಾತ್ವಾ ಧೂಬಿಂ ಜನಯಂ ದೇವ ಏಕೋ ದೇವ ’
 ಎಂದು .೨೩ ಸ್ತುತಿಗಳು. ಸೂರ್ಯಲಿದ್ದಾವು.
 ‘ ವಹಾನಾಸಂ ಬಪ್ರಪೃಥಿಮ್ ಗುರುಃ ೦೯ಂಬಂಧಂ ಯಾಸಿ :
 ವರ್ಣಾಸ್ತಾಂ ೧೨೦ ೨೨೦ ರೂಪಲ ಸಂಗಸ ಕರಣರು. || ೪೯ ||

ನಿಜಭಾವ ಲಕ್ಷ್ಯಾತ್ಮಕರಸ್ಯೇತಿಭಾಂತಃ ಪ್ರ ಸುಃಪನಾಜಾಸಂಭಾ ?
 ಆ ದೇವನೂಲದ ಭಕ್ತಿಂಗ, ಇನಾವ ಮಂತ್ರವೇಕಯೂ ?
 ಕಾಮಧೀನು ಮಾನ್ಯಯಾಲಿರಲು ಬ್ರಹ್ಮ ದಯಾನಾಜಸಲೇಕೆ ?
 ಮೋಹವೈಖ್ಯ ಶಾವಿನಳ್ಳಿ ಲಜ್ಜೆಯಾಂತಿಸಲದೇಕೆಯೋ ?
 ಮತ್ತದಾನಿ ಇಂದಲ ಸಂಯುಕ್ತಾಂತಲದು
 ಮಾಡರ ದ್ವಾರಾ ದ್ವಾರಾ ದ್ವಾರಾ ದ್ವಾರಾ. || ೫೦ ||

೨೯

ಉದ್ದುರಿಗ್ಭಾಷಿ ವೇದಾಪಾಗಂ : ಜ್ಞಾತಿ ಭೋಗಿ, ಮಾಜಿ ಭೋಗಿ !
 ಶಿವಭಕ್ತನೇ ಕುಂಭಿ :
 ಕ್ಷೇತರಕ್ಷೇತ್ರಭಸಂಭಾಸ ಹಿ ದಪರಾಂದೇ ಹಿ ದುರಾದುಃಖಿ
 ತಪಸ್ಯಾ ಗಂಯಂತೇ ದಬ್ರುಂ ತೀ ತಾನ್ತ್ರಿಕ ಭಾಷಿತ್ರಂ ದೇಯಾಂತಾ
 ಜಾತನ್ಯಾ ಅಜಾತನ್ಯಾ.
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಸ ಪ್ರಾಣಿರು ನಿಸ್ತಿರುಭಯ್ಯಾ. || ೫೧ ||

೨೬

ಎಮ್ಮೆವರು ಅಭಿಕರು, ವಾಲಿಂದಷ್ಟು, ಅಭಿಕರು;
ಪಾಕವ ಮಾಡುವ ಭಾಂದ ಸುಜಾಸಿನ ಉಪಗಳುಯಾ !
ಕೆರಹಿನಲ್ಲಿ ಮುಬ್ಬಿದ್ದು ಅವು ಅಗಸುವಯ್ತು ?
ಉಡಲ ಸಂಗೋದ್ವಾದ, ಹಿಂದ್ರಿಯ ಜೀವನು ಏಂಬು :
‘ ಭವಿ ಸೋಡಿಯ ಟೊರ ಲಿಂಗಾರ್ಥಿ ತವಾದ್ವಾದ್ವಾದ್ವಾ !’ || ೪೦೭ ||

೨೭

ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಚಮಾತ್ರಾಗೆಗೆ ಪೃಥಿವೀ ಸಮುಭಾರದು---
ಸರಿಯಲ್ಲಾ, ಸ್ನಾಡಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಚಮಾತ್ರಾಗೆಗೆ ! || ೪೦೮ ||

೨೮

ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿ ಚಿನ್ನನ ಕೆಲ ಜೀನ್ನು ಯಿತ್ತಾಯಾ;
ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿ ದಾಸನ ಕೆಲ ದೇಸೆವೆಚ್ಚಿಯಾ.
ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮದಿಗೆಇನ್ನ ದೌಡಿವಳಿ ಸಾ ಜೀಯ್ಯ ಹಿಂದ್ರಿಯಾದ !
ನಿನೊಲಿದ ಚೂ ತ್ವಿ ರೋಗಿ, ಇಲ್ಲಿ ಮೇರೆಯಾಂಬಿ, ದೇವಾ ?
ಶ್ವರಜೀವಿ ಮನಃ ಶ್ರಿಯ್ಯಾ || ಯಸ್ತ ಲಂಗಾಯಾದೇ ರಖಿ
ಲಂಗಾಜ್ಞನವಿಹಿನೊಳಿ || ಬ್ರಂಢ್ಯ ರ್ಘ್ರಾಸಃ ಧ್ವನಃ
ಎಂದುದಾಗಿ, ಜಾತಿ-ವಿಜಾತಿಯಾದರೇನು ?
‘ ಅಜಾತ ಶರಕೆ ’ನ್ನದವನು, ಅತಸೆ, ಯೋಲೆಯ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೦೯ ||

೨೯

ಚತುರ್ವಾವೇದಿಯಾದರೇನು ? ಲಿಂಗವಿಳ್ಳಿದವಸ್ತೇ ಹೊಲೆಯ !
ಶ್ವರಜೆಸಾದರೆನು ? ಲಿಂಗವಿಳ್ಳಿದವಸ್ತೇ ವಾರ್ಣವಾಸಿ.
ಅತನ ಸುಧಿಗಡೆಣವೇ ಲೇಸು, ಅತ ಒಗ್ಗೆ ಪಾವನ;
ಅತನ ಪ್ರಸಾದವೆನಗಮ್ಮತಸೇವನೆ !

ನ ಹೇ ಪ್ರಿಯಾಜ್ಯ ತುಮೋಽದಿ ॥ ಮದಾಭಕ್ತಃ ಶ್ವಪಚೋಹಿ ವಾ
ತಸ್ಯಾದೇವ ತತ್ತೋ ಗ್ರಾಹ್ಯಂ ॥ ಸ ಚ ಪೂಜೋ ಯಾಹ್ಯಂ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನನಱ್ಣಾತು ಪೂಜಿಸಿದಾತ
ಷಡುದರುಶನಕ್ಕುಧಿಕ, ಜಗಕ್ಕೆ ಪಾವನ, ನೋಡಾ ! || ೧೦೫ ||
ಉ

ಭಕ್ತಿಹೀನನ ದಾಸೋಹವ ಸದಾಭಕ್ತರು ಸವಿಯರು :
ಬೇವಿನ ಹಣ್ಣು ಕಾಗೆಗೆ ಇನಿದಲ್ಲದೆ ಕೋಗಿಲೆಗೆ ಮೆಲಬಾರದು.
ಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವರ ನುಡಿ
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣಿಗೆ ಸಮನಿಸದು. || ೧೦೬ ||

೪೭

ಬಂದು ಬಲ್ಲಹ ಬಿಡಲು ಹೊಲಗೇರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೆಳಳವೆ ? ಅಯ್ಯಾ !
ಲಿಂಗವಿದ್ವವರ ಮನೆ ಕೈಲಾಸವೆಂದು ನಂಬಬೇಕು.
ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣ :
‘ ಕಾಂಡಾಲನಾಟಕಾಯಾಂ ವಾ । ಶಿವಭಕ್ತಃ ಸ್ಥಿತೋ ಯದಿ
ತಣ್ಣಿಂಜಿ ಶಿವಲೋಕಸ್ಯ । ತದಾಗೃಜಂ ಶಿವವಂದಿರಂ
ಲೋಕದ ಡಂಭಕರ ಮಾತು ಬೇಡಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮನಿಧ್ಯದೇ ಕೈಲಾಸ. || ೧೦೭ ||
ಉ

ಲಿಂಗಸಿಲ್ಲದೆ ನಡೆವವರ, ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿವವರ—
ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಉಗುಳು ನುಂಗಿದರೆ—
ಅಂದಂದಿಂಗೆ ಕಿಲ್ಲಿಪವಯ್ಯಾ !
ಏನೆಂಬೆ ಏನೆಂಬೆನಯ್ಯಾ ?
ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆವವರ ಅಂಗ ಲೌಕಿಕ : ಮುಟ್ಟಲಾಗದು :
ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿದ ಶಬ್ದ ಸೂತಕ : ಕೇಳಲಾಗದು !
ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ ಗಮನಿಸಿದೊಡೆ ಆ ನಡೆನುಡಿಗೊಮ್ಮೆ ಪ್ರತಗೇಡಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೧೦೮ ||

ಉಳಿ

ಒಪ್ಪತ್ತೆನಾಲ್ಕು ತಿಥಿಯಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ,
ಗ್ರಹಣ-ಸಂಕಾರಂತಿಯಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ,
ರಕ್ಷಾದಶಿ-ಪ್ಯಾಟಿಕ್ ಪಾತಡಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ
ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಶಿವಸಂಧಿವರ್ಣಾದವಂಗೆ—
ಹೋಮ-ನೇಮು-ಜಪ-ತಪದಿಂದ ವೆಗ್ಗಳ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಾಣಿಕೆ ನೇನೆನವಂಗೆ. || ೬೦೯ ||

ಉಳಿ

ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗವಂತಿರಲಿ, ಅಜಪಯುಪದೇಶಸಮಾಧಿಯಂತಿರಲಿ, ಹೋ!
ಹೋಮ-ನೇಮು-ಗಾಯತ್ರಿಯ ಜಪವಂತಿರಲಿ, ಹೋ !
ಜನಮೋಹನ ಮಂತ್ರವಂತಿರಲಿ, ಹೋ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ನುಡಿಗಡಣೆ
ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅಧಿಕ, ನೋಡಾ ! || ೬೧೦ ||

ಉಳಿ

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದವರ ಹಿರಿಯರೆನ್ನೆ;
ಮಾಯಾಭ್ರಾಂತಿ ಕವಿದ ಗೀತಜ್ಞರ ಹಿರಿಯರೆನ್ನೆ !
ಇವರು ಹಿರಿಯರುಗಳೇ ? ಯಾಗನಟ್ಟುವಿಗಪಾಣರು !
ಜವರಿಂದಧಿಕವ ಸಾಧಿಸುವರೇನು ಕಿಂಜಾಯರೆ ?
ಇಂತು ವಿದ್ಯೆ ಗುಣ ಜ್ಞಾನ ಧರ್ಮ ಆಚಾರ ಶೀಲಂಗಳ
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು
ಸಾಧಿಸಿದ ಸಾಧನೆಯನೇ ಸಾಧಿಸುವುದು. || ೬೧೧ ||

ಉಳಿ

ಡಾರುವರೆಲ್ಲರೂ ನೇರಿದು ಶಾಪ್ರನ ಹಾರುವನ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ
ನಂದಿಮುಖವಲ್ಲದೆ ಮಾಡಲಾಗದು;
ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನನೂ ಮಾಡಲಾಗದು;

‘ಭಗೋರ್ಥೀಚೀವ’ ಎಂಬ ಮುಂತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೀನನೂ ಮಾಡಲಾಗದು !
ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕುಲಜರಾಗಿ ಮತ್ತೀ ಅನ್ಯದೈವಕ್ಕೆಱಗುವ
ಜಗದನಾಗ್ಯಾಯಿಗಳನೇನೆಂಬಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೀವಾ ? || ೪೯ ||

೪೮

ದೀವನೊಣಿ, ನಾಮು ಹಲುವು :

ಪರಮಾಪತಿಪ್ರರೇಗಿ ಗಂಡನೊಬ್ಬಿ;
ಮತ್ತೀಂದಕ್ಕೆಱಗಿದರೆ ಕಿರಿ-ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯನು !
ಹಲವು ದ್ವಿತೀಯ ಎಂಜಲ ತಿಂಬಪರಸೇನೆಂಬಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೀವಾ ?

|| ೪೯ ||

೪೯

ಕರ್ತಾರನ ಪ್ರಾಣಿ ರೂ [ಬ್ರಹ್ಮ] ತ ದ್ವಿಪಕ್ಕೆಱಗಾವರು

ಕತ್ತೀ ಇಂದುರೆಗಿ ರೂಬ್ಬಿದ ವೇಸರನಂತೆ !
ಭಕ್ತೀರೆಂತೆಂದೂ ಭಕ್ತೀರೆಂತೆಂಬಿ, ಪರಣರೆಂತೆಂಬಿನವರ ?
ಎರಡುಬ್ಬು ಶ್ರವಣಿಗಳ ಹೇಬ್ಬು
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೀವಾ !

|| ೫೦ ||

೫೦

ಕಂಡಕಂಡಪರೀಭರ ನಂಡರಂದೆಂಬ

ದುಂಡುಯಾಸವು ಸಾಧ್ಯಸ್ತಾಂತರ್ಯಾಸ ಬಯಾದೆ ?
ಲಿಂಗಪ್ರಸಂಭಾಸನುಂಡು ಲಷ್ಟಪ್ರವರ್ಗಾರ್ಥ ಕೊಂಡಾಡುವವರ—
ಸುಷುಪ್ತಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೀವಾನು
ಅ ಭೂಂಡಾರಿಗೆ ಪೂಳಿದ ಮೆಳುಗೊಂಡವನು !

|| ೫೦ ||

೫೦

ಸಂಜಿದ ದೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನೊಬ್ಬಿ, ಕಾಣಿರೋ :

ಸಂಬಬಲ್ಲಿ ಭಕ್ತೀಗೆ ದೀವನೊಣಿ, ಕಾಣಿರೋ !
ಬೇಡ ! ಬೇಡ ! ಅನ್ಯದೈವ ಸಂಗ ಹೊಳ್ಳಿ !

ಬೇಡ ! ಬೇಡ ! ಅನ್ಯದೈವವೆಂಬುದು ಹಾದರ, ಕಾಣಿರೋ ! .
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಕಂಡರೆ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯ, ಕಾಣಿರೋ ! ||೪೯||

೪೯

ಉಡುವ ಉಡಿಸುವ ಗಂಡನಿದ್ದಿಂತೆ,
ಜೋಡಿ ! ಏಂಡಂಗೆ ಕಣ್ಣ ಚೆಲ್ಲಿವಳ
ಕೇಡಿಂಗೆ ಬೆಱಗಾದೆ ನಾನು !
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು
ಸಿಂಗಾರದ ಮೂಗ ಬಟ್ಟಿ ಸಿಹಲುದೋಱ ಕೊಯ್ಯ ! || ೪೯ ||

೫೦

ಅಪ್ಪಮಿ ನವಮಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪಿತವೇಕೊ ಶರಣಂಗೆ ?
ತಪ್ಪಿತ್ತು ಗಣಪದವಿ ! ಲಂಗಕ್ಕೆ ದೂರ, ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ದೂರ !!
ಒಬ್ಬರಿಗಾಳಾಗಿ ಒಬ್ಬರನೋಲ್ಯೆಸುವ
ನಿಬುಂದಿಧಿ ಮನುಜರನೀನೆಂಬಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೫೦ ||

೫೧

ಎಲಪೋ, ಎಲಪೋ, ಪಾಪಕಮುವ ಮಾಡಿದವನೇ,
ಎಲಪೋ, ಎಲಪೋ, ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯವ ಮಾಡಿದವನೇ,
ಒಮ್ಮೆ 'ಶರಣ' ಸ್ನೇಲಪೋ
ಒಮ್ಮೆ 'ಶರಣ' ಯಂದರೆ ಪಾಪಕಮು ಓದುವುವ.
ಸರ್ವಪ್ರಾಯಚ್ಛತ್ತಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನ ಪರ್ವತಂಗಳೆಂದವು :
ಒರ್ವಂಗೆ ಶರಣನ್ನು, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ! ||೫೧||

೫೨

ಹಲವು ಕೊಂಬಿಂಗೆ ಹಾಯಬೇಡ :

ಬಣುಕಾಯಕ್ಕೆ ಸೀಡಬೇಡ,
ಲೋಗರಿಗೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಭ್ರಮಿತನಾಗಿರಬೇಡ !
ಆಚಾರನೆಂಬುದು ಹಾನಸಿಗಲ್ಲ :

ಭಾವ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಏಗೆಯೊಡ್ಡಾಗದು.
ಅಂಜದಿರು, ಅಳುಕದಿರು, ಪರದೈವಕ್ಕೆಱಗದಿರು :
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಕೈಯಲು ಈಸುವುದೇನ್ನು ಭಾರ !

||೨೦||

೯೬

ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಲಬರು ಕೆಟ್ಟಿರು :
ಉದ್ದರಿಸುವನೊಬ್ಬು, ಶಿವರಣ, ಸಾಲದೆ ?
ನಾರಾಯಣ ವೃದ್ಧ ಭೂತಹೃಣನಾಗಿ ಬಂದು ಬಲಿಯ ಭೂಮಿಯ ಬೇಡಿದ :
ಕೊಟ್ಟು ಬಲಿ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ !

ಶಿಶ್ವ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಬಂದು ದಾಸನ ವಸ್ತ್ರವ ಬೇಡಿದ :
ಕೊಟ್ಟು ದಾಸ ತವನಿಧಿಯ ಪಡೆದ !
ಕವಟದಿಂದ ನಾರಾಯಣ ಹಾರುವನಾಗಿ ಬಂದು ಕರ್ಮನ ಕವಚವಬೇಡಿದ :
ಕೊಟ್ಟು ಕರ್ಮ ಕಳದಲ್ಲಿ ಮುಡಿದ !

ಕಾಮಾರಿ ಜಂಗಮನಾಗಿ ಬಂದು ಸಿರಿಯಾಳನ ಮುಗನ ಬೇಡಿದ :
ಕೊಟ್ಟು ಸಿರಿಯಾಳಸೆಟ್ಟು ಕಂಚಿಯ ಪುರವ ಕೈಲಾಸಕೊಂಡ್ಯು !
ನಾರಾಯಣ ಹಾರುವನಾಗಿ ಬಂದು ನಾಗಾಜುಂನನ ಸಿರವ ಬೇಡಿದ :
ಕೊಟ್ಟು ನಾಗಾಜುಂನನ ಸಿರ ಹೋರಿತ್ತು !

ಶಿವನು ಜಂಗಮನಾಗಿ ಬಂದು ಸಿಂಧುಬಲಾಳನ ವಧುವ ಬೇಡಿದ :
ಕೊಟ್ಟು ಸಿಂಧುಬಲಾಳ ಸ್ವಯ ಲಿಂಗವಾದ !
ಇದು ಕಾರಣ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ಲೇಸು, ಅಲ್ಲಿಯೂ ಲೇಸು :
ಕೊಡಿರೇ, ಸಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣಂಗ.

|| ೨೧ ||

೯೭

ಎಚ್ಚು ಬಾಲಿಯ ಕೊಂದ, ಕಟ್ಟಿದನು ಶರಧಿಯನು;
ಹತ್ತು ತಲೆಯ ರಾವಣನ ಬಂದೆ ಅಂಬಿನಲಿ ಮಡುಹಿದ;
ಭಲದಿಂದ ಲಂಕಾದ್ವೀಪವ ನೇಲವಣ್ಣವ ಮಾಡಿದ;
ಕಲ ವಿಭೀಷಣಂಗಿ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ :
ರಾಮನ ತೋರ್ಯಾ !

ಮಾಯದ ಸಂಸಾರವ ನಚ್ಚಿ, ವಾಯಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ
ಬಱುದೊಱಿಪ್ಪೋಗಬೇಡ,
ಕತುರ್ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯಂಗ ಶರಣಿನ್ನಿರಯಾ ! || ೭೨ ||
೬೪

ವಿಪ್ರರ ಕರೀದು ‘ ನೃಪರುಗಳು ಇಪ್ಪರೆ ತಮ್ಮ ಶಿಶುವಿನೊಡನೆ ’ ಅದು
ಬೇಸಗೊಂಡರೆ,

“ ಇಪ್ಪರು, ಇಪ್ಪರು, ತಾವು ಚಿತ್ತಿದ ಘಲಂಗಳ
ತಾವು ಉಣಿ ದವರುಂಬಿ ? ”

ಎಂದು ಕಣ್ಣಕಾಣದೆ ಹೇಳಿದರು, ಅಣ್ಣಗಳು, ಕರುಂದ ಬಟ್ಟಿಯನು!
ಅಂತೆಂದ ಮಾತ ಶಿಶು ಕೇಳಿ

ಕೆಟ್ಟೊಽಂದಿ ಬಂದು ಲಿಂಗದ ಹೊಟ್ಟಿಯ ಹೊಗಲು,
ಅಟ್ಟಿ ಬಂದು ಖಂಡೆಯವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಂಡೆಯನೊಡೆಯಲು,
ಮಂಡೆಯೊಡೆದು ಭೂಮಂಡಲವಣ್ಣಯೆ ನಾಲ್ಕು ಪುರವಾಗಲು,
ಘಟಿಸರ್ವನ ತುಡುಕಿ ನಾಗನಾಥನಾಗಿ
ಇಪ್ಪತ್ತೀಳು ಬಸತಿಯನೊಡೆಯನೆ ?

ಆಗಳಂತೆ, ಎನ್ನ ಮಾಡಿದ ಕರುಂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲು ಕೆಡಿಸುವರು.
ಮುನ್ನೊಽಂದು ಕೆಡಿಸಿಹೆನ್ನಂದು ಬಂದು ಒಂದು ತುತ್ತನಿಟ್ಟು
ಮರಳಿ ಕೈಯಿಡ ಹೋದರೆ ತುತ್ತ ಹುಳುಗುಪ್ಪೆಯಾಗದೆ ?

ಶಿವಧರುವ ಕೆಡಿಸಿದವನು ಅಧರುಕ್ಕಿಳಿವನು :
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಸಾಷ್ಟಿಯಾಗಿ,

ಮರಕರಭೋಜನವಾಗನೆ ವಿನಾಶಕ್ತಿರಾಯನು ? || ೭೩ ||

ಅರಸು ವಿಚಾರ ಸಿರಿಯು ಶ್ರೀಗಾರ. ಶಿಫ್ರನಳ್ಲ, ಮಾನವಾ :
ಕೆಟ್ಟತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣ, ಹಾಳಾಯತ್ತ, ನೋಡಾ !

ಒಬ್ಬ ಜಂಗಮದಭಿಮಾನದಿಂದ

ಚಾಳುಕ್ಯರಾಯನ ಆಳಕೆ ತೆಗೆಯಿತ್ತು,

ಸಂದಿತ್ತು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಕವಳಗಿಗಿ ! || ೭೪ ||

೧೦೦

ಬೇವಿನ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ, ಬೆಲ್ಲಿದ ಕಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿ,
ಆಕಳ ಹಾಲನೆಂಡಿದು, ಜೇನ ತುಪ್ಪವ ಹೊಯ್ದರೆ,
ಸಿಹಿಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ, ಕಹಿಯಮದಲ್ಲದೆ ?
ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿದವರ ಕೂಡಿ ನುಡಿಯಲಾಗದು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೩೫ ॥

೧೦೧

ಕರ್ತನನಣಾಯದವನು ವಿಪ್ರನಾದರೇನು, ಚತುರ್ವೇದಿಯಾದರೇನು ?
ಖುಕ್ತಿಕಾರಣ ಲೋಕದ ಇಳ್ಳಿಗೆ ನುಡಿದು ನಡೆನರಯಾಗಿ !
ಭವಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಕವ ತಂದು ಲಿಂಗಕೆರ್ವಿಸುವ ಕಷ್ಟರ ಕಂಡು
ನಾಚಿತ್ತಿನ್ನ ಮನ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಒಕ್ಕುದ ಕೊಂಡು
ಅನ್ಯವನಾಚರಿಸಿದ್ದೋಡಿ ತಪ್ಪದು—
ಸೂಕರ ಶುಚಿಭೂತತೆಯ ಪ್ರಾಣಿಯಂತೆ !

॥ ೩೬ ॥

೧೦೨

ಉಂಬಲ್ಲಿ ಉಡುವಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಯಳಿಯಿತೆಂಬರು :
ಕೊಂಬಲ್ಲಿ ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಕುಲವನಣಸುವರು.
ಎಂತಯಾಗಿ, ಅವರ ಭಕ್ತರೆಂಬೆ ?
ಎಂತಯಾಗಿ, ಅವರ ಯುಕ್ತರೆಂಬೆ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಕೇಳಯಾಗಿ,
ಹೊಲತಿ ಶುಷ್ಣಿನಿರ ಮಿಂದಂತಾಯಿತ್ತಯಾಗಿ !

॥ ೩೭ ॥

೧೦೩

ಭಕ್ತರನಲ್ಲಿದೆ ಒಲ್ಲಿ ವೆಂದೆಂಬಿರಿ :
ಭಕ್ತರಿಗಲ್ಲಿದೆ ಕೈಯಾನೆವೆಂಬಿರಿದೇನ ಮಾಡುವಿರಿ ?
ಎಲ್ಲಿಗೊಯ್ದಿರಿ ?
ವಾವನವಾದುದನು ಲಿಂಗಕೆ ಮಾಡುವುದೆ ಆಚಾರ.

ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕೆ, ಅಸುಗತಿಗಳಿಯದಿರಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಒಡವೆಯ !

|| ೭೮ ||

೧೦೪

ಮಾರಿ ಮಸಣಿಯೆಂಬುವು ಬೇಳ್ಳಿಲ್ಲ ಕಾಣಿರೋ !

ಮಾರಿಯೆಂಬುದೇನು ? ಕಂಗಳು ತಪ್ಪಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಾರಿ,
ನಾಲಿಗೆ ತಪ್ಪಿ ನುಡಿದರೆ ಮಾರಿ,
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ನೆನಹ ಮಜ್ಜಿದರೆ ನಾರಿ !

|| ೭೯ ||

೧೦೫

ಅಯುಧವಿಕ್ಕುದವಂಗೆ ವಿರದ ಮಾತೇಕೆ ?

ಲಿಂಗವನಂತರಿಸಿದವಂಗೆ ಒಳನುಡಿಯೇಕೆ ?

ಅಯಿದೆ-ಅಣಚಿಯಿಲ್ಲದವಳಿಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಹೂವಿನ ಚೊಟ್ಟೇಕೆ ?

ಸತ್ಯನಲ್ಲದವಂಗೆ ನಿತ್ಯನೇಮವೇಕೆ ?

ಕತಾರ, ನಿಮ್ಮ ಬಲವಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಶಂಭುವಿನ ಬಂಧುಗಳೇಕೆ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯ,

ನಿವಿಲ್ಲದವಂಗೆ ಶಿವಾಚಾರದ ಮಾತೇಕೆ ?

|| ೭೩ ||

೧೦೬

ಇರುಳಿಂದೇನೋ ಕುರುಡಂಗೆ, ಹಗಲಿಂದೇನೋ ಕುರುಡಂಗೆ ?

ತಾಳವ ಬಾರಿದರೇನೋ,

ಪಂಚಮಹಾಶಬ್ದವ ಬಾರಿಸಿದರೇನೋ ಕಿವುಡಂಗೆ—

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯನ ಪಥವಿನಾಶವೆದಂದಱ್ಯಾಯದವಂಗೆ ?

|| ೭೪ ||

೧೦೭

ಸಿಂಗದ ನೆಡು ಮುಱಾಯಲಾ ಸಿಂಗವೇನು ಬಾತೆ ?

ಸುಂಡಿಲು ಮುಱಾದರೆ ಗಜವೇನು ಬಾತೆ ?

ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ವಿರನುಳಿಯಲದೇನು ಬಾತೆ ?

ಶೃಂಗಾರದ ಮೂಗು ಹೋದರೆ ಶೃಂಗಾರವೇನು ಬಾತೆ ?
ನಿಜ ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತಿ ತುಳುಕಾಡವರ ಸಂಗವೇನು ಬಾತೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೬೩ ||

೧೧೪

ಮುಸ್ನಿನ ಆದ್ಯರ ಪಥಂಗಳು ಇನ್ನೂ ರಿಗೆಯೂ ಅಳವಡದು, ನೋಡಾ !
ಬಲ್ಲಿನಾಗಿ ಒಲ್ಲಿನು— ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪರು ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ,
ಒಳ್ಳಿಹ ಮೈಲಾರನ ಸಿಂಗಾರದಂತೆ,
ವೇಶಿಯ ಬಾಯಂಜಲ ತಿಂಬ ದಾಸಿಯ ಸಂಸಾರದಂತೆ—
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರನಱ್ಳಾಯದ ಉಳಿದ ಭಂಗಿತರ !

೧೧೫

ಗೀಜಗನ ಗೂಡು, ಕೋಡಗದಣಲ್ಲಿ ಸಂಚ,
ಬಾದಃಪೆಯ ಮುದುವೆ, ಬಾಪುಲ ಬಿದ್ಧಿನಂತೆ,
ಜೂಜುಗಾಳನ ಮಾತು, ಬೀದಿಯ ಗುಂಡನ ಸೊಬಗು,
ಓಡಿನೊಳಗಗೆಯ ಹೊಯ್ದಂತೆ, ಕಾಣಿರೋ !
ಶಿವನಾದಿಯಂತವನಱ್ಳಾಯದವನ ಭಕ್ತಿ
ಸುಖಶೋಧನೆಗೆ ಮದ್ದ ಕೊಂಡಂತೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೬೪ ||

೧೧೬

ತೊತ್ತಿನ ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹೊಂಬಿತ್ತಾಳಿಯ ಸಿಂಗಾರವ ಮಾಡಿದಂತೆ.
ಕು[ಚ್ಚಿ]ತರ ಸಂಗ ಸುಸಂಗಿಗೆ ಸಂಗಡವಲ್ಲ !
ಗುರುಗುಂಜಿ ಮಾಣಿಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಪೂದೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೬೫ ||

೧೧೭

ಕೆಂಚ ರಂಕನ ನೆನೆದರೆ ಕರಿಕನಾಗಬಲ್ಲನೆ ?
ಕರಿಕ ಕೆಂಚನ ನೆನೆದರೆ ಕೆಂಚನಾಗಬಲ್ಲನೆ ?

ದರಿದ್ರ ಸಿರಿವಂತನ ನೆನೆದರೆ ಸಿರಿವಂತನಾಗಬಲ್ಲನೆ ?
ಸಿರಿವಂತ ದರಿದ್ರನ ನೆನೆದರೆ ದರಿದ್ರನಾಗಬಲ್ಲನೆ ?
ಮುನ್ನಿನ ಪುರಾತರ ನೆನೆದು ಧನ್ಯನಾದಹನೆಂಬ
ಮಾತಿನ ರಂಜಕರನೇನೆಂಬೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೪೬ ||

೧೧೭

ಆನೆಯನೇಯಾಕೊಂಡು ಹೋದಿರೆ ನೀವು,
ಕುದುರೆಯನೇಯಾಕೊಂಡು ಹೋದಿರೆ ನೀವು,
ಕುಂಕುಮ ಕಸ್ತುರಿಯ ಪೂಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಿರೆ, ಅಣ್ಣಾ !
ಸತ್ಯದ ನಿಲವನಷ್ಟಾಯದೆ ಹೋದಿರಲ್ಲಾ !
ಸದ್ಗುಣವೆಂಬ ಫಲವ ಚಿತ್ತ ಬೆಳೆಯದೆ ಹೋದಿರಲ್ಲಾ !
ಅಹಂಕಾರವೆಂಬಸದ ಮದಗಜವೇಯಾ
ವಿಧಿಗೆ ಗುಣಾಯಾಗಿ ನೀವು ಹೋದಿರಲ್ಲಾ !
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರನಷ್ಟಾಯದೆ
ನರಕಕ್ಕೆ ಭಾಜನವಾದಿರಲ್ಲಾ ! || ೪೭ ||

೧೧೮

ಇಂದ್ರಿಯನಿಗ್ರಹವ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊಂದುವುವು ದೋಷಂಗಳು :
ಮುಂದೆ ಬಂದು ಶಾಡುವುವು ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯಂಗಳು !
ಸತಿಪತಿರತಿಸುಖವ ಬಿಟ್ಟುರೆ ಸಿರಿಯಾಳ-ಚಂಗಳಿಯವರು ?
ಸತಿಪತಿರತಿಸುಖಭೋಗೋಪಭೋಗವಿಳಾಸವ
ಬಿಟ್ಟು [ನೆ] ಸಿಂಧುಬಲ್ಲಾಳನು ?
ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿ ಪರಧನ-ಪರಸತಿಯರಿಗೆಳಸಿದರೆ
ನಿಮ್ಮ ಚರಣಕ್ಕೆ ದೂರ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೪೮ ||

೧೧೯

ಲಿಂಗಂಗಮ ಒಂದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದೆ ಬಳಿಕ
ಆವರಂಗನೆಯರು ಲಿಂಗದ ರಾಣಿವಾಸ :
ಅಲ್ಲಿಯೂ ವೇಳ, ಇಲ್ಲಿಯೂ ವೇಳ,

ಚೋಡೇಶ್ವರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನೇರಳ !
ಮೊಲೆಯುಂಬ ಭಾವ ತಪ್ಪಿ ಅಸ್ತಿದವರ
ತಲೆಯ ಕೊಂಬ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೬೩ |

೧೦೫

ಒಡೆಯರು ತಮ್ಮ ಮನಸೆಗೆ ಒಡಗೊಂಡು ಹೋದರೆ,
ತುದುಗುಣಿತನದಲ್ಲಿ ಪರವಥುವ ನೋಡುವ ಸರಸ ಬೇಡ,
ಕಾಣಿರಣ್ಣ ! ಒಡೆಯನರಸಿಯ ಸರಸಬೇಡ !
ಕೂಳ ಸೋಕ್ಕು ತಲೆಗೀರ್ಣಾ ರಾಣಿವಾಸದೊಡನೆ ಸರಸಬೇಡ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಕರ ಸಿತಗನಯಾಗ್ಯ !

|| ೬೪ |

೧೦೬

ನೋಡಲಾಗದು ನುಡಿಸಲಾಗದು ಪರಸ್ತಿಯ, ಬೇಡ, ಕಾಣಿರೋ !
ತಗರ ಬೆನ್ನಲಿ ಹರಿವ ಸೋಣಗನಂತೆ, ಬೇಡ, ಕಾಣಿರೋ !
ಒಂದಾಸೆಗೆ ಸಾವಿರ ವರುಷ ನರಕದೊಳಿದ್ದುವ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ !

|| ೬೫ |

೧೦೭

ತೊಱಿಯ ಮೀವಣ್ಣಗಳಿರಾ, ತೊಱಿಯ ಮೀವ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿರಾ,
ತೊಱಿಯಿಂ ಭೋರಿ, ತೊಱಿಯಿಂ ಭೋರಿ,
ಪರನಾರಿಯ ಸಂಗವ ತೊಱಿಯಿಂ ಭೋರಿ !
ಪರಧನದಾಮಿವನ ತೊಱಿಯಿಂ ಭೋರಿ !
ಇವ ತೊಱಿಯದೆ ಹೋಗಿ ತೊಱಿಯ ಮಿಂದರೆ,
ಬಜುದೊಱಿ ಹೋಹುದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೬೬ |

೧೦೮

ಸತ್ಯ ಶಾಚ ನಿತ್ಯ ನೇಮವ ತಪ್ಪದೆ ಮಾಡಬಲ್ಲರೆ ಅದು ಲೇಸು,
ಮತ್ತು ಈಮರ್ ಮುಂಡೂಕ ಜಲದೊಳಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು ?
ಚತ್ತಮಂತಗ್ರಂಥಂ ದೃಷ್ಟಾಪ ! ತೀರ್ಥಸಾಂಗೇನ ಶಂಧತೇ !
ಕತಕುಂಭಜಲೇ ಶೌಚಂ ! ಸುರಾಭಾಂಡಪಿನಾಶಾಚಂ !
ಆಗಡವ ಮಾಡಿ ಮಾಗುಡವ ಮಿಂದರೆ
ತಾ ಕೊಡಬಲ್ಲನೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ?

|| ೬೭ |

೧೦೯

ಕುಳ್ಳಿದ್ವಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಅಲ್ಲದಾಟವನಾಡುವರಯಾಗ್ಯಾ :
ಬೆಳ್ಳಿತ್ತಿನ ಮಣಿಯಲ್ಲಿದು ಹುಲ್ಲೆ ಗಂಬ ತೊಡುವಂತೆ!
ಕಳ್ಳುಹಾದರಿಗರ ಕೈಯಲು, ಪೂಜೆಯಕೊಳ್ಳು
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ !

|| ೪೭೪ ||

೧೧೦

ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚುತ್ತು ನಡೆಯಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದರೆ
ಹಿಡಿದಿದ್ವ ಲಿಂಗವು ಘಟಿಸರವನಂತೆ !
ನುಡಿಯಲು ಬಾರದು, ನಡೆಯಲು ಬಾರದು,
ಲಿಂಗದೇವನೇ ದಿಬ್ಯವೋ, ಅಯಾಗ್ಯಾ !
ಬಡವನ ಕೋಪ ಅವುಡಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾದಂತೆ
ಕಡೆದಾಂಟಿದು, ಕಾಣಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೭೫ ||

೧೧೧

ತನುಶಂಚಿಯಲ್ಲದವನ ದೇಹಾರವೇಕೆ ?
ದೇವರು ಕೊಡನೆಂಬ ಭಾರ್ಯಂತದೇಕೆ ?
ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೇ ಸಾಕ್ಷಿ; ಸಾಲದೆ, ಲಿಂಗ ತಂದೆ ?
ಹೇಂಗೆ ಮನ ಹಾಂಗೆ ನಿಮ್ಮ ಫೇನ, ತಪ್ಪಿದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.
|| ೪೭೬ ||

೧೧೨

ಕರಣರ ನಿಷ್ಕೃ ನಿಷ್ಕೃ ಪೂಜಿಸುವಂಗೆ— ಇದಕ್ಕಿದೆ ದೃಷ್ಟಿ ದೀವಿಗೆ—
ಪಾದೋದಕ ಕೋಶವಾನವಲ್ಲದೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವಯಾಗ್ಯಾ .
ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಯಿವುದು ಲಿಂಗ—
ಅದು ಲಿಂಗ ಕರಸ್ಥಳದ ದಿಬ್ಯ—
ಗುರುವಚನ ಭಾವಾಪತ್ರ ಶಿವಕರದಲ್ಲಿ !
ಸತ್ಯದಿಂದ ನಡೆವಂಗೆ ನಿತ್ಯನೇಮವಾಗಿ ಸಲಿಸುವನಲ್ಲದೆ,
ಹುಸಿವಂಗೆ ಮಡಿಲ ಕಿಂಚಾಗಿ ಸುದುವ !
ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಮರಳ ಅನ್ಯಕ್ಕೆಣಿಗದಡಿ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನವರ ಹಲ್ಲ ಕಳೆವ !

|| ೪೭೭ ||

೧೭೬

ಪಾಪಿಗೆ ಕೋಪಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗಿಂದರವ್ವಾದೆ ?

ನಾರಿವಾಣವಕ್ಕುವುದೆ ನಾಯಿಗೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಯೂ ನಂಬದ ಡಂಭಕಂಗೆ ?

|| ೪೪೮ ||

೧೭೭

ಕೋಪಿ ಮಜ್ಜ ನಕ್ಕೆಱಿದರೆ ರಕ್ತದ ಧಾರೆ !

ಪಾಪಿ ಹೂವನೇಇಂಸಲು ಮಸೆದಾಯುಧದ ಗಾಯ !

ಕೂರ್ವವರನಾರನೂ ಕಾಣಿಸು ಮಾಡಾರ ಚಿನ್ನಯ್ಯನಲ್ಲದೆ;

ಕೂರ್ವವರನಾರನೂ ಕಾಣಿಸು ಡೋಹಾರ ಕಕ್ಕಯ್ಯನಲ್ಲದೆ.

[ವ್ಯಾಪತ್ತಿ] ಯಿಳಿ ನಿಮ್ಮ ಮಡಿವಾಳಮಾಚಯ್ಯ

ನಿನ್ನಾಪತ್ತಿಗಳಿವರಯ್ಯ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ !

|| ೪೪೯ ||

೧೭೮

ಸದಾಚಾರ ಸದಾಭಕ್ತಿಯಲ್ಲದವರನೊಲ್ಲನಯ್ಯ :

ಅವರಾರಾಧನೆ ದಂಡ !

ನಿಷ್ಟ ನಿಷ್ಟ ವಾರಯಿಶ್ವತ್ತರನೊಲ್ಲ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಭೂಭಾರಕರ !

|| ೪೫೦ ||

೧೭೯

ನೂಡನೋಡಿ ನೂಡಿ ಕೇಳಿದರೀನು ?

ಅಸಿ ಹಣ್ಣಾಯದು, ರೋಪ ಬಿಡದು,

ಮಜ್ಜ ನಕ್ಕೆಱಿದು ಫಲನೇನು ?

ಮಾತಿನಂತೆ ಮನವಿಲ್ಲದ ಜಾತಿಡೊಂಬರ ನೋಡಿ, ನಗುವ

ನಿಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೪೫೧ ||

೧೮೦

ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ

ತಪ್ಪಿಂಗೆ ಮುನಿವನಲ್ಲದೆ ಪಾರಣಕ್ಕೆ ಮುನಿಯ.

ಲಿಂಗವಂತನು ಲಿಂಗವಂತರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳುವಲ್ಲಿ
ಅವಗುಣಕ್ಕೆ ಮುನಿವನಲ್ಲದೆ ಲಾಂಭನಕ್ಕೆ ಮುನಿಯು.
ಲಿಂಗಭಕ್ತನು ಲಿಂಗಪಥವ ಹೇಳಿದರೆ
ಮಚ್ಚರಿಸುವರ ಮೆಚ್ಚ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೪೫ ||
ಒಟ್ಟ

ಗುರೂಪದೇಶ ಮಂತ್ರವೈದ್ಯ; ಜಂಗಮೋಪದೇಶ ಶಸ್ತ್ರವೈದ್ಯ, ಸೋಡಾ :
ಭವರೋಗವ ಗೆಲುವ ಪರಿಯ ಸೋಡಾ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅನುಭಾವ
ಮದಿವಾಳನ ಕಾಯಕದಂತೆ ! || ೪೬ ||

ಕೇಳಿರೆ, ಕೇಳಿರೆ, ಹಿರಿಯರು ಗುರುವಿನುಪದೇಶವನು:
ಒಂದು ಗೀಜಗನ ಉಪದೇಶದಿಂದ
ಪೌಲಸ್ತ್ಯನಂದು ಹಡೆಯನೆ ದಶಮುಖನ ?
ಶಿರನ ಹಱ್ಳಾದಿಕ್ಕೆ ಪರಮನಿದ್ದೆಡೆಯು ಕಾಣದೇನಿಳೆಯಲ್ಲಿ ?
ಕರುಳ ತಂತಿಯುಪದೇಶದಿಂದೆ

ಅಸುರನಂದು ಹಡೆಯನೆ ಸುರಪದವ ?
ತರ್ಜಣ ಜರಿಯೆಯುಪದೇಶದಿಂದೆ ಗತಿ ಪಥ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದು
ಬಟ್ಟೀಯ ಹತ್ತನೆ ವಿನಾಶಕ್ತಿರಾಯನು ?

ರಂಭಿಯುಪದೇಶದಿಂದ
ಶಂಭುವಿನೋಲಗವಲ್ಲಿ ಕುಳಿರನೆ ಶೈತನು ?
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಉಪದೇಶವ ಕೇಳಿದವರಿಗೆ .
ದುರಿತ-ವಾಪೇಗಳು ಚಿಟ್ಟೆಯೋಗಿ ಮನನಿರತರಾಗಿಪ್ಪರು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ. || ೪೭ ||

ಒಟ್ಟ

ಶಿವಚಿಂತೆ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಭ್ರಮೇತಿಳಿದವಂಗಲ್ಲದೆ
ಆಚಾರ ಶಿವಾಚಾರ ತಮುಕಮಗೆ ಸೂಜಿಯೆ,
. ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಸೀತಿ ಪೂಜಿಸಿದವಂಗಗಲ್ಲದೆ ? || ೪೮ ||

೧೬೦

ಶ್ವೇತಚಂಡರೇನು ? ಲಿಂಗಭಕ್ತನೇ ಕುಲಜನು.

ನಂಬಿ ನಂಬದಿದ್ದರೀ ಸಂದೇಹಿ, ನೋಡಾ !

ಕಟ್ಟಿದರೇನು, ಮುಟ್ಟಿದರೇನು, ಹೊಸಿದರೇನು

ಮನ ಮುಟ್ಟಿದನ್ನು ಶ್ವೇತ ?

ಭಾವಶುದ್ಧ ವಿಲ್ಲಿದವಂಗೆ ಭಕ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳಿದು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೊಲಿದಂಗಲ್ಲದೆ.

॥ ೪೫ ॥

೧೬೧

ಅವರ ನಡೆಯೊಂದು ನುಡಿಯೊಂದಾದರೆ

ಶಿವಾಚಾರಕ್ಷೇಪರು ಸಲ್ಲಿರಯ್ಯಾ :

ಬಲ್ಲನು, ಸಾತ್ವಿಕರಲ್ಲಿದವರನೊಲ್ಲನು;

ಶಿವಾಚಾರವ ಬಲ್ಲನು, ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲನು,

ಪ್ರಪಂಚಿಯ ಮನವನೊಲ್ಲನು ಕೂಡಲ ಸಂಗವುದೇವನು. ॥ ೪೬ ॥

೧೬೨

ನಿಧಾನವನಯಸಿಹೆವೆಂದು ಹೋದರೆ, ವಿಷ್ಣು ಬಪ್ಪುದು ಮಾಣ್ಣದೆ ?

ಸದಾಶಿವನೆಂದರೆ ಚೆದರಟ್ಟಿ ಸುಧುವುದು ಮಾಣ್ಣದೆ ?

ಹದುಳಿಗನಾಗಿ ಉಳಿದರೆ ಪದವಿಯನೀವ, ಕಾಣಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

॥ ೪೭ ॥

೧೬೩

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ದೇವರಾಣಿ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಭಕ್ತಿರಾಣಿ

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಗುರುವಿನಾಣಿ ಎಂಬ ವಚನವೇ ಹೊಲ್ಲ !

ಮುಂದೆ ಶಿವಪಥಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿರು !

ಅದಿಯಿಂದ ಬಂದ ವಚನವೆಂದು ಶರಣರ ಕೂಡಿ ಸರಸವಾಡಿದರೆ—

ನಗುಶಲಿಯಾದುಕೊಂಡರೆ ಅಲಗು ನೀಡಿಹುದೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

॥ ೪೮ ॥

೧೧೬

ಅರಗಿನ ಪುತ್ತೆಳಿಯನುರಿಯ ನಾಲಗೆ ಹೊಯಿದು
ಮಾತಾಡುವ ಸರಸ ಬೀಡ !
ಬೆಣ್ಣೆಯ ಬೆನಕಂಗೆ ಕೆಂಡಮಂಡಲಿಗೆಯ ಮಾಡಿ
ಚೆಲ್ಲವಾಡಿದರೆ ಹೆಲ್ಲು ಹೋಹುದು !
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರೂಡನೆ ಸರಸವಾಡಿದರೆ
ಅದು ವಿರಸ ಕಾಣಿರುತ್ತಾ !

|| ೪೦ ||

೧೧೭

ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಗಳ ಕೊಂಡು ಕೆನ್ನೆಯ ತುಱಿಸುವಂತೆ,
ಉರಿವ ಕೊಳ್ಳಿಯ ಕೊಂಡು ಮಂಡಿಯ ಸಿಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸುವಂತೆ,
ಹುಲಿಯ ಮೀನೆಯ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಒಲಿದುಷ್ಯಲೆಯಾಡುವಂತೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರೂಡನೆ ಮಜ್ಜಿದು ಸರಸವಾಡಿದರೆ
ಸುಣ್ಣುದ ಕಲ್ಲ ಮುಡಿಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಡುವ ಬಿಡ್ಡಂತೆ !

|| ೪೧ ||

೧೧೮

ಉರಿವ ಕೊಳ್ಳಿಯ ಮಂಡಿಯಲಕ್ಷ್ಯದೊಡುರಿಪ್ಪಬು ಮಾಣ್ಣದೆ ?
ಕಲ್ಲ ಗುಗ್ಗರಿಯ ಮೆಲಿದರೆ ಹೆಲ್ಲು ಹೋಹುದು ಮಾಣ್ಣದೆ ?
ಶರಣರೂಡನೆ ಸರಸವಾಡಿದರೆ ನರಕ ತಪ್ಪುದು, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೪೨ ||

೧೧೯

ಕೊಣನ ಹೇಣಿಂಗೆ ಕುನ್ನಿ ಬಸುಗುತ್ತುಬಡವಂತೆ
ತಾವು ನಂಬರು, ನಂಬುವವರ ನಂಬಲೀಯರು;
ತಾವು ಮಾಡರು, ಮಾಡುವವರ ಮಾಡಲೀಯರು !
ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರ ಕಂಡು ಸೈರಿಸಲ್ಪಾಡವರ,
ಕೂಗಿಡೆ ಕೂಗಿಡೆ, ನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ !

|| ೪೩ ||

೧೬

ಚೇಳಿಂಗೆ ಬಸುಱಾಯಿತ್ತೆ ಕಡೆ; ಬಾಳಿಗೆ ಘಲವಾಯಿತ್ತೆ ಕಡೆ, ನೋಡಾ !
 ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಕಾದುವ ಓಲೀಯಕಾಜಿಂಗೆ ಓಸರಿಸಿತ್ತೆ ಕಡೆ !
 ಮಾಡುವ ಭಕ್ತಿಂಗೆ ಮನ ಹೀನವಾದರೆ ಅದೇ ಕಡೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೪೫ ||

೧೬೦

ಹುಲಿಯ ಹಾಲು ಹುಲಿಗ್ಗಳದೆ ಹೊಳದ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಉಣಿಸಬಾರದು;
 ಕಲಿಯ ಕಾಲ ತೊಡರು ಭಲದಾಳಗ್ಗಳ್ಳದೆ ಇಕ್ಕೆಬಾರದು;
 ಅಳಿಮನದಾಸೆಯವರ ಮೂಗ ಹಲುದೊಇ ಕೊಯ್ಯ
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ .

|| ೪೬ ||

೧೬೧

“ ಅಥವಾಪ್ರಾಣಾಭಮಾನ ನಿಮ್ಮದೆ ” ಎಬಿರಿ :
 ಒತ್ತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಟ್ಟೆಲೀಯಿರಿ;
 ಮುಟ್ಟೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಕರಾರಿಯ ಕಾಳಿಗನ ನಿವಾಡಿಸುವರಲ್ಲದೆ,
 ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮವಂತನಾಗಬಾರದು !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ವೇಷದಂಭಕರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಎಂತಪ್ಪದಯಾಗ್ಯ ?

|| ೪೭ ||

೧೬೨

ಅಲಗಲಗು ವೋಹಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಕಲಿತನವ ಕಾಣಬಾರದು.
 ನುಡಿದ ನುಡಿ ಜಾಣಿದರೆ ಮನಕ್ಕೆ ಮನ ನಾಜಬೇಕು :
 ಶಬ್ದಫಲಿತಯತನದಲ್ಲಿ ಎಂತಪ್ಪದಯಾಗ್ಯ ಭಕ್ತಿ ?
 ಪಾಸಿಯ ಕೂಸನೆತ್ತಿದಂತೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಭಕ್ತಿ
 ಅಳಿಮನದವರಿಗೆ ಅಳವಡದಯಾಗ್ಯ.

|| ೪೮ ||

೧೪೬

ಹರಬಿಜವಾದರೆ ಹಂದಿ ತಾನಪ್ಪನೇ ?
ಒಱಿಗಟ್ಟಿ ಇಂದ್ರಾಯದವರ ಲೋಕ ಮೇಚ್ಚುವುದೆ ?
ಉಟ್ಟಿ ಚಲ್ಲಣ ಕೈಯ ಪಟ್ಟಿಯವಿಡಿದು,
ಗರುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಶ್ರವನ ಮಾಡುವಂತೆ
ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ತಿನ ಮೇಚ್ಚುವನೇ ?
ಅಂದ್ರಾಯದವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಹೆಡೆಯನೆತ್ತಿಯಾಡುವಂತೆ
ಚೊಳ್ಳಗನ ಭಕ್ತಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೬೬ ||

೧೪೭

ಮೊನೆ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಅಲಗೇನ ಮಾಡುವುದು ?
ವಿಷ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಹಾವೇನ ಮಾಡುವುದು ?
ಭಾಷೆ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ವಾಣಿದಾಸೆಯನು ಹಾರಿದರೆ
ಮೀಸಲ ಸೊಣಗ ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

೧೪೮

ಶರಣರ ಸಂಬಂಧವನಱ್ಱಾದ ಬಳಿಕ
ಮರಳ ಭವಿಯ ಬೆರಸಬಾರದು :
ಬೃಹತ್ತತ್ಯ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ಯ, ಸ್ವೇತರಣೆ, ದುರ್ಗತಿ
ಪಂಚಮಹಾಪಾತಕದಿಂದಧಿಕ, ನೋಡಾ !
ಅಳುಸಿ ಭವಿಯೋಡನುಂಡರೆ ಭಕ್ತನಲ್ಲಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೬೭ ||

೧೪೯

ವೀರ ಪ್ರತಿ ಭಕ್ತನೆಂದು ಹೊಗಳಿಕೊಂಬಿರಿ, ಕೇಳಿರಯಾ :
. ವೀರನಾದರೆ ಸೈರಿಗಳು ಮೇಚ್ಚಬೇಕು,
ಪ್ರತಿಯಾದರೆ ಅಂಗನೆಯರು ಮೇಚ್ಚಬೇಕು,
ಈಭಕ್ತನಾದರೆ ಜಂಗಮ ಮೇಚ್ಚಬೇಕು.
ನುಡಿಯೋಳಗೆ ತನ್ನ ಬಗೆಯಿರೆ
ಬೇಡಿದ ಪದವಿಯನೀವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೬೮ ||

೧೪೯

ಕರಿತನ ತನಗುಳ್ಳರೆ ಸೂಜಿ-ಬಾಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾದಲೇಬೇಕು.

ಶರಣಪಥ ತನಗುಳ್ಳರೆ ಶಿವಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಶಿವರಸವ

ಪಂಚಾವ್ಯಾತವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು:

ಭ್ರಾಂತುವಿಡಿದು ಲಿಂಗಕೊಎಗರವನಾಡಿಸುವ

ಪಾತಕರ ಮೆಚ್ಚು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೩ ||

೧೫೦

ಕಟ್ಟಿ ಬಿಡುವನೆ ಶರಣನು ? ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಿವನೆ ಶರಣನು ?

ನಡೆದು ತಪ್ಪಿವನೆ ಶರಣನು ? ನುಡಿದು ಹುಸಿವನೆ ಶರಣನು ?

ಸಹಜ ಸಜ್ಜನಿಕೆ ತಪ್ಪಿದರೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ಮೂಗ ಹಲುದೊಱಳ ಕೊಯ್ಯ ! || ೪೪ ||

೧೫೧

ಹುಟ್ಟಿವಲ್ಲಿ ಭವಿ, ಮರಳಿ ಭಕ್ತನ ಮಾಡಿ, ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮವ ಕಳೆದು

ಹೊಂದುವಲ್ಲಿ ಭವಿಯಾಗಿ ಹೋಽಹರೆ ಮುಟ್ಟಿಲಾಗದು.

ಅವನ ಮುಟ್ಟಿದವ ಮುನ್ನವೆ ನ್ಯತಗೀಡಿ,

ಅವನ ಶಾರ್ಥಕಾಲವೆ ಶಾಪನಮಾಂಸ,

ಕ್ರಿಯಾಕಾರವೆ ಕ್ರಿಮಿಗಳು, ತದ್ದಿನವೆ ಮಧ್ಯಮಾಂಸ !

ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ಅವನ ಮನೆಯ ವಿಚಾರಿಸದೆ ಹೋಕ್ಕೆವಂಗ ನಾಯಕನರಕ! || ೪೫ ||

೧೫೨

ಒಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದುದಲ್ಲಿ, ಒಡನೆ ಬೆಳೆದುದಲ್ಲಿ :

ಎಡೆಯಲಾದ ಒಂದು ಉಡುಗೆಯನುಟ್ಟಿ,

ಸಡಿಲಿದರೆ ಲಜ್ಜೆ-ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತ್ತೆಂಬ

ನುಡಿ ದಿಟ್ಟಿವಾಯಿತ್ತು ಲೋಕಿಕದಲ್ಲಿ !

ಹಡಿದ ಗುರುಕರುಣದೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ನೇಮವನು ಬಿಡದಿರಲವೋ;

ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಷ್ಟ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಡಸಿ ಕೆಡಹುವ

ನಾಯಕನರಕದಲ್ಲಿ!

|| ೪೬ ||

ಒಟ್ಟ

ಭಲಬೇಕು ಶರಣಂಗೆ ‘ ಪರಧನವನೊಲ್ಲಿನೇ’ಂಬ

ಭಲಬೇಕು ಶರಣಂಗೆ ‘ ಪರಸತಿಯನೊಲ್ಲಿನೇ’ಂಬ

ಭಲಬೇಕು ಶರಣಂಗೆ ‘ ಪರದೈವನವನೊಲ್ಲಿನೇ’ಂಬ,

ಭಲಬೇಕು ಶರಣಂಗೆ ‘ ಲಂಗ ಜಂಗಮು ಒಂದೆ ’ ಎಂಬ

ಭಲಬೇಕು ಶರಣಂಗೆ ‘ ಪ್ರಸಾದ ದಿಟ್ಟವೇ’ಂಬ :

ಭಲವಿಲ್ಲದವರ ಮೆಚ್ಚೆ ನಮ್ಮೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೫೯ ||

ಒಟ್ಟ

ಜಂಬೂದ್ವೀಪ ನವವಿಂಡಪ್ರದ್ವಿಯೋಳಗೆ ಕೇಳಿರಯಾಗ್ಯ

ಎರಡಾಳಿನ ಭಾಷೆಯ—

‘ ಕೊಲುವೆನೇ ’ಂಬ ಭಾಷೆ ದೇವನದು :

‘ ಗೆಲುವೆನೇ ’ಂಬ ಭಾಷೆ ಭಕ್ತುನದು !

ಸತ್ಯವೆಂಬ ಕೂರಲಗನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು

ಸದಾಭಕ್ತರು ಗೆದ್ದರು, ಕಾಣಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೬೦ ||

ಒಟ್ಟ

ಮುನ್ನಿನ ಕಲಿ ವೀರ ಧೀರರು ಕಾದಿದ ರಣಗಳನು

ಪರಿಪರಿಯಲಿ ಬಣ್ಣಿಸಿ ಹೇಳಿಬಹುದಲ್ಲದೆ

ಆ ದಳವಿದಿರಾದಲ್ಲಿ ಬಿರಿದ ಪಚಾರಿಸಿ, ಕಾದಿ ತೋಱಲು ಬಾರದು.

ಮುನ್ನಿನ ಪುರುಷವ್ರತಿಯರು ಓಲಿಸಿದ ಆಯತನ

ಪರಿಪರಿಯಲು ಬಣ್ಣಿಸಲು ಬಹುದಲ್ಲದೆ

ಪುರುಷನಿವಾರಣಕ್ಕೂ ರಿವ್ಗ್ನಿಯ

ಬಂದು ಹೊಕ್ಕುತೋಱಲು ಬಾರದು.

ಮುನ್ನಿನ ಪುರಾತರೀಲ್ಲರೂ ತನುಮನಧನವನಿತ್ತು

ಮಾಡಿ ನೀಡಿ ಲಂಗವ ಕೂಡಿವ ಪರಿಗಳನು

ಅನುಭಾವದಲಭಯಿಸಿ ಹೇಳಿಬಹುದಲ್ಲದೆ

ಮಾಡಿ, ನೀಡಿ ತೋಱಲು ಬಾರದು.

ಇಂತೀ ಅಣ್ಣಬಿರುದಿನ ಬಂಟರು, ಪುರುಷವ್ರತಿಯರು, ಪುರಾತನರು

ಬ. ಜ. ೧೨

ಬಯ್ಯಾಯ ಮಾತನಾಡಿ ಹೊಱಗೆ ಮೇಣಿವರಲ್ಲಾ;
ಪರೀಕ್ಷೆಯುಂಟಾಗಿಯಿದ್ದರೆ, ಒಣಗಣವರ ಹೆಸರ ಹಿಡಿದು,
ಪರಿಪರಿಯಲು ಹೊಗಳುವರು.

ಶರೀರ-ಅಥ-ಪಾರ್ಶ್ವ ಗುರು-ಲಿಂಗ-ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಉಂಟಾಗಿಯೆ
‘ಆತ ಮಾಹೇಶ್ವರ ಪುರಾತ-ವಳಿ’ ಎಂಬ
ಪರಮಬಂಧುಗಳಾತನ ನೆನೆನೆನೆದು ಬದುಕುವರು.
ಇಂತೀ ಅನುಭಾವದ ಓದಿದ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸವ
ಸಾಧಿಸಿ ತಕ್ಷಿಸಿ ನಿಂದಿಸಲಾಗೆದು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದೆ ಅನುಭಾವವಿಲ್ಲ !

॥ ೪೯

೧೫೪

ಕಬ್ಬಿನ ಹಣಿದವನಾಡುವರಲ್ಲದೆ ಕಾಯಿದ ಹಣಿದವನಾಡುವರಿ ?
ಮೇಲೊಡ್ಡುವಾಯಿತ್ತೆಂದು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನೀನಿಕ್ಕೆದ ಜೂಜಿಂಗೆ ಹೊಯಿದು ಗೆದ್ದ ಸಿರಿಯಾಳ !

॥ ೪೯

೧೫೫

ಅಥವಾಣಾಭಿಮಾನವ ಕೊಟ್ಟಿನೆಂಬವರಲ್ಲದೆ
ಕೊಟ್ಟು ಭಕ್ತರನಾರನೂ ಕಂಡುದಿಲ್ಲ.
ದಾಸ ತನ್ನ ವಸ್ತುವ ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದಿಲ್ಲ;
ಬಲಲ್ಲಾಳ ತನ್ನ ವಧುವ ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದಿಲ್ಲ;
ಸಿರಿಯಾಳ ತನ್ನ ಮಗನ ಕೊಟ್ಟಿನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದಿಲ್ಲ !

ಇವೆಲ್ಲ ಹೊಱಗಣ ಮಾತು :

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಸಿಂಧುಮರಾಳ !

೧೫೬

ಒಂದು ಮಾತೆನ್ನ ಬಹುದೆ ಶಬ್ದ ಸಾರಾಯವನು ?

ಒಂದು ಮಾತೆನ್ನ ಬಹುದೆ ಶರಣಸಂಬಂಧವನು ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ

ನಂಬಿಗೆ ‘ಓ’ ಎಂದುದನೋಂದು ಮಾತೆನ್ನ ಬಹುದೆ ?

॥ ೫೦

೧೫೬

ಭಕ್ತರೆ ಸಮರ್ಥರು; ಅಸಮರ್ಥರೆನಲುಂಟಿ ?

ಚೆನ್ನೆನೆತ್ತೆ, ಹೊಳೆನೆತ್ತೆ ?

ಚೆನ್ನೆನೊಡನುಂಡ ತಿವ, ಅಹಾ ! ಅಯ್ಯಾ !

ಚೆನ್ನೆ ಹೊಳೆನ ಮನೆಯ ಕಂಪಣಿಗನಯ್ಯಾ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಭಕ್ತಲಂಪಟನಯ್ಯಾ !

|| ೪೭ ||

೧೫೭

ನಿಸ್ಸೀಮಗುಗ್ಗಿ ಇವನಿಕ್ಕೆ ದನೊಬ್ಬ ಶರಣ :

‘ ಉಷ್ಣೀ, ಚಾಂಗು ಭಲಾ ’ ಎಂಬ ಹೊಗೆ ಗಗನವ ತೀವೆ

ಓಹಿಲನ ಮೆಱ್ಱಿದ ಸೌರಾಪ್ಯವೆಂಬ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಭಕ್ತವತ್ತಲನಾಗಿ.

|| ೪೮ ||

೧೫೮

ಲಂಗವಶದಿಂದ ಬಂದ ನಡಿಗಳು, ಲಂಗವಶದಿಂದ ಬಂದ ನುಡಿಗಳು :

ಲಂಗವಂತರು ತಾವು ಅಂಜಲೀಕೆ,

ಲಂಗವಿರಿಸಿದಂತಿಪ್ಪದಲ್ಲದೆ—

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಭಕ್ತರಭಿಮಾನ ತನ್ನದೆಂಬನಾಗಿ ! || ೪೯ ||

೧೫೯

ಶಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಹಿಡಿದಹೆನೆಂದು ಹೊಂದರೆ

ನುಗ್ಗಮಾಡುವ, ನುಸಿಯ ಮಾಡುವ,

ಮಣಿ ಮಾಡುವ, ಮಸಿಯ ಮಾಡುವ :

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ನೆಱಿಸಂಬಿದನಾದರೆ

ಕಡಿಗೆ ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡುವ.

|| ೫೦ ||

೧೬೦

ಅರೆವನಯ್ಯಾ ಸಣ್ಣ ವಹನ್ನು ಕ್ಷೇ, ಒರೆವನಯ್ಯಾ ಬಣ್ಣ ಗಾಣ್ಣನ್ನು ಕ್ಷೇ.

ಅರೆದರೆ ಸಣ್ಣ ವಾಗಿ ಒರೆದರೆ ಬಣ್ಣ ವಾದರೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಲಿದು ಸಲಹುವನು.

|| ೫೧ ||

೧೬೭

ಅಂಜಿದರಾಗದು, ತಳುಕಿದರಾಗದು, ವಜ್ರಪಂಜರದೊಳಗಿದ್ದ ರಾಗದು :

ತಪ್ಪುದುಪ್ರೋ ಲಲಾಟಿಲಿಖಿತ !

ಕಕ್ಕುಲತೆಗೆ ಬಂದರೆ ಆಗದು, ನೋಡಾ !

ಧೃತಿಗಟ್ಟು ಮನ ಧಾತುಗಟ್ಟರೆ ಅಪ್ಪದು ತಪ್ಪದು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೮ ||

೧೬೮

ದುಟ್ಟುದ ಬಳಿಕ ಕೊಟ್ಟು ಭೀರ್ಗಂಗ್ರಭ ತಪ್ಪಿಸಿಹೆನೆಂದರೆ

ತಪ್ಪುದು ನೋಡಯಾ.

‘ ಎನಗಿನ್ನೆಂತೋ, ಎನಗಿನ್ನೆಂತೋ, ಎನಗಿನ್ನೆಂತೋ ’ ಎಂದೆನಬೇಡ.

“ ನಾಭೀರ್ಕ್ರಾ ಕ್ರಿಯತೇ ಕಮರ ” ಎಂಬ ಶ್ರುತಿ ತಪ್ಪದು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೪೯ ||

೧೬೯

ಆಂಧ್ರಾ ತೀರಿದಲ್ಲದೆ ಮರಣವಿಲ್ಲ :

ಭಾವೇ ತಪ್ಪಿದಲ್ಲದೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಂಚಲದೇಕೊ ಲೋಕ ವಿಗುಬರಣೆಗೆ,

ಅಂಚಲದೇಕೊ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮಾಳಾಗಿ ? || ೫೦ ||

೧೭೦

ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೇಂದರಾಗಿ, ಧನಕ್ಕೆ ಧನವೇಂದರಾಗಿ

ನಚ್ಚಿದ ಮಚ್ಚು ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದಂತಿರಬೇಕು.

ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವೇಂದರಾಗಿ, ಶುಭಸೂಚನೆಯೋಂ ದಾಗಿರದ

ನಚ್ಚು ಮಚ್ಚು ಪಾರವೈದುವುದೆ ?

ಸಿರ ಯರಿದರೇನು, ಕರಳು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದರೇನು ?

ಇಂತಪ್ಪ ಸಮಸ್ತವಸ್ತವನೆಲ್ಲವೂ ಹೋದರೇನು ?

ಚಿತ್ತ ಮನ ಬುದ್ಧಿಯೋಂದಾದ ಮಚ್ಚು ಬಿಚ್ಚಿ ಬೇಡುಗಿದ್ದರೆ

ಮಚ್ಚುವ ನನ್ನ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೫೧ ||

(೧೨) ಮಾಹೇಷುರನ ಮಾಹೇಷುರ ಶ್ವಲ

೧

ಎನಿಸೆನಿಸೆಂದೊಡಿ ನಾ ಧೃತಿಗಿಡಿಸಯಾಗ್ಯಾ;
ಎಲುದೋಜ್ಞಾದರಿ ಸರ ಹಣ್ಣಾದರಿ ಕರುಳು ಈಪ್ಪಳಿಸಿದರಿ
ನಾ ಧೃತಿಗಿಡಿಸಯಾಗ್ಯಾ.

ಸಿರ ಹಣ್ಣಾದು ಅಟ್ಟೆ ಸೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರೆ
ನಾಲಗೆ : ಕೂಡಲ ಸಂಗಾ, ಶರಣೆ ! ನ್ನತ್ತಿದ್ದೀತ್ಯಂಗಾ ! ||೨೦||

೨

ಒಣಗಿಸಿ ಎನ್ನ ಘಣಘಣಲನೆ ಮಾಡಿದರೆಯೂ
ಹರಣಪ್ಪಳ್ಳಣ್ಣುಕ್ಕೆ ಸಿಪ್ಪು ಚರಣನ ನೀಲಿಸುವ ದೂರ್ಗ, ಶಾಣೆ;
ಶರಣೆಂಬುವ ವರಾನಿ, ವರಾನಿ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯಾ, ಎನ್ನ ಚೆಣಿನ ಮೇರೆ
ಕಂಚಿಟ್ಟುಂಡರಿಯೂ ವರಾಣೆ, ವರಾಣೆ. || ೨೧ ||

೩

ಜಾಗ್ರ ಸ್ವಪ್ನಸುಖಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದ ಸೀನಿಕೊಳಿತಲೆಂದ, ತಲೆಂದ!
ಹುಸಿಯಾದೆ, ದೇವ, ತಲೆಂದ, ತಲೆಂದ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನೀರಭೂದಿ ಅಸ್ತಿ ಶೇಷೆಂದೆ
ತಲೆಂದ, ತಲೆಂದ ! || ೨೨ ||

೪

ಸುಖ ಬಂದರೆ ಪುಣ್ಯದ ಘಳವೆನ್ನೆನು,
ದುಃಖ ಬಂದರೆ ಪಾನವ ಘಳವೆನ್ನೆನು;
ನೀ ಮಾಡಿದೆಡಾಯಿತ್ತೆಂದೆನ್ನೆನು,
ಕಮರಕ್ಕೆ ಕಡುವೆ ಕಡೆಯೊಂದೆನ್ನೆನು,
ಉದಾಸಿಸೆನವಿಡು ಕರಣೆನ್ನೆನು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನೀ ಪಾಡಿಮಸದೇಶವು ಎನ್ನಿಗೆ ಪರಿಯಲಿ :
ಸಂಸಾರನ ಸವೆಯು ಬಳಸುವೆನು. || ೨೩ ||

ಇ

ಕಾಯುದ ಕೆಳವಳಿಕ್ಕುಂಜಿ ‘ ಕಾಯುಯಾಗ್ಯ ’ ಎನ್ನೆನು;
ಜೀವನೋಽಪಾಯಕ್ಕುಂಜಿ, ‘ ಈಯಯಾಗ್ಯ ’ ಎನ್ನೆನು.
“ ಯದ್ಬಾವಂ ತದಾಭವತಿ ” : ಉರಿ ಬರಲಿ, ಸಿರಿ ಬರಲಿ—

‘ ಬೇಕು, ಬೇಡೆ ’ ನ್ನೆನಯಾಗ್ಯ.
ಆ ನಿಮ್ಮ ಹಾರೆನು, ಮಾನವರ ಬೇಡೆನು;
ಅಣಿ, ನಿಮ್ಮಾಣಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೫ ||

ನಾಳಿ ಬಪ್ಪುದು ನಮಗಿಂದೆ ಬರಲಿ;
ಇಂದು ಬಪ್ಪುದು ನಮಗಿಗಲೆ ಬರಲಿ;
ಇದಕಾರಂಜುವರು, ಇದಕಾರಳುಕುವರು ?
“ ಜಾತಸ್ಯ ಮರಣಂ ಘ್ನಿವಂ ” ಎಂದುದಾಗಿ,
ನಿಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರು ಬರೆದ ಬರೆಹವ ತಪ್ಪಿಸುವರೆ
ಹರಿಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಗಳವಲಾ ! || ೪೬ ||

ಕೆಳಹೋದರೆ ಕನ್ನೆ ದುಳಿಯ ಹಿಡಿವೆ :
ಬಂದಿವಿಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮುಂದೆ ನಡೆವೆ;
ಮನಭೀತಿ-ಮನಶಂಕೆಗೊಂಡಿನಾದರೆ
ನಿಮ್ಮಾಣಿ, ನಿಮ್ಮ ಪುರಾತರಾಣಿ !
ಅಳಿರ ನಡೆ ಸದಾಚಾರವೆನ್ನ ದಿದ್ದರೆ,
ಕಟ್ಟಾಳು ಶಿಷ್ಟತನಕ್ಕೆ ಹೋಹ ಕಷ್ಟವ ನೋಡಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೪೭ ||

ಜೋಳವಾಳಿಯಾನಲ್ಲ, ವೇಳಿವಾಳಿಯವ ನಾನಯಾಗ್ಯ :
ಹಾಳುಗಿಂಟಿಂದುವ ಅಳು ನಾನಲ್ಲಿಯಾಗ್ಯ;
ಕೇಳು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಮರಣವೆ ಮಹಾನವಿ ! || ೪೮ ||

ಕರ್ಮವೆಂಬ ಅಂಕದೊಡನೆ ತೊಡರಿದೆ;
 ಬಿನ್ನ ಪವನವಧಾರು, ನಿಮಾತ್ಮಿನ ಭಾಷೆಯು :
 ‘ ಕಡೆಗಳಕ್ಕೆ ನೂಂಕುವೆ, ಕೆಡಹುವೆನುಂಕವ,
 ಕರೆದರೋ ಎನಿಸಿದರೆ ನಿಮಾತ್ಮಳಲ್ಲ ’.
 • ಶಿವಶರಣೆ ’ಂಬ ದಂಡೆಯ ಹೂಡಿ
 ಗಣಪೀಳಾಪವೆಂಬಲಗಿನಿಂದಿಜಾವೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೫೯ ||

೧೦

ಕಟ್ಟಿದೆ ಒಱಿಯು, ಬಿಟ್ಟಿ ಜನ್ಮಿಗೆಯರ,
 ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದಿಜಾದರೆ ಓಸರಿಸುವನಲ್ಲ :
 ಓಡದಿರು, ಓಡದಿರು !—
 ನಿಮ್ಮ ಶರಣರ ಮನೆಯ ಬಿದುರಿನ ಅಂಕಕಾಣ—
 ಓಡದಿರು ಓಡದಿರು, ಎಲೆ ಎಲೆ ದೇವಾ,
 ಎಲೆ ಎಲೆ ಸಾಪ್ಯಮೀ, ಎಲೆ ಎಲೆ ಹಂದೇ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೧೦೦ ||

೧೧

ಗರುಡಿಯ ಕಟ್ಟಿ, ಅಱವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕೋ ಘ್ರಾಣವ ಮಾಡಿದೆನಯಾಃ :
 ಇಱುವ ಫಾಯು, ಕಂಡೆಯ ಭೇದವಿನ್ನೂ ತಿಳಿಯದು !
 ಪ್ರತಿಗರುಡಿಕಾಣ ಬಿರುದ ಪಾಡಿಂಗೆ ಒದಗಲು
 ವೀರಪಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿ ತಿಗುರನೇಯಾಃಿಕೋಂಬೆ.
 ಗುರುಕಳನೇಯು ಕರಾರಿಯ ಕೋಂಡಲ್ಲಿ ‘ ಹೋಯಿತ್ತು ಗಳೇ ’ ಯೆಂದರೆ—
 ಎನ್ನ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನೋಡು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೧೦೧ ||

೧೨

ಶರಣರೊಡನೆ ಶ್ರವನ ಮಾಡಿ ಮಾಣಿಗೋಲ ಬಿಡುವೆನಯಾಃ :
 ತಾಗಲಿ, ತಪ್ಪಲಿ ‘ ಗೆಲವೆನ್ನದೆ ’ಂಬಿನಯಾಃ.
 ಕಳನಿಂದ ಕಡೆಗಳಕ್ಕೆ ಓಡವೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಯಾಗ್ಯ

|| ೧೦೨ ||

೧೬

ಎಲೆ ಗಂಡುಗೂಸೆ ನೀ ಕೇಳಾ, ನಿನಗೊಳಿಗಂಡಾಟ್ಯಿ ಗಂಡುಡಾಗೆಯು.

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಯಾನು ಗಂಡಪೆನಯಾಗ್ಯಾ,

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆಯಾನು ಹೆಣ್ಣಿ ಪೆನಯಾಗ್ಯಾ :

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿನಗೆ ವೀರನಪೆ,

ನಿಮ್ಮ ಶರಣಂಗೆ ವಧುವಪೆ !

|| ೨೦೨ ||

(೧೮) ಮಾಹೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತಾಳ

೧

ಕಟ್ಟುವೆನುಪ್ಪರಗುಡಿಯ ಜಗವಣಾಯಿ;

ಮಾಡುವೆನೆನ್ನ ಕಾಯ ಕೆಡಿವನ್ನಕ್ಕು.

ಬೇಡುಪುದೆನ್ನ ತನುಮನಧನವ,

ಬೇಡಲಾಱದ ಹಂದೇ, ನೀ, ಕೇಳಾ :

ಈ ಬಿರುದು ಸಂದಿತ್ತು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೦೩ ||

೨

ಹುಟ್ಟುತ ದ್ರವ್ಯವನಣಾಯದವಂಗೆ ಇಶ್ವರ್ಯವಂತ ಮಗನಾದರೆ

ಲಕ್ಷ್ಮಿಸಂಖ್ಯೆಯ ಹಿರಣ್ಯವ ತಂದು ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವಂತೆ,

ಕಾಳಗದ ಮುಖವಾಪ್ಯದೆಂದಣಾಯದ ಹಂದೆನ್ನವಂಗೆ

ಒಬ್ಬ ಕೃತ್ಯಿಯ ಕುಮಾರ ಹುಟ್ಟಿ ಕಿಗ್ಗಿಡಲ ರಕ್ತದ ಹೊನಲಲಿ

ಕಡಿದು ಮುಳುಗಾಡುವ ಕೊಳಗುಳವ ಕಂಡು ಪರಿಣಾಮಿಸುಂತೆ,

ಆನು ಪರಿಣಾಮಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಷ್ಠಾ ಬಂದೆನ್ನ ಬೆಡಿದರೆ !

|| ೨೦೪ ||

೫

ಅರ್ಥವನರ್ಥವನ ಮಾಡಿ ಕೋಳಾಹಳಂಗೆಯುತ್ತಿರಲಿ,
ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳ ನವಬುಂಡವ ಮಾಡಿ ಕಡಿಯುತ್ತಿರಲಿ,
ಮುಟ್ಟುವನ ಶ್ರೀಯ ಕಣ್ಣ ವುಂದೆ ಅಭಿಮಾನಗೊಂಡು ನೇರಿಯುತ್ತಿರಲಿ.

— ಇಂತೀ ಶ್ರೀವಿಧವು ಹೊರಗಣವು—

ಇನ್ನೇನ್ನಂಗದ ವೇಲೆ ಬರಲಿ, ಹಿಡಿಬುಂಡಂಗೊಯ್ಯಾಗಿ,
ಇಕ್ಕುವ ಸೂಲ ಪ್ರಾಪ್ತಿಸಲಿ,
ಹಾಕೊಂದೆಸೆ ಹನೆಣ್ಣಂದೆಸೆಯಾಗಿ ವಾಡುತ್ತಿರಲಿ;
ಮತ್ತೆಯೂ ಲಿಂಗಾರಾಧನೆಯ ವಾಡುವೆ,
ಜಂಗಮಾರಾಧನೆಯ ಮಾಡುವೆ, ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ರಷ್ಟೆನು !
ಇಂತಪ್ಪ! ಭಾಷೆ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಹುಸಿಯಾದರೆ
ನೀನಂದೆ ಮೂಗ: ಕೊಯಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೨೦೬ ||

೬

ತನುವ ಬೇಡಿದಡಿನೆ, ಮನವ ಬೇಡಿದಡಿನೆ,
ಧನವ ಬೇಡಿದಡಿನೆ, ಬೇಡು, ಬೇಡಲೆ ಹಂಡೇ !
ಕಣ್ಣ ಬೇಡಿದಡಿನೆ, ತಲೆಯ ಬೇಡಿದಡಿನೆ;
ರೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮಗತ್ತು ಶಂಧನಾಗಿಪೆ
· ನಿಮ್ಮ ಪುರಾತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ. || ೨೦೭ ||

೭

ನಾನು ಆರ್ಜಿವ ವಾಡುವೆನಯಾಗಿ ಗುರುಪೂಜೆಗಿಂದು,
ನಾನು ಬೆವಹಾರ ಮಾಡುವೆನಯಾಗಿ ಲಿಂಗಾಚಿನೆಗಿಂದು,
ನಾನು ಪರಸೇವೆಯ ವಾಡುವೆನಯಾಗಿ ಜಂಗಮದಾಸೋಹಕ್ಕೆಂದು;
ನಾನಾವಾವ ಕಮುಂಗಳ ಮಾಡಿದರೆಯೂ
ಆ ಕಮುಂಗಳಭೋಗವ ನೀ ಕೊಡುವೆಯೆಂಬುದ ನಾನು ಬಲ್ಲಿನು.
ನೀ ಕೊಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯವ ನಿಮಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೊಂದ ಶ್ರೀಯ ಮಾಡೆನು;
ನಿಮ್ಮ ಸೋಮ್ಯಂಗ ಸಲಿಸುವೆನು, ನಿಸಾಗ್ರಹ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೦೮ ||

४

ಹೊತ್ತಾಣ್ಡಿ ಎದ್ದು ಕಣ್ಣ ಹೊಸೆಯುತ್ತ
 ‘ ಎನ್ನೆನ್ನು ಡಲಿಂಗೆ, ಎನ್ನೆನ್ನು ಡವೆಗೆ, ಎನ್ನ ಮದದಿ-ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ’ಂದು
 ಕುದಿದೆನಾದರೆ ಎನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೇ ಸಾಕ್ಷಿ !
 ‘ ಆಸನೇ ಶಯನೇ ಯಾನೇ । ಸಂಬರೇ ಸಹಭಾಜನೇ
 ಸಂಚರಂತಿ ಮಹಾಖೋರೇ । ನರಕೇ ಕಾಲಮಾತ್ರಯಂ
 ಎಂಬ ಶ್ರುತಿಯ ‘ ಒಸವಣ್ಣ ಸೋದುವನು ’ ಎಂಬರು.
 ‘ ಭವಿ ಬಿಜ್ಞಳನ ಗದ್ದುಗಿಯ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿದು
 ಓಲ್ಲೆಸಿಹನೇ ’ಂದು ನುಡಿವರಯಾಗ್ಯ ಪ್ರಮಥರು.
 ಕೊಡುವೆನುತ್ತರವನವರಿಗೆ, ಕೊಡಲ [ಮೃವೇ] :
 ಹೊಲೆಯ ಹೊಲೆಯರ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು,
 ಸಲೆ ಕೈಕೂಲಿಯ ವಾಡಿವಾದರಿಯೂ
 ನಿಮ್ಮ ನಿಲವಿಂಗೆ ಕುದಿವೆನಲ್ಲದೆ,
 ಎನ್ನೆನ್ನು ಡಲವನಸರಕ್ಕೆ ಕುದಿದೆನಾದರೆ
 ತಲೆ ದಂಡ ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೧೦೯ ॥

५

ದೇವ, ದೇವಾ, ಬಿನ್ನ ಪವನಪಥಾರು :
 ವಿಪ್ರ ಮೋದಲು ಅಂತ್ಯಜ ಕಡೆಯಾಗಿ
 ಶಿವಭಕ್ತರಾದವರನೆಲ್ಲರನೊಂದೇ ಎಂಬಿ :
 ಹಾರುವ ಮೋದಲು ಶ್ವಪಚ ಕಡೆಯಾಗಿ
 ಭವಿಯಾದವರನೊಂದೇ ಎಂಬಿ;
 ಈ ಹೀಗೆಂದು ನಂಬುವೆದೆನ್ನ ಮನವು.
 ಈ ನುಡಿದ ನುಡಿಯೊಳಗೆ ಎಳ್ಳ ಮೋಸೆಯಪ್ಪು ಸಂದೇಹವುಳ್ಳರೆ,
 ಹಲುದೊಂಬಿ ಮೂಗ ಕೊಯಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೧೦ ||

६

ಒಲ್ಲಿನಯಾಗ್ಯ, ಒಲ್ಲಿನಯಾಗ್ಯ, ನಿಮ್ಮವರಲ್ಲಿದವರ,
 ಒಲ್ಲಿನಯಾಗ್ಯ, ಒಲ್ಲಿನಯಾಗ್ಯ, ಜಗವೆಶವಣಿಯಲಿಕೆ,

ಒಲ್ಲೆನಯಾಗ್ಯ, ಒಲ್ಲೆನಯಾಗ್ಯ, ನೀ ಮುನಿದರೆ ಮುನಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮಾತ್ಮಣ, ನಿಮೃಪ್ರಮಥರಾತೆ ! ||೭೧||

ಅದಿಯಲಾಗಲಿ, ವೇದದಲಾಗಲಿ, ಶಾಸ್ತ್ರದಲಾಗಲಿ, ಸಮಯದಲಾಗಲಿ :
‘ ಎನ್ನವರೆನ್ನವರೆನ್ನವರೆ ’ ನ್ನೇನು !
‘ ಎನ್ನವರೆ ’ಂದರೆ, ಸಂಗಾ, ನಿಮೃಲ್ಲಿಗೆ ದೂರ !
ಎನ್ನವರಾದರೆ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ನಡೆವರೆ ?
ಎನ್ನವರಲ್ಲ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಾ, ನಿಮಾತ್ಮಣ ! || ೭೨ ||

೧೦

ಆಣ್ಣ, ತಮ್ಮ, ಹತ್ತಣ್ಣ, ಗೋತ್ರವಾದರೇನು,
ಲಿಂಗಸಾಹಿತ್ಯವಿಲ್ಲದವರ ಎನ್ನವರೆನ್ನೆನಯಾಗ್ಯ.
ನಂಟು-ಭಕ್ತಿ ನಾಯಕನರಕ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೭೩ ||

೧೧

ಒಡೆಯರಿಲ್ಲದ ಮನೆಯ ತುಡುಗುಡೆ ನಾಯಿ ಹೊಗುವಂತೆ
ನಿವಿಲ್ಲದವರ ಮನೆಯ ಹೊಗೆನು, ಸಂಗಯಾಗ್ಯ.
ಶ್ವಪಚೋಸಿಗಳಾಗಲಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಯಾಗ್ಯ,
ನಿವಿದ್ವನನೇ ಕುಲಜನು. || ೭೪ ||

೧೨

ಹೊಸ್ಸು ದಣ್ಣ ಮಣ್ಣಂಬ ಕರ್ಮದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿ
ವೃಧಾಯ ಒಱುದೊಂಡಿ ಹೋಹ ಕೆಡುಕ ಹಾರುವ ರಾನಲ್ಲ !
ಹಾರುವೆನಯಾಗ್ಯ ಭಕ್ತರ ಬರವ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ.
ಹಾರುವೆನಯಾಗ್ಯ ಶರಣರ ಬರವ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು ವಿಪ್ರಕರ್ಮವ ಬಿಡಿಸಿ,
ಅಶುಧ್ವನ ಶುಧ್ವನ ಮಾಡಿದನಾಗಿ ! || ೭೫ ||

೧೩

ವೇದಕ್ಕೆ ಒಱೆಯ ಕಟ್ಟಿವೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ನಿಗಳವನಿಕ್ಕುವೆ;
ತರ್ಕದ ಬೆನ್ನ ಬಾರನೆತ್ತುವೆ,

ಅಗಮದ ಮೂರ ಕೊಯಿನೆ, ನೋಡಯಾ. ಮಹಾದಾನಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಮಾದಾರ ಚೆನ್ನು ಯ್ಯಾನ ಮನೆಯ ಮಂಗ ನಾನಯಾ. || ೭೯ ||

೧೪

ಆವ ಕುಲವಾದರೇನು ? ಬಿವಲಿಂಗಿದ್ದವನೆ ಕುಲಜನು. ಕುಲವನಜುಸುವರೆ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಜಾತಿಸಂಕರನಾದ ಬಳಿಕ ? ಶ್ರೀವೇಣಿ ಜಾತ ಕುಲೀ ಧರ್ಮ ! ಪೂರ್ವಜನ್ಮಾಪಿವಚಿತ್ತಃ ಖಾಮಾ ಮಾತಾ ಪಿತಾ ದುರ್ಘಃ ! ಈಶ್ವರಃ ಕುಲಮೇವ ಜ ಎಂಬುದಾಗಿ, ಒಕ್ಕುದ ಕೊಂಬೆನವರಲ್ಲಿ, ಕೂಸ ಕೊಡುವೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಂಬಾವೆ ನಿಮ್ಮ ಶರಣರನು. || ೮೦ ||

೧೫

ಕೆಳ್ಳ ಬಂದಿಕಾಱ, ಹಾವಡಿಗ, ಹಾದರಿಗ,
ಬಂಟಿನೋಲೀಯಕಾಱನೆಂದೆನಾದರೆ;—
ನೀ ಮುಂತಾಗಿ ಬಂದ ಭಕ್ತರ ನೀಯೆನ್ನ ದಿದ್ದರೆ,
ಅದೇ ದೈತ್ಯೇಹ.
ನಡೆ ನುಡಿ ಹುಸಿಯುಂಟಾದರೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ತೋಜಾದ ಚೆನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನಾಣ ! || ೮೧ ||

೧೬

ಎಡದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿ, ಒಲದ ಕೈಯಲಿ ವಾಂಸ
ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸುರೆಯ ಗಡಿಗೆ—
ಕೊರಳಲಿ ದೇವರಿರಲಿ, ಅವರ ಲಿಂಗನೆಂಬೆ, ಸಂಗನೆಂಬೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಅವರ ಮುಖಲಿಂಗಳೆಂಬೆನು ! || ೮೨ ||

೧೭

ಗುಮ್ಮಡಿಯಂತಪ್ಪ ತಾಯಿ ನೋಡಿನಗೆ,
ಕಲಕೇತನಂತಪ್ಪ ತಂದೆ ನೋಡಿನಗೆ,
ನೋಷಿನಂತಪ್ಪ ಗಂಡ ನೋಡಿನಗೆ !
ಮರಗಾಲಲಟ್ಟೆ ಸದೆದು ನೋಡಯ್ಯ :

ಇಂದಿನ್ನು ಒಳತನ ಹೋದರೆ ಹೋಗಲ
ಮರಗಾಲ ಬಿಟ್ಟಿನಾದರೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಾ, ನಿಮಾಣಿ ! ||೨೦||

ತನುವ ಬಂದಲೆವರಯಾಗ್ಯ ಎನ್ನ, ಮನವ ಬಂದು ನೋಡುವರಯಾಗ್ಯ,
ಎನ್ನ ಧನವ ಬಂದು ಸೂತ್ರಿಗೊಂಬರಯಾಗ್ಯ
ಜಂಗನುವನರತ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಸಿಮ್ಮ ಬಯ್ಯಿಯ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಶುಭನಯಾಗ್ಯ. ||೨೧||

‘ ಒಪೆಯರೊಡವೆಯ ಕೊಂಡರೆ ಕಳ್ಳಂಗಳಾಯಿತ್ತೇ ’ಂಬ
ಗಾಡೆ ಎನಗಿಲ್ಲಯಾಗ್ಯ.

ಇಂದಿನ್ನು ವಧುವ, ನಾಳಿನ್ನು ಧನವ, ರಾಳಿದ್ದೆನ್ನ ತನುವ ಬೇಡರೀಕಯಾಗ್ಯ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಅನು ಮಾಡಿದುವಲ್ಲದೆ

ಬಯಿಸಿದ ಬಯಿಗ ಸಲುವುದೆ, ತಯಾಗ್ಯ ? ||೨೨||

ಕಲಿ ಕರುಳ ತಕ್ಕೆಯ್ಸಿ ಹಣ್ಣಿಯ ಬಲ್ಲನ್ನಿದೆ--
ಸಾಯ ಕಾದಿಸುವರೆ, ಎಡೆಗೊಲ್ಲುಕ್ಕುವರೆ
ದಾತಾರನಧೀನವಲ್ಲದೆ--

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ಸೀ ಮಾಡಿದಂತಹುದಯಾಗ್ಯ.

ತನುಮನಧನದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಂಚನೆಯ ಬಯಿಸಿದರೆಂತಹುದಯಾಗ್ಯ ? ||೨೩||

ಬಾಲಾಭಾಗವ ಮಾಡಮೊಡರೆ ಎನ್ನ ಸುರಿಗೆ ಎನ್ನನಟ್ಟಿತ್ತು :
ಎಂತಯಾಗ್ಯ ಕಡಿಯೊಡನೆ ಶ್ರವನ ಮಾಡುವೆನು ?

ರಾಯ ರಾಜಗುರು ಜಗದ ಉನ್ನಾನೆಯ ತೊಡಕ ಬಿಡಿಸಬಾರಮು :

ಸರಿಸದ ಮೇಲಿ ಹಿಡಿಯ ಹೋದರೆ

ಜದುರಂಗದ ಮೇಲಿ ಮಸಿಯ ಹೋಣಿದ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

||೨೪||

೨೭

ಸಮಚಿತ್ತವೆಂಬ ಸೇಮದ ಹಲಗೆಯ ಹಿಡಿದು
 ಶಿವಚಿತ್ತವೆಂಬ ಕೂರಲಗ ಕೊಂಡು
 ಶರಣಾರ್ಥಿಯೆಂಬ ಶ್ರವನ ಕಲಿತರೆ
 ಆಳುತನಕ್ಕೆ ದೇಸಿಯಪ್ಪೆ, ಸೋಡಾ.
 ಮಾಣಿಂಕ ಜಂಗಮ ಮನಿಗೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಇದಿರೆದ್ದು ನಡೆವುದು :
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಲಿಸುಪೂಡಿದು ಚಿಹ್ನೆ ! || ೨೭ ||

೨೯

ಅಂಧಾಪಿಕೆಯ ಮಾತನಾಡಲದೇಕೋ ?
 ಮುಟ್ಟಿ ಬಂದುದಕ್ಕೂಂಜಲದೇಕೋ ?
 ಕಾದಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿನು : ಓಡಿದರೆ ಭಂಗ ಹಿಂಗಢಾಗಿ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಎನ್ನ ಭಂಗ ಸಿಮ್ಮಾಗಿ ! || ೨೯ ||

೩೦

ಲಿಂಗಕ್ಕೂಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿನೀ ಮನವನು,
 ಜಂಗಮಕ್ಕೂಲದೆ ಮಾಡಿನೀ ಧನವನು,
 ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೂಲದೆ ಮಾಡಿನೀ ತನುವನು.
 ‘ ಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೂಲದೆ ಬಾಯ್ದೆಯಿನೆ ’ಂಬುದೆನ್ನ ಭಾಷೆ.
 ಅನಸ್ತಿತವಾದರೆ ತಪ್ಪಿನ್ನು ದು,
 ಮೂಗ ಕೊಯಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೧ ||

— — —

(೧೮) ವಾಹೀಕ್ಷರನ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ತಳ

೦

ಅಂಕ ಕಂಡಾ : ಕೋಲಾಸೆ ಮತ್ತೀರುಯಾ ?

ಲೆಂಕ ಕಂಡಾ : ಪಾಣದಾಸೆ ಮತ್ತೀರುಯಾ ?

ಭಕ್ತ ಕಂಡಾ : ತನುಮನಧನದಾಸೆ ಮತ್ತೀರುಯಾ ?

ನಿಮ್ಮ ಅಂಕೆಗೆ ರುಂಕೆಗೆ ಶಂಕಿಸಿದೆನಾದರೆ

ಎನ್ನ ಲೆಂಕತನಕ್ಕೆ ಹಾನಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೨೬ ||

೬

ನೀನಿರಿಸಿದ ಮನದಲ್ಲಿ ನಾನಂಜೆನಯಾ :

ಮನವು ಮಹಾಫಣಕ್ಕೆ ಶರಣಗತಿಪ್ರೋಕ್ಷುದಾಗಿ.

ನೀನಿರಿಸಿದ ಧನದಲ್ಲಿ ನಾನಂಜೆನಯಾ :

ಧನವು ಸತಿ ಸುತ ಮಾತಾಪಿತರಿಗೆ ಚೋಗದಾಗಿ.

ನೀನಿರಿಸಿದ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನಂಜೆನಯಾ :

ತನುವು ಸವಾರ್ಪಿತದಲ್ಲಿ ನಿಯತಪ್ರಸಾದಭೋಗಿಯಾಗಿ.

ಇದು ಕಾರಣ, ವಿರಧಿರಸಮಗ್ರಹಕನಾಗಿ,

ನಿಮಗಾನಂಜೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೨೭ ||

ಹಲ್ಲು ಹತ್ತಿ ನಾಲಗೆ ಹೊರಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ

ಮನವೆರಡಾದರೆ ಆಣ, ನಿಮಾತ್ಮೇ !

ಮಾಡುವ ನೇಮುಕ್ಕೆ ಭಲವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ತಣ, ನಿಮಾತ್ಮಣ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಎನ್ನ ಮನವನೋಡಲೆಂದಟ್ಟದರೆ

ಪ್ರಸಾದವನಲ್ಲದೆ ಕೊಂಡರೆ ಆಣ, ನಿಮಾತ್ಮಣ !

೪

ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ನಿಮೋಕ್ಕುದನುಂಬವನ ಕುಲವೇನೋ ?

ದೇವ, ನೀನೊಲಿದವನನ, ಸ್ವಾಮೀ, ನೀ ಹಿಡಿದವನ ಕುಲವೇನೋ ?

ಕುಲಕ್ಕೆ ತಿಲಕ ನಮ್ಮ ಮಾದಾರ ಜಿನ್ನ ಯ್ಯ ನಿಮ್ಮಿಂದಧಿಕ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ

|| ೨೯ ||

॥

ಹಂಟ್ಯಿದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಅಥವಾಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ
ಒಡಿಯರಾದ ಪರಿಯ ನೋಡಾ :

ಅಟ್ಟಿದಿಗೆಯ ವಿಷವನು ನಿಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ಉಣಿನೆಂಬ ಭಾಷೆ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗವದೇವಯಾಗ್ಯ, ನಿನಗಿಂದಟ್ಟಿದಿಗೆಯ
ನೀಡ ಕಲಿಸಿದಾತ ಕೆಂಬಾಪಿಯ ಭೋಗಯಾಗ್ಯ. || ೨೨೨ ||

६

ಅಂಗವ ಹೇಳಣ ಲಿಂಗವ ಹಿಂಗಿ ಬಂದ ಸುಖವನಾರಿಗಷ್ಟಿಸುವೆ ?

ಹಿಂಗಲಾಗದು ಭಕ್ತಿಪಥಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಾಗಾಗಿ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಹಿಂಗಿ ನುಂಕಿದುಗುಳು ಕೆಲ್ವಿಷ ! || ೨೨೩ ||

७

ಬತ್ತೀಸಾಯುಧದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವ ಮಾಡಿದರೇನು,
ಹಗೆಯ ಕೊಲುವರೆ ಬಂದಲಗು ಸಾಲದೆ ?

ಲಿಂಗವ ಗೆಲುವರೆ, ಶರಣಸತಿ ಲಿಂಗಪತಿ ಎಂಬುದೊಂದಲಗು ಸಾಲದೆ?
ಎನಗೆ ನಿನಗೆ ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವೆಂಬಲಗು ಸಾಲದೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

— — — — —

(೭೦) ನಾಹೇಶ್ವರನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ತಳ

८

ಕೊಳ್ಳಿನಯಾಗ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ, ಮೆಲ್ಲಿನಯಾಗ್ಯ ಬಾಯಿಚ್ಛಿಗೆ,
ಒಲ್ಲಿನಯಾಗ್ಯ ಪರಸತಿಯರ ಸಂಗವ :

ಬಲ್ಲಿನಯಾಗ್ಯ ಮುಂದೆ ತೊಢಕುಂಟೆಂಬುದ !
ಬಳ್ಳಿದ ಬಾಯಂತೆ ಬಂದೇ ಮನವ ನಾಡಿ
ಂಲ್ಲಿಂದು ಸಿಲ್ಲಿಸಯಾಗ್ಯ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೨೪ ||

೨

ಇನೆ ಅಂಕುಶಕ್ಕೆಂಜುವುದೆ, ಅಯ್ಯಾ,
ಮಾಣದೆ ಸಿಂಹದ ನಖನೆಂದು ಅಂಜುವುದಲ್ಲದೆ ?
ಅನೀ ಬಿಜ್ಜ್ಲಿ ಭಂಗಂಜುವೆನೆ, ಅಯ್ಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನೀನು ಸರ್ವಜೀವ ದಯಾಪಾರಿಯಾದ ಕಾರಣ
ನಿನಗಂಜುವೆನಲ್ಲದೆ ?

|| ೨೨೬ ||

೩

ಒಂದಹನೆಂದು ಬಾರದೆಯಿದ್ದರೆ, ಬಟ್ಟಿಗಳ ಸೋಧುತ್ತ ಇದ್ದೀನಯ್ಯಾ.
ಇನ್ನಾರನಟ್ಟಿನೆ, ಇನ್ನಾರ ಪಾದವ ಹಿಡಿವೆನಯ್ಯಾ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮನ ಶರಣರು ಬಾರದಿದ್ದರೆ
ಅಟ್ಟಿವೆನೆನ್ನ ಪ್ರಾಣವನು !

|| ೨೨೭ ||

(೨೮) ಮಾಹೀಶ್ವರನ ಶರಣಸ್ತಳ

೦

ಅರಸನು ಮಂಚಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿ ಎನ್ನ ಬೆರಸಿದ ಬಳಿಕ
ಆನಂಜುವಳಿ ? ಆನು ಸಿರಿಯಕ್ಕನೇ :
ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಲೋಹನೇ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಎನ್ನ ನೊಲ್ಲಿದೊಂದಾನು ಬದುಕುಫೇನೆ ? || ೨೨೮ ||

೪

ಎಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕೆಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವಿಕಾರನ ಮಾಡಿ : ಗರುವತನವೆ ?
ದಾಸನ ಪಸ್ತಿವನುಡುವುದೊಂದು ಗರುವತನವೆ !
ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬೇಡುಪುಡೊಂದು ಗರುವತನವೆ !
ಕೊಡುಗನ ಹುಲ್ಲಲಿ ಮುಸುಕಿದಂತೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಪರಿ !

|| ೨೨೯ ||

೩

ಸಿರಿಯಾಳನ ಮುಗನ ಬಾಣಸವ ಮಾಡಿಸಿ ಉಣಲೊಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿದೆ,
ಚೋಳನ ಮನೆಯಲ್ಲುಣಲೊಲ್ಲದೆ, ಚೆನ್ನನ ಮನೆಯಲುಂದೆ :
ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದು ಪರಿಯ ಮಾಡಿದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೨೪೦ ||

೪

ಒಬ್ಬನ ಮನೆಯಲ್ಲುಂಡು ಹೊತ್ತುಗಳಿವೆ,
ಒಬ್ಬನ ಮನೆಯಲುಡಲೊಂದು ಗಳಿಸಿದೆ :
ಗವರ್ ಬೇಡ, ಬೇಡ ನಿನಗೆ !
ಚೆನ್ನ ಯಶ್ವನ ಮನೆಯಲ್ಲಂಬಲಿಯನುಂಡು ಬದುಕಿದೆ,
ಗವರ್ ಬೇಡ, ಬೇಡ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯಾಗ್ಯ, ಸಿರಿಯಾಳನಿಂದ ಮಾನಿಸಲೊಕಗಂಡೆ ! ||೨೪೧||

೫

ಹರಿಯಜವುನಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿಜ, ನಿಮ್ಮ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯಿದ್ದರು :
ಎನು ಕಾರಣ ನೀವು ಬಾಣನ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯಿದ್ದರಿ ?
ಡಿಂಗರಿಗನ ಮನೆಗೆ ಅಂಗಜಾವಹಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ರೋಳರೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

|| ೨೪೨ ||

೬

ಜಗದಗಲ ಮುಗಿಲಗಲ ಮಿಗೆಯಗಲ ನಿಮ್ಮಗಲ :
ಪಾತ್ರಳದಿಂದತ್ತತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಜರಣ,
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಿಂದತ್ತತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಮಕುಟ !
ಅಗಮ್ಮ ಅಗೋಚರ ಅಪೃತಿಮ ಲಿಂಗವೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯ,
ಎನ್ನ ಕರಷಣ ಅಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಯಾಗ್ಯ !!

|| ೨೪೩ ||

೨

ಗೋತ್ತು ನಾಮನ ಬೆಸಗೊಂಡರೆ
ಮಾತುನೂಂಕದೆ ಸುಮೃಸಿದ್ದಿ ರಿದೇನಯಾಗ್ಯ ?
ತಲೆಯ ಕುತ್ತಿ ನೆಲನ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಿ ರಿದೇನಯಾಗ್ಯ ?
ಗೋತ್ತ ಮಾದಾರ ಚಿನ್ನ ಯ್ಯ,
ಡೋಹಾರ ಕಕ್ಕಾಯ್ಯನೆಂಬುದೇನು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯಾಗ್ಯ ?

|| ೨೪೪ ||

ಃ

ನಿಷ್ಟು ಯಿಂದ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ
ನುತ್ತೊಂದು ಪಥವನಱಿಯದ ಶರಣರು
ಸರ್ವನ ಹೆಡೆಯ ಮಾಣಿಕದಂತಿಪ್ಪರು ಭೂಷಣರಾಗಿ !
ದರ್ಷಣದೊಳಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ಹಿಂಗದಿಪ್ಪರು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು.

|| ೨೪೫ ||

ಃ

ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸರಿ ಬೇಳಿ ಲೋಕವಿಲ್ಲ;
ಜಗಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕಿದೆ ಮುಂಡಿಗೆಯನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿ :
' ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೊಬ್ಬನೇ ದೈವ ' ವೆಂದು.

|| ೨೪೬ ||

೧೦

' ತಿಷ್ಪರಸದ್ವಾನೇ ಕಿಂ ಪ್ರಮಾಣಂ '
ಎಂಬ ಏಂಮಾಂಸಕನ ಮೂಗಿನ ಕೊನೆಯನು
ವಿಶ್ವತಶ್ವಸ್ತರುತ ವಿಶ್ವತೋ ಮುಖೋ ವಿಶ್ವತೋ ಬಾಹುರುತ
ವಿಶ್ವತಸ್ತಾಪಾತಾ । ಸ ಬಾಹುಭ್ರಾ ಧಮುತ ಸಂ ಪತತ್ರೀರ್ಾ
ಧ್ವಾನಾಭೂವಿಂ ಜನಯನ ದೇವ ಷಕಃ

ಎಂಬ ಸುರಗಿಯಲಿಂಜಾದು,
ವೈಶೇಷಿಕ ಎಂಬ ಇಟ್ಟಿಗೆಯಲೊರಸಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಕನ್ನಡಿಯ ತೋಳುವೆನು !

|| ೨೪೭ ||

೧೧

ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮವ ಕೆಡಿಸಿತ್ತು; ಪ್ರಣವಮಂತ್ರವನೀಡಾಡಿತ್ತಲಾಳಿ;

ಕರ್ಮಂಗಳನೆ ಕಳೆಯಿತ್ತು; ಕ್ರೀಗಳನೆ ಮೀಯಿತ್ತಲಾಳಿ;

ಅಗಮದ ಹಲ್ಲನೆ ಕಳೆಯಿತ್ತು

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನ ಭಕ್ತಿಗಜ, ಹೋ !

|| ೨೪೮ ||

೧೨

ವೇದ ನಡನಡುಗಿತ್ತು, ಶಾಸ್ತ್ರವಗಲಿ ಕೆಲಕ್ಕೆ ಸಾರಿದ್ದಿತ್ತಯಾಗಿ;

ತರ್ಕ ತರ್ಕಿಸಲಱಾಯದೆ ಮೂಗುವಟ್ಟಿದ್ದಿತ್ತಯಾಗಿ;

ಅಗಮ ಹೆಡತೊಲಗಿ ಅಗಲಿ ಇದ್ದಿತ್ತಯಾಗಿ,

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನು

ಚಿನ್ನೆಯ್ಯನ ಮನೆಯಲುಂಡ ಕಾರಣ !

|| ೨೪೯ ||

೧೩

ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಹೋತ್ತಗೆ, ಬಿನೆಕನ ಕರಡಗಿಯಯಾಗಿ,

ನೀಡುಂಡುಟಿಗೆ (?) ಗೊರವನಯಾಗಿ.

ಪೃಣವೇನಾದರಾಗಲಿ, ಡಕ್ಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕೆಯ ತಳದೆನು :

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲದೆ

ಅನ್ಯದೈವವುಂಟಿನ್ನದಿರು, ಕಂಡಾ !

|| ೨೫೦ ||

೧೪

ನೀನಲ್ಲಿದನ್ಯದೈವವುಂಟಿಂಬವನ ಬಾಯ

ಕೆನ್ನೆ ವಾರೆ ಸೀಳಿದಲ್ಲದೆ ಎನ್ನ ಮುನಿಸು ಹೋಗದಯಾಗಿ,

ಎನ್ನ ಕೊರವವಡಗದಯಾಗಿ !

ಎನ್ನ ಒನ್ನ ಪವನವಧರಿಸು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೫೧ ||

೧೫

ಆರು ಮುನಿದು ನಮ್ಮನೇನ ಮಾಡುವರು ?

ಉರು ಮುನಿದು ನಮ್ಮನೆಂತು ಮಾಡುವರು ?

ನಮ್ಮ ಕುಸ್ತಿಗೆ ಕೂಸ ಕೊಡಬೇಡ;
ನಮ್ಮ ಸೋಣಕಂಗಿ ತಳಗೆಯನಿಕ್ಕಬೇಡ !
ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಹನ ಶ್ವಾನ ಕಚ್ಚಬಲ್ಲಾಡಿ,
ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನುಳ್ಳನ್ನ ಕ್ಷು ? || ೨೫ ||
೧೬

ನಾಯಯನಿಷ್ಟುರಿ, ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವರನು ನಾನಲ್ಲಿ :
ಲೋಕವಿರೋಧಿ, ಶರಣನಾರಿಗಂಜುವನಲ್ಲ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ರಾಜತೇಜದಲ್ಲಿಪ್ಪನಾಗಿ. || ೨೬ ||
೧೭

ಉರ ಮುಂದೆ ಹಾಲ ಹಳ್ಳ ಹರಿಯುತ್ತಿರಲು,
ಓಱಿಯಾವಿನ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಹರಿಯಲದೇಕಯಾ ?
ಲಜ್ಜೆಗಿಡಲೇಕೆ ? ನಾಣಾಗಿಡಲೇಕೆ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯನಃಳ್ಳನ್ನ ಕ್ಷು
ಬಿಜ್ಞಳನ ಭಂಡಾರವೆನಗೇಕಯಾ ? || ೨೭ ||
೧೮

ಹೋಗಬಿಟ್ಟು, ಮರಳಿ ಹಿಂದ ಸೋಡಿ
ಮತ್ತಾಗಬೇಕೆಂಬ ಸಂದೇಹವುಳ್ಳನ್ನ ಕ್ಷು
ಅದ ಪಾರದ್ವಾರ ನಾಯಕನರಕ, ತಪ್ಪದು !
ಅನ್ಯವಧುವೆಂಬದು ನಿಮ್ಮ ರಾಣಿವಾಸ :
ಇದೆ ದಿಬ್ಯ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೮ ||
೧೯

ಕಂಡುಡಕ್ಕೆ ಇಸೆನೆನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ, ಸೋಡಿ ಸೋಲೆನೆನ್ನ ಕಣ್ಣ ಇಲ್ಲಿ,
ಆಡಿ ಹುಸಿಯೆನ್ನ ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಿ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಪರಿ ಇಂತುಟಿಯಾ. || ೨೯ ||

೨೦

ಆಪ್ಯಾಯನಕ್ಕೆ ನೀಡುವೆ, ಲಾಂಭನಕ್ಕೆ ಶರಣೆಂಬೆ :

ಲಾಂಭನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನೀ ಸಂಕ್ಷಿಯಾಗಿ ‘ಚಿಃ’ ಎಂಬೆ !

|| ೨೫೨ ||

೨೧

ಮಾಡುವ ನೀಡುವ ಭಕ್ತನ ಕಂಡರೆ

ನಿಧಿನಿಧಾನವ ಕಂಡಂತಾಯಿತ್ತು.

ಪಾದೋದಕ-ಪ್ರಸಾದಜೀವಿಯ ಕಂಡರೆ

ಹೋದ ಪಾರಣ ಬಂದಂತಾಯಿತ್ತು.

ಅನ್ಯರ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ದರವ ಹೊರೆಯದ

ಅಚ್ಚೆ ಶರಣರ ಕಂಡರೆ

ಸಿಕ್ಕಿಯವಾಗಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬೆನು.

|| ೨೫೩ ||

೨೨

ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ

ಲಂಗಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಾರದು.

ಲಂಗಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ

ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಾರದು.

ಜಂಗಮಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ

ಸಮಯಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಾರದು.

ಸಮಯಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ

ಸಮಯಸಂತೋಷವ ಮಾಡಬಾರದು.

ಇವೆಲ್ಲವ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ತಾನಣಾಯಬಾರದು !

ತನ್ನ ತಾನಣಾದೆನೆಂಬಹಂಕಾರವ್ಯಳ್ಳರೆ ನಿಮ್ಮವರಿಗೆ ದೂರ, ಎಲೆ ದೇವ.

ಅನ್ಯಕ್ಕೆ ಆಸೆಮಾಡಿದೆನಾದರೆ, ನಿಮ್ಮಾಣಿ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಂಧರಾಣ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೫೪ ||

೨೬

ದಾಸನಂತೆ ತಪಸಿಧಿಯ ಬೇಡುವನಲ್ಲ;
ಚೊಳನಂತೆ ಹೊನ್ನು ಮಕ್ಕಿಯ ಕಡುಸೆಂಬವನಲ್ಲ;
ಅಂಜದಿರು ! ಅಂಜದಿರು ! ಅವರಂದದವ ನಾನಲ್ಲ !
ಎನ್ನೆ ತಂಡೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ಸದಾಭಕ್ತಿಯನೆ ಕರುಣಿಸಿನಗೆ.

|| ೨೬೦ ||

೨೭

ಲಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧರು, ಲಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರು,
ಲಂಗದಲ್ಲಿ ಸೋಮ್ಮ—ಸಂಬಂಧವಱ್ಳತ ಸಾಘರ್ಮಿಭೃತ್ಯೇಂದ್ರಾ,
ನಿಮ್ಮ ಬೇಡೆ, ಅಂಜದಿರಿ !
ಎನಗೆ ಮತ್ಯರ್ಲೋಕದ ಮಹಾಗಣಂಗಳುಂಟು,
ಇದು ಕಾರಣ, ಕಡುಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಲೋಕವ
ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳ ನಿಮನಿಮಗೆ !

|| ೨೬೧ ||

(೨೭) ವಾಹೇಶ್ವರನ ಸಕ್ತಿಸ್ತಳ

೦

ಅಂದಂದಿನ ಹೊಂದಿಗೆಯ ಬಿಂದುನಾತ್ರದಲಾದ
ಅಂದವ ಕೆಡಿಸಲಱಾಯದ ಅಂಥಕರ ಸೋಡಾ.
ಸಮರಸವಿಲ್ಲದೆ ನೇರಹಿ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತರಾದರೆಂಬವರನೇನೆಂಬೆ ?
ಆಚಾರವಂಚಕರ ಎನಗೆ ತೋಣಿದಿರು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !

|| ೨೬೨ ||

೨

ಕಲಿಯ ಕೈಯ ಕೈದುವಿನಂತಿರಬೇಕು, ಅಯಾಗಾ;
ಎಲುದೊಳು ಸರಸವಾಡಿದರೆ ಸ್ವೇರಿಸಬೇಕಯಾಗಾ.
ರಣದಲ್ಲಿ ತಲೆಹೊಡು ಅಟ್ಟೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು
ಚೊಬ್ಬಿಡಲದಕ್ಕೆ ಒಲಿವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೨೬೩ ||

೩

ಆಸೆರೋಷಹರುಷಾದಿಗಳೆಂಬ ಕರಣೆಂದ್ರಿಯವ ಮುಟ್ಟುಲೀಯದೆ

ಆಚಾರವ ಶಿವಾಚಾರವ ಮಾಡುವೆ;

ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತೊಱುವೆ ಮನದಲ್ಲಿ ನಂಜನೆಯಿಲ್ಲದೆ;

ಭಾವಶುದ್ಧ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವೆ,

ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ. || ೨೫೭ ||

೪

ಪೂರ್ವಾಭಿಜನಾಯುಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲ,

ಲಂಗಪ್ರಾಣಿಯಾ ಶರಣನು.

ಏಕಗ್ರಾಹಿ, ಭಾವಭೇದವಿಲ್ಲವಾಗಿ

ಮನಃಪ್ರವೇಶಿಯಾ ಶರಣನು.

ನಿಮ್ಮವ ಪೂಜಿಸಿ ತನುಧರ್ಮವ ಮಂಡಿದು

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತಿಪ್ಪ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣನು. || ೨೫೮ ||

ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ಥಲ

(೨೬) ಪ್ರಸಾದಿಯ ಜ್ಞಾನಿಸ್ಥಳ

೦

ಹಸಿವಾಯಿತ್ತೀಂದು ಅಸೀತನ ಮಾಡುವರಯಾಃ :

ತೃಷ್ಣೇಯಾಯಿತ್ತೀಂದು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಣಿವರಯಾಃ :

ಹಸಿವೈ-ತೃಷ್ಣೇ-ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಳಲುವರಯಾಃ !

ಹಸಿವೈಯಾಯಿತ್ತೀಂದು ಅಸೀತನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ;

ತೃಷ್ಣೇಯಾಯಿತ್ತೀಂದು ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆಣಿಯಲಿಲ್ಲ :

ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪೂಜಿಸಿ

ಪ್ರಸಾದವ ಹಡೆವರೊಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲ !

॥ ೨೬ ॥

೨

ಮುತ್ತು ಸೀರಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನೀರಪ್ಪದೆ ?

ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವ ಹಡೆದ ಭಕ್ತನು ಹಿಂದಣ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಬೆರಿಸಿದರೆ,

ಗುರುದೇಶ್ರಹ, ಲಿಂಗದೇಶ್ರಹ, ಜಂಗಮದೇಶ್ರಹ,

ಆಚಾರದೇಶ್ರಹ, ಪ್ರಸಾದದೇಶ್ರಹ !—

ಇಂತೀ ಪಂಚಮಹಾವಾತಕಂಗಳು

ಭಕ್ತಂಗಳ್ಳದೆ ಭವಿಗ್ನಿಲ್ಲಿಯದೋ ?

ಗುರುವಿದು, ಲಿಂಗವಿದು, ಜಂಗಮವಿದು,

ಆಚಾರವಿದು, ಪ್ರಸಾದವಿದೆಂದಱಾಯದಿದ್ದರೆ

ಕುಂಭಿವಾತಕ ನಾಯಕನರಕ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೨೬ ॥

೩

ಸೂಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸೂಳಿಯ ಬಂಟರಿಂಜಲ ತಿಂಬುದೀ ಲೋಕ,

ಅಡಗ ಮೆಚ್ಚಿ ಸೊಣಗನ ಎಂಜಲ ತಿಂಬುದೀ ಲೋಕವೆಲ್ಲ !

ಲಿಂಗವ ವರ್ಣಿ ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಬವರ

ನೋಡಿ ನಗುವವರ ಕುಂಭಿಂಪಾತಕ ನಾಯಕನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ

|| ೨೫ ||

¶

ಹೊಲೆಯುಂಟಿ ಲಿಂಗವಿದ್ದೆ ದೆಯಲ್ಲಿ ?

ಕುಲವುಂಟಿ ಜಂಗಮವಿದ್ದೆ ದೆಯಲ್ಲಿ ?

ಎಂಜಲುಂಟಿ ಪ್ರಸಾದವಿದ್ದೆ ದೆಯಲ್ಲಿ ?

ಅಪವಿಶ್ವನುಡಿಯ ನುಡಿನ ಸೂತಕವೇ ವಾತಕ !

ನಿಷ್ಪತ್ತಿ, ನಿಷ್ಪತ್ತಿ, ತ್ರಿವಿಧ ನೀರ್ಣಯ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗಲ್ಲದಿಲ್ಲ.

|| ೨೬ ||

¤

ಬಾರದು, ಬಾರದು ಭಕ್ತುಂಗೆ ಪರಧನ ಪರಸ್ತಿ !

ಬಾರದು, ಬಾರದು ವಿಷಯಿಗೆ ಪಶುಪತಿಯ ಬ್ರತವು.

ಬಾರದು, ಬಾರದು ಭವಭಾರಿಗೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಒಕ್ಕುದ ಕೊಳ್ಳಬಾರದು !

|| ೨೭ ||

‡

ಹುತ್ತುದ ಮೇಲಣ ರಜ್ಞ ಮುಟ್ಟಿದರೆಯೂ

ಸಾವರು ಶಂಕಿತರಾದವರು.

ಸರ್ವದಷ್ಟವಾದರೆಯೂ

ಸಾಯರು ನಿಶ್ಚಯಿತರಾದವರು :

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ,

ಶಂಕಿತಂಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಸಿಂಗಿ, ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷವು !

|| ೨೮ ||

‡

ನಂಬಿದರೆ ಪ್ರಸಾದ : ನಂಬದಿದ್ದರೆ ವಿಷವು.

ತುಡುಕಬಾರದು, ನೋಡಾ, ಲಿಂಗನ ಪ್ರಸಾದ, ಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದ : ಸಿಂಗಿ, ಕಾಳಕೂಟ ವಿಷವು ! || ೨೯ ||

ಪಂಡಿತನಾಗಲಿ, ಸುಖಾಲ್ಕಿನಾಗಲಿ, ಸಂಚಿತಕಮರ್ಚ ಉಂಡ್ಲದೆ ಬಿಡದು.

ಪಾರಬ್ಧ ಕಮರ್ಚ ಭೋಗಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಹೊಗದೇಂದು

ಶ್ರುತಿ ಸಾಯುತ್ತೈದಾವೆ, ನೋಡಾ,

ತಾನಾವ ಲೋಕದೊಳಗಿದ್ದರೆಯೂ ಬಿಡದು.

ಕಮರ್ಚಳಿಗೂಡಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಂಗೆ

ಅತ್ಯಂತಸ್ವೇವೇಧ್ಯವ ಮಾಡಿದವನೆ ಧನ್ಯ.

॥ ೨೨೨ ॥

ಒಲ್ಲೀಂಬುದು ಸ್ವೇರಾಗ್ಯ : ಒಲಿವೆನೆಂಬುದು ಕಾರುಗುಣ.

ಆವ ಪದಾರ್ಥವಾದರೇನು ? ತಾನಿದ್ದೆಡಿಗೆ ಬಂದುದ

ಲಿಂಗಾರ್ಥಿತವ ಮಾಡಿ ಭೋಗಿಸುವುದೆ ಆಚಾರ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನನೊಲಿಸ ಬಂದ

ಪ್ರಸಾದಕಾರುವ ಕೆಡಿಸಲಾಗದು.

॥ ೨೨೩ ॥

೧೦
ಒಪ್ಪನ ಸುಡಿವರಯಾ ತುಪ್ಪನ ತೊಡೆದಂತೆ !

ಶರಣ ತನ್ನ ಮೇಜೆವನೆ ಚಿನ್ನಾಣಿಯಂತೆ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಬದುಕುವನ್ನಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮೇಜೆವನೆ ?

॥ ೨೨೪ ॥

೧೧

ಅರ್ಥಿತ ಅರ್ಥಿತವೆಂದೆನುತ್ತಿಹಿರಿ :

ಗಂರುಪಿಂಗೆ ಕೊಡುವುದು ಅರ್ಥಿತವೆ

ಸವಿಸವಿದು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ?

ಅರ್ಥಿತ ಅರ್ಥಿತವೆನುತ್ತಿಹಿರಿ :

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ಅರ್ಥಿತವೆ

ಸವಿಸವಿದು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ?

ಅರ್ಥಿತ, ಅರ್ಥಿತವೆನುತ್ತಿಹರೆಲ್ಲರೂ

ಅರ್ಥಿತದ ಮುಖವನ್ನಾಯಿರು, ನೋಡಾ.

ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನೀಡಿ ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡರೆ

ನಿನಗರ್ಥಿತ, ಕಾಣಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

॥ ೨೨೫ ॥

(೨೪) ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ತ್ವಳಿ

ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಿಂದ ಪಾದೋದರಕ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು.

ಆ ಭಾವನೆ ಮಹಾನುಭಾವವಾಗಿ

ಎನಗೆ ಮತ್ತೆ ಬೇಡಿ ಪ್ರಸಾದವೆಂಬುದಿಲ್ಲ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೨೨ ||

೨

ದಾಸೋಹವೆಂಬ ಸೋಧಹೆಗೊಂಡು ಹೋಗಿ

ಗುರುನ ಕಂಡೆ, ಲಿಂಗನ ಕಂಡೆ, ಜಂಗಮನ ಕಂಡೆ, ಪ್ರಸಾದವ ಕಂಡೆ.

ಇಂತೀರ ಚತುರ್ವಿಧಿಸಂಪನ್ಮೂಲಾದೆ, ಕಾಣಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೨೩ ||

(೨೫) ಪ್ರಸಾದಿಯ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಳಿ

ಸಜ್ಜನಶರಣರ ಕಂಡು ಎನ್ನ ಮನ ಉಬ್ಬಿತ್ತು ಸೋಧಿರಯಾಗಿ !

ಶ್ರೀಗುರುಪಾದವ ಹಿಡಿದು ಪಾವನವಾದೆನಯಾಗಿ.

ಪಾದೋದರಕಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಭವಗಟ್ಟಿನು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೨೪ ||

೨

ಕೀವಿಯ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ಸದಾಗುರುವಚನದಿಂದೆ.

ಕಣ್ಣಳ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ಸದಾಭಕ್ತರ ಕಂಡೆನಾಗಿ.

ಕಾಯದ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮಚರಣವ ಮುಟ್ಟಿದೆನಾಗಿ.

ಬಾಯ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮಕ್ಕುದ ಕೊಂಡೆನಾಗಿ.

ನಾನಾಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು ನಿಮ್ಮಶರಣರನುಭಾವಿಯಾಗಿ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಕೇಳಯಾಗಿ,

ಎನ್ನ ಮನದ ಸೂತಕ ಹೋಯಿತ್ತು

ನೀವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲಂದಳಾದೆನಾಗಿ.

|| ೨೨೫ ||

೪

ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಗಳಲ್ಲದವರ ಸಂಗ
ಭಂಗನೇಂಬುದು ಗುರುವಚನ.

ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಗಳಲ್ಲದವರ ಸಂಗ
ವಂಚಮಹಾಪಾತಕವೆಂದುದು ಲಿಂಗವಚನ :
ಅನನ್ಯೇ ಶಯನ್ಯೇ ಯಾನ್ಯೇ ಸಂಪರ್ಕೇ ಸಹಭೋಜನ್ಯೇ
ಸಂಜರಂತಿ ಮಹಾಫೋರೇ | ನರಕೇ ಕಾಲಮುಕ್ಕೊಯಂ
ಇಂತೆಂದುದಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗೆ ಶರಣೆಂದು ಶುದ್ಧನಯ್ಯಾ. || ೨೭೮ ||

೫

ಸಯಿದಾನವ ತಂದು ನೀಡುವೆನಲ್ಲದೆ
ಸಂಬಂಧಿ ನಾನಲ್ಲಯ್ಯಾ.
ಕರ್ತ್ವಂಗೆ ಭೃತ್ಯಾಚಾರವ ಮಾಡಿ,
ಒಕ್ಕುದ ಕೊಂಡಿಸ್ತೆನಯ್ಯಾ.
ಭೋಗಾದಿಭೋಗವ ಸಮವಾಗಿ ಭೋಗಿಸಲು
ಅಫೋರನರಕದಲ್ಲಿಕ್ಕುವ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೨೭೯ ||

೬

ಶುದ್ಧವ ಗುರುವಿಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಶುದ್ಧವಾಯಿತ್ತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಸಿದ್ಧವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತ್ತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಪ್ರಸಿದ್ಧವ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತ್ತೆಂಬೆನಯ್ಯಾ.
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವ ಏಕತ್ರಯವಾಗಿ ಕಾಣಲಱಾಯದಿದ್ದರೆ
ಶುದ್ಧ ಸಿದ್ಧಪ್ರಸಿದ್ಧ ಒಡನೆ ನಗುತ್ತಿದಾವೆ !
ತನುಮನಧನವ ನಿವೇದಿಸಲಱಾಯೆನಾಗಿ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಒಲಿಯೆಂದೊಡಿಂತೊಲಿವ ? || ೨೮೦ ||

(೭೧) ಪ್ರಸಾದಿಯ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಕಳ

೦

ಒಡಲ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಬಾಯ ಸವಿಗೆ
 ಬಯಸಿ ಉಂಡಿನಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತಿನ ಮಗನಲ್ಲ !
 ಬೇಡಿ, ಬೇಡಿ, ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದ ಸದಾಭಕ್ತರ;
 ಅವರೊಕ್ಕುದ ಉಂಬಿ, ಅವರಿಂದಂತೆ ಎಂಬಿ.
 ಎನ್ನೊಡಿಯ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಲ್ಲದವರ ಹಿಡಿದೆನಾದಡಿ
 ನಿಮ್ಮ ಪಾದದಾಣಿ !

॥ ೩೮೪ ॥

,

ಲಿಂಗಮುಖದಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ
 ಕೊಂಡಿನಾದರೆ, ನಿಮ್ಮಾತ್ಮೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಾಘರಾಣ !
 ಲಿಂಗಾರ್ಥಿತವಲ್ಲದೆ ಉದಕವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದೆನಾದರೆ
 ಸಲ್ಲಿನು ನಿಮ್ಮ ಗಣಾಚಾರಕ್ಕೆಯಾಗಿ !
 ಲಿಂಗಾರ್ಥಿತವಲ್ಲದೆ ಹಲ್ಲಿಕಡ್ಡಿಯ ಕೊಂಡರೆ
 ಬಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಭವಷ್ಟೋರನರಕವೆಂಬುದ !
 ನಿಮಗೆತ್ತಿದ ಕರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಕ್ಕೆಯಾನೆನು :
 ಆಳವಡ್ಡಾಯದಿ ನುಡಿದೆನು—
 ಕಡೆಮುಟ್ಟಿ ಸಲಿಸದಿದ್ದರೆ, ತಲೆದಂಡ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೩೮೫ ॥

(೭೨) ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ಕಳ

೦

ವೇರಾನದಲುಂಬುದು ಆಚಾರವಲ್ಲ; ಲಿಂಗಾರ್ಥಿತವ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ,
 ತುತ್ತಿಗೊಮ್ಮೆ, 'ಶಿವಶರಣ' ನ್ನು ತ್ತಿರಬೇಕು.
 ಕರಣವೃತ್ತಿಗಳಿಂದಿಗುವುವು, ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ನೀನೆಯುತ್ತು ಉಂಡರೆ.

॥ ೩೮೬ ॥

೨

ಕಾಯದ ಕರಣದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪದಾರ್ಥವ ಹಿಡಿವಲ್ಲಿ
ನಿಮಗೆ ಕೊಡುವ ಭರದ ಭೀತಿಯಿಂದಾನಱ್ಯಾಯದಿಪ್ಪಿನಾಗಿ
ಎನ್ನ ಸೀನಱ್ಯಾದು ಸಲಹುತ್ತಿಪ್ಪೆಯಯಾಗಿ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೫೨ ||

೩

ಆಳಿಕಾಱನೆನಗೊಬ್ಬ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂದು
ಆಳಿಯ ಕೆಡಲೀಸದೆ ನಡೆಸುವ ನಮ್ಮಯ್ಯ.
ಪಂಚಭೂತಕಾಯನ ಭವಿಯಂದೆನಲೀಯದೆ
ಪ್ರಸಾದಕಾಯಮಾಡಿ ಸಲಹುವ ನಮ್ಮಯ್ಯ.
ಆಳಿ ಸಾವಲ್ಲಿ ಅವಧಾನಿಯಾಗಿರುವೆ
ಆಳ್ಳನು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

|| ೨೫೩ ||

೪

ಶಿವಾಚಾರವೆಂಬುದೊಂದು ಬಾಳ ಬಾಯ ಧಾರೆ :
ಲಿಂಗ ಮೆಚ್ಚಿಬೇಕು, ಜಂಗಮ ಮೆಚ್ಚಿಬೇಕು,
ಪ್ರಸಾದ ಮೆಚ್ಚಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿರಬೇಕು !
ಬಿಚ್ಚಿ ಬೇಳ್ಳಾದರೆ ಮೆಚ್ಚಿವನೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ? || ೨೫೪ ||

(೨೫) ಪ್ರಸಾದಿಯ ಕರಣಸ್ಥಳ

೯

ಶ್ರೀವಿಧಪ್ರಸಾದವೆಂದೆಂಬರು : ಅದೆಂತಹುದೊ ?
ಶುಧ್ಧಪ್ರಸಾದ ಲಿಂಗದು, ಸಿಧ್ಧಪ್ರಸಾದ ಜಂಗಮದು,
ಪುಸಿಧ್ಧ ಪ್ರಸಾದ ಗುರುವಿನದು.
ಇಂತೀ ಶ್ರೀವಿಧಪ್ರೋಂದಾದವರ ಶೋಷಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೫೫ ||

೬

ಆವಾವ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ನಂಬಿದ ಶರಣರು ಎಂತಿದ್ದ ರೇನಯಾಗ್ಯಾ ?

ಆವಾವ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ನಂಬಿದ ಮಹಿಮರು ಎಂತಿದ್ದ ರೇನಯಾಗ್ಯಾ ?

ಸುಚರಿತರು ಎಂತಿದ್ದ ರೇನಯಾಗ್ಯಾ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು, ರಸದ ವಾರುಧಿಗಳು. ಎಂತಿರ್ವರೇನಯಾಗ್ಯಾ ?

|| ೨೫ ||

೭

ಉಱ್ಱಾ ತಾಗಿದ ಮೃಗವು ಒಂದಡಿಯನಿಡುವುದೆ, ಅಯಾಗ್ಯಾ ?

ತನುನ ತಾಗಿದ ಸುಖವು ಅಗಲುವುದೆ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅನುಭಾವವಣಿದವರ

ಮರಳ ಮತ್ಯರೆನ್ನ ಬಹುದೆ ?

|| ೨೬ ||

೮

ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಪಾದವ ಮುಟ್ಟೆ, ಎನ್ನ ಕರ್ಮ ಹಱ್ಱಾಯಿತ್ತು.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ನಾನು ಭವಗಟ್ಟೆ, ನೋಡಯಾಗ್ಯಾ !

ಮನ ಪರುಷ, ದೃಷ್ಟಿ ಪರುಷ, ಭಾವ ಪರುಷ :

ಲಿಂಗಗಣಂಗಳು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರನುಭಾವದಿಂದ

ನಾನು ಸುಖಿಯಾದೆನು !

|| ೨೭ ||

(೨೮) ಪ್ರಸಾದಿಯ ಷಟ್ಕಾಂಶ

೯

ನದೆ ಚೆನ್ನ, ನುಡಿ ಚೆನ್ನ, ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದದೆ ಚೆನ್ನ !

ಪ್ರಮಾಧರೋಳಗೆ ಚೆನ್ನ, ಪುರಾತರೋಳಗೆ ಚೆನ್ನ !

ಸವಿನೋಡಿ ಅಂಬಲಿಯ, ರುಚಿಯಾಯಿತ್ತೆಂದ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಕೈದೆಗೆದ ನಮ್ಮ ಚೆನ್ನ !!

|| ೨೮ ||

೬

ಲಿಂಗವಿಕಾರಿಗೆ ಅಂಗವಿಕಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ,
ಜಂಗಮವಿಕಾರಿಗೆ ಧನವಿಕಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ;
ಪ್ರಸಾದವಿಕಾರಿಗೆ ಮನವಿಕಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ.
ಇಂತೀ ಶ್ರೀವಿಧಿಗುಣವನ್ನಾಯಾತನು
ಅಳ್ಳಲಿಂಗೈಕ್ಕನು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೫ ||

— — —

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಳ

(೧೦) ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಜಾಳನಿಸ್ಥಳ
ಂ

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪ್ರತಿಗ್ರಾಹಕನಾದ ಬಳಿಕ

ಲಿಂಗವಿರಹಿತವಾಗಿ ನಡೆವ ಪರಿಯಿನ್ನೇಂತೋ ?

ಲಿಂಗವಿರಹಿತವಾಗಿ ಸುಧಿವ ಪರಿಯಿನ್ನೇಂತೋ ?

ವಂಚೀಂದ್ರಿಯಸುಖವನು ಲಿಂಗವಿರಹಿತವಾಗಿ ಭುಂಜಿಸಲಾಗದು;

ಲಿಂಗವಿರಹಿತವಾಗಿ ಉಗುಳ ಸುಂಗಲಾಗದು :

ಇಂತೆಂದುದು ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ವಚನ.

॥ ೨೬ ॥

೬

ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಗೀತವ ಹಾಡಿ ಅರ್ಥವಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ಫಲವೇನು,

ಮುಟ್ಟುವ ತೆಱನನಱಿಯದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ಕಟ್ಟಿದರೇನು, ಬಿಟ್ಟಿರೇನು

ಮನವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ವಾತಿನ ವಾತಿನಲ್ಲಿ ಒಲಿಸಿ ಮಹತ್ತಪ್ಪ ಲಿಂಗವ ಕಂಡಹೆನೆಂಬ

ವಾತಕರ ಮೆಚ್ಚು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

॥ ೨೭ ॥

೭

ಶಾಪನಜಾಳ ನ ಗಜಜಾಳ ನ ಕುಕ್ಕುಟಿಜಾಳ ನವೆಂಬ

ಜಾಳ ನತ್ಯಯಂಗಕ್ಕೇನಾದುವು ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮನಱಿಯದ ಜಾಳ ನವೆಲ್ಲಾ ಅಜಾಳ ನ !

॥ ೨೮ ॥

೮

ಗುರು ಶೋಱಿದ ಲಿಂಗವು ಮನಸ್ಥ ಲವಾಗಿರಲು

ಪವನಭೇದದಿಂದ ಅಱಿದಹೆನೆಂದರೆ, ಅದೆ ದೊರ್ಕೆ !

ಇಡ್ಡಾ ಪಿಂಗಳಾ ಸುಷುಪ್ಪಾನಾಳವಿದಿದು ಅಱಿದಹೆನೆಂದರೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಮಾಗ ಕೊಯ್ಯದೆ ಮಾಣಿನೆ ?

॥ ೨೯ ॥

॥

ಕಬ್ಬಿನ ಪರುಷವೇದಿಯಾದರೇನು,
ಕಬ್ಬಿನ ಹೊನ್ನು ಗದೋಡಾ ಪರುಷವದೇಕೊ ?
ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಹಣ್ಣಾಯದೋಡಾ ಜ್ಯೋತಿಯದೇಕೊ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಮನಮುಟ್ಟು ಪೂಜಿಸಿ
ಕಮ್ಮ ಹಣ್ಣಾಯದೋಡಾ ಪೂಜೆಯದೇಕೊ ?

॥ ೮೦೦ ॥

॥

ಅಹಂಕಾರ ಮನವನಿಂಬಾಗೊಂಡಲ್ಲಿ
ಲಿಂಗ ತಾನೆಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪುದೊ ?
ಅಹಂಕಾರಕ್ಕೆ ಎಡೆಗುಡದೆ ಲಿಂಗತನುವಾಗಿರಬೇಕು.
ಅಹಂಕಾರರಹಿತವಾದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ.

॥ ೮೦೧ ॥

॥

ಸುಡಿದರೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರದಂತಿರಬೇಕು.
ಸುಡಿದರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯದ ದಿಃಸ್ತಿಯಂತಿರಬೇಕು.
ಸುಡಿದರೆ ಸ್ವಟ್ಟಿಕದ ಸಲಾಕೆಯಂತಿರಬೇಕು.
ಸುಡಿದರೆ ಲಿಂಗ ಮಂಟ್ಟು ‘ ಅಹುದಹುದೆ ’ ನಬೇಕು.
ಸುಡಿಯೊಳಗಾಗಿ ಸಜೆಯುದ್ದಿದ್ದರೆ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನನೆಂತೊಲಿವನಯ್ಯಾ ?

॥ ೮೦೨ ॥

॥

ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಮೇಲೆ
ಮನೆಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಪ್ಪನೊಬ್ಬ ದಾಸೋಹಿ.
ಆದಿವಿಡಿದು ಬಂದಾತನೆ ಭಕ್ತ :
ಅನಾದಿವಿಡಿದು ಬಂದಾತನೆ ಜಂಗಮ !
ಅದಿ ಗುರು : ಅನಾದಿ ಶಿಷ್ಯ !
ಈ ಉಭಯ ಕುಳಸ್ಥಳವ ಬಲ್ಲರೆ ಆತ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೮೦೩ ॥

೯
ಅರಿದರಿದು ! ಸಮಗಾಣಿಸಬಾರದು :

ತ್ರಾಸಿನ ಕಟ್ಟಳೀಯಂತಿನಿತು ನೆಗ್ಗಳವಾದರೆ
ಕೃಶ್ವರನೊಡೆಯಿಕ್ಕೆದೆ ಮಾಣವನೇ ?
ಪಾತ್ರ ಅಪಾತ್ರವೆಂದು ಕಂಡರೆ ಶಿವನೆಂತು ಮೆಚ್ಚುವನು ?
ಜೀವ ಜೀವಾತ್ಮವ ಸರಿಯಿಂದು ಕಂಡರೆ
ಸಮವೇದಿಸದಿಪ್ಪನೇ ಶಿವನು ?
ತನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ‘ಯತ್ರಜೀವಸ್ತತ್ವ ಶಿವ’ ನೆಂದು
ಸರ್ವಜೀವದಯಾಪಾರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು
ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಬಂದು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿಪ್ಪನೇ ?

॥ ೮೦೪ ॥

೧೦
ಸಾಫ್ಫಾವರ ಜಂಗಮವೆಂಬುಭಯಪಕ್ಕ ಒಂದೇ :
ಆನ ಮುಖದಲಿ ಬಂದರೂ ತೃಪ್ತಿಯೋಂದೇ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಆಪ್ಯಾಯನವೋಂದೇ.

॥ ೮೦೫ ॥

ಮುತ್ತು ಉದಕದಲಾಗದು, ಉದಕ ಮುತ್ತಿನಲಾಗದು :
ತತ್ತ್ವಫಷಟೀಸಿದ ಸುಮೂಹಾರ್ಥದಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ,
ಚಿತ್ತವೇದ್ಯವಾಗದು ಸದ್ಗುರುವಿನ ಕರಣಕ್ಕೆಲ್ಲದೆ.
ಕತ್ತು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಒಲವಿನ ದಯಿದ
ಚಿತ್ತವಿಡಿದಂಗಲ್ಲದೆ ಶಿವತತ್ತ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗದು.

॥ ೮೦೬ ॥

೧೧
ಕಾಯದ ಗಡಣಿ ಕೆಲಬರಿಗುಂಟು,
ಜೀವದ ಗಡಣಿ ಕೆಲಬರಿಗುಂಟು,
ಭಾವದ ಗಡಣಿ ಕೆಲಬರಿಗುಂಟು,
ವಚನದ ಗಡಣಿ ಕೆಲಬರಿಗುಂಟು :
ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಗಡಣಿ ಆರಿಗೂ ಇಲ್ಲ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ, ತಂಗಟೂರ ಮಾರಯ್ಯಂಗಲ್ಲದೆ. ॥೮೦೭॥

೧೫

ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಲವಿಲ್ಲದನ್ನು ಕ್ಷೇ
ಶೈತ್ಯನ ತೋರುವ ಪರಿಯೆಂತೊ ?
ಸೂರ್ಯಕಾಂತದ ಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯಿಲ್ಲದನ್ನು ಕ್ಷೇ
ಉಷ್ಣವ ತೋರುವ ಪರಿಯೆಂತೊ ?
ಶರಣಂಗಿ ಭಕ್ತಿಕಾಯವಿಲ್ಲದನ್ನು ಕ್ಷೇ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನನೆಱಿವ ಪರಿಯೆಂತೊ ?

॥ ೮೦೮ ॥

೧೬

ಮುನ್ನಾಂತರವತ್ತು ನ್ಹಾತ್ತುಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಪ್ಪುದೆ ಸಿಂಪು ?
ಅದು ಸ್ವಾತಿಗಲ್ಲದೆ ಬಾಯ್ಯಿಜ್ಞಿಯದು, ಕೇಳು, ಕೇಳಾ, ತಂದೇ :
ಎಲ್ಲವಕ್ಕೆ ಬಾಯ ಬಿಟ್ಟರೆ ತಾನೆಲ್ಲಿಯ ಮುತ್ತಪ್ಪದೋ ?
ಪರಮಂಗಲ್ಲದೆ ಹರುಷತಿಕೆಯಿಲ್ಲಿಂದು
ಕರಣಾದಿಗುಣಂಗಳ ಮಣಿದರು;
ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಸಪ್ತವ್ಯಸ್ನಿಗಳಲ್ಲಾಗಿ.

॥ ೮೦೯ ॥

(೧೭) ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಳ

೧

ಮೈಗಿ ಕಾಹ ಹೇಳುವರಲ್ಲದೆ ಮನಕ್ಕೆ ಕಾಹ ಹೇಳುವರೆ ?
ಅಣಕದ ಮಿಂಡನ ಹೊಸ ಪರಿಯ ಸೋಡಾ :
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೆನ್ನ ಮನವ ನಂಬದೆ
ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಲೇಸ ಕಾಹ ಹೇಳಿದನು !

೨

ಮನವಂಚನೆಯಿ ಅನ್ಯಲಿಂಗಾಚರಣೆ;
ಅದು ನಿಜವಲ್ಲ, ನಿಜವಲ್ಲಾ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು ಮನದಂತರಾರ್ಥಿ ತಾನಾಗಿ. || ೮೧೧ ||

५

సహన సంయోగ, జ్యోతియ పతంగన బిసనదంతే—

మనద మదవజుయదే, నిమ్మక్షేపెయిందె నిమ్మనేనివే.

ఎన్న భావద కొనెయ వోనెయ మేలే

మనెయ మాడికొండిపైయయ్య, కూడల సంగమదేవా.

సీనెన్న ప్రాణనాథనాగి.

॥ ೮೮ ॥

६

పృథివియప్పు, తేజ వాయువాకాశ నిరంజనదేవా

నిమ్మమహిమెయ ప్రణవస్ఫురూపంగల్లదే

కాణలారిగెయూ బారదయ్య.

జ్ఞానజ్యోతిధ్యానదింద నాళుధ్వద్వారనాగి

ఆరాధిసి కండె నమ్మకూడల సంగమదేవన.

॥ ೮೯ ॥

७

పత్మమపదాసనదల్లి కుళతు నేట్చీలువ ముఱుదు

తుట్టి ఏదుకదే అట్టీయాడిత్తుల్ల !

బిట్టు కణ్ణ బిగిద హుబ్బ, బ్రహ్మరంధ్రదల్ల,

కట్టుగుడియ కూడల సంగమదేవ హిడివడిద !

॥ ೯೦ ॥

८

సునాదబీందుప్రణవమంత్ర ఆగ్రాచ కొనెయల్సైదుప్రదే :

‘ సోఽహం సోఽహం ’ ఎంచేసుత్తిద్దిత్తు,

‘ కోఽహం ’ ఎంబుద కచేద బ్రహ్మరంధ్రదేంజగి;

యతోఽ వాచోఽ సివక్రంతే ! అప్రాప్తమససా సద !

అసందంబ్రహ్మజోఽ విద్మానా ! న బిట్టేకి కథాజస !

ఇంతేందుదాగి,

అగమ్మ కూడల సంగమదేవనల్లదే మత్తారూ ఇల్లా ! || ౯౧ ||

೧

ಬೆಳಗನೊಳಗಳ ಬೆಳಗು, ಮಹಾಬೆಳಗು !

ಶಿವ ಶಿವಾ, ಪರಮಾಶ್ಚಯವೇ ತಾನಾಗಿ

ಶತಪತ್ರಕ್ರಮಳಕಣ್ಣಕಾಮಘ್ಯದಲ್ಲಿ

ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರ್ಬ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೮೯ ||

ಉ

ಆಚಾರ್ವಿಚಾರವೆಂದಱ್ಯಾಯದ ಕಾರಣ

ಷಡುದರುಶನಂಗಳೆಲ್ಲಾ ತಮತಮಗೆ ಶರಣನ್ನ ತ್ವಿದ್ದುವು;

ಮಹತ್ಯದ ಸಮಯಾದಿ ಶೈವಂಗಳಿಂಬುನೆಲ್ಲಾ ಶರಣನ್ನ ತ್ವಿದ್ದುವು !

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಮಾಡಿದ ವಿನಿಯೋಗ

ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಯದೂ ? || ೯೦ ||

೯

ತಮತಮಗೆಲ್ಲ ನೋಸಲ ಕಣ್ಣವರು, ತಮತಮಗೆಲ್ಲ ಸಂದಿವಾಜಸರು,

ತಮತಮಗೆಲ್ಲ ಖಟ್ಟಾಂಗಕವಾಲತ್ರಿಶಾಲಧರರು :

ದೇವರಾರು ಭಕ್ತರಾರು ಹೇಳಿರಯ್ಯಾ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ಸ್ವತಂತ್ರರು :

ಎನ್ನ ಬಚ್ಚಬಱ್ಯಾಯ ಬಸನನೆನಿಸಯ್ಯಾ. || ೯೧ ||

೧೦

ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಸದಾಚಾರ : ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೇಳಿ.

ಜಂಗಮದಲ್ಲನುಭಾವ, ಸಮಯಾಚಾರ : ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೇಳಿ.

ಈ ಉಭಯಾಚಾರದಿಂದ ತಿಳಿದ ತಿಳಿವು : ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೇಳಿ;

ಬೀಱೆ ತೋಱಲಿಲ್ಲಾ :

ಲಿಂಗಂಗಮದಲ್ಲಿ ಲೀಯವಾದಾಚಾರ ಸಮಯಾಚಾರ.

ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನುದಿನವೇಳಿ !

|| ೯೨ ||

೧೦

ಉಳ್ಳವರು ಶಿವಾಲಯವ್ಯಾಪ್ತಮಾಡುವರು :
 ನಾನೇನ ಮಾಡುವೆ ? ಬಡವನಯಾಗ್ಯ.
 ಎನ್ನ ಕಾಲೀ ಕಂಭ, ದೇಹವೇ ದೇಗುಲ,
 ಸಿರ ಹೊನ್ನ ಕಳಸವಯಾಗ್ಯ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಕೇಳಯಾಗ್ಯ :
 ಸಾಫಾವರಕ್ಕೆಳಿವುಂಟು, ಜಂಗಮಕ್ಕೆಳಿವಿಲಾಲ್ !

|| ೮೨೦ ||

(೪೭) ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಭಕ್ತಿಸ್ತಿಳಿ

೧

ಅಷ್ವದಳ ಕಮಳಾತ್ಮದೋಳಗ್ಗೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಮನಃಪ್ರೇರಕನೆಂದು
 ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದೆ, ಮತ್ತೊಂದನಱ್ಱಾಯೆ.
 ನಿತ್ಯಸ್ವತಂತ್ರಸ್ತನ್ನ ನೀನೇ ದೃಷ್ಟಿ : ಲಿಂಗಜಂಗಮ್ ಒಂದೆ ಒಂದಿಷ್ಟೆನ್ನ,
 ಪರಮಪ್ರಭುವೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೮೨೧ ||

೨

ನಿನ್ನನಾನಱ್ಱಾಯದ ಮುನ್ನ ನಿನೆಲ್ಲಿದ್ದೆ ?
 ಎನ್ನೊಳಗಿದ್ದ ಸಿನ್ನ ತೋಳಲಿಕೆ ನೀನೇ ರೂಪಾದೆ.
 ಇನ್ನ ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೆಂದು ನಂಬಿದೆ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೮೨೨ ||

೩

ಗುರು ಮುನಿದರೆ ಒಂದು ದಿನ ತಾಳುವೆ,
 ಲಿಂಗ ಮುನಿದರೆ ದಿನವರೆ ತಾಳುವೆ;
 ಜಂಗಮ ಮುನಿದರೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ತಾಳಿದೆನಾದರೆ
 ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಹೋಕು ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೮೨೩ ||

೪

ಅರಸು ಮುನಿದರೆ ನಾಡೋಳಗಿರಬಾರದಯಾಗ್ಯ;
 ಗಂಡ ಮುನಿದರೆ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇರಬಾರದಯಾಗ್ಯ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ,
ಜಂಗಮ ಮುನಿದರೆ ನಾನೆಂತು ಬದುಕುವೆ ? || ೮೭ ||

ಃ

ರಚ್ಯಿಯ ನೀರವಿಗೆ ನಾಣಾನುದಿಯಿಲ್ಲದಿಹುದೆ ?
ಅದಱಂತೆ ಎನಬಹುದೆ ಸಜ್ಜನಸ್ತ್ರೀಯ ?
ಅದಱಂತೆ ಎನಬಹುದೆ ಭಕ್ತಿಯ ರತಿಯ ?
ಕರುಳ ಕಲೆ ಪ್ರಕಟಿತವುಂಟಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೮೮ ||

ಃ

ಭೂತವೋಲಿದು ಆತ್ಮನ ಸೋಽಂಕಿದ ಬಳಿಕ
ಭೂತದ ಗುಣವಲ್ಲದೆ ಆತ್ಮನ ಗುಣವುಂಟಿ ?
ಗುರುಕಾರುಣ್ಯವಾಗಿ ಹಸ್ತಮಸ್ತಕಸಂಯೋಗವಾದ ಬಳಿಕ
ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮವೆ ಗತಿಯಾಗಿದ್ದೆ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೮೯ ||

ಃ

ಹಸಿವೆ ತ್ಯಾಸಿ ನಿದ್ರೆ ವಿಷಯಂಗಳ ಮಣಿದೆ : ನೀವು ಕಾರಣ.
ಕಾಮಕೋಧಲೋಧನೋಹಮನುದಮತ್ತರಂಗಳ ಮಣಿದೆ: ನೀವು ಕಾರಣ.
ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ, ಸಪ್ತಧಾತು, ಅಷ್ಟಮಂಗಳ ಮಣಿದೆ : ನೀವು ಕಾರಣ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ,
ನಿಮ್ಮ ಶರಣರಿಗೆ ಆಪಾಯಯನವಾದರೆ ಎನಗೆ ತೈಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು ! || ೯೦ ||

ಃ

ತನು ನಿಮ್ಮದೆಂದ ಬಳಿಕ ಎನಗೆ ಬೇಳಿ ಮನವಿಲ್ಲ;
ಧನ ನಿಮ್ಮದೆಂದ ಬಳಿಕ ಎನಗೆ ಬೇಳಿ ಧನವಿಲ್ಲ.
ಇಂತೀ ಶ್ರೀವಿಧವ್ಯಾ ನಿಮ್ಮದೆಂದಜಾದ ಬಳಿಕ
ಎನಗೆ ಬೇಳಿ ವಿಚಾರವುಂಟಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೯೧ ||

(೫೫) ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಮಾಹೀಶ್ವರಸ್ಥಳ

ಅಕಳ ಕಳ್ಳರು ಕೊಂಡೊಯ್ದ ರೆಸ್ತು ದಿರಿಂ ಭೋಎ ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !
 ಬೊಬ್ಬಿದಿದಿರಿಂ ಭೋಎ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !
 ಅಱಡದಿರಿಂ ಭೋಎ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ !
 ಅಲ್ಲಿ ಉಂಬರೆ ಸಂಗ, ಇಲ್ಲಿ ಉಂಬರೆ ಸಂಗ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಏಕೋಽಭಾವ. ॥ ೮೯ ॥

ಅರ್ಥಪ್ರಾಣಾಭಿಮಾನವನೇಂಪ್ರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಷ್ಟನೇ ? ಅಲ್ಲ.
 ಆದಿರುದ್ರನ ಮಗಳು ಆದಿಶಕ್ತಿ; ಆದಿಶಕ್ತಿಯ ಮಗ ವಿಷ್ಣು;
 ವಿಷ್ಣುವಿನ ಅರ್ಥಾಂಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿತ್ರ;
 ಈ ತೊತ್ತಿನ ತೊತ್ತಿನ ವಡಿದೊತ್ತನೊಪ್ರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಷ್ಟನೇ ? ಅಲ್ಲ.
 ಎನ್ನ ಮನದೊಡೆಯ ಮಹಾದೇವ,
 ನಿಮ್ಮ ಮನವ ನಿಮಗೊಪ್ರಿಸಿ ನಾತ್ಮಕಂಧ್ರ, ಕಾಣಾ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. ॥ ೯೦ ॥

ಮಾಡುವಾತ ನಾನಲ್ಲಯಾ; ನೀಡುವಾತ ನಾನಲ್ಲಯಾ.
 ಬೇಡುವಾತ ನಾನಲ್ಲಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಕಾರುಣ್ಯವಲ್ಲದೆ, ಎಲೆ ದೇವಾ !
 ಮನಯ ತೊತ್ತಲಿಸಿದರೆ ಒಡತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಬಂತೆ
 ನಿನಗೆ ನೀ ಮಾಡಿಕೊ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. ॥ ೯೧ ॥

ಎನ್ನಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಗುರುಲಂಗಂಗಮವ ಪೂಜಿಸಲಜ್ಞಾಯಾದ ಕಾರಣ
 ಬಹುಜನ್ಮಕ್ಕೆ ತಂದಿಕ್ಕೆದೆಯಯಾ ಎನ್ನ ನು.
 ಎನಗೆ ಗುರುಪಥವ ತೋಜ್ಞಾದವರಾರು ?
 ಲಂಗವರ್ಧವ ತೋಜ್ಞಾದವರಾರು ?
 ಜಂಗಮವರ್ಧವ ತೋಜ್ಞಾದವರಾರು ?
 ಶಾದೋಽದಕಪ್ರಸಾದವ ತೋಜ್ಞಾದವರಾರು ?

ತೋಜುವ ಮನವೆ ನಿರ್ವೇಂದ್ರಿಯಾದೆ :

ಎನಗಿನಾನ್ನವ ಭಯನಿಲ್ಲಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೮೩೨ ||

(ಇಳ) ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ತು ಇ

ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಯದೆ, ‘ಸೋಹಂ’ ಎಂದೆನಿಸದೆ
‘ದಾಸೋಹಂ’ ಎಂದೆನಿಸಯಾಗ್ಯಾ.

ಲಂಗಜಂಗಮದ ಪ್ರಸಾದದ ನಿಲವ ತೋಜು ಬದುಕಿಸಯಾಗ್ಯಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮ ! || ೮೩೩ ||

ಆಶಯಾವಿಷ ತಾಮಸದಿಂದ ಭವಂಥನವಾದುದನಜ್ಞಾಯಾ;

ಶ್ರವಿಧ ಶ್ರವಿಧಾವಸ್ಥಿಯ ಮನುಷಿಯಾ !

‘ಓ ನಮಃ ಶಿವಾಯ, ಶರಣ ಓಬುದ ಒಡದೆ ಸೆನೆಯಾ, ಮನವೆ !
‘ಮಹಂತ ಶಿವಲಿಂಗಸ್ಯ ಮಹಂತೋ ಜಂಗಮಸ್ತಧಾ ’

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪ್ರಸಾದಸಾನ್ವಿಧ್ಯದಿಂದ

ಭವಜನ್ಮ ಕರ್ಮ ಪಂಚಭೂತಪೂರ್ವನಾಸ್ತಿ. || ೮೩೪ ||

ಜಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ಜೀಳಾರ ಸುತ್ತಿತ್ತಯಾ :

ವಾವದ ಒಲೆಯ ತಂದು ಮುಂದೊಡ್ಡಿದರಯಾಗ್ಯಾ.

ಬೀಟಿಕಾಳನು ಮೃಗವಸಟ್ಟಿ, ಮೃಗ ಗೋರಿಗೋಳಗಾಗದಯಾಗ್ಯಾ !

ಹರನೊಡ್ಡಿದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಮೃಗವು

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಂಗೆ ಓಗರವಾಯಿತ್ತಯಾ !

|| ೮೩೫ ||

ಪರಿಯಾಳವೆ ಭಾಜನವೆಂಬರು : ಪರಿಯಣ ಭಾಜನವಲ್ಲ :

ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮನವೆ ಭಾಜನ.

ಪ್ರಾಣವನು ಬೀಸರವೈಗದೆ ಮೀಸಲಾಗಿಸ ಬಲ್ಲರೆ

ಕೂಡಿಕೊಂಡಿಸ್ತ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೮೩೬ ||

ಈ

ಆತ್ಮಲಿಂಗ, ಪರಮಾತ್ಮಜಂಗಮ;
 ತನು ಮಧ್ಯ ಪ್ರಸಾದವಾಯಿತ್ತು,
 ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿವಾಸವಾಯಿತ್ತು—
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಸಂಗದಿಂದ
 ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿವಾಸವಾಯಿತ್ತು !

|| ೮೩ ||

ಲೋಹ ಪರುಷನ ಮುಟ್ಟುವದಲ್ಲದೆ,
 ಪರುಷ ಪರುಷವ ಮುಟ್ಟುವದೆ, ಅಯಾ ?
 ಅಂಗವಿಡಿದಂಗೆ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ, ಲಿಂಗವಿಡಿದಂಗೆ ಪ್ರಸಾದವೆಲ್ಲಿಯದೋ ?
 ‘ ಅಣೋರಣೀಯಾನ್ ಮಹತೋ ಮಹಿಯಾನ್ ’
 ಹಿರಿದಕ್ಕೆ ಹಿರಿದು ಕಿಣ್ಣಿದಕ್ಕೆ ಕಿಣ್ಣಿದು
 ವಾಗ್ನಕ್ಕೆಗೋಚರ—
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಸ್ವರಂವ :
 ಪ್ರಸಾದ ನಿರೂಪ, ಲಿಂಗೈಕ್ಯ !

|| ೮೪ ||

೨

ಜಂಗಮವೆ ಲಿಂಗವೆನಗಿ, ಜಂಗಮವೆ ಪ್ರಾಣವೆನಗಿ.
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾ, ಎನಗಿಯಾ ನಿನಗಿಯೂ
 ಜಂಗಮಪ್ರಸಾದವೇ ಪ್ರಾಣ.

|| ೮೫ ||

೩

ಅಯಾ, ನೀನೆಂದರೆ ಎಂಬೆನು :
 “ ನಿನ್ನ ಹಂಗೇನು ಹರಿಯೇನು ?
 ನಿನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದಗುಳು ಸವೆಯದು;
 ನಿನ್ನ ಪ್ರಸಾದವ ಕೊಂಡಿನ್ನೆ ಭವಕ್ಕೆ ಬೀಜವಾಯಿತ್ತು !
 ಜಂಗಮವೇಲಿಂಗವೆಂದು ಒಕ್ಕುದ ಕೊಂಡರೆ
 ಎನ್ನ ‘ಭವಂ ನಾಸ್ತಿ’ಯಾಯಿತ್ತು ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ” ||೮೬||

೬

ಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದ ಕೇಡ ಸೋಡಯಾಗಿ;
ಜೊಗ್ಯೇತಿಯ ಬಲದಿಂದ ತಮಂಥದ ಕೇಡ ಸೋಡಯಾಗಿ;
ಸತ್ಯದ ಬಲದಿಂದ ಕಸತ್ಯದ ಕೇಡ ಸೋಡಯಾಗಿ;
ವರುಷದ ಬಲದಿಂದ ಅವಲೋಹದ ಕೇಡ ಸೋಡಯಾಗಿ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅನುಭಾವದಿಂದ
ಎನ್ನ ಮನದ ಕೇಡ ಸೋಡಯಾಗಿ !

೧೦

ಆಷ್ಟರ ವಚನ ಆಷ್ಟಿಗಾಯಿತ್ತು :
ವೇದ್ಯರಿಗಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಭಾವದಿಂದ
ಎನ್ನ ‘ಭವಂ ನಾಸ್ತಿ’ ಯಾಯಿತ್ತು.

|| ೮೪ ||

೧೧

ಅಸಂಬಂಧ ಸಂಬಂಧವಾಯಿತ್ತು
ಲಿಂಗಸಾರಾಯರ ಸನುಮತದಿಂದ;
ಉತ್ತಮ ಮಧ್ಯಮವ ಕೆಡಿಸಿತ್ತು
ಏಕೋ ಸತಿಪತಿ ಗುಣದಿಂದ—
ಗರುವರ ಗರುವತನವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನನುಭಾವದಿಂದ

|| ೮೫ ||

(೫) ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಶರಣಸ್ತಳ

೧

ಶರಣಸನ್ನಿಹಿತನೈಕ್ಯವಹಲ್ಲಿ ಹರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳು ಮೊದಲಾದ
ತೀತ್ತೀಸಾದಿ ದೇವಕ್ರಿಯೆಗು, ‘ಉಷಿ, ಉಷಿ’ ಎನುತ್ತಿರಲು
‘ಇಕ್ಕೆ ಬಸವಣ್ಣಂಗ ತಾವಾವುದಯಾಗಿ ? ’ ಎಂದೋಡಿ:—
ಅಂಗದ ಕಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಾಫನ,
ಎಡದಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನ ಸಾಫನ, ಒಲ್ಲಿನಯಾಗಿ !

ಕೊರಳು ಗರಳಸಾಫಿನ, ಬಾಯಿ ಅಪ್ಪುವಿನ ಸಾಫಿನ,
ನಾಸಿಕ ವಾಯುವಿನ ಸಾಫಿನ, ಕಣ್ಣಳು ಅಗ್ನಿಸಾಫಿನ,
ಜೆಡೆ ಗಂಗೆಯ ಸಾಫಿನ, ಸೋಸಲು ಚಂದ್ರನ ಸಾಫಿನ,
ಹಿಂದು ಸೂರ್ಯನೇ ಸಾಫಿನ,
ಚರಣಂಗಳು ಅಷ್ಟದಿಕ್ವಲಕರ ಸಾಫಿನಂಗಳು,
ಗುಹ್ಯೆ ಕಾಮನ ಸಾಫಿನ,
ಹಸ್ತಂಗಳು ಕವಾಲ ಖರ್ಚಾಂಗ ತ್ರಿಶಾಲ ದಮರುಗಸಾಫಿನ,
ದೇಹ ರುಂಡಮಾಲೆಯ ಸಾಫಿನ, ಕಣ್ಣ ನಾಗೀಂದ್ರನ ಸಾಫಿನ—
ಇಂತೀ ಸಾಫಿನಂಗಳ ನಾನೋಲ್ಲಿನಯಾಃ !
ಹೃದಯಕಮಳಮಧ್ಯದ ಅಂತರಾಳದ
ಏಕಪೀಠದ ಸಿಂಹಾಸನದ ತೆಱಹ ಕೊಡು,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

॥ ೮೪ ॥

೬

ನೀನೋಲಿದರೆ ಒಲಿ; ಒಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಮವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಯಾಃ;
ಲಿಂಗದ ಬೆಳಗನೊಳಕೊಂಡು ಸಮವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳಯಾಃ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲಿ ತದ್ದ ತವಾದೆನಯಾಃ !

॥ ೮೫ ॥

೭

ಮಾಡುವರಿಲ್ಲ, ನೀ ಮಾಡದೆ ನಿಲ ಸಾಲೆ;
ಬೇಡುವರಿಲ್ಲ, ನೀ ಬೇಡದೆ ನಿಲ ಸಾಲೆ;
ಕೂಡುವರಿಲ್ಲ, ನೀ ಕೂಡದೆ ನಿಲ ಸಾಲೆ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ
ತಾನು ತಾನಾಗಿ ನೋಡದೆ ನಿಲ ಸಾಲೆ !

॥ ೮೬ ॥

೮

ಅಲಿಕಲ್ಲ ಹರಳನಂತೆ, ಅರಗಿನ ಪುತ್ತಳಿಯಂತೆ
ತನು ಕರಗಿ ನೇರಿನ ಸುಖನ ನಾನೇನೆಂಬೆ ?
ಕಡೆಗೋಡಿವರಿದುವೆನಗಯಾಃ ನಯನದ ಸುಖಜಲಂಗಳು !

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಮುಟ್ಟಿ
ನೆರೆವ ಸುಖವ ನಾನಾರ್ಥಿಗೇನೆಂಬಿ ?
॥ ೮೪ ॥

ನಾಲಗೆ ತಾಗಿದ ರುಚಿಗೆ ಮನವೇ ಸಾಷ್ಟಿ, ಸಾಲಡೆ, ಅಯ್ಯಾ ?
ಮಾಲೆಗಾಡನ ಕೇಳಿ ನನೆ ಅರಳುವುದೆ ?
ಆಗಮವನ್ನಿದಿರಿಂಗೆ ತೋಳುವುದು ಆಚಾರವೆ, ಅಯ್ಯಾ ?
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಕೂಡಿದ ಕೂಟಿದ ಕರುಳ ಕಲೆಯನು
ಇದಿರಿಂಗೆ ತೋಳುವುದು ಆಚಾರವೆ, ಅಯ್ಯಾ ?
॥ ೮೫ ॥

(ಇಂ) ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಷಕ್ತಿಸ್ಥಳ

೦

ಎಲ್ಲರ ಗಂಡರ ಪರಿಯಂತಲ್ಲ ನೋಡವ್ವಾ :
ನಮ್ಮ ನಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ; ಸುಳಿದು ಸಿಂಗಾರವ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು ತನೈನ್ನಿಂದಿಗೆ ಬೃಚಿಟ್ಟಿನಾಗಿ.
॥ ೮೬ ॥

೨

ಜ್ಞಾನದ ಗಮನದ ಸಹಜದ ಉದಯದಲ್ಲಿ ಏನೆಂದಱ್ಱಿಯೆನು;
ಲಿಂಗದ ಬೆಳಗು ಒಳಕೊಂಡುದಾಗಿ ಏನೆಂದಱ್ಱಿಯೆನು;
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ನಾನೇನಂದಱ್ಱಿಯೆನು !
॥ ೮೭ ॥

೩

ಕಾಯವೆಂಬ ಘಟಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯವೇ ಸುಯಿದಾನ,
ಸಮಶಿಯೆಂಬ ಜೀ, ಕರಣಾದಿಗಳೆ ಶ್ರವಣ;
ಜ್ಞಾನವೆಂಬಗ್ರಿಯನಿಕ್ಕೆ,
ಮುತ್ತಿಯೆಂಬ ಸಟ್ಟಿಗದಲ್ಲಿ ಘಟ್ಟಿಸಿ ಪಾಕಕ್ಕೆ ತಂದು,
ಭಾವದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಪರಿಣಾಮದೋಽಗರವ ನಿರ್ದಿಧರಿ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಆರೋಗ್ಯಾಯಾಯಿತ್ತು.
॥ ೮೮ ॥

೪

ಕಣ್ಣಳು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ನೋಡಲಿಲ್ಲ,
ಕಿವಿಗಳು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ,
ಕೃಗಳು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಪೂಜಿಸಲಿಲ್ಲ,
ಮನ ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ^೧
ಮಹಂತ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ !

॥ ೮೫ ॥

೫

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸಾಫ್ತಾನನಿಧಿ, ಅಡಿಗಡಿಗೆ ದಿವ್ಯಪ್ರಕ್ಷೇತ್ರ,
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ನಿಧಿಯೂ ನಿಥಾನ, ನೋಡಾ !
ಆಶನ ಇರವೆ ವಾರಣಾಸಿ, ಅವಿಮುಕ್ತಪ್ರಕ್ಷೇತ್ರ :
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ.

॥ ೮೬ ॥

ಶರೆಣ ಸ್ವಳ್ಳ

(೫೬) ಶರೆಣ ಜಾಞ್ಜನಿಸ್ಕಳಿ

ಧನದಲ್ಲ ರುಚಿ, ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಭರಯು :

ಇದಾವಂಗಳವದುವುದಯಾಗ್ಯ ?

ನಿಧಾನ ತಪ್ಪಿ ಬಂದರೆ ಒಲ್ಲೆನೆಂಬವರಿಲ್ಲ;

ಪ್ರಮಾದವಶದಿಂ ಬಂದರೆ ಹುಸಿಯೆನೆಂಬವರಿಲ್ಲ.

ನಿರಾತೆ-ನಿಭರಯ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನೀನೊಲಿದ ಶರೆಣಂಗಳಿಲ್ಲ !

॥ ೮೩ ॥

ಶರೆಣಸನ್ಯತವಪ್ಪ ನಿಜಗುಣಭರಿತನಪ್ಪದೆ

ಸತ್ಯಪರಜ ತಮು ಕೋರ್ಥ ಬಿಡದನ್ನು ಕ್ಷೇ,

ಅನುಭಾವವೆಲ್ಲಿಯದ್ದೋ—

ಆತ್ಮಸ್ತುತಿ ಪರನಿಂದೆಯು ಬಿಡದನ್ನು ಕ್ಷೇ,

ಅರಿಷಂಗಾವರ್ಗ ದಶವಾಯು ಬೆರಸಿವರ್ಗ

ಕಳಂಕವಪ್ಪ ತನು ಬಿಡದನ್ನು ಕ್ಷೇ ?

ಸಂಸಾರ ಮಾಣಿಲ್ಲದೆ

ಶರೆಣ ಸಜ್ಜನಿಕೆ, ಸಮಯಾಚಾರ ನಿಜವೃತಪ್ಪ

ದುರಾಚಾರಿಗಳಿಗಳವಡದು

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರೆಣರಿಗಳ್ಳದೆ.

॥ ೮೪ ॥

ಹಲಬರ ಸುಂಗಿದ ಹಾವಿಂಗೆ ತಲೆ ಬಾಲವಿಲ್ಲ, ನೋಡಾ :

ಕೊಲುವುದು ತ್ರೈಜಗವೆಲ್ಲವಿ : ತನಗೆ ಬೇಳೆ ಪ್ರಾಳಯವಿಲ್ಲ;

ನಾಕಡಿಯಸ್ಯೈದವುದು : ಲೋಕದ ಕಡೆಯನೆ ಕಾಣ್ಣಿದು;

ಸೂಕ್ಷ್ಮಪಥದಲ್ಲಿ ನಡೆವುದು : ತನಗೆ ಬೇಳೆ ಓಡಲಿಲ್ಲ;

ಅಹಮ್ಮೊಂಬ ಗಾರುಡಿಗನ ಸುಂಗಿತ್ತು,

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರೆಣರಲ್ಲಿದುಳಿದವರ !

॥ ೮೫ ॥

೪

ಆದಿತ್ಯನೋಮರು ಆಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹರು;
 ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಭಯಕ್ಕೂಳಗಾದ, ಹರಿಸಿಂಹಾಸನವಡಗಿತ್ತು :
 ಅಂತೊ ನಾಸ್ತಿ, ಇಂತೊ ನಾಸ್ತಿ !
 ಇಂತು ರೋಮಜರಿಂಬರು ಸಿಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿ ತರುಮರನಡಿಯಲಿದ್ದ ರು.
 ಮಾರ್ಕಂದೇಯ ಮಹಾಮುಸಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಮರಣಿಯೆನಿಸಿಕೊಂದನೆಲ್ಲದೆ,
 ಲಿಂಗದ ನಿಜವನಜಾಯನು,
 ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,
 ಸೀವೈ ಮಾಡಿದ ಬಯಲು ಭಕ್ತಿಸಿತ್ತು ಅನಂತ ಹಿರಿಯರನು !

॥ ಅಂತ ॥

೫

ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಬೀಜವಲ್ಲದವರಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗದು ಶಿವಜ್ಞಾನ ;
 ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಲಿಂಗಸ್ಥಳವಡದು; ಜಂಗಮಸ್ಥಳವಡದು;
 ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದಸ್ಥಳವಡದು;
 ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆ
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರನುಭಾವ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದು. || ಅಂತ ||

೬

ಮರುಳು ಕಂಡ ಕನಸಿನ ಪರಿಯಂತೆ ಶಿವಾಚಾರ,
 ಕರಿಯು ಕನ್ನಡಿಯೋಳಗಡಗಿದಂತಯಾ !
 ಗುಣಯವಗುಣಿಯೋಡನಾಡಿದರೆ
 ಅದೆ ಆತನ ಕರ್ಮಫಲ, ನೋಡಾ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ಅನುಭಾವ
 ಭವದುಃಖಿಗಳಿಗೆ ವೇದ್ಯವಾಗದಯಾ .

॥ ಅಂತ ॥

೭

ಉಂಬ ಬಟ್ಟಲು ಬೇಳಿ ಕಂಚಲ್ಲ : ನೋಡುವ ದರ್ಶಣ ಬೇಳಿ ಕಂಜಲ್ಲ;
 ಭಾಂಡ ಒಂದೆ, ಭಾಜನ ಒಂದೆ : ಬೇಳಗೆ ಕನ್ನಡಿಯೆನಿಸಿತ್ತುಯಾ !

ಅಂತಿಮರೆ ಶರಣ : ಮುಖೀದರೆ ಮಾನವ :

ನುಡಿಯದೆ ಪೂಜಿಸು ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನ.

|| ೨೫೦ ||

ಕೆಂಪಿ ಹಳ್ಳಿ ಬಾವಿಗಳು ನೈದಿಗೆದರೆ

ಗುಳ್ಳಿ ಗೊರಜೆ ಚಿಪ್ಪುಗಳು ಕಾಣಬಹುದು :

ವಾರಧಿ ನೈದಿಗೆದರೆ ರತ್ನಂಗಳು ಕಾಣಬಹುದು !

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಮನದೀಳಿದು ಮಾತನಾಡಿದರೆ

ಲಿಂಗನೇ ಕಾಣಬಹುದು !

|| ೨೫೧ ||

೬

ಪುಣ್ಯವಾವನೆಂಬುಭರುಕರ್ಮವನಾರು ಬ್ಲ್ಲಿರಯಾ ?

ಇವನಾರುಂಬರು ? ಕಾಯ ತಾನುಂಬರೆ ಕಾಯ ಮಣ್ಣಾ;

ಜೀವ ತಾನುಂಬರೆ ಜೀವ ಬಯಲು !

ಈ ಉಭರುನಿಂಬಾಯವ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಬಲ್ಲ.

|| ೨೫೨ ||

೧೦

ನಾರುಳಿಯ ಹಣಿದವನಾರಾದರೆಯೂ ಆಡರೆ ?

ನಾರುಳಿದರೆ ಮುಂದೆಯಂಕುರಿತ ಫಲ ತಪ್ಪದು :

ಮಾಡುವನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರದಾಯಕ !

ಮಾಟವಣತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಯವಾದರೆ

ಆತನೆ ಅಳ್ಳು ಶರಣಸಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೨೫೩ ||

೧೧

ಭಕ್ತನ ಮತವೆಂದು ಜಂಗನು ನಡೆದು ಬಂದಲ್ಲಿ,

ಆ ಭಕ್ತನ ಕಾಣುತ್ತ ಆಸನತ್ಯಜತೆಯ ಮಾಡುತ್ತ,

ಕೊಂಕುತ್ತ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿದುರ್,

ಬಾಗಿ ಬಳ್ಳಕುತ್ತ,

‘ ಬಿಜಯಂ ಮಾಡಿ, ದೇವಾ ! ’ ಎಂದು ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ,

ಪಾದಾಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪಾದೋದಕವಂ ಕೊಂಡು,

ವಿಧೂತಿ-ವೀಳೆಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು,
 ಕಂಗಳು ತುಂಬಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ, ಶೋತ್ರ ತುಂಬಿ ಹಾರ್ಡಿಸಿ,
 ಬಾಯಿ ತುಂಬಿ ನೂತನಾಟಿ ‘ ಏಗುವುದು ಏ ಬೆಸನೆ ’ಂದು
 ತನುಕರಿಗಿ ಮನಕರಿಗಿ ನೇರೆಡಿ ಮಾಡುವುದು ಭಕ್ತಿಸ್ಥಳಿಲ.
 ಒಡವನಾಗಲಿ ಒಲ್ಲದನಾಗಲಿ ಇನಿತು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ
 ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಬುದು ಜಂಗಮಸ್ಥಳಿಲ.
 ಈ ಎರಡೊಂದಾದ ಘನವನಂತಿಂದುಪಮಿಸಲಾಗದಂತಿರಲ !
 ಇನಿತಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದ ಮಾಟ ಭಕ್ತಿಸ್ಥಳಿಲಕ್ಕೆ ಸ್ಲಾಮು :
 ಘಲದಾಯಕಸ್ನೇಸಿ !
 ಇನಿತಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಬುದು ಜಂಗಮಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸ್ಲಾಮು :
 ಉಪಜೀವಿತನ್ನೇಸಿ !
 ಈ ಎರಡಕ್ಕೆಯೂ ಭವ ಹಿಂಗಮ, ಕಾಣಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !
 || ಅತ್ಯಾ ||

೨೯

ಲಂಗನಿಸ್ತೇ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಯವಾಯಿತ್ತು;
 ಭಕ್ತಿನಿಸ್ತೇ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಯವಾಯಿತ್ತು;
 ಪ್ರಸಾದನಿಸ್ತೇ ಬೆರಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಯವಾಯಿತ್ತು :
 ಒಂದೊಂದಱೆ ನಿಸ್ತೇ ಅಂದಂದಿಂಗೆ ಬೀಯವಾಯಿತ್ತು.
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರಿಜಗವನಾಳಿಗೊಂಡಿತ್ತು. || ಅತ್ಯಾ ||

೩೦

ತೆಂಜನಸಂಜಾವುದು ಅಪೂರ್ವ; ಅಂತಹ ಮಂಜಿವುದು ಅಪೂರ್ವ;
 ಕೂಡೆ ಶರಣೆಂಬುದು ಅಪೂರ್ವ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಭಕ್ತಿಯಭಿನಾನಿಯ ಜೋವನದಂತೆ ! || ಅತ್ಯಾ ||

೩೧

ಇದು ಮಾನವ ಕುಟ್ಟಿ ಒಂದು ಮಾನವ ಮಾಡು, ಕಂಡಾ, ಮದವಳಿಗಿ :
 ಇದು ನಮ್ಮ ಬಾಳುವೆ, ಮದವಳಿಗಿ;
 ಇದು ನಮ್ಮ ವಿಸ್ತಾರ, ಮದವಳಿಗಿ !

ಮದವಲಿದು ನಿಜವುಳಿದ ಬಳಿಕ, ಅದು ಸತ್ಯ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೮೩ ||

೧೫

ಕುಲಮುದವಲಿಯದನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಶರಣನಾಗಲೇಕೆ ?
ವಿಧಿವಶ ಬಿಡದನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಭಕ್ತನಾಗಲೇಕೆ ?
ಹಮ್ಮಿನ ಸೊಮ್ಮಿನ ಸಂಬಂಧ ಬಿಟ್ಟು
ಕಿಂಕಿಲ ಕಿಂಕಿಲ ಕಿಂಕಿಲನಾಗಿರಬೇಕು !
ಹೆಪ್ಪನೆಯಿದ ಹಾಲು ಕೆಟ್ಟಿ ತುಪ್ಪವಪ್ಪಂತೆ
ಇಪ್ಪರು, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣರು ! || ೮೪ ||

೧೬

ಮಣಿಮಡಕೆ ಮಣಿಗದು ಶ್ರೀಯಳಿದು;
ಬೆಣ್ಣ ಕರಗಿ ತುಪ್ಪವಾಗಿ,
ಮರಳ ತುಪ್ಪ ಬೆಣ್ಣ ಯಾಗದು ಶ್ರೀಯಳಿದು;
ಹೊನ್ನ ಕಬ್ಬಿನವಾಗದು ಶ್ರೀಯಳಿದು;
ಮುತ್ತು ನೀರಲ್ಲಿ ಹಂಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೆ ನೀರಾಗದು ಶ್ರೀಯಳಿದು :
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣನಾಗಿ
ಮರಳ ಮಾನವನಾಗನು ಶ್ರೀಯಳಿದು. || ೮೫ ||

೧೭

ಪೂರ್ವಜನ್ಮನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಗುರುತರುಣವಿಡಿದಂಗೆ ಬಂಧನವೆಲ್ಲಿಯದೋ ?
ಭವಂಧವೆಲ್ಲಿಯದೋ—
ಸಂಕಲ್ಪ ವಿಕಲ್ಪವೆಂಬ ಸಂದೇಹ ಕಳೆದುಳಿದವಂಗೆ :
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಶ್ರೀಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಮಾಣದೆ ನೈನೆವಂಗೆ ? || ೮೬ ||

೧೪

ಲಗ್ಗುವೆಲ್ಲಿಯದೊ ನಿಷ್ಪೂವೆಲ್ಲಿಯದೊ, ಸಂಗಯಾ ?
 ದೋಷವೆಲ್ಲಿಯದೊ ದುರಿತವೆಲ್ಲಿಯದೊ, ಸಂಗಯಾ ?
 ನಿಮ್ಮ ಮಾಳದೆ ನೀನೆವಂಗೆ ಭವಕರ್ಮವೆಲ್ಲಿಯದೊ,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಯಾ ?

॥ ೮೯ ॥

(೬೧) ಶರಣ ಶರಣಸ್ತಿ ಭ

೧

ಶರಣ ನಿದ್ರೀಗೆಯ್ದರೆ ಜಪ, ಕಾಣಿರೋ,
 ಶರಣನೆದ್ದು ಕುಳಿತರೆ ಶಿವರಾತ್ರಿ, ಕಾಣಿರೋ;
 ಶರಣ ನಡೆದುದೆ ಪಾವನ, ಕಾಣಿರೋ,
 ಶರಣ ನುಡಿದರೆ ಶಿವತತ್ತ್ವ, ಕಾಣಿರೋ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣನ ಕಾಯನೇ ಕೈಲಾಸ, ಕಾಣಿರೋ ! || ೮೯ ॥

೨

ಉಪಮಿಸಬಾರದ ಉಪಮಾತೀತರು,
 ಕಾಲಕರ್ಮರಹಿತರು, ಭವವಿರಹಿತರು,
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮೆವಾ, ಇಮ್ಮ ಶರಣರು.

೩

ಭವಕೈ ಹುಟ್ಟಿವನಲ್ಲ, ಸಂದೇಹಿ ಸೂತಕಿಯಲ್ಲ,
 ಆಕಾರ ನಿರಾಕಾರನಲ್ಲ, ನೋಡಯಾ ;
 ಕಾಯನಂಚಕನಲ್ಲ, ಜೀವವಂಚಕನಲ್ಲ,
 ರಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮುಕ್ತಾಮುಹಿಮು, ನೋಡಯಾ :
 ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣನುಪಮಾತೀತ, ನೋಡಯಾ ! || ೯೦ ॥

೪

ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ವಾಕ್ ಪರುಷ, ವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ ನಯನ ಪರುಷ,
 ರುದ್ರಂಗೆ ಚಸ್ತು ಪರುಷ,
 ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣಂಗೆ ಪಾದನೇ ಪರುಷ ! || ೯೧ ॥

ಸಮುದ್ರ ಘನವೆಂಬೆನೆ ? ಧರೀಯ ಮೇಲಡಿಗಿತ್ತು.

ಧರೀ ಘನವೆಂಬೆನೆ ? ನಾಗೀಂದ್ರನ ಘಟಾಮಣಿಯ ಮೇಲಡಿಗಿತ್ತು.
ನಾಗೀಂದ್ರ ಘನವೆಂಬೆನೆ ?

ಪಾರ್ವತಿಯ ಕಿಳುಕುಣಿಕೆಯ ಮುದ್ರಿಕೆಯಾಯಿತ್ತು.

ಅಂತಹ ಪಾರ್ವತಿ ಘನವೆಂಬೆನೆ ?

ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅಧಾರಂಗಿಯಾದಳು.

ಅಂತಹ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಘನವೆಂಬೆನೆ ?

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ

ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಮೇಲಡಿದನು !

॥ ೮೯ ॥

ಆಚಾರಲಿಂಗವಿಡಿದು ಅನುಭಾವಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ.

ಅನುಭಾವಲಿಂಗವಿಡಿದು ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ.

ಮೀಳುದ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವಿಡಿದು ಕ್ರಿಯಾಸಿಷ್ಟ್ತಿಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ.

ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವಿಡಿದು ಮೀಳುದ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ.

ಇದು ಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಲಿಂಗವಿಡಿದು ಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ !

॥ ೯೦ ॥

²
ನೆಲನೊಂದೆ ಹೊಲಿಗೇರಿ-ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ;

ಜಲವೊಂದೆ ಶೋಚಾಚಮನಕ್ಕೆ;

ಕುಲವೊಂದೆ ತನ್ನ ತಾನಣಿದವಂಗೆ;

ಫಲವೊಂದೆ ಷಡುದರುಶನಮುಕ್ತಿಗೆ;

ನಿಲವೊಂದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮನಣಿದವಂಗೆ. || ೯೧ ||

(೯೧) ಶರಣನ ಭಕ್ತಸ್ಥಳ

ಮಧ್ಯಸಿಂಡಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನಿದ್ದೆಡೆಯನಣಿಯವು;

ಪೂರ್ವಸಿಂಡಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನಾಢ್ಯಂತಪ್ನನಣಿಯವು;

ಕಾಲಸಿಂಡಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ಶಿವನ ನಿಲುಕದೆಯನಣಿಯದೆ

ಕಾಲಚಕ್ರದೋಷಗಾದುವೆಲ್ಲವೂ !

సంశయపిండంగళీల్నవ మఱిదు
నిమ్మ శరణసేవేయల్లిరిసయాయ,
కూడల సంగముదేవా.

॥ ८३ ॥

౬

పరముత్త్వద నిజసంయుక్తర
ఆను సిఎనెంబ రబ్ సుఖిగళ తొఱ్ఱూ ఎనగే,
మహానుభావర తొఱ్ఱూ ఎనగే.
లింగ్యైక్షర, లింగసుచిగళ, లింగగూడాగిష్టవర,
లింగాభిమానిగళ తొఱ్ఱూ ఎనగే.
ఆహోరాత్రియల్లి దిమ్మ శరణర సేవేయల్లిరిసు,
కూడల సంగముదేవా.

॥ ८४ ॥

౭

అయాయ, సజ్జన సద్గభావర సంగదింద
మహానుభావర కాణబచుదయా;
మహానుభావర సంగదింద త్రీగురువనఱ్ఱాయబహుదు,
లింగవనఱ్ఱాయబహుదు, జంగమవనఱ్ఱాయబహుదు,
ప్రసాదవనఱ్ఱాయబహుదు, తన్న తానఱ్ఱాయబహుదు.
ఇదు కారణ, సద్గభక్తర సంగపనే కరుణిసు,
కూడల సంగముదేవా, సిమ్మ ధేము !

॥ ८५ ॥

౮

సుర మర మథనదింద ఆగ్నిహుట్టి ఆ సురనీల్నవ సుడదిష్టుడే ?
మధానుభావర సంగదింద జ్ఞానాగ్ని హుట్టి
ఎన్న తసుగుణవేల్వవ సుడదిష్టుడే ?
ఇదు కారణ, మహానుభావర తొఱ్ఱూసు, కూడల సంగముదేవా.

॥ ८६ ॥

ಃ

ಅಜ್ಞಾದುದನಜ್ಞಾಯಲೊಲ್ಲದು, ಅದೆಂತಯಾಗಿ ?
ಮಜ್ಞಾದುದ ಮಜ್ಞಾಯಲೊಲ್ಲದು, ಅದೆಂತಯಾಗಿ ?
ಅಜ್ಞಾದು ಮಜ್ಞಾದ ನುಸವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯಾ ಬಳ್ಳ.

|| ಉಳಿ ||

ಃ

ಮೀಸಲು ಬೀಸರವಾದ ಪರಿಯ ನೋಡಾ :

ಕಾಲು ತಾಗಿದ ಅಗ್ನವಣಿ, ಕೈಮುಟ್ಟಿದ ಅರ್ಷಿತ,
ಮನಮುಟ್ಟಿದ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆಯನೆಂತು ಘನವೇಂಬಿನಯಾಗಿ ?
ಬಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಸಿ, ನಿಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಿಜವ ಮಾಡಿ,
ಆನೆಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ಉಳಿ ||

ಃ

ರಾಲೆಂಜಲು ಹೆಯ್ಯನ; ಉದಕವೆಂಜಲು ಮತ್ತ್ಯದ;

ಪುಷ್ಟವೆಂಜಲು ತುಂಬಿಯ.
ಎಂತು ಪೂರ್ಜಿಸುವೆನಯಾಗಿ, ಶಿವ, ಶಿವಾ, ಎಂತು ಸ್ವಾಜಿಸುವೆ ?

ಈ ಎಂಜಲವನತಿಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವಕ್ಕೆಲ್ಲ,
ಬಂದುವ ಕೈಕೊ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ಉಳಿ ||

ಃ

ಶುದ್ಧವಾರ್ಯತ್ತೀಂಬಿಸ್ತೇ ಸುಂದರಿಧಾಸಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ;

ಅನುವಾಯಿತ್ತೀಂಬಿಸ್ತೇ ? ತವಧಾರಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ.

ಸುಂದರಿಧಾಸಿ ಆವಧಾಸಿ ಅರ್ಷಿತವ ನಾನಜ್ಞಾರೀ :

ಇದ್ದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ನೀಡಿದರೆ, ಬಂದ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕೊ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ಉಳಿ ||

ಃ

ವಾದಾಚರನೆಯ ಮಾಡುವೆನಯಾಗಿ ವಾದೋದಕದ ಹಂಗಿಗೆ;

‘ಶರಣಾರ್ಥಿ’ ಎಂಬೆನಯಾಗಿ ಒಕ್ಕುದ ಕೊಂಬ ಹಂಗಿಂಗೆ !

ಎಡೆಯಾಟ ಕಡುಬಡ್ಯಾಯ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು, ನೋಡಾ, ಭಕ್ತಿ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ನಿಲವನಱ್ಣಾಯದೆ
ಮುಯಿಗೆ ಮುಯಾಗಿ ಕೆಟ್ಟತ್ತಯಾ ಎನ್ನ ಭಕ್ತಿ ! || ೮೬ ||

೧೦

‘ ಯಸ್ಯ ಕ್ರಿಯಾ ತಸ್ಯ ಭವತಿ ’ ಎಂದು ಕಟ್ಟಾಬಾರದಲ್ಲಿದ್ದ
ನಾನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆವನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರ ಕರ್ಮಕಾಂಡಿಯಲ್ಲ.
ಉತ್ಪತ್ತಿ—ಸ್ಥಿತಿ—ಭೋಗ—ಭಕ್ತಿಕಾಯವುಳ್ಳನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾಂಡಿಯಲ್ಲ.
ಪರವು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತೇಂದು ಕ್ರೀಯೆಲ್ಲವ ಏಱಾ ನಡೆವೆನು :
ಸರತತ್ತ್ವವನಱ್ಣಾದೆಸೆಂಬನ್ನು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾಂಡಿಯಲ್ಲ.
ಇನ್ನು ಕರ್ಮಕಾಂಡ, ಭಕ್ತಿಕಾಂಡ, ಜಾಖಾನಕಾಂಡ :
ಇಂತೀ ಶ್ರವಿಧದಲ್ಲಿ ವಂಚಕನಾದರೆ
ಈಸು ವಿಧದೊಳಗೆ ಅಂಗವಿಲ್ಲ, ಮೇಲೆ ಸತ್ಯರುಷರ ಸಂಗವಿಲ್ಲ,
ಯುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಾ, ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿಯೆಂತಹದಯಾಗಿ ?
ಬಲ್ಲವರ ಚಿಸಗೆಂಡರೆ ಎನ್ನ ಬಿಮ್ಮು ಕೆಟ್ಟಹುದೆಂದು
ಮೆಲ್ಲನೆ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ತಿಳಿದು ನೋಡುವೆ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಎನ್ನ ವಗುಣವ ನೋಡದೆ
ಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಸಂಕಣ್ಣ ಗಳಿಗೆ ಕರುಣಿಸಿದಂತೆ
ಎನಗೆ ಕೃಪೆ ಮಾಡಯಾಗಿ. || ೮೭ ||

೧೧

ಕಳಾಬಿಂದು ವಟಾಮುಖಿಯೆಂಬ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೈಯಲು
ಜಳಾಕಾರವೆಂಬ ಗಡಿಗೆ ಇದ್ದಿತ್ತು.
ಆ ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನ ಬಸವಣ್ಣ ನೀರ ತಂದ,
ಮಡಿವಾಳಯ್ಯ ಸಯಿಧಾನವ ತಂದ.
ಇದರೊಲೆಯಡಿಯನುರುಹಿ ಕೊಡಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೮೮ ||

೧೨

ದಿಟ್ಟನ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ಸಟೀಯ ಮಾಡಿ ಕಳಿವೆ,
ಸಟೀಯ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ ದಿಟ್ಟನ ಮಾಡಿ ಕಳಿವೆ !
ಎನೆಂಬೆ, ಎಂತೆಂಬೆ ? ಸುಖೇ ತುಂಬಿದ ದೀವಿಗೆ ಮನೆಯೆಲ್ಲವ ಸುಟ್ಟುಂತೆ
ಆನು ಮಾಡಿದ ಭಕ್ತಿ ಎನಗಿಂತಾಯಿತ್ತು,,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ! || ೮೯ ||

೧೩

ಎಂಬತ್ತೀಂಟು ಸವಾಡವ ಮೇಣಿದು
ಹಗರಣದ ಜೋಹದಂತಾಯಿತ್ತೆನ್ನ ಭಕ್ತಿ !
ತನುವಿನೊಳಗೆ ಮನ ಸಿಲುಕದೆ
ಮನ ತನುವಿನೊಳಗೆ ಸಿಲುಕದೆ,
ತನು ಅಲ್ಲಮನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತ್ತು,
ಮನ ಚೆನ್ನುಬಸವಣ್ಣನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿತ್ತು !
ನಾನೇತಚಲ್ಲಿ ಸೆನೆವೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ? || ೯೦ ||

೧೪

ಭಕ್ತನೆಸಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ;
ಯುಕ್ತನೆಸಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ;
ಸಾರಿ ಶರಣನೆಸಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ !
ಎಡಹುಗುಳಿಗಳ ದಾಟಪಿ ಬರ ಬರ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆನಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿವ್ಯಾಂದಧಿಕನೆನಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯ ! || ೯೧ ||

೧೫

‘ ಬಸವ ಬಾರ್ಮೈ, ಮತ್ತೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ ಭಕ್ತರುಂಟಿ ? ಹೇಳಯಾಗ್ಯ : ’
ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲಯಾಗ್ಯ, ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲಯಾಗ್ಯ, ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲಯಾಗ್ಯ!
ನಾನೊಬ್ಜುನೆ ಭಕ್ತನು, ಮತ್ತೆ ಲೋಕದೊಳಗಳ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ
ಜಂಗಮಲಿಂಗ, ಸೀನೆ, ಅಯಾಗ್ಯ ! ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

|| ೯೨ ||

(೪೦) ಶರಣನ ಮಾಹೇಶ್ವರಸ್ಥಳ

೦

ಪರಮಪ್ರಭುವೆ, ನೀ ಮುಸಿದೆನ್ನ ಮತ್ತು ತೋರ್ಕದೊಳಗಿರಿಸಿದರೆ
ಆನು ಸೈರಿಡಿಸೆಯಾಗ್ಯಾ.

ಮದ, ಭಲಮದವಿದೇನಯಾಗ್ಯಾ? ದರುಶನಭ್ರಂತಿ ಇದೇನಯಾಗ್ಯಾ?
ಕೃತ್ಯಾಕರ್ಮಸೂತಕವಿದೇನಯಾಗ್ಯಾ?

ಯಾರ್ಥಿ ಸಾತ್ರ ಶ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾ! ತೃತೀಕಾಕ್ಷರಣಾಙ್ಕಾವುಃ ||

ತಥಾಸಿ ಲೌಕಿಕಾಚಾರಂ | ಮನಸಾಸಿ ನ ಲಂಘಯೀತಾ||

ಇಂತೆಂಬುದ ಮಿಇಂದಸಾಗಿ, ಲಿಂಗಯಾಗ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿದೆನಯಾಗ್ಯಾ!
ಇನ್ನು ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದರೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ರಾಣಿವಾಸದಾಣ ! || ೮೬೪ ||

೨

ತನುಮನಧನವೆಂಬ ಕನ್ನಡ ನೋಡಯಾಗ್ಯಾ;

ಎನ್ನುದೂ ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನುದೂ ಅಲ್ಲ, ಬಜಾಯ ಭ್ರಮೆಯ ಮಾತು!

ಆ ಭ್ರಮೆಯೋಳಗಾಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀಇರಣವ ಬಿಡೆ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೮೬೫ ||

೩

ಬಕ್ತ, ಮಾಹೇಶ್ವರ, ಪ್ರಸಾದಿ, ಪಾರಣಲಿಂಗಿ, ಶರಣಸೈಕ್ಯನು

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಆದಹನೆಂಬನ್ನ ಬರ ನಾನೇನು ವಜ್ರದೇಹಿಯಿ?

ನಾನೇನು ಅಮೃತವ ಸೇವಿಸಿದನೆ?

ಆನು ಮರುಜೀವಣಿಯ ಕೊಂಡಿನೆ?

ನುಡಿದ ನುಡಿಯೋಳಿಗೆ ಷಡುಸ್ಥಲ ಬಂದು

ಎನ್ನ ಮನವನಿಂಬುಗೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ

ಸುಧುವೆನೀ ತನುವ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ !

|| ೮೬೬ ||

೪

ಕುಲಗೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಬಹುದಲ್ಲದೆ ಭಲಗೆಡಬಾರದು;
 ಭಲಗೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಬಹುದಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತಿಯ ಅನು ಕೆಡಬಾರದು;
 ಭಕ್ತಿಯ ಅನು ಕೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಬಹುದಲ್ಲದೆ ಆಯತ ಕೆಡಬಾರದು;
 ಆಯತ ಕೆಟ್ಟರೆ ಕೆಡಬಹುದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಾಯತ ಕೆಡಬಾರದಯಾ !
 ಎಲೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾ, ಮುನ್ನ ಮುಟ್ಟತ್ತೆ ಮುಟ್ಟತ್ತು :
 ಇನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆನಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜೀವಾಸದಾಜಿ ! || ೮೯ ||

೫

ಅಷ್ಟವಿಧಾಚರ್ಚನೆ ಹೋಡಕೋಪಚಾರವಲ್ಲದೆ
 ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಲಳಾಯದವರ ಕಂಡರೆ, ಅಯ್ಯನೆಂತೆಂಬಿನವರ ?
 ಆವ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಆವ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಆವ ಮುಖದಲ್ಲಿ
 ಅಣಾವವರದಾರಯಾ : ಏನೆಂಬೆ ?
 ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಮ್ಯಕ್ಕಾರಾದ ಶತ್ಯಶರಣರ ಕಂಡು
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಅವರನಯ್ಯಯೆಂಬಿನು. || ೯೦ ||

೬

ಮರನ ಹೂವ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೇಣಿಸಿ,
 ನದಿಯುದಕವ ನದಿಗಸಿತವ ಮಾಡಿ,
 ಕಣ್ವನಗಲಿಸಿ ತಾಯ ಮಣಿಗಿಸಿ
 ವೋಲೀವಾಲ ಕಣಿದುಣ ಬೇಡವೋ !
 ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನೀ ಮಾಡಿದ ಮಾಯಿ
 ಹಲಬರ ಬಾಯ ಪೊಣದೇ ಹೋಯಿತ್ತು ! || ೯೧ ||

೭

ತಾಪತ್ರಯನೆಂದರೆ ರೂಪ ಕಾಣತ್ತ ಕನಲಿದ,
 ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಶಿವಕಳೆಯದ ಕರಡಿಗಿಯನೆ ಮುಣಾದ,
 ಧೂಪಗುಂಡಿಗಿಯನೊಡಿದ, ದೀಪಾರತಿಯ ಸಂಖಿದ,
 ಬಪ್ಪ ಪರಿಯಾಣದೋಗರವ ತುಡುಕಿದ :
 ವಾಪಕಮರ್ಚ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ! || ೯೦೦ ||

೬

ಈ ಲೋಕದ ಭೀತರು ಆ ಲೋಕದ ಕಲಿಗಳು.

ಸಾಲೋಕ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯ ಸಾರೂಪ್ಯ ಸಾಯುಜ್ಯರೇಖೆಗಳೂ
ಅಜಾತಂಗಿ ಸರಿಯೆ ?

ಮೂಜಗದಲ್ಲಿ ಸಿರತರು ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು

ಶ್ರೀವಿಧವನಜ್ಞಾಯರು.

॥ ೯೦೧ ॥

೭

ತಾಗುಸಿರೋಧದ ಆಗುಹೋಗನಜ್ಞಾಯರು

ಶರಣನ ಚರಿತ್ರನ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಬೆಜಗಾದೆನಯಾಗ್ಯ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಸುಯಿಧಾಸಿಯಾಗಿ !

೯೦

ಜಗವ ಸುತ್ತಿಪ್ಪುದು ಸಿನ್ನ ವಾಯೆಯಯಾಗ್ಯ :

ಸಿನ್ನ ಸುತ್ತಿಪ್ಪುದು ಎನ್ನ ಮನ, ನೋಡಯಾಗ್ಯ !

ಸೀನು ಜಗಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲಿದನು : ಆನು ನಿನಗ ಬಲ್ಲಿದನು, ಕಂಡಯಾಗ್ಯ !

ಕರಿಯು ಕನ್ನಡಿಯೊಳಗಡಿದಂತಯಾಗ್ಯ,

ಎನ್ನೂಳಗೆ ಸೀನಡಗಿದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ :

॥ ೯೦೨ ॥

(೪೧) ಶರಣನ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ಥಳ

೯

ಎನಗೆ ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸಾದ : ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನನ ಪ್ರಸಾದ;

ಎನಗೆಯೂ ಸಿನಗೆಯೂ ಸಮಯಾಚಾರ ಸರಿ :

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಸೀನೆನಗೆ ಚಿಕ್ಕ ತಮ್ಮ !

೧

ಶುದಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರಿಭುರೂ ಒಂದು ರತ್ನಕ್ಕೆ

ಹೆಣಗಾಟವನಾಡಿಹರು.

ಅವರ ಹೆಣಗಾಟವ ನೋಡಿ ಆ ರತ್ನವ ಸೆಳಿದುಕೊಂಡರೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಂಗಾರೋಗಣಯಾಯಿತ್ತು !

॥ ೯೦೩ ॥

ಇ

ಅ ರತ್ನಪ್ರಸಾದವನಾರಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು

ಅ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ ಅಳುತ್ತೆದ್ದಿತ್ತು, ನೋಡಾ !

ಅದ ಹಲಬರು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು;

ಅ ಪ್ರಸಾದ ತಾನೇ ಬಂದು ಎನ್ನ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತ್ತು;

ಇದ ಪದಾರ್ಥವ ಮಾಡಿಕೊಡ್ಡೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೯೦೧ ॥

ಉ

ಎಲ್ಲರ ಗಂಡರೂ ಚೀಂಟಿಗೆ ಹೋದರು :

ನೀನೇಕೆ ಹೋಗೆ, ಎಲೆ ಗಂಡನೇ ?

ಸತ್ತುದ ತಾರದಿರು, ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕೊಲ್ಲದಿರು,

ಅಡಗಿಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಬಾರದಿರು !

ದೇವರ ಧರ್ಮದೊಳೊಂದು ಚೀಂಟಿ ದೊರೆಕೊಂಡರೆ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಗರಿಂತವ ಮಾಡುವೆ, ಎಲೆ ಗಂಡನೇ !

॥ ೯೦೨ ॥

(೪೨) ಶರಣ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ತಳ

ಇ

ಕಹ್ನೊಳ್ಳಳಗೆ ಕಹ್ನೊಳ್ಳಿದ್ದ ಕಾಣಲೇಕಜ್ಞಾಯರಯಾಗ್ಯ ?

ಕೆವಿಯೊಳಗೆ ಕೆವಿಯಿದ್ದ ಕೇಳಲೇಕಜ್ಞಾಯರಯಾಗ್ಯ ?

ಫ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಫ್ರಾಣವಿದ್ದ ವಾಸಿಸಲೇಕಜ್ಞಾಯರಯಾಗ್ಯ ?

ಜಹ್ಯೇಯೊಳಗೆ ಜಹ್ಯೇಯಿದ್ದ ರುಚಿಸಲೇಕಜ್ಞಾಯರಯಾಗ್ಯ ?

ಸ್ವರ್ಥನದೊಳಗೆ ಸ್ವರ್ಥನವಿದ್ದ ಮುಟ್ಟಿಲೇಕಜ್ಞಾಯರಯಾಗ್ಯ ?

ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಣವಿದ್ದ ನೆನೆಯಲೇಕಜ್ಞಾಯರಯಾಗ್ಯ ?

ಕಾಯದೊಳಗೆ ಕಾಯವಿದ್ದ ಬಿಡದು, ಬೇಜಾಗದು !

ನೀನಿಕ್ಕಿದ ಅಣಕದ ಭೇದವ ಭೇದಿಸಬಾರದಯಾಗ್ಯ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೯೦೩ ॥

೨

ಗ್ರಹ ಬಂದು ಆವರಿಸಲೊಡನೆ ತನ್ನ ಮಣಿಸುವುದು;

ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕಿಂಬುಗೊಡಲೀಯದಯಾಗ್ಯ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಅಱ್ಳವು ಈನುಪಮವಾಗೆಲೊಡನೆ

ಬೆನಹಾರದೊಳಗಿರಲೀಯದಯಾಗ್ಯ.

॥ ೯೦೯ ॥

೩

‘ ಭೂತಿಕನ ಸೀರೆಯ ಸಾತ್ವಿಕ ನೆಂಜಿಪುಟ್ಟಿರೆ,

ಭೂತಿಕ ಸಾತ್ವಿಕನಾದ, ಸಾತ್ವಿಕ ಭೂತಿಕನಾದ : ’

ಈ ಮಾತ್ರ ಬಿದ್ದು ದು ನೋಡಾ, ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ.

ಅಯಾಗ್ಯ, ಭೂತ ಕೆಳಿಕಿದರಿಲ್ಲ, ಮಾತ್ರ ಮುಚ್ಚಿದರಿಲ್ಲ;

ಓತು ಕೂಡವ ಅನುವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ತಾನೆ ಬಲ್ಲ. ॥೯೧೦॥

(೪೫) ಶರಣನ ಷಟ್ಕಾಂಶ ಇ

೦

ಮನೆಯ ಗಂಡನ ಮನೆವಾತ್ರೆಯನೇನ ಹೇಳುವೆನವ್ವು !

ಅಂಗವಿದ್ಯೆಯನೋಲ್ಲ;

ಕಣ್ಣಿಳಿಗಣ ಕಸವ ಕಳಿದಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಲೀಯ;

ಕೈಯ ತೊಳಿದಲ್ಲಿದೆ ಮುಟ್ಟಿಲೀಯ;

ಕಾಲ ತೊಳಿದಲ್ಲಿದೆ ಚೊಡ್ಡಲೀಯ !

ಇಂತೀ ಸವಾರಂಗ-ತಲೆದೊಳಿದ ಕಾರಣ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೆನ್ನ ಕೂಡಿಕೊಂಡನವ್ವು !

॥ ೯೧ ॥

೨

ಅಳಿಯನ ಕಂಡರೆ ನಾಜಿಂಬೆ, ಮಗಳಿ;

ಅಳಿಯನ ಕಂಡರೆ ತೊಲಗೆಂಬೆ, ಮಗಳೇ.

ನಾಚುವರೆ ಮೊಣಿಯಲ್ಲ, ತೊಲಗುವರೆ ನೆಲಸಿಲ್ಲ !

ಇಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬ ಗಂಡನಾದ ಬಳಿಕ
ಇಸ್ತ್ವೆಲ್ಲಿಯ ವೋಜಿ, ಮಾಗಕೇ ?
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯನೆಂಬ ಗಂಡನಾದ ಬಳಿಕ
ಇಸ್ತ್ವೆಲ್ಲಿಯ ವೋಜಿ, ಮಾಗಕೇ ? || ೯೭ ||

ಇ

ಸತ್ಯವಿದೆ, ಸಮಾಧಾನವಿದೆ; ಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದಿದೇನಯಾಗಿ ?
ಸರ್ವಸನುಸುತ್ಪವೆಂಬ ಸುಖವಿದೆ; ಮನಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯಂಕದಿದೇನಯಾಗಿ ?
ಅನಿಸೆಂಬೊಂದು ಘನವಿದೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಭೃಮೇಯೋ ?

|| ೯೮ ||

ಉ

ಹಿನೆ ಬಂಜಿಯರಿಗೆಂಬ್ಬ ಮಂಗ ದುಟ್ಟಿ,
ಅವನೆನ್ನ ರಣಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾದ,
ಅವನೆನ್ನ ಧನಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಾದ;
ಆನು ಘಳಿಸಿದ ಒಮ್ಮೆಯಕ್ಕೆ ಆಗಲದ ವೋಡಿತನಾದ.
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನಂತಪ್ಪ ಮಂಗ ದುಟ್ಟಿರೆ,
ಇದ್ದನಯಾಗಿ ಕಾಯ ಮಾತೆಯಾಗಿ ಜೀವ ಪಿತನಾಗಿ
ನಾನಿರಿಸಿದೆಂತೆ ! || ೯೯ ||

ಇ

ಪೂಜಿಯುಳ್ಳನ್ನು ಬರ ಲಂಗವ ರಾಡಿದೆ;
ಮಾಟಿಪ್ಪಕ್ಕನ್ನು ಬರ ಜಂಗಮವ ರಾಡಿದೆ;
ಜಿಮ್ಮೆಯುಳ್ಳನ್ನು ಬರ ಪ್ರಸಾದವ ರಾಡಿದೆ.
ಈ ತ್ರಿಪಿಧ ನಾಸ್ತಿಯಾದ ಬಳಿಕ
ಎನ್ನ ನಾ ಯಾಟಕೊಂಡೆ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೧೦೦ ||

೬

ಅನಾಯಾಸದಿಂದ ಮನೆಯ ಮಾಡಿ,
ನಿರಾಯಾಸದಿಂದ ಪರಮಸುಖ !
ರೂಹಿಸುವಲ್ಲಿ ರೂಪಾಧಿಕ,
ನೋಡುವಲ್ಲಿ ನೋಟಿ ಘನ !
ಇಂತಪ್ಪ ಸಹಜನಂಗಿಯ ನಿಲವಿನ ಪರಿ :
ಉದಕದೊಳಗಣ ಬಿಂದು ಉದಯರತ್ನದಂತೆ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರ ನಿಲವು !!

॥ ೯೯ ॥

೭

ಮರುಳುತಲೆ ಹುರುಳುತಲೆ ನೀನೇ ದೇವಾ :
ಹೆಂಗೂಸು ಗಂಡುಗೂಸು ನೀನೇ, ದೇವಾ;
ಎಮ್ಮುಕ್ಕನ ಗಂಡ ನೀನೇ, ದೇವಾ—
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ—
ಭಾರ್ತಾಂತಳಿದು ಭಾವ ನೀಂದುದಾಗಿ !

॥ ೧೦೦ ॥

೮

ತೆಱಹಿಲ್ಲದ ಸದೆ, ತೆಱಹಿಲ್ಲದ ಸುದಿ,
ತೆಱಹಿಲ್ಲದ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸುಖವು,
ತೆಱಹಿಲ್ಲದ ನಂಬಿದ ಸ್ವಾನುಭಾವ ಸುಖವು;
ತೆಱಹಿಲ್ಲದ ಮಹಿಮೆ, ತೆಱಹಿಲ್ಲದ ವಿಚಾರ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಶರಣಂಗೆ !

॥ ೧೦೧ ॥

— — —

ಐಕ್ಯ ಸ್ಥಳ

(೪೪) ಐಕ್ಯನ ಜ್ಞಾನಿಸ್ಥಳ

೦

ಮೂಳರಾಪ್ಯಾಯನ ಏದು ಕೆಟ್ಟವಸಿಂಬುಗೊಂಡು,
ಅಕ್ಕಟಕ್ಕಟಾ, ಮಾಡಿ ಕೆಟ್ಟರು, ಮಾಡದೆ ಕೆಟ್ಟರು !

ನೀಡಿ ಕೆಟ್ಟರು, ನೀಡದೆ ಕೆಟ್ಟರು !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನ ಬಸಿಱ ಮಧ್ಯದ
ಬಯಲ ಸಮಾಧಿಯಲಿಕ್ಕದೆ ಕೆಟ್ಟರು !!

॥ ೩೯ ॥

೨

ಉಮಾದಿನಾಥರು ಕೋಟಿ, ಹಂಚವಕ್ತುರು ಕೋಟಿ,
ನಂದಿವಾಹನರೊಂದು ಕೋಟಿ, ನೋಡಯಾ;

ಸದಾಶಿವರೊಂದು ಕೋಟಿ, ಗಂಗೆವಾಜುಕಸಮ ರುದ್ರರು !

ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಸಾನ್ಮಾಧ್ಯರಲ್ಲದೆ,
ಸಮರಸವೇಧ್ಯರೊಬ್ಬರೂ ಇಲಾ !

॥ ೪೦ ॥

೩

ರಕ್ಕಿಸಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನವುಂದು
ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತೆಂದು ಜಿಸಗೊಂಡರೆ ಹೇಳಿಹೆನು :

‘ ನೀರ ಕೈಯಲು ಕಿಂಚಿತ್ ಬಯ್ಯಿಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ
ಸಾಯುಜ್ಯ ಪದವಿಯನವರಿತ್ತ ಬಲ್ಲರು ?

ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮನ
ಸಮರಸಸುಖವನವರಿತ್ತ ಬಲ್ಲರು ? ’

॥ ೪೧ ॥

೪

ಬಯಲ ರೂಪಮಾಡಬಲ್ಲಾ ತನೆ ಶರಣನು ;

ಆ ರೂಪ ಬಯಲ ಮಾಡಬಲ್ಲಾ ತನೆ ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿ.

ಬಯಲ ರೂಪ ಮಾಡಲಿಂಬಿಯದಿದ್ದರೆ ಎಂತು ಕರಣನೇಂಬೆ ?
ಆ ರೂಪ ಬಯಲ ಮಾಡಲಿಂಬಿದಿದ್ದರೆ ಎಂತು ಲಿಂಗಾನುಭಾವಿಯೆಂಬೆ ?
ಈ ಉಭಯವ್ಯಾಂದಾದರೆ ಸಿಹ್ಯಾಲ್ಲಿ ತಜಮಂಟಿ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ?

॥ ೬೨೨ ॥

ಃ

ದೇವಲೋಕ ಮತ್ತು ಲೋಕವೆಂಬ ಸಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸ್ನಾಕ್ಷ್ಯ
ಕ್ರೀವಲ ಕರಣನಾಗಲಿಂಬಿಯೆ.

ಸತ್ತು ಬಿರಸಿಹೆನೆಂದರೆ ಕಟ್ಟಿನ ತದಿಯ ಹೆಲಿದಂತೆ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥ ೬೨೩ ॥

ಃ

ಮಾತಿಲ್ಲ, ಸುಡಿಯಿಲ್ಲ, ಸತಕ್ಕೆ ಮುನಪರಿ ?

ಮಾತಾಡಿದರೆ ಕೆಯು, ಒಳೆನೆಂಬುವನಿಂಬಿಯಿರೆ, ಅಯ್ಯಾ ?

ಮಾತು ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲದೆ ತಾನಾಗಬಾರದು.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ,

ಮಾತಿಂದ ಒಕ್ಕು ಭವಭಾರ ಫೋರ !

॥ ೬೨೪ ॥

ಃ

ಏನಾದರೆಯೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು;

ಮತ್ತೇನಸನಾದರೆಯೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದಯ್ಯಾ :

ತಾನಾರೆಂಬುದ ಸಾಧಿಸಬಾರದು

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಕರುಣವ್ಯಾಪಂಗಳ್ಳದೆ !

॥ ೬೨೫ ॥

ಃ

ಜೀವಾತ್ಮ-ಜಂತರಾತ್ಮನ ಸುಧಿಯ ಬಿಸಗ್ಗೆಂಬರೆ
ಹೇಳಿದೆ, ಕೇಳಿ ಭೋ :

“ ಹಸಿಯಿ ಸಂಕಲೀಯಾಗಿದೆಲ್ಲ ಕಾದುಕೊಂಡಿದ್ದ ನೊಣು;

ಕಥ ಕನಸಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನೊಣಿ;

ಪರಾತ್ ಪರಕ್ಕಿ ಮೋಗಿ

ಪರಮನ ಸುಧಿಯಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿದ್ದ ನೊಣು !

ಅವರಿಬ್ಜರನೂ ಕೆಡಿಮೆಟ್ಟಿ ಹೋಹಾಗ
ಲೊರ್ಕ ನಿಬುರ್ದಿಗೂಂಡತ್ತ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, || ೮೫ ||

೯

ಸಮರತಿ ಸಮಕಳಿ ಸಮಸುಖ ಸ್ವಾಸುಭಾವ ಒರಿದು :

ಕೆಜ್ಜಾದಾದುದನಾರೂ ಅಜ್ಜಾಯರು !

ಪಾಷಾಣಪರೀಕ್ಷೆವಂತನಂತೆ---

ಗುರುವಿಳ್ಳಿದವರಂತಿರಲಿ —

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗ್ಯ, ಗುರುವ್ಯಳ ವರ ಸಿಜವಿಂತುಟು !

|| ೮೬ ||

೧೦

ಗುರು-ಶಿಷ್ಯ ಸಂಬಂಧವಾದುದಕ್ಕೆ ಇದು ಜಿಯ್ಯೆ :

ಓಂದ ಬಿಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ ಒಡಿಯುಲೆಬ್ಬೆಕು;

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ, ಕೇಳಿಯಾಗ್ಯ :

ಕೆಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಕೊಲ ಒಯ್ಯಾಟ್ಟುಂತಿರಬ್ಬೆಕು !

|| ೮೭ ||

೧೧

ಲಿಂಗನ ಪ್ರಾಜಿನಿ ಘಳವೇನಯಾಗ್ಯ,

ಸಮರತಿ ಸಮಕಳಿ ಸಮಸುಖದಜ್ಜಾಯದನ್ನ ಕ್ಕು ?

ಲಿಂಗನ ಪ್ರಾಜಿನಿ ಘಳವೇನಯಾಗ್ಯ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಪ್ರಾಜಿನಿ

ಸದಿಯೊಳಗೆ ನದಿಯೇ ಬೆರಸಿದಂತಾಗದನ್ನ ಕ್ಕು ?

|| ೮೮ ||

(೪೪) ಇಕ್ಕನ್ನೆಕ್ಕ ಸ್ವಳ

೧

ಒಲೆಯುಡಿಯಸುರುಷಿದದೆ

ಹೋಗೆ ಗೊಳಕನಾಥನ ಕೊರಳ ಸುತ್ತಿ ತ್ತು:

ಮುಂಭಿತಳನ ಜಡಿ ಸೀರುತ್ತು, ಮರೀಚಕನ ಸೀರ ಬೆಂದಿತ್ತು;

ರುದ್ರನ ಹಾವುಗೆ ಉರಿಯಿತ್ತು, ದೇವಗಣಂಗಳು ನಿವಾಟವಾದರು;

ಮುಡದಿಯೈಯ್ವರು ಮುಡಿಯ ಪಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರು;

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಭಸ್ಯಧಾರಿಯಾದ !

|| ೯೦ ||

೬

ಆ ಭಸ್ಯ ತಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮ ತನ್ನ ಕಪಾಲನಿಡಿದನು;

ಗಣನಾಥನ ಐವತ್ತೀರಡು ಸರ ಹಱಾದು ಬಿದ್ದುವು !

ಆ ಭಸ್ಯ ತಾಗಿ ಅಂಡಜಮುಗ್ಧಿಯ ಮೂರ್ಜು ವೋಲಿ ಹಱಾದು ಬಿದ್ದುವು;

ನಾದಪ್ರಿಯ ನಂದಿಯನೇಜ್ಞಾಕೊಂಡು

ಅತೀತನ ಮೇಲಿ ಆನಂದ ಸಿಂಹಾಸನವಿಕ್ಕು ಕುಳ್ಳಿತ್ತು;

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ದೇವತ್ವ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು !

|| ೯೧ ||

೭

ನಾನೋಮೈ ಬೇಂಟೆಯ ಹೋದರೆ ಭಸಿತಕಾಶಹುತಿಯನಿಕ್ಕಿ ಹೆಸೆಂದು

ಸಾಸಿರದೇಳುನೂಳುವರುಷ ಒಬ್ಬ ರಾಜನ ಕೊಂದೆನು.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಐವತ್ತೀರಡು ಕಣ್ಣಳ್ಳಿವಚು

ಅವಕು ತನ್ನ ಹೊಮುಡಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಅತಾಶು.

ಅವಕ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಜ ಬಿದ್ದ, ಕಂಗಳಲಿ ಧೂಮಕೇತು ಬಿದ್ದ :

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ದೇವತ್ವ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು !

|| ೯೨ ||

೮

ಲಿಂಗಾಚರಣೆಯ ವಾಮವ ಮುಖಮೆಲ್ಲರೂ

ಸಲಿಗನವಂತರಾಗಿ ಒಳಗೆ ಇದಾರೆ.

ಆನು, ದೇವಾ, ಹೊಳಗಳವನು :

‘ ಸಂಚೋಳಿ, ಸಂಚೋಳಿ ’ ಎನ್ನಿತ್ತ ಇಂಬಿನಲ್ಲಿ ಇಡ್ಡೀನೇ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ನಿಮ್ಮನಾಮವಿಡಿದ ಅನಾಮಿಕ ನಾನು !

|| ೯೩ ||

ಶಿವ ಶಿವಾ, ಮೂರ್ತಿಗೆ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಉಂಟಿಂಬಿರಿ :

ಸತ್ಯಶುದ್ಧವುಳ್ಳವಂಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲ,

ಸತ್ಯಶುದ್ಧವುಳ್ಳವಂಗೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ,

ಸತ್ಯಶುದ್ಧವುಳ್ಳವಂಗೆ ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ,

ಸತ್ಯಶುದ್ಧವುಳ್ಳವಂಗೆ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ,

ಸತ್ಯಶುದ್ಧವುಳ್ಳವಂಗೆ ಗಣತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಕೇಳಿರೆ.

ಸತ್ಯಶುದ್ಧದೇವರಿಗೆ ಉಪಚಾರವುಂಟು :

ಸತ್ಯಶುದ್ಧದೇವರಿಗೆ ಧ್ಯಾನ, ವೋನ, ಅನುಷ್ಠಾನವುಂಟು;

ಸತ್ಯಶುದ್ಧ—ಉಪದೇಶಕ್ಕೆ ಜಪ, ತಪ, ಸಂಚೇ, ಸಮಾಧಿ,

ಹೊನು, ನೇಮು, ನಿತ್ಯ, ಅಷ್ಟವಿಧಾಚರಣೆ, ಹೋಡಪೋಪಚಾರವುಂಟು!

ಆದ ಕಾರಣ ಇಂತಹ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಗುರುವಿಂಗೆ ಪರಣಿಸ್ತೇ,

ಇಂತಹ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಪರಣಿಸ್ತೇ,

ಇಂತಹ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಪರಣಿಸ್ತೇ,

ಇಂತಹ ಸತ್ಯಶುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಕೈಯಾನೆ !

ಇವರಿಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಕ್ತಿ !

ಎನಗೆ ಸತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ, ಆಸತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ;

ಆವ ಸಹಜವೂ ಇಲ್ಲದ ಲಿಂಗಿಕ್ಕೆ, ಕಾಣಾ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

॥೨೨೬॥

(೩೫) ಷಕ್ತಿನ ಭಕ್ತಸ್ಥಳ

०

ಭಕ್ತನಾಯಿತ್ತೆ ಭಕ್ತಿದಾಸೋಹ; ಯುಕ್ತನಾಯಿತ್ತೆ -ಯುಕ್ತಿದಾಸೋಹ
ಷಕ್ಯನಾಯಿತ್ತೆ ಮಮಕಾರದಾಸೋಹ !

ಸರ್ವದಲ್ಲಾ ದಾಸೋಹವೇ ಬೀರು :

ಈ ದಾಸೋಹದ ಅನುವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ತಾನೇ ಬಲ್ಲ. ॥೨೨೭॥

೬

ಜಲವ ಸುಂಗಿತ್ಯಾ ಎನ್ನ ಕರವೆ;
ಪತ್ರೀಯ ಸುಂಗಿತ್ಯಾ ಎನ್ನ ತಿಳಿ;
ಎನ್ನದೆ ಮಂತ್ರ ಭಿನ್ನವಾಯಿತ್ತು !
ಇಂತೀ ದ್ವಿವಿಧ ಒಂದಾಗೆದ ಮುಣ್ಣ
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರು ಪೂರ್ಜಿಗೊಂಡರು. || ೨೫ ||

೭

ಎಳ್ಳರ ಬೇಡಿದರೆಮುವರು : ಒಂದ ಬೇಡ ಮಜ್ಜಿದರಯಾಗಿ;
ಮತ್ಯಾರ್ಥೀಕರ ಗಣಂಗಳು ಒಂದ ಬೇಡ ಮಜ್ಜಿದರು :
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಎನ್ನ ಬೇಡ ಮಜ್ಜಿನರು ! || ೨೬ ||

೮

ಭಿತ್ತಿಯಿಂದ ಚಿತ್ತ ರದಂತೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಮಾಧಸಾಗಿ ಎಂದಿಷ್ಟೇನಯಾಗಿ ?
ಸತ್ಯವಿಳಿದ ರರಣಸಾಗಿ ಎಂದಿಷ್ಟೇನಯಾಗಿ ?
ಗರೀಯಿಂದ ಕೋಲಿಸಲಿ ಉದರೆಖಿಸಿಕ್ಕಿದಭಂಡದ ಪರವನಂತಾಡಿನಯಾಗಿ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨೭ ||

೯

ಅಯತ ಒಂದದೆಯಲ್ಲಿ : ತೆಱಿನನಜಾಯರಾಗಿ
ನೋಡಬಾರದು, ನೋಡಿ ಸುಧಿಸಬಾರದು.
ಅದು ತಿದ್ದಬಾರದ ಡೊಂಕು ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಭಕ್ತಿ ! || ೨೮ ||

(೪೨) ಐಕ್ಯನ ವಾಹೀಶ್ವರನ್ಧಳ

೧೦

ಸತ್ಯ ಪುಟ್ಟಿವವನನ್ನು, ಸಂದೇಹಿ ಸೂತಕಿಯಿಂದ,
ಆಕಾರ ಸಿರಾಕಾರನ್ನು, ನೋಡಯಾಗಿ !
ಕಾಯವಂಚಕನ್ನು ಭೇವವಂಚಕನ್ನು,
ಸಿಗಂತರ ಸದಜ, ನೋಡಯಾಗಿ !
ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದ ಮುಹಾಮುಹಿಮನು, ನೋಡಯಾಗಿ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣಸುಪನೂತೀತ ನೋಡಯಾಗಿ ! || ೨೯ ||

೬

ದೆರದಿಕ್ಕು ಧರಿ ಗಗನವೆಂಬುದ ನಾವಣಿಯೆನಯಾಗಿ;
ಲಿಂಗಮಂಧೀ ಜಗತ್ ಸನ್‌ ” ಎಂಬುದ ನಾವಣಿಯೆನಯಾಗಿ;
ಲಿಂಗಸೋಂಕಿನ ಸುಖದೊಳಗೆ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯಾಗಿ;
ಅಂಬುಧಿಯೋಳಗೆ ಬಿಧ್ಯ ಅಲಿಕೆಭ್ರಂತಿ
ಬಿನ್ನಾಭಾವವಣಿಯಾಗಿ, ಶಿವ ಶಿವಾ ” ಎನ್ನು ಶಿರ್ದಿನು ನಾನೀ.

॥ ೯೪೮ ॥

(ಉ) ಇಕ್ಕನ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ತಳ

೦

ನಿಖ್ಯೇಯಾನಳಿದುಳಿದ ಸತ್ಯಪ್ರಸಾದಿ;
ಅಂಜನವಿಭೂದ ಶಿರಂಜನಪ್ರಸಾದಿ;
ದುಃಖವನಳಿದ ಘನಾಶಂಚಪ್ರಸಾದಿ;
ಅನಿಶ್ಚಯಿಭೂವ ನಿಶ್ಚಯಪ್ರಸಾದಿ;
ಖಂಡಿತವಿಭೂದ ಅಖಂಡಿತಪ್ರಸಾದಿ;
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಪ್ರಸಾದಿ.

॥ ೯೪೯ ॥

೭

ಹುಸಿಯಿಂದ ಜನಿಸಿದೆನಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಲೋಕದೊಳಿಯಿಂಕೆ.
ಹುಸಿಯಿಂದಲಿ ಲಿಂಗವ ಹೆಸರುಗೊಂಡು ಕರೆದೆನಯಾಗಿ.
ಅದು ಎನಗೆ ಭಾವಪೂ ಅಭ್ಯ, ಶಿಭಾವಪೂ ಅಭ್ಯದೆ ನಿಂದಿತ್ತಯಾಗಿ;
ಅವಜವಯವಂಗಕ್ಕಿಳ್ಳಿಸ್ತೂ ಜಂಗಮವಯಾಗಿ.
ಅದಕ್ಕೆ ಎನ್ನಿಳ್ಳಿತ್ತು ಸಲ್ಯಾಧಾಸವ ಹಾಡಿ ಸೀಡಿದೆನಯಾಗಿ;
ಆ ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಶರಣೀಂದೆನಯಾಗಿ.
ಆಮು ಸಾರಸ್ವತ ಅಲ್ಲ, ನಿಸ್ವಾರಸ್ವತ ಅಲ್ಲ !
ಆ ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ತದಾಗತನಾಡಿ, ಕಾಣಾ,
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

॥ ೯೫೦ ॥

३

ಬೀಳಿಗ್ಗೊಳಗೆ ಬೀಳಿಗು ಮಹಾಬೀಳಿಗೆಂಬ
 ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ದಗಿದ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪರಿಣಾಮದ
 ಪರಮಾನಂದವನೇನೆಂದುಪಮಿಸುವೆನಯಾಗ್ಯ ?
 ಪರಮಾಶ್ರಯವೇ ತಾನಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ
 ಚೆನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನೆಂಬ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿ
 ಎನ್ನ ವಾಗ್ದೃನಕ್ಕಗೋಚರನಾಗಿ, ನಾನೇನೆಂಬೆನಯಾಗ್ಯ ? || ೯೪೪ ||

(ಉ) ಐಕ್ಯನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಷ್ಠಿ

०

ಆಯತವೆಂಬುದು ಭಂಗ: ಸ್ವಾಯತವೆಂಬುದು ಭವ !

ಆಯತವನಱ್ಱಾಯಿ ಸ್ವಾಯತವನಱ್ಱಾಯಿ :

ಭಾವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತೆಗೆಟ್ಟಿದಾಗಿ,

ಆ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಜೀವಸಂಹಾರಿ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ ಸರ್ವನಿವಾಸಿಯಾಗಿ .

|| ೯೪೫ ||

१

ಸ್ವಯಲಿಂಗದನುಭಾವ ತನಗೆ ದೊರಕೊಂಡ ಬಳಿಕ

ದೇವಲೋಕವೆಂಬುದೇನೋ, ಮತ್ತ್ಯಲೋಕವೆಂಬುದೇನೋ ?

ಅಪುದಾಲ್ಲಿಯೂ ಭೇದವೇನಯಾಗ್ಯ ?

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ, ಬಳಿಕ ಅಲಸ್ಯವುಂಟಿ ?

|| ೯೪೬ ||

२

ಏನೆಂಬಿ, ಏನೆಂಬಿ ಒಂದೆರಡಾದುದ ?

ಏನೆಂಬಿ, ಏನೆಂಬಿ ಎರಡೊಂದಾದುದ ?

ಏನೆಂಬಿ, ಏನೆಂಬಿ ಅವಿರಳಷ್ಟನವ ?

ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ತಾನೇ ಬಲ್ಲ

|| ೯೪೭ ||

೪

ಕುಜುಹಿಲ್ಲ, ಕುಜುಹಿಲ್ಲ ಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬರೆ,
ತೆಜಪಿಲ್ಲ, ತೆಱಪಿಲ್ಲ ಜಂಗಮವೆಂದೆಂಬರೆ !
ಇದೆ ನೋಡಾ ಶಿವಾಚಾರ, ಇದೆ ನೋಡಾ ಶಿವದೊಡಕು !
'ಆತ್ಮನಾಂ ಪ್ರಕೃತಿಃ ಸ್ವಭಾವ' ಎಂದುಧಾಗಿ
ಮುಟ್ಟಬಾರದ ತಾನ ಮಾಲಿಗೊಂಡಿರೆ
ಮನುಕರ್ತ್ರ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ .

|| ೬೪ ||

(೫೦) ಐಕ್ಯನ ಶರಣಸ್ತಳ

೯

ಭೂ ತೋರ್ಯ ಪಾವಕ ಸಮೀರಣ ಅಂಬರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ^೧
ಅದಿಯಾಥಾರದ ಪರಮಾತ್ಮಲಿಂಗದಲ್ಲಿ !
ಆದಿಮಧ್ಯವಸಾನವನಜ್ಞಾಯದ ಅಗಮ್ಯ !
ವೇದಾದ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣರು
ಅದನಂತಿಂತಿಂದುಪಮಿಸಲಿಲ್ಲ ,
ಮಹಂತ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವा .

|| ೬೫ ||

೧

ಮಹಾಲಿಂಗಸ್ತಾನಂಗಳ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಹೆಸರಲ್ಲದೆ,
ಲಿಂಗ ಬೇಳೆ ರೂಪಾನಿರೂಪನಲ್ಲ .
ಲಿಂಗ ಬೇಳೆ ಕಾಯಸಂಬಂದಿಯಲ್ಲ;
ಲಿಂಗ ಬೇಳೆ ಮಹಾಘನದಿಂದತ್ತತ್ತತ್ತಲೆ !
ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವರ ಸ್ವಿಲಪು ಆರಿಗೂ ಆಳವಡದು !

|| ೬೬ ||

೨

ಹುತ್ತಕ್ಕೆ ಏಸು ಬಾಯಾದದೇನು ? ಸರ್ವಾನಿಪುರುದು ಒಂದೇ ಸಾಫಾನ !
ಭಾವ ಭಾವಿಸಿ ಭ್ರಮೆಯೇದು ನೋಡಾ :

ಆ ಭಾವ ಭಾವಿಸಲು ನಿಭಾವ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ .

|| ೬೭ ||

೪

ವೇದ ವೇದಿಸಲಾಯಿದೆ ಈಭೀಷ್ಯಲಿಂಗವೆಂದು ನಡುವಣಿಗಿತ್ತು.
ಶಾಸ್ತ್ರ ಶಾಧಿಸಲಾಯಿದೆ ಆಸಾಷ್ಯಲಿಂಗವೆಂದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿ.

ತರ್ಕ ತರ್ಕಿಸಲಾಯಿದೆ ಅತಕ್ಯಲಿಂಗವೆಂದು ಮನಂಗೊಳಿಸುತ್ತು .
ಆಗಮ ಆಗಮ್ಯಲಿಂಗವೆಂದು ಗಮನಿಕಲಾಯಿದೆ ಹೋದುವು .

ಸರರೂ ಸುರರೂ ಅಂತುವ ಕಾಳಿರು :

ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಪ್ರವಾಣ ರೆಣ್ಣ ಬಳ್ಳ ! || ೩೪೨ ||

೯

ವೇದಾತೀತ, ಷಡಃವಣರಚಿತ, ಅಷ್ಟತ್ತಿಂದರ್ತಾ ಕಣಾತೀತ,

ವೇಷ್ಯೋಧೂತಿತ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮಿವ . || ೩೪೩ ||

ವಿಕ್ರಾಂತನು, ಧನುಜತನು, ಸರ್ವಜಿತನು :

೧೦

ಸುತ್ರಾಮಜಿತನು, ಸ್ವಜಿತನು, ಉಪರಾಜಿತನು:

ಅಕ್ಷಯಿತನು, ಗೋಜಿತನು, ಸೃಜಿತನು ;

ಸುಸಂವೇದ್ಯನು, ವೇದನಾದಾತೀತನು :

ತುರೀಯವರವಾನಂದನು, ಸಿರವಯ;

ಸೂರ್ಯಕೋಣಿಸ್ತಬ್ಧಿಯ ಬೆಳಗನ ಸಹಸ್ರಕಿರಣದ

ಅಗ್ರಸಂಬಂಧ ಬೆಳಗು ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನು . || ೩೪೪ ||

೧೧

ಸಹಸ್ರತೀಷ್ವನಾದಿ ಪುರುಷನು ವೇದಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು;

ಜೋಗ್ಯತಿಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು;

ಶ್ರೀಪಾದಸೂಧ್ಯು ಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು ;

ಉದನ್ಯುತಿನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು, ಉದಯನುಖನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು;

ವಿರಾಟಿಜನಸ್ತೋಽಬ್ಬ ಪುರುಷನು,

ವಿರಾಜಪುರೀಷನೊಬ್ಬು ಪ್ರರೂಪನು ;
ಆದಿಕ್ರಾರುಹನೊಬ್ಬು ಪ್ರರೂಪನು,
ವಿಯತ್ವಪ್ರರೂಪನೊಬ್ಬು ಪ್ರರೂಪನು .

ತದ್ವಿಯತ್ವರುಹಾಕ್ರರೂಪದ್ವರೂಪರಿಳ್ಳದ ಪ್ರಭೇಯ ಸೋಡಿರೆ :
ವೇದನಾಧಾತೀತ ತುಯಾಪರಮಾಧಂದ ಸೀರವಯಂ
ಪಡುತ್ತಿರಿತ್ತಾಪ್ರಭಾಪಟಲದ ಪ್ರಭೇಯ ಚೆಳಗಿದೆ ಸೋಡಿರೆ :
ಚೆಳಗಿಸೋಳಗಂ ಮೂರಾಚೆಳಗಿನ ಚೆಳಗು,
ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ !

॥ ೩೫ ॥

೦

ಘನಗಂಭೀರ ಮೂರಾಧಾನದೊಳಗಿನ ಘನಕ್ಕೆ
ಘನವಾಗಿದ್ದೆನಯಾಗ.

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯನೆಂಬ ಮೂರಾಚೆಳಗಿನ ಚೆಳಗಿಸೋಳಗಿದ್ದೆನೆಂಬ
ರೆಬ್ಬ ಮೂಗಾಗಿ ವಾಮೆಚೇಸೇಯೆನಯಾಗ ?

॥ ೩೬ ॥

೬

ಸಮಸ್ತ ಕತ್ತಲೆಯ ಮನಕ ಕಾಟದಿಪ್ಪ ಇರುವ ಸೋಡಾ !
ಚೆಳಗಿಂಗಿ ಚೆಳಗು ಸಿಂಹಾಸನವಾಗಿ,

ಚೆಳಗು ಚೆಳಗ ಕೂಡಿದ ಕೂಟವ

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ತಾನೇ ಬಳ್ಳ !

॥ ೩೭ ॥

೧೦

ಅಂತರಂಗ ಬಂದಂಗ ಅತ್ಯಂತಂಗ ಒಂದೇ, ಅಯಾಗ !

ನಾದಬಿಂದುಕೂತೀತ, ಅದಿಯಾಧಾರ ಸೀನೇ, ಅಯಾಗ !

ಅರೂಢದ ಕೂಟದ ಸುಖವ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯ ತಾನೇ ಬಳ್ಳ ! ॥ ೩೮ ॥

ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಚನಗಳು

ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಸ್ಥಳ

೦

ಅಯ್ಯಾ, ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಸರ್ವಪಾವನ ;

ಅಯ್ಯಾ, ಎನಗೆ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಿ .
ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಪಂಚವಕ್ತುಗಳೇ

ಪಂಚಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಾದುವಾಗಿ,

ಅಯ್ಯಾ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ,

ಎನ್ನ ಮುಕ್ತಿಪಥಕ್ಕೆ ಈ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಾಧನವಯ್ಯಾ

॥ ೬೯೯ ॥

ಶ್ರೀರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸಿದಾತನೆ ಲಿಂಗನೆಂಬೆ,

ಶ್ರೀರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸದ ಅಧಮರನೆ ಭೇದಿಯೆಂಬೆ !

ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಾ,

ಶ್ರೀರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಧರಿಸುವ ಭಕ್ತರ ಸೀನೆಂಬೆ !

॥ ೭೫೦ ॥

ಇ

ಹಸ್ತಕಡಗ ಕೈಗಧಿಕ, ಸೋಡಾ :

ಕೊಡಲಹುದು ಕೊಳ್ಳಲಹುದು.

ಬಾಹುಬಳಿ ತೋಳಿಂದಧಿಕ, ಸೋಡಾ :

ಹರನಧುವನಪ್ಪಲಾಗದು .

ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಚನಗಳು

೨೫೫

ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ರುದ್ರಾಹ್ಮ ಅಧಿಕ, ನೋಡಾ :

ಶಿವನಿಂದೆಯ ಕೇಳಲಾಗದು .

ಕಂಠಮಾಲೆ ಕೊರಳಂದಧಿಕ, ನೋಡಾ :

ಅನ್ಯದ್ವೈವಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗಲಾಗದು .

ಆವಾಗಳೂ ನಿಮ್ಮವನೇ ನೇನೆದು, ನಿಮ್ಮವನೇ ಪೂರ್ಣಿ,

ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನ ಪದಸ್ನಿಂತನಾಗಿಪ್ಪಡೆ

ಅಂಗ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾಗ್ಯ !

|| ೯೯ ||

ಈ ವಚನಗಳು ಕೆಲ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಾಗಿಸ್ತು ಇದ ತರುವಾಯ ದೊರೆಯು
ಶ್ರೀವೆ. ಅನೇಕ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ—— ಸಂ.]

ಮುಗಿದುದು .

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಷಟ್ಕಾಷ್ಟಳ ವಚನಗಳ ಆಕಾರಾದಿ

(ವಚನ ಸಂಪೀಠಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ)

ಅಕಬಿಕಟ್ಟಿ ಬೆಡಗು ಬಿನಾಖಣ	೨೭	ಅನವರತ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು	೨೨೬
ಅಕಬಿಕಟ್ಟಾ ಶಿವ ಸಿನಗಿನಿತು	೪೭	ಆನಾಯಾಸದಿಂದ ಮನೆಯಮಾಡಿ ಇಂತ	೧೦೫
ಅಗ್ನಿಯಾಧಾರದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಜುನ	೧೦೨	ಅನುದಿನ ಮನಮುಷ್ಟಿ ಧರ್ಮಸಯಾಂಶಾಂಶ	೧೫೯
ಅಂಕ ಒಡಿದರೆ ತತ್ತ್ವಗಂಗ ಭಂಗ	೨೬	ಅಂತರಾಗ ಬಿಂಬಿರಂಗ ಅತ್ಯಂತ ಸಂಗ ಇಂತ	೧೫೮
ಅಂಕ ಕಂಡಾ ಕೋಲಾಸೆ ಮತ್ತೆ	೨೭೮	ಅಂದಣವನೇಇಂದ ಸೋಳಿಗನಂತೆ ಇಿಂ	೧೪
ಅಂಕ ಕಳನೇಇಂ ಕೈಮಾಯಿದೆ	೧೧೭	ಅಂದಿನಿಂದ ಹೊಂದಿಗೆಯ ಬಿಂದು ಇಂತ	೧೨೭
ಅಂಗದ ನೋಬಿವು ಸಿಂಗದ	೪೭	ಅಂದು ಇಂದೆ ಮತ್ತೊಂದೆನಬೆಂದೇ ಇಂತ	೧೪೪
ಅಂಗದ ಮೇಲಣ ಲಿಂಗವ ಹಿಂಗಿ	೧೨೨	ಅಪ್ಪನು ದೋಷಹಾರ ಕಕ್ಷಯ್ಯ	೧೪೭
ಆಗದಿಕ್ಷೀಗೆ ಮಂದ್ಯ ಮಾಂಸವ	೧೦೬	ಅಪ್ಪನು ನಮ್ಮೆ ಮಾದಾರಬೆನ್ನು ಯ್ಯಾ	೧೪೮
ಅಂಗ್ರೇ ತಿಂದುದನ್ನು	೧೨೦	ಅಭ್ಯಾಸವೆನ್ನು ವತ್ತಿ ಸಿತ್ತುಯ್ಯಾ	೧೫೦
ಅಂಗ್ರೇಯೋಳಗಣ ಲಿಂಗವ	೪೮೪	ಅವೃತವತ ಸೋಣು ತಂಭು	೧೫೪
ಅಷ್ಟು ತರಣರು ನಿಮ್ಮು ನಿಂಜೆ	೧೧೦	ಅವೃತವ ಕಾಕೆವಲ್ಲಿ ವಿಷವಟ್ಟಿ	೧೫೯
ಅಷ್ಟುಗವೇಚಯ್ಯಾ ಸಂಸಾರದೊಳಗೆ	೧೧೨	‘ಅಯ್ಯಾ, ಅಯ್ಯಾ’ ಎಂದು	೧೬೬
ಅಂಜಿದಂಗದು, ಅಳುಕಿದರಾಗದು	೪೮೨	ಅಯ್ಯಾ ಎನಗೆ ರುದ್ರಪ್ರಕ್ರಿಯೆ	೧೬೮
ಅಬ್ಬಾಟಿಕೆಯ ಮಾತನಾಡ	೨೨೬	ಅಯ್ಯಾ ಪಳೀಳು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ	೪
ಅಜನಿಯಲ್ಲಿಬ್ಬ ಕೆದುನೀರದಿನಿ	೪೨೫	ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮು ಅನುಭಾವದಿಂದ	೧೦೮
ಅಜನಿಯೋಳಗೆ ಹೊಲುಬುಗೆಟ್ಟಿ	೪೮	ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮು ದೇವರೆಂದುನಂಬಿ	೧೪೦
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಎನ್ನ ಮನಸ ಜಡಿದು	೧೨೨	ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮು ಮಹಾಪ್ರತಿಗಳ	೧೪೮
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ದೇವರಾಣಿ	೪೯೧	ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮು ಕರಣನ ಮತ್ತೊಂದು	೫
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಲಿಂಗವನದರಿ	೪೮೨	ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮು ಕರಣರ ದಾಸೋಽಹ	೧೫೮
ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸ್ಥಾನಸಿಧಿ	೪೫೫	ಅಯ್ಯಾ ನಿಮ್ಮು ವಂಶಾವಳಿಯಲು	೧೫೫
ಅಷ್ಟುತ್ತಿಪುಂಷ್ಟಿದ ಮಣಿಮುಕುಟಿದ	೪೮	ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ನಿರಾಕಾರ	೧
ಅಷ್ಟು ಹೊಡ್ಡಿ ನಾನಲ್ಲಿಯ್ಯಾ	೪೧೨	ಅಯ್ಯಾ ನೀನೆಂದರೆ ಎಂಬೆನು	೧೪೮
ಅಷ್ಟು ವಿಭೂತಿಯಿಲ್ಲದವರ ಮುತ್ತಿ	೪೮	ಅಯ್ಯಾ ಸಜ್ಜಿನ ಸದಾಭವರ	೧೫೮
ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಹೆತ್ತಣ್ಣ ಗೋತ್ತು	೧೦೬	ಅಯ್ಯಾದೇ ಬ್ರಹ್ಮತ್ವನ ಕರಣ	೧೫೬
ಅತ್ಯಲಿತ್ತಲುಹೋಗದಂತೆ ಹೆಳವನ ಇಂ	೪೮	ಅರಗು ತಿಂದು ಕರಗುವ ದೈವವ	೧೫೮
ಅದುರಿತು ಪಾದಾಭಾತದಿಂದ ಧರಿ	೪೫೪	ಅರಗಿನ ಪುತ್ತು ಉಯು ಉರಿಯು	೧೫೫
ಬಿ. ವ. ೧೨			

ಅರಸನ ಕಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರಶ್ನಾಪನೆ	೬೨೯	ಆಪ್ಯಾಕ್ತ ಕವುಲವ ಸುತ್ತುವೆ	೬೨೮
ಅರಸನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅರಸಿಯಾಗಿ	೬೩೦	ಆಪ್ಯಾಕ್ತ ಕಮಲಾತ್ತೆ ಮೊಳಗೆ	೬೨೯
ಅರಸರು ಮಂಂಡಕ್ಕೆ ಬರಿಸಿ ಎನ್ನು	೬೩೧	ಆಪ್ಯಾಕ್ತ ನವವಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪಿತ	೬೨೮
ಅರಸು ಮುನಿದೋದೆ ನಾಡೋಳ	೬೩೨	ಆಪ್ಯಾಕ್ತ ವಿಧಾರ್ಚನೆ ಹೊಂಡತೋಽಪ	೬೨೯
ಅರಸು ವಿಭಾರ ಸಿರಿಯು ಶೃಂಗಾರ	೬೩೩	ಆಪ್ಯಾಕ್ತ ವಿಧಾರ್ಚನೆ ಹೊಂಡತೋಽಪ	೬೨೯
ಅರಿದಿರುದು ಸಮಾಗಾರಿಸ ಬಾರದು	೬೩೪	ಆಪ್ಯಾಕ್ತ ವಿಧಾರ್ಚನೆ ಹೊಂಡತೋಽಪ	೬೨೯
ಅಪ್ಪಿಂದುದನಹ್ಯಾಯಲೊಲಿರು	೬೩೫	ಆಪ್ಯಾಕ್ತ ವಿಧಾರ್ಚನೆ ಹೊಂಡತೋಽಪ	೬೨೯
ಅಪ್ಪಿಂದುದ ಜನಸಿಯು ಜತ್ತಾದಲ್ಲಿ	೬೩೬	ಆಪ್ಯಾಕ್ತ ವಿಧಾರ್ಚನೆ ಹೊಂಡತೋಽಪ	೬೨೯
ಅರಿಸಿನವನೆಮಿಂದು ಹೊಂದೊಡಗೆ	೬೩೭	ಆಸಮಾಕ್ಕೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅನ್ನದ್ವೈವವ	೬೨೯
ಅರೆಭಕ್ತುರಾದವರ ನೇರೆ ಬೇಡ	೬೩೮	ಆಸಂಬಂಧ ಸಂಬಂಧವಾಯಿತ್ತು	೬೨೯
ಅರಿನೆನಯಾಷ್ಟು ಸಣ್ಣವಹನ್ಯಾಕ್ಕು	೬೩೯	ಆದೆಂಕಾರ ಮನವನಿಬಾಗೊಂಡು	೬೨೯
ಅಚ್ಚಿಸಲಾಲ್ಯಾಯಿಸು ಪೂಜಿಸ	೬೪೦	ಆದುದೆಂದಬ್ಜಿಂಯೆ ಆಗದೆಂದಬ್ಜಿಂಯೆ ಉಳಿ	೬೨೯
ಅಧರ್ಕಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಿದರೀನು?	೬೪೧	ಅಳಿಯನ ಕಂಡರೆ ನಾಜೆಂಬಿ	೬೨೯
ಅಧರ್ ಪ್ರತಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ	೬೪೨	ಅಳಿಯುತ್ತೆ ಅಳಿಯುತ್ತೆ ಬಳಲು	೬೨೯
ಅಧರ್ ಪ್ರತಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ	೬೪೩	ಆಕರಿಯಾಕ್ಕಿಯ ಸೂಕರನ	೬೨೯
“ಅಧರ್ ಪ್ರತಾಭಿಮಾನ ನಿಮ್ಮು”	೬೪೪	ಆಕಳ ಕಳ್ಳಿರು ಕೊಂಡೊಯ್ದೆನ್ನೆ	೬೨೯
ಅಧರ್ ಪ್ರತಾಭಿಮಾನ ನಿಮ್ಮುದೆ	೬೪೫	ಆಗಳೂ ಲೋಗರನ ಮನೆಯು	೬೨೯
ಅಧರ್ ಪ್ರತಾಭಿಮಾನವ ಕೊಟ್ಟು	೬೪೬	ಆಪಾರಲಿಂಗವಿದಿಸು ಅನುಭಾವ	೬೨೯
ಅಧರ್ ಪ್ರತಾಭಿಮಾನವನೆಂಬು	೬೪೭	ಆಪಾರವಭ್ರಂಬಿರಿ	೬೨೯
ಅಧರ್ ರೀಖಿ ಇಂದ್ರಲ್ಲಿ ಘಲವೇನು	೬೪೮	ಆಜಾರಪಿವಾಯಾರವನೆಂಬುವ	೬೨೯
ಅಧರ್ವನಧರ್ವವ ಮಾಡಿ	೬೪೯	ಆಡಿ ಅಳುಪದಿರಾ	೬೨೯
ಅಪ್ರಿತ ಅಪ್ರಿತವೆಂದೆಸುತ್ತಿಹಿರಿ	೬೫೦	ಆಡಿ ಕಾಲುದಣಿಯ.ಪ್ರ	೬೨೯
ಅಲಗಲುಗು ಮೋಹಿಸಿದಲ್ಲದೆ	೬೫೧	ಆಡಿದರೆಸೋ ಹಾನಿದರೆಸೋ	೬೨೯
ಅವರ ಸದೆಯೋಂದು ನುಡಿಯೋಂದಾಡಿ	೬೫೨	ಆಡಿದರೆಯಾಷ್ಟು ಹಾಡಿದರೆಯಾಷ್ಟು	೬೨೯
ಅವರಿನೆರೆನ್ನದ ಚರಣಕ್ಕೆಜಾಗಲು	೬೫೩	ಆಡುತ್ತೆ ಹಾಡುತ್ತೆ ಭಕ್ತಿಯು	೬೨೯
ಅವಲಾಕ್ಷಣ ನಾಯ. ಸುದಿಯು	೬೫೪	ಆಡುಸ್ತುದಳವಟ್ಟಿತ್ತು	೬೨೯
ಅವಳ ಪಚನ ಬೆಳ್ಳಿದಂತೆ	೬೫೫	ಆಡ್ಲೆಲಿಂಗ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಜಂಗಮ	೬೨೯
ಅಸನ ಕಂಡದು ವ್ಯಾಸನಮಾಣದು	೬೫೬	ಆಡ್ಲೆಸ್ತುತಿಯು ಪರಸಿಂದೆಯು	೬೨೯
ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗಪಂ ತರಲಿ	೬೫೭	ಆಡಿತ್ಯ ಸೋಧುರು ಅಗಿ	೬೨೯
ಅಪ್ಪತನುಮೂರಿ ಲಿಂಗವೆಂಬದು	೬೫೮	ಆಡಿಪುರಾಣ ಅಸುರಿಗೆ ಮಾರಿ	೬೨೯

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಷಟ್ಕಾಂಶ ವಚನಗಳ ಅಕಾರಾದಿ

೩೫೯

ಅದಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಜವಲ್ಲಿದವರಿಗೆ	೭೫೮	ಆಲಿಕಲ್ಲಿ ದರಳಿನಂತೆ	೮೪೮
ಅದಿಯಲಾಗಲಿ, ವೇದಪರಾಗಲಿ	೭೫೯	ಅಲುತ್ತಲು ಇಲ್ಲಿಯ ಹೂಯಿಸಿ	೮೪೯
ಅಂದ್ರ ವಚನ ಆದ ರಿಗಾಯಿತ್ತು	೭೬೦	ಅವ ಕುಲವಾದರೇನು ?	೮೫೮
ಅಂದ್ರ ವಚನ ಪರುವ ಚಂದ್ರಾ	೭೬೧	ಅವನಾದರೇನು, ಪ್ರೀಮುದ್ದೇವನ	೮೫೯
ಅಂದ್ರ ವಚನ ಪರುವವೆಂದೆಂಬೀ	೭೬೨	ಅವನ ನೇಮುವಾದರೇನು ಹೇನು	೮೫೯
ಅಂದ್ರಿಗಲ್ಲದ ವೇದ್ಯವಾಗದು	೮೦೨	ಅವಾವ ಭಾವದಲಿ ಪೂದಿಕೂಡಿ	೯೪೨
ಅನೊಳ್ಳುತ್ತು ಸುಧುವರ್ಪಿವರು	೭೬೩	ಅವಾವ ಭಾವದಲಿ ವಿವನ ನಂಬಿದ	೯೪೩
ಅನು ನಿನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಾದ	೭೬೪	ಅವಿಗೆಯಿಲ್ಲಾಗಿದ ಕಪ್ಪಿನಂತೆ	೯೪೦
ಅನು ನಿನ್ನು ಶರಣರಿಗೆ ಮಂದೆಯ	೭೬೫	ಆರೀಯಿಂಬ ಪಾರದಲಿ	೯೪೨
ಅನು ಭಕ್ತಿನಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಅನುನೇಷ್ಠ	೭೬೬	ಅಸತ್ಯ ಸಲಸಿದೆನಂದೂದೆ	೯೪೩
ಅನೆ ಅಂಕುಶಕ್ಕಂಜಿಷ್ಟುದೆ	೭೬೭	ಅಸೆಯಾಮಿಷ ತಾಮುಧರಿಂದ	೯೪೪
ಅನೆಯಾದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಽಯಿತೆ	೭೬೮	ಅಸೆಯಾಮಿಷ, ತಾಮುಷ, ಯಸಿ,	೯೪೫
ಅನೆಯಾನೇಷ್ಠಿಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಽರಿರೆ	೭೬೯	ಅಸೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಪೂರ್ಣ	೯೪೬
ಅಪ್ಯಾಯನಕ್ಕೆ ನೀಡುವೆ ಲಾಂಧೀನಕ್ಕೆ	೭೬೧೦	ಅಸೆ ಈಷ ಪರುಪ್ರಾದಿಗಳಿಂಬ	೯೪೭
ಅ ಭಸ್ತ ತಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮತನ್ನ ಶಪಾಲ	೭೬೧೧	ಆಳಿಕಾಜಿನೆನ್ನೋಳ್ಬು ಮಂಗಮಟ್ಟಿ	೯೪೮
ಅ ವಿಷಿಲಾಳ ಜ್ಞಾನೇಷಲಾರ್	೭೬೧೨	ಆಳಿಗೊಂಡಪರೆಂದು ಇಂಜಲದೇಕೆ	೯೪೯
ಅಯತ ಬಂದೆಜೆಯಲ್ಲಿ	೭೬೧೩	ಇಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಾಣ ನರಿ ತಿಂಡು	೯೫೦
ಅಯತನೆಂಬುದ ಭಾಗ	೭೬೧೪	“ ಇತ್ತ ಬಾರಯ್ಯಾ, ಇತ್ತ	೯೫೧
ಅಯತ ಸ್ವಾಯತ್ಸಂಭಾವ	೭೬೧೫	ಇಂದಿಂಗಿಂತು ನಾಳಿಂಗೆಂತು	೯೫೨
ಅಯತಾಧವಿಕ್ಷಿಪಂಗಿ ವಿಧಿದ ಹಾತೇಕೆಂಧಿಂ	೭೬೧೬	ಇಂದು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಗಿ ಇಂದೆ	೯೫೩
ಅಯುಷ್ಯ ಕೀರಿದ್ವಿಷ್ಯದೆ ಮರಣವಿಲ್ಲ	೭೬೧೭	ಇಂದೆನ್ನ ಮನಸೆ ಪ್ರಸುಫರು	೯೫೪
ಅಯುಷ್ಯ ಪುರಿಷ್ಯ ಪ್ರಾಳಯವಿಲ್ಲ	೭೬೧೮	ಇಂದ್ರಿಯ ಸರ್ವಪರ ಮಾಡಿದರೆ	೯೫೫
ಅರತಪರಂಗದು ಕೌರಾಧೀಲಾಗದು	೭೬೧೯	ಇಷ್ವಾಕ್ತಸಾಲ್ಯಾ ತಿಂಡಿಂದ	೯೫೬
ಅ ರತ್ನ ಪ್ರಸಾದವನಾರಾಧಿಸುತ್ತ	೭೬೨೦	ಇ'ನ್ನರು ಮೂನರು ದೇವರೆಂದು	೯೫೭
ಅ ರಥನೆಯಮಾಡಿದನೆ ಅಸ್ಯಾತದ	೭೬೨೧	ಇಲ್ಲಿಷಿಕೊಂಡು ಭಕ್ತರಾದರೆಮ್ಮೆ ಪರುತ್ತಿಂ	೯೫೮
ಅರಾಧ್ಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸೆಂದುಷಿಂದು	೭೬೨೨	ಇಲ್ಲಿಂದೇನೋ ಕುರುದಂಗೆ	೯೫೯
ಅರಾರ ಮನಸಳ್ಳಿ ಏನೇನಿಮೂರು	೭೬೨೩	ಇಲಿ ಗಡವನೊಷ್ಟಿದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದೆ	೯೬೦
ಅರಾರ ಸಂಗ ಏನೇನ ಡಾರಾದು	೭೬೨೪	ಇಲ್ಲಿಪೆಯಂ ಮೇಲೆ ಶಂಕೊಂಡಂತೆ	೯೬೧
ಅರ್ಣು ಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರು ಮುಂದಲ್ಲಿ	೭೬೨೫	ಇವನಾರಜ, ಇವನಾರಜ,	೯೬೨
ಅರು ಮುನಿದು ನಮ್ಮೆನೇನ	೭೬೨೬	ಕು ಲೋಕದ ಧೀತರು	೯೬೩

ಕುಶ್ವರ ಸದ್ವಾವೇ ಕಂ ಪ್ರಮಾಣಂ	೧೬೯	ವನಗಾರೂ ಇಲ್ಲ ಎನಗಾರೂ ಇಲ್ಲ	ಇಂಟ
ಉಪ್ಪು ಕೊಟ್ಟು ಪೂಜ್ಯಾನಾಗಿ	೧೭೦	ವನ್ನಿಂದ ಕಿಳು ಯರಿಲ್ಲ	ಇಡಿಂ
ಉದುವಿನ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಹಡೆದರೆಮ್ಮು	೧೭೧	ವನಗೆ ಗುರುವಿನ ಪ್ರಸಾದ	೨೦೪
ಉಣಿಲುಡಲು ಮಾರಿಯಲ್ಲದೆ	೧೭೨	ವನಗೆ ನಿಮ್ಮ ನೇನಹಾಡಾಗಲೇ	೭೮೨
ಉಂಡುದು ಬಂದಿತ್ತೊಂಬ ಸಂದೇಹಿ	೧೭೩	ವನಿಷನೋಽದಿದರೇನು ?	೭೮೬
ಉಂಬ ಬಟ್ಟಲು ಬೇಂಬಿ ಕಂಷಲ್ಲ	೧೭೪	ವನಿಸುಕಾಲ ಚಲ್ಲು ನೀನೊಳಗಿದ್ದ	೬೬
ಉಂಬಲ್ಲಿ ಉದುವಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಯಾ	೧೭೫	ವನಿಸೈನಿಸಂದೊಡೆ ನಾ ಧೃತಿಗಿಡೆ	೬೯೦
ಉಂಬಾಗಳಿಲ್ಲೆನ್ನ, ಉದುವಾಗೆ	೧೭೬	ವನ್ನಾಪ್ತಮು ಸುಖದುಃಖ ನೀನೇ	೭೮೮
ಉತ್ತರ ಚುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದನೆಂಬ	೧೭೭	ವನ್ನು ಅಪತ್ತು, ಸುಖದುಃಖವಿನ್ನಾ	೭೮೯
ಉತ್ತರ ಮುಧ್ಯ ಮ ಕನಿಸ್ತ ವೆಂದು	೧೭೮	ವನ್ನು ಕಾಯಾವ ದಂಡಿಗೆಯು	೭೮೮
ಉತ್ತರ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ತೇಂಡಿತೆಂದಾದ	೧೭೯	ವನ್ನು ಗುಣುವಗುಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ	೭೯
ಉದಕದೊಳಗೆ ಒಯ್ಯಿಟ್ಟು ಬಯಕೆ	೧೮೦	ವನ್ನು ಒತ್ತುವು ಅತ್ಯಿಯ ಪಣಳ್ಳು	೭೯
ಉದಯದ ಮಾಗಿರು ಬಿಸಿಲು	೧೮೧	ವನ್ನು ಜನ್ಮ ತೊವೆದ ನೀ ಧನೀರ್	೭೮೭
ಉದಯಾಸ್ತ ಮಾನವನ್ನು ಬೆಂದ	೧೮೨	ವನ್ನು ತಪ್ಪು ಅನಂತ ಕೋಟಿ	೭೭೭
ಉಪಮಿಸಬಾರದ ಉಪನೂತ್ತಿತ್ತ	೧೮೩	ವನ್ನು ನಡೆಯೊಂದು ಪರಿ	೬೦
ಉಪರಗುಡಿ ಸಂದಿವಾದನ	೧೮೪	ವನ್ನು ಭಕ್ತಿ ನೆಂದೆಂಬರು:	೬೦೯
ಉಮಾದಿನಾಧರು ಕೋಟಿ	೧೮೫	ವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದ	೮೦
ಉತ್ತಾ ತಾಗಿದ ಮೃಗವು	೧೮೬	ವನ್ನು ವಾಮ-ಕ್ಷೇಮ ನಿಮ್ಮದಯಾಗ್ಯ	೬೦
ಉರಿವ ಕೊಳ್ಳುಯ ಮಂಡೆಯಲ್ಲಿ	೧೮೭	ವನ್ನು ಲಿಭಿ ಭಕ್ತಿ ಸಾಸುವೆಯ ಷಡ್-	೬೮೬
ಉತ್ತರ ವರು ರಿವಾಲಯವನ	೧೮೮	ವನ್ನು ವರೆನಿಸೋಲಿದು ಹೊನ್ನು	೬೮೮
ಉರಿ ಮುಂದೆ ಹಾಲ ಹತ್ತು	೧೮೯	ವನ್ನು ವರೋಲಿದು ಹೊನ್ನು ಶೂಲ	೬೮೯
ಉರಿವ ಉಡಿಸುವ ಗಂಡನಿದ್ದೊಂತೆ	೧೯೦	ಎಂತಕ್ಕೇ! ಎಂತಕ್ಕೇ! ಹಡೆದಕಾಯು	೮೯೬
ಉರಸಿಂಣಿಗೆ ಅಸಗ ತಡಬಡಿ	೧೯೧	ಎಂತಕ್ಕೇ ನಾ ನಿಮ್ಮ ದೇವರೆಂದ	೭೬೮
ಎಕ್ಕು ಬಾಲಿಯ ಕೊಂಡ	೧೯೨	ಎಂತಹನಾವರೇನು: ಲಿಂಗ	೮೭೨
ಎಡದ ಕ್ಯಾರುಲ ಕತ್ತಿ	೧೯೩	ಎಂತೋ ರಿವಭಕ್ತಿಯ ನಾನು	೭೯
ಎಡದ ಕ್ಯಾರುಲ ನಿಗಳವನಿಕ್ಕು	೧೯೪	ಎಂದೋ ಸಂಸಾರದ ದುಂದುಗ	೭೭
ಎಡದ ಕ್ಯಾರುಲ ಹಾಲ ಬಟ್ಟಲು	೧೯೫	ಎಮ್ಮುತ್ತಾಯಿ ನಿಂಬವ್ಯೇ	೭೫೧
ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲೇಕೆ, ಮತ್ತಿಳುಪ	೧೯೬	ಎಮ್ಮುವರು ಅಧಿಕರು	೬೦೭
ಎತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದತ್ತತ್ತ ನೀನೇ	೧೯೭	ಎಮ್ಮುವರು ಬಿಸೋಂಡರೆ ಶುಭ	೮೫
ಎದೆ ಬಿಂವನ್ನು ಕ್ಷೇ, ಮನದಣಿ	೧೯೮	ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ್ಯಮುತ್ತಿ	೭೫೦

೧೦೯	ಒಡೆಯರು ತಮ್ಮ ಮನಿಗೆ	೬೪೦
೧೧೦	ಒಡೆಯರು ಬಂದರೆ ಗುಡಿತೊರಣ	೭೪೮
೧೧೧	ಒಡೆಯರೊಡವೆಯ ಕೊಂಡರೆ	೭೭೭
೧೧೨	ಒಣಗಿಂ ಎನ್ನ ಘಣಭಾಷಳನೆ	೭೭೭
೧೧೩	ಬಂದಕೊಂಬತ್ತು ನುಡಿದು	೭೭೮
೧೧೪	ಬಂದು ಮಾತ್ತನ್ನಿಬಹದೆ	೭೮೧
೧೧೫	ಬಂದು ಮೂಲಕ್ಕೆ ನಾಯನೊಂಬತ್ತು	೭೮೨
೧೧೬	ಬಂದುವನರಿಯದ ಸಂದೇಹಿ	೭೯೪
೧೧೭	ಒಪ್ಪವ ನುಡಿವರಯ್ಯ ತುಪ್ಪವ	೭೯೪
೧೧೮	ಒಂಟನೊಬ್ಬಿ ಕರಿಕ	೭೯೮
೧೧೯	ಒಂಟನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಂದು ಹೊತ್ತು	೭೯೯
೧೨೦	ಒಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಮನವೆಳಸಿದರೆ	೮೦೬
೧೨೧	ಒಲ್ಲಿ ಮೊಕ್ಕಲ್ಲಿನಿನ್ನ ವಿಕಾರವ	೮೦೮
೧೨೨	ಒಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಗಾಣವನಾಡಿದ	೮೧೦
೧೨೩	ಪತ ತಲೆವಾಗಿದರೇನು ?	೮೧೧
೧೨೪	ಪನಸಾದರೆಯಾ ಸಾಧಿಸಬಹುದು	೮೧೨
೧೨೫	ಪನಸೋದಿ ಪನ ಕೇಳಿ	೮೧೩
೧೨೬	ಪನಿಧ್ವದೇನಿಧ್ವದೊಲ್ಲಿದು	೮೧೪
೧೨೭	“ಪನಿ, ಬಂದಿರಿ, ರದುಳಿನಿಧ್ವದೀ”?	೮೧೫
೧೨೮	ಪನ ಮಾಡುವೆ ಎನ್ನ ಪ್ರಣಾದ	೮೧೬
೧೨೯	ಪನಿಂಬಿನೇನಿಂಬಿ ಬಂದರೆಡಾದ	೮೧೭
೧೩೦	ಹದು ಮಾನವ ಕುಟ್ಟಿ ಬಂದು	೮೧೮
೧೩೧	ಒಕ್ಕುದ ಹಿಕ್ಕುದನುಂದು	೮೧೯
೧೩೨	ಒದನೆ ದುಟ್ಟಿದುದಲ್ಲ	೮೨೦
೧೩೩	ಒದಲ ಕಳವಳಿ ಬಂದು	೮೨೧
೧೩೪	ಒಡೆಯರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ	೮೨೨
೧೩೫	ಒಡಲಾಯಿದ ಮೃಗವು ಸೂಜಗಂಗೆ	೮೨೩
೧೩೬	ಒದುವಾತ ಲೆಂಕನಲ್ಲ	೮೨೪
೧೩೭	ಒದೆತ್ತ ಬಲ್ಲದು ಅವಲಕ್ಕೆಯ ಸವಿಯ	೮೨೫
೧೩೮	ಒತ್ತಿ ಬೇಲಿವರಿದಂತೆ ಎನ್ನ ಮನವ	೮೨೬
೧೩೯	ಒದಿದರೇನು, ಕೇಳಿದರೇನು,	೮೨೭
೧೪೦	“ಹಿಂನಮಃರಿವಾಯ” ಎಂಬ ಮಂತ್ರ	೮೨೮
೧೪೧	ಕಟ್ಟಿದರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತನ ಕಂಡು	೮೨೯
೧೪೨	ಕಟ್ಟಿದ ಒಟ್ಟಿಯ, ಬಿಟ್ಟಿ ಜನ್ಮಿಗೆ	೮೩೦
೧೪೩	ಕಟ್ಟಿ ಬಿದುವನೆ ಶರಣನು ?	೮೩೧
೧೪೪	ಕಟ್ಟುವೆನುಪ್ಪರಗುಡಿಯ	೮೩೨

ಕಣ್ಣಳು ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ ಸೋಡಲಿಲ್ಲ ಅಂತ	ಕಾಗೆ ಒಂದಿಗೆ ಕಂಡರೆ ಉಳಿ
ಕಣ್ಣ ಕೊಪಕ್ಕೆ ಮುಂದಿಲ್ಲಿಯದ ಇರ್ಲಿ	ಕಾಗೆ ವಿಷ್ಮಿಸುವ ಹೊನ್ನೆ ಕಳಿಸ ಇತ್ತಿ
ಕಣ್ಣ ಮುಣ್ಣ ಕನ್ನಡಿಯ ಶೈಲಿಯ ಇಲಂ	ಕಾಂಚನವೆಂಬ ನಾಯ ಸಾಷ್ಟಿ ಇಂಧಿ
ಕಣ್ಣಳಿಗೆ ಕಣ್ಣ ದುರ್ ಕಾಣಲೇಕ ಇಂತ	ಕಾಣದ ಲಾಖಿನಲ್ಲಿ ಜಣಿದರೆಂದರೆ ಅಂಧ
ಕಂಡ ಕಂಡವರೆಲ್ಲ ಗಂಡರೆಂದೆಂಬ ಇಗಳಿ	ಕಾಣದುದನ್ನೆಲ್ಲಿನ ಕಾಣಲುಜ್ಞಿ ಅಷ್ಟಿ
ಕಂಡ ಕನಷು, ನಿಧಾನವ ಕಂಡೆ ಇಂತ	ಕಾಣಬುದ್ದೆ ಪರುಪದ ಗಿರಿ ಅಷ್ಟಿ
ಕಂಡ ಭಕ್ತಿಗೆ ಕೈಸುವಿವಾತನೆ ಇಂತಿ	ಕಾಣಿಯ ಲೋಭ ಕೋಟಿಯ ಲಾಭ ಅಂಧ
ಕಂಡರೆ ಮನೋರಂಹರವರಯಾ ಇಂತಿ	ಕಾಣತ್ತೆ ಕಂಡಿನಿಸಿ ಕೆಡಿಸಿಯುಣಿ ಇಂಧಿ
ಕಂಡುಡಕ್ಕೆಳಿಸಿನ್ನೆ ನುನದಲ್ಲಿ, ಇಂತಿ	ಕಾಮಧೀನು ನಿಮ್ಮ ಸಾರಿರಲು ಅಷ್ಟಿ
ಕಂದಿದೆಸಯಾ ಇನ್ನು ನೋಡುವರಿಲ್ಲದೇಂದ್ರಾ ಇಂತಿ	ಕಾಮವ ತೊಜ್ಞಿನಾತ, ಹೇಸುವ ಇಂಧಿ
ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡುವಣ್ಣಿಗೆಂತಿರಾ ಇಂತಿ	ಕಾಸುವೇಕೊ ಲಂಗಪ್ರೇಮಿ ಇಂತ
ಕಪ್ಪೆ ಸರ್ವನ ನೇತಿಲ್ಲಿಪ್ಪಂತೆ ಇಂತಿ	ಕಾಮಸಂಗ ನಿಸ್ಸಂಗವಾಗಿ ಉಂಟಿ
ಕಬ್ಬಿನ ಪಣಿದ ನಾಡುವರಲ್ಲಿನೆ ಇಂತಿ	ಕಾಮಸಂಗವಳಿದು ಅನುಭಾವ ಇಂಧಿ
ಕಬ್ಬಿನದ ಕೋಡಗಿನ ಪರಿಷ್ಟ ಇಂತಿ	ಕಾಂಪಿದ ಕಳಿನಿಕ್ಕಂಣ ಇಂಧಿ
ಕಬ್ಬಿನ ಪದುಪನೇರಿಯಾದರೇನು ಇಂತಿ	ಕಾಂಡು ಕರಣಿದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲಿಂಧಿ
ಕರಿಗಿನಿ ಇನ್ನು ಸುನದ ಕಾಳಿಕೆಯು ಇಂತಿ	ಕಾಂಡು ಗಡಣ ಕೆಲವಿಗುಂಣಿ ಉಂಟಿ
ಕರೀಯಂಜಾವುದಂಕುಶಕ್ಕೆಯಾ ಇಂತಿ	ಕಾಯಿವಿಕಾರ ಕಾಡಿಮದೆಯಾ ಉಲ
ಕರಿ ಫುಸಿ: ಅಂಕುಶ ಕಿಂತಿನ್ನೆ ಬುದುನೆ & ಇಂತಿ	ಕಾಯಿಸಂಬ ಭಟಕ್ಕೆ ಕೈತನ್ನೇ ಉಂಟಿ
ಕರ್ತವ್ಯನನಿಲ್ಲಾಯಾದನು ವಿಪ್ರ ಇಂತಿ	ಕಾಳಿಗ್ರಿಧರ್ಪನ ಮೇಳಾವನನ ಉಂಟಿ
ಕರ್ತಾರಣ ಪೂಜಿಸಿ ಕುಂತ ದೇನ ಇಂತಿ	ಕಾಂತಿಲೊದೆದು ಬಳಿದು ಜಡಿವರ ಇಂಧಿ
ಕರ್ತಾರು ನಿಮ್ಮ ಗಣಂಗಳು ಇಂತಿ	ಕಾಂಡಿವಾಸಂಗಿ ಕಣ್ಣನಿತ್ತಿ ಅಂತಿ
ಕರ್ಮವಾಂಬ ಅಂಕದೊಡನೆ ಇಂತಿ	ಕಾಂಡಿಯ ಕಣ್ಣ ಕಾಣಿರಿದೆ ಮುನ್ನ ಉಂಟಿ
ಕರಿ ಕರುಳ ತಕ್ಕೆರಿಸ ಇಂತಿ	ಕಿಂತ್ಕೆ ದೈಪತಂದು ಪಾವಿಯು ಅಂತಿ
ಕರಿತನ ತನಗೆಳ್ಳಿರೆ ಸೂಜಿ-ಬಾಳು ಇಂತಿ	ಕಿನಿಯ ಸೂತಕ ಯೋಳಿಯಿತ್ತು ಉಲ್ಲಿ
ಕರಿಯ ಕೈಯ ಕೈದುವಿನಂತಿರಬೇಕು ಇಂತಿ	ಕುದುರನೇಷು ತೊಳಿದರೆಯೂ ಉಂಟಿ
ಕರ್ಲನಾಗರ ಕಂಡರೆ ಹಾಲನೆಂಬಿ ಇಂತಿ	ಕುದುರೆ ಸತ್ತಿಗರುವರ ಕಂಡರೆ ಉಂಟಿ
ಕರಿಬೀಡ, ಕೊಲಬೀಡ; ಅಂತಿ	ಕುಂಬಳಕಾಯಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಕೆದ ಕಟ್ಟಿ ಉಂಟಿ
ಕರಿಮೂದರೆ ಕನ್ನಡಾಳಿಯ ಹಿಡಿವ ಇಂತಿ	ಕುಂಡಿವಿಂದು ಕಬ್ಬಿನ ಉಲವ ಉಂಟಿ
ಕರಾಬಿಂದು ವರ್ಕಿಮುಖಿಯೆಂಬ ಇಂತಿ	ಕುಳಿಹಿಲ್ಲ ಕುಳಿಹಿಲ್ಲ ಲಿಂಗ ಉಂಟಿ
ಕರ್ಮ, ಬಂದಿಕಾಳಿ, ಹಾಸಿಗೆ, ಇಂತಿ	ಕುರುಳು ಬೀರಳು ಮುದುಪ ಉಂಟಿ

ಕುಲಗಿಟ್ಟ ದೇ ಕೆದಬಹುದಲ್ಲದೆ	೮೨	ಗಿರಿಗಳ ಸುಳೆ ಪಲವು ತರುವುರಾದಿ	೧೫೨
ಕುಲಪುದಕ್ಕೆ ಹೋರಿ ಜಂಗಮು	೯೩	ಗಳಿಯ ದಂಜರವಿಕ್ಕು ಸೊಡರಿಂಗೆ	೧೬೭
ಕುಲಪುದಪಳಿಯದನ್ನು ಕ್ಕು ರಥಣ	೯೪	ಗಳಿಯೋದಿ ಫಲವೇನು ? ಬೀಕ್ಕು	೧೭೨
ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹಾದುವನು ಬ್ರಹ್ಮೇತಿಗೆ	೯೫	ಗೀಜಗನ ಗೂಡು ಕೋಡಗನಣಲ	೧೭೪
ಕುಳಿದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ	೯೬	ಗೀತ ಬಲ್ಲಾತ್ ಜಾಣಸಲ್ಲ	೧೭೬
ಕೂಪವರಿಗ ಹೇಳುವನು ಕುಲ	೯೭	ಗೀತವ ಹಾಡಿದೇನು ?	೧೭೮
ಕೂಸುಳ್ಳ ಸೂಳೆ ಧನದಾಸೆಗೆ	೧೦೧	ಗುಡಿಯೋಳಿಗುಂರು ಗುಡಿಯ ನೇಣ	೧೭೯
ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ಕೇದಾರವಂಬುದ	೧೦೨	ಗುಪ್ತಾಧಿಯಾಂತಪ್ರ ತಾಯಿಸೋಡೆ	೧೭೦
ಕೆಂಜ ಕುಕನ ನೆನೆದರೆ	೧೦೩	ಗುರು ತೋಽಽಾದ ಲಿಂಗವು	೧೭೯
ಕೆಡೆನಡೆಯದೆ ಕೆಡೆನುಡಿಯದೆ	೧೦೪	ಗುರುಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲದೆ	೧೮೦
ಕೆಂಡದಲ್ಲಿಟ್ಟುದೆ ಹೇಯ್ ಬೆಂದು	೧೦೫	ಗುರು ಪುನಿಸಾರೆ ಬಂದು ಬಿನ	೧೯೨
ಕೆಱಿ ದಳ್ಳಿ ಬಾವಿಗಳು ಹೆಚ್ಚೆಗಬರೆ	೧೦೬	ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಿಂದ	೧೯೪
ಕೆಲಕ್ಕೆ ಶುಷ್ಣಿನಾದೆಸಲ್ಲಿದೆ	೧೦೭	ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮದಿಂದ	೨೨೨
ಕೆಸಾಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಪಶುವಿನಂತಾನು	೧೦೮	ಗುರುವಜನಸಲ್ಲಿದೆ ಲಿಂಗವೆಂದೆ	೨೨
ಕೇಳಿಕೆ ಕೇಳಿಕೆ ಏರಿಯರು	೧೦೯	ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಸದಾಪಾರೆ, ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ	೨೨೨
ಕೇಶವನಲ್ಲಿದೆ ಅಕೈಪೆ ದೈವಿಲ್ಲ	೧೧೦	ಗುರುಪಿತ್ ಸಂಂಂಥವಾದುದಕ್ಕೆ	೨೨೪
ಕೈಯ ಬೋಧರಿಗೆ, ಮಂಂಡೆಯ	೧೧೧	ಗುರುವಾದೇತ ರೂಂತ್ರನ್ಯಂತ್ರಿ	೨೨೫
ಕೊಡೆವಿದಿಯೆ ಕುದುರೆಯ ದೃಢವುಳ್ಳ	೧೧೨	ಗೊತ್ತುಸಾಮವ ಬಿಸಗೊಂದರೆ	೨೨೬
ಕೊಂಬಿನ ವೇಲಳ ಮಾರ್ಕಿಸಂತೆ	೧೧೩	ಗ್ರಾಹ ಬಂದು ಅರೆಸತ್ತೊಡನೆ	೨೨೮
ಕೊಲುವನೇ ಪಾಂಗ	೧೧೪	ಫನಗಂಧಿರ ಸಂಹಾಫನದೊಳಗೆ	೨೨೯
ಕೊಲ್ಲೆ ನಯಾ ಪ್ರಾಣಗಳ	೧೧೫	ಬಕೋರಿಂಗೆ ಬಂದ್ರುಮನ ಬೀಳಿಗಿನ	೨೩೧
ಕೊಟ್ಟಿನಕೋರಿ ಜವವನು	೧೧೬	ಬತುವ್ಯಾಧಿಯಾದರೇನು ?	೨೩೨
ಕೊಳ್ಳಿನ ಹೇಳುಂಗೆ ಕುಸ್ತಿ	೧೧೭	ಬಂದ್ರುಕಾಂತದ ನೆಲಿಯಲ್ಲಿ	೨೩೮
ಕೊಡೆ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆದರೆ ರಕ್ತದ	೧೧೮	ಬಂದ್ರನ ಶೈತ್ಯದಲು ಬೀಳಿದ	೨೪೭
ಕೊಳ್ಳೋಲ ಹಿಡಿದು ಶ್ರವಣ	೧೧೯	ಬಂದ್ರನುನಂತೆ ಕಳಿಸಮಿಸಿತ್ತೆನಗೆ	೨
ಗಂಡನ ವೇಳೆ ಸ್ವೇಚ್ಚಿಲ್ಲದ	೧೨೦	ಬಂದ್ರುಎದಯಕ್ಕೆ ಅಂಬಧಿ	೨೨
ಗಂಡ ಶಿಲಂಗದೇವರ ಭಕ್ತ	೧೨೧	ಬಿಕ್ಕಿದೊಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಬೆನಕನ	೨೪೧
ಗರುಡಿಯಕಟ್ಟಿ ಅತುವತ್ತಾನಾಲ್ಯ	೧೨೨	ಬಿನ್ನಿಬೇರಾವರ ಬಂಟ ನಾನಯತ್ತು	೨೪೨
ಗಳುಪಿ ತೋಳಿಪಿ ಗಂಡರೆಂಬರ	೧೨೩	ಬಿನ್ನಿಯ್ಯಾನ ಸುನೆಯ ದಾಸಿಯ	೨೪೪
ಗಾಡಿಗ ದಿಂಬು ಗಂಗೆ	೧೨೪	ಬಿಳಿಂಗಿ ಬಸುಜ್ಜಾಯಿತ್ತೆ ಕಡೆ	೨೪೪

ಭಲಬೇಕು ಕರಣಗೆ	೬೨೬	ತನು ನಿನ್ನದೆಂಬೆ, ಮನ ಸನ್ನದೆಂಬೆ	೫೦೪
ಜಗದಗಲ ಮುಗಿಲಗಲ	೨೪೪	ತನು ನಿಮ್ಮದಿಂದಬಳಿಕ ಎನಗೆ	೮೨೮
ಜಗನ ಸುತ್ತಿಯದು ನಿಮ್ಮ ಮಾಯೆ	೯೦೨	ತನು-ಮನ-ಧನವ ಒಂದಿಕ್ಕೆ	೨೦೨
ಜಗವೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಾಯಲು ಎನಗೊಬ್ಬ	೫೦೫	ತನುಮನಧನವಂಬ ಕಸ್ತು ದ	೮೮
ಜಂಗಮದ ಪುನ ಭಾವದಲ್ಲಿ	೪೨೮	ತನುಮನಧನವಂಬ ಮೂಲು ಕತ್ತಿ	೨೦೩
ಜಂಗಮನಿಂದಬೆಯ ಮಾಡಿ ಲಿಗವ	೪೨೭	ತನುವ ಕೊಟ್ಟಿ, ಗುರುವ	೨೦೪
ಜಂಗಮನ ಕೂಡಿಕೂಂಡು	೫೨೭	ತನುವ ನೋರಿಯಾಗಿ, ಮನವ	೪೦೬
ಜಂಗಮನಿರ್ಹಿತ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ	೫೨೯	ತನುವ ಬಂದಲೆವರಯಾಗಿ	೨೨೨
ಜಂಗಮನವಿಲ್ಲದ ಪೂಛ	೪೨೯	ತನುವ ಬೇಡಿದೆಡಿವೆ	೨೦೨
ಜಂಗಮವ ಲಿಂಗವೇಸಿಗೆ	೮೨೯	ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿಟ್ಟು ಮನದ	೮೪
ಜಂಗಮದ ಸ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಾನು	೫೨೯	ತನು ಮುಂಬಿಯಲ್ಲಿದವನ	೪೪೬
ಜಜ್ಞನೇ ಜರಿದೆನು	೫೨೯	ತನುಶಾರಾಯರ ಮನುಶಾರಾಯರ	೪೨೪
ಜನಿತಕ್ಕೆ ತಾಯಾಗಿ ಹೇತ್ತೆ ಇಲ್ಲ	೮೧೫	ತನ್ನ ವಿಖಾರಿಸಲೊಳ್ಳಿದು	೫೮
ಜನ್ಮಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೀಯದೆ	{ ೪೨೯ ೮೨೯ }	ತನ್ನಾಶ್ರಯದ ರತಿಮಂಬನು	೮೮
ಜನ್ಮ ಹೊಲ್ಲಿ ಒಂಬೆನೆ	೮೧೦	ತನ್ನಿಂದಿಯ ಸುಧಿದರೆ	೫೮
ಜವತಪನಿತ್ಯನೇಮನವೆನಗುಪದೀಶ	೬೬	ತಂದೆ ನೀನು, ತಾಯಿ ನೀನು	೪೨೯
ಜಂಬಾದ್ವೀಪ ನವಬಂಡ ಸ್ಪಷ್ಟ್	೬೨೮	ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬುದ್ದಿಯು	೮೨೭
ಜಲಕೂಮಾರಾಗಮ್ಮೇರಿನಿ ಸಪ್ತ	೫೨೭	ತಮತಮಗಳಲ್ಲಿ ನೂಸಲ ಕಣ್ಣ ಪರು	೮೨೮
ಜಲವ ತಪ್ಪಿದ ಮತ್ತೆ ಬದುಕುವುದೆ	೫೨೮	ತಾಗು ನಿರ್ದೇಷಿದ ಆಗು ಹೋಗು	೯೦೨
ಜಲವ ಸುಂಗಿತ್ಯಯ ನಿನ್ನ ಕರವು	೫೨೯	ತಾಪತ್ರಯವೆಂದರೆ ರೂಪಕಾಣಿತ್ತು	೯೦೦
ಜಾಗ್ರ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸುಷ್ಪತ್ರಿಯಲ್ಲಿ	೫೨೯	ತಾಮಸದೆ ಮುಹುಕಿ ಈಂಗಳ	೯೨೧
ಜಾತಿವಿಧಿದು ಸೂತಕವನಾಲುಸುವೆ	೫೨೭	ತಾಳಿಮರದ ಕೆಳಗಿ ಒಂದು ಹಾಲು	೯೦
ಜೀವಾತ್ಮ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಸುದ್ದಿಯ	೮೨೬	ತಾಮಾನಸರಿಸವನಾಲ್ಕಿಯೆ	೪೯೪
ಜೋಳವಾಳಿಯಾನಲ್ಲಿ	೫೨೮	ತುಪ್ಪದ ಸವಿಗೆ ಅಲಗ ನೇಕ್ಕುವ	೫೫
ಜ್ಞಾನದ ಗಮನದ ಶರಜದ	೮೨೦	ತೆಱಿನಸನಾಲ್ಕಿವುದು ಅಷ್ಟಂಬ	೪೪೬
ಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ಅಜ್ಞಾನದ	೮೨೧	ತೆಱಿಹಿಲ್ಲದ ಸದೆ ತೆಱಿಹಿಲ್ಲದ ಸುಧಿ	೯೦೮
ಧಂಂಬೂ ದೇಹದೂ ಎನ್ನದಯಾಗಿ	೫೨೯	ತೊತ್ತಿಂಗೆ ಬಲ್ಲಿಜನೇಲಿದರೆ	೪೨೪
ತತ್ತ್ವಸಂಜ್ಞಾದನೆನಿಂದ ಮೃತ್ಯುವ	೫೨೯	ತೊತ್ತಿಂಗೆ ಅಕ್ಷೇಣವೇಕಯಾಗಿ ?	೪೪೬
ತನಗೆ ಮನಸವಿಗೆ ಹಾ ಮನಸಿಯ	೫೨೮	ತೊತ್ತಿಗೇಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಾಂ ?	೪೪೨
		ತೊತ್ತಿನ ಕೊರತಲ್ಲಿ ಹೊಂಬಿತ್ತು ಇ	೪೪೪

ತೊಂಡಿ ಯ ಮೀರಣ್ಣಿಗಳಿರಾ	೪೧೭	ಧ್ಯಾತಿಗೆಟ್ಟು ಅನ್ಯರ ಬೇಡದಂತೆ	೨೬೭
ಶ್ರೀವಿಧ ಶ್ರೀವಿಧದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿದ ತಪ್ಪು ಕ	೪೨೦	ನೆಂಜೆನೆಂದರೆ ಮೊಂಡೆನೆಂದರೆ	೨೬೮
ಶ್ರೀವಿಧ ಪ್ರಸಾದವನೆಂದಿರು	೨೬೦	ನಡೆ ಚಿನ್ನ, ಸುಂದಿ ಚೆನ್ನ	೨೬೯
ದಹ್ನ ಯಾಗವ ನಡೆಸಲಿಂದು	೫೨೩	ನಡೆಯು ಕಂಡಾ ಸಂಬಃ:	೨೭೦
ದಂಂಡಗ ಬಿದಮು ಮನದ ಸಂದೇಹ	೫೨೩	ನಡೆಯಲ್ಲಾ ಯಂದೆ ಸುಂದಿಯು	೨೭೦
ದಯವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮವದೇವುದಯಾ	೨೬೧	ನಡೆವರಖ್ಯಾ ಬಡೆಯಾರು	೨೭೧
ದಕ್ಷಿಣಾ ಧರಿ ಗಗನವೆಂಬುದ	೨೬೧	“ಸಮುಂತಿವಾಯ ಸಮುಂತಿವಾಯ	೨೭೧
ದಾಸನ ಪಸ್ತಿನ ಬೇಡದ ಮನಸ್ಸು	೪೪೭	ಸಂಬಂಧ ನೆಂಜ್ಞರು ಬಜ್ಜಿದೆ ಕರೆವರು	೨೭೨
ದಾಸನಂತೆ ತಪಿಧಿಯ ಬೇಡಾವ	೨೬೦	ಸಂಬಿದರೆ ಪ್ರಸಾದ: ಸಂಬಂಧದ್ವರೆ	೨೭೨
ದಾಸಿದೇವ ತನ್ನ ಪಸ್ತಿವಿತ್ತು ...	೫೨೦	ಸಂಬಿದ ಹೆಂಡಿಗೆ ಗಂಡನೊಂಬಿ	೨೭೨
ದಾಸಿಯ ವರ್ಗದಲ್ಲಿಪ್ಪೆನು	೫೨೨	ನಯುಸದಾಪಾಪವ ಜಂಗಮವ	೨೭೨
ದಾಸೋಯವೆಂಬ ಸೋಯೆಗೊಂಡು	೨೬೧	ಸರ ಕೂರಂಬಿಸಿತ್ತೆ ಜ್ಞ	೨೭೨
ದಿಟ್ಟ ಶ್ರುಟಿ ಭಕ್ತಿ ಸಂಶುಟಿ	೮೮	ಸರಜಸ್ತುದಲಿ ಮುಷ್ಟ ಲಿಂಗಸು ಮಿ	೨೭೨
ದಿಖವ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ	೨೬೦	ಸರವಿಂಧ್ಯದೂರ್ಗಿನ್ನ ಮಲುಗಳಿಯ	೨೭೨
ದುವ್ಯ ಈಸ್ವಿ ದುರಾಚಾರಿಯೆಂದಿನಿಸ	೨೬೨	ಸಾಗಂಗಿ ಮೊತನಿಕ್ಕಿ ಹೆವೆಂಬರು	೨೭೨
ದೂರದಿಂದ ಬಂದ ಜಂಗಮವ	೪೪೮	ಸಾದೆಪ್ಪಿಯ ಪಿಕಿಸಂಬರು	೨೭೨
ದೂಷಕನವನೊಂಬು ದೇಶವ	೨೬೧	ಸಾನಾ ಸಾತ್ತಂಗೆಲ್ಲಿ ಬಂದು	೨೭೦
ದೇವದೇವಾ, ಬಿನ್ನ ಪವನವಧಾರು	೨೬೦	ಸಾನು ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಪನು:	೨೭೧
ದೇವಸಿಂತಹನೆಂದು ಶೋಜ್ಞಾ	೨೬೦	ಸಾನು ಅರಂಭಭ ಸರಾದುವಿನಯಾ	೨೭೧
ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿ ಜನ್ಮನ	೫೨೪	ಸಾನು ಭಕ್ತ, ಸಾನು ಪ್ರಸಾದಿ	೨೭೨
ದೇವನೊಂಬು ನಾಮ ಪಲವು	೫೨೨	ಸಾನು ಹೊತ್ತ ಮತ್ತು ಯ ಹೊರೆಯ	೨೭೨
ದೇವನೊಂಬು ದನೆಂದು ಮುಯಾ	೫೨೪	ಸಾನೊಂದ ನೆನೆದೊಡೆ ತಾನೊಂದ	೨೭೨
ದೇವಲೋಕ ಮತ್ತು ಈಲೋಕ	೫೨೪	ಸಾನೊಮ್ಮು ಬೇಳಿಂಬ ಯಸಾದ	೨೭೨
ದೇವಲೋಕ ಮತ್ತು ಈಲೋಕ	೫೨೪	ಸಾರಾ ಯಾಣಸೆಂಯನ ಕಾಣಿ	೨೭೨
ದೇವಲೋಕ ಮತ್ತು ಈಲೋಕವೆಂಬ	೫೨೪	ಸಾರು ಇಯ ಪರೀಕ್ಷ	೨೭೨
ದೇವಸಹಿತ ಭಕ್ತ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ	೫೨೫	ಸಾಲಗ ತಾಗಿದ ಮುಂಗೆ ಮನವೆ	೨೭೨
ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಲಬರು	೫೨೫	ಸಾಳಿ ಬಪ್ಪುದು ಸಂಸಾಗಂದೆ ಬರಲಿ	೨೭೨
ದ್ವಿತ್ಯಾದ್ವಿತ್ಯತನೋದಿ ಏನ	೨೬೦	ನಿಜಭಾವ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸರಸ್ವತಿ	೨೭೨
ಧನಕ್ಕೆ ಮನವನೊಂಬಿದರೇಸು ?	೨೬೦	ನಿಧಾನವಸತ್ಯಾನಿಮೆಂದು	೨೭೨
ಧನದಲ್ಲಿ ರುಚಿ, ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಭರ್ಯ ಯ	೫೨೪	ನಿನ್ನನಾಸಂಜ್ಞಾಯ ದ ಸುನ್ನ	೨೭೨
ಧರಣಿಯ ನುರ್ಲೋಂದು ಹಿರಿದಪ್ಪ	೫೨೫	ನಿಮಿಷದ ನಿಮಿಷಂ ಭೂತೀ	೨೭೨

ಸಮೃದ್ಧಿಯದ ಕಾರಣ ಕೈಯಲ್ಲಿ	ಇಲ್ಲಿ	ಪಂಡಿತನಾಗಲಿ ಮೂರ್ವನಾಗಲಿ	೬೬೬
ನಿಮ್ಮ ನೊಂಟವನಂತಹ ಸುಖ	೪೭೦	ಪರಬ್ರಹ್ಮತ್ವದೆ ಎನಗೇಕಯ್ಯಾ ?	ಇಗಲ
ನಿಮ್ಮ ವಚನ ಎನ್ನ ಪುಣಿಯೆಂಬುದು	ಇಗಂ	ಪರಮತತ್ವದ ನಿಜಸಂಯೋಗದ್ವರೆ	ಲಲಂ
ನಿಮ್ಮ ದರಣಿ ಚಮಾತ್ಮನೀಗೆ	೬೭೫	ಪರಮಪ್ರಭುವೆ ನೀ ಮುನಿದೇನ್ನ	ಲಳಳ
ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಪೂರ್ವದ್ವೆ ಮುಟ್ಟಿ	೨೯೨	ಪರಿಯಾಳವೆ ಭಾಜನವೆಂಬರು	ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ನಿಸ್ಪೀಠಾಗ್ನಾರ್ಥಿ ಲವಣಿಕ್ಷಿಪನೊಬ್ಬ	ಇಲ್ಲಿ	ಪರುಷದ ಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ	೬೭೨
ನಿತ್ಯಾಲಂಡ ಲಂಗಿವ ಪೂಜಿಸಿ	೨೭೫	ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಕಬ್ಬಿನ	೬೭೩
ನೀನಿಲ್ಲದಸ್ಥಿ ದೃವಪುಂಟಿಂಬವನ	ಇಗಂ	ಪಶ್ಚಿಮ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು	ಲಿಗಳ
ನೀನಿರಿದಿದ ಸುನದಲ್ಲಿ	೨೭೬	ಪಾತಕ ಶತಕೋಣಿಯ ನೊರಸಲು	ಲಳಿ
ನೀನಿಕ್ಕೆ ಏ ಬೀಯದಲ್ಲಿ ಪಂಚನೆ	ಉದ್ದಿ	ಪಾತಕ ಮಾಹಾಪಾತಕವ	ಉಡ್ಡಿ
ನೀನೊಲಿದರೆ ಒಲಿ	ಲಾಜಿ	ಪಾದಾಚಿ ನೆರು ಮಾಡುವೆನಯ್ಯಾ	ಲಲಂ
ನೀನೊಲಿದರೆ ಕೊಳಿದು	ಇತ್ತ	ಪಾರೋದಕವ ಕೊಂಬೆ	ಉಡ್ಡಿ
ನೀನೊಲಿಯಿತ್ತೇ ಪ್ರಾಣಿ	ಇಂಜ	ಪಾಪಿಗೆ ಕೊಂಬೆಗೆ ಭಕ್ತಿಯಾಗೆಂದರೆ ಇಲಿ	ಪಾಪಿಗೆ
ನೀರ ಕಂದಲ್ಲಿ ಮಾಳಿಗುವರಯ್ಯಾ	ಇಂಫ	ಪಾಪಿಯ ಧನ ಪ್ರಾಯಿತ್ವತ್ವಕಲ್ಪದೆ	೭೨೫
ನೀರ ಬೊಬ್ಬಿಳಿಕೆಗೆ ಕಬ್ಬಿನದ	ಇತ್ತ	ಪ್ರಾಣಿಪಾಪವೆಂಬುವು ತನಿಂಬು	೭೨೦
ನೀರಿಂಗೆ ನೇಯ್ಯಾಲಿಯೇ ರ್ಥಂಗಾರ	ಇಂ	ಪ್ರಾಣಿಪಾಪವೆಂಬುಭರು ಕರ್ಮಾವ	ಇಂಗಾರ
ನೀವು ಪಿರಿಯಾರಿಂಬಿರಿ ಕರ್ಮಿ	ಇಂಎ	ಪ್ರಾಣಿಯುಳ್ಳನಬರ ಲಿಂಗವ	೬೧೫
ನೀ ದುಟ್ಟಿಸಿದಲ್ಲಿ ದುಟ್ಟಿದೆ	ಇ೨	ಪೂರ್ವಜನ್ಮ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ	೬೧೦
ನುಡಿಗಾರೆ ನುಾತ್ತಿ ನ ದಾರದಂತಿರಬೇಕೇಕು ಅಂತ	ಇಂಎ	ಪೂರ್ವಜಾಜವಾಯು ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲಿ	೬೧೫
ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರ್ತು ನದೆಯಲ್ಲಿ	ಇಂಜಿ	ಪ್ರಾಣಿಯಾಃಪ್ರಾಣಿ ತೇಜವಾಯು	೬೧೫
ನೂಡಿ ನೂಡಿ ನೂಡಿ ಕೇಳಿದರೇನು	ಇಂಗ	ಪ್ರಾಣವನುಷ್ಟಿರಿಸುವ ಆಪ್ರಮಾಣಿಕ	೬೧೮
ನೆರಿ ಕೆನ್ನೆಗೆ ತೆಜ್ಜಿ ಗಲ್ಲಕೆ	ಇಂತ್ರಾ	ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಿಗಾರ್ಥಕನಾದ	೬೧೯
ನೆಜ್ಜಿನಂಬೋಽ ನೆಜ್ಜಿನಂಬೋ	ಇಂಎ	ಬಜ್ಜೆಲ ನೀರು ತಿಳಿದರೇನು ?	೬೨೨
ನೆಲನೊಂದೆ ಹೊಲಗೇರಿ	ಇಂಎ	ಬಂಜಿ ಬೇನೆಯುನ್ನಲ್ಲಿಯದಂತೆ	೬೧೯
ನೊಂಡಲಾಗನು ಸುಧಿಸಲಾಗದು	ಇಂಗ	ಬಡಪಸು ಪಂಕದಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡರೆ	ಇಂ
ನೊಂಡನೊಂಡ ನೂಡುವ ನೇಮು	೨೮	ಬಡಹಾರುವನೇಸು ಭಕ್ತ	೬೨೦
ನೊಂಡನೊಂಡ ಲಂಗಧಾತ್ಮಾನವೆನ್ನ	ಇಂಎ	ಬಂಡಿ ತಂಂಬಿದ ಪತ್ರೀಯ	೬೨೧
ನೊಂಡುವರುಳ್ಳರೆ ಮಾಡುವ	೨೯೬	ಬತ್ತಿಎಸಾಯುಧದಲ್ಲಿ ಅಭಾತ್ಮಾಸವ	೬೨೨
ನ್ನಾಯಿನಿಷ್ಟು ರಿದಾಪ್ರಿಯಾ ಪರನಾಸಲ್	ಇಂಎ	ಬನ್ನಿರೆ ಅಕ್ಷಗಳು	೬೨೦
ಪಂಚಪ್ರಾಯ ಕೆಡಿಸಿತ್ತು	ಇಂಗ	ಬಂದ ಯೋಣಿಯನ್ನಾದು	೬೨೧
ಉಟ್ಟಿನ ಕಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷಣವ	ಇಂಲ	ಬಂದ ಪಸನೆಂದು ಬಾರದೆಯಿದ್ದರೆ	೬೨೧

ಬಂದುದ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲರೆ ನೇಮು	೨೭೮	ಭಕ್ತಿನಾಯಿತ್ತೆ ಭಕ್ತಿದಾಸೀಯದ	೯೪೫
ಬಂದು ಬಲ್ಲಿಹ ಬಿಡಲು ಹೊಲಗೇರಿ	೬೦೩	ಭಕ್ತಿನೆಂಂಬಿಸಯಾಗಿ ಭವಿಸಂಗ	೯೨೬
ಬಯಲ ರೂಪ ನೂಡಬಲ್ಲಾಗನೆ	೬೨೨	ಭಕ್ತಿನೆಸಿಸುವೆಸಯಾಗಿ ವೆಲ್ಲವೆಲ್ಲನೆ	೯೨೭
ಬರಬರ ಭಕ್ತಿಯರೆಯಾಯಿತ್ತು	೭೨೦	ಭಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿನ ಮನೆಗ ಬಂದರೆ	೯೪೬
ಬಲಿಯ ಭೂಮಿ, ಕಣಣ ಕವಚ	೭೨೪	ಭಕ್ತಿ ನೂಹೇಶ್ವರ ಪ್ರತಾದಿ	೯೪೭
ಬಲ್ಲಿದರೊಡನೆ ಬವರವಾದರೆ	೧೦೫	ಭಕ್ತಿರ ಕಂಡರೆ ಚೋಳರಷಿರಯಾಗಿ	೧೦೭
ಬಸವ ಬಾರ್ಮ್ಯ, ಮತ್ತೊಲೋಕ	೧೮೫	ಭಕ್ತಿರಸಲ್ಲಿದೆ ಬಲ್ಲಿವೆಂದಂಬಿರಿ	೯೪೮
ಬಹಿತ್ರ ಬಾಳುವೆಗೆ ನಿವೃತ್ತಿ	೨೨೪	ಭಕ್ತಿರೆ ಸಮಭರು, ಅಸಮಭರ	೯೪೯
ಬಾಳು-ಮಯುರನಂತೆ ಬಳ್ಳಿ ಸ	೧೪೮	ಭಕ್ತಿ ಹೀನನ ದಾಸೋಧವ ಸಘಕ್ತ	೯೪೯
ಬಾರದು ಬಾರದು ಭಕ್ತಿಂಗೆ	೨೨೦	ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದಯಾಗಿ	೯೪೯
ಬಾಲಾಭ್ಯಾಸ ನೂಡಹೋದರೆ	೨೭೪	ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ನಿಧಾಸವ ಸಾಧಿಸುವರೆ	೯೪೯
ಬಿಡದೆ ಬಾಯಿಗಲ ಎಂಜಲ	೪೫೬	ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ನೂಡಬಾರದು	೧೦೨
ಬಿದರಲಂಡಜವಕ್ಕು	೨೭೧	ಭಕ್ತಿ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಧಿಯ ಮೇಲೆ	೨೭೨
ಬಿದರೆಲೆಯ ಮೆಲಿದರೆ	೩೫೯	ಭಕ್ತಿಯೆಳ್ಳಿಸಿತ್ತಿಲ್ಲ	೯೦೨
ಬಿಳಿಯ ಕರಕೆಯ ಕಣಗಿಲೆಯ	೫೨೨	ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಜವ ಸಾನಯಾಗಿ	೯೪೯
ಬೆಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ಬೆಳ್ಳಿರ ಸುತ್ತತ ತ್ಯಾಗಿ	೪೫೫	ಭಕ್ತಿರತ್ತಿಯ ವಿಕಳತೆಯಿ	೯೫೦
ಬೆದಕೆದರು ಬೆದಕೆದರು	೨೬೨	ಭಕ್ತಿನಿಶೇಷವ ನೂಡುವರೆ ಹತ್ತು	೯೫೧
ಬೆಲ್ಲಿನ ತಿಂದ ಕೊಡಗದಂತೆ	೨೨೨	ಭಕ್ತಿ ಸುಭಾವೆಯ ಮುದಿಯ	೯೪೦
ಬೆಳಗಿನೊಳಗಿನ ಬೆಳಗು,	೮೨೬	ಭವಕ್ಕೆ ದುಟ್ಟುವನಲ್ಲಾ	೯೪೧
ಬೆಳಗಿನೇಳಿಗಿನ ಮಾಹಾಬೆಳಗು	೬೪೪	ಭವಬಂಧನಮರಿತಂಗಳ	೯೪೨
ಬೆಳಿಯ ಭಾಸಿಯಲ್ಲಿಂದು	೫೦	ಭವಬಂಧನ ಭವಬಾತವಾದ ಶಾರಣ	೯೪೩
ಬೆಳ್ಳಾರಲಿದ್ದು ಬಂದ ಜಂಗಮ	೪೫೦	ಭವಭವದಲ್ಲಿನ್ನು ಮನವು	೯೪೪
ಬೆಳಿನಿನ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತಿ	೪೨೨	ಭವಭವದಲ್ಲಿನಿನ್ನು ಜಂಗಮವೆ	೯೪೫
ಬ್ರಹ್ಮಂಗೆ ವಾಕ್ ದಾರುವ	೮೨೫	ಭವರೆಂದು ಪ್ರದ್ಯಾಸಂದು	೯೪೫
ಬ್ರಹ್ಮಸದವಿಯನೊಲ್ಲಿ	೪೪೦	ಭವವಿರಿತ ಭಕ್ತಿನಾದ ಬಳಿಕ	೯೪೬
ಬ್ರಹ್ಮ ಸಭಿ ನೆರೆದಲ್ಲಿ	೫೪೪	ಭಾಂಡವ ತುಂಬಿದ ಬಳಿಕ	೯೪೭
ಬ್ರಹ್ಮಣನೆ ದ್ಯುವನಂದು ನಂಬಿದ	೫೨೮	ಭಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಜಿತ್ತುರದಂತೆ	೯೪೮
ಭಕ್ತಿದೇಹಿಕದೇವನಷ್ಟು ದೇವನನು	೫೪೪	ಭಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬರೆಯಬಹುದೆ	೯೪೯
ಭಕ್ತಿನ ಮನವಂದು ಜಂಗಮ	೮೪೪	ಭಾತಸ್ಯೇಲಿದಾತ್ಮಣ ಸೇವೀಂಕಿದ	೯೪೯
ಭಕ್ತಿನ ಮುಖದಪರಣದಲ್ಲಿ	೧೪೪	ಭಾತಿಗನ ಸೀತುಪೆಯ ಸಾತ್ತಿಕ	೯೫೦
ಭಕ್ತಿನಾಗಿ ಲಿಂಗಜಂಗಮವ	೯೪೪	ಭಂತೆಯ ಪಾವಕ ಸಮೀರಣ	೯೫೦

ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ನಿಧಾನವಿದ್ದುದ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನೇನಲ್ಲಿದ್ದಾನು ಸಜ್ಜನ	೨೫	ವಹಾಲಿಂಗದ ಸ್ಥಾನಂಗಳು	೬೪೦
ಮದಕೆ ದೈವ ಮೊಜ್ಜೆದೆವ ಮದಕೆಯ ಮಾಡುರೆ ಮಣಿ ^೧	೨೬	‘ಮಾಟ್ಟೆಕೊಟೆ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿ’	೬೦೨
ಮಂದೆಯ ಚೋಳನಿಕೊಂಡು ಮಣಿ ಮದಕೆ ಮಣಿ ಗದು	೨೭	ಮಾಡಿದೆನೆಂಬುದು ಮನದಲ್ಲಿ	೬೩೪
ಮತಿಮಂದಸಾಗಿ ಗತಿಯ ಕಾಣದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಣದಂತೆ	೨೮	ಮಾಡಿ ನಾಡಿ ಕೆಟ್ಟಿರು ಮನವಿಲ್ಲದೆ	೬೨೬
ಮಧ್ಯ ಸಿಂಡಗಳಿಲ್ಲವೂ ಮನಕ್ಕೆ ನಾಟದ ವಚನ	೨೯	ಮಾಡುವ ಭಕ್ತನ ಕಾಯ	೬೨೧
ಮನಕ್ಕೆ ಮನವೆಂದಾಗಿ ಮನಕ್ಕೆ ಮನೋಚರವಲ್ಲದ	೨೩೦	ಮಾಡುವರಿಲ್ಲ, ನಿಈ ಮಾಡದೆ	೬೪೪
ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಹೀಗೆ ಮನ ಮನ ಬೆರಿಸಿದಲ್ಲಿ	೨೩೧	ಮಾಡುವಾತೆ ನಾನಲ್ಲಿಯಾಗ್ಗೆ	೬೪೨
ಮನವೇ ನಿನ್ನ ಜನ್ಮದ ಪರಿಭವನ ಮನವೇ ಸಪರ್, ತನ್ನವೇ ಹೇಳಿಗೆ	೨೩೨	ಮಾಣದ ಅರಳಿಯ ತಿಟ್ಟನೆ	೬೪೪
ಮನವಂಚನೆಯ ಅನ್ನಲಿಂಗಾರ್ಥನೆ ಮನಸೆದ್ದೆನ ಕುಲದ್ದೆವ ಎನಗೆ	೨೩೩	ಮಾತಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಪ್ಪದೆ ಭಕ್ತಿ?	೬೪೦
ಮನ ಸೇರ್ಲಾ, ಬಿಡಕರು ಮನಸೆಯ ಗಂಧನ ಸುನೇ ವಾತೆಯ	೨೩೪	ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಶೋತ್ರಸುಖವ	೬೪೮
ಮನಸೆಯೊಳಗೆ ಮನಸೆಯೊಂದು ಮರಕೆ ಬಾಯಿ ಬೆರೆಂದು	೨೩೫	ಮಾತಿಲ್ಲ ಸುಧಿಯಲ್ಲಿ ಪತಕ್ಕೆ	೬೪೪
ಮರದ ಸೆಳಿಲಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ ಮರಸ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ	೨೩೬	ಪಾತಿನ ಮಾತಿಂಗೆ ನಿನ್ನ ಕೊಂದದ	೬೪೭
ಮರನೇಂಡಿದ ಮರನಿಂದಿದ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೩೭	ಮಾರಿಕವ್ಯಯ ನೋಂತು	೬೪೨
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೇಂಡಿದ ಮರನಿಂದಿದ	೨೩೮	ಮಾರಿ ಮಸಹಿ ಎಂಬುವು ಬೇಜಿಲ್ಲ	೬೪೪
ಮರನೆಯೊಳಗೆ ಮನಸೆಯೊಂದು ಮರಕೆ ಬಾಯಿ ಬೆರೆಂದು	೨೩೯	ಮಾನಿಸಕಾಯಿಯೊಳಗೊಂದು	೬೪೭
ಮರದ ಸೆಳಿಲಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ ಮರಸ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ	೨೪೦	ಮಿಧ್ಯ ಪಸಳಿದುಳಿದ ಸತ್ತಪ್ರಸಾದಿ	೬೪೭
ಮರನೇಂಡಿದ ಮರನಿಂದಿದ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೪೧	ಮಿಂಬಲಿಗನ ರಕ್ಷಿಯಂತೆ	೬೪೨
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೇಂಡಿದ ಮರನಿಂದಿದ	೨೪೨	ಮಿಂಸಲು ಬೀಸರವಾದ ಪರಿಯ	೬೪೪
ಮರನೇಂಡಿದ ಮರನಿಂದಿದ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೪೩	ಮುಂಗಯ್ಯ ಕಂಕಣಕೆ ಕನ್ನಡಿಯ	೬೪
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೇಂಡಿದ ಮರನಿಂದಿದ	೨೪೪	ಮುತ್ತು ಉದಕಲಾಗದು ಉದಕ	೬೦೬
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೪೫	ಮುತ್ತು ನೀರಲಿ ದುಟ್ಟಿ ಮತ್ತು	೬೪೨
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೪೬	ಮುನಿದೆಯಾದುದನೆ ಒವೆ ^೨	೬೪
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೪೭	ಮುನ್ನ ಮಾಡಿವ ಪಾಪ ಬೆನ್ನಿಬಿಡದ	೬೪
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೪೮	ಮುನ್ನ ನೂಡಿದ ಪಾಪವೆಂತು	೬೪
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೪೯	ಮುನ್ನಿನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪಥಂಗಳು	೬೪೨
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೫೦	ಮುನ್ನಿನ ಕಲವಿರಧಿರರು	೬೪೮
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೫೧	ಮುನ್ನಿನ ಹುರುಳಿಗಳಿಂಗ	೬೪೨
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೫೨	ಮುನ್ನಿನ ನವರು ಹೋದದಾರಿ ಭಯ	೬೪೮
ಮರನ ದೂರ ಕೊಯಿದು ಮರಕ್ಕೆ ಮರನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸೆಳಿಲ	೨೫೩	ಮುನ್ನಿನ ಉತ್ತಾವತ್ತು ದಿನ	೬೪೨

ಬಸವಣ್ಣನವರ ಷಟ್ಕಾಷ್ಟಳ ವಚನಗಳ ಆಕಾರಾದಿ

೨೫೭

ಮುನ್ಮೂಲ್ಯಾತ್ಮಿನತ್ತು ನಕ್ಕಿತ್ತಿಕ್ಕು ಮೂಗಕಂಡಕನಿಸಂತಾಯಿತ್ತೇನ್ನ ಮೂಲಿಲ್ಲದ ಮುಹಿಕ್ಕೆ ಶೈಂಗಾರನೇ?	೧೦೯	ಲಿಂಗವ ನಚ್ಚಿದೀ ಸುನಪ್ಪ ಉಳಿ	ಅಳಿ
ಮುಶಾಲುರಾಖ್ಯಾಯನ ಲಾದು ಮ್ಯಾಗೆ ಕಾವ ಹೇಳುವರಲ್ಲದೆ ಮೇರುಗುಣವನರಸುವದೆ ಮೇಲಾಗಲೊಲ್ಲೆನು ಕೇಳಾಗಲಲ್ಲದೆ ಮೊನೆತೆಪ್ಪದ ಬಳಿಕ ಅಲಗೇನ ಮೋಷಿನ ಹೋಳಿ ಮೂಕೊಳ್ಳಿಯ ಮೊಷಿನ ಗೋಷಿಗೆ ಬರ್‌ .	೧೧೦	ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿದ ಬಳಿಕ ೧೧೧	ಲ್ಯಾ
“ಯಸ್ಕು ಕ್ರಿಯಾ ತಸ್ಕು ಭವತಿ ಯುಗಜಾಗಪ್ರಾಳಯಃಪಂಜಾ ರಕ್ತಸಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ರಚ್ಚಿಯ ನೆರವಿಗೆ ಸಾಳಿನುದಿ ರಿಜಕ್ಷಿಪ್ಪಿದ ಚೆಂಡಿರಲ್ಲಿ ರುಸ್ರ ವಾಲುದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಟು ಭುಜದಲ್ಲಿ ಲಗ್ಗುವಲ್ಲಿಯದೂ ವಿಗ್ಗು ವಲ್ಲಿಯದೂ ಅಳಿಗೆಟ್ಟಿಸು, ಸಾಳಿಗಟ್ಟಿಸು ಲಾಂಭಿಸಬ ಕಂಡು ಸಂಖಿವೆ ಲಾಂಭಿಸ ರೂಜಿಗೆ ಬಂದಿರಲು ಲಿಂಗಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಮಾಡೆಸೀ ಮನವನು ಲಿಂಗಜಂಗನು ಒಂದೆ ಎಂದು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕಂಣಿಸುಂಟೀ? ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ದಿಟಪನಾಲುಸುವರೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಮೃಷ್ಟಿ ರು ಲಿಂಗದರುಭನ ಕರಮುಟ್ಟಿ ಲಿಂಗದ ಉಂಡಿಗೆಯ ಲಿಂಗಿನಿಷ್ಟೆ ಪ್ರಜೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಯ ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದಿಗಳಲ್ಲಿದವರ ಸಂಗ ಲಿಂಗಮುಖಿದಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರಸಾದ	೧೧೨	ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಫಲವೇನಯ್ಯಾ ೧೧೩	ಉಂಧ
ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸುತ್ತ ಜಂಗಮದ ೧೧೪	೧೧೪	ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿದ ಬಳಿಕ ೧೧೫	ಉಂಧ
ಲಿಂಗವ ಪರಿಕಾರ ೧೧೬	೧೧೫	ಲಿಂಗವ ಪರಿವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ೧೧೭	ಅಂಧ
ಲಿಂಗವಿಳಿದೆ ಸಡೆನವರ ೧೧೮	೧೧೬	ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಲ್ಲಿದವರ ಶಾಂತಿಸಂಗ ೧೧೯	ಉಂಧ
ಲಿಂಗಾಂಗನೆಯ ಪೂಜಾದುವ ೧೧೯	೧೧೭	ಲಿಂಗಾಂಗನೆಯ ಪೂಜಾದುವ ೧೨೦	ಅಂಧ
ಲೇಸಕಂಡು ಮನ ಬಯಿಸಿ ೧೨೧	೧೧೮	ಲೇಸನೆಸಿನಿಕೊಂಡು ಲಾದು ದಿನ ೧೨೨	ಉಳಿ
ಲೊಂಗು ಲೊಂಗು ನೀವೇಕೆ ೧೨೩	೧೧೯	ಲೊಂಗು ಲೊಂಗು ನೀವೇಕೆ ೧೨೪	ಅಂಧ
ಲೊಂಗು ಪರುಷವ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲಿದೆ ೧೨೪	೧೨೦	ಲೊಂಗು ಕರ ಕಂಡು ಅಡನೆ, ಹಾದನೆ ೧೨೫	ಅಲ್ಲಿ
ವಚನದ ಮುಸಿನುಖೆಂತು ೧೨೫	೧೨೧	ವಚನದಲ್ಲಿ ನಾಮಾವೃತವ ತುಂಬಿ ೧೨೬	ಉಳಿ
ವಚನದಲ್ಲಿ ನಾಮಾವೃತವ ತುಂಬಿ ೧೨೬	೧೨೨	ವರು ಪ್ರತಿವರಿತಾಗ ೧೨೭	ಅಂಧ
ವರು ಪ್ರತಿವರಿತಾಗ ೧೨೭	೧೨೩	ವರುಸೆಂದಿರುಯ್ಯಾ ೧೨೮	ಉಳಿ
ವರಾನಿಸೆಂದಿರುಯ್ಯಾ ೧೨೮	೧೨೪	ವಾರನಿಸೆಂದಿರುಯ್ಯಾ, ದಿನವೆಂದ ೧೨೯	ಅಂಧ
ವಿಕಳನಾದೆಸು ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ ೧೨೯	೧೨೫	ವಿಕಳನಾದೆಸು ಪಂಚೀಂದ್ರಿಯ ೧೨೧	ಅಂಧ
ವಿಪ್ರರ ಕರೆದು “ಸ್ನಾಪರುಗಳು ೧೨೧	೧೨೬	ವಿಕ್ಷಿಜಿತು ದಸುರಜಿತು ೧೨೭	ಅಂಧ
ವಿಕ್ಷಿಜಿತು ದಸುರಜಿತು ೧೨೭	೧೨೭	ವಿಶ್ವಾಧಿಕೊಂಡು ರುದ್ರನ ಹೊಗಳುವ ೧೨೮	ಅಂಧ
ವಿಶ್ವಾಧಿಕೊಂಡು ರುದ್ರನ ಹೊಗಳುವ ೧೨೮	೧೨೮	ವಿಷಯವೆಂಬ ಪಸುರನೆನ್ನ ೧೨೯	ಅಂಧ
ವಿಷಯವೆಂಬ ಪಸುರನೆನ್ನ ೧೨೯	೧೨೯	ವಿನ್ನ ಕರ್ಮಿ, ರಾದ್ರ ನಿಷ್ಪರ್ಮಿ ೧೩೦	ಅಂಧ
ವಿನ್ನ ಕರ್ಮಿ, ರಾದ್ರ ನಿಷ್ಪರ್ಮಿ ೧೩೦	೧೩೦	ವಿನ್ನ ಬಲ್ಲಿದನೆಂಬಿನೆ? ೧೩೧	ಅಂಧ
ವಿನ್ನ ಬಲ್ಲಿದನೆಂಬಿನೆ? ೧೩೧	೧೩೧	ವಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಡುಹ ೧೩೨	ಅಂಧ
ವಿನ್ನ ಪೂಜಿಸಿ ಮುಡುಹ ೧೩೨	೧೩೨	ವಿತ್ತವ್ಯತಿ ಭೂತ್ತನ್ನೆಂದು	ಅಂಧ

ವೇದಕ್ಕೆ ಬಲ್ಲಂತಿಯ ಕಟ್ಟುವೆ
ವೇದದಂತುಟಿಲ್ಲ, ಶಾಸ್ತ್ರದಂತುಟಿಲ್ಲ
ವೇದ ಸದನದುಗಿತ್ತು
ವೇದವನೋಽದಿದರೇನು?
ವೇದವನೋಽದಿದ ವಿಪ್ರರು
ವೇದ ವೇಧಿಸಲರಿಯದೆ
ವೇದಶಾಸ್ತ್ರದವರಹಿರಿಯರೆನ್ನೆ
‘ವೇದಸ್ಯಾಯಂಭು’ ಎಂಬ
ವೇದಾತೀತ, ಪದುವಣರಹಿತ
‘ವೇದಾದಿನಾಮ ನಿಸಾರಮಂ’
ವೇಷ ಅವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆ
ವ್ಯಾಧನೋಂದು ವೊಲನ ತಂಡರೆ
ವ್ಯಾಸ ಚೋಽಯಿತಿಯ ಮಗ
ಶಕ್ತನವನೆಂದಂಬಿ, ಅವಶಕ್ತನ
ಶಭ್ಯಸಂಭಾಷಣೆಯ ನುಡಿಯ
ಶಭ್ಯಸುತ್ತಕೆ ಮುಖ್ಯ ಮಾತಿಂಗೆ
ಶರಣರ ನಿಷ್ಠೆ ನಿಷ್ಠೆ ಪೂರಿಸುವಂಗೆ
ಶರಣ ನಿದ್ರಿಗೆಯಿರೆ ಜಪ ಕಾಣೆರೊ
ಶರಣರೊಡನೆ ಶ್ರವಣ ಮಾಡಿ
ಶರಣಸ್ವಾಹಿತ್ಯನೆಂಕ್ಕಿವದಲ್ಲಿ
ಶರಣಸಸುವುತವಪ್ಪ ನಿಜಗುಣ
ಶರಣರ ಸಂಬಂಧವನಸಾಂದ ಬಳಿಕ
ಶಾಸ್ತ್ರಘಾನವೆಂಬಿನೆ?

ಶಿವಂತಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಭ್ರಮ
ಶಿವನಬಂತಿ ಶಿವಜ್ಞಾನಸಾಂಭಿದ
ಶಿವಜನದಲ್ಲಿ ಯಾಟ್ಟಿ, ಲಂಗ್ಯಕ್ಕು
ಶಿವಭಕ್ತರೆ ಅಧಿಕರು ನೋಡಯಾ
ರಿವಭಕ್ತನಾಗಿ ತನ್ನ ಹಿಡಿದತೆ
ಶಿವಮಯ ನಿಷ್ಪಾತವಲ್ಲ
ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸರಿ ಬೀಳುತ್ತಿಲೋಕ
ಶಿವಪ್ರಾಣ ಮೂರ್ತಿಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತ
ಶಿವಾಜಾರವೆಂಬುದೊಂದು ಬಾಳ

ಒಂಟ	ಶಾಂಕ್ರಾನ ಗುರುವಿಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು	೧೮೭
೧೭೯	ಶುದ್ಧಾವಾಯಿತ್ತೆಂಬಿನೆ	೧೮೬
೫೫೮	ಶುದ್ಧಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮರಿಭೂತು	೧೮೫
೫೫೯	ಶೂಲದ ಮೇಲಣ ವಿಭೋಗೆ	೧೮೬
೫೬೦	ಶ್ರೀರೂಪಾಕ್ಷೇಯ ಧರಿಸಿದಾತ	೧೮೦
೫೬೧	ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿಯ ಮಾಸದವನ	೧೮೭
೫೬೨	ಶ್ರೀ ವಿಭೂತಿ ಶ್ರೀ ರೂಪಾಕ್ಷೇ	೧೮೮
೫೬೩	ಶ್ರುತಿಗಗಮ್ಯ ದ್ವಾರಾಂತಕ್ತೆ	೧೮೭
೫೬೪	ಶ್ರುತಿತತ್ತವಿರದ ನೇರಿ	೧೮೦
೫೬೫	ಶ್ರವಣಸಾರ್ಥಕೀನು ಲಿಂಗಭಕ್ತನೆ	೧೮೬
೫೬೬	ಶ್ರವಣಸ್ವಾಹಾ ಗಜಜ್ಞಾನ ಕುಕ್ಕುಟ	೧೮೮
೫೬೭	ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲವ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿನ್ನೆ	೧೮೭
೫೬೮	ಸಕ್ಕರೆಯ ಕೊಡನತುಂಬಿ	೧೮೬
೫೬೯	ಸಗಣಯ ಬೆನಕೆಂಗೆ ಸಂಪರ್ಗಿಯರಲ	೧೬೫
೫೭೦	ಸಂಗಸಹಿತ ಶರಣರು ಬಂದರೆ	೧೦೭
೫೭೧	ಸಜ್ಞನ ಶರಣರ ಕಂಡು ಎನ್ನ ಮನ	೧೧೮
೫೭೨	ಸಂಚುವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿ ನಂಜನೆಯಿಲ್ಲದ	೧೦೯
೫೭೩	ಸಬೀಯಿಲ್ಲದಂತೆ, ಪ್ರಪಂಚುವಿಲ್ಲ	೧೨೨
೫೭೪	ಸತ್ಯ ಮುಟ್ಟುವನಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹಿ	೧೪೦
೫೭೫	ಸತ್ಯವಿದೆ ಸಮಾಧಾನವಿದೆ:	೧೦೨
೫೭೬	ಸತ್ಯವುಳ್ಳ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತುಂಬು	೨೫೭
೫೭೭	ಸತ್ಯಶಾಚ ನಿತ್ಯನೇಮವ	೧೪೫
೫೭೮	ಸತ್ಯಸಂಬಧ ಸಂಯವಾದ	೨೪೮
೫೭೯	ಸದಾಚಾರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಯಿಲ್ಲದವರ	೧೫೦
೫೮೦	ಸಂತವಿದ್ದ ಮನಗೆ ಕೊಂತವ	೧೦೦
೫೮೧	ಸಮಬಿತ್ತವೆಂಬ ನೇಮುದ ಪಲಗೆ	೧೨೫
೫೮೨	ಸಮಯೋಜಕದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾರ್ಜನೆ	೧೬೨
೫೮೩	ಸಮರ್ಪಿತ ಸಮಕಳಿ ಸಮಸುಖ	೧೭೧
೫೮೪	ಸಮಸ್ತ ಕರ್ತವೀಯ ಮಸಕ	೧೫೨
೫೮೫	ಸಮುದ್ರ ಘಾನವೆಂಬಿನೆ? ಧರೆಯ	೧೨೬
೫೮೬	ಸಮುದ್ರದೂಳಗಳ ಸಿಂಪಿನಂತ	೧೫೪

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಟ್ಟಿ ಮತ್ತೊಂದ	೨೪೨	ಸಾಫರ ಭಕ್ತಿಗೆ ಸೀಮೆಯಲ್ಲದೆ	೭೦೮
ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದೆ	೧೬	ಸ್ನೇಹಕಪ್ಪದ ರಾನಿನಲ್ಲಿ	೧೭೬
ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಶಾಪನನಿಟ್ಟಿ	೪೧೪	ಸ್ವಯಲಿಂಗದನುಭಾವ	೬೪೬
ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಸರ್ವ ಮುಟ್ಟಿಲು	೨೦	“ಸ್ವಾಮಿ ನೀನು ಶಾಪ್ತತ ನೀನು”	೫೭೬
ಸಂಸಾರವೆಂಬುದೊಂದು ಗಾಳಿಯ	೧೬೪	ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ	೨೬೬
ಸಂಸಾರಾರಾಗರದ ತರೆಕೊಬ್ಬಿ	೮	ದಂಜರ ಬಲ್ಲತ್ತೆಂದು ಅಂಜದೆ	೧೬೬
ಸಯಿಧಾನವ ತಂದು ನೀಡುವೆನಲ್ಲಿದೆ	೧೫೭	ದಗರದಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡವರ ಮೇಲೆ ಒರಳ	೪೦೬
ಸರ್ವ ಸಂಯೋಗ ಜ್ಯೋತಿರ್ಯ	೪೧೨	ದಡೆದೊಡನ ವಸ್ತುವನ	೨೫೬
ಸರ್ವ ಭೂತಾತ್ಮಣಿನಿಂಬ ಮಾತಿನ	೨೦೪	ಹತ್ತು ನುತ್ತರದ ಭೂಮಿ	೨೫೬
ಸರಪ್ರಶೀಷ್ಣನಾದಿ ಪುರುಷ	೮೫೫	ಹತ್ತು ಸಾಂಪಿಗೆ ಗೀತನ ಹಾಡಿ	೨೫೨
ಸಾರ್ಥಕ ಸಂಗ ಮಾಡುವುದು	೧೨೯	ದಬ್ಬಕ್ಕೆ ತಂದ ಹರಕೆಯ ಕುಪ್ಪಾ	೨೫೨
ಸಾರ, ಸಜ್ಜನರ ಸಂಗ ಲೇಷು	೨೬೪	ಹಮ್ಮಿನ ಭಕ್ತಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಾಡಲು	೨೫೦
ಸಾಸವೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಗರವಂದಂತಾ	೪೨೨	ದರಗೆಣ ಪಂಕ್ತಿಯ ನಡುವೆ	೪೫೬
ಹಿಂಗದ ಸದು ದುಱಿಯಲೂ	೪೫೨	ದರನ ಕೊರಳಲ್ಲಿರ್ವ ಕರ್ಮೋಟಿ	೨೬೬
ಸಿನಿಬಂಜಿಯ ರಿಗೊಬ್ಬಿ ಪುಗ ಯಟ್ಟಿ	೧೦೪	ದರನಿವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಿರಿಯು ಬೆಸ್ತುಲಿ	೨೫೨
ಸಿರಿಯಾಳನ ಮಗನ ಬಾಣಸವ	೪೪೦	ದರನು ಮೂಲಿಗನಾಗಿ ಪುರಾತ	೨೫೨
ಸುಖ ಬಂದರೆ ಪ್ರಣಿದ ಫಲವನ್ನೆನು	೪೫೪	ದರಬೀಜವಾದರೆ ಪಂಚ ತಾಸಪ್ಪನೇ?	೨೫೨
ಸುಷಟ್ಟೆ ದಿಂದಲೆನ್ನ ಮನವು ನಿಮ್ಮ	೪೬೯	ದರಸಿ ಮಾಡುವುದು ಹರಕೆಯು	೨೫೮
ಸುದಲೀ ಸಾಸವೆನ್ನು ದುದನ	೪೦	ದರಿಯಜ ಮುನಿಗಳಿಳ್ಳರೂ	೨೭೨
ಸುನಾದ ಬಂದು ಪ್ರಣವ ಮಂತ್ರ	೧೨೪	ದರಿವ ಸದಿಯ ತೆಱುನ ಹೋಲ	೨೫೬
ಸುಪಥಮಂತ್ರದುಪದೀಶವ ಕಲತು	೧೦	ದರಿವ ಹಾವಿಂಗಂಬಿ	೪೪೬
ಸಃಪ್ರಭಾತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ	೧೬೬	ದರಿವರನೊಂದೆ ಎಂದರೆ	೨೫೨
ಸುರರ ಬೀಡಿದದಲ್ಲಿ	೨೨೨	ದಲಬಿರ ಸುಂಗಿದ ಹಾವಿಂಗೆ ತಲೆ	೪೫೬
ಸುರರು ಕಿಸ್ತರು	೪೪೯	ದಲವು ಕಾಲ ಧಾವತಿಗೈಂದು	೨೫೬
ಸೂರ್ಯನುದಯ ತಾವರಿಗೆ	೪೫೬	ದಲವು ಕೊಂಬಿಂಗ ಹಾಯಬೇಡ	೨೫೨
ಸೂಳಿಗೆ ಚೆಂಜ್ಜಿ ಸೂಳಿಯ ಬಂಟ	೨೫೪	ದಲವು ಮತ್ತಿಯ ಕಟ್ಟಿ ಕುಣಿಕುಣಿ	೨೫೨
ಸೂಳಿಗೆ ಮಟ್ಟಿದ ಕೊಸಿನಂತೆ	೪೪೬	ದಲ್ಲಿಯತ್ತಿ ನಾಲಗೆ ಹೊರಳದಿದ್ದಲ್ಲಿ	೨೫೦
ಸೆಟ್ಟಿಯೆಂದಬಿನೆ ಸಿರಿಯಾಳನ?	೪೫೪	ದಸದು ಎಕ್ಕೆಯ ಕಾಯ	೨೫೦
ಸೂರ್ಯಾಳಿಭಿರವರು ಗೆಲಲಿಲ್ಲಾಯ	೧೦೨	ದಸದು ಬಂದ ಗಂಡಸಿಗೆ	೨೫೮
,ಸಾಫರ ಜಂಗನು ಒಂದೆ' ಎಂದು	೪೫೧	ದಸವಾದದುಂಬುದನು	೨೫೨
ಸಾಫರ ಜಂಗನುವೆಂಬಭಯ ಪಕ್ಕ	೧೦೫	ದಸವಾಯಿತ್ತೆಂದಪಿರ್ವತ	೨೫೨

ಜರಿವು ತೃಷ್ಣೆ ನಿದ್ರೆ	೮೨೬	ಮತ್ತು ವಬಡಿದೊಡೆ ಹಾವು ಸಾಯ	೧೦೦
ಹಸ್ತ ಕಡಗ ಕೈಗಧಿಕ ನೋಡಾ	೯೫೬	ಹುಲಿಯ ಹಾಲು ಹುಲಿಗಲ್ಲದೆ	೯೫೬
ಹಾದರಕ್ಕೆ ಹೋಡರೆ ಶಾಂತ ದಮ್ಮ	೧೧೧	ಹುಸಿಯಿಂದೆ ಜನಿಸಿದನಯ್ಯ	೧೧೧
ಹಾರುವನ ಭಕ್ತಿ ಶಿಂಡಿನೋಳಗಗಿಯ	೧೨೬	ದ್ವಾರಾ ದ ಕತ್ತರಿ ತುದಿನಾಲಗಯ	೧೨೬
ಹಾರುವರೀಲ್ಲರೂ ನೀರಿದು ಶಾಪ್ರನ	೧೪೪	ಹೇಡಿ ಬಿರುದ ಶಟ್ಟಿದಂತಾಯಿ	೧೪೪
ಹಾರುವ ಹಾರುವನಪ್ಪೆ	೧೫೯	ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ನಿಹೊಕ್ಕುದ	೧೫೯
ಹಾಲ ಕಂಡಲು, ತುಪ್ಪದ	೧೮೯	ಹೂತಾಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಆಗ್ನವಚಿ	೧೮೯
ಹಾಲತೊ ಉಪಿಗೆ ಬೆಲ್ಲಿದ ಕೆಸರಿ	೨೦೯	ಹೊತ್ತಾಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಣ್ಣ ಹೊಸೆ	೨೦೯
ಹಾಲ ನೇನು, ಹಾಲ ಕೆನೆಯಿ	೨೨೨	ಹೂತಾಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ತಿವಲಿಂಗ	೨೨೨
ಹಾಲೆಂಜಲು ಪೆಯ್ಯನ	೨೪೫	ಹೊನ್ನ ನೇಗಿಲಲುತ್ತ ಎಕ್ಕೆಯ	೨೪೫
ಹಾವಡಿಗನು ಮೂಕೊಳ್ಳಿತಿಯು	೨೬೯	ಹೊನ್ನ ಹಾವುಗೆಯಿಲು ನುಟ್ಟಿದವನ	೨೬೯
ಹಾವಸೆಗಲ್ಲ ಸುಟ್ಟಿ ಯರಿದು	೨೭೪	ಹೊನ್ನ ಸೊಳಗೊಂದೊರೆಯ	೨೭೪
ಹಾವಿನ ಹೊಂಕು ಮತ್ತು ಕೈ	೨೯೪	ಹೊನ್ನ ರೆಣ್ಣ ಮುಳ್ಳಿಂಬಿ	೨೯೪
ಹಾವಿನ ಬಾಯು ಕಷ್ಟಿ ದಸಿದು	೩೧೫	ಹೊಯಾರ್ದಾರೆ ಹೊಯ್ಯಿ ಈ ಕಯ್ಯಿ	೩೧೫
ಹಾವಿನ ಹೆಡೆಗಳ ಕೊಂಡು	೩೨೦	ಹೆ ಲುಗೆ ಹೂಸಿ ಏವನಯ್ಯ	೩೨೦
ಹಾವು ತಿಂಡವರ ನುಡಿಸಬಹುದು	೩೪೫	ಹೆಜ್ಜಾಗಿಕೆಂಡು ಹೊಡಸಾಯಿ	೩೪೫
ಹಾಳು ಮೊರಡಿಗಳಲ್ಲಿ	೩೫೦	ಹೆಡಿಲಬುಗೆಟ್ಟಿ ತಿರು ತೆನ್ನ ತಾಯಿ	೩೫೦
ಹಿಡಿವಡೆಯನೆ ಕಾಂ ಹಿಡಿವ ಕೈ	೩೬೮	ಹೊಲಬಿಗಾಂಡಾಸ ಬಿ:ಧ	೩೬೮
ಹಿರಿಯಯ್ಯಿ ಶ್ವಪಚಯ್ಯಿ	೩೭೫	ಹೆಡಿಗಿಂಡಳಿದ ಸಿಂಡದಾಶ್ರಯಕ್ಕೆ	೩೭೫
ಹುಟ್ಟಿತ ದ್ರವ್ಯವನಸರ್ಪಿಯದವಂಗೆ	೪೦೦	ಹೊಲೆಯ, ಮಾಡಿಗ ಭಕ್ತಿನಾವರೆ	೪೦೦
ಹುಟ್ಟಿದ ಬಳಿಕ ಕೊಟ್ಟಿ ಭೋಗಿಗಂ	೪೧೮	ಹೊಲೆಯ ಮೊಲಬಿಗಾಂಡರೆ	೪೧೮
ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ ಅಥ್ರ	೪೨೫	ಹೊಲೆಯುಂಟಿ ಲಿ-ಗವಿದ್ದೆಜೆಯಲ್ಲಿ	೪೨೫
ಹುಟ್ಟಿಸುವಾತ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬರು	೪೪೬	ಹೊಲೆಯೊಳಗೆ ಮಟ್ಟಿ ಕಂಲವ	೪೪೬
ಹುಟ್ಟಿವಲ್ಲಿ ಭವಿ, ಮರಳ ಭಕ್ತಿನ	೪೫೪	ಹೊಸತಿಲ ಪೂಜಿಸಿ ಮೊಂಬಾಟ್ಟು	೪೫೪
ಹುಟ್ಟಿಂದು ಲೋಕದೆಳ್ಳಿ ಮಟ್ಟಿಸಿ	೪೬೧	ಹೊಗಬಿಟ್ಟು ಮರಳಿ ಹಿಂದೆ	೪೬೧
ಹುತ್ತಕೈ ಪುಸು ಬಾಯಾದರೇನು	೪೬೬		
ಹುತ್ತದ ವೇಲಳಿ ರಜ್ಜು ಮುಟ್ಟಿದ	೪೭೦		

ಬಸವಣ್ಣನವರ
ಪಟ್ಟಂಜಲಿ ವಚನಗಳಲ್ಲಿಯ

ಕರಿನ ಶಬ್ದಗಳ ಕೋಶ

ಸೂಚನೆ: ಈ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಂಪುಟಗಳು ಅಯಾ ಶಬ್ದಗಳು ಬಳಿಕೆ ಯಾಗಿರುವ ವಚನಗಳ ಸಂಪುಟಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ; ಆದರೆ ಅಂತಹ ಎಲ್ಲ ವಚನಗಳ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲಿಲ್ಲ. ದ್ವಾಂದ್ವಾರ್ಥ ವಿದ್ವಂತ ತೋರಿದಲ್ಲಿ (೧) ಮತ್ತು (೨) ಹೀಗೆ ಅಂಕಿಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿ ಅಯಾ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೂಪಗಳು ನಿಕ್ಷೇಪಿತದ್ವಾಲ್ಯಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ (೩) ಮತ್ತು [ ] ಈ ಕಂಸಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಉದಾ: ‘ಪೃಥಿವೀ (ಯ)’ ಎಂಬಲ್ಲಿ (೪) ಈ ಕಂಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ಇಂತ್ಯುಕೊಂಡಾಗಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲಿ ಓದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಿಂಬ ಅರ್ಥ; ‘ಗಳ [ಶ್ವ] ರು’ ಎಂದಿರ್ವಾಗಿ ಈ ಶಬ್ದವು ‘ಗಳವು’ ಎಂದಾಗಲಿ ‘ಗಳರು’ ಎಂದಾಗಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ. ಈ ಕೋಶದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಕೆಲ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ರೂಪಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗಿವೆ: ಸ = ಸಂಸ್ಕಾರ ರೂಪ; == ಜಳಗನ್ನದ ರೂಪ; ತೆ = ತೆಲಗು ರೂಪ; ಶ್ರೀ = ಶ್ರೀಯಾರೂಪ; ನಾ = ನಾಮರೂಪ; ಹೋ = ಹೋಲಿಸು.

ಅಕ್ಷಮೆ (೧) ಜೀರ್ಣಲಾಗುವಿಕೆ;	ಅಂಗವಚೆ ಧೈಯರು, ಪರಾಕ್ರಮ ಪ್ರಯೋಜನ (೨) ಅಜೀರ್ಣ ಶಿಲ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಕ್ಷಮ್ಮೆ (ಹಃ ಅಪ್ಪು) ಅರಗು,	ಅಚ್ಚುಗೆ ವಿಹ್ವಲತೆ, ಕಡವಳ ಗಳಿಗೆ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಜೀರ್ಣವಾಗು ಶಿಲ, ಅಲಿಂ, ಇಂ	ಅಚ್ಚುಗೆ ಸ್ತ್ರೀತಿ, ವಾಯವೋಹ ಶಿಲ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಕ್ಷಮ್ಮೆ (ಹಃ ಅಪ್ಪು) ದುಃಖ ಗಳಿಗೆ	ಅಜಪೆ, ಹಂಸನೆಂಬ ಮಂತ್ರ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಗವ್ಯಾ ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕೆಬಾರದ ಶಿಲ	(ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನು ಸ್ಯಾನು ಉಸುರಾಡಿಸುವುದರಿಂದಲೇ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಗಲ ತಳಿಗ ಉಳಿ; ವಿಸ್ತಾರ ಉಳಿ	ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ; ಅಂತೆಯೆ ಈ ಹೆಸರು)	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಗ್ನವಚೆ (ಸಃಅಘ್ರ್ಯೇ ಪಾಸಿಯು)	ಪೂಜೆ-ಅಭಿಷೇಕಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಗಿಸುವ ನೀರು	ಗಳಿಗೆ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಫ್ಫಟಿತ ಇನ್ನು ಸಂಭವಿಸದೆ ಇದ್ದ,	ಅಜಾತ ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಭವನಳಿದ,	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಭವಿಷ್ಯ	ಆಗಾಗ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಫ್ಫಟಿತಾಫ್ಫಟಿತ ಎಂದೂ ಉಂಟಾ	ಅಂಜನ ದೊಂಬ; ಅಂಬಿಕೋಳ್ಳು	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಗದೆ ಇದ್ದುದನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡು	ವ್ಯಾದು	ಉತ್ತರಾಂಶ
ವನನು	ಅಬ್ಬಾಟಿಕೆ ಜಂಬಿ, ಹೌರುಷದ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಫ್ಫೋರ ಫೋರ, ನಿಮ್ಮರ,	ಮಾತು, ಆತಿಶಯೋಚ್ಚಿ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಭಯಂಕರ	ಅಪ್ಪು ತಲೆಯಿಲ್ಲ ದೇಹ, ಮುಂಡ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಂಕ ಸೈನಿಕ, ಭಟ ಗಳಿಗೆ, ಶಿಲ;	ಅಡಕು ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳು	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಯುದ್ಧ, ಕಾಳಗ ಉಳಿ, ಇಂ	ಅಡಗು ಮಾಂಕ, ಬಾಡ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಂಕಕಾಳ ವೀರ, ಭಟ	ಅಡಸು ಬಲತ್ವಾರಮಾಡು	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಂಕೆ ಅಧಿಕಾರ, ಅಪ್ಪಣಿ	ಅಡಾಯುಥ ಮಂಡಲಾಕಾರದ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಂಗ (೧) ದೇಹ, (೨) (ವೀರಶೈವರ	ತುದಿಯಳ್ಳು ಕತ್ತಿ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಪರಭಾವೆಯಲ್ಲಿ) ಭಕ್ತ ಉಂಜಿ	ಅಡಿಯ ದಾಸ, ಸೇವಕ;	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಂಗತ (ಸಃ ಅಂಗತಃ)	ಶರಣ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಮೈಗೂಡಿದ, ಅಳವಟ್ಟು	ಅಡೆ ಗೊಬ್ಬರ	ಉತ್ತರಾಂಶ
ಅಂಗೀಸು ಕೈಕೊಳ್ಳು; ಪೂರ್ಯೆಸು	ಅಣಕ ಅಣಿಸುವ್ಯಾದು,	ಉತ್ತರಾಂಶ
	ತೆಗಳುವ್ಯಾದು	ಉತ್ತರಾಂಶ

ಅಣಬಿ ತಾಳ (?)	೨೨೦	ಅಂತರಬೆಂತರ ಒಂದು ಬಗೆಯ	
ಅಣಲು (ಬಾಯ) ಅಂಗಳು	೨೨೧	ಪಿಶಾಚಿ ಅಂದ	
ಅಣಿ ಹೊಡಿ, ಅಪ್ಪಳಿಸು	೨೨೨	ಅಂತರಾಳ ಒಳಗಿನ ಸ್ಥಾನ ಲಳಳ	
ಅಂಡಲೆ ಸೀಡಿಸು,		ಅಂತರಿಸು ಬಿಡು, ತಾಯಿಗಮಾಡು	
ತೊಂದರೆಯುಂಟುವಾಡು	೨೨೩		೨೨೩
ಅತಿಗಳೆ ಪೂಜೆವಾಗಿ ಕಳೆ;		ಅಂತು (ಸ: ಅಂತ, ಅಂತಸ್) ಒಳಗಳಿದು, ಗುಟ್ಟು, ರಕ್ಷಣ;	
ದಾಂಟು	೨೨೪	ಪಾರ, ಕೊನೆ; ಸಾಮಿನ್ಯ,	
ಅದ್ದು ಗಾಣ ಕಾಣಿಯ ಆಧ್ಯ ಗಂಭಿ		ಸಾನ್ನಿಧ್ಯ ಅಗಿ, ಇಂತೆ	
ಅದ್ದು ಎದ್ದು, ಮುಳಿಗಿಸು	೨೨೫	ಅಂದ ತೀರ, ರೀತಿ, ಪ್ರಕಾರ;	
ಅನಂಗಸಂಗಿ ಕಾಮವಿಕಾರವುಳ್ಳವ		ಚೆಲವು	೨೨೦
	೨೨೬	ಅಂದಣ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ, ದಂಡಿಗೆ	೨೨೪
ಅನವರತ ಯಾವಾಗಲೂ	೨೨೭		೨೨೭
ಅನಾಮಿಕ ಹೆಸರಿಲ್ಲದ;	೨೨೮	ಅಂದಣಿಕ್ತ ಬೋಯಿತಿ;	
	೨೨೯,೨೩೨	ತನ್ನ ಶೃಂಗಾರವನ್ನೇ ಲಕ್ಷ್ಯಿಸುವವರು	
ಅನಾಯತ ಅಕ್ರಮ ಕೃತ್ಯ,		ಅಂವಗಾತ್ರ (?)	೨೨೯
ತಪ್ಪಕೆಲಸ	೨೩೦	ಅನುಕ ತನಕ, ವರೆಗೆ	೨೩೦
ಅನಿಮಿಷ (ಗ) ಯಾವಾಗೆಂ		ಅನ್ನಬಿರ ತನಕ, ವರೆಗೆ	೨೩೧
ಕಣ್ಣ ತೆರೆದಿರುವವ, ದೇವತೆ;		ಅಪಾತ್ರ ಅಯೋಗ್ಯ	೨೩೨
(ಅ) ಒಬ್ಬ ಶವಶರಣ	೨೩೧	ಅಪ್ಪೆಯು ಜೀರ್ಣವಾಗುವಿಕೆ,	
ಅನು ಲೇಸು; ಯೋಗ್ಯತೆ; ಒಕ್ಕಿಯ		ಬೆರಿಯುವಿಕೆ	೨೩೦
ರೀತಿ; ಸಿದ್ಧತೆ	೨೩೨,೨೩೦	ಅಭಿವೃಂದ ಹೆಂಡಿರು-ಮಹ್ಯಾಳಲ್ಲಿ	
ಅನುಭಾವ ಸಿಜದ ಅಧವಾ ಪರ		ಇರುವ ಮಂಮತೆ	೨೩೨,೨೩೧೦
ಮಾತ್ರನ ಅನುಭವ ಅಧವಾ		ಅಭಿಮಾನಿ ಆತ್ಮಗಾರವವುಳ್ಳ	೨೩೧
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಕಾರ	೨೩೨	ಅವೃತಗಣ ಭಂದಸ್ಸಿನ ಗಣಗಳ	
ಅನುವಾಗು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ	೨೩೩	ಲೀಯ ಒಂದು ಭೇದ	೨೩೨
ಯೋಗವಾಗು	೨೩೪	ಅವ್ಯು (ಹ: ಅಣ್ಣ) ಶಕ್ತನಾಗು	
ಅನುಕ್ರಮತ (ಗ) ಪ್ರಶಾತ (ಅ)			೨೩೫
ನಿರಂತರ	೨೩೫		

ಅಂಬಿರ ಆಕಾಶ	೯೪೯	ಅ ನಧಾರೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೋಡು ಟೀ,ಟೀ೯
ಅಯಿದೆ ಗಂಡನಳ್ಳಾಕೆ	೭೫೨	ಅವರೋಹ (ಭಂಗಾರದಕೆಂತ)
ಅಯ್ಯೆ ತಂದೆ; ಆಜ್ಞೆ	೭೫೦	ಕೀಳುತರದ ಲೋಹ ೩೮೮
ಅಯ್ಯೆತನ ಶಾಸು ಶ್ರೀವಸ್ತಿನೆಂಬ ಭಾವನೆ; ಆಸಂಕಾರ	೭೫೨	ಅವಸರ ಸಮಯ; ತವಕ ೩೮೯
ಅರಸು ರಾಜ್ಯ, 'ಆರಕ್ಷಣ್ಯತ್ವಿಗೆ'	೧೮೯,೨೭೨	ಅವಸಾನ ಕಡೆ, ಕೊನೆ; ಮರಣ ೯೪೯
ಅರಣಂಬು ಹೊವಿನಬಾಣ, ಕಾಮನ ಬಾಣ	೨೧೧	ಲವಸ್ತಿ ದುಃಖ, ಸಂಕಷ್ಟಿ ೩೨೦
ಅರಳಿ (ಗಾಣದ ನಡುವಿನ) ಕಂಬ;		ಅವಿನುಕ್ತಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಶಿಯ ನೆರೆ
ಸಾಘಣು	೫೫೦	ಯಲ್ಲಿರುವ ಬಂದು ಹೈತ್ಯದ ಹೆಸರು ೫೫೨
ಅರಿದು ಕರಿಣ, ಅಸಾಧ್ಯ	೨೫೨	ಅಪ್ರಾಟಿ ಮೂರೂಪರೆ ೪೪೮
ಅರುಂಹ ಶಾಂತಿ; ಜಿನ	೫೫೨	ಅಪ್ರಾಧು ಹೇಲುಕು, ದವಡೆ ೪೪೯
ಅರೂರ್ ಒಳಗು, ಬಹು ಉತ್ತಿ,೨೮೫		ಅಸ ಪರಾಕ್ರಮ, ಶಕ್ತಿ ೪೫೦
ಅಱಸು ಹಂಡುಕು	೧೮೦	ಅಸುಗತಿ ಕೆಟ್ಟಿಗತಿ, ಎಗಿಂತಿ ೪೫೦
ಅತ್ಯಿ (ಹಃ ಅಯ್ಯೆ) ಸ್ತುತಿ, ಸಂತೋಷ; ಆಸೆ	೧೧೨	ಅಳಲು ದುಃಖ, ಸಂಕಷ್ಟಿ ೪೫೧
ಅಧಿಕ ಬೇಡುವವ		ಅಶ್ವಮೇಧಯಂತಃಗ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಆಕುತ್ತಿಕೊಡುವ ಯಾಜ್ಞ (ಶಯಾಗ ವನ್ನು ಸಾಮಾರಿಪರಾದ ಅರಸರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು) ೪೫೨
ಅಷ್ಟಣಿ ನಿವೇದನೆ	೭೫೨	ಅಳವಡು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳು, ಸರಿ
ಅರ್ಧಾತ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿದ ,ನಿಡಿದ ಆಲಳ		ಯಾಗು ೧೧೦,೪೫೨
ಅಲಸು ದಣಿ; ಅಲಸ್ಯಹೊಂದು		ಅಳವು ಸಾಮಧ್ಯ ೧೫೫
ಅಲೆ ಅಲುಗಾಡಿಸು,	೧೮೯,೨೫೧	ಅಳಿ ಕೆಟ್ಟಿ ೯೨,೧೫೫;೪೫೫
ಕಾಡು	೨೫೨	ಅಳಿಕು ಅಂಜು, ಹೆದರು ೪೫೬
ಅಂಥರಿಸು ಲಕ್ಷ್ಯಕೋಡು	೧೫೫	ಅಳಿಪು (ಗ) ಲೋಲನಾಗು,
ಅವಧಾನಿ ವಚ್ಚರಿಕೆಯಾಳ್ಳ	೧೮೮	ಆಸಿಮಾಡು (ಇ) ನಾಶಿಸು ೪೫೭
	೧೮೯	ಅಹನ್ಯು 'ನಾನು' ಎಂಬ ಮದ ಶಾಂತಿ

ಅ ಆನು, ನಾನು ಇತ್ತಾಗಿ, ಅಂತಿಮ, ಈಗಾಗಿ	ಅರಯ್ತು	ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರು; ರಕ್ಷಿಸು
ಅಗಡೆ ಅಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಹೊಲ್ಲದ		ಉಂಗಿ, ಅತ್ಯಾಗಿ
ಕೆಲಸ	ಇಂತಾಗಿ	ಅರಂಭ ಒಕ್ಕು ತನ ಇಂತ
ಅಗನು ತಂತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ; ನೇಡ ಲಳಿಲ		ಅರಾಧ್ಯ ಸನ್ನಾಷ್ಯ, ಪೂಜ್ಯ ಅಂತ
ಅಗಳೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಅತ್ಯಾಗಿ, ಅಲ		ಅರೂಪ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿರಿದ;
ಅಗು ಅಗುವಿಕೆ, ಪರಿಣಾಮ ಅಳಲ		ವಿರಕ್ತ ಇಂತ
ಅಜನುನ ಬಾಲುತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳು		ಅರೋಗಣ ಉಂಟಿ ಉಂಗಾ
ವುದು ಇಂತ		ಅಜಿಡು ಚೊಬ್ಬಿಡು, ಒದರು ಅಂತ
ಆಣಕ ಆಣಕ, ಅಣಿಸುವಿಕೆ ಇಂತ		ಅಲಿಕಲ್ಲು ಮಂಜಿನಗಡ್ಡೆ, ಆಣಿಕಲ್ಲು
ಅದ್ದರು ಮುಂಚಿನ ಶರಣರು,		ಉಂಜಿ
ಪುರಾತನರು ಇಂತ, ಇಂತ		ಅಲು ಕೊಗು, ಗಜೀಸು ಉಂಟ
ಅಧಿ ಚಿಂತಿ, ವಾಕ್ಯಕುಲತೆ ಇಂಗ		ಅವಹ ಏರಿಯಾವುದು, ದೂತ
ಅನು ಚಾಚು, ಒಡ್ಡು ಇಂತ, ಇಂತ		ಸಾಗುವುದು ಇಂತ
ಅಪ್ಪೋಣಣ ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು		ಅಸ್ತು ಬೇಸರಪಡು, ದಣಿಗಾಗಿ
ಕುಡಿಯುವುದು ಇಂತ		ಅಸುರ ಸೊಕ್ಕು, ಪರಾಕ್ರಮ
ಅಪ್ಪಾಯನ ತೃಪ್ತಿ, ಸಂತುಷ್ಟಿ	ಇಂತ, ಇಂತ	ಅವೇಶ; ಕಂಟಕ ಉಂಗಿ
ಅಮಿಷ ಮಧ್ಯ—ಮಾಂಸ ಮುಂತಾದ ಮನಸೆಳೆಯುವ	ಪದಾರ್ಥ;	ಅಳವಡ್ಯ ಅಳವನ್ನು ತನ್ನ
ಮೋಕ್ಷ; ಲಂಚ ಇಂತ, ಇಂಗಾ		ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡಕೊಳ್ಳು ಇಲಗ್
ಅಯೆ ಉತ್ಸನ್ನ; ಹಾಲು ಇಂತ		ಅಳವಾಡು ತನ್ನ ಬಗೆಗೆ ಕೇಳು ನುಡಿಗಳನಾಡು ಇಂತ
ಅಯೆತ (ಗ)ಯೋಗ್ಯವಾದು, ಕ್ರಮ ವಾದುದು, ಸರಿಯಾದುದು (ಇ)		ಅಳಿ (ಗ) ಸೇವಕ, ದಾಸಿ (ಇ)
ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಗುರುವು ಭಕ್ತಿನಿಗೆ ಇಷ್ಟುಲಂಗವನ್ನು ಕೊಡ ವ ದೀಕ್ಷೆ		(ಸಂ: ಅಲಿ) ವಂಶ, ಮನೆತನ ಇಂತ
ಇಂತ, ಇಂತ		ಅಳಿಕಾಳ ಮೋಸಗಾರ; ನಿಂದಕ ಇಲಗ್
ಅರತ (ಸಂ: ಅತ್ರ?)ಅಶ, ತೃಪ್ತಿ		ಅಳಿಗೊಳ್ಳ ತಿರಸ್ಯಾರಿಸು, ಧಿಕ್ಕರಿಸು
ಗಿಂಗ, ಅಂತ		ಅಳ್ಳಿ ಸುಡೆಯ ಅಂಗಿ
		ಇಟ್ಟಿ ಕಾಸರಕನ ಮರ (ಇದರ ಹಣ್ಣು ಅತ್ಯಂತ ವಿವಾದುದು)

ಇದಿರು ಎರಡನೆಯ, ಇತರ; ಪರ ಉದುವುದ	ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ
ಇಂ; ಮುಂದಿನದು, ಎದುರಿನ ಇಂ	ಆರಾ
ಇನಿದು ರುಚಿಕರ, ಸೀ ಇಂಲ	ಉಪಜೀವಿತ (ಸಂ: ಉಪಜೀವಕ)
ಇನ್ನುನ್ (ಗ) ಎರಡು 'ಪೂನ'	ಇತರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟಿ
ಅಥವಾ ಅಳತೆ; (ಗ)	ಹೊರಕೊಳ್ಳುವವ
ಎರಡುಮನಸ್ಸು, ಸಂದೇಹ ಗಾಜ	ಲುಪ್ತಿ ಸು ಅಳಿ; ಸರಿಹೆಚ್ಚು;
ಇಮ್ಮೆಯ್ ಎರಡೂ ಮಗ್ಲಿ; ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಇಲ್ಲ	ಹೊಲಿಸು ಲ ಇಳಿ
ಇಂಬು ಆವಕಾಶ, ದೂರ ಇಂಜಿ	ಉಪ್ಪರಗುಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಣುವಂತೆ
ಇಲ್ಲನೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ, ಆಭಾವ ಇಂಜಿ	ವಿಂಸಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಧ್ವಜ ಅಂಜ ೨೦೯
ಕಂಟು ಕುಡಿ, ಪಾನಮಾಡು ಇಂಜಿ	ಉಣಿ ಪದ್ದಿ=ಮೃಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿ
ಕುಸು ಕೊಡಿಸು; ಇಂಜಿ	ಯುವ ಬಲಿ ಇಂಜಿ
ಉದುರ (==ಉದುರ?) ಒಟ್ಟಿ	ಉಲ್ಲಿ ಧ್ವನಿಮಾಡು; ಕಳೆಕಳಿಸು
ಬರೆಗಳನ್ನು ಉದುವುದುರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಇಂಜಿ	ಆಲ
ಯುಳ್ಳವ; ವೇಷಧಾರಿ (?) ಇಂ	ಉಡು ಉಡಿಸು; ಪ್ರೋಫಿಸು ೧೦೯
ಉಂಡಲಿಗೆ (ಅಕ್ಕೆಯ) ಕಡಬು ಇಂಗ	ಉಣಿ ಕೊಂಡೆಯಿಂದ ಚುಚ್ಚ
ಉಂಡಿಗೆ ಮುದ್ದೆ ಇಂ, ಇಂ	ಉಡರವಳಿ ಬಣ್ಣ ಬದಲು
ಉತ್ತು (ಹ: ಉಯ್ಯ) ಹೊಲ ಇಂ	ವೂಡುವ ಓತಿಕಾಟದಂತಹ
ಹಸನ ಮಾಡಿ ಇಂ	ಪ್ರಾಣಿ ಗೋಸುಂಬೆ ಇಂಜಿ
ಉದರಪ್ರೋಷಕ ಹೇಗಾದರೂಮಾಡಿ ಇಂ	ಎಂದು ಹೊಡೆದ
ಹೊಟ್ಟಿ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುವವ ಇಂ	ಎದೆಹು ಎದವುವ ಸಳ ಇಂಜಿ
ಉದರೆ (ಸಂ: ಉದಾಧರ) ಉದ್ದರಿ ಇಂ	ಎಡೆ ಸಾಫನ, ಆವಕಾಶ; ತೆರವು;
ಉದಾಸೀನ ಬೇಸರ; ಇಲಕ್ಕು ಇಂ	ನಡುವೆ, ಅವಾಂತರವಾಗಿ ಇಂಜಿ
	ಎಡಿಯಾಟಿ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸಳಕ್ಕೆ
	ಓಡಾಡುವುದು ಇಂಜಿ
	ಎನಿಸೆನಿಸು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಇಂಜಿ
	ಎನ್ನು ಬಯಾ, ಇಂಜಿ
	ಎನ್ನುವನು ನನ್ನೆನ್ನು ಇಂಜಿ

ಎಂತಕ್ಕೆ ಏತರ್ಹಾಗಿ; ಹೇಗೆ ಗಡಿ	ಒಕ್ಕಲಿತಿ ಶಾದ್ರಸ್ತ್ರೀ	ಉತ್ತರ
ಅಲ್ಲ	ಒಕ್ಕುದು ಭೋಗಿಸಿದುದು; ಜಂಗ	
ಎರೆ ಬೋರೆಯ ಗಿಡು	ಮೇಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದು	ಉತ್ತರ
ಎಣಗು .(ಗ) ಬಾಗು, ನಮಸ್ಕರಿಸು;	ಒ[ಗ್]ಕತನ ಗಂಡನ ಕೂಡ	
(ಅ) ಒಲ್ಲ		
ಎಂಜಿನ್ ಸುರಿಸು, ಎರೆಯುವಂತೆ	ಮಾಡುವ ಬಾಳುವೆ	ಉತ್ತರ
ನೂಡು	ಒಟ್ಟಿಲು ಒಟ್ಟಿದ ರಾತ್ರಿ	ಉತ್ತರ
ಎಲನ ಬೂರಲ ಮರ	ಒಡಿತಣ (ಗ) ಒಡಿತನ,	
ಎಲುದೋ [ಅ] ಉಳಿ	ಆಧಿಕಾರ; (ಅ) ಒಡನಾಟ	ಉತ್ತರ
ಕಾಣಿನವರೆಗೆ	ಒಡನೆ ತನ್ನ ಕೂಡ, ಜನ್ಮತಃ ಉತ್ತರ	
ಎಳಿಸು ಬಯಸು, ಆಶಿಸು ಇಂತ್ರ	ಒಡ್ಡೆ ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚುವ 'ಪಟ್ಟ'	ಉತ್ತರ
ಎಳಿಯು ಚಿಕ್ಕನ, ತರುಣ; ನೂತನ,		
ಹೊಚಬ	ಒಡ್ಡೆ ಆಧಿನಮಾಡು	ಉತ್ತರ
ಎಸವೋದ ಶರ್ಕರಿಲ್ಲದ,	ಒತ್ತೆ ಸೂಳಿತನಕ್ಕಾಗಿ ವಿಟರಿಂಡ	
ದುರ್ಬಲ (?)	ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಧನ	ಉತ್ತರ
ಫಗುಪುದು ಏನುಮಾಡಬೇಕು	ಒತ್ತೆತ್ತೆತ್ತೆ ಒಂದೊಂದು (?)	ಉತ್ತರ
ಪಡಿಸು ಆಣಿಸು, ನಿಂದಿಸು ಅಳಿ	ಒದವು ಒದಗು, ಉಂಟಾಗು	
ಫತ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರೆತ್ತುವ ಗಳಿ	ಒಪ್ಪೆ ಕಾಂತಿ, ಚೆಲವು ಗಳಿಗ	
ಗಳಿಗೆ	ಸರಿಯಾದ ಒಪ್ಪುವಂತಹಮಾತು	
ಪಿಬಿಸನ ಏನಪ್ಪಣಿ		
ಪರಿ ಕರೆಯ ದಂಡಿ, ಒಡ್ಡು	ಒಪ್ಪುತ್ತೆ ಅಳಿತೆ	ಉತ್ತರ
ಪಿಪುದು ಏನ ಮಾಡಬಲ್ಲದು		
ಪಿನೆ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ಲ,ಉಳಿ	ಒಪ್ಪೆ[ಚಿ]ಚ್ಚೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ	
ಪದಾರೆ ಇರುವರು		
ಷಣಿ-ಅಣಿ ಮುತ್ತೆದೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣ,	ಒಮ್ಮೆನೆ (ಗ) ಒಂದೇ ಅಳಿತೆ	ಅಲ್ಲ, ಉತ್ತರ
ತಾಳಿಯ ಸರ(?)	(ಅ) ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸು	ಉತ್ತರ
ಷಣು ಅಷ್ಟು	ಒಯ್ಯಾರೆ ಒಯ್ಯುವಾಗ	ಉತ್ತರ

ಒರೆ (ಬಂಗಾರದ)	ಕ್ಷಾತಿ,	ಒಣ್ಣಿ	ಶ್ರೀತ ಒಲಿದ	೫೦೬
ಅಜಾ; (ಬರೀಗಲ್ಲಿಗೆ)	ಒಮ್ಮೆ		ಶ್ರೀತು ಒಲೆದು, ಪ್ರೀತಿಸಿ	೬೧೦
ತಿಕ್ಕಿದರೆ ಬರುವಪ್ಪು (ಚಿನ್ನ)ಬುಜಿ			ಶ್ರೀ ಅಡ್ಡದಾರಿಹೊಗುವ,	
ಒಜಲು ಆಕ್ರಂದಿಸು, ಮೋರೆಯಿಡು		ಒಳ, ಅಂತಿ	ಎಡನಟ್ಟು “ವಾಳಿ”	೭೩೬
ಒಜು(ಯೆ) ಕಟ್ಟು	ಕತ್ತಿಯ		ಶ್ರೀಲಾಡು ತೇಲಾಡು ಇಲ್ಲಿ, ಉಲ್ಲ	
ಬರೆಯನ್ನು ಟೊಂಕಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು,			ಶ್ರೀಲಿಸು ಅವಲಂಬಿಸು, ಅಧರಿಸು	
ಯಾದ್ದಕ್ಕೆ ಸನ್ನದ್ದನಾಗು	ಇಂತ			೭೩೮
ಒಲ್ಲ ಪ್ರತಿಮಾಡು, ಒಲ್ಲ ಇಂಳ			ಶ್ರೀಲು ತಳೆ, ಹೊಂಡು; ಆಶ್ರಯಿಸು	
ಒಳಕೊಳ್ಳು ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು,				೭೩೯
ಸಹಿತು		ಇಂತ	ಶ್ರೀಲೆ ಶ್ರೀಯರ ಕೆವಿಯೊಳಗಿನ	
ಒಳಬೊಳ್ಳುತ್ತನೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರೋಳ್ಳಾಗಿರು			ಒಂದು ಅಭರಣ, (ಮಾಂಗಲ್ಯದ	
ವಿಕೆ; ಮೋಸಗಾರಕೆ	ಇಂತ		ಲಕ್ಷಣ	೭೪೦
ಒಳರೆ ಇರುವದೆ, ಉಂಟಿ	ಇಂತ		ಶ್ರೀಲೆ(ಯ)ಕಾಪು ಸತತ್ತ ಸೈನಿಕ	
ಒಳಲೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರೋಳ್ಳಾಗಿರುವುದು;				೭೪೧
ನಿರಫ ಕವಾಡುದು	೨೦೨,೨೦೩		ಶ್ರೀಲೈಸು ಸೇನಮಾಡು ಉಲ್ಲಿ,೨೦೯	
ಒಳ್ಳಿದ ಒಳ್ಳಿಯವ	ಒಳಿ		ಶ್ರೀಸರಿಸು ಹಿಂಜರಿ, ಹಿಂದೆಗೆ ಉಳಿ,	
ಒಳ್ಳಿ ಸೀರ ಹಾವು	ಇಂತ			೭೪೨
ಷಿಗರ ಅನ್ನ, ಬೋನೆ	೨೦೨,೨೦೩		ಕೆಕ್ಕುಲತೆ ಪ್ರೀತಿ	೭೪೩
ಷಿಜಕಟ್ಟಿಗೆ (ಷಿಜ = ಉಪಘಾತ್ಯ ಯರ) ಕೈಯೊಳಗಿನ ಬೆತ್ತ ತಿಕ್ಷಣದ			ಕಜ್ಞಟಿ ಕೌಪಿನ	
ಷಿ[ಷ್ಟಿ]ಜ ೧೧೬, ಕ್ರಮ, ಆಧಾರ ಖಳಿ			ಕಂಚು ಕಂಚಿನ ತಾಬಂಡಿ	೭೪೪
ಷಿಡು (ಕುರಿಯುವ)	ಹಂಚು		ಕಟ್ಟಾಳಿ ಕೇವಲ ಸೇವಕ	೭೪೫
			ಕಟ್ಟಿದಿರು ಕಟ್ಟಿದುರಿಗೆ	೭೪೬
ಷಿಡುಬಲು ಒಡೆದ	ಹಂಚು	೨೮,೨೯೨	ಕಟ್ಟಿಗ್ರ ಆತ್ಮಂತ ಸಿದ್ದೆ	೭೪೭
(ಹೆಚ್ಚಿ: ತೆ: ಷಿಡುಬಿಲ್ಲ)	ಹಿಂತ		ಕಟ್ಟಿವಡಿ ಕಟ್ಟಿಬೀಳು.	
			ಬಂಧಿತನಾಗು	೭೪೮

ಕಡವರ ನಿಧಿ, ಹೂಳಿಟ್ಟ ದ್ರವ್ಯ	ಕಪ್ಪಡಿ ಹರಕು ಬಟ್ಟೆ; ಕಾವಿಯ ಇಂಟ್	
ಕಡಿಕ ಕಡಿತ, ಚೂರು ಮಾಡುವಿಕೆ	ಬಟ್ಟೆ ಇಂಗ	
ಕಡಗಳ ರಣರಂಗದ ಕಡೆಯ ಮೂಲಿ	ಕಂಪಣ ಕೂಲಿ, ಸೇವೆ (?) ಇಂಗ	
ಕಡುಗೂಪ್ತ (ಕಡು+ಕೂಪ್ತ)	ಕಂಪಣಿಗ ಸೇವಕ (?) ಇಂಗ	
ಬಹೆ ಸ್ತೀತಿಸುವ	ಕಂಬಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸೆಳೆ ೩೦೫,೭೧೯	
ಕಡಗಣಿಸು ತಿರಸ್ತುರಿಸು	ಕಬ್ಬಿಲ ಬೇಡರನ; ಬೋಯಿ ಇಂಗ	
ಕಡಗೋಡಿವರಿ ತುಂಬಿ ಹೊರ ಸೂಸು	ಕನ್ನುಟ್ಟಿ ನಾಣ್ಯಮಾಡುವ ಸ್ಥಾನ, ಟಿಂಕಸಾಲೆ ಇಂಗ	
ಕಡಗೋಡಿವರಿ ತುಂಬಿ ಹೊರ ಸೂಸು	ಕನ್ನುನೆ ಕಂಪುಳ್ಟುದು ಇಂಗ	
ಕಡಯಾಣ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾಂತಿ; ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒರೆ ಅಥವಾ ಬಣ್ಣಿ; ಜೊಕ್ಕು (ಹೋಃ: ಕಟ್ಟುಣಿ	ಕರ[ಡಿ]ಗೆ (ಸಂ: ಕರಂಡಕ) ಬೆಕ್ಕುಬಾಟ್ಟೆ; ಸಣ್ಣ ಸಂದುಕ ಇಂಗ	
ಕಡಯಾಣ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕಾಂತಿ; ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒರೆ ಅಥವಾ ಬಣ್ಣಿ; ಜೊಕ್ಕು (ಹೋಃ: ಕಟ್ಟುಣಿ ಇಂಗ	ಕರಣವೃತ್ತಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಎಳತ ಕರಲೇಸು ಅತಿ ಸುಂದರ ಇಂಗ	
ಕಂಡಯು (ಸಂ: ಖಂಡೇಯ)	ಕರಲೇಸು ಅತಿ ಸುಂದರ ಕರಿಕ ಕಪ್ಪುವಣಿದವ, ಇಲ್ಲಿ (ವಿಷ್ಣು) ಇಂಗ	
ಕಡಯಾಣ ಆಯಾಧ, ಕತ್ತಿ	ಕಡೋಟಿ ತಲೆಬುರುಡಿ ಇಂಗ	
ಕನ್ನಡ (=ಕಣ್ಣದ)ಕಣ್ಣ ಕಟ್ಟು, ಭರ್ಮನು; ಮಾಯೆ	ಕಡಕಟಿ ಅತ್ಯಗ್ರವಾಗಿ ಇಂಗ	
ಕನ್ನೆ ಕುವಾರಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ	ಕಡಲು ಉನರ ಭೂಮಿ, ಸವುಳ ನೇಲ ಇಂಗ	
ಗಾಂಧಿ	ಕಣ್ಣಕಾ ಕಮಲದ ಬೀಜ ಕೋಶ ಅಗ್ನಿ	
ಕಂತೆ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಬಟ್ಟೆ	ಕಡೆಗಿ; ಕವುದಿ ಇಂಗ	
ಕಂದಲು ಸಣ್ಣಮುಡಕೆ, ಚಟೆಗಿ	ಕರ್ತ್ರ, ಕರ್ತಾರ, ಕರ್ತೃ ಸೃಷ್ಟಿ ಇತ್ರ, ದೇವರು ಇಂಗ್, ಇಂಗಿ, ಇಂಗ್ಲೆ	
ಕಪಾಲ ಶಿವನ ಕೃಯೋಳಿನ ತಲೆ ಬುರುಡೆ	ಕಲಕೇತ ಒಂದು ಬಗೆಯ (ಗಂಡು) ಪಿಶಾಚಿ ಇಂಗ್	
ಕಪಿಲೆ (ಕಂಂಬ ಬಣ್ಣದ) ಆಕಳುಖಲು		

ಕಲಿ ವೀರ, ಶಾರ	೨೫೬	ಕಿಗ್ಗಡಲು (ಕಿಳ್ಳ+ಕಡಲು)	ಚಿಕ್ಕ
ಕಲ್ಪತ ಕೃತಿನು; ಅಸ್ವಾಭಾವಿಕ	೨೫೭	ಸಮುದ್ರ	೩೦೫
ಕಲ್ಪಣ ಕುಂದು, ದೋಷ ಖಗ,ಖರ್ಚ	೨೫೮	ಕಿಂಕಿಲ (ಗ) ಸಂಕೀರ್ಣತೆ,	
ಕಲ್ಪಣ ಮುದುವೆ	೨೫೯	ಸಮೂಹ, ಸಂದರ್ಭ ಇಂಳ,ಖಾಗ;	
ಕವಳಿಗೆ (ಸಂ: ಕಪಾಲಿಕಾ) ಶಿವನ	೨೬೦	(ಗ) ಕಿಂಕರತೆ (?) ಲಟ,ಇಲ	
ಕೈಯೊಳಗಿನ ತಲೆಬುರುದೆ	೨೬೧	ಕಿಷ್ವರ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದು	
ಕವಿಲೆ (ಸಂ: ಕಪಿಲಾ) ಆಕಳು	೨೬೨	ಭೇದ	ಉಳಿ
	೨೬೩	ಕಿಂಪುರುಷ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿಯ	
ಕಳೆ ಕಣ; ರಣರಂಗ ಗಳಿಲ,ಖಳಿಲ	೨೬೪	ಒಂದು ಭೇದ	ಉಳಿ
ಕಳೆ ಶಂಕ್ಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರನು	೨೬೫	ಕಿಱುಕುಣಿಕೆ ಕಿರು ಬೆರಳು	ಲಳಿ
ಪ್ರತಿ ದಿನ ಬೆಳಿಯುವ ಅಂಶ;	೨೬೬	ಕಿಳಿಪು ಕುಂದು, ದೋಷ; ಪಾಪ	
ಕಾಂತಿ, ಬೆಲ್ಲು; ರತ್ನಿಕಳೆ ಖ,ಖಳಿ	೨೬೭	ಕೀಸು ಬಗಟ್; ಉಜ್ಜ್ವಲಗಳು	
ಕಳೆ (ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು)	೨೬೮	ಕೀಳ್ಳಾ (ಗ) ಕೀಳಾದ,ಹೀನೆ;	
ಹೊರಗೆಳೆ	೨೬೯	(ಗ) ಬಗ್ಗೆ ಕುಳಿತೆ; (ಇ) ಆಕಳಕರು	
ಕಳ್ಳದವನ್ನು ಅಥವಾ (?) ಗಿಗಿ	೨೭೦	ವಿಭಾಗ	
ಕಳ್ಳನಾಣ್ಯ ಕಳುವಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ	೨೭೧	ಕುಷ್ಟಿ ಹೊಟ್ಟಿ	ಖಾಸಿ
ನಾಣ್ಯ	೨೭೨	ಕುಷಿತಾಂಚಾರ ಕೆಟ್ಟು ಆಚಾರ,	
ಕಾಟಿಗ ಕಾಟ ಕೂಡುವವ,	೨೭೩	ಅನಾಚಾರ	ಗಳಿಗಿ
ಕಾಡುವವ	೨೭೪	ಕುಷ್ಟಿತ (ಸಂ: ಕುಸ್ತಿತ) ಕೆಟ್ಟು,	
ಕಾಣಿ ಒಂದು (ಅಲ್ಲಬೆಲೆಯ)	೨೭೫	ಹೀನೆ	೨೭೫
ನಾಣ್ಯ	೨೭೬	ಕುಟೀಲ ಕೂಂಕುತನ; ವೋಸ ಖ	
ಕಾಯಕ ಶರೀರ ಶ್ರಮದಿಂದ	೨೭೭	ಕುಟುಕು ಗುಟುಕು, ತುತ್ತು	ಉಳಿ
ಮಾಡುವ ಗಳಿಕೆ	೨೭೮	ಕುಂಟಿಣಿ (ಸಂ: ಕುಟ್ಟಿನಿ)	
ಕಾಳಕೂಟ ತೀವ್ರವಾದ ವಿಷ ಗಿರಿ	೨೭೯	ಕುಂಟಲಗಿತ್ತು	ಅಂಜ
ಕಾಳಿಕೆ ಕಪ್ಪು, ಕುಂದು, ದೋಷ	೨೮೦	ಕುಂಡಲಿಗ ಪಾತರಗಿತ್ತು (?) ಗಿರಿ	

ಕುತ್ತು	ಕೆಳಗೆಮಾಡು; ಬಗ್ಗುಸು	ಕೂರು	ಹದನ, ಹರಿತ	ಇಂ
	೨೪೪	ಕೂಪ್ರ	ಸ್ವೀತಿಸುವ	ಇಂ
ಕುದುರು	ಗೋಡೆ	ಕೂಸು	ಹೆಣ್ಣು, ಕನ್ನೆ ಅಗಳ, ಇಗಲ	ಇಂ
ಕುಪ್ಪುಳಿಸು	ಹೊರಬಿಳು	ಕೃತಕ	ಕೃತಿನುತ್ತೆ, ನೋನು	ಇಂ
ಕುಭಾಷ್ಯಿ	ಕೆಟ್ಟಿಮಾತು; ಮುರಿದ ವಚನ	ಕೆಚ್ಚು	ಮುದ, ಸೋಕ್ಕು	ಅಂ
ಕುಂಭಿ(ಯ) ಪಾತಕ (ಸಂ: ಕುಂಭೀ ಪಾಕ)	ಒಂದು ನರಕ	ಸಾರ;	ಕಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಳಗಿನ ಗಟ್ಟಿಭಾಗ	ಇಂ
ಕುಣುಕು	ಕುರುಕುರು	ಕೆಂಜ	ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದವ (ಇಲ್ಲಿ) ಬ್ರಹ್ಮ	ಇಂ
ಪದಾರ್ಥ	ತಿನ್ನುವ	ಕೆಂಜನೆ	ಕೆಂಪಗೆ	ಇಂ
ಕುಣುಹು	ಚಿಹ್ನೆ, ಲಾಂಭನ, ಗುರುತು	ಕೆಡೆ	ಬೀಳು	೪೦,೭೦
ಕುಲಿತೆ	ಇಂದ್ರನ	ಕೆಣಕು	ಮೂದಲಿಸು	೯೧೦
ಕುಳ ಕುಳ	ಅಂ	ಕೆತ್ತು	ಸ್ವಾರಿಸು, ಹಾರು	ಇಂ
ಕುಳಿ ತಗು	ಅಳಿಗ	ಕೆತ್ತುಗ	ಕೆತ್ತುವವ, ನಾಶಮಾಡುವವ	ಇಂ
ಕುಲಿಹೊಳ್ಳು	ತಗು ಬೀಳು	ಕೆಮ್ಮನೆ	ಸುಮ್ಮನೆ	ಇಂ
ಕುಹಕ ಟಿಕ್ಕು, ನೋನು	ಇಂ	ಕೆಯ್ಸ್	(ಗ) ಗದ್ದಿ; (ಇ) ಕೈ ಇ,	೯೧೪
ಕೂಟಿ ಕೂಡುವಿಕೆ; (ಗ)	ಯೋಗ	ಕೆಲ	ಪಕ್ಕೆ; ಬೇರೆಕಡೆ	ಅಂ
(ಗ) ರತಿ ಗಳ, ಇಲಾಂಗಿ; (ಜೊತಿಹ್ಯಾ ದಲ್ಲಿ) ಮಂದುಮಕ್ಕಳ ಬಗಿಗೆ ನೋಡೆ	ಹೊರಗಡೆ	ತೊರಿಕೆ;	ಅಲಿ;	ಇಂ
ತಕ್ಕು ಶುಭಾಂಶಗಳು	ಲಾಂ	ನೆರಿ ಹೊರೆ		೯೧೫
ಕೊಡೆ ಕೂಡಲಿ, ಉಮ್ಮೆಲೆ	ಇಂ	ಕೆಲೆ	ಮಂಬಂದಂತೆ ಮಾತಾಡು,	ಇಂ
ಕೂಸ (ಹೆ: ಕೂರ್ವ) ಸ್ವೀತಿಸುವ	೨೪೫	ಬಯ್ಯು	ಉಪಯುಕ್ತ	೯೧೬
ಕೂರದ	ಸೇರದವ, ಆಗದವ; ವೈರಿ	ಕೆಳಿ ಸ್ವೀಕ		ಅಂ
	ಉಂಜಿ	ಕೈಯೋಳಿಗಿನ ಆಯುಧ		
ಕೂರಂಬು	ಹದನವಾದ ಭಾಣ ಇಂ	ವನ್ನು	ಉಪಯೋಗಿಸುವದನ್ನು	೯೧೭
		ಮರೆ		

ಕೈವಾರ (= ಕೈಯಾರ?)	ಕೈವಶ	ಯಾಗಿದ್ದಿತು;	ಅದರಲ್ಲಿ	ಇದು
	೧೫೯	ಒಂದು ವಿಧ		೪೭೮
ಕೊಂಡನಾಜು (?)	೧೦೬	ಕೋಳಪಾನ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ಣಯದ		
ಕೊಡಗ ಬಡಕನ (?)	೧೬೯	ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವಾದಿ (ಆಧವಾ		
ಕೊಂತ (ಸಂ: ಕುಂತ)	೧೦೦	ಪ್ರತಿವಾದಿ)ಯು ದೇವರ ಪ್ರತಿಮೆ		
ಒಂಸು ಆಯುಧ; ಸಬಳ	೧೩೬	ಯನ್ನು ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿಸಿದ		
ಕೊಂಬಿ ಕೊಂಬಿನ	೧೪೪	ನೀರನ್ನು ಮೂರು ಸೆರೆ ಕುಡಿಯ		
ಕೊಂಬು ಟೊಂಗಿ, ಶಾಶ್ವತ ಇಂ,	೧೦೧	ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು		೪೭೯
(ಎ) ಸಂಕೀರ್ತನಾಜುನ (ಇಂ)	೧೦೨	ಕೋಳಾಟಿ ಬಲಾತ್ಮಾರ	ಉತ್ತಿ	
ಕೊಡು ಇಂ; ತಲೆ, 'ಚಿಂಡು'	೧೦೩	ಕೋಳಾಹಳ ಗದ್ದಲ, ಗೊಂಡಲ		
	೧೦೪			
ಕೊಂಬೆ ಶಾಶ್ವತ, ಟೊಂಗಿ ಇಂ	೧೦೫	ಕೊಂಡಿಲ್ಯ ಕೊಂಡನ್ಯನೆಂಬ ಮುಷಿ		
ಕೊಯಿಲೆ (ಒ) ಕೊಯ್ಯವ	೧೦೬			೫೩೦
ಆಯುಧ; (ಎ) ಕತ್ತರಿಸಿದ ವಸ್ತು	೧೦೭	ಕೊಳುಕೊಳು ಸೀಳಿದ ತುದಿ		
(ಇಲ್ಲಿ ರಾಕು)	೧೦೮	ಯುಳ್ಳ ಬಾಣ ಆಧವಾ ಆಯುಧ		
ಕೊಳುಗುಳ ಕಾಳಿಗ	೧೦೯			೨೦೮,೨೧೪
ಕೊಳಿಲೆ ಕಷ್ಟ, ಪ್ರಯಾಸ ಅಳ	೧೧೦	ಖಿಚರ ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾಡುವವ;		
ಕೊಂಡಂಗಿ ಆಟ, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ	೧೧೧	ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ		
ಒಮ್ಮೆನ್ನೆ ಬರುವ ಹಾಸ್ಯದ	೧೧೨	ಒಂದು ಭೇದ		೨೨೪
ಒಂದು ಪಾತ್ರ	೧೧೩	ಖಂಡ(?)ಯ ಖಂಡ, ಆಯುಧ		
ಕೊಡು ಕೊಡಿಗೆ ದಾನ ಇಂಳ	೧೧೪			೨೭೫
ಕೊಲು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಾಧನ,	೧೧೫	ಪಿಟ್ಟಾಂಗ ಶಿವನ ಕೈಯಲ್ಲಿಯ		
ಆಯುಧ, ಬಾಣ	೧೧೬,೧೧೭	ಎಲುವಿನ ಆಯುಧ		೨೧೮
ಕೊತ ಯಾವ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ	೧೧೮	ಗಂಗೆವಾಳುಕಸಮು ಗಂಗಾನದಿಯ		
ವಿದೆಯಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸು	೧೧೯	ಮುಳಿಲ ಕಣಗಳ ಸಮಾನ;		
ಪ್ರದಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿಂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ	೧೨೦	ಅಸಂಖ್ಯಾತ	೨೨೦	
ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪರೀಕ್ಷೆ—ಇದಕ್ಕೆ	೧೨೧	ಗಂಜಳ ಪಶುಗಳ ಮೂತ್ತ	೨೨೧	
'ದಿವ'ನೆಂಬ ಹೆಸರು—ಹತು ಬಗ್ಗ	೧೨೨			

ಗಡೆಣ ಸಮೂಹ	೧೦	ಗಾರುಡ ಹಾವಿನ ಮಂತ್ರ	೧೬೦
ಗಡೆಣ ಗಣನೆ, ಎಣಿಕೆ; ಲಕ್ಷ್ಯ		ಗಾವಿಲ (ಸಂ: ಗ್ರಾಮೀಣ)	
ಚಿಂತೆ	೪೧,೮೦೯	ಹೆಳ್ಳಿಯವ; ತಿಳಗೇಡಿ, ಅಜ್ಞಾನಿ ಇಲ	
ಗಡಹ ಬಾಗಿಲ ಕೆಳಭಾಗ,		ಗಿಣ್ಣಲು ಗಿಂಡಿ ಇಂಖಿ	
ಹೊಸತಿಲ (ಹೊಃ ತೆ: ಗಡನ) ೧೦		ಗೀತ (ಗ) ಹಾಡು (ಅ) ಭಗವದ್	
ಗಣ ಶಿವನ ಸಂಗಡಿಗರು;		ಗೀತೆ ಮುಂತಾದುವು ಗಂಖಿ, ಅಂಖಿ	
ಜಂಗಮರು, ಶರಣರು ಇತ್ಯಾ		ಗೀತವಾಟು ಗೀತೆಗಳ ವಾಟನ	
ಗಣಾಡಂಬರ ಗಣಗಳ ಸಮಾಹ	೨೦೫	ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕೆ	೨೦೯
	೨೦೫	ಸುಡಿ ಧ್ವಜ	೨೨೧,೫೫೭
ಗಂಡ ಶೂರ, ಅಂಜದವ ಗಾರ್ತ		ಸುಡಿಗಟ್ಟಿಪ್ಪ ಧ್ವಜವನ್ನೇ ರಿಸುವ;	
ಗಂಡುಗೆದುಲು ಶಾಯಿವನ್ನು		ಸಂತೋಷ ಸೂಚಿಸು ಗಂಖಿ, ಇಂಜ	
ಪ್ರದೇಶಿಸು ಅಳ್ಳ		ಸುಡಿಲು ಸುಡಿಸಲು	೧೦೦
ಗರ (ಸಂ ಗ್ರಹ) ಭೂತ, ದೀವ್ಯಾ		ಸುಂಡ ದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಗೊಳ್ಳುವ	
‘ಗಾಳಿ’	೧೨೨	ಸುಂಡಾಗಲ್ಲು	೨೩೬
ಗರಳ ವಿನ	೨೪೪	ಸುವ್ಯುಡಿ (ಸಂ: ‘ಮಹೇ’) ಧಾತುವಿ	
ಗರುವ ದೊಡ್ಡ, ಮಾನ್ಯ	೨೪೫	ನಿಂದ ಭ್ರಮೇಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು	
ಗಱ್ಣ ಬಾಣ	೧೨೨	ಬಗರು (ಹೆಣ್ಣು) ಸಿಶಾಚಿ	೨೨೦
ಗಳಗಜರನೆ ಗಂಟಲಿನಿಂದ ಬರುವ		ಸುಳಿ ಕುಳಿ, ತಗ್ಗಿ	೨೨೨
ನಾದ	೪೨೮	ಸುಳ್ಳಿ (= ಸುಡ್ಡ) ರಾಸಿ,	
ಗಳಹಂಸೆ ಕಳಹಂಸ	೯೮	ದಿಬ್ಬಿ	೨೫೯
ಗಳಿಂ ಮನಬಂದಂತೆ ಮಾತಾಡು		ಸುಹ್ಯಾ ಜನನೇಂದ್ರಿಯ	೨೬೪
	೨೫೮,೫೫೯	ಸೂಡು ಶರೀರದೊಳಗಿನ	
ಗಳಿ ಕಣಿ, ಬಾಣ,		ಅಸ್ತಿಪಂಜರ	೨೬೨
ಅಯುಧ	೨೫೯,೨೦೯	ಸೂಡುಪ್ರೋಗು ಒಣಗಿ ದೇಹದೊಳ	
ಗಾಡಿಗ ಮಾಟಗಾರ,		ಗನ್ ಎಲಬುಗಳು ಕಾಣುವಂತಾಗು	
ಮಾಂತ್ರಿಕ (?)	೨೫೯		೨೬೧
ಗಾತ್ರ ಶರೀರ; ಆಕಾರ	೨೨೨	ಸೂರಜಿ ಗಿಡುಗಂಟಿ	

ಗೋಡೀ ಮೂಲೆ; ದಿಕ್ಕು ಇಡಗ	ಚೋಡಹ (=ಚೋಹ) ಸೋಗು ಲಾಗ
ಗೋಡ(ಪ)ವ ಗೋಪಾಲ,	ಚೌಪಥ್ಯ ನಾಲ್ಕು ಹಾದಿಗಳು
ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವ ಅಲ್ಲ	ಕೂಡುವ ಸ್ಥಳ, “ಕೊಟ್ಟೆ” ಅಣಬ
ಗೋಡಿ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು ಸಾಧನ (ದೀಹದ ವ್ಯಾಗ ಅಥವಾ ಬಲೆ) ಲಾಜಿ	ಭೇಲದಾಳಿ ತನ್ನ ಭೇಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಇಟಿಜಿ
ಗೋವ(ಳ) (= ಗೋಪಾಲ)	ಭಿಡ್ರಿಸು ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು
ದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವ ಅಂಳ	ಎತ್ತಿ ತೊರಿಸು ಗಂ
ಗೋವೇಧಿ ಗೋವಿನಿಂದಾದ ಹಿಂಸೆ	ಜಂಗನು ಓಡಾಡುವ, ಚಲಿಸುವ ಉಂಟಾಗಿ
ಗೋಎಸುಂಬಿ “ಉಪರವಳ್ಳಿ” ಅಲ್ಲ ಫುಟ್ಟಿತ ಆದುದು; ಭೂತಕಾಲ ಇಗಾ	ಜಂಗನು ದನಗಳ ಹಿಂದು ಅಲ್ಲ ಜಂಖೆ ಕಣಕಾಲು; ಕೆರುದೊಡೆ ಇಟಿಜಿ
ಜಮಾವ್ಯಾಪ್ತಿಗೆ ಜಮಾದ ಅವುಗೆ, ಕೆರಹು ಇಟಿಜಿ	ಜತರ ಹೊಟ್ಟಿ; ಗಭ್ರ ಗಂ
ಜಲ್ಲವಾಡು ಸರಸವಾಡು ಇಟಿಜಿ	ಜನಿತ ಜನ್ಮಸಂಬಂಧ ಗಂ
ಜಾ(ಂ)ಗು ಕೊಂಡಾಟಕ ನುಡಿ ಇಟಿಜಿ	ಜನ್ಮ ಯಜ್ಞ, ಯಾಗ ಅಲ್ಲಿ, ಇಗಾ ಜನ್ಮಿಗೆಯ ಯಜ್ಞ ಮಾಡುವವ, ವಿಸ್ತೃ ಇಂಂ
ಚಿತ್ತರಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಹುರುಳಲ್ಲದ ಒಂದು ಕಾಯಿ ಅಲ	ಜಲಗು ಮರಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಸ್ಯಾಸ ದಿಂದ ಶೋಧಿಸಿ ತೆಗೆದ ಬಂಗಾರದ ಕಣ ಇಗಾ
ಚಿನ್ನೆಗೆಯ್ಯಾ ಭಂಗಾರದ ಅಭರಣ ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವ ಅಂಜಿ	ಜವ (=ಸಂ:)ಯಮ ಗಂಜಿ
ಚುಕುಕು (ಗ) (ಸಂ: ಚುಲುಕ) ಕೈಸರೆ; (ಅ) (ಸಂ: ಪ್ರುಲುಕ) ಚಿಕ್ಕದು ಇಂಜಿ	ಜವೆ ಒಂದು ಜವೆಗೊಡಿಯ ಕಾಲಿನ ತೂಕ ಇಂಂ
ಚಿನ್ನಿಗ ಸುಂದರ, ಚೀಲುವ ಉಂ	ಜಾಗ್ರ(ತ್ವ) ಎಚ್ಚರ ಇಂಜಿ
ಚೀಗು ಕೆಚ್ಚು, ಸಾರ; ಹಿತ (ಹೋಃ ತಿ: ಚೀಗ)	ಜಾತಿಸಂಕರ ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಜಾತಿಗಳು ಕಲೆಬಿರಿಕೆಯಾಗುವಿಕೆ ಇಂಜಿ

ಜುಗ (= ಸಂ:) ಯುಗ	ಇಂಗ	ಡೊ(೧)ವಿಗೆ (ಗ) ಹೊಡ್ಡ ಬಿದಿರು
ಜೂಬು ಭಯಂಕರವಾದ		(ಅ) ತಲೀಬುರುಡೆ ೫೮೮
ಒಂದು ವಸ್ತು	೪೪೬	ತಕ್ಕುಪು (ಹ: ತಲ್ಲಿಕ್ಕುಪು)
ಜೋಗ್ಗೆನು ಜೋಚೆಮಾಡು;		ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು ೫೮೯
ಸಿದ್ಧಮಾಡು	೩೬೧	ತಗರು ಟಿಗರು ೫೯೦
ಜೋಡಿ ಹಾದರದವಳು,	ಜಾರೆ	ತಗಹು (ಗ) ಪ್ರತಿಬಂಧ(ಅ) ಪರಿವಿ
	೪೨೯	ತಡಪಡಿ ಚಂತೆ, ಕಾತರತೆ ೫೦೮
ಜೋಳವಾಳಿ ಅನ್ನದ ಹಂಗು;	ಹಂಗು;	ತಡಿ ದಂಡೆ ೫೨೨
ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತಿ	೪೫೮	ತಡಗೆಡಹು ತಡೆ, ನಿಲ್ಲಿಸು
ರುಂಕೆ ಬೆದರಿಗೆ	೪೫೮	ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸು ೫೧೩
ಪೈವಕ ಷೈಂಬಕ ತಂಬಾರಿಯ		ತಳೆ ತ್ವರ್ತನಾಗು
ತಂತಿಯನ್ನು ಮೀರಂಟಿದಾಗ		ತದ್ದ ತಲ್ಲಿನ; ಬೆರಿತ ೫೧೪
ಹೊರಡುವ ಧನ್ಯನಿಗಳು; ಇವುಗಳಿಗೆ		ತಂತ್ರ ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರ ೫೧೫
ಸರಿಯಾಗಿ ನೈತ್ಯಕಾರನು ಹೆಚ್ಚೆ		ತರು ಸಸಿ, ಸಣ್ಣಗಿಡು ೫೧೬
ಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗುವುದು ಉಲ		ತಳಗೆಲೆ ಒಜಗಿ ಕೆಳಗುದುರಿದ ಎಲೆ
ಟೊಕೆ ತೋಡು, ನುಸುಳು;		೫೧೭
ವೆಂಸ ಮಾಡು	೨೨೧	ತಪ್ಪಾಸಲುವೋಗು ವಶನತಿರ್ಯಾಗು
ಡಂಬು ತೋರಿಕೆಯ ಸೋಟಿ;		೫೧೮
ಹೊರಗಟ ವೈಭವ ಅರ್ಥ;		ತಲು ಸಿಕೊಳ್ಳು ತಲೆ ಕೊಯಿಸಿಕೊಳ್ಳು
ಒಣ ಹಮ್ಮೆ	೫೫೬	೨೨೯
ಡವಿಗೆ ತಲೀಬುರುಡೆ	೨೦೪	ತಲಹು ಗುರಂ ಹುಟ್ಟುವ ಶಕ್ತಿ (?)
ಡಳುಹು ಹೆನ್ನೆ	೫೫೬	೨೩೦
ಡಿಂಗರಿಗ ಸೇವಕ, ದಾಸ	೨೨೬,	ತವನಿಧಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗದ ಭಂಡಾರ
	೪೬೨	೨೩೦, ೪೧೦
ಡಿಂಬು ಉರಿಯುವರಿಪ (?)	ಜಾಂತ	ತವರಾಜ (ಒಂದುವಿಧದ) ಸಕ್ಕರೆ
ಡೊಂಕು ಕೊರತೆ, ಅವಗುಣ,		೨೩೦
ಕೊಂಕು	೪೭೪	

ತಳಿ	ಚೆಲ್ಲು, ಹರವು	೨೫೦	ತೆದು ಕರ ಇಲ್ಲವೆ ದಂಡವನ್ನು ಕೊಡು
ತಳಿಗೆ	ಉಟ್ಟಿದ ಪಾತ್ರೀ, 'ತಾಬಂಡಿ'	೨೫೧	೧೮ ತೆರೆ ತೊಗಲು ಮಡಿಕೆಯಾಗುವುದು;
ತಾಗು	ಮುಟ್ಟುನ್ನರು	೨೦೭	ಸುಕ್ಕು; ನಿರಿಗೆ
ತಾನುಸ	ಕತ್ತಲೆ; ಅಜಾಣನ	೨೮೦	ತೇಜ(ಪು)ಹು ಬಿಡುವು, ಅವಶಾಶ;
ತಾಳ	ತಾಳಿಯ ಮರ	೨೦	ಎಡೆ, ಸ್ಥಳ ಅಭರಣ, ಒಡನೆ ಅರ್ಥ
ತಾಪತ್ರಯು	ನೂರು ಬಗೆಯ ತಾಪ;		ತೊಡದ್ದ ಅಭರಣ, ಒಡನೆ ಅರ್ಥ
	ಕಾಯ ನುನ ವಾಕ್ಯನಲ್ಲಿ		ತೊಡೆ ಸಮಸ್ಯೆ; ಒಗಟು ಅರ್ಥ
	ಉಂಟಾಗುವ ತಾಪ	೧೮೪	ತೊಡರು (ನಾ) ಅಭರಣ ಈಜಿ,
ತಾಳ	ಅಂಗ್ರೀ ಇರ್ಣಾ; ಹಾಡಿನಲ್ಲಿಯ		(ಕ್ರಿ) ಎದುರಿಸು, ಮಾಕೋಣ್ಣು
ತಾಳ		೪೯೪	ಈಜಿ
ತಿಗುರು	ಮೈಗೆ ಪೂಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೃಷ್ಟಿ	೨೦೧	ತೊ(ಡಿ)ಡಿಗೆ ಅಭರಣ; ಅಲಂಕಾರ
ತಿಟ್ಟಿನೆ	ದುಂಡಗೆ, ಬಟ್ಟುನೆ; ತಿರುನೆ	೨೦೧	೨೦, ಅಗಿ
		೫೮೦	ತೊಡ ಧರಿಸು, ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು; ಇಂ;
			ಮಸುಳು, ಮಸುಳಿಸು, ಒರಸು
ತಿನ್ನು	ಕಚ್ಚು ಗ್ರಹಿ; ತಿನಿಸುಬಿಡು		ಉತ್ತರಿ
		೨೨೧	ತೊತ್ತುತನ ಉಳಗ, ಸೇವೆ ಇಲಾ
ತಿಂತಿಣಿ	ಸಮೂಹ	೨೨೨	ತೊಱಿಂ (ಗ) (ನಾ) ಹೊಳಿ (ಏ)
ತೀವ್ನಿ	ತುಂಬು	೨೮೩	(ಕ್ರಿ) ಬಿಡು, ವಿಸರ್ಜಿಸು ಈಳಿ
ತುಡುಕು	ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳು	೨೨೨	ತೊಲಗು ಬಟ್ಟುಹೋಗು ಇಂ
ತುಯ್ಯುಲು	ಪಾಯಸ	೨೨೦	ತ್ಯಜತೆ ತಾಗ್ಗ, ಬಟ್ಟುಕೊಡುವಿಕೆ
ತುರಿಯು	(=ತುಯಾರ್)		ಲಂಬಿ
	(ವೇದಾಂತ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ)		ಶ್ರಿಪುಂಡ್ರ ರಜೆಯ ಮೇಲೆನ
	ಜೀವಾತ್ಮನು ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ		ವಿಭೂತಿಯ (ಮೂರಃ ಚರ್ಚಿನ)
	ಬೆರಿತು ಒಂದಾಗುವ ಸ್ಥಿತಿ	೨೫೪	ಆಡ್ಡ ರೇಖೆಗಳು ಅರ್ಥ
ತೈತ್ತಿಗ	ಹೊಣಿಹೊತ್ತುವ	೨೨೯	ಶ್ರೀವಿಧ ಮೂರು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತೆ

ದಕ್ಕು (೧) ಅಸ್ತಿ (೨) ದಸಿ, ಹದನ ವಾದ ತುದಿಯಂಥ್ಯ ಕೆಟ್ಟಿಣಿದ ಅಥವಾ ಕೆಟ್ಟಿಗೆಯ ತುಂಡು; ಬೇಟೆಯ ಒಂದು ಸಾಧನ ಗಳೆ	ದಿಸ್ಪ್ಲೈ (ಸಂ: ದೃಷ್ಟಿ) ಅಥಾದ, ದೃಷ್ಟಿಯಂತ ಜಾಗ ಮಂದ ದಿಂಡಿಗಿತ್ತಿ, ಮನಬಂದಂತೆ ಪರ್ಮಿಸುವವಳು ಶಾಸ್ತ್ರ
ದಡಿ ಬಡಿಗೆ, ಗದೆ ಅಂಟ, ಜಿಟ್ಟ ದಂಡಿಗೆ ವೀಕೆ ಅಂಂಡು	ದುರಿತ ಪಾಪ, ಕೆಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿ ಇಂ, ಇಂತ ದೃಷ್ಟಿಯಾರೆ ಕಣ್ಣಿ ತುಂಬಿ, ಕಣ್ಣಿರೆ ಗಳಿಂ
ದಂಡ (೧) ಸ್ವೇಷದ ಸಾಲು (೨) ಮೊಳಕಾಲು ಉರಿ ಚಿಲ್ಲು ಹೊಡಿಯುವ ರೀತಿ ಅಂಡ ದಂಡುಗ ದುಃಖ, ಸಂಕಟ ಇಂ ದರದುತ (=ಧರಧುರ) ತೇಷ್ಟು, ನಿಸ್ಪೀವು ಇಂಗಳಿಗಳ ದವ್ಯು ಧರ್ಮ	ದೇಗುಲ ದೇವರ ಗುಡಿ ಅಶಾ ದೇವಗಳ ಭಂದಸ್ಸಿನ (ಅಥವಾ ಹಾಡಿನ) ಗಣಗಳಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ಭೇಧ ಅಂಬ ದೇವಾನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ವಾದ ಅನ್ನ; ದಿವಾನ್ನು ಅಂಬ ದೇವಾಭಕ್ತು ದೇವರ ನಿಜಭಕ್ತು (?) ದೇವುಲಾಳು.....? ಅಂಬ, ಇಂಗಿ ದೇಸಿವಡೆ ಯೋಗ್ಯನಾನು, ಸೊಂಗನವಡಿ ಗಳಿಂ
ದಾಸೋಹ(೦) (ಸಂ: ದಾಸಃ ಅಹಮಾ) ನಾನು ದಾಸನು ಎಂಬ ಭಾವನೆ; ದಾಸಸಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು, ಸೇವಾ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಂಬ, ಇಂಬ	ದೇಹಾರ 'ದೇವರ ಅಹಾರ' (ವೆಂದು ಕೆಲವರ ಅಧರ;) ಆದರೆ ಇದು 'ದೇವಾರ'ವೆಂದಿತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರ ಅಥವಾ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಎಂದು ಅಧರ ವಿರಬಹುದೇಸೋ (?) ಇಂಬ ದೇಹಿ 'ಕೊಡು' ಎಂದು ಬೆಂದುವಾತ ಇಂಬ ಇಂಬ ದ್ವಾರಿತ ಬೆಳಿಯ ಬಣ್ಣಿದವ (ಇಲ್ಲಿ) ಶಿವ ಅಂಬ ಧರಧುರ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಳಿಂ
ದಿಟ್ಟ (ಸಂ: ದೃಷ್ಟಿ) ಕಂಡದ್ದು; ನಿಜ, ಸತ್ಯ ಇಲ್ಲ, ಇಂಬ ದಿ[ಬ್ಯ]ವ್ಯ ಕಾಸಿದ ಕೆಟ್ಟಿಣ ತುಕ ವನ್ನು ಹಿಡಿಸಿಯಾಗಲ ಮರಳುವ ಕಾಯ್ದೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಯೆದ್ದಿಸಿ ಯಾಗಲ ಅವರಾಧಿಗಳೆಂದು ಆಪಾದಿತರಾದವರ ಸಿದ್ಧನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವ ಪೂರ್ವಾತನ ಕಾಲದ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಅಂಬ, ಇಂಬ, ಇಂಬ ಇಂ	ಅಪಾದಿತ ಬೆಳಿಯ ಬಣ್ಣಿದವ (ಇಲ್ಲಿ) ಶಿವ ಅಂಬ ಧರಧುರ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಳಿಂ

ಧಾತು ಬಲ, ಶಕ್ತಿ	ಉಂ	ನಾಕಡಿ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಲಭಿ
ಧಾರೆ ಕತ್ತಿಯ ವೋನೆ ಅಗಿ		ನಾಡು ಲೋಕ; ಸಾಮಾನ್ಯಜನರು
ಧಾರೆವಟ್ಟಿಲು ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ		ಅಷ್ಟ
ಲಂಗದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಅಭಿಷೇಕದ		ನಾಣು ಲಜ್ಜೆ ನಾಜಿಗೆ, ಹೇವ
ಪಾತ್ರೀ ತೂತುಳ್ಳ; ಎಂದರೆ ಸೋರುವ		ಉಲ್ಲ, ಇಂಳ
ಪಾತ್ರೀ	ಅಳಿ	ನಾಯಕನರಕ ಫೋರನರಕ ಲಾ,
ಧಾವತಿ ಶ್ರಮ	ಅಂಶ, ಇಂಡ	ಅಂಡ
ಧೃತಿ ಧೃಯು	ಉಂ	ನಾಯಕೆಜ ಹೇಯವಾದ ದಸರ್
ನಚ್ಚು ನಂಬು	ಇಂ	ಅಥವಾ ಕೇತ್ತಿರ್
ನಂಚು ವಿವ	ಅಂ	ನಾಯಿತನ (ನಾಯಿಯಂತಹ)
ನಟ್ಟಿವಿಗ ನಾಟಕಾರ,		ಹೀನಸ್ವಭಾವ
ಪಾತ್ರಧಾರಿ	ಇಂಡ	ನಾ[ಂ]ವಿದ (ಸಂ: ನಾಸಿತ) ಕ್ಷೌರಿಕ
ನಡಲಿಂಗ ನಡೆಯುವ ಲಂಗ;		ಅಂ ನ
(ಇಲ್ಲಿ) ಜಂಗವು	ಉಗಂ	ನಾರಿವಾ[ಣ]ಳ ತೆಂಗು, ಇಂ, ಇಂ
ನಡನೆಣ ನಡೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಹೆಣ		ನಾರುಳಿ ತೆಂಗು (?)
ದಂತಿ ನಿರ್ವಿಜ್ಞವಾಗಿರುವವ ಗಂಭ		ನಾಳಿದ್ದು ನಾಡದು (ನಾಳಿಯು
ನಂಟಿ ಬಂಧು, ಬಳಗದವ	ಅಂ	ಮರುದಿನ)
ನಂದನ ದೇವೇಂದ್ರನ ತೋಟ ಇಲ		ಇಂಂ
ನಂಬಿ (ಗ) ನಂಬಿಗೆಯಂದ (ಅ)		ನಿಕ್ಕೇಪಿಸು ಹೂಳಿದು; ಸಿಧಿಯಾ
ಸೌಂದರ ನಂಬಿ ಎಂಬೊಬ್ಬ		ಗಿರಸು
ಪುರಾತನ ಶರಣ	ಗಂಡ	ಅಂಡ
ನರ ಆಜುಂನ	ಇಂ	ನಿಷ್ಟೇತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವಲ್ಲದಂತಾಗುವುದು,
ನರವಿಂಧ್ಯ (ಪಶುಗಳಂತಹ) ಜನರು		ನಾಶ; (?)
ವಾಸಿಸುವ (ಗುಡ್ಡಗಾಡಿನಂತಹ		ಅಲಿ
ವಾಸಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟಕರವಾದ) ಸಾಫಿನ		ನಿಷ್ಟಿ (ಕೆ) ಯಾವಾಗಲೂ,
ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾ	ಲಂಡ	ಸದಾ
		ನಿಟ್ಟಿದೆ ಬಹುಕಾಲ ಐದೆಯಾಗಿ
		ಬಾಳುವವರು
		ನಿಧಾನ ಕೂಡಿಟ್ಟಿ (ಹೂಳಿಟ್ಟಿ) ಧನ
		ಇಂ, ಇಂ

ನಿಧಿ ಕೂಡಿಟ್ಟ ಧನ, ಸಂಪತ್ತು	ನಿ(ಇ) ಕರಿಸು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡು(?)
ಉಳಿ	ಉಳಿ
ನಿಮಿರು ನಿಗುರು, ವಿಕಾಸವಾಗು	ನುಡಿವೆಣ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೂ
ಒಳಗ	ಹೆಣದಂತೆ ಇರುವವ ಗಳಣ
ನಿರತ (ಗ) ಮಗ್ನಿ, ಆಸಕ್ತಿ (ಅ)	ನುಸುಳು ತಪ್ಪಿಸುವಿಕೆ, ಮೋಸ ಲಿ
ಬಿಟ್ಟ, ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದು ೩೦೧	ನೂಂಕು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸು ಇಳಿಳಿ
ನಿ(ರ) ರೂಪಯಲು ನಿಬ್ಬಯಲು,	ನೂಱಿನೊಂದು ನೂರುಸಾರೆ ಮಂತ್ರ
ಶೂನ್ಯ	ಜಪಿಸು ಉಳಿ
ನಿರಂಜನ ಯಾವುದರ ಸೋಂಕೂ	ನೆನೆ (ಗ) ಕೊಯ್ಯಿ (ಇ) ನೆನೆಸು;
ಇಲ್ಲದ, ಪವಿತ್ರ, ೧೬೨, ಲಗಳ	ಸೃಂಸು ಗಲಿಳಿ
ನಿರವಯ ಅವಯವವಿಲ್ಲದ,	ನೆಟ್ಟೆಲುವು ನೆಟ್ಟನೆಯ ಎಲುಬು;
ಪರಿಪೂರ್ಣ	ಬೆನ್ನೆಲಬು ಲಗಳ
ನಿರಾಶ ಶಾಂತ, ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದ	ನೆಮ್ಮು ನಂಬು, ಆಧಾರಮಾಡಿ
ನಿರೂಪು ರೂಪವಿಲ್ಲದ ಅಳಿ	ಕೊಳ್ಳು, ಅವಲಂಬಿಸು ಅಲಿ,
ನಿಜಾ ಸೀರೆಯ ಮಾಡಿಕೆ, ನಿರಿಗೆ ಗಂತ	ನೆರಹು ಜನರನ್ನು ಕೊಡಿಸು ಅಪ
ನಿಲವು ಇರುವಿಕೆ, ನಿಜಷ್ಟಿ;	ನೆರವಿ ಕೂಟ ಅಶಿ
ಸಾಫ್ಟ್ ಪನೆ ೧೦೯; ಲಜಿ	ನೆರೆ (ರತಿಕೆಳೆಯಲ್ಲಿ) ಕೂಡು ಗಂಗ,
ನಿಲಸಾಲೆ ನಿಲ್ಲಲಾರೆ ೧೬೯	೧೦೯; ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ, ಹೊರೆ ಗಳಿಗಳಿ;
ನಿವಾಟ ನಿಮೂರಲನ (?) ೧೭೦	ಕೈಗೂಡು, ಸಿದ್ಧಿಸು ಗಳಿಗಳಿ
ನಿವಾಡಿಸು ಗುಡುತುಹಿಡಿ; ಆರಿಸು	ನೆಲನಾಳ್ಳಿ ಅರಸು ಗಳಿಗಳಿ
ಅಳಿ, ಕಳಿ	ನೆವ (ಗ) ನೇಮು (ಅ) ನೆಪ ಅಶಿಲ
ನಿವೇದಿಸು ನೀಡು, ಕೊಡು ಇಂಜಿ	ನೇಣು ಹಂಗ್ಗ, ಹುರಿ; ಉರಿಲು ಅಲೆ
ಸಷ್ಟುತ್ತಿ ಕೊನೆಯ ಪರಿಣಾಮ,	ನೆಮು ನಿಯಮ, ವ್ರತ ಅಂಗ, ಚಿಂಚಿ
ವಾಗಿತಾಯ; ಪರಿಪಾಕ ೧೦೯,	ನೇಂಹ (ಸಂ: ಸ್ವೇಹ) ನಂಬಿ, ಏತ್ತತ್ಪ್ರ; ಸ್ವೀತಿ ಗಳಿಗಳಿ
ಜಾಗಿ	ನೇಂನು ವ್ರತಮಾಡು ಅಶಿ, ಅಂಗಣ
ನಿಸ್ಪಂಗ ಯಾವುದರ ಹಂಗೂ	ನೋಂಸಿ ವ್ರತ, ನೇಮು ಗಳಿಗಳಿ
ಇಲ್ಲದ	ನೋಂಸಿ ವ್ರತ, ನೇಮು ಗಳಿಗಳಿ

ಪಂಗಡ ಹೇಳ; ದಾಷ	೬.೪.೧	ಪವನಭೀದ (ಶದಾ, ಸಿಂಗಳಾ ಪಚಾರಿಸು ಸ್ವಂದಿಸ, ಬೀರ್ಯಾಳ ಮು ತ್ತೆ)	೧೦೫
ಪಕ್ಷಿಯ ಲಡ್ಡ	೬.೪.೨	ಪಲ್ಲಿಟಿ ಮಾವಾಟು	೯೬೬
ಪಡಿ (ಸಂ: ಪ್ರಃ) ಸಮಾನ, ಸಾಟಿ	೬.೪.೩	ಇದಲು ಬದಲು ಈ, ಲೈ	೧೨೦
ಪಡಿದೊತ್ತು ಕೊತ್ತಿನ	೬.೪.೪	ಪ್ಲೆಟಿಸು ಚಿಗುರು, ಎಲೆಬಿಡು ಅಗಂ	೧೨೧
ಪಡಿಗಂಗ ದೀಪದಹುಳು	೬.೪.೫	ಪ್ರವಾದೆ ಅಮಾನುಷ್ಯಕೃತ್ಯೆ ಅಗಂ	೧೨೧
ಪಥ ರಾದಿ; ಪದ, ಸಿಫಿ	೬.೪.೬	ಪಾಡು ರಾಡು; ಹೊಗಳಿಕೆ ಒಂದು	೧೨೨
ಪಂಥ ದಾರಿ, ಬಟ್ಟಿ	೬.೪.೭	ಪಾತ್ರ ಯೋಗ್ಯ ಅಂಬು	೧೨೩
ಪಡವಿ ಮನ್ಯಾಸಿ, ಮಯಾದೆ ಉಳಿ	೬.೪.೮	ಪಾಶ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿನ ಕಣ್ಣಿ,	೧೨೪
ಪರವಾದಿ ಜೀರ್ಗಿ ದೇಸುದ ಪರವಾಗಿ	೬.೪.೯	ಲುರಿಲು	೧೨೪
ವಾದಿಸುವವ	೬.೪.೧೦	ಪಸಾರೆ (ಸಂ: ಪ್ರಸಾರ)	
ಪರಿ ರೀಕಿ; ಸ್ವಿತ್ತಿ	೬.೪.೧೧	ಬೆಳೆಸುವದು; ನಾಳಿಗೆ ತಮ್ಮವರಿಗೆ	
ಪರಿಭ್ರನ ಸೋಲು, ಆವನ್ಯಾನ ಅಂತಿ	೬.೪.೧೨	ಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ	
ಪರಿಜ್ಞಾನಿಸು ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರು	೬.೪.೧೩	ವೃತ್ತಿ	೧೨೫
ಇಂ; ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸು	೬.೪.೧೪	ಸಾಣ(ರು) ಹಾಡು ಮತ್ತು ಕುಟೀತ	
ಪರಿಣಾಮ ತೃಪ್ತಿ, ರಾಂತಿ	೬.೪.೧೫	ವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು; 'ಲಾವ ಣಿ	
ಪರಿ[ಯು]ಯಾಣ ತಳಿಗೆ, ತಾಟು	೬.೪.೧೬	ಕಾರರು ಹೋ; ತಿರುಸ್ವೀಲಕಂಠ	
ಪರಿಸ (ಸಂ: ಪ್ರರ್ತ) ಸ್ವರ್ಥದಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣವನ್ನು ಭಂಗಿರ ಮಾಡುವ	೬.೪.೧೭	ಪಾಣರ್ ಕೂಸು	೧೨೬
ಮತ್ತಿ	೬.೪.೧೮	ತ್ರೀಕ್ಷೇಲದಲ್ಲಿ	
ಪರುಪರೇದಿ (-) ಪರಿಸದ ಜ್ಞಾನ	೬.೪.೧೯	ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವ ಬಂದು	
ಪ್ರಪ್ತ (ಅ) ಪರಿಸದ ಕಟ್ಟಿಯನ್ನು	೬.೪.೨೦	ಕೂಸು [ಇದು ವತ್ತಿಕೊಂಡನರನ್ನೇ	
ಪರಿಸ	೬.೪.೨೧	ನಾಶಮಾಡುವುದೆಂತೆ]	೧೨೭
ಪಾರದ್ವಾರ (ಸಂ: ಪಾರದಾಯಂ)		ಪಾರದ್ವಾರ (ಸಂ: ಪಾರದಾಯಂ)	
ಪರಸಾರಿಯರ ಸಂಗ	೬.೪.೨೨	ಪರಸಾರಿಯರ ಸಂಗ	೧೨೮
ಪಾ-ಕ ಬೆಂಕ	೬.೪.೨೩	ಪಾ-ಕ ಬೆಂಕ	೧೨೯
ಹಿಂಡ ದೀಹೆ; ಸಂಹಾಹ	೬.೪.೨೪	ಹಿಂಡ ದೀಹೆ; ಸಂಹಾಹ	೧೨೯
ಪ್ರಟಿ ಭರಣಿ, ಪ್ರೇಟ್ಟಿ (?)	೬.೪.೨೫	ಪ್ರಟಿ ಭರಣಿ, ಪ್ರೇಟ್ಟಿ (?)	೧೨೦

ಪುಟ್ಟವಿಕ್ಕು ಕರಗಿಸಿ ಇವಲೋಹ ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ತುದ್ದಮಾಡು	ಪ್ರೋಲುಗ (ಪೊಲ್ಲಿಗ) ಹಾಳು ಮಾಡುವವ, ಕೆಡಕು ಮಾಡುವವ
ಗೊಂಬೆ, ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರನಜಾತ ಸಂಸ್ಕಾರ ಹೊಂದಿ ಎರಡನೆಯ ಜನ್ಮನನ್ನು ತಾಳದ	ಇಚ್ಚಿಗಳಿರು; ಸರಿ, ಸಾಷಿ ಅಂತರ್ಭುತ(ವಾದಿಸು ಉಸದೇಶ ಮಾಡು; ಕಲಿಸು ಅಣಿ, ಅಣಿ
ಪುರಾತ (ಸಂ: ಪುರಾತನ) ಹಿಂದಿನ ಶಾಲದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವರ್ತ(ರು) ಪುರಾತನಲ್ಲಿ ಪುರಾತನರ ಪರಂಪರೆ	ಪ್ರಪಂಚಿ (ಗ) ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ (ಅ) ವೋಸಗಾರ ಅಣಿ, ಅಣಿ
ಪುಳಕ ಕೂಡಲು ನೆಟ್ಟಿಗಾಗು ವುದು, ರೀಮಾಂಜ, (ಹೆಣ್ಣ, ಅಥವಾ ವಿಸ್ತೃಯದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ) ಇಲ್ಲ	ಪ್ರಪಂಚು (ಸಂ: ಪ್ರಪಂಚ) ಸಂಸಾರ ಜಗತ್ತು, ವಿಶ್ವ ಅಂತರ್ಭುತನಿನೆ, ವೋಸ ಇಲ್ಲ
ಪುರಾತಯ ಪೂರ್ಣ ಪುರಾತಯಘಾಂತು ದೊಡ್ಡ ಗಾಯ ಪುರಾವರ್ತಿ ಹಿಂಡೆ ನಡೆದ (ಇತಿಹಾಸದ್ವ) ಸಂಗತಿ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರೆದುದು ಅರಂಭವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಯದೆ ಇದ್ದ ಕರ್ಮ (ಫಲ)	ಪ್ರಮಾಣಾ (ಸಂ: ಪ್ರಮಾಣ) ಸಾಷ್ಟಿ, ಆಧಾರ ಅಣಿ, ಇಳಿಂ ಪ್ರಸಂಗ ಸಂಭಾವಣೆಯ (ವಿವಯ) ಅಲಾ
ಪುರಾತಯ ಪುರಾತಯಘಾಂತು ದೊಡ್ಡ ಗಾಯ ಪುರಾವರ್ತಿ ಹಿಂಡೆ ನಡೆದ (ಇತಿಹಾಸದ್ವ) ಸಂಗತಿ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರೆದುದು ಅರಂಭವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಯದೆ ಇದ್ದ ಕರ್ಮ (ಫಲ)	ಪ್ರಸಾದ (ವಿರಶ್ಯವರ ಅಷ್ಟಾವರಣ ದಲ್ಲಿ ಬಂದು)ಗುರುಲಿಂಗಜಂಗಮಕ್ಕೆ ಎಡಿಮಾಡಿ-ಅವರಿಂದ ಒಕ್ಕೆ ಬಂದು ದೆಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸತಕ್ಕ ಭೋಜ್ಯ ಪದಾರ್ಥ ಗಂಳಿ
ಪುರಾವರ್ತಿ ಹಿಂಡೆ ನಡೆದ (ಇತಿಹಾಸದ್ವ) ಸಂಗತಿ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಬರೆದುದು ಅರಂಭವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಯದೆ ಇದ್ದ ಕರ್ಮ (ಫಲ)	ಪ್ರಾರಭಿಕರ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಅರಂಭವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮುಗಿಯದೆ ಇದ್ದ ಕರ್ಮ (ಫಲ)
ಪುರಾವರ್ತಯ ಹಿಂಡಣ ಸಿತಿ, ಹಿಂಡಣ ಜನ್ಮ ಅಣಿ, ಅಣಿ	ಬಗಿ ಸೀರ್ಳಿ ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡು ಉಳಿ
ಪೈ[ಯೆ]ಯ್ಯ (ಆಕಳು) ಕರು, ವರ್ತ ಲಲಜ	ಬಗೆ ಮನಷ್ಟು ಇಂದಿಗಳ ಮಾಡು ಉಳಿ
	ಬಜ್ಜೆ ಬರಿಯ ಲಂಜ

ಬಜ್ಞಣೆ ಮುಸಂಕು, ಮುಜ್ಞಣಿಕೆ	ಬಳಿನಿರು ಕ್ರಮ, ಸಂಪದಾಯ,
ಬಜಾವಕೆ ಬಾರಿಸುವಿಕೆ	ಸಾಧನ ಮುಂತಾದುದನ್ನು ಬಿಡದಂತೆ
ಬಟ್ಟಿ ಮಾರ್ಗ, ದಾರಿ, ಹಾದಿ	ಇರಲೇಬೇಕೆಂದು (ಮೈ ಮೇಲೆ)
ಬಂಟಿ ಸೇವಕ, ದಾಸ ಖಾತೆ, ಖಾತೆ	ವರೆಯುವ ನೀರು ಅಂಥಿತ್ವ
ಬಡಿಯ ಬಡಿ, (ಸುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ)	ಬಳಿದೊತ್ತು ವಂಶವರಂಪರವಾಗಿ
ಬಡಿಯುವುದು	ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ ತೋತ್ತು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್
ಬಂಡು ಶಾವಿನಲ್ಲಿಯ ಮಕರಂದ	ಬಯ್ಯಿದು ಬಚ್ಚಿದುನಿಧಿಯಾಗಿರಿಸು ಇಂ
ಬಂದಿನಿಡಿ ಜನರನ್ನು ಸರೀರಿಡಿದು	ಬ(ಸಿ)ಸುಜು ಹೊಟ್ಟಿ ಇಂ
ಸುಲಿ	ಬಸು(ಉರ್ಬಿ)ಗುತ್ತೆ ಹೊಟ್ಟಿಬೇನೆ; ಆತಿಸಾರ ಇಂ
ಬಂದಿಕಾಲ ಸುಲಿದುಕೊಳ್ಳುವವ,	ಬಳ್ಳಿ ಒಂದು ಅಳತೆ (ಯ ಪಾತ್ರ)
ಹಾದಿಯ ಕೆಳ್ಳಿ	ಇಂ
ಬಯೆಸು ಆಸೆಮಾಡು	ಬಳ್ಳಿ ನರ ಅಂಥಿತ್ವ
ಬಯೆಸು ಬಚ್ಚಿದು	ಬಾತೆ (ಹಃ ಬಾಪ್ತಿ) ಪ್ರಯೋಜನ ಇಂ
ಬಯೆಕೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿ ನಿಧಿ	ಬಾದುನು, ಬಾದುಂಬಿ ಗೊಂಬಿ, ಪ್ರತಿಮೆ ಇಂ
ಬಯ್ಯು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿ ನಿಧಿ	ಬಾಬಿಸಲೆ ಭಾವಿಸಲೆ (?) ಇಂ
ಬಲ್ಲಿರ ಬಡೆಯ, ದೇವರು ಖಾತೆ,	ಬಾರನೆತ್ತು ಬಾಸಳಗಳೇಳುವಂತೆ
ಇಂ	ಹೊಡೆ ಇಂ
ಬಲ್ಲಿದ ಬಲಿಷ್ಟು; ಬಲ್ಲವ ಇಂ, ಇಂ	ಬಾಲಿ ವಾಲಿ (ಸುಗ್ರೀವನ ಅಣ್ಣಿ)
ಬಳಸು ಸುತ್ತು, ತಿರುಗು ಖಾತೆ	ಇಂ
ಬಳವೆ (=ಬಾಳುವೆ) ವೃದ್ಧಿ	ಬಾವುಲು ತೋಗಲ ಬಾವಲಿ ಅಂಥಿತ್ವ
ಬರಬರ ಬರಬರುತ್ತೆ, ಕ್ರಮೇಣ ಅಂಥಿತ್ವ	ಬಾ(ಉರ್ಬಿ)ಳು ಕತ್ತಿ ಅಂಥಿತ್ವ
ಬವರ ಕಾಳಗ ಇಂ	ಬಾಳು (ಪತಿಯ ಕೂಡ) ಸಂಸಾರ ಅಂಥಿತ್ವ
ಬಳಿ ಕ್ರಮ, ಪರಂಪರೆ ಇಂ; ವಂಶ,	ಮನೆತನ ಇಂ; ಹಿಂದು, ಗುಂಪು ಇಂ
ಮನೆತನ ಇಂ; ಹಿಂದು, ಗುಂಪು	

ಬಾಳುವೆ (=ಬಳವೆ) ವೃದ್ಧಿ,	ಬಿಂಜು (ಸಂ: ವೃಯ)	ವೆಚ್ಚು;
ಹೆಚ್ಚುಳ್ಳ ೨೭೯	ಲೀನ	ಲಜ್ಜೆ
ಬಾಳುವೆಣ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸತ್ತುಂತೆ ಇರುವವ, ಆರೆ ಸತ್ತುವ	ಬಿಂಸರ ನಾಶ; ಹಾಳು ಅಂಡ, ಲಾಳ ಬಿಂಳುಡಿಗೆ ನಿರುಪಯೋಗವೆಂದು	೨೮೦, ೨೮೧
ಒಳಿ	ತೆಗೆದೊಗೆದ ಉಡಿಗೆ	೨೮೨
ಬಿಟ್ಟೆ (ಸಂ: ವಿಷ್ಟೈ) ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದ ಅಥವಾ ಬಲತಾಳುರದ ಉಳಿಗೆ	ಬಿಂಳುವೆಣ ಹೆಣದಂತೆ ಬಿದ್ದಿರುವವ	೨೮೩
ಒಳಿ	ಬೆಂಕ್ಕು ಬೆದರು	೨೮೪
ಬಿಡು ಬಿಡಾರಮಾಡು	ಬೆಂಗು ವಿಲಾಷ, ಮನೋಹರತೆ	೨೮೫
ಜಿದಿರು (ಗ) (ನಾ) ವೇಣು, (ಅ) (ಕ್ರಿ) ವಿನಮ್ಯನಾಗು	ಬಿದಕು ಹುಡುಕಾಡು, ಶೋಧಿಸು	೨೮೬
(ಇ) ಚೆದುರು, ಚೆಲಾಳುಪಿಲ್ಲಿ ಯಾಗು		೨೮೭
ಒಳಿ	ಬೆದಂಟ್ಟೆ ಬೆದರಿಸಿ ಬೆನ್ನುಹತ್ತು	೨೮೮
ಬಿಂದ್ಲು ಉಟ್ಟಿ, ಆಹಾರ		೨೮೯
ಬಿನ್ನಾಣ (ಸಂ: ವಿಜ್ಞಾನ)	ಬೆನಕ (ಗ) ದುಡನೆಯ ಬೆಣಚು	೨೯೦
ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ವಿಶಿಷ್ಟಜ್ಞಾನ; ಸ್ನೇಹಣ್ಣಿ ಗ್ರಹ; ಹೊರಗಣ ನಯ	ಗಲ್ಲು; (ಅ) ವಿನಾಯಕ, ಗಣೇಶ	೨೯೧
ಬಿನ್ನಾಣಿ (ಸಂ: ವಿಜ್ಞಾನಿ) ತಿಳಿದವ; ಚತುರ, ಜಾಣ; ಟಿಕ್ಕು	ಬೆಂತರ (ಸಂ: ವೃಂತರ)	೨೯೨
ಬಿಂದು ಶಕ್ತಿ, ವೀರ್ಯ	ಬಗೆಯ ಪಿಶಾಚಿ, ಭೂತ	೨೯೩
ಬಿನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿರುವಿಕೆ;	ಬೆಂದ ಸುಟ್ಟು, ಕೆಟ್ಟು, ಹಾಳಾದ	೨೯೪, ೨೯೫
ಸೊಕ್ಕು, ಗವ		೨೯೬
ಬಿರಿ ಬಿಂಜು, ಅರಣು	ಬೆಂಳಿ (ಸಗಣೆಯ) ಕುರುಳು	೨೯೭
ಬಿಲಿ ಕ್ರಯಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳು	ಬೆಂಳಿ ಸೆಟ್ಟಿ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ	೨೯೮
ಒಳಿ	ವತ್ತಿಸು	೨೯೯, ೩೦೦
ಬಿಂಗು ಪುಷ್ಟಿವಾಗು,	ಬೆಂಸು (ರತಿಯಲ್ಲಿ)	೩೦೧, ೩೦೨
ಬಿಂಡು ಅನ್ನ, ಆಹಾರ	ಕೊಬ್ಬಿ	೩೦೩

ಬೆಸನ (ಸು: ವೃಷನ) ಶತ್ಯಭಿ ^१ , ಆಸಿಬೋ ^१ (ಸಂ: ಭೋ ^१) ಎಲಪೋ ^೧ ಇಡ್ಲಾ ಆಗಿ	ಜೋನ ಅನ್ನ, ಆಹಾರ ಇಡ್ಲಿ
ಬೆಸನ (ಸಂ: ವಿಧಾನ?) ಅಪ್ಪಣಿ, ಅಜ್ಞೆ ^२	ಜೋಎಯಿತಿ ಮೀನಗಾರಿತಿ ಇಂ ^೩ ಆಗಿ
ಬೆಂಬಿಳಿಳು ಬೆಂದು ಬೀಕು ^೪ ಗಳ ಬೆಳುಗಾರ ‘ಬಳಿಗಾರ’;	ಜೋಎಳ ಬೋಳಿಂದಲೆಯವ ಗಂಬಿ ಅಣಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಶ್ವ ಬ್ರಹ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದವ
ಬೆಳ್ವಾರ (=ಬೆಳ್ವಾವರ) ಮೃಗ ಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಬಲೆ ^೫	ಇಲಾಕಿ ಬ್ರಹ್ಮೇತಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೈ ಅಲಾ
ಬೆಳ್ವಿ ಮೋಸ, ಕೃತ್ರಿಮ (ಆಕಳು ಕರು?)	ಬ್ರಿತ ವೃತ್ತ, ಸೇಮು; ಆಚಾರ ಇಂ ^೦ ಭಂಗ ಅವಜಯ; ಅವಮಾನ ಇಂ ^೧
ಬೆ[ಳ್ವ]ಳುಕ ಬೆಳ್ವಿಗಿರುವುದು ^೬ ಬೆಗೆ ಕಾಳ್ಜಿಚ್ಚು ^೭	ಭಂಡ ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲದವ ಇಂ ^೧ ಭಂಡಾರಿ ಬೊಕ್ಕಿಸವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವ ಇಂ ^೧
ಬೆಟ್ಟಿ ಬೆಡಿಕೆ; ಬಯಕೆ, ಪ್ರಯು ವಿಲಾಸ, ಶೃಂಗಾರ ಜೆಷ್ಟೆ ^೮ ಇಂ ^೧ ಇಂ ^೨ , ಇಂ ^೩	ಭರ ಸಂಭರು, ತವರ ಇಗಿ; ಇಂ ^೨ ಪಾರಬಲ್ಯ, ಒತ್ತುದ ಇಗ; ವರವಶಕೆ ಇಂ ^೧
ಬೆಣ(ಳ್ವ)ಳು ಯಜ್ಞಾದಲ್ಲಿ ಆಹುತಿ ಕೊಡು ^೯	ಭವ ಜನ್ಮ ಜನಾಂತರವನ್ನು ಡೊಂದುವುದು; ಸತ್ಯ ಸತ್ಯ ಹಂಪ್ಯವುದು ^{೧೦} ಇಂ ^೧
ಬೊಜಗ (ಸಂ: ಭುಜಂಗ) ^{೧೧} ವಿಟ ಪುರುವ ^{೧೨} ಗಂಗ	ಭವಭಾರಿ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ವವ ಇಂ ^೧
ಬೊಂತ ಕವುದಿ ^{೧೩}	ಭವರಾಂತಾಳ ಭವಚಕ್ರ ಭವಭವದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಸತ್ಯ ಹಂಪ್ಯವುದು ^{೧೪} ಇಲ
ಬೊಪ್ಪ ತಂದೆ ^{೧೫}	ಭಾಜನ ಆಡಿಗೆ ವಾಡ.ವ ಪಾತ್ರಿ ^{೧೫} ಇಂ ^೧ ; ಉಂ; ಪಾತ್ರ; ಯೋಗ್ಯ ಬೊಲ್ಲಿ ಭಲರೆ (ಕೊಂಡಾಟದನುಡಿ)
ಬೊಳ್ಳಿತನ ಮೋಸ ಬೊಳ್ಳಿಗ ಮೋಸಗಾರ	ಇಂ ^೧ ಇಂ ^೧

ಭಾಂಡ ಸರಕು; ಪಾತ್ರಿ ೧೦೪,೮೯೦ ಮತ್ತೆರ ಭಾವಿಂಹನ್ನು ಆಳಿಸುವ ಭಾರಿ ಒತ್ತೆದ, ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ೨೧೪ ಒಂದು ಅಳತೆ	೨೭೫
ಭಾವ (೧) ನಿಜಜ, ನಿಷ್ಣಿತಿ; (೨) ಅಕ್ಷ್ಯನ ಗಂಡ ಭಾಷಾಪತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿ ಮಾತನ್ನು ಮದ್ದು ಬೆಷ್ಟೆದ ನಡೆಸುವನೆಂದು ಒರಿದುಕೊಟ್ಟಿ ವರ್ತ್ರ	೨೧೯
ಭಿನ್ನ ಕೊರತೆ, ಕುಂಮು ೧೦೯ ಭುಕ್ತಿ ಭೋಗ ೨೨೫ ಭೂತಿಗ ಭೂತೆಹಿಡಿದವ ೧೧೦	೧೦೯ ೨೨೫ ೧೧೦
ಭೃತ್ಯಾಜಾರ ಸೇವಾಭಾವ (ವಿರೆಪ್ಪೆವರ ಕುಂಡ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು)	೨೪೫
ಮುಜ್ಜರ (ಸಂ: ಮುಜ್ರ)	೨೪೫
ಮೂರ್ಟ್ಯ ಚಚ್ಚು ೧೫೮	೧೫೮
ಮುಚ್ಚ ಮೆಚ್ಚು, ಒಪ್ಪು ೧೭	೧೭
ಮುಂಜರ (ಸಂ: ಮೂರ್ಕಾಲ) ಬಿಕ್ಕು ೧೯೨	೧೯೨
ಮುಟ್ಟಿ (ಬ್ರಾಹ್ಮಿರು ಸರಮು ಹಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವ) ಒಂದು ೨೫೨ ಮಣ್ಣು ೨೫೮	೨೫೨ ೨೫೮
ಮಂಡಗು ಇರಿಸು, ಇಡು ೨೧೧	೨೧೧
ಮಂಡಿಲು ಉಡಿ ೨೪೯	೨೪೯
ಮಂಡುಹು ಕೊಳ್ಳು ೨೫೪	೨೫೪
ಮಂಜಿ ರುದ್ರಪ್ಪೆ; ಇನಮಣಿ ೧೧೯	೧೧೯
ಮಂಂತ್ರ ನಾಜಿಂಬೆಶಾದ ಕಾರ್ಯ ೧೨೫	೧೨೫
ಮಂಂಡ ತಲೆ ೪೪೫	೪೪೫
ಮಂದಿ (೧) ಜವಕಮೂಹ (೨) ಸಹಿತ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಾಧೀನ ೧೯೪	೧೯೪
ಮಂದುಹು ಮುಚ್ಚು, ತಿಕ್ಕಗೆ, ಶು; ಲೂರ್ ಚೆನ್ನೆ, ಫ್ರೆತ	೧೯೪
ಮಂಜಿ ಆಶ್ರಯ ೧೨	೧೨
ಮಂಸಕು ಲೆಸ; ಚಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ೨೬೮	೨೬೮
ಮಂಸಣಿ ದುಗಾರದೇವಿಯ ಒಂದು ರೂಪ ೧೦೭	೧೦೭
ಮಂಡಾನುಭಾವ (೧) ಸದ್ಯುಳಾಷ್ಟಿಪ (೨) ಶ್ರೀಷ್ಟಿ ಅತ್ಯಾನುಭಾವಸ್ತಿಪ ಲಲಿ	೧೦೭ ಲಲಿ
ಮಾಗುಡ (—ಮಂಕಾಕುಂಬಿ?)	
ಮಾಡು ದೊಡ್ಡ ತೀರ್ಥ್ರ ೨೪೫	೨೪೫
ಮಾಟೆ ಕಮು; ಸೇವ; ದಾಸ ೧೨೮,೪೭೫,೫೮೫	೧೨೮,೪೭೫,೫೮೫
ಮಾಡು ದಾಸೋಹ, ಇಲ್ಲವೆ ದಾಸ,	

ಅಥವಾ	ಕರ್ಮವನ್ನು	ಮಾಡು	ಮಿಹಿಲಾಳು	ಕರಿಯ, ಕ್ಷುಳಕ (?)
		೨೭೬, ೨೦೪		೨೭೮
ಮಾಣದೆ	ಬಿಡದೆ,	ಒಂದೇಸವನೆ	ಮೀರೆ(ಯು)	ಸ್ವಾನಮಾಡು
		ಇಂಪ, ಖಾಲಂ	ಮೀಎಂಬುಲಿಗ	ಮೀನಗಳನ್ನು
ಮಾಣ(೦)	ಬಿಡಿರಿ	೧೦೩	ತಿನ್ನುವ ಹಕ್ಕೆ	ಜಿಲ್ಲ
ಮಾತಂಗಿ	ಚಾಂಡಾಲಿತಿ	೫೯೦	ಮೀಸಲು ವಿಶ್ವೈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ	
ಮಾತು (ಗ)	ಸುಡಿ, ವಚನ, ಹೇಳಿಕೆ		ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ;	ಶುದ್ಧತೆಯನ್ನು
(ಅ) ನೇರಾದಿ ಶ್ರುತಿಗಳು	೧೫೩		ಕೆಡಿಸದೇ ಇದ್ದು	೬೭, ೬೯೬, ಲಲಳ
ಮಾತಿನ ಮಾತು ನೇರ	ವಚನ	ಮುಕುಲಿತ (ಕಣ್ಣಾ, ಇಲ್ಲವೆ ಕೈಗಳನ್ನು)		
ಮಾನ ಅಳತೆ, ಪ್ರಮಾಣ	೪೪೪	ಉರಿಸಿದು	ಉರಿ	
ಸಿಟ್ಟು, ಮುದ (ಇತ್ಯಾದಿ)	೮೯೨	ಮುಟ್ಟುಲಿಕೆ ಮುಟ್ಟುಲಾಗಿ		
ಮಾನಿಸ ಮನುಷ್ಯ	೧೧೦	ಮುಟ್ಟು (ರತ್ನಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ)		
ಮಾನಿಸಗಳೆ ಪುರುಷರನ್ನು	ನಂಜಿ	ಕೂಡು	೨೦೬, ೮೫೨	
ಸುವರ್ಣ	೧೧೦	ಮುಡುಹು		
ಮಾಱಂಕ ಪ್ರತಿಭಟ, ವೈರಿ,		ಮುಡುಹು ಹೆಗಲು	೫೧೦, ೫೨೦	
ಇದಿರಾಳು	೧೧೮, ೨೨೨	ಮುಡುಹುಕ್ಕು (=ಮುಡಿಗಿಕ್ಕು)		
ಮಾಱು ಇದಿರು, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ	೪೯೨	ಮೂದಲಿಸು, ಕೊಕು	೪೪೨	
ಮಾಱುಗೋಳು ವೈರಿಯ ಬಾಣಕ್ಕೆ		ಮುಂಡಿಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕೆ		
ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವ ಬಾಣ	೧೦೭	ವಿಷಯ, ಸಮಸ್ಯೆ, ಒಗಟು	೨೬೬	
ಮಾಳ (=ಮಹಳ) ಶಾಂಧು	೨೬೬	ಮುಂದುಗೇಡು ಮುಂದೇನು		
ಮಿಂಟೆ (=ಮಿಟ್ಟಿ) ರಾತಿ, ಗುಡ್ಡೆ		ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು	ತಿಳಿಯಡಿ	
ಮರಡಿ	೧೯೪	ಮೂಡಣಿನಾಗು	೨೦	
ಮಿಡಿ ಹಿಮ್ಮಡಿ	೫೦೩	ಮುಂಬಲ್ಲು ಮುಂದಿನ ಜಲ್ಲು	೪೮೮	
ಮಿಡುಕು ಆಲುಗಿಸು, ಬಿಟ್ಟು	೧೫೪	ಮು(ಯೋ)ಯಿ (೨) ಆಸಂದದ		
ಮಿಡುಕುಳು ಚೆಂಕಿಯಕ್ಕಿಡಿ	೨೫೩	ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ವಾರ್ಡೆ		
ಮಿತ್ತೆ (—ಮಿಥ್ಯೆ) ಸುಳ್ಳು	೨೭೯	ತೋರ್ವೆಕ (೨) ಕಡ	೨೮೨	

ಮುಯ್ಯಾನು	ಭುಜಕ್ಕೆ ಭುಜ ಹಚ್ಚು; ಸರಿಗಟ್ಟು, ಸರಸವಾಡು	ಮೈಲಾರ ಒಗೆ ಸಣಬು ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣಿ ವಿದ್ದು ಮೈಲಾರ ದೇವರ
ಸಲಂಗ	ತೊರಿಸು	ಮೂರ್ತಿ ೨೪೦
ಮುರುಂಪಿ	ಮುದುಡು, ಬಾಡು	ನೋನೆ ತುದಿ, ಕೊನೆ ಉಳಿ; ಯುಧ್ಯ ೨೫೯
ಮುಳಿಸು	ಸಿಟ್ಟು, ಮುನಿಸು	ಅಂಜ ೨೫೯
ಮುಕೊಳಿಯ	ಮೂಗಿಲ್ಲದವ,	ನೋಜಿ ಅಶ್ರಯ, ಅಥಾರ; ಮರೆ ೨೫೯, ೨೬೨
ಮೂಗು	ಕೊಯಿಸಿಕೊಂಡವ	೨೬೦
ಮುಕೊಳಿತಿ	ಮೂಗಿಲ್ಲದವಳು	ನೋಜಿಯಿಡು (ಹೆರವರಲ್ಲಿ) ದುಃಖ ೨೬೧
ಮೂಗ (ಸಂ:)	ಮೂಕ	ವನ್ನು ತೊಡಿಕೊಟ್ಟು ೨೬೦
ಮೂಗನವಡು	ಮೂಕನಾಗು,	ನೋಟಿ ಕೈಕಾಲ್ಲಿದವ ೨೬೦
ಮಾತಾಡದಂತಾಗು		ನೋಹಿಸು ಬಡಿದಾಡು, ತಾಕ ೨೬೨
ಮೂದಲಿಸು	ಕೆಣಕು; ಹೀಯಾ	ಲಾಡು ೨೬೨
ಇಸು, ಸ್ವಧೀಸು;	ಜಗತ್ಕೆಕರೆ ಗಡಿ	ವೊಂಗಾರ ೨೬೩
ಮೂದಲೆ	ಸ್ವಧೀಯಮಾತು	ಯುಕ್ತಿ ಕ್ರಮ, ಒಳ್ಳೆಯಮಾರ್ಗ; ೨೬೩
ಮೂಲಿಗೆ (ವ.ನೆತನದ)	ಮೂಲ	ಯೋಗ್ಯತೆ ೨೬೪
ಪುರುಷ		ಯೋನಿ ಜನ್ಮಸ್ಥಾನ ೨೬೪
ಮೇಜಿ ಮೇರೆಸು; ಬಣ್ಣಿಸು		ರಚ್ಚಿ ಪ್ರಕಟಿತವಾದುದು, ಗುಟ್ಟಿ ೨೬೫
ಮೇಂ	ತಿನ್ನು	ರಟ್ಟಾದದ್ದು ೨೬೫
ಮೇದಿನಿ	ಪ್ರಧಿಪ್ತ, ಜಗತ್ತು	ರಜ ಧೂಳು, ಹುದಿ ೨೬
ಮೇರೆ	ಸೀಮೆ, ಎಲ್ಲೆ	ರಂಜಕ ವಃನರಂಜನೆ ಮಾಡುವವ ೨೬
ಮೇಳ	ಸಂದರ್ಭ, ಸಮಾಪೆ	೨೬
ಮೇಳಾಪ	ಸಂದರ್ಭ, ಸೆರವಿ; ಸಭಿ	ರಂಜನೆ ಆಲಂಕಾರ ೨೬
ಮೈದೆಗೆ	ಒಮ್ಮೆಕಾಣು; ಬರಿದಾಗು	ರಸ (ಗ) ಅಮೃತ; (ಾ) ಸಸ್ಯಾದಿ ೨೬, ೨೬೮
		ಗಳಿಲ್ಲರುವ ಇಪ್ಪ ೧; (ಇ) ಭಂಗಾರ ೨೬೯

ರಾಗೋಂಜ ನೇ ಶಾಧವಾ ಬಾಧವ	ಪ್ರಿತಿಯ ವ್ಯಾಮೋಹ ಉಲ್ಲಾಸ	ಲೋಕೋದೆ ೪೮	ಲೋಕೋದ ಜನರು, ಸಾರ್ಥಕ ಜನರೆ ೭೯
ರಾಟೀ : ರಾಟೀ	ರಾಟೀ	೯೮	ಆಕಿಕ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಯಲ್ಲಿದ ಅರ್ಥ; ಸಾಮಾನ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರಕ ಶ್ರಾಂ
ರಾಜೋಽರಾಖಿ ಅಡ್ರೋರ್ ಎಲ್ಲಿ	ರಾಜೋಽರಾಖಿ ಅಡ್ರೋರ್ ಎಲ್ಲಿ	೯೯	ವಚನವಾತಕ ಮಾತಿನ ದೋಷ;
ರಾಸ್ತಕ ಕೆಡುರೆಯ ಸ್ವಿನೆಕ ದುಷ್ಟ (೧) ಉರಿ (೨) ಉವಣಾದಿ	ರಾಸ್ತಕ ಕೆಡುರೆಯ ಸ್ವಿನೆಕ ದುಷ್ಟ (೧) ಉರಿ (೨) ಉವಣಾದಿ	೧೦	ಪಾತಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿವ ಪಾತಕ ವಜ್ರ ಇಂದ್ರನ ಆಯುಧ ಈ, ೨೨೨
ರಾಜು (ಎಂ: ರಾಜ) ಆಕಾರ, ಮಾರ್ಟಿ	ರಾಜು (ಎಂ: ರಾಜ) ಆಕಾರ, ಮಾರ್ಟಿ	೧೧	ವರ (೧) ಅಸುಗ್ರಹ; ಅಭಿಷ್ಪೃವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿ; (೨) ಶೈವ ಶಿಳೆ
೧ ಗ್ರೈ ಒಕ್ಕೆಯ ಶಾಂತಿ; ತುಳ್ಳ ದೂರ್ದೂರ್ದ	೧ ಗ್ರೈ ಒಕ್ಕೆಯ ಶಾಂತಿ; ತುಳ್ಳ ದೂರ್ದೂರ್ದ	೧೨	ವರ್ತಮಾನ ಈಗನ ಕಾಲ; ನಡೆ ಯುವ ಕಾಲ ಅಗಣ
೧೦ಷಟಿತನ ವ್ಯಾಮೋಹಕಗಣ	೧೦ಷಟಿತನ ವ್ಯಾಮೋಹಕಗಣ	೧೩	ವತ್ತಿಸು ತೊಡಗಿರು ಅಲ್ಲ; ಅಂಟಿ ಕೊಳ್ಳು ೭೮
ಲಾಂಧನ ಚಿಕ್ಕೆ (ಇಲ್ಲಿ ಒಂಗಮ)	ಲಾಂಧನ ಚಿಕ್ಕೆ (ಇಲ್ಲಿ ಒಂಗಮ)	೧೪	ವರ್ವು (ಸಂ: ಮರ್ವ) ಗುಟ್ಟು ೧೨
ಉತ್ತರಾವೇದಿ ಉಂಗದ ಮರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದನ	ಉತ್ತರಾವೇದಿ ಉಂಗದ ಮರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿದನ	೧೫	ವಶ್ಯ ಜನರನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿದ್ಯೆ ೧೮
ಲಿಂಗಸಾರಾಯ ಲಿಂಗವ ಸಾರ	ಲಿಂಗಸಾರಾಯ ಲಿಂಗವ ಸಾರ	೧೬	ವಾಮ ಕೇಡು, ಹಾನಿ ೧೦
ವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವ ಉಳಿ	ವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವ ಉಳಿ	೧೭	ವಾಯ (ಸಂ: ಮಾಯ?) ಮಾಯಿ; ಮೋಸ, ಮುಳ್ಳು ೭೯೨, ೭೯೩
ಲೀಯು ಸೇರಿದ, ಚಿರಿಕ ಕೂಡಿ	ಲೀಯು ಸೇರಿದ, ಚಿರಿಕ ಕೂಡಿ	೧೮	ವಾರಿಕಲ್ಲು ಆಸಿಕಲ್ಲು, ಮಂಜಗಡ್ಡಿ
ಹೊಡ ಉಳಿಲಗಳ	ಹೊಡ ಉಳಿಲಗಳ	೧೯	ವಾರುಧಿ (ಸ: ವಾರುಧಿ) ಸಮುದ್ರ
ತೆಂಕ ದಾಸ, ಸೇವಕ	ತೆಂಕ ದಾಸ, ಸೇವಕ	೨೦	೧೯
ತೆಂಗಿ ದಾಸ, ದಾಸಿ, (ಮೋ: ತೆಂಕ)	ತೆಂಗಿ ದಾಸ, ದಾಸಿ, (ಮೋ: ತೆಂಕ)	೨೧	ವಾಸಿಸು ವಾಸನೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಿಸು ಲ್ಲಾಂ
ತೆಂಸ ಉಳಿಯದು, ಹೆಚ್ಚಿನದು; ಪ್ರತಿಕ ವಾದಾದು	ತೆಂಸ ಉಳಿಯದು, ಹೆಚ್ಚಿನದು; ಪ್ರತಿಕ ವಾದಾದು	೨೨	ವಿಕಲ್ಪ ಸಂಚೀತ, ತಪ್ಪಿ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ೨೨

ವಿಕು ಕಡೆಗೆಂದಿದ್ದ,	ಇಜ್‌ರಿತವಾದ	ನೇಡ್ಯೆ ಇಲ್ಲವೆ	೫೧೭
ಎಂ	ನೇಡ್ಯೆವಾಗು ಗೊತ್ತಾಗು,		
ವಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾ ರೀತಿ ರುಂದು ಯಾಡು		ತಿಳಿದುಬರು	೪೩
ವಿಕಾರ ತ್ವರಿತವಾಗಿ		ನೇಡ್ಯೆ (ಸಂ: ನೇಷ್ಟ)	೫೦೫,
ಅಯೋಗ್ಯ ಕೃತ್ಯೆ	ಇಂದ್ರ	ಸೂರ್ಯ	೫೦೮
ವಿಕಾರಿ ರಾಜ್ಯ ಹೈಕ್ರಿಡಿದ್ದಾ	೧೯೫	ನೇಡ್ಯೆತ ಚ್ಯಾರಗ್ರಿ	೫೧೧
	೧೯೫	ನೇಡ್ಯೆವಾಲಿಯೆವ ಸಮಯ ಪಾಲನೆ	
ವಿಗಬಾಣ ಬೆಡರಕೆ	೬೫೮	ಸೂಜುದ್ದನೆ	೫೧೮
ವಿಧಾನಸು ರಾಸ್ತೊಳ್ಳಿಪಾಗಿ ಕರ್ಮ		ವೈತರಣೆ ಸರಕದಲ್ಲಿಯ ನದಿ	೫೧೦
ಮಾಡು	೫೫೬	ಪ್ರೈತಿಕ ನೇಡ್ಯೆಯ ಬೆಡಗು; ಆಕರ್ಷಣೆ,	
ವಿನಿಂಣೋಗಾ ಬ್ರಹ್ಮಕೆ, ಉಪಾಯೋಗ	೫೧೧	ಸನ್ನೌಳಿನ ಶಕ್ತಿ	೫೧
	೫೧೧	ವ್ಯಾಧವಾತ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರರ	
ವಿಭವ ಸ್ವಭವ, ಸಂಪತ್ತು	೬೫೯	ದುಸ್ಯಯೋಗ	೫೧೧
ವಿಭೋಗ ಸಾಖಾನುಭವ	೮೭	ವ್ಯಾಧ ಬೆಡರವ	೮೫೮
ವಿಯತ್ರ ಆಕಾಶ	೮೧೯	ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಉದ್ಯೋಗ	೫೧೫
ವಿರಂಜಿ ಬ್ರಹ್ಮ	೨	ವ್ಯಾಳೀರ ಸರ್ವಗಳ ಒದೆಯು	೫೧೯
ವಿರಸ ರಸಪಲ್ಲಿದ್ದು; ಕೆಡಕು		ವ್ಯಾಳೇಮು ಆಕಾಶ	೫೧೯
ಪರಿಷಾಮಪನ್ಯಾ ಉಂಟಿನುಡು		ಶಕುನ ಶಂಭ-ಇಶುಭಗೇನ್ನು	೫೧೫
ವಂಶರದು	೬೫೮	ಕುವಂತಹದು	೮೧೧
ವಿರಹಿತ ಇಲ್ಲದೆ	೮೫೮	ಶಿಂಕ್ರಿ (೧) ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೆ ಉಳಿ	
ವಿಷಯ ಇಂದ್ರಿಯ ಕುಳಿದ ಪ್ರಸನ್ನ,		ಯುವ ಕ್ರಯೆ; (೨) ವೇದಗ್ರಾಲ್ಲಿ	
೨೦; ಸಂಸಾರದ ಆಸೆ	೮೫೯	ಯೋಧ ಕರ್ಮ	೫೧೫
ವಿಷ್ಣುಸು ಹಾಲವಿಶಜ್ಞನೆ ಮಾಡು	೮೫೯	ಶಿಲಿ ತಲೆ, ಜುಟ್ಟು; ಮುಕಟೆ	೫೧೬
	೮೫೯	ಶಿವಂತಿ ವಿಭೂತಿ	೮೦೦
ವೃಥಾ(ಯ) ವ್ಯಧವಾಗಿ, ನಿರಘರ		ಶಿವದಾನ ಮಜ್ಜಿಗೆ; (ಶಿವನ ಹೆಸರಿ	
ವಾಗಿ		ನಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ದಾನ)	೫೧೬
ವೆಗ್ಗಳ ತಧಿಕ; ಶ್ರೀರ್ಮ	೮೫೯	ಶಿವರಸ ಮಜ್ಜಿಗೆ	೫೧೬

ಶಿವಧೋ ಶಿವನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮೊರೆ	ಸಜ್ಜನ ಒಳ್ಳೆಯತನ	೨೫೨
ಯಿಂಡುವುದು; 'ಶಿವದಿದುವುದು'	ಸಜ್ಜನೆ ಪತಿನೆತೆ	೨೫೩
ಶು(ಕ್ಷ)ಕ್ರ ವಿಯು; ರೇತಸ್ತು ಗಾಣ	ಸಜ್ಜನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯತನ	೨೫೪
ಶೋಽಣಿತ ರಕ್ತ	ಎಂಟಿತಹುಂತೆ ಹಿಂದಣಿ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ	
ಶ್ರವ (ಸಂ: ಶ್ರಮ) (ಗರುಡಿಯ)	ಕೂಡಿದ ಕೆಪುಂಥಲ	೨೫೫
ಸಾಧನ	೨೦೭	
ಶೈಲೀತ್ರಸುಖ ಬರಿಯ ಕೆವಿಯಿಂದ	ಸಂತೆ (==ಸಂ: ಶಶಿ) ಸುಳ್ಳು	೨೬
ಕೇಳಿ ಉಂಟಾಗುವ ಆನಂದ	ಸಂಪ್ರೀಗ ಸವರ್ಪು	೨೫೬
ಶ್ರವಚ ಚಾಂಡಾಲ ಅಗ್ರಿಂಭಿ	ಸದಗರ ಸಂಭ್ರಮ, ಪ್ರೇಭವ ಅಂತರ	
ಷಡುದರುಶನ ಹಿಂದುಗಳ ತತ್ವ	ಸದಾಚಾರ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡೆದಿ	
ಜ್ಞಾನದ ಅರು ಶಾಶೀಗಳು	(ವಿರಶೀವರ ಪಂಚ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿ	
ಅಗ್ರಿ	ಒಂದು	೨೫೭
ಷಡುಸನ್ಯಾಜ್ಯನೆ (ಉತ್ಪವಾದಿಗೆ	ಸದಾಶಿವ (ಗ) ಯಾವಾಗಲು ಒಳ್ಳೆ,	
ಳಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ) ಅರು ಬಗೆಯ	ಯೈದನ್ನು ಮಾಡುವವನು	
ಸಾರಣ	(ಅ) ಶಿವರಮಾತ್ರ	೨೫೮
ಶೋಽದಶೋಽಪಚಾರ ಅಧಿತಿ-ಅಭ್ಯಾಸ	ಸಂತ ಶಾಂತ	೨೦೦
ಗತರನ್ನು ಆಸನ, ಪಾದ್ಯ, ಸ್ವಾಗತ	ಸನ್ಮಿ (==ಸಲ್ಲಿರಿ) ಸರಿಯಿರಿ	೨೫೯
ಇತ್ಯಾದಿ ಒಂದ ವಿಧವಾಗಿ ಉಪಚಾರ	ಸನ್ಮಿಹಿತ ಸನ್ಮಿಹದಲ್ಲಿರುವವನು;	
ಮಾಡಬುದು	ಮೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವನು;	
ಷಕಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಕೊಂ	ಸೆಲಸಿರುವವನು	೨೫೧
ದುದು; ಪ್ರೋಣವಾದುದು; ಇಡಿ	ಸರುಗ್ರಾಹಕ ಹಿರಿದಃ-ಕರಿದು	
ಯಾದು	ಗಳನ್ನು ಸಮವೆಂದು ಭಾವಿಸುವವ	
ಷಕ್ತು ಸದ್ಗುಣೆ, ಕೂಡಲೆ	ಸನುಚಿತ್ತ ವಿಕಾರವಿಳ್ಳದ ಮನಸ್ಸು	೨೫೨
ಸಗಣ ಸಗಣಿ, ಗೋಮಯ	ಗಳನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿ	
ಸಂಚ ಸಂದು, ಹಿಡಿತ	ಷಣಿಸಿ	೨೫೩
ಸಂಚು ಕವಟ, ಮೋಸ	ಷಣಿಸಿ	
ಸಂಕಲ್ಪ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯ ಉದ್ದೀತ,	ಸರಿಕಾಣ, ಸರಿ	
ಅಸೆ	ಹೊಗು; ಒಪ್ಪು ಅಳವಡು	೨೫೪

ಸಮಯ ಧರ್ಮ, ಪಂಥ, ಮತ	ಸಲೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಳಲ
ಒಟ್ಟಾಗಿ	ಸಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾಗು, ಸಮೃತ ವಾಗು, ಪ್ರಚಾರವಾಗು ಗಳಾಗಿ;
ಸಮಯಾಚಾರ ಒಂದು ಧರ್ಮ	ಒಂಳೆ
ಅಥವಾ ಮತಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯ ಅಚಾರ	ಅಥವಾ ಜೈನ ಭಿಕ್ಷುಕ, ಸನಾತ್ಸಿ
ಒಟ್ಟಾಗಿ,ಒಟ್ಟಾಗಿ	ಒಂಬಡಿ
ಸಮಯಾಚಾರಿ ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಅಚಾರ ಮಂತ್ರಾದ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುವನ; ಅಚಾರ್ಯ ಪುರುಷ ಇಲಾಖ	ಸಮಾಂತರ (ಸಂ: ಶ್ರಮಣ) ಬೌದ್ಧ ಅಥವಾ ಜೈನ ಭಿಕ್ಷುಕ, ಸನಾತ್ಸಿ
ಧಾರಾತ್ಮಕ; (ಇಲ್ಲಿ) ದೇಹವಿಕಾರ ಇಲಾಖ	ಒಂಬಡಿ
ಸಪ್ತಧಾತು ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ರೀತಸ್ನಾ ಇತ್ಯಾದಿ ಏಳು ಬಗೆಯ ಧಾರಾತ್ಮಕಳು; (ಇಲ್ಲಿ) ದೇಹವಿಕಾರ	ಸಮತಿ (ಗ) ಸಮತಿಯ ಕಾಯಿ; (ಎ) ಸಪತ್ನಿ ಇಲಾಖ
ಒಂಬಡಿ	ಸಮಿಸು ಉಣಿಸು ಗಳಾಂ
ಸಮನ್ವಯಿಸುವ ವಾಯು, ಗಾಳಿ ಇಲಾಖ	ಸಮನ್ವಯ ಆರೆಯಾಗು, ವೆಚ್ಚುವಾಗು ಗಳಾಂ
ಸಂಪಾದಿಸು ಸರಿಹೆಚ್ಚು ಇಲಾಖ	ಸಮನ್ವಯ ವೆಚ್ಚುಮಾಡು ಗಳಾಂ
ಸಂಪ್ರತ್ತಿ ಕರೆದಿಗೆ, ಸಂದುಕೆ ಗಲ್ಲಿ	ಸಮನ್ವಯ (ಗ) (ಸಂ: ಶರೀನ್) ಚಂದ್ರ; (ಎ) (ಸಂ: ಸಸ್ಯ) ಕಾಯಿಪಲ್ಲಿಯ ಗಿಡು ಗ
ಸಂಭೋಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಂದಿರು, 'ಸಂಭಾಳಿಸು' ಇಲಾಖ	ಸಮನ್ವಯ ಯೋಗ್ಯ, ಸರಿ ಗಳಾಂ
ಸಯ (ಸಂ: ಸ್ವಯ) ತನ್ನದು ಇಲಾಖ	ಸಾಮೀಪ್ಯ ದೇವರ ಸಮಿಪದಲ್ಲಿರು ವುದು ಇಲಾಖ
ಸರವಿ ಹಗ್ಗಿ; ರಚ್ಚು ಇಲಾಖ	ಸಾಯುಜ್ಯ ದೇವರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಲಾಖ
ಸರಸ ವಿನೋದ, ಜಲಾಳಿಟಿ ಇಲಾಖ	ಸಾರ ಸಮಿಪಕ್ಕೆ ಹೊಗು ಗಳಾಂ ಗಳಾಂ
ಸರಿಸ ಸಮಾನತೆ, ಸರಳತೆ; ಸರಿ ಯಾದ ಲೆಕ್ಕೆ ಇಲಾಖ, ಇಲಾಖ	ಸಾರಾಯ ನಿಜತತ್ವ; ಸಾರ ಇಲಾಖ
ಸಲಿಸು ಸಿನೋದಿಸು, ಕೊಡು ಇಲಾಖ	ಸಾರಿದ್ದ ರಚ್ಚಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಲಾಖ
ಸಲು (ನಾಣ್ಯದಂತೆ) ಸಡೆ, ಪ್ರಚಾರ ವಾಗು ಗಳಲ್ಲಿ	ಸಾಲಿಗ ನೇಕಾರ ಇಲಾಖ
	ಸಾರಿತ್ಯ ಸಹಿತವಾಗಿರುವಿಕೆ; ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಿರುವಿಕೆ ಇಲಾಖ

ಸಿಕ್ಕು (ಹಃ ಸಿಲ್ಯ) ಕೂಡಲು	ಸುಂಧಾನಿ	ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಷ್ವವ
ಗಂಟಾಗುಪುದು; ತೊಡಕು	ಅರ್ಥ	ಅರ್ಥ
ಸಿಂಗಿ (ಸಂ: ಶ್ರಿಂಗಿ) ಒಂದು ಬಗ್ಗೆ	ಸುರಗಿ	ಸಂಜ್ಞಾಕ್ತಿ
ಫೋರೆ ವಿಷ	ಸಂರಿಗೆ	ಉಂಟಾಗುತ್ತಿ
ಸಿತಗ ಕೆಡುಕ, ಹೇಳಿಸಿಗುವ ಅಂತ	ಕರ್ತವರಿ	ಉಂಟಿ
ಸಿದ್ಧಿಗೆ ರವವನ್ನು ಬಯುವ ಸಿದಗಿ	ಸುರೆ	ಮಂಡ್ಯ, ಮಂಡ, ಸೆರೆ
ಖಣಿ	ಸುಲಿ	ಸುಲಿ
ಸಿನೆ (ಸಂ: ಶೂನ್ಯ?) ಯಾವಾದ,	ಸುಷುಪ್ತಿ	ಪೂರ್ಣಾಸ್ತಿದ್ವರ್ವಸ್ಥಿ
ಕೆಟ್ಟಿ	ಸುಂಬಕ	ಉತ್ತರಾ
ಸಿಂಬಕ ತೊತ್ತು (?) ಅಂತಿ, ಅಂತ	ಸುಂಬ	(ಗ) ಸಮೀವಕ್ಕೆ ಬರು,
ಸಿಂಬೆ ಭಾರವನ್ನು ಮಾರುವಾಗ	ಆವರಿಸು (ಇ)	ಸುತ್ತು; ಸುತ್ತುಂಡು
ತಲೆಯ ಎಂಬೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ	ಸುಳಿಡಿಗೆ	ಉರ್ಬಿ
ಬಟ್ಟಯ ಸುರಿಳಿ	ಬೆಳಿ:	ಎಲೆಗಳನ್ನು
ಸರಿಗರ ಶ್ರೀಮಂತಿಗೆ ಎಂಬ ಭಾರತ	ಸರಸಿಶು	ಎಂ
ಸೀಮೆ ಮೇರೆ, ಗಡಿ	ಸುಳಂದ್ರ	ದುಂಡಗೆ ನರುಗುವ ಶೈಲಿ
ಸೀ(ಯು) ಸುದು	ಸೂತಕ	ಉಲ್ಲಾಸ
ಸೀರೆ (ಸಂ: ಚೀರ) ಉದುವ ಬಟ್ಟೆ	ಸೂತಕ	ಜಾತಿ, ಜನಸ್ತ, ಮರಣ,
ಇಲ್ಲಿ,ಇಲ್ಲಿ	ರಜಸ್ಸು	ಉಳಿಂಬು ಎಂಬ
ಸುಂಕ ಸರಕುಗಳ ನೇರೆ	ಪಂಚ ಸೂತಕಗಳು;	ಪೊಲೆ,
ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ತರಿಗೆ	ಮುಟ್ಟಿ	ಇಟ್ಟೆ, ಇಲಂ
ಸುಜಿತ್ತು ಸುಪ್ರಸ್ನಾವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ	ಸೂನೆಗೂಡು	ಪಾಣಿಗಳನ್ನು
ಸ್ಥಿತಿ	ಕೊಳ್ಳುವವ, ಕಟ್ಟಿಕೆ	ಅಂ, ಅಂತ
ಸುಪಥ ಒಳ್ಳಿಯ ಮಾಗೆ	ಸೂಲ	(ಸಂ: ಶೂಲ) ಕಡನವಾಡ
ಸುವ್ಯಾಸ ಸಮೃದ್ಧಿರ.ಪಿಕೆ	ಮೆಂದುಯಂತ್ರ	ಕವಿಷಾದ ಸಲಾಕೆ
[ಸು]ಸಯಿ [ದಃ]ಧಾನ ಪ್ರಸ್ತಿ,	ಸೆಂಗೊಂದ್ದು	ಉತ್ಸುಕ್ತಾಕ್ಷಂದು ಸೆರಗೆ
ಯೋಜನೆ, ಸಜ್ಜ, ವೊಡುವಿಕೆ;	ಒದ್ದು	ಒದ್ದು
ಎಚ್ಚರಿಕೆ	೧. ೧, ಇಶ	ಇಂ

ಸೆಳಿಮಂಚ ತೂಗುಮಂಚ	೯೮	ರಳ್ಳಿ ಗುರುವು ಭಕ್ತಿಸಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಲಂಗವನ್ನು ಅರುಷಿಕೊಡುವ ದಿಕ್ಕೆ
ಸೊಡರು ದೀಪ	೧೬೪	ಡಿಕ್ಕಿ
ಸೊಣ[ಗ್]ಕ (ಸಂ: ಚಾನಕ)		
ನಾಯಿ	೨೧,೨೫೨	
ಸೊಬಗು (ಸಂ: ಸುಭಗ್) ಅಂದ;		
ಅಲಂಕಾರ	೨೦೪	ಹಗರಣ ನಾಟಕಕಾರ,
ಸೊಂಯ್ಯ ಸ್ವಂತದ ಅಸ್ತಿ, 'ಸೊತ್ತು'	೨೦೫,೨೫೫	ಪಾತ್ರಧರಿಸುವವ
ಸೊಲ್ಲು ಮಾತು	೧೮೦	ಅಗ್ರ
ಸೊ(೧)ಂಕು ತಾಗು, ಮುಟ್ಟು, ಬಿಡಿ	೧೮೧	ಹಗರ ಹಗ್
ಸೊಽಜಿಗ್ ಅಶ್ವಯೋ, ಅರಿದು ಇತ್ತು		ಹಂಗು ಪರವೆ; ಕೃತಜ್ಞತೆ
ಸೊ(೧)ಕೆ ಪೂಲುಗುಂಬ್ಜ (ಕಾಯಿ)	೨೨,೨೧೦	೨೮೦, ಆಶ್ರಯ, ಆಶ್ರಯ, ಅಶ್ರಯ
ಸೊಂಹ(೦) ಸಾನೇ (ಅತನು ಎಂದರೆ) ದೇವರು ಎಂಬ ಭಾವ		ಹಂಚುಹಂಚು ಒಡಿದ ಹಂಚಿನಂತೆ
ಸೊಂಹ ಗುರುತು, ಚಿಕ್ಕು, ಲಾಂಭನ	೨೨೫	ಜೊರು ಜೊರು
ಸೊಂಹ .....? ರಾಜು		ಹಂಚರ ಹಂಚರ
ಸಾಧವರ ಒಂದೆ ಕಡೆ ಇರುವಂತ ಹದು; ಚಲಿಸದಿರುವುದು	೨೨೦	ಹಡಿಕೆ ದುರ್ವಾಸಸೆ
ಸ್ವಾರ್ಥಂಭು ತಸ್ಮಿಂದ ತಾನೆ ಹುಟ್ಟಿದ, ಜನಕ ಅಥವಾ ಕತ್ತುಯಲ್ಲದ	೨೩೧	ಹಣಿದ ಹೂದಾಟ
ಸಾಧಯತ (೧) ಸಾಧಯತ್ವಾದ; ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಳವಟ್ಟು; (೨) ವೀರಭೀಮ		ಹತ್ತೈ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ
		ಹದುಳವಿರು ಸುಖದಿಂದಿರು
		ಹಡುಳಿಗ ತೃಪ್ತಿಯಳ್ಳವ
		ಹಂದೆ ಹೇಡಿ
		ಹಂದ್ವಿಭೂರು ಹನ್ನೆರಡು ಜನರು ಗಡಿ
		ಹವ್ಯಾ (ಸಂ: ಅಹಂ?) ಸೊಕ್ಕು, ಗರ್ವ, ಅಹಂಕಾರ ಗ್ರಂ, ಇತ್ತು
		ಹರಕೆ ರಾಭವನ್ನು ಕೊರುವುದು, ದೀವರಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣನೆ
		ಹರಗ್ರಣ ಶಿವನ ಗಣಗಳು; ಶಿವ ಶರಣರು

ಹರದ ಹರಕ, ನ್ಯಾಪಾರಿ	೩೫೮	ಹಿಂಗು ಶಾಣದಾಗು; ಕಾಂತನಾಗು
ಹರಬೀಜ ತಿವಿ ಸಂತಾನ;		೨೩, ಬಿದು, ತ್ಯಾಗಮಾಡು ಇಚ್ಛಿ;
ಶ್ರೀಸಭಕ್ತ	೩೫೯	ಹಿಂದಿರುಗು, ತೊಲಗು ಇಳಿಗ
ಹರಿ ಎಕನು, ಅಪನು	೩೬೦	ಹಿಂಡಿಕಂಡ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಣುಕು
ಹರಿ ಬಳಗ; ಪರವೆ	೩೬೦	ಹಿಂದಿರೆ ಬಣವೆ (?) ಇಂಧಿ
ಹರಂತಿಕೆ (ಹರಂತಿತ + ಇಕೆ)		ಹಿರಣ್ಯ ಭಂಗಾರ (ದನಾಣ್ಣ) ಇಂಜ
ಅನೆಂದ	೩೬೧	ಹಿಂಳಿ ತೆಂಡು; ಖಿಡಿ ಬಿಷ್ಟೆಮಾಡು ಇಂಡು
ಹಂತಿ ಪಲಗೆ, ನಗರಿ	೩೬೨	ಹುದುವಾಳು ಕೂಡಿಕೊಂಡು
ಹಲಗೆ “ಧಾರು”	೩೬೨	ಬಾಳುವುದು ಇಂಡಿ
ಹವಣಿಸು ಕೂಗು; ಅಂತಿಮಿಸು,		ಶುಯ್ಯಾಲು ನೋರೆ, ದುಃಹಿದ
	೩೬೩	ಘ್ರಣ್ಣಿನಿ, ತ್ರಾನಾದ ಇಂಡಿ
ಹವಿ ಯಂಜ್ಞದ ಚೆಂಕಿಯಣ್ಣ		ದುರುಳು ಸತ್ಯ, ತೆರುಲು ಇಂಡಿ
ಹಾಕುವ ತುಪ್ಪ ಹಾಲು ವೇದ		ಹುಲು ಹುಲ್ಲಿನಂತೆ ಕ್ರೂದ್ದು, ಇಂಡಿ
ಲಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇಂಡಿಗಳು		ಹುಲ್ಲಿ ಇಂಡಿ
ಹಳಿಂಜು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು	ತಾತ	ಹುಲ್ಲಿ ಜಿಗಂ ಜಿಂಕೆ ಇಂಡಿ
ಲಾಡು	೩೬೪	ಹುಲ್ಲಿ ಹಾರುವಲಕ್ಷಿಟ್ಟಿಗೆ ಇಂಡಿ
ಹಳಿಯು ಹಿರಿಯ, ಪುರಾತನ	೩	ಹೂಸು ಲೇಪಿಸು, ತೊಡೆದು ಇಂಡಿ
ಹಂಗ ಒಂದು ನಾಣ್ಯ	೩೬೫	ಕೊಳ್ಳು ಇಂಡಿ
ಹಂತು ಎದುರು ಸೋಡು, ಅಪಿಸು		ಹೆಗ್ಗುಜ್ಜು ಹೊಡ್ಡು ಕುರಿ; ಇಂಡಿ
	೩೬೬,೩೬೭	ತತ್ತಿ ಮೂಳ್ಳು ಇಂಡಿ
ಹಂತು (ಇ) (ಸ: ಪಾನ್)		ಹೆಡಗುಡಿ ಹೆಡಮುರಿಗೆ ಇಂಡಿ
ಬಾಹ್ಯಾಣ (ಇ) ಹಾರ್ಯೆಸುವವ		ಹೆಣಗಾಟಿ ಬಣದಾಟ ಇಂಡಿ
	೩೬೮,೩೬೯	ಹೆಮೂರಿ ದೊಡ್ಡ ಸರಿ ಇಂಡಿ
ಹಾನ[ನಾ]ಡಿಗ ಒಾರ್ಯಾಜಿಸುವವ		ಹೆಂಕ್ಸ್ (—ಸೆಂಕ್ಸ್) ನಿಖಾಸ ಇಂಡಿ
	೩೭೦	ಪ್ರೈಫ್ರಿ ಇಂಡಿ
ಹಾಸು ಸೂಲ ತೋಡುವ,		ಹೆಂತೊಲಗು ಉದಕ್ಕು ಸರಿ; ಇಂಡಿ
ಕೆಷ್ಟುವಯಂತ್ರ,	೩೭೧	ಕುರೀಯಾಗು ಇಂಡಿ

ರೈತೆಹಿಂಗು ಹೀಂದಕ್ಕೆ ಸರಿ	ಹೊಸು ಪಾರಿವಾಳ, ಕನ್ನೀರೆ
ಕಡಿನೇಯಾಗು ಅರೆಯಾಗು ರೆಡಿ	(ಅಪುಭ್ರ ಸೂಚಕ ಪಟ್ಟಿ) ರೆಲ್
ಹೆಜು ಹಡೆ, ಹೊಂದು ರೀಲ್	ಹೊಲಿ ಹೊಲಿಯುಷ್ವವಲು,
ಹೇಗೆತನ ಹುಜು, ನುಳಿತನ ಇಲ್ಲಾ	ರಜನ್ನುಲ್ಲಿಪೂದರೆಲು ಇಲ್ಲಾ
ಹೇಂಡು ತಿರಸ್ಕುರಿಸತಕ್ಕ ರೆಲ್	ಹೊಲಿಗ ಸರಿಯಾದುದನ್ನು
ಹೇಜು ಭಾರ ಇಲ್ಲಾ	ತಿಳಿದವ ಇಲ್ಲಾ
ಹೇವ ಲಜ್ಜೆ, ನಾಜಿಕೆ	ಹೊಲಿಬು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ,
ಹೇ[ವ]ಮು ಭಂಗಾರ ಇಲ್ಲಾ, ಇಲ್ಲಾ	ದಾರಿ ಇಲ್ಲಾ
ಹೇಳಿಗೆ ಕಾವನ್ನು ಇಡಿನ ರಾವು	ಹೊಳಿಬುಗೊಳ್ಳಿ ಕ್ರಮವಿಡಿ,
ಗಾರನ ಬುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲಾ	ದಾರಿಹಿಡಿ ಇಲ್ಲಾ
ಹೊಗಳತೆ ಹೊಗಳಕೆ, ಪ್ರಶಂಸಿ	ಹೊಲೆ ಶ್ರೀಯರ ಮುಟ್ಟಿಪ್ಪು,
ಹೊಟ್ಟೆ 'ಒಟ್ಟೆ', ಬಾವು ಇಲ್ಲಾ	ದಜನ್ನು ಇಲ್ಲಾ
ಹೊತ್ತಾಳಿ ನಶುಕಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಾ	ಹೊಜಿಹಂಚಿ ಹೊರಗಿನ ಬಣ್ಣದ
ಹೊದ್ದು ಹೊಂದು ಕೂಡು, ಸೀರು ಇಲ್ಲಾ	ಮೆರುಗು ಇಲ್ಲಾ
ಹೊನಲು ಪ್ರವಾಹ (ನದಿಯಾ)	ಹೊಸತು ಹೊಸ ಅಧಾರ ಮೀಸಲು
ಸೀರಿನ ಸೀಳಿತ ಇಲ್ಲಾ	ಪದಾರ್ಥ (ಸ್ವಾಜೀಯ ಶಾಲಕ್ಕೆ
ಹೊಂದಿಕೆ ಕಾಂಟಿ ಇಲ್ಲಾ	ದೇವರ ಮುಂದೆ ಇಡುವ
ಹೊಂದು ಸಾಯು ಇಲ್ಲಾ	ಪದಾರ್ಥಗಳು ಇಲ್ಲಾ
ಹೊರೆ ಹೊದಿಕೆ, ಹರೆ ಇಲ್ಲಾ	ಹೊಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟಿದ್ದು, ಸರಿಯಲ್ಲದ್ದು
ಹೊರೆ ಸ್ತೋತ್ರಿಸು ಇಲ್ಲಾ, ಇಲ್ಲಾ	ಅಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಾ
ಹೊರೆ ಸಾನ್ವಿಧ್ಯ, ಸಾಮೀಪ್ಯ, ನೆರೆ ಇಲ್ಲಾ	ಹೊಳ್ಳು ಕ್ಕೊಳ್ಳು, ಒಳಗೆ ಬರಿದಾಗಿ
ಹೊರೆವದು, ಹೊರಗಿಸಿಂದಲ ಹೊರೆಗು; ಹೊರಗಿ ಪ್ರೇಗು ಇಲ್ಲಾ	ರುನ್ವದು ಅಂತಿಮಾಗಿ
	ಹೊಳ್ಳುಹಾರಿ ವ್ಯಧವಾಗಿ
	ಹೊಗೆ ಅಂತಿಮಾಗಿ
	ಹೊರೆಗು ಅಂತಿಮಾಗಿ
	ಹೊರೆರು ಬಡಿದಾಡು ಅಂತಿಮಾಗಿ

ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪು

ಕ್ರಮಿ.	ಕ್ರಮಾನ್ವಯ ಸಾಲು	ಅಕ್ಷರದ್ವಾರಾ	ರೂಪ್ಯ
೦	ಒ	ಆಕ್ಷರಾಂಚ	ಅಪ್ಪಾರ್ಚ
೨	ಬ್ರಾ	ಬಾಳಾಯು	ಬಾಳ್ಯಾಯು
೪	ಬ್ರಾ	ಸಂಗಂಘಾಂಚೆ	ಸಂಹಂಘಾಂಚೆ
೬	ಬ್ರಾ	ಸಂಖಾದಕ್ಕಾಗಿ	ಸಂಖಾದನಕ್ಕಾಗಿ
೮೦	ಬ್ರಾ	ಶಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿತಕ್ಕಂಥ್ಯಾ	ಶಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿತಕ್ಕಂಥ್ಯಾ
೨೧	ಜ	ಕನ್ನಾಜ	ಕನ್ನಾಜ
೨೨	ಜ	ದಕ್ಕಾಗಿ	ಇದಕ್ಕಾಗಿ
೨೩	ಜಿ	ನಿಜಸಂಗಳು	ನಿಜಸಂಗಳು
೨೪	ಜಿ	ಹಾದಾಹಾದೆಹಾಗಿ	ಹಾದೆಹಾದೆಹಾಗಿ
೨೫	ಷ	"	"
೨೬	ಷಿ	ನಷ್ಟ	ನಷ್ಟ
೨೭	ಷಿ	ಸುಗುಸುಹಾಗು	ಸುಗುಸುಹಾಗು
೨೮	ಷಿ	ಸಂದೇಲ್ಲ	ಸಂದೇಹನಿಲ್ಲ
೨೯	ಷಿ	ಶಿಧಕ್ಕಿ	ಶಿಧನಹಧಕ್ಕಿ
೨೧	ಷಿ	ರೀರಿ	ರೀರಿ
೨೧	ಷಿ	ಸಂಪೂರ್ಣವಾ	ಸಂಕೃತಿವಾಗಿ
೨೧	ಷಿ	ಭಾಯಾಂತ್ರ	ಭಾಯಾಂತ್ರ

ಸ್ವಚ್ಚ ವಚನದ ಒಟ್ಟು
ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಸಾಲು

ಉತ್ತಾಸ್ಯಾಂತ ವಚನಗಳು

೨೫	ಅಜ್ಞ-ಬ್ರಾ	ಜೀವವಿಕಾರ	ಜೀವನಿಕಾರಿ
೨೨	ಅಂಡ-ಬ್ರಾ	ರುಳ್ಳಿಂಬಿನೆ	ಹೂಲ್ಲಿಂಬಿನೆ
೨೬	ಅಂಡ- ಅ	ನಿವೆ	ನವೆ
೨೦	ಅಂಡ- ಅ	ಸಂಗಯ್ಯನ	ಸಂಗಯ್ಯ
೨೦	ಅಂಡ- ಷ	ಸೂಲ	ಸೂಲ

೧೦೦	ಅರ್ಥ- ರ	ಷಿಡು ಬಲ	ಷಿಡ ಬಲ
೧೦೧	ಉಂಟ- ರ	ಸೀನೇಬಲ್ಲಿ	ಸೀನೇಬಲ್ಲಿರಿ
೧೦೨	ಉಂಟ- ಇ	ಸೀರೆಉತ್ತಿದರೆ	ಸೀರೆನೆಉತ್ತಿದರೆ
೧೦೩	ಉಳಿತ- ಇ	ಚೇವನಿಂತಪ	ಚೇವನಿಂತಪ
೧೦೪	ಉಳಿತ- ಈ	ಉಂದ್ರಪೃಶ್ಚಿದಲು	ಉಂದ್ರಪುನ್ ಶ್ಚಿದಲು
೧೦೫	ಉಳಿತ- ರ	ರಿಂಗಾಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ	ಲಿಂಗಾಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ
೧೦೬	ಉಳಿತ- ಈ	ಧರಿಸಿದರೆ	ಧರಿಸಿದರೆ
೧೦೭	ಉಳಿತ- ರ	ಸಾಮ್ಯ	ಸಾಮ್ಯ
೧೦೮	ಉಳಿತ- ಇ	ಭಕ್ತಿ ಅನ	ಅನು ಭಕ್ತಿ
೧೦೯	ಉಳಿತ- ಈ	ದಮ್ಮ	ಧಮ್ಮ
೧೧೦	ಅಳಿತ- ಇಂ	ದೇನನಲ್ಲಿದೆ	ದೇವನಲ್ಲಿದೆ
೧೧೧	ಅಳಿತ- ಇ	ಡಿಂಗು	ಡಿಂಬು
೧೧೨	ಅಳಿತ- ಈ	ಸೂರ್ಯಾಂತರ	ಸೂರ್ಯಾಂತರ್ಯ
೧೧೩	ಅಳಿತ- ರ	ಅದಿಪುರಾಣ	ಅದಿಪುರಾಣ
೧೧೪	ಅಳಿತ- ಈ	ತೆರದಲ್ಲಿ	ಸೆರಿದಲ್ಲಿ
೧೧೫	ಅಳಿತ- ಇಂ	ಇದೋಕೊ	ಇದೇಕೊ
೧೧೬	ಅರ್ಥ- ರಿ	ಪ್ರಣವ ಭಗೋರ್ಣ	ಪ್ರಣವ ಷಿಂ ಭಗೋರ್ಣ
೧೧೭	ಅರ್ಥ- ಗಿ	ಖಿನಾದಿಯಂತರ	ಶಿನಾದಿಯಂತರ
೧೧೮	ಅರ್ಥ- ಜಿ	ದೃಷ್ಟಿ	ದಿಷ್ಟು
೧೧೯	ಅರ್ಥ- ಗಿ	ಬಿದರಿಪ್ಪಿ	ಬಿದಾರಿಪ್ಪಿ
೧೨೦	ಅರ್ಥ- ಇಂ	ಕ್ಷಾಭಕ್ತಿನಾದರೆ	ಭಕ್ತಿನಾದರೆ
೧೨೧	ಅರ್ಥ- ಇಂ	ಸುದಿಯೋಳಗೆ	ಕ್ಷಾ ಸುದಿಯೋಳಗೆ
೧೨೨	ಅರ್ಥ- ಗಿ	ಹೋಣದರೆ	ಹೋಣದರ
೧೨೩	ಅರ್ಥ- ಗಿ	ಕೊಳ್ಳಿಗುಳವ	ಕೊಳ್ಳಿಗುಳವ
೧೨೪	ಅರ್ಥ- ಈ	ಜಂಗನುವನರಕ	ಜಂಗನುವನವರಕ
೧೨೫	ಅರ್ಥ- ಈ	ಮಹಾಫೌಂಡೆ	ಮಹಾಫೌಂಡೆ
೧೨೬	ಅರ್ಥ- ಇ	ಮಾತಿಸಲಿ	ಮಾತಿಸಲೇ
೧೨೭	ಅರ್ಥ- ರಿ	ಎಂದಿಸ್ತೆನು	ಎಂದಿಸ್ತೆನು
೧೨೮	ಅರ್ಥ- ರಿ	ಕೊತ್ತಲಿನದರೆ	ಕೊತ್ತಲಿನದರೆ
೧೨೯	ಅರ್ಥ- ಗಿ	ಮುಕ್ಕಾತ	ಮುಕ್ಕಾತ

ಇಲ

ತಪ್ಪು ಒಮ್ಮೆ

ಅ೨೯	ಅಧಿಕ-ಒಜ	ಸುಂದರೀದ್ವಿದರಯಗ್ರಾ	ಸುಂದರೊಂತಿದ್ವಿದರಯಗ್ರಾ
ಅ೨೦	ಅಧಿಕ-ಾಂ	ಸ್ವರೂಪ	ಸ್ವರೂಪ
ಅ೨೧	ಅಧಿಕ- ಲ	ಅನಿನ್ಯಸ್ತಾಕ್ಷೇತ್ರ	ಅನಿನ್ಯಸ್ತಾಕ್ಷೇತ್ರ
ಅ೨೨	ಬೈಳ-ಲೀಂ	ಹಿಂಗಸೆ	ಹಿಂಗದು
ಅ೨೩	ಅಧಿಕ- ಜ	ಶರಣರ	ಶರಣನ
ಅ೨೪	ಬೈಳ-ಾಂ	ಸುಜದಿಪ್ಪದೆ	ಸುಜದಿಪ್ಪದೆ
ಅ೨೫	ಬೈಳ-ಒಂ	ಅವಧಾನ	ಅವಧಾನ [ಯ]
ಅ೨೬	ಬೈಳ-ಒಂ	ಶತ್ಯಶರಣರ	ಶತ್ಯ ಶರಣರ
ಅ೨೭	ಅಧಿಕ-ಒಂ	ಹಿಂಗಸೆ	ಹಿಂಗದು
ಅ೨೮	ಅಧಿಕ-ಒಂ	ಶತ್ಯ	ಶತ್ಯ
ಅ೨೯	ಎಂಟೆ-ಾಂ	ಪಾಸಿಯಸಂಕಲೆಯಾಗಿದ್ದಾಲ್ಲಿ ಪಾಸಿಯಸಂಕಲೆಯಾಗಿದ್ದಾಲ್ಲಿ	ಪಾಸಿಯಸಂಕಲೆಯಾಗಿದ್ದಾಲ್ಲಿ ಪಾಸಿಯಸಂಕಲೆಯಾಗಿದ್ದಾಲ್ಲಿ
ಅ೨೧೦	ಎಂಟೆ-ಾಂ	ಪರಾತ್ಮಾಸರಿಕ್ಕೆ	ಪರಾತ್ಮಾಸರಿಕ್ಕೆ
ಅ೨೧೧	ಎಂಟೆ- ಅ	ತಿಖಿ	ತಿರಪು
ಅ೨೧೨	ಎಂಟೆ- ಕಿ	ಎನ್ನಿಯೆ	ಎನ್ನಿಯೆ
ಅ೨೧೩	ಎಂಟೆ-ಒಂ	ಉಳಿ	ಎಳಿ

—

ಭಾರವಾದೆ

ಲಿಂಗಾಯತ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಿತಿ

ಪ್ರಕಟಿಸೆಗಳು

೧.	ಚೈನ್ಯ ಬಸವರಾಜು	ಸಂಖಾದ ಕರು : ಪ್ರಾ. ಶಿ. ಶಿ. ಬಸವನಾಳ
೨.	ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ (ಡ್ರಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ)	„ „
೩.	ದಬರಶಂಕರನಾಥ (ಡ್ರಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ)	„ „
೪.	ವೀರಕೃಷ್ಣ ತತ್ತ್ವಾಪ್ರಕಾಶ	„ „
೫.	ರಾಜ್ಯಾತ್ಮಕ ಪಂಪಾತ್ಮಕ (ಡ್ರಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ)	„ „
೬.	ಬಸವನ್ನಿ ಸವರ ಪಣಿಸ್ತಾಲ ವಚನಗಳು (ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕರಣೆ)	„ „
೭.	ಬಸವನ್ನಿ ಸವರ ಪಣಿಸ್ತಾಲ ವಚನಗಳು (ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಸಂಸ್ಕರಣೆ)	„ „
೮.	ಬಸವನ್ನಿ ಸವರ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಚನಗಳು (ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸ್ಕರಣೆ)	„ „
೯.	ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ	ಡಾ. ಶಿ. ಜಿ. ಸರದೀಮತ್ತ
೧೦.	ರಂಕರವಾಸಿಸೂರ್ಯರ ಪ್ರರಾಜು	„, ಶ್ರೀ ವೀ. ಬಿ. ಕಾಲಭಾವಿ
೧೧.	ದರಿದರ್ಶ ರಗಳಿಗಳು	

1. Musings of Basawa :   *Edited by S. S. Basawanal & Dr. K. R. Shrinivasa Iyengar*

2. Memoir of Raja-Sahib of Wantmuri
—*Dr. K. R. Shrinivasa Iyengar*

3. Hand Book of Virashaivism : *Dr. S. C. Nandimath*

4. Commemoration Volume

(Comprising of the above three books)

—ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಟಿಸೆ—

೧. ಪ್ರಭುಲಿಂಗಲೀಲೆ (ಚಾಮರಣ ಕ್ಷತ್ರ)

೨. ಬಸವನ್ನಾರಾಜು (ಭಿಸುಕವಿ ಕ್ಷತ್ರ) ಅಭಿಗ್ರಂಥಾಗುತ್ತದೆ

